

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาร่วมประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๕๐ คน

(เนื่องจาก นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ตัดรายการ
นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภาจึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : บัดนี้มีสมาชิกมาครบ

องค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วนต่อจากเมื่อวานนี้ คือคณะรัฐมนตรีแถลง

นโยบายต่อรัฐสภา เชิญท่านสมาชิก เชิญคุณวิเชียร คันฉ่อง

นายวิเชียร คันฉ่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ต.ร.) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิเชียร คันฉ่อง พรรค
ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรัง ท่านประธาน ความจริงเกี่ยวกับเรื่องนโยบาย
ทางการศึกษา เราที่พูดกันมาและความตั้งใจของพวกผมคิดว่าจะเสร็จ
เมื่อคืนนี้ ซึ่งเมื่อวานนี้เราได้พูดได้ซักถามเกี่ยวกับเรื่องนโยบายความเป็นไปได้
และความเป็นไปไม่ได้ในเรื่องส่วนของการศึกษา รวมถึงตลอดถึงคุณธรรมของ
คนที่จะมาเป็นผู้บริหารในส่วนสถาบันการศึกษา นั่นคือสิ่งที่ได้พูดกันเมื่อวานนี้
ผมคิดว่าที่มาพูดต่อไปนี้ก็ยังมีข้อสงสัยที่อยากซักถามในเรื่องนโยบายของ
ท่านรัฐมนตรี ของท่านนายกรัฐมนตรีในส่วนของการศึกษา ท่านประธานครับ
ที่ต้องซักถามก็เนื่องมาจากว่านโยบายบางข้อเขียนเอาไว้ไม่ชัดเจน โดยเฉพาะ
อย่างซึ่งในประเด็นข้อที่ ๕.๑ ในกรณีที่จะให้มีการส่งเสริมให้เด็กเรียน
ต่อเนื่องถึง ๑๒ ปี เขียนไม่ชัดเจน ในรัฐบาลของท่านบริหาร เขียนไว้ชัดว่า
จะให้เด็กเรียนภาคบังคับ ๙ ปี และต่อไปจะออกภาคบังคับโดยเร็วในเวลา
๑๒ ปี อย่างนั้นมีชัดเจน แต่สำหรับกรณีนี้เป็นที่น่าสงสัยว่า การที่เขียนเอาไว้
อย่างนี้จะให้เรียนฟรีใหม่ จะออกภาคบังคับใหม่ ถ้าสมมุติว่าให้เรียนฟรี ๑๒ ปี นั้น
ผลที่จะเกิดขึ้นกระทบต่อบ้านเมืองในการจัดการศึกษาอย่างไร สิ่งเหล่านี้

รัฐบาลจะต้องมาคิด ผมคิดว่าถ้าหากว่ารัฐบาลให้การศึกษา ๑๒ ปี แน่นหนาที่สุด ผู้ปกครองต้องส่งให้ลูกหลานไปเรียนโรงเรียนของรัฐ เพราะว่าถ้าไปเรียนที่โรงเรียนของราษฎร ชาวบ้านไม่มีสัปดาห์ที่จะเสียค่าบำรุง เสียค่าเล่าเรียน หรือลดรับ และศึกษาการหนึ่งโรงเรียนของรัฐบาลบุคลากรที่ดี อุปกรณ์ในการเรียนการสอนก็พร้อม ถ้าเป็นอย่างนั้นผมมั่นใจว่า ชาวบ้านผู้ปกครอง นักเรียนต้องส่งให้ลูกหลานเรียนในโรงเรียนของรัฐ ถ้าหากว่าส่งให้ลูกหลานเรียนในโรงเรียนของรัฐบาลแล้ว ปัญหาที่จะครบจะกระทบและเกิดขึ้นก็คือ โรงเรียนของเอกชนจะอยู่อย่างไร เด็กมันจะไหลไปอยู่โรงเรียนของรัฐบาลหมด โรงเรียนเอกชนก็ไม่มีนักเรียนที่จะเรียน ด้วยเหตุนี้ถ้าเป็นอย่างที่ว่านี้ ผมก็คิดว่าโรงเรียนเอกชนจะตั้งล้มไปเป็นที่สุด เมื่อโรงเรียนเอกชนล้มไปเป็นที่สุด นโยบายของรัฐบาลที่เขียนเอาไว้ในข้อ ๕, ๖ เกี่ยวกับเรื่องส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนเอกชนเพื่อกิจกรรมคุณภาพให้ได้มาตรฐานผ่านกองทุนเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ เขียนไว้อย่างนี้ไม่มีประโยชน์ ด้วยเหตุนี้ผมอยากจะขอเรียนและที่ชักถามรัฐบาลอื่น ๆ ว่า ที่ท่านจะให้เรียนต่อเนื่อง ๑๒ ปี เริ่มตั้งแต่ไหน เริ่มตั้งแต่ชั้นอนุบาลไหม เริ่มตั้งแต่ชั้น ป. ๑ จนกระทั่งจบชั้นมัธยมปลายไหม

ประการที่ ๒ ผมอยากจะเรียนถามว่า ที่ให้เรียน ๑๒ ปี เป็นการเรียนฟรีไหม หรือว่าเรียนฟรีเฉพาะ ๙ ปี คือตั้งแต่ชั้น ป. ๑ จนกระทั่งถึง ม. ต้น-----

ท่านประชาชนที่เคารพครับ นอกจากเกี่ยวข้องกับเรื่องประเด็นดังกล่าวแล้ว กระทบยังมีข้อสงสัย และมีความคิดเห็นที่จะติดเกี่ยวกับเรื่องการปฏิรูปการอาชีวศึกษาตามข้อ ๕.๕ ท่านเขียนนโยบายเอาไว้ว่า ปฏิรูปการอาชีวศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้น โดยให้สถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมมือกันจัดการศึกษาอย่างใกล้ชิด ปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเน้นการสร้างความรับผิดชอบให้สูงขึ้น ตลอดจนพัฒนาวิทยาลัยเกษตรกรรมให้เป็นสถาบันการเกษตรและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ผมคิดว่าการปฏิรูปอาชีวศึกษาในเรื่องที่จะให้สถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมมือกันจัดการศึกษาอย่างใกล้ชิดนั้น ความจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ในสมัยที่ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการของเราก็ได้ดำเนินการอย่างที่ว่ามานี้แล้ว เขาเรียกว่าระบบทวิภาคี แต่ที่นั่นที่กระทบมีข้อติดอยู่ที่คือว่า ที่รัฐบาลนี้ส่งเสริมให้เรียนวิทยาลัยเกษตรกรรม ผมยังสงสัยว่าถ้าทำอย่างนี้เด็กเรียนวิทยาลัยเกษตรกรรมมากมายนี่ในขณะนี้อยู่รัฐบาลมีโครงการ มีแผนงาน แล้วก็พอจะทราบจำนวนใหม่ว่า ฝ่ายเอกชนต้องการเท่าไร ฝ่ายรัฐต้องการเท่าไร ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา ท่านต้องมองย้อนหลังไปว่า ในอดีตมีคนเรียนเกษตรมาก เหตุผลที่คนเรียนเกษตรมากในอดีตเนื่องจากว่า ความต้องการทั้งฝ่ายรัฐและฝ่ายเอกชนมีมาก เรามีเกษตรตำบลเพิ่มขึ้น เรามีกองทุนส่งเสริมการทําสวนยางเพิ่มขึ้น ในที่สุดคนก็หลั่งไหลไปเรียนวิทยาลัยเกษตรกรรมมากขึ้น แต่ในปัจจุบันปรากฏว่า คำนิยมที่จะเรียนวิทยาลัยเกษตรกรรมลดน้อยลง เหตุผลที่ต้องเรียนลดน้อยลงก็เนื่องมาจากว่า เราต้องยอมรับว่าตลาดแรงงานที่จะรับน้อยเกี่ยวกับเรื่องด้านนี้ อีกประการหนึ่งค่านิยม อีกประการหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนต่อท่านประชาชนผ่านไปยังคงระลึกก็คือว่า ในขณะนี้ความต้องการของประเทศนี้ ความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกนี้ เขากำลังวิวัฒนาการไป เรื่องทางด้านเทคโนโลยี เพราะฉะนั้นเราจะเห็นว่าวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยการอาชีพ มีคนเรียนมาก แต่ปรากฏว่าแนวโน้มอาชีพทางของรัฐบาลชุดนี้ไม่ได้พูดถึงในเรื่องการพัฒนาวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยการอาชีพว่า เราจะพัฒนาอย่างไร ความจริงถ้าหากว่าท่านจะเห็นเกี่ยวกับข้อวิจัยของสถาบันบางแห่ง เขาจะวิจัยไว้อย่างชัดเจนว่า ในปี ๒๕๓๙ เราขาดด้านเทคโนโลยีเป็นจำนวนเท่าไร ในปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๕ นี้ เราจะขาดเท่าไร นั่นคือสิ่งที่เราเห็นชัดเจนว่า เรายังขาดบุคลากรประเภทนี้อยู่ เมื่อเราขาดบุคลากรประเภทนี้อยู่ เพื่อสนองตอบให้ทันกับความต้องการของประเทศ ผมคิดว่าเราน่าจะเพิ่มผลิตบุคลากรประเภทนั้น ๆ การเพิ่มบุคลากร

ประเภทนั้น ๆ เราต้องยอมรับเหมือนกันอย่างที่ทราบกันว่า เราจำเป็นต้องมีครู
ซึ่งแนวทิศทางของรัฐบาลนี้ก็คิดจะเพิ่มในตัวตรงนี้ ดังตัวอย่างเช่นนโยบาย

๕.๗ ยกกระดับคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพครูบุคลากรทางการศึกษา
แต่ไหนแต่ไรมา ทำไมในยุคหลัง ๆ คนไม่อยากจะมาเป็นครู ไม่อยากจะมาเป็น
บุคลากรของการศึกษา ซึ่งเรื่องเหล่านี้ผมคิดว่าทางฝ่ายคณะรัฐบาลจะต้อง
วิเคราะห์ ต้องวิจัยว่าเหตุผลอย่างไร อย่างน้อยตัวหนึ่งที่ผมคิดว่าผมมี
ประสบการณ์ตอนนี้อยู่ที่กระทรวงศึกษาฯ ร่วมกับรัฐมนตรีสัมพันธ์-----

นั่นคือความไม่เป็นธรรม นั่นคือการบริหารที่ไม่ยุติธรรม ตัวตรงนี่ทำให้คนต้องออกไปจากวงการของการศึกษา ท่านประธานครับ ผมยังมั่นใจว่าคนในชาตินี้ยังคิดที่จะทำงานเพื่อชาติ ผมเคยพูดกับเขาวชนหลายคนว่า บ้านของเรานี้ถ้าเราไม่ช่วยกันปิดกวด แล้วใครจะมาปิดกวด ถ้าเราไม่ช่วยคิดกันสร้างใครจะคิดกันสร้าง จุดเหล่านี้เด็กของเรามีความสำนึกแล้วก็หันมาเป็นครูกันมากพอสมควร แต่ชนเหล่าครับ ถ้าหากว่าการบริหารที่ไม่มีคุณธรรม การบริหารที่ไม่มีความยุติธรรม มั่นใจเหลือเกินครับว่า ต่อไปเด็กพวกนี้จะทนทานในสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ แล้วเขาจะออกไป ผมขอฝากในประเด็นข้อนี้เอาไว้กับฝ่ายผู้บริหารทั้งหลาย นอกจากที่ท่านประธานครับ สิ่งหนึ่งที่จะอยากจะทำเรียนคือกรณีของความซื่อสัตย์ใครก็พูดได้ว่า ฉันนี่มีความซื่อสัตย์ แต่ในขณะที่เดียวกันเมื่อเข้าสู่ตำแหน่งหน้าที่นั้น ๆ แล้วตัวตรงนี่จะเป็นตัววัดของความซื่อสัตย์ สุจริต ท่านมีโอกาส ถ้าหากว่าท่านไม่ฉวยโอกาสตรงนั้น นั่นแหละครับเป็นตัวชี้ เพราะฉะนั้นตัวตรงนี่อยากจะทำเรียนกับท่านทั้งหลายว่า ท่านอยากจะทำให้เด็กของเรามีความซื่อสัตย์ สุจริต ต่อแผ่นดินนี้ อยากจะให้เขาทำงานเพื่อส่วนรวม ตัวของเราแต่ละครับ จะต้องเป็นแบบอย่างท่านจะสอนเด็กอย่างไรในกรณีที่อยู่ปรกฏ ครูกันที่ต่าง ๆ ที่จัดซื้อให้ไปไม่ได้มาตรฐาน เด็กเอาไปใช้เพียงครั้ง ๒ ครั้ง อุปกรณ์เหล่านั้น วัสดุ ครูกันที่เหล่านั้นใช้ไม่ได้แล้ว ลักษณะอย่างนั้นะครับ มันเกิดขึ้นในสังคมนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเคยไปตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องครูกันที่ โຕ๊ะ แก้วก็ บางแห่งปรากฏว่า โຕ๊ะ แก้วไม่ได้ใส่กบหมอกครับ ให้เด็กเอามานั่ง ถามเด็กว่านั่งอย่างไร เพราะว่าทำไมนี่ยังไม่ได้ขีด ยังไม่ได้ใส่กบ เด็กบอกว่าต้องใช้กบกาะลามาพะริ้วมาขีด มาดูจึงจะนั่งได้ ตัวอย่างอย่างนี้ครับ ผมคิดว่ามันเป็นตัวชี้ว่า คนของเรามีความซื่อสัตย์หรือไม่ ถ้าวัตถุเหล่านั้นมันพัง เราจะสอนเด็กอย่างไรว่าให้เด็กมีความซื่อสัตย์ มันก็ยาก เพราะฉะนั้นท่านหัวหน้าของผมได้พูดอย่างชัดเจนแล้วเมื่อวานนี้ว่าท่านจะมาอย่างไรก็ตามใจ แต่ในขณะที่เดียวกันเมื่อมานั่งอยู่ตรงนี้ ท่านต้องเป็นแบบอย่างให้คนรุ่นหลัง ท่านต้องเป็นแบบอย่างให้กับคนของทั้งแผ่นดิน ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อซักถามของบรรดาเพื่อนสมาชิกของผมมีหลายประเด็น ซึ่งรัฐบาลจำเป็นต้องตอบ เช่น โครงการอาหารกลางวัน โครงการอาหารนมสำหรับเด็กเกี่ยวกับกองทุนการศึกษา ซึ่งรัฐบาลนี้ไม่ได้แถลงไว้ในนโยบายนี้ แต่รัฐบาลนี้มีประเด็นอยู่ในตอนสุดท้ายว่า ท่านจะทำแผนงานโครงการต่าง ๆ แผนแม่บทต่าง ๆ ให้ละเอียดอีกครึ่งหนึ่ง ซึ่งปรากฏอยู่ในท้ายค่าแถลงนโยบายของรัฐบาล ผมคิดว่าตัวตรงนี่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของค่าแถลงนโยบาย ท่านตอบมาสิครับว่า ข้อซักถาม

ของพวกผม ที่คิดถึงเห็นของพวกผมที่ยังมีข้อสงสัยอยู่ในประเด็นต่าง ๆ ถ้าหากว่า
รัฐมนตรีตอบมา เรามือว่านั่นคือคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ส่วนหนึ่งในคำแถลงนโยบาย
การทำแผนแม่บท หลังจากแถลงนโยบายเสร็จแล้ว ผมถือວ່านั้นคือส่วนหนึ่งของ
คำแถลงนโยบายนี้ ซึ่งจะมีผลผูกพันท่านในการปฏิบัติหน้าที่ต่อไป เพราะฉะนั้น
ผมในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนจากจังหวัดฉะเชิงเทรา ผมจะได้ติดตามผล
การดำเนินงานของรัฐบาลนี้ต่อไปในอนาคต ผมขอกราบเรียนกับท่านประธาน
เพียงสั้น ๆ เพราะว่าเป็นส่วนของการศึกษาฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์ เราได้พูด
กันมาพอสมควร ผมขอใช้ระยะเวลาเพียงเล็กน้อยเพื่อกราบเรียนซักถามในกรณี
ที่เป็นข้อสงสัย ททลขอบุคคลรับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ต่อไปเชิญคุณประกอบ จิรกิติ ตรี

นายประกอบ จิรกิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :

ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายประกอบ จิรกิติ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอตั้ง
ข้อสังเกตนโยบายของรัฐบาลตามที่ได้แถลงไปเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ
นโยบายการศึกษา ซึ่งกระผมได้เห็นว่านโยบายที่รัฐบาลได้แถลงมานั้น ยังไม่
ชัดเจนครอบคลุมดังนี้ นโยบายการศึกษาของรัฐบาลชุดนี้เขียนขึ้นในลักษณะ
นามธรรม ใช้คำที่มีความหมายกว้าง ๆ ไม่มีคามชัดเจน เห็นนโยบายที่เขียนขึ้น
โดยยึดแนวความคิดที่ว่า เคยทำกันมาอย่างไร ก็ทำกันไปอย่างนั้น เป็นนโยบาย
ที่มีได้มุ่งที่จะแก้ไขปัญหาการศึกษาของชาติ เขียนขึ้นเสมือนหนึ่งว่า การศึกษา
ทุกระดับของประเทศไม่มีปัญหาแต่อย่างใด -----

เพราะในนโยบายการศึกษาของรัฐบาลไม่มีข้อใดที่เป็นนโยบายที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการศึกษาของชาติ ไม่มีข้อใดที่กล่าวถึงการแก้ไขปัญหาการศึกษาแคว้นครูอาจารย์ที่มีคุณภาพ ปัญหาความไม่เสมอภาคที่นักเรียนจะได้รับการสอนที่ดี การแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายของทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา ไม่มีข้อใดที่กล่าวถึงการเตรียมบุคลากรของประเทศให้มีความพร้อมในเวทีโลก ยุคโลกาภิวัตน์นี้ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คงทราบกันดีว่าเหตุผลประการหนึ่ง ที่พ่อแม่จะต้องส่งลูกหลานของตนเองไปเข้าโรงเรียนนั้น โรงเรียนนี้ ก็เพราะว่าโรงเรียนนั้น ๆ มีครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดวิชาความรู้ให้กับบุตรหลานของตนเอง ความไม่เสมอภาคของคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน เป็นสาเหตุหลักประการหนึ่ง ที่ทำให้โรงเรียนหนึ่งมีจำนวนนักเรียนที่ต้องการเข้าเรียนมากกว่าโรงเรียนอีกแห่งหนึ่ง ดังนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลสามารถที่จะส่งเสริม ความเสมอภาคของคุณภาพในการเรียนการสอน นอกจากที่จะเป็นผลดีทางด้านการศึกษาแล้ว ก็ยังจะพอมิผลดีตามมาด้วย ๒ ประการ ประการแรก จะเป็นการลดปัญหาการจราจรแออัด ทั้งนี้ เพราะพ่อแม่ผู้ปกครองไม่จำเป็นต้องส่งบุตรหลานของตนเองไปทั้งโรงเรียนที่ไกลบ้าน เป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของบุตรหลานของเราด้วย ทั้งนี้ลูกหลานของเราไม่จำเป็นต้องตื่นตั้งแต่ตี ๕ เพื่อไปให้ทันโรงเรียน นอกจากนั้นก็ไม่ต้องใช้ชีวิตกินข้าว แต่งตัวและหลับนอนอยู่ในรถยนต์อีกต่อไป นโยบายการศึกษาของรัฐบาลได้กล่าวถึงการขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งเป็นการเพิ่มปริมาณ แต่ไม่มีข้อใดที่กล่าวถึงการประกันคุณภาพของการศึกษาเลย ในข้อ ๕.๖ ได้กล่าวถึงการพัฒนาโรงเรียนเอกชนเพื่อยกระดับคุณภาพให้ได้มาตรฐาน โดยผ่านกองทุนเงินกู้ยืม ดอกเบี้ยต่ำและบัตรการศึกษาสำหรับคนยากจน ซึ่งก็ไม่ใช่เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ทันทัพพ์เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะยกระดับคุณภาพการศึกษา แต่ไม่ได้หมายความว่า เมื่อเรามีทุนทรัพย์แล้วจะได้คุณภาพการศึกษาที่ดีเสมอไป การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นมาตรการสำคัญประการหนึ่งที่ป้องกันมิให้สถาบันการศึกษาได้ละเลยเรื่องคุณภาพการศึกษา และเป็นการประกันให้กับนักเรียน นักศึกษาที่เข้ามาเรียนว่าจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงเป็นที่ยอมรับในสังคมจากสถาบันการศึกษานั้น ๆ ในปัจจุบัน ประเทศไทยไม่มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา จึงต้องสวมบทบาทในการควบคุม ซึ่งก็ต้องยอมรับกันว่า มิอาจที่จะกระทำได้โดยทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อสถาบันการศึกษามีจำนวนมากขึ้น จึงต้อง

ส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรอิสระเกิดขึ้นมา เพื่อทำหน้าที่ประกันคุณภาพการศึกษา แต่การประกันคุณภาพศึกษานี้ มีอาจเกิดขึ้นได้ ถ้ารัฐบาลไม่มีนโยบายสนับสนุน จึงมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง ที่นโยบายการศึกษาของรัฐบาลจะต้องระบุดึง การสนับสนุนให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับทั้งในประเทศ โดยปราศจากการแทรกแซงของรัฐ ซึ่งจะเห็นก้าวแรกที่จะเป็นเปลี่ยนบทบาท ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา จากบทบาทในการควบคุม มาเป็นบทบาทในการกำกับดูแล เพื่อนำพาไปสู่ความเป็นอิสระของการศึกษา ดังในประเทศที่เจริญแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง ที่นโยบายการศึกษาของรัฐบาลชุดนี้ไม่มีขีดใดเลยที่จะส่งเสริมการจัดตั้งระบบ การศึกษานานาชาติในประเทศไทย เพื่อให้ประเทศไทยได้เป็นศูนย์กลางการศึกษา ในภูมิภาคแห่งนี้ เพื่อเป็นการเตรียมบุคลากรของประเทศให้มีความพร้อมในเวทีโลก ในยุคโลกาภิวัตน์ ในปัจจุบันประเทศไทยมีสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ที่เป็น ศูนย์กลางการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญา เอกทางด้านเทคโนโลยี -----

ซึ่งมีนักศึกษามากประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคแห่งนี้ มาเข้าเรียนศึกษา คงไม่จำเป็น
ที่ภาระงานจะต้องกล่าวถึงประวัติอันนี้ไปกว่า ที่ประเทศไทยได้ริเริ่มจากกลาง
จัดตั้งสถาบันแห่งนี้ในประเทศไทย ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ ระบบการศึกษาแนวนาชาติ
เป็นสิ่งจำเป็นอย่างอ่อง ที่จะต้องส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดขึ้นในประเทศไทย ทั้งใน
มหาวิทยาลัยของระดับอุดมศึกษา และ มหาวิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษาที่มีความรู้และมีความ
อื่น เรือนที่ก็จะจัดกระจายอยู่ในภูมิภาคแห่งนี้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะ เป็นการศึกษาเพิ่มโอกาส
วิไลกว่ามาถ้าอาจสุจริตลงประเทศต่อไปในอนาคตได้ก็ด้วย นอกจากนี้
ระบบการศึกษาแนวนาชาติ จึงจำเป็นต้องทำให้คณาจารย์บางส่วนจากต่างประเทศ
จะเป็นการแก้ไขความขาดแคลนครูอาจารย์ที่มีคุณภาพ อีกทั้งยังเป็นความแก้ไข
ความไม่เพียงพอของคณาจารย์ในระดับอุดมศึกษาได้อีกทางหนึ่งด้วย เมื่อยาน
การศึกษาของรัฐบาลได้กล่าวถึงการศึกษาแก่นวัยเด็ก การขยายสถานศึกษา
กล่าวถึงตั้งแต่ปี ๑๒ ปี การศึกษาระดับเวลาสี่และอุดมศึกษา ไทยมิได้กล่าวถึง
ระบบการส่งเสริม การศึกษาตลอดชีวิต หรือระบบการศึกษาต่อเนื่อง แล
การศึกษาต่อเนื่องนี้ เป็นการศึกษาเปิดโอกาสให้บุคคลากรได้มีโอกาสศึกษาเพิ่มเติม
ในสาขาวิชาเดิม หรือสาขาวิชาอื่น ซึ่งตนเองคงไม่ได้รับรู้ เรียนศึกษามา
โดยมิได้มุ่งหวังที่จะศึกษาเพิ่ม เป็นการรับปริญญาบัตรเพิ่มเติม ถ้าได้บุคคลากร
ของประเทศไทย ได้มีโอกาสที่กว้างขึ้น ได้สามารถเข้าใจเพราะที่ปัญหาต่าง ๆ
ได้หลายแห่ง หลายมุมมากขึ้น เป็นการศึกษาเพิ่มคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ ของ
ประเทศไทยให้สูงขึ้น ภาระงานจึงควรตระหนักว่า เรือนต่อท่านประชาชนผ่านไปยัง
รัฐบาล เพื่อให้ได้โปรดพิจารณา เพิ่มนโยบายการศึกษาเกี่ยวกับความเสมอภาค
ของคุณภาพในการศึกษาต่อ การประกันคุณภาพทางการศึกษา การจัดการศึกษา
นานาชาติ และการศึกษาต่อเนื่อง เป็นความสมบูรณ์ของนโยบายการศึกษาด้วยระดับ
กลยุทธระดับท่านประชาชน

ผู้รับผิดชอบหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เลขาธิการคณะกรรมาธิการ
ถัดไป เป็นท่านมาตุจฉา

พลเรือเอก เกาะหลัก เจ้าผู้รุกรณ์ สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก เกาะหลัก เจ้าผู้รุกรณ์
สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กระผมได้ฟังซึ่งการอภิปรายเกี่ยวกับ
นโยบายของรัฐบาลมาครั้งวันกับก่อนสิ้น ก็รู้สึกดีใจและประทับใจที่เห็นบรรดาภา
แล้วก็การอภิปรายนั้น ฤดูในลักษณะซึ่งเป็นฐานในทางสร้างสรรค์ ถือว่าเป็น

นิमितที่สี่ของสภาพแห่งนี้จะครบ รัฐบาลก็นั่งฟังด้วยใจอันสงบ ทั้ง ๆ ที่ถูกตีและแล้ว
 และอีก แล้วท่านก็ยังยิ้ม แล้วก็มีชี้แจงได้ ทางฝ่ายผู้ที่จะอภิปรายก็ชี้แจง
 ประเด็นต่าง ๆ ซึ่งไปในทางสร้างสรรค์ทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามเท่าที่ผมฟัง
 มาตลอดนั้น ก็มีทั้งในทางกว้างและในทางลึก แต่ก็มีส่วนซึ่งในทวณะของผม
 ก็ยังเห็นว่ายังขาดอยู่ กระผมก็อยากขอถือโอกาสสนักราบเรียนท่านประธาน
 ผ่านไปยังรัฐบาลให้ทราบไว้ เพื่อจะเป็นข้อมูลในการบริหารราชการต่อไป
 พร้อมกับในทางกว้างนั้น กระผมยังเห็นว่าในบางสิ่งบางอย่างรัฐบาลได้พูด
 เอาไว้ เป็นจุด ๆ ไม่รวมกันให้เด่นชัด เช่น เป็นต้นว่าในเรื่องของการ
 พัฒนาประชาธิปไตยนั้น ท่านไม่ได้พูดถึงเรื่องการศึกษาในแง่มุม
 ของการปกครองในระบบของประชาธิปไตยนี้ ให้ประชาชนได้รับการ
 ตลอดจนมุ่งไปเฉพาะการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ตรงนี้น่าจะเขียนไว้ให้ชัดเจนด้วย
 เพราะว่าการปกครองนั้นจะไปได้ก็อยู่ที่ประชาชนเป็นฐาน ถ้าประชาชน
 ไม่เข้าใจเรื่องนี้เสียแล้วก็จะเป็นการลำบากอย่างยิ่งนะครับ อีกประการหนึ่ง
 ก็คือการพัฒนาเมือง ท่านไม่ได้พูดถึงเลยว่า ท่านจะพัฒนาเมือง
 อย่างไร หมายถึงพัฒนาพวกเราที่นั่งอยู่ตรงนี้ ท่านพูดถึงพัฒนาพรรคการเมือง
 ทำอย่างไรล่ะครับจะไม่ให้นักการเมืองนั้นดำเนินการในสิ่งที่ผิดพลาดที่ผ่านมา
 ที่เราบ่นกันหนา ไม่กอบโกยผลประโยชน์ ไม่ถืออภิสิทธิ์เหนือราษฎร
 ไม่ไปโกหกหลอกลวง ไม่ไปพูดในสิ่งที่ตัวเองทำไม่ได้ จะทำมันไปไม่ถึงต้นนา
 จะเลือกผมตรงนี้ แล้วผมก็จะทำให้บ้านเมืองต่ำลงนี้เจริญ ซึ่งไม่ใช่หน้าที่
 ของผู้แทนราษฎร อย่างนี้จะทำอย่างไรถึงจะให้พวกเราได้ช่วยกัน ก็ยัง
 ไม่ได้พูดถึง -----

ประเทศไทยเราต้องขอขอบคุณบรรพบุรุษที่ได้นำประเทศชาติเราขึ้น และได้นำคนไทยเรามาตั้งรกรากอยู่ตรงนี้ อยู่ติดกับทะเล ทะเลเป็นแหล่งทรัพยากรมหาศาล ทะเลเป็นพื้นนาที่ไม่ต้องใส่ปุ๋ย ทะเลเป็นพื้นนาที่ไม่ต้องควาคราดต้องไถ ทะเลเป็นพื้นนาที่ไม่ต้องมีต้นกล้าลงไปปลูก ทะเลเป็นพื้นนาที่ไม่ต้องมียากำจัดศัตรูพืช ทำไม่รัฐบาลถึงไม่มองภาพนี้ให้ชัดเจน ไม่ฉวยประโยชน์จากทะเลให้เกิดประโยชน์ได้มากที่สุด ท่านหาประโยชน์จากพื้นนาซึ่งไม่ต้องลงทุนอะไรเลย ท่านยังทำไม่ได้ แล้วท่านจะทำอะไร หรือท่านอาจจะไม่ได้มองหรือมองไม่ถึง ตรงนี้เองครับ ผมมองดูว่า เรายังขาดอยู่ รัฐบาลทุกรัฐบาลที่ผ่านมาได้เคยพูด ผมได้เคยพูดเสมอ แต่ยังไม่ขาดอยู่ ก็เขาเรียกว่าวิทยาศาสตร์ทางทะเล หรือประมงทางทะเล ทางภาษาอังกฤษเรียกว่า มาริไทม์ แฟคัลตี้ (Maritime faculty) ว่าเราจะใช้ประโยชน์จากทะเลได้อย่างไร ใช้ประโยชน์จากเรือพาณิชย์ จากเรือประมง จากกองทัพเรือ จากท่าเรือ จากการขนส่งทางทะเลได้อย่างไร เป็นภาพรวม มันยังไม่มีแผนตรงนี้ เพราะฉะนั้นต่างคน ประมงก็ว่าของตัวไป พาณิชยก็ว่าของตัวไป กองทัพเรือก็พัฒนาของเรือของตัวไป ขอเรือดำน้ำได้ไม่ได้ก็ว่ากันไป ท่าเรือก็จะสร้างกันไป เดี่ยวจะสร้างที่กระบี่ เดี่ยวจะสร้างที่สตูล เดี่ยวจะสร้างที่พังงา ก็ว่ากันไป มันต้องมองเป็นภาพรวมว่าเราจะใช้ประโยชน์จากทะเลนั้นได้อย่างไร มันเป็นเรื่องที่ยาว และเรื่องที่ยาว และเรื่องที่ลึก ยิ่งด้วยเวลาอันจำกัด กระทบผมไม่สามารถจะชี้แจงได้ตลอด แต่ผมอยากจะมาในจุดที่เป็นตัวสำคัญ ตรงขณะนี้คือการประมง รัฐบาลหลายสมัยมาแล้วครับ อ้างเสมอว่า ได้มีผลิตผลและว่าได้มีเงินเข้าประเทศเกี่ยวกับการประมงนี้เป็นแสนล้านบาท แต่ถามว่า ได้ช่วยชาวประมงอะไรบ้าง ท่านมีเงินช่วยชาวประมงการเกษตร ช่วยปศุสัตว์ ช่วยโคนม ช่วยทุกอย่าง แต่ชาวประมงได้อย่างไร ได้รับความช่วยเหลือ ต้องไปอาบเหงื่อต่างน้ำ ต้องไปเอาชีวิตไปเสี่ยงในทะเล ต้องตายไปเสียไม่รู้สักเท่าไร แต่รัฐบาลมองบ้างไหม ในนโยบายตรงนี้เขียนไว้ในนี้เดี๋ยว พัฒนาประมงนอกน่านน้ำ ก็เท่านี้เอง ๓ - ๔ คำครับ มันไม่มีความหมายอะไรเลย ท่านเพิ่มได้ไหม ท่านจะต้องป้องกันทะเลชายฝั่งด้วย ไม่ใช่จะพัฒนาอย่างเดียว พัฒนาประมงนอกน่านน้ำ ท่านต้องบอกด้วยว่า และอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องกับทะเลด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เหลืออีกหน้าที่เดียวจะครบ
 พลเรือเอก เกาเหล่เหล็ก เจริญรุกษ์ สมาชิกวุฒิสภา : ครับ
 เพราะฉะนั้นตรงนี้เองมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ท่านจะต้องพัฒนา และท่านต้อง
 พัฒนาในเรื่องของประสิทธิภาพ ไม่ใช่พัฒนาเพื่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาเพื่ออาชีพ
 ประสิทธิภาพการประมงนั้นเมื่อเครื่องมือประมงให้เขา เรือประมงให้เขา
 เวลาที่เราเรือเก่าเป็นเรือไม้ ทะเลไม่มีจะจับ ไม่มีพื้นที่จับ เพราะกรมอื่น
 เขาได้จับหมด แล้วก็มาจับเรือเราไปด้วย ในทะเลลึก ทะเลหลวงยังไม่ได้
 พัฒนา คนก็ไม่มีทำ ไม่มีทั้งเรือ ไม่มีทั้งคน ไม่มีทั้งเครื่องมือ ผมถามว่า
 จะเอาผลิตภัณฑ์ประมงที่ไหนมา อีกไม่กี่วันหรือครับ อุตสาหกรรมต่อเนื่อง
 กับการประมงก็คงจะจบสิ้น คงไม่มีอะไรเหลือ อยากรจะฝากเอาไว้ให้
 รัฐบาลได้คิด ได้คำนึงถึงในเรื่องนี้ ช่วยเหลือชาวประมงเขาหน่อย
 ดูแลเขาหน่อย การเดินขบวนอะไรก็คงจะไม่เกิดขึ้น อันนี้ผมก็อยากจะ
 ฝากเอาไว้ให้เป็นข้อมูลของท่าน สุดท้ายนี้ผมก็อยากจะกราบเรียนท่านว่า
 นโยบายที่ท่านเขียนอย่างไรก็ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หมดเวลาแล้วครับ
 พลเรือเอก เกาเหล่เหล็ก เจริญรุกษ์ สมาชิกวุฒิสภา :
 ผมขออีกนิดเดียวครับ กำลังสรุปครับ นโยบายที่ท่านเขียนอย่างไรก็ได้
 แต่ความสำเร็จจะเกิดขึ้นหรือไม่ อยู่ที่ผู้ปฏิบัติของผู้ปฏิบัติ ผู้ได้บังคับบัญชา
 ของท่าน แล้วอยู่ที่ความจริงใจของท่านว่า ท่านจะมีความจริงใจแค่ไหน
 อันนี้ผมฝากเอาไว้ด้วย ความสำเร็จอยู่ที่สิ่งเหล่านี้ ขอบคุณท่านประธาน
 ที่ให้เวลามา ๑ นาที ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านมาพูด ครับ
 ถัดไป เป็นคุณหญิงสุพิศรา
 (นายยังยุทธ ดิยะไพรัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่)
 ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายยังยุทธ ดิยะไพรัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
 กราบเรียนท่านประธานครับ ผม ยังยุทธ ดิยะไพรัช ประชาธิปัตย์ เชียงราย
 ผมขออนุญาตท่านประธานสักนิดหนึ่ง อยากจะขอรับกวน เรื่องการปรับเสียง
 เพราะวันนี้ กับเมื่อวานนี้ต่างกันสิ้นเชิง เสียงรบกวนครับ ขออนุญาตนิดหนึ่ง
 ปรึกษาท่านประธาน กราบขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เจ้าหน้าที่ช่างบนช่วยกรุณา
ตรวจสอบเครื่องเสียงด้วยนะครับ เชิญท่านมาพูดครับ

ศาสตราจารย์มารุต บุณนาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มารุต บุณนาค
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา โดยที่เวลาจำกัด กระผมจะพยายามรวบรัดพูดจาเพียง
๔ - ๕ เรื่อง ในปัญหานโยบายเกี่ยวกับนโยบายทางการเมืองนั้นก็ได้มี
ผู้ตั้งข้อสังเกตแล้วว่า ไม่ได้กำหนดระยะเวลาให้แน่นอนว่า จะปฏิรูป
การเมืองเสร็จเมื่อใด ผมเห็นว่าเรื่องด่วนที่รัฐบาลน่าจะรีบทำ ก็ได้แก่
การเสนอกฎหมายจัดตั้งคณะกรรมการเลือกตั้งที่เป็นกลาง และเป็นอิสระ
ไม่ขึ้นกับหน่วยราชการ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวนี้รัฐบาลชุดที่แล้วได้พิจารณา
จากร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งร่างของกระทรวงมหาดไทยนั้น
เห็นได้ชัดว่า ไม่ได้ให้ให้อำนาจและความอิสระแก่คณะกรรมการการเลือกตั้ง
เพราะฉะนั้นถ้าหากทำให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแล้ว กฎหมาย
เกี่ยวกับคณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องเป็นกลางและอิสระ ขอฝากไว้
เป็นข้อแรก ปัญหาศาลปกครอง เป็นปัญหาที่เรื้อรังมานานแล้ว ขณะนี้มี
กฎหมายที่รองรับการออกกฎหมายศาลปกครองอยู่อย่างน้อย ๓ - ๔ ฉบับ
เช่น พระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พระราชบัญญัติตั้งเมือง
พระราชบัญญัติเมืองพัทยา เป็นต้น ซึ่งกฎหมายเหล่านั้นได้ระบุไว้ชัดว่า
เมื่อมีการพิพาทเกิดขึ้น ผู้กรณีจะต้องนำความขึ้นฟ้องศาลปกครอง
ศาลปกครองยังไม่ได้จัดตั้ง ก็ขอเรียนฝากเอาไว้ ปัญหาที่สำคัญที่สุด
อีกประการหนึ่งก็คือ การแก้กฎหมายเลือกตั้งให้มีทบทวนผลการลงโทษ
ซึ่งศาลได้เคยวินิจฉัยแล้วว่า ความผิดฐานตระเตรียมการในการเลือกตั้งนั้น
มีความผิด ซึ่งควรจะได้แก้ไขของกฎหมายเลือกตั้ง เพื่อให้การควบคุม
การเลือกตั้งเป็นไปโดยสุจริตและยุติธรรมอย่างแท้จริง ปัญหาเกี่ยวกับ
พรรคการเมืองที่จะมีสถานภาพมั่นคงอยู่ได้นั้นจะต้องได้รับการอุดหนุนจาก
รัฐบาล เหมือนอย่างในหลายประเทศที่ได้กระทำอยู่ โดยจัดงบประมาณ
ให้ตามสัดส่วนของจำนวนผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้ง จะทำให้พรรคเล็ก
พรรคน้อยสามารถที่จะดำรงอยู่ได้ และการจะควบคุมการไว้เงินของ
พรรคการเมืองนั้นก็ เป็นเรื่องที่จะต้องควบคุมกันอย่างใกล้ชิด โดยกฎหมาย
ที่มีบทบัญญัติที่รัดกุม ในปัญหาเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินมีข้อสังเกตว่า

แก้ไข ก็ขอเรียนฝากไว้ว่า ถึงแม้รัฐบาลจะไม่ได้กำหนดไว้ในนโยบาย ก็ควรจะได้ดำเนินการอย่างเคร่งครัดในปัญหาที่ -----

ในปัญหาเกี่ยวกับให้สิทธิเสรีภาพแก่สื่อมวลชนที่สามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มากยิ่งขึ้น ในปัจจุบันได้มีกฎหมายหลายฉบับที่เห็นได้ชัด เช่น พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งมีบทบัญญัติที่ต่อรัฐธรรมนูญเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลจะได้ส่งคายนากฎหมายการพิมพ์ให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน โดยเน้นให้สิทธิเสรีภาพหนังสือพิมพ์อย่างแท้จริงที่จะกระทำการได้ภายในขอบเขตของรัฐธรรมนูญ และถ้าหากว่าเป็นไปได้ก็ควรจะวิเคราะห์ให้ผู้ที่ประกอบวิชาชีพทางหนังสือพิมพ์สามารถควบคุมกันเองได้ โดยจัดตั้งสภาการพิมพ์ขึ้นเพื่อเป็นแบบอย่างเหมือนอย่างในหลายประเทศได้กระทำอยู่สำหรับสื่อมวลชนประเภทอื่น ๆ นั้น ก็ควรที่รัฐบาลจะต้องเหลียวแลให้มีกฎหมายคุ้มครองสิทธิให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติไว้ในปัจจุบัน โฆษายที่เกี่ยวกับการปรับปรุงบทกฎหมายให้เป็นธรรมนั้น จะเห็นได้ชัดว่า ได้กล่าวไว้ในโฆบายว่า จะปรับปรุงระบบกฎหมายให้สอดคล้องกับการพัฒนาการเมือง การบริหาร เศรษฐกิจ แต่สิ่งที่รัฐบาลควรตระหนักว่า ในบ้านเมืองของเรานั้น ยังมีกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมอยู่มาก สิ่งที่เราเห็นชัดได้แก่ ประกาศคณะปฏิวัติฯ ประกาศคณะปฏิรูปฯ และคำสั่งของ รสช. ซึ่งเกี่ยวกับการยึดอำนาจทั้งสิ้น มีอยู่ประมาณ ๖๐๐ ฉบับ รัฐบาลก็น่าจะนำมาทบทวน ว่าฉบับใดควรยกเลิกไปบ้าง เพราะยังมีอีกหลายฉบับที่มีข้อความขัดต่อรัฐธรรมนูญ สิ่งที่จะสมควรทำได้ในวันนี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่มีความยุ่งยาก ก็คือเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนจริงอยู่ได้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้ซึ่งผู้ต้องหาได้ในระหว่างสอบสวนอีก ๓ วัน นอกนั้นฝากขังศาล แต่มีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่ได้ถูกทิ้งและละเลยเสียก็คือ พระราชบัญญัติการป้องกันกบฏกบฏกบฏอันเป็นคอมมิวนิสต์ ปี ๒๕๒๕ ทางเจ้าพนักงานตำรวจสามารถกักขังผู้ต้องหาไว้ได้ ๑ เดือน สอบสวนไม่เสร็จขอขังต่อศาลตำรวจสามารถขยายการขังต่อได้อีก ๑๕๐ วัน ถ้ายังไม่เสร็จขอฝากขังศาลได้อีก ๓ ครั้ง ครั้งละ ๙๐ วัน รวมแล้วเป็นจำนวน ๔๕๐ วัน กฎหมายนี้ไม่เหมาะสมกับสภาพของบ้านเมืองของเราซึ่งเป็นประชาธิปไตยในขณะนี้ ถ้าหากยังเห็นว่ากฎหมายคอมมิวนิสต์ยังจำเป็นที่จะต้องมียุทธิควรจะต้องแก้ไขบทบัญญัติในเรื่องการขังให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งเป็นอยู่ในปัจจุบัน โฆบายเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศต่อเด็ก และสตรี และจะต้องดำเนินการตามกฎหมายแก่ผู้กระทำผิดอย่างจริงจังนั้น แต่ที่จริงนั้นบทกฎหมายเกี่ยวกับความผิดในทางเพศได้มีบทบัญญัติไว้ค่อนข้างจะ

มากพอสมควรแล้ว อยู่ที่การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะ
 ดำเนินการจับกุมผู้กระทำผิดให้ได้อย่างเคร่งครัด ในปัจจุบันนี้เราต้องยอมรับ
 ความจริงว่า มีเด็กและสตรีถูกลักลอบไปเป็นโสเภณีเป็นจำนวนเรือนหมื่น
 เรือนแสนคน ในทางแรงงานเด็กและสตรีได้ถูกเอาไปขายทางแรงงาน
 มีการเอาไปขังไว้ในโรงงานเถื่อนอยู่หลายแห่ง ค่าแรงได้ต่ำกว่าฝ่ายชาย
 เป็นอันมาก สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องตระหนัก ที่จะต้องแก้ไข
 ในวาระอันสมควร ก็ขอเรียนฝากเอาไว้ -----

ในประเด็นที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทุกประเภท ซึ่งในนโยบายหน้า ๑๕ - ๓๑ ได้กล่าวไว้ว่า จะดำเนินการปราบปรามอย่างจริงจัง นั้น ก็ขอฝากไว้ว่า การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจจำเป็นต้องให้ความเป็นธรรมอย่างเสมอภาค ทั้งผู้เสียหายและผู้ต้องหา จะต้องมีการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ทางคดีจะเห็นได้ชัดว่าน่าจะมีมูล เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่ทำการสอบสวน เนื่องจากเกรงบารมี เกรงอิทธิพล เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าบ้านเมืองที่เป็นประชาธิปไตยสักอย่างนี้ต้องให้ความเป็นธรรมเท่าเทียมกันทุกฝ่าย ในดีปัจจุบันนี้จะหาความปลอดภัยไม่ได้ มีการปล้น ฆ่า ช่มชู้กันอย่างมากมาย แม้แต่การอุ้มหายซึ่งได้กระทำกันอยู่ในปัจจุบันนี้ก็มีอยู่ ในกรุงเทพมหานครก็ปรากฏอยู่ เพราะฉะนั้น เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องเหลียวแล เอาใจใส่ในเรื่องนี้ ซึ่งผมคิดว่างานเหล่านี้ เป็นงานที่จะใช้ฝีมือของท่าน มท. ๑ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความสามารถคนหนึ่งในปัจจุบัน ผมขอเขียนว่าสายตาคู่กล้าถึงดูรัฐบาลอยู่ด้วยความไม่แน่ใจว่า รัฐบาลชุดนี้สามารถบริหารงานนำประเทศชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองได้หรือไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าท่านนายกรัฐมนตรีมีความตั้งใจจริงแล้วก็น่าจะแก้ไข ถึงแม้ว่าระยะเวลาที่ท่านกล่าวไว้ว่า ท่านจะใช้เวลาเพียง ๒ ปีนั้น ถ้าหากว่าท่านจริง ๆ ๒ ปี งานจะลุล่วงไปเกินกันมาก กระผมขอฝากไว้ ณ คนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ตามข้อบังคับข้อ ๑๐๓ ห้ามใช้เครื่องมือสื่อสารในห้องประชุม สำหรับท่านสมาชิกใหม่กรุณาปิดเครื่องโทรศัพท์ของท่านเสียด้วยนะครับ ต่อไปเชิญคุณหญิงสุพัตรา ถัดจากคุณหญิงสุพัตราจะเป็นคุณสวาทิตย์ วงศ์หนองเตย ครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุพัตรา มาศดิตถ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะ ในการพยายามตรวจสอบ หรือแนะนำ หรือท้วงติงชี้ถามนโยบายต่าง ๆ นี้ พวกเราได้พยายามที่จะทำในลักษณะที่สอบถามแล้วก็ เสนอแนะให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ แล้วก็ ส.ส. แต่ละคนก็รู้สึกว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบกันก่อน เพราะฉะนั้นผู้อภิปรายก็จะมีจำนวนมาก พวกเราก็พยายามจะจัดสรรเวลากันให้เหมาะสม ท่านประธานคะ ดิฉันจะพยายามพูดอย่างรวดเร็ว เพื่อที่จะได้ประหยัดเวลา แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ก็คงจะต้องมีคำถามหลาย ๆ คำถามเหมือนกัน ดิฉันอยากจะพูดเรื่องนโยบายด้านสังคม ซึ่งรัฐบาลได้เขียนไว้เป็นอย่างดี ในหลักการที่บอกจะต้องมุ่งให้ประชาชนพัฒนาศึกษากlasseอะไรก็ตาม ตามแผน ๘ ซึ่งเราได้เห็นกันแล้วว่า

การพัฒนาเศรษฐกิจด้านเดียวทำให้ช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยยิ่งกว้างขึ้น ปัญหาสังคมมากขึ้น แต่ว่านโยบายเมื่อ นั้น เข้าไปแล้วจะ เขียวค่อนข้างหลวม ซึ่งในทีนี้ดิฉัน เข้าใจว่าสมาชิกหลายท่านได้พูดไปแล้ว เพื่อไม่ให้เห็นการผูกมัด แต่บางครั้งพอหลวมเกินไป หรือว่าริบร้อนเกินไปจะทำให้มีปัญหา เช่นกัน

อย่างเช่นข้อ ๖.๑.๓ ใน เรือนโยบายอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ท่านบำรุงศาสนา อันนี้อายากจะเป็นคำถาม ดิฉันถามคนจำนวนนับ ๑๐ คน ไม่มีใครรู้เรื่อง เดิมดิฉันคิดว่าดิฉันเองอ่านนโยบายของท่านไม่เข้าใจ ดิฉันเลยก็จะอ่านซ้ำ ๆ ว่า ส่งเสริมให้มีสื่อคุณภาพเพื่อถ่ายทอดและปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม เสริมสร้างความเสมอภาคระหว่างชายหญิง และกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจ แล้วนำไปปฏิบัติร่วมกัน ซึ่งอันนี้พยายามอ่านและพยายามแยกส่วน เรามีความรู้ลึกว่า เป็นไปได้ไหมว่า มีการตัดปะนโยบายอีกข้อหนึ่งรวมกับข้อหนึ่งหรืออย่างไรร

ดิฉันต้องการคำอธิบายจริง ๆ ตรงนี้ ๆ เพราะว่าไม่เข้าใจจริง ๆ แต่ว่า รัฐบาลเห็นว่ากระแสเรื่องสตรีในเรื่องความเสมอภาค แล้วก็บทบาทหญิงชาย ที่พูดกัน เป็น เรื่องใหญ่ตอนนี้ ก็อาจจะพยายามใส่ลงไปโดยที่มันไม่เข้ากัน หรือดิฉันเอง หรือเพื่อนทั้งหลายที่ได้สอบถามทั้งพรรคเกี่ยวกับต่างพรรค อ่านแล้วไม่เข้าใจ ดิฉันไม่แน่ใจ เพราะฉะนั้นขอคำตอบส่วนนี้ด้วย ทีนี้นโยบาย ด้านสังคมมีปัญหาด้านสังคมมากมาย เพราะฉะนั้นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง คือเราต้องพยายามฟังความคิดเห็น หรือสนับสนุนกลุ่มที่เขทำงาน โดยตรงอยู่ให้มาก การที่รัฐบาลมีนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ในข้อ ๖.๓ แล้วบอกให้ประชาชนรับรู้ข่าวสารให้มากขึ้นอะไรต่าง ๆ มันมี กฎหมายอยู่ฉบับหนึ่งซึ่งดิฉันขอฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีว่า จริง ๆ แล้วหนที่แล้วก็ย้ายสภาเข้าไปสักอาทิตย์เดียว กฎหมายข้อมูลข่าวสาร ทางราชการคงจะผ่าน เพราะเรามีคณะกรรมการร่วมกันระหว่าง สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เรียบร้อยแล้ว สภาผู้แทนราษฎรส่งกลับไปวุฒิสภา แล้วก็ยุบสภาเสียก่อน ยากให้รัฐบาลเร่งนะคะ คือพรรคประชาธิปัตย์มีมติแล้ว ว่า เราจะเสนอร่างนี้เข้ามา แต่ว่าก็เป็นที่ทราบกันว่า ถ้าทางรัฐบาลไม่ เร่งรัดส่งเข้ามา ขงเราก็จะไปค้างรออยู่ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาฝาก ไปด้วยว่า เรื่องนี้ไม่ต้องทำอะไรอื่นเลย แล้วท่านก็อยู่ในรัฐบาลที่แล้วอยู่ด้วย แล้วก็รัฐมนตรีที่รับผิดชอบก็ยิ่งรับผิดชอบตามเดิม ขอประธานโทษ คือท่านรัฐมนตรี โภคิน เพราะฉะนั้นขอความกรุณาตรงนั้นหนึ่ง -----

เรื่องลี้ลับที่บอกว่าจะให้ประชาชนได้รับรู้ผ่านสื่อ นี่เป็นเรื่องที่ตีมาก ๆ เพราะสื่อจริง ๆ มันเป็นเรื่องของรัฐ แต่ตอนหลังนี้การจัดการกลายเป็นไปให้เอกชนเข้ามารับเหมาช่วง แล้วทำให้การสนองตอบต่อการพัฒนาประเทศเป็นไปด้วยความลำบาก อย่างเมื่อวาน เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดคือ ท่านโฆษกรัฐบาลออกมาพูดเลยว่า ช่อง ๙ ถ้ายกตลอดดล้ามาก เพราะติดเรื่องโฆษณา ดิฉันยกมือเมื่อวานนี้ท่านประธานวันนอร์ไม่ได้ชี้ แต่ตั้งใจจะพูดว่า ค่าโฆษณาที่ได้ผลประโยชน์อยู่ที่ใคร แล้วโดยเฉพะการให้ความรู้ทางการเมือง การให้คนเข้าใจในเรื่องระบอบประชาธิปไตยให้คนมีส่วนร่วมในทางการเมือง ไม่ใช่ลงคะแนนแล้วก็จบกัน ลงคะแนนแล้วจบกันแล้วก็ได้สิ้นใจก็เลยว่า คนที่ตัวเองเลือกไปตัดสินใจนโยบายอะไร เพื่อที่จะให้ความยุติกันดี หรือสัญญาที่ให้ไว้ในนโยบายของพรรคนี้ได้รับการเอาไปบรรจุในนโยบายของรัฐบาลแล้วไหน อันนี้เป็นการลงทุนที่ถูกลงมาก ๆ เพราะฉะนั้น ถ้าคิดเอาเรื่องโฆษณามาเป็นเรื่องใหญ่มันก็ต่อลงไปถึงข้อ ๑๑ ซึ่งตลอดมา เริ่มตั้งแต่สมัยท่านรัฐบาล พลเอก เปรม ก็ได้มีสัญญากันชัดเจนว่า สัญญาคือเป็นมติคณะรัฐมนตรี ว่าการตั้งจะต้องทำเพื่อบริการสาธารณะ เป็นเพื่อการศึกษา เพื่อความรู้ความเข้าใจ ต่อมาก็มีความพยายามอยู่ตลอดเวลา เพราะเห็นว่า ข้อ ๑๑ อยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีโฆษณา แต่ที่จริงแล้วมันเป็นภาระของรัฐ การให้การศึกษาก็ถูกที่สุดคือผ่านทางโทรทัศน์ ให้ความบันเทิง เพราะความบันเทิงที่สร้างสรรค์ มีความพยายามที่จะมีการโฆษณา แล้วปัจจุบันถ้าทุกคนไปดูก็จะเห็นว่ามีการโฆษณาแฝงบ้าง ตรงบ้าง มีอยู่ช่วงหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้เอง มีการโฆษณาสุรา ซึ่งกฎ กบว. ห้ามว่า ต้องไปหลังสี่ทุ่ม สองทุ่มกว่า ๆ มีทั้ง ขอบคุบบริษัทสุรา เป็นของรัฐเองแล้วก็ทำผิดกฎเสียเอง เพราะว่าเช็คกับ กบว. แล้ว กบว. ตรวจสคบ กบว. บอกว่าเนื่องจากข้อ ๑๑ ไม่มีโฆษณา เพราะฉะนั้น กบว. ก็เลยไม่เคยควบคุม อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นตรงหาเงินมาเพื่อทำสื่อที่เป็นประโยชน์ให้ประชาชนก็เป็นภารกิจของรัฐ การโฆษณานี้ก็ต้องระมัดระวัง เพราะฉะนั้นเมื่อขึ้นอยู่กับโฆษณาเป็นหลักในการจะจัดรายการที่ดี ๆ มันก็ต้องเฉลียวไป เมื่อวานนี้ชออนุญาตที่เอียนาม ท่านวุฒิสมาชิก ดำรง ขุดตาล ได้พูดหลายประเด็นในเรื่องนี้ ซึ่งดิฉันไม่จำเป็นจะต้องกล่าวทั่ว แต่อยากจะยกตัวอย่างวิทยุทหาร จริง ๆ แล้วดิฉันเองได้เคยไปพบปรึกษากับท่านนาทกรัฐมนตรีสมัยที่ท่านเป็นผู้บัญชาการทหารบก แล้วท่านก็ได้กรุณา ดิฉันไปเรียนท่านว่า วิทยุของทหารนี้มากมาย ทั้งทุกเหล่าทัพ บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในกองทัพมีมากมายทำไมเราไม่ให้ ทำไมเราให้เขาไปประมูลไป ๕ ล้านบาท แล้วเขาไปขาย

โฆษณาได้ ๑๓ ล้านบาท สิ่งที่ประชาชนได้ฟังก็คิด เพลงซึ่งเชียร์ค่ายเทปต่าง ๆ แล้ว สาระก็ไปลอกจากตรงนั้นตรงนั้นมาอ่านภาค ๆ วัน ๆ ไม่ได้เป็นสาระ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กรที่ดี พัฒนาบุคลากรขององค์กรที่ดี หรือพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้รู้เท่าทัน ได้รับรู้ข่าวสารซึ่งกว้างไกลขึ้นไปทุกที ฉะนั้น ดิฉันขอทำประเด็นของท่านวุฒิสมาชิก ดำรง พุฒตาล อีกครั้งหนึ่งว่า อย่าฟังแล้วผ่านไป อย่าจะทำให้รัฐบาลถือเป็นเรื่องจริงจัง เพราะฉะนั้นการโฆษณาช่อง ๑๐ ก็ดี การให้เข้าเหมาะสมทาน ทั้งวิทยุ ทั้งโทรทัศน์ทั้งหลาย แล้วดิฉันก็คิดว่าภารกิจที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้เข้าไปควบคุมองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยเอง คงไม่ใช่เพียงเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งที่รัฐมนตรีจะใช้คำว่า แย่งชิงก็ดูไม่ดี แต่ไม่ทราบจะใช้คำว่าอะไรดี ออกากจะเข้าไปคุมกันหลายคน สุดท้ายนายกรัฐมนตรีก็ต้องตัดปัญหาเข้าไปคุมเอง แต่ดิฉันขออาจจะขอเป็นว่า แก้ปัญหาตรงนั้นก็ผ่านไป แล้วขอให้ท่านตั้งใจดูแลจริง ๆ แล้วก็ทำให้เป็นสื่อที่เป็นของรัฐจริง ๆ ไม่ใช่ของรัฐบาล ดิฉันขออาจจะขออนุญาตอาจหาญที่จะแนะนำนิดหนึ่งว่า สื่อปัจจุบันนี้เรารีดกันไม่ได้แล้ว แล้วก็สื่อเสรี ซึ่งรัฐบาลคุมไม่ได้อีกมากมาย-----

เรื่องลือที่บอกว่าจะให้ประชาชนได้รับรู้ผ่านสื่อ นี่เป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ เพราะ
 สัจจริง ๆ มันเป็นเรื่องของรัฐ แต่ตอนหลังนี้การจำกัดการกลายเป็นไปให้เอกชนเข้ามา
 รั้งแทนช่วง แล้วทำให้การสนองตอบต่อการพัฒนาประเทศเป็นไปด้วยความ
 ล้าช้าลง อย่างเมื่อวานเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดคือ ท่านโฆษกรัฐบาลออกมาพูดเลย
 ว่า ช่อง ๙ ถ้ายกยอดลดล้าช้ามาก เพราะติดเรื่องโฆษณา ดิฉันยกมือเมื่อกวาน
 นี้ท่านประธานวันนอร์ไม่ได้ดี แต่ตั้งใจจะพูดว่า ค่าโฆษณาที่ได้ขึ้นผลประโยชน์อยู่ที่ใคร
 แล้วโดยเฉพาะการให้ความรู้ทางการเมือง การให้คนเข้าใจในเรื่องระบอบ
 ประชาธิปไตยให้คนมีส่วนร่วมในทางการเมือง ไม่ใช่ผลประโยชน์แล้วก็จะกัน
 ลงคะแนนแล้วจกกันแล้วก็ได้สนใจอีกเลย ว่า คนที่ตัวเองเลือกไปตัดสินใจ
 นโยบายอะไร เพื่อที่จะให้ความรู้ที่ดีกันดี หรือสัญญาที่ให้ไว้ไปในนโยบายของ
 พรรคนี้ได้รับการเอาไปบรรจุในนโยบายของรัฐบาลแค่ไหน อันนี้เป็นกลางลงทุก
 ที่ถูกมาก ๆ เพราะฉะนั้น ถ้าคิดเวลาเรื่องโฆษณามาเป็นเรื่องใหญ่มันก็ต่อโยงไป
 ถึงช่อง ๑๑ ซึ่งตลอดมาเริ่มตั้งแต่สมัยท่านรัฐบาล พลเอก เปรม ก็ได้มีสัญญากัน
 ชัดเจนว่า สัญญาถือเป็นนิติคณะรัฐมนตรี ว่าการตั้งจะต้องทำเพื่อบริการสาธารณะ
 เป็นเพื่อการศึกษา เพิ่มความรู้ความเข้าใจ ต่อมาก็มีความพยายามล่อล่อตลอดเวลา
 เพราะเห็นว่า ช่อง ๑๑ อยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีโฆษณา แต่ที่จริงแล้วมันเป็นภาระของรัฐ
 การให้การศึกษาก็ดีก็สุดลือผ่านทางโทรทัศน์ ให้ความบันเทิง เพราะความบันเทิง
 ที่สร้างสรรค์ มีความพยายามที่จะมีการโฆษณา แล้วปัจจุบันถ้าทุกคนไปดูก็จะเห็นว่า
 มีการโฆษณาแฝงบ้าง ตรงบ้าง มีอยู่ช่วงหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้เอง มีการโฆษณา
 สุรา ซึ่งกฎ กบว. ห้ามว่า ต้องไปหลังสี่ทุ่ม สดงทุ่มกว่า ๆ มีขึ้น ขอบคุณบริษัท
 สุรา เป็นของรัฐเองแล้วก็ทำผิดกฎเสียเอง เพราะว่าแพ้กับ กบว. แล้ว กบว.
 ตรวจสอบ กบว. บอกว่าเนื่องจากช่อง ๑๑ ไม่มีโฆษณา เพราะฉะนั้น กบว.
 ก็เลยไม่เคยควบคุม อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นตรงหาเงินมาเพื่อทำสื่อที่เป็น
 ประโยชน์ให้ประชาชนก็เป็นภารกิจของรัฐ การโฆษณาก็ต้องระมัดระวัง
 เพราะฉะนั้นเมื่อขึ้นอยู่กับโฆษณาเป็นหลักในการจะจัดรายการที่ดี ๆ มันก็ต้อง
 เผลอไป เมื่อวานนี้ขออนุญาตที่เอชนาม ท่านวุฒิสมาชิก ดำรง พุดตาล ได้พูด
 หลายประเด็นในเรื่องนี้ ซึ่งดิฉันไม่จำเป็นจะต้องกล่าวซ้ำ แต่อยากจะยกตัวอย่าง
 วิทยุทหาร จริง ๆ แล้วดิฉันเองได้เคยไปพบปรึกษาหารือกับท่านนายกรัฐมนตรี
 สมัยที่ท่านเป็นผู้บัญชาการทหารบก แล้วท่านก็ได้ตรูณา ดิฉันไปเรียกท่านว่า วิทยุ
 ของทหารนี้มากมาย ทั้งทุกเหล่าทัพ บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในกองทัพมี
 มากมายทำไมเราไม่ให้ ทำไมเราให้เขาประมูลไป ๕ ล้านบาท แล้วเขาไปขาย

โฆษณาดูได้ ๑๒ ล้านบาท สิ่งที่ประชาชนได้ฟังก็คือ เพลงซึ่งเชียร์ค่ายเทปต่าง ๆ แล้ว
 สาระก็ไปลอกจากตรงนั้นตรงนี้อ่านขาด ๆ วิน ๆ ไม่ได้เป็นสาระ ซึ่งจะ
 เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากองทัพก็ดี พัฒนาบุคลากรของกองทัพก็ดี หรือพัฒนา
 ศักยภาพของประชาชนให้รู้เท่าทัน ได้รับรู้ข่าวสารซึ่งกว้างไกลขึ้นไปทุกที ฉะนั้น
 ดิฉันขออย่าประเด็นทองท่านวุฒิสมาชิก ดำรง พุฒตาล สึกครึ่งหนึ่งว่า อย่าฟังแล้ว
 ผ่านไป อยากจะให้รัฐบาลถือเป็นเรื่องจริงจัง เพราะฉะนั้นการโฆษณาช่อง ๑๑
 ก็ดี การให้เข้าเหมาะสมกับคน ทั้งวิทยุ ทั้งโทรทัศน์ทั้งหลาย แล้วดิฉันก็คิดว่าการที่
 ท่านนายกรัฐมนตรีได้เข้าไปควบคุมองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยเอง
 คงไม่ใช่เพียงเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งที่รัฐมนตรี จะใช้คำว่า แย่งชิงก็ดูไม่ดี
 แต่ไม่ทราบจะใช้คำว่าอะไรดี อยากจะเข้าไปคุยกับหลายคน สุดท้ายนายกรัฐมนตรีย
 ก็ต้องตัดปัญหาเข้าไปคุยเอง แต่ดิฉันอยากจะขอเป็นว่า แก้ปัญหาตรงนั้นที่ผ่าน
 ไปแล้ว ขอให้ท่านตั้งใจดูแลจริง ๆ แล้วก็ทำให้เป็นสื่อที่เป็นของรัฐจริง ๆ ไม่ใช่
 ขอดรัฐบาล ดิฉันขอทักจะขออนุญาตอาจหาญที่จะแนะนำนิดหนึ่งว่า สื่อปัจจุบันนี้
 เราปิดกันไม่ได้แล้ว แล้วก็สื่อเสรี ซึ่งรัฐบาลคุมไม่ได้อีกมากมาย-----

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

๒๑

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สภานิติบัญญัติ ๑๑/๑

เพราะฉะนั้นถ้าทวงรัฐยังปิดหูปิดตา หรือว่าเสนอข่าวด้านเดียวอยู่เป็นหลัก ปัญหาที่จะเกิดกับประชาชนที่บอก เอ๊ะ รัฐบาลนี้ไม่มีความจริงจัง ไม่มีความจริงใจ กับนโยบายที่ได้เขียนไว้ว่า ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ข่าวสาร อย่างกว้างขวางเพื่อตรวจสอบรัฐบาล แล้วก็เป็นการให้ความรู้ทางการเมือง ให้คน เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองได้โดยถูกต้อง เพราะฉะนั้นอันนี้ดิฉันฝากไว้ เป็นเรื่องหลักว่า ทอให้ดูแลอย่างจริงจัง แล้วก็จัดให้เป็นอย่างนั้น แล้วถ้าเราสามารถให้โอกาสทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ซึ่งเคยทำมาแล้วในสมัยรัฐบาล ท่านนายฯ ชาติชัย นักรบเมืองหลายคนที่อยู่ใต้อาณัติรัฐบาลไม่ค่อยชอบ แต่ว่าประชาชนได้ความรู้ได้ประโยชน์ แต่ตนโยบายที่ให้ก็คือว่า ให้เสนอข่าว ทั้ง ๒ ด้าน ทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล แต่ไม่อนุญาตให้ใช้คำหยาบ ไม่อนุญาต ให้มาด่าทออยู่ฝ่ายเดียว ถ้าฝ่ายค้านวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ต้องให้โอกาสรัฐบาล ได้ชี้แจง แล้วออก ๒ ฝ่าย หรือฝ่ายรัฐบาลกล่าวหาคนอื่น ต้องให้คนที่ถูกกล่าวหา ได้มีโอกาสได้ชี้แจงด้วย เป็นการให้โอกาสทั้ง ๒ ฝ่าย แล้วรับฟังความเห็น ประชาชนให้มาก ซึ่งเดี๋ยวนี้ก็ได้พยายามทำกันอยู่ค่อนข้างมาก อย่าไปปิดตรงนี้เสีย เพราะว่าเป็นการสื่อสาร ๒ ทาง หรือให้ประชาชนเขาสื่อสารกันได้ด้วย เราลงไปได้ด้วย ถ้าตรงนี้การใช้สื่อของรัฐจะเป็นประโยชน์มากขึ้น และ ดิฉันข้าย้ำอีกครั้งนะคะ สื่อทั้งหมดเป็นของรัฐนะคะ ไม่ใช่ของรัฐบาล รัฐบาลเป็นเพียง ผู้มาดูแลให้มันมีระเบียบ ให้มันเป็นไปตามนโยบายที่อยากจะทำให้ความรู้ ให้การศึกษา ที่เป็นประโยชน์กับประชาชนนะคะ เพราะฉะนั้นย้ำตรงนี้ว่า สื่อเป็นของรัฐ ไม่ใช่ของรัฐบาล ตอนนี้อัยยอนกลับมาที่นโยบายด้านสังคม เรื่องด้านสตรี เด็ก เยาวชน ซึ่งประเด็นจะมีคุณค่าวัลลี วงศ์ศรีวงศ์ และคุณสาทิพย์ วงศ์หนองเตย พูดในะคะ แต่ดิฉันขอเขียนนิดเดียวว่า ข้อ ๖.๒.๑ นี้ ท่านรัฐบาลได้เขียนไว้ค่อนข้างดีนะคะว่า สนับสนุนบทบาทสตรีให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการบริหารทุกระดับ รวมทั้งบริหารจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี ในทุกรูปแบบ ดิฉันเข้าใจว่าอันนี้เป็นคำพูดเก่าซึ่งลอกมา แต่ว่าบังเอิญไม่ได้ลอกรัฐบาล ที่เพิ่งผ่านไป ๒ สมัยที่แล้ว ไม่อย่างนั้นจะได้ภาพที่ชัดกว่านั้นะคะ ตรงนี้ ซึ่งไม่ต้องพูดอะไรมากแล้ว การมีส่วนร่วมตรงนี้ เพราะว่ารัฐบาลเองได้สละโอกาส ฉะนั้นปีหนึ่ง ๔๙ ท่าน ไม่มีผู้หญิงสักหนึ่งคนที่เป็น ส.ส. หรือผู้สนับสนุน พรรคการเมืองเลย หรือที่จะมีความรู้ความสามารถแต่ที่จริงดิฉันคิดว่า มี ไม่จำเป็นต้องออกชื่อในตรงนี้ ตรงนี้ดิฉันคิดว่าการจัดสรรตำแหน่งทางการเมือง ดิฉันทราบว่า มีโควตา มีคนนี้เดา ๕ คนมา ๖ คนมา อันนั้นก็ใช้ แต่อย่างน้อย

ต้องดูภาพรวม ตอนนั้นกระแสโลก ที่ทั่วโลกกำลังสนับสนุนหลังจากการประท้วงระดับโลก ว่าด้วยเรื่องสตรี ที่โลกทั้ง ๆ ทั่วประเทศรวมทั้งประเทศไทยไปเซ็นสัญญาไว้กันมาว่า เราจะมาทำ ๑๒ เรื่องที่จะทำให้ผู้หญิงมีศักยภาพพอที่จะมาร่วมในกระบวนการพัฒนา ของประเทศ ของสังคม ไม่ใช่ใช้พัฒนาตัวเองคนเดียว แต่ก่อนนั้นต้องพัฒนาตัวเองก่อน เพราะฉะนั้นการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในทุก ๆ เรื่อง คือ เรื่องหลัก ปราบกฏว่า เราไม่ได้ให้โอกาสอันนั้น เราก็เขียนนโยบายได้แบบนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้น ก็คือว่า มีรายงานข่าวไปทั่วโลกว่า รัฐบาลไทย ดิ้นรนเชื่อว่ารัฐบาลเห็นแล้วนะละ ว่า รัฐบาลไทยไม่มี ส.ส. หญิง แล้วก็พูดเลยไปถึงเรื่องการเลือกตั้งว่า ผู้หญิง ถูกเขา เรียกว่าอะไร ลวนลามทางเพศ ถ้าพูดคำอย่างนี้เลยอาจจะดูหนักนะละ แต่ว่า ที่จริงเขาก็ใช้คำอย่างนี้โดยง่ายจากมาทมาฮอ อะไรต่ออะไรทั้งหลาย เพราะฉะนั้น ตรงนี้ดิฉันเองอยากจะเป็นว่า การกระทำขัดกับนโยบายที่เขียน ซึ่งนโยบายที่จริง เขียนที่หลัง เพราะฉะนั้นขอเขียนไว้ก่อนนี่มันดูไม่มีน้ำหนัก แล้วไปทำให้ เรื่องอื่นมันอ่อนไปด้วยนะละ เพราะฉะนั้น เมื่อไม่มีรัฐมนตรีผู้หญิงอยู่ในตรงนั้น มุมมองของปัญหาต่าง ๆ มันก็หายไป ล่ะอย่างไรก็ตามผลจากจะเสนอ ท่านนายกรัฐมนตรีว่า เรามีคณะกรรมการเรียกว่า คณะกรรมการส่งเสริม ประสานงานสตรีแห่งชาติ ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๓๐ ซึ่งก็คือเป็นวันสตรีสากล ท่านนายกฯ ชาติชาย ลงนาม แล้วก็มีส่วนทำงาน ตรงนี้เรามีตัวแทนจาก กระทรวงต่าง ๆ เพื่อมาประสานนโยบายเรื่องสตรี ระเบียบของสำนักนายกฯ เขียนไว้ว่า ให้ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน หรือรองนายกฯ ที่ท่านมอบหมาย แล้วก็รัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ ที่รับผิดชอบ เรื่องสตรีเป็นรองประธาน ดิฉันอยากจะ วิงวอน ว่าให้ท่านนายกรัฐมนตรีลงมา เป็นประธาน ตรงนี้เอง เพื่อแสดงความจริงใจว่า ท่านมีความจริงใจกับความต้องการให้ผู้หญิงเข้ามามีส่วนร่วม เพราะเหตุอะไรคะ เพราะเหตุว่าดิฉันมีการประสานนโยบาย เรื่องสตรีกับทุกกระทรวง เมื่อประสาน ทุกกระทรวง พจนานุกรม หนึ่งเอง น้ำหนักมี ไม่อย่างนั้นท่านปลัดกระทรวงทั้งหลาย เรียกประชุมที่ทำงานก็ส่งตัวแทนระดับ ซึ่งไม่มีอำนาจตัดสินใจมา ในขณะที่ผู้ทรงคุณวุฒิ ๑๐ คน ที่อยู่ในคณะกรรมการนี้ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ที่จะแนะนำ แล้วก็มีแผนระยะยาว รวมแผนพัฒนา ฉบับที่ ๘ รวมแผนปีก็ถึง รวมทุกสิ่งทุกอย่างทำเป็นแผนมาแล้ว แต่ถ้าไม่มีผู้บริหารระดับสูงมาให้ความเห็นชอบ งานก็ช้า บุคลากรก็น้อยที่จะรองรับกับงาน

เพราะฉะนั้นการปรับองค์กรตรงนี้ของคณะกรรมการเองที่เป็นเพียงหน่วยงานเล็ก ๆ มีเจ้าหน้าที่น้อย แล้วก็ไม่สามารถได้คนซึ่งมีความรู้ความสามารถ ความเข้าใจนโยบายโดยตรงนี้ดีพอมาเป็นผู้บริหาร ก็จะเป็นปัญหา ตัดสินฝากส่วนตรงนี้ไว้ด้วย อีกเรื่องสุดท้ายที่ตัดสินมีเวลาอีก ๒ - ๓ นาที ออกจากชุดก็คือเรื่องคนพิการผู้ด้อยโอกาส คนพิการ ตัดสินบังเอิญเป็นผู้ซึ่งสนับสนุน แล้วก็ทำเรื่องนี้มาตั้งแต่ เริ่มมาเป็นผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นมีอะไร เขาก็ส่งแก็กซ์มา หรือว่าโทรศัพท์มาพูดคุย มีความน้อยใจเกิดขึ้นมาก ๆ เลย ตัดสินได้รับแก็กซ์ ๒ - ๓ ฉบับจากสมาคมคนพิการแห่งประเทศไทย แล้วได้พูดคุยกับท่านวุฒิสมาชิกณรงค์ ก็เรียนท่านว่าให้ท่านช่วยพูดด้วย เพราะว่าท่านจะรู้ปัญหาลึกซึ้งมากไปกว่าที่ตัดสินอีก สิ่งที่เขาเสียอกเสียใจก็คือ บอกว่าพูดคนเดียว แล้วก็พูดไม่มีอะไรที่จะจะจริงที่จะให้เห็นว่ากำลังจะพยายามช่วยเหลือผู้พิการจริง ๆ แล้วก็มักจะไปรวมในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส จริง ๆ แล้วผู้พิการถ้ารัฐบาลดูแลอย่างดีก็จะแก้ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจไปได้อย่างน้อย ๒ ทาง ในทางตรงก็คือ รัฐบาลไม่ต้องมาดูแลเขาจนสุดท้ายคือนั่งดูแลให้การสงเคราะห์ที่อย่างเดียว แล้วเขาก็ช่วยตัวเองไม่ได้ เพราะว่านึกว่าการดูแลคนพิการคือให้การสงเคราะห์ให้มากที่สุด เพราะฉะนั้นครั้งนี้รัฐบาลดูแลไม่สิ้นสุด มันก็เสียทางเศรษฐกิจไปเปล่า ๆ ในทางอ้อมก็คือว่าครอบครัว ญาติพี่น้องของคนพิการต้องมาดูแล ต้องเสียทางเศรษฐกิจ แล้วต้องสูญเสียกำลังผลิตไปด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้จะช่วยเรื่องเศรษฐกิจโดยตรง ถ้าดูแลเขาอย่างถูกต้อง สิ่งที่คนพิการก็คือว่าตอนนี้เข้าไปอยู่ในแผน ๘ แต่มีนอยู่ที่ว่ารัฐบาลมีความจริงใจแค่ไหนไหนที่จะดูแล มีคนดูแลนโยบายนี้อย่างชัดเจน มีการตั้งงบประมาณไปให้ เพราะจริง ๆ แล้วคนพิการต้องการกลับเข้ามา มีส่วนในสังคม เป็นสมาชิกของสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี เพราะฉะนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ต้องการคือกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ คือการเตรียมสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการมีส่วนร่วมทางสังคม เมื่อสิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวยแล้ว มีการให้บริการต่าง ๆ จะบกพร่องบ้าง แต่เขาไปถึงสิ่งที่เอื้ออำนวยนั้นได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้เคยมีการตั้งกรรมการกันเมื่อปี ๒๕๓๖ เพื่อจะจัดทำ เร่งรัดให้มีโอกาสโดยตรงนี้ขึ้นมา มันหายไป เพราะฉะนั้นสิ่งที่เขาขอร้องก็คือ บอกว่าขอให้เขียนนโยบาย ตัดสินอ่านซ้ำ ๆ เพราะว่า เป็นฝากมา บอกว่ากรรมการตั้งไว้แล้ว แล้วมันยังไม่ไปถึงไหน ขอให้ช่วยเร่งรัดให้มันนโยบายว่า ให้มีกลไกหรือมาตรการเพื่อเตรียมสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการมีส่วนร่วมในสังคมของคนพิการ

สอดคล้องกับแนวทางพัฒนาคนพิการตามแผนพัฒนาฉบับที่ ๘ ดังนั้นจะนำจดหมายนี้
ฝากไปให้ท่านนายกรัฐมนตรีนโยบายหลังคณะ ตรงนี้ที่ขอนแก่น และส่วนที่ดิฉัน
อยากจะเติมอีกเรื่องหนึ่งคือ เรื่องการศึกษาของคนพิการ อันนี้ดิฉันคิดว่าจำเป็นต้อง
ต้องพูดตรงนี้เพื่อไม่ให้มีความผิดพลาดต่อเนื่อง เนื่องจากเมื่อรัฐบาลที่แล้ว
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นท่านเดียวกัน ดิฉันเข้าใจว่า
ท่านยังเข้าใจสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาศูนย์คนพิการกับการสงเคราะห์
มันมีกองการศึกษาพิเศษซึ่งอยู่ในกรมสามัญศึกษา ดูแลทั้งการศึกษาสงเคราะห์
คือคนยากจน เด็กเร่ร่อนอะไรก็ตาม กับคนพิการ ปรากฏว่างานที่เป็นหลัก
กลายเป็นงานของการสงเคราะห์ผู้ยากจนทั้งหลาย เพราะบอกว่าเป็นคนพิการ
อยากให้มีรายได้ เข้าไปเรียนร่วมกับนักเรียนที่เป็นคนดี ๆ คนดี ๆ หมายถึง
ไม่มีสภาพพิการ ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีอาจจะเข้าใจผิดบอกว่าโรงเรียน
ของคนพิการคนเร่ร่อนน้อย เพราะฉะนั้นก็เอาคนดี ๆ เข้าไปเรียน ไม่ใช่
เอาคนพิการไปเรียนกับคนดี ๆ แต่ข้อเท็จจริงที่คนพิการไม่สามารถเรียนได้
เต็มตามที่มีจัดสรรทรัพยากรไว้ให้ เพราะเขาเดินทางไปไม่ได้ ถ้าใช้จ่ายในการ
ไปเรียนหนังสือเขาไม่มี เพราะฉะนั้นส่วนตรงนี้นั้นดิฉันคิดว่ากรมอาชีวศึกษา
ถูกทางที่เราไปเสาะหาหน่วยให้เขาสามารถไปถึงที่เรียนได้ มีครูซึ่งมีความรู้
ความสามารถที่จะสอนเขาได้ เขาก็จะได้ไปเรียน เพราะฉะนั้นการที่เอาคน
นักเรียนเรียนคนดี ๆ ไปใส่ลงในโรงเรียนของคนพิการมันมีปัญหา

แล้วสักส่วนหนึ่งก็คือ ปัจจุบันที่ทำงานอยู่ต่อเนื่องจากรัฐบาลที่แล้ว แล้วก็เชื่อว่า
จะทำต่อ แม้จะไม่เขียนในนโยบาย ก็คือศูนย์เตรียมความพร้อม ซึ่งมี
การประชุมสัมมนากันมา ๒ ครั้งแล้ว คนพิการมีส่วนเข้าไปให้ความคิดความเห็น
แต่ว่ายังไม่ชัดสรุปที่ลงตัว เห็นพ้องต้องกัน ปรากฏว่าตอนนั้นทราบข่าวมาว่า
กำลังจะมีการประมูลเพื่อสร้างศูนย์เหล่านี้ ดิจิทัลวิงวอนนะคะ ขอให้ชะลอ
การประมูลนี้ไปก่อนจนกว่าจะมีข้อตกลงที่ลงตัว เพราะว่าตัวอย่างมันมีมาแล้ว
รัฐบาลท่านรัฐมนตรี ซึ่งจะดูแลเรื่องนี้ต่อไปทำโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่ขอนแก่น
ไปทำนี้เกิดอะไรขึ้น ท่านไม่ทราบจะทราบหรือเปล่า เห็นบอกท่านปลัดกระทรวง
เด็กก็เพิ่งทราบ ก็คือไปทำติดถนนให้เด็กนักเรียนพิการไม่มีสิทธิ์ให้ ไม่มีสิทธิ์
ไม่ เป็นไรกับตกเขาก็มาขอร้องบอกว่า ให้ทำทางลาดซึ่งจะเดินไปได้
ก็แก้ แต่ว่าไม่สมบูรณ์ แต่ที่ร้ายกว่านั้นก็คือเด็กพิการนอนแห่งหนึ่งไปห้องน้ำ
ไปอาบน้ำอีกติดหนึ่ง อันนี้แสดงว่าทำอย่างรีบร้อนอยากจะช่วย แต่ไม่ได้มีการศึกษา
เพราะฉะนั้นทรัพยากรส่วนนี้ก็สูญเปล่า เพราะฉะนั้นดิฉันฝากไว้ด้วยว่า ถ้าเข้าใจ
ปัญหาชัดเจน แล้วก็ฟังจากเขาด้วยคนที่ เป็นเจ้าของปัญหาด้วย การแก้ปัญหา
ก็จะตรงจุดได้ก็กำลังคนที่เพิ่มขึ้นมาไม่สูญเสียทรัพยากรไปด้วย ดิจิทัลฝาก
ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สำคัญ แล้วก็คิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ก็นั่งอยู่แล้วก็ฝากท่านประธานผ่านไปด้วยว่า ทอให้กลับไปทบทวน เรื่องเหล่านี้
แล้วก็ขอให้ระงับการที่จะประมูลศูนย์เตรียมความพร้อมไว้ก่อน จนกว่าผู้มีการ
ทั้งหลาย กรรมการทั้งหลายที่ตั้งไว้จะร่วมกันทำงาน ท่านประธานที่เคารพคะ
ดิฉันหมดเวลา เพราะฉะนั้นก็ขอสรุปตรงนี้ว่า พวกเราฝ่ายค้านพร้อมที่จะสนับสนุน
รัฐบาลในการดำเนินนโยบายต่าง ๆ เพื่อจะแก้ปัญหาบ้านเมืองเพื่อกำทำให้ประชาชน
มีความสุข แต่อย่างไรก็ตามเราก็ต้องตรวจสอบท่านตลอดเวลา เพราะฉะนั้นขอ
แม้ท่านจะไม่เขียนไว้ในนโยบาย เรื่องคอร์รัปชัน ฝ่ายค้านนี้ใส่ไว้ในนโยบายของเรา
เรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นขอว่าให้ทำงานกันอย่างจริงจัง อย่างมาถนอมกัน
ในการเป็นรัฐบาล ขอพบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสาทิศย์ วงศ์หนองเตย
ถัดไปคือ คุณสมพร เทพสิทธา นะคะรับ

นายสาทิศย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ต.ร.) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิศย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ

วันนี้เป็นวันที่ ๒ ของพวกเรา ในฐานะที่เป็นสมาชิกของรัฐสภาแห่งนี้ ซึ่งกำลังปฏิบัติหน้าที่อันสำคัญในการติดตามตรวจสอบนโยบาย ซึ่งรัฐบาลชุดนี้ได้แถลงต่อรัฐสภาไปแล้ว ตลอดทั้งช่วงเวลา ๑ วันเต็ม ๆ ที่ผ่านมา จนกระทั่งตีคดีนี้เมื่อวานนี้นั้นจนกระทั่งถึงวันนี้ ท่านประธานก็จะคงจะเห็นว่า พวกเราทั้งสมาชิกจากซีกฝ่ายค้านและสมาชิกรัฐสภาอื่นนั้นได้ทำหน้าที่อย่างเต็มที่ในการตรวจสอบซักถามข้อสงสัยของใจต่าง ๆ ตลอดจนกระทั่งตีถึงวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของรัฐบาล แต่สิ่งหนึ่งที่พวกเราค่อนข้างที่จะผิดหวังเอามาก ๆ ก็คือความสนใจใส่ใจของคณะรัฐมนตรีชุดนี้ต่อการแถลงนโยบาย ความจริงนั้นคณะรัฐมนตรีทั้ง ๘๙ ท่าน ภาพที่เราต้องการจะ เห็นในสภาฯ ก็คือในวันที่แถลงนโยบาย ท่านควรที่จะมีความพร้อมเพรียงขึ้นมาหนึ่งฟังสมาชิกของรัฐสภาแห่งนี้ได้ตีซักถามนโยบายอย่างเอาใจใส่ แต่ภาพที่เห็นจนกระทั่งถึงวันนี้ นั้น ผมเข้าใจว่าคงทำให้หลายคนต้องผิดหวังครับ มันไม่ได้เป็นไปตามค่าแถลงนโยบายที่ท่านเขียนเอาไว้ตั้งแต่ในหน้าที่ ๑ ที่ท่านพูดถึงการที่จะสถาปนา ใช้คำว่า สถาปนา ซึ่งหลายคนอ่านแล้วก็ยังตะขิดตะขวงใจอยู่ว่าทำไมใช้คำนี้ ไม่ใช่ คำว่า สร้าง ท่านใช้ คำว่า จะสถาปนาความ เข้มมั่นทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม สรรค์สร้างควมสามัคคีสามานสามัคคีและนำมาซึ่งการกินดีอยู่ดีของประชาชน เริ่มต้นเราไม่เห็นความพร้อมเพรียงของรัฐบาล เลขครับ ประเด็นนี้จึงเป็นประเด็นที่สำคัญที่อยากจะ เรียงเป็นหลักฐานเอาไว้ในรัฐสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ นโยบายซึ่งรัฐบาลชุดนี้ได้แถลงต่อสภาฯ แห่งนี้นั้นได้บรรจุลงในหนังสือเล่มเล็ก ๆ นี้ครอบคลุมทุกด้านรวมทั้งหมด ๑๑ ด้านด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง หรือด้านนโยบายเฉพาะ ผมเข้าใจว่าพวกเรานั้นได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ซักถามนโยบาย ตลอดครอบคลุมทุกด้าน มีความเข้าใจตรงกัน อย่างหนึ่งว่า ในกรอบของการพิจารณาดูแล หรือซักถามนโยบายรัฐบาลแต่ละชุดนั้น เราเข้าใจตั้งแต่ต้นว่า รัฐบาลจะประกาศนโยบายอย่างใดออกไปนั้น นโยบายนั้น ๆ จะต้องมีความเหมาะสม จะต้องมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่ประเทศชาติบ้านเมืองกำลังเผชิญหน้าอยู่ในขณะนั้น -----

รวมทั้งรัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดนโยบายในลักษณะที่เป็นแนวทางในการพัฒนาชาติบ้านเมืองให้เหมาะสมสอดคล้องในแต่ละช่วงเวลาด้วยความจริงนั้นในห้วงเวลาขณะนี้ ความสนใจเรื่องของนโยบายรัฐบาล ดูเหมือนจะมุ่งแต่เรื่องของเศรษฐกิจ ดูเหมือนจะมุ่งไปถึงเรื่องของการเมือง แต่อย่างไรก็ตาม เป็นที่ปฏิเสธไม่ได้ครับว่า นโยบายสังคมของรัฐบาลนั้นก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ตลอดระยะเวลาตั้งแต่เมื่อคืน ตอนดึกและเช้านี้พวกเราสมาชิกวุฒิสภาได้ปรึกษา ได้ถาม วิชาญ วิจารย์นโยบายทางด้านสังคม เป็นที่กมลรันทกครับว่า ปัญหาสังคมไทยในขณะนั้นเป็นปัญหาที่หนักอึ้งหนักใจผู้ที่ทำงานด้านนี้อยู่พอสมควร ดังนั้นเมื่อผมพิจารณาคุณโยบายของรัฐบาลชุดนี้ ผมจึงให้ความสนใจไปที่นโยบายทางด้านสังคมเป็นพิเศษ นโยบายสังคมของรัฐบาลชุดนี้บรรจุเอาไว้ในข้อที่ ๖ แบ่งออกเป็น ๕ ด้าน และอีก ๓๓ หัวข้อ สิ่งที่ผมติดตามตรวจสอบตรงนี้ก็คิดว่า รัฐบาลชุดนี้ให้ความสนใจกับนโยบายสังคมอย่างจริงจังจนสามารถที่จะสร้างความเชื่อมั่นได้หรือไม่ว่า รัฐบาลจะสามารถนำพาสังคมของเราไปสู่สังคมที่ค้ำคอง ใน ๕ ด้านนี้ผมให้ความสำคัญที่สุดกับนโยบายในเรื่องของสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมดูไปที่นโยบายเรื่องเด็กกับเยาวชน เหตุที่ผมให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ก็คิดว่าปัจจุบันนี้ปัญหาเรื่องเด็กและเยาวชนเป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายกำลังเป็นห่วงอย่างยิ่ง เพราะเด็กและเยาวชนนั้นคืออนาคตของประเทศชาติ จากสถิติข้อมูลเราจะเห็นได้ชัดทั้งชัดเจนว่า ในโครงสร้างประชากรของประเทศไทยนั้น จากหนังสือที่คลุมหมาดไทย ชุดข้อมูลเชิงนโยบายสำหรับผู้บริหารระดับสูง ซึ่งจัดทำเมื่อปี ๒๕๓๔ เป็นข้อมูลตามระบบทะเบียนราษฎร ของกรมการปกครอง ปี ๒๕๓๔ ซึ่งอาจจะย้อนหลังไปนิดหนึ่ง แต่ข้อมูลคงไม่ต่างจากนี้มาก วัยเด็กคิดวัย ๑ ถึง ๑๔ ปีนี้ปัจจุบันเรามีถึง ๑๓ ล้านคน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสูงสุดถึง ๔.๘ ล้านคน วัยเยาวชน ๑๕ ถึง ๒๔ ปีทั่วประเทศนั้นมีถึง ๑๒ ล้านคน รวมเฉพาะวัยเด็กกับเยาวชนนี้ทั่วประเทศมีถึงกว่า ๒๕ ล้านคน นโยบายของรัฐบาลต่อวัยเด็กและเยาวชนทั้ง ๒๕ ล้านคนนี้จึงจะต้องเป็นนโยบายที่ชัดเจน เหมาะสมและสอดคล้องกับทิศทางสถานการณ์และปัญหาซึ่งมันเกิดขึ้น ท่านประธานครับ ผมอ่านนโยบายของรัฐบาลในด้านเด็กและเยาวชนแล้ว ผมคิดว่าคงมีความรู้สึกเหมือนกับหลายคนซึ่งทำงานแล้วสนใจปัญหาด้านนี้ นั่นคือ เรารู้สึกผิดหวังครับผิดหวังก็เพราะว่าการเขียนนโยบายเรื่องเด็กกับเยาวชน ซึ่งบรรจุอยู่ในนโยบายเล่มนี้นั้นดูเสมือนกับว่า ท่านเขียนก็ต้องเขียน เขียนโดยที่ไม่ได้ใส่ใจว่า

ปัญหาที่เผชิญหน้า เรื่องปัญหาเด็กและเยาวชนนั้นเป็นอย่างไร ผมยกตัวอย่าง
 ท่านประธานครับ นโยบายที่เขียนเรื่องเด็กในข้อ ๖.๓ ของท่านนั้นบอกว่า
 ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการพิทักษ์เด็กและสตรี และดำเนินการ
 ตามกฎหมายแก่ผู้กระทำอย่างจริงจัง ตลอดจนรณรงค์แก้ไขปัญหาคาความรุนแรง
 ในครอบครัว เรื่องเด็กมีเขียนอยู่ที่นั่นในข้อ ๖.๓.๓ มีมาตรการด้านเด็วคือ
 พูดถึง เรื่องกฎหมายเกี่ยวเนื่องการกระทำผิดทางเพศต่อเด็กและสตรี ปฏิเสธไม่ได้
 ว่าเรื่องนั้นต้องทำ แต่ปัญหาอื่น ๆ ละครับ รัฐบาลได้ใส่ใจหรือไม่ ผมยกตัวอย่าง
 ให้ท่านประธานเห็นว่า ปัญหาเรื่องเด็กและเยาวชนที่หนักอยู่ขณะนี้คืออะไร
 ปัญหาที่เราพูดกันมากที่สุด เรื่องละเมิดสิทธิเด็ก เรื่องการทำทารุณกรรมต่อเด็ก
 หรือที่เรียกกันเป็นภาษาอังกฤษว่า ไชลด์ อะบิวส์ (Child abuse) เป็นปัญหา
 ซึ่งเห็นข่าวคราวปรากฏอยู่ตลอดเวลา แล้วมีองค์การทางด้านเอกชนซึ่งทำงานด้านนี้
 พยายามสะท้อนความคิดเห็นผ่านรัฐบาล จนกระทั่งรัฐบาลชุดที่ผ่านมา
 ชาวที่ครึกโครมมาก รัฐมนตรีด้านสังคมหลายคนในรัฐบาลชุดที่แล้วก็อยู่ในรัฐบาล
 ชุดนี้ด้วย ผมไม่เข้าใจว่าทำไมไม่มีการเขียนวิสัยทัศน์หรือแนวทาง นโยบายแก่
 ปัญหาเหล่านั้นบรรจุไว้ในนโยบายชุดนี้ด้วย ผมเรียกท่านประธานว่า เรื่องของ
 การทารุณกรรมเด็กนั้น ในการประชุมหาเขียนครั้งที่ ๓ ที่กรุงเทพฯ เมื่อปี ๑๙๙๑
 ได้มีการสรุปเรื่องการทารุณกรรมเด็กเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำทารุณกรรมเด็ก
 ทางร่างกาย การทารุณกรรมเด็กทางจิตใจ ทางเพศต่อเด็ก หรือการให้เด็ก
 ในทางที่ผิด นั่นคือรวมเรื่องแรงงานเด็ก รวมเรื่องโสเภณีเด็กลงไปด้วยนั้น
 เป็นเรื่องที่ถูกฝ่ายให้ความเป็นห่วงมาก สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่มีการสรุป
 ก็คือว่า ปัญหาการทารุณกรรมเด็ก ปัญหาแรงงานเด็กและปัญหาโสเภณีเด็กนั้น
 ส่วนใหญ่นั้นปัญหาจะเกิดขึ้นจากความแตกแยก ความล้มเหลวในครอบครัว
 เป็นที่รับรู้ร่วมกันในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘
 มีการพูดถึงเรื่องนี้ไว้ชัดเจน แต่ไม่มีคตินโยบายรัฐบาลชุดนี้ ที่พูดถึงแนวทาง
 การสร้างสถาบันครอบครัว ในฐานะที่เป็นสถาบันทางสังคมหลัก ให้กลับกลายเป็น
 เป็นครอบครัวที่ถล่มถันอีกครั้งหนึ่ง -----

รัฐบาลไม่ได้ให้ความสำคัญ ไม่ได้ให้ความสนใจเลย ท่านพูดถึงในวรรคปลาย
 เพียงแต่บอกว่า พรรคนี้แก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเพียงเท่านั้นเอง
 ซึ่งแนวทางอย่างนั้นไม่ได้เป็นแนวทางที่ชักรุง ให้เกิดการที่สมาชิกในครอบครัว
 จะสนใจใส่ใจให้ความอบอุ่นดูแลร่วมกัน แตกต่างโดยสิ้นเชิงครับ กับรัฐบาล
 ชุดที่ผ่านมา ๆ มา ผมยกตัวอย่างให้ท่านประชาชนเห็นว่า นโยบายของรัฐบาล
 ชุดที่ ๕๐ ซึ่งแถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ปี ๒๕๓๕ ด้านเด็กและสตรีนั้น
 พูดถึงเรื่องครอบครัวไว้ชัดเจน พูดบอกว่าจะสนับสนุนสถาบันครอบครัว หน่วยงาน
 ภาครัฐบาลและเอกชน สภาทนายความและสื่อมวลชนให้มีส่วนร่วมในการ
 ป้องกันแก้ปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะปัญหาเด็กจรจัด
 แรงงานเด็ก โสเภณี การมีเวทาคือคำนิยมที่ผิดและอากาษุข ตรงนี้ชัดเจนครับ
 แต่ในนโยบายรัฐบาลชุดนี้ในส่วนตรงนั้น ไม่ได้มีการเขียนไว้กว้างชัดเจนเลย
 ยิ่งแนวทางเรื่องของการพัฒนาครับ เพราะนโยบายคนหนีจากพูดถึงเรื่อง
 แก้ปัญหาต้องพูดถึงแนวทางพัฒนาด้วย แนวทางพัฒนา เด็กและเยาวชนไม่มีการ
 บรรจุในนโยบายเลย เรื่องเยาวชนไม่มีการเขียนถึงเลย ผมสงสัยว่าท่านจงใจ
 ที่จะลืมเพราะไม่สนใจ ไปดูแลโปรเจกต์ (Project) ใหญ่ ๆ โครงการใหญ่ ๆ
 กระทั่งที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องหรืออย่างไร ทอดทิ้งเรื่องเด็ก เรื่องเยาวชน
 หรือคล้ายๆ ท่านประธานครับเป็นเรื่องน่าเสียดายครับ สมัยที่รองนายกรัฐมนตรี
 ท่านหนึ่ง ในรัฐบาลชุดที่แล้วดำรงตำแหน่งรองนายก ซึ่งดูแลงานทางด้านสังคม
 ท่านเคยไปประชุมเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ปี ๒๕๓๙ ที่โรงแรมนิโก้ กรุงเทพมหานคร
 ว่าด้วยเรื่องของการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการป้องกัน และการแก้ไขปัญหา
 แรงงานเด็ก ซึ่งเป็นแผนแม่บทระดับชาตินั้น มีการแจกจ่ายเอกสารชิ้นหนึ่ง
 ซึ่งสำคัญมาก นั่นคือ ร่างแผนป้องกันแก้ไขปัญหาแรงงานเด็ก ความจริงถ้า
 รองนายกรัฐมนตรี ในรัฐบาลชุดที่แล้วนั้นได้อ่านเอกสารชุดนี้อย่างละเอียดชัดเจน
 ผมคิดว่านโยบายเรื่องเด็กและเยาวชนในรัฐบาลชุดนี้คงจะดีกว่านี้ มีความใส่ใจ
 สนใจกว่านี้ นั่นคือในหน้าที่ ๑๐ ของร่างแผนฯ ได้เขียนไว้อย่างชัดเจน
 เพราะเขาเขียนเอาไว้ให้ฟังว่า ปัญหาเรื่องแรงงานเด็กนี้ เมืองไทยที่เอาอะไรไปบ้าง
 ตั้งแต่ปี ๒๕๒๒ ถึงปี ๒๕๓๗ มีข้อสรุปประการหนึ่งเขาบอกว่า การแก้ไขปัญหา
 แรงงานเด็กมีความเข้มข้นเห็นต่างมากในช่วง ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา คือปี ๒๕๓๕
 ปี ๒๕๓๖ และปี ๒๕๓๗ จนกระทั่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศยอมรับว่า
 เราแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ เขาเขียนบอกว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดบรรยากาศ
 ความตื่นตัวในเรื่องนี้ได้แก่ ๑. ความชัดเจนของนโยบายที่รัฐบาลได้ประกาศ

อย่างชัดเจนและหนักแน่น นั่นคือรัฐบาลประกาศอย่างชัดเจนและหนักแน่น เรื่องของเด็ก เรื่องของเยาวชน ๖. มาตราการระดับการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสอดคล้องกับนโยบายของหัวหน้ารัฐบาลคล่องตัวน่าพึงพอใจ ท่านประธานครับ เราแทบจะไม่เคยได้ยินรัฐบาลชุดนี้โดยผู้นำ ได้พูดถึงเรื่องเด็ก เรื่องเยาวชน คล่องชัดเจนเลย ความหนักแน่นความชัดเจน ตลอดจนเนื้อหาที่บรรจุในนโยบาย จึงเป็นเรื่องที่พวกเราต่างสนใจสงสัยครับ บัดนี้รองนายกรัฐมนตรีท่านนั้น เป็นนายกรัฐมนตรีในรัฐบาลชุดนี้ ท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ผมคิดว่า ท่านละเอียดถี่ถ้วนครับ ท่านไม่ใส่ใจแล้วครับ และที่สำคัญที่สุดที่ท้าทายรัฐบาลนี้ ก็คือว่า หนังสือพิมพ์มติชน วันอังคารที่ ๑๐ ธันวาคม ที่เพิ่งผ่านมานี้ครับ ลงในบทนายบอกว่า ที่สุดในโลกที่ไม่ปรารถนา นั่นคือ เขาบอกว่าบัดนี้หน่วยงาน สหประชาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ รายงาน อย่างตรงไปตรงมาว่า ปัจจุบันประเทศไทยมีการค้าเด็กเพื่อขูดรีดแรงงานและ เพื่อกำไรค้าประเวณีมากถึง ๑ ล้านคน ท่านประธานครับ ชัดเท็จจริงเป็นเรื่องหนึ่ง แต่เมื่อภาพเช่นนี้ออกไปสู่สายตาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ลอกไปสู่ สายตาของประชาคมระหว่างประเทศ เป็นภาระหน้าที่อันหนักหน่วงของรัฐบาลครับ ที่ต้องประกาศความชัดเจนความหนักแน่นในเรื่องนโยบาย เรื่องเด็กกับเยาวชน มากกว่าที่เป็นอยู่ เราจะผัดพ้อนโยบายอย่างไรก็ตาม แต่เรื่องนี้เป็นเรื่อง ทอดทิ้งไม่ได้ครับ ฝ่ายค้าน สมาชิกวุฒิสภาหลายคนที่เป็นสมาชิกวุฒิสภา ทำงาน เรื่องเด็ก ทำงานเรื่องเยาวชน ทุกคนรับรู้ปัญหาร่วมกัน เราจะติดตามการทำงาน ของรัฐบาลนี้มองทุกฝักบัว รัฐบาลต้องจริงจังกว่านี้ ต้องชัดเจนกว่านี้ ปัญหา ประเทศชาติบ้านเมืองในส่วนตรงนี้จึงแก้ไขไม่ได้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ต่อไปเชิญ อวจารย์สัมพร เทพสิทธา หลังจากนั้นจะเป็นคุณลดาวาลีนะครับ

นายสมพร เทพสิทธา สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียน

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสมพร เทพสิทธา สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ขอแสดงข้อคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลในด้านการศึกษาด้านสังคม และด้านการพัฒนาชนบท โดยขออภิปรายรวมกันไป ในระยะ ๓๐ ปีของการพัฒนาประเทศที่ผ่านมา จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑ ถึงฉบับที่ ๗ ก็เป็นที่ยอมรับว่าการพัฒนาเศรษฐกิจได้เจริญก้าวหน้า ทำให้ประเทศและประชาชนมีรายได้สูงขึ้น แต่ก็เป็นที่ยอมรับกันว่า ในขณะที่ตัวปัญหาสังคมได้เพิ่มขึ้นอย่างมากมายและรุนแรงอย่างไม่เคยปรากฏมาแต่ก่อน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้สรุปผลการพัฒนาประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมาอย่างย่อ ๆ ว่า เศรษฐกิจดี สังคมมีปัญหา การพัฒนาไม่ยั่งยืน ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ ซึ่งเริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ค.ศ. นี้ จึงได้เปลี่ยนแนวคิดและทิศทางของการพัฒนาประเทศไม่ได้ ใ่อการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นเป้าหมายหลักอย่างแผนฉบับก่อน ๆ แต่ได้ถือคนเป็นศูนย์กลางและเป้าหมายของการพัฒนา โดยต้องการพัฒนาศักยภาพของคนให้ครบวงจรในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านสุขภาพ ในด้านสติปัญญา อารมณ์ และในด้านจิตใจ โดยเฉพาะในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ ได้มีแผนพัฒนาจิตใจไว้ โดยเฉพาะ ความแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ เกี่ยวกับการพัฒนาจิตใจนั้นได้มุ่งที่จะพัฒนาคนให้ได้รับการพัฒนาอย่างครบวงจรทั้ง ๓ ด้าน คือ ๑. เพื่อให้คนมีสมรรถภาพเป็นคนเก่งที่มีปัญญา ๒. ให้มีคุณภาพ เป็นคนดีที่มีคุณธรรม และ ๓. ให้มีสุขภาพ เป็นคนที่มีความสุขที่อยู่ดีในสังคม เพราะฉะนั้นนโยบายการศึกษาที่ดี นโยบายสังคมที่ดีขอให้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษในการพัฒนาคนในด้านจิตใจ เพื่อให้คนของเราได้เป็นคนเก่งที่มีปัญญา คนดีที่มีคุณธรรม และเป็นคนที่มีความสุข อย่างเอาแต่ความเป็นเลิศทางวิชาการอย่างเดียว เพราะเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่าคนที่เก่งแต่ทางวิชาการแต่ปราศจากคุณธรรมนั้นเป็นอันตรายอย่างยิ่งในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ นั้นได้กำหนดแนวทางการพัฒนาจิตใจไว้ว่า นอกจากการพัฒนาคนโดยตรง คนทุกระดับและทุกกลุ่มแล้ว จะต้องพัฒนาสถาบันที่แวดล้อมคนด้วย ๗ สถาบันด้วยกัน คือ ๑. สถาบันครอบครัว ๒. สถาบันชุมชน ๓. สถาบันศาสนา ๔. สถาบันการศึกษา ๕. ภาคราชการ ๖. ภาคเอกชน ซึ่งรวมทั้งธุรกิจเอกชน และ ๗. สื่อมวลชน ในการทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการของรัฐบาล จึงหวังว่ารัฐบาลคงจะได้ยึดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ มาเป็นหลัก มาเป็นกรอบ และเป็นแนวทางในการพัฒนา เพราะไม่เคยมีใครกล่าวไว้เลยในนโยบายของรัฐบาล

๓๒

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

นัยนา ๑๖/๒

ว่าจะยึดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ โดยเฉพาะในเรื่องการพัฒนาจิตใจ ขอให้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะเราเชื่อว่าการพัฒนาจิตใจนั้นเป็นรากฐานของการพัฒนาคน การพัฒนาสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจ และการพัฒนาการเมือง ถ้าเราไม่สามารถพัฒนาคนของเราให้มีความรับผิดชอบ ให้มีคุณธรรม ให้มีระเบียบวินัย ให้รู้จักสิทธิและหน้าที่อย่างถูกต้อง เป็นประโยชน์และเป็นธรรมแล้ว ก็ยากที่จะพัฒนาในด้านอื่น ๆ สำเร็จ แม้แต่การปฏิรูปการเมือง ถ้าคนไม่ดีแล้วก็ยากที่จะปฏิรูปการเมืองให้สำเร็จตามคำกล่าวที่ว่า จะพัฒนาอะไรก็คิด ถ้าจิตไม่พัฒนา เพราะฉะนั้นก็หวังว่ารัฐบาลคงจะให้ความสำคัญแก่การพัฒนาจิตใจเป็นพิเศษ

- ๑๗/๑

การที่การพัฒนาจิตใจไม่ได้ประสบความสำเร็จ ก็เพราะเราขาดองค์กกลาง
 ที่รับผิดชอบ เพราะฉะนั้นกระผมใคร่จะขอเสนอว่า ขอให้รัฐบาลนี้ได้
 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาจิตใจระดับชาติขึ้นเป็นองค์กกลางรับผิดชอบ
 ในการพัฒนาจิตใจ ทำหน้าที่วางนโยบายส่งเสริมสนับสนุนกำกับดูแล
 และติดตามประเมินผลการพัฒนาจิตใจของหน่วยราชการและเอกชนให้ได้ผลนะครับ
 กระผมใคร่ขออนุญาตนำคำกล่าวของ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ นักวิทยาศาสตร์
 ที่มีชื่อเสียงของโลกมากล่าวไว้ ไอน์สไตน์ได้กล่าวเป็นภาษาอังกฤษไว้ว่า
 ไซเอนซ์ วิทเอาท์ รีลิจัน อิส เลม รีลิจัน วิทเอาท์ ไซเอนซ์ อิส ไบลด์
 (Science without religion is lame. Religion without
 science is blind.) ขออนุญาตแปลเป็นภาษาไทยว่า วิทยาศาสตร์
 ที่ปราศจากศาสนานั้นคือความพิการ ศาสนาที่ปราศจากวิทยาศาสตร์
 คือการตาบอด กระผมมีความรู้สึกว่าสังคมของเรานั้นเป็นสิ่งคนที่ทั้งพิการ
 และทั้งตาบอด เพราะเราไม่ได้เอาศาสนามาเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศ
 และการนับถือศาสนาที่ไม่ได้มีหลักเหตุผลอย่างถูกต้องตามวิทยาศาสตร์
 จึงใคร่จะขอเรียกร้องต่อรัฐบาลนี้ได้โปรดให้ความสำคัญ เราอยู่ในยุคของโลกาภิวัตน์
 เรากำลังขึ้นขมในความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ ทางวิทยาศาสตร์
 และเทคโนโลยี แต่เราก็รู้ว่ายุคโลกาภิวัตน์นั้นก็ทั้งข้อดีและข้อเสีย
 หลายคนเป็นห่วงว่า ยุคโลกาภิวัตน์จะนำเราไปสู่โลกาภิบัติ ถ้าไม่มีกระแสร
 ชรรมเข้ามากำกับ โลกาภิวัตน์นั้นเป็นกระแสของโลก โลกจะอยู่ได้
 ต้องมีกระแสมากำกับ เพราะฉะนั้นกระผมใคร่ขอเสนอให้รัฐบาลได้สร้าง
 กระแสธรรมให้ควบคู่กับกระแสโลก ขอให้ประเทศไทยได้นำธรรมาภิวัตน์
 คือกระแสธรรม มากำกับโลกาภิวัตน์ กระแสโลก ขอให้ประเทศไทย
 ได้เป็นผู้นำในการนำกระแสธรรมาภิวัตน์ ซึ่งเป็นกระแสธรรมในทางจิตใจ
 ขอให้รัฐบาลได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมอย่างจริงจัง จริ่งใจและต่อเนื่อง
 ในการทำนุบำรุงส่งเสริมศาสนา ทั้งพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนา
 ประจำชาติและศาสนาอื่น ๆ ที่คนไทยส่วนใหญ่นับถือ เช่น ศาสนาอิสลาม
 และคริสต์ศาสนา ขอให้ถือเป็นหลักที่จะให้คนไทยได้เข้าใจมีความรู้
 ความเข้าใจอย่างถูกต้องในเรื่องหลักธรรมของศาสนาได้นำหลักธรรม
 ของศาสนามาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาคน สังคม และประเทศชาติ
 รวมทั้งการพัฒนาการเมืองด้วย ธรรมะกับการเมืองนั้นต้องคู่กันครับ
 ท่านพุทธทาสภิกขุพูดว่า ถ้าเอาธรรมะแยกออกจากการเมือง การเมืองก็เป็น

เรื่องสกปรกครึบ เพราะฉะนั้นหวังว่ารัฐบาลนี้คงจะให้ความสนใจ
 ในเรื่องธรรมชาติวิวัฒน์ เอากรรมและธรรมเข้ามาคู่กับกระแสโลกณะครึบ
 อีกเรื่องหนึ่งที่ผมใคร่จะขอร้อง ๗พบฯ รองนายกรัฐมนตรี
 และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยเฉพาะ ก็คือการส่งเสริม
 วัดและพระสงฆ์ที่ไปทำงานในต่างประเทศ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา
 ในขณะนี้มิวัดไทยอยู่ในสหรัฐอเมริกามากกว่า ๕๐ วัด ซึ่งได้สร้างขึ้น
 ด้วยแรงศรัทธาและความร่วมมือระหว่างพระสงฆ์และชุมชนไทย โดยที่
 รัฐบาลไม่ให้การสนับสนุนเลย วัดไทยเหล่านี้ได้ช่วยในการอบรมสั่งสอน
 เด็กไทยที่เกิดและเติบโตในอเมริกาให้มีความรักเมืองไทย ให้รู้ภาษาไทย
 ให้รู้ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมไทย สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย
 ได้เชิญคณะเยาวชนจากโรงเรียนพุทธศาสนาวินาศติย์จากวัดไทยเหล่านี้
 มาแสดงศิลปวัฒนธรรมในประเทศไทย สามารถแสดงได้เป็นที่ชื่นชมยินดี
 ปรากฏว่าวัดเหล่านี้ พระเหล่านี้ไม่เคยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเลยครึบ
 ทั้งที่ได้ทำงานให้เป็นประโยชน์ คนไทยในอเมริกาเป็นจำนวนมาก
 ได้อาศัยวัดไทยเป็นศูนย์กลาง กระผมขอกราบร้องขอวิงวอน ๗พบฯ
 รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้โปรดให้
 ความสนใจให้การสนับสนุนแก่วัดไทยและพระสงฆ์ไทยที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ
 ช่วยคนไทยในต่างประเทศ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาด้วยครึบ

อีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องการพัฒนา เรื่องสวัสดิการสังคม
 เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่าในเรื่องการสวัสดิการสังคมที่ดี การแก้ไขปัญหา
 สังคมที่ดี การพัฒนาคนและการสังคมที่ดีจะต้องมีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด
 ระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน ในรัฐบาลสมัยที่แล้วได้มีการตั้ง กรม.
 เศรษฐกิจ กรม. สังคม กรม. เศรษฐกิจ แต่ไม่มีการตั้ง กรม. สังคมครึบ
 ไม่มีครึบ เพราะฉะนั้นจึงทำให้องค์การเอกชนขาดโอกาสที่จะเข้าไป
 ร่วมมือกับรัฐบาลอย่างใกล้ชิด กระผมขอร้องให้รัฐบาลนี้ได้แต่งตั้ง
 คณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชนในการแก้ไขปัญหาสังคม หรือ
 กรม. สังคมโดยด่วนครึบ เพื่อให้องค์การเอกชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับ
 รัฐบาลในการทำงานเกี่ยวกับเรื่องสวัสดิการสังคม การสังคมสงเคราะห์
 การแก้ไขปัญหาสังคม การพัฒนาคนและการพัฒนาสังคม รัฐบาลได้บอกว่าจะให้

เอกชนเข้ามา มีบทบาทมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้นกระผมขอร้องให้รีบดำเนินการแต่งตั้ง กรอ. สังคมโดยเร็ว นะครับ เศรษฐกิจและสังคมนั้น จะต้องไปด้วยกัน

เรื่องสุดท้ายที่กระผมอยากจะพูดก็คือ เรื่องอุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง ในสมัยที่ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ท่านได้ประกาศอุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง ซึ่งน้อมนำมาจากพระราชปณิธาน ในพระปฐมบรมราชโองการที่ว่า-----

เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม มาเป็นอุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง เป็นอุดมการณ์ของชาติและเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศด้วยครับ ตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทองนั้นจะต้องมีการพัฒนาอย่างสมดุลและประสมประสานทั้ง ๓ ด้าน คือด้านจิตใจ สังคม และ เศรษฐกิจ ทั้งนี้ เพื่อจะสร้างแผ่นดินไทยให้เป็นแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง ถวายเป็นราชสักการะแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แต่เป็นที่น่าเสียดายครับ การพัฒนาตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทองไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร ผมใคร่ขอเสนอรัฐบาลนี้ได้ให้ความสนใจในการพัฒนา นำเอาการพัฒนาตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทองมา เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาชนบท ถ้าชนบทของเราได้รับการพัฒนาอย่างครบวงจรทั้ง ๓ ด้าน ต้องเริ่มจิตใจก่อนครับ ต้องทำให้คนชนบทมีใจใฝ่พัฒนาพึ่งตัวเองเสียก่อน อย่าไปเข้าใจผิดว่าการพัฒนาจิตใจคือการเข้าวัดอย่างเดียวนะครับ การพัฒนาจิตใจคือการทำให้คนมีจิตสำนึกว่าจะต้องพัฒนาตัวเองพึ่งตัวเอง และก็พัฒนาสังคมพัฒนา เศรษฐกิจ และพัฒนาการเมืองควบคู่กันไป กระผมอยากจะขอให้เอาจริง เอาจังและอยาก จะขอให้ถือ เป็นนโยบายรัฐบาลที่จะพัฒนาหมู่บ้านทั่วประเทศตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง ถ้าหมู่บ้านใดได้รับความสำเร็จในการพัฒนาตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทองทั้ง ๓ ด้าน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ก็ประกาศให้เป็นหมู่บ้านเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๖ รอบในปี ๒๕๔๒ ครับ ถ้าหากว่ารัฐบาลทำได้แบบนี้จะเป็นการพัฒนาชนบทให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงและทำให้แผ่นดินไทยเป็นแผ่นดินธรรมแผ่นดินทองครับ ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้กลับมายืนบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : ลำดับต่อไป คุณลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์ ครับ ถัดมาก็เป็นท่านศุภชัย และที่คุณจตุติ ไกรฤกษ์ ครับ เตรียมตัว ๓ ท่าน นางลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พะเยา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน ลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันขอถือโอกาสนี้ได้ให้ข้อสังเกตได้ชกตามนโยบายของรัฐบาล ดิฉันจะขอเน้นเฉพาะนโยบายด้านสตรีเท่านั้นนะคะ ทั้งนี้เพราะว่าสตรีนั้นถือว่ามีส่วนสำคัญ สตรีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสถาบันครอบครัวที่ดี แต่ดิฉันก็ไม่แน่ใจ

ว่ารัฐบาลชุดนี้ทราบหรือไม่ว่า ขณะนี้กำลังเกิดปัญหาขึ้นกับสตรีส่วนใหญ่ นั่นก็คือสตรีส่วนหนึ่งนั้นไม่สามารถที่จะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของครอบครัวที่ได้ดี เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มาก เป็นเรื่องสำคัญมาก แต่ดิฉันไม่ทราบที่ท่านรัฐมนตรีโกศลกับท่านรัฐมนตรีสุวิชนั้น ท่านจะเฝ้าข้อความข้อนี้หรือไม่ เพราะถือเป็นเรื่องเร่งด่วนที่รัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ดิฉันคิดว่าเรื่องนี้จะก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมามากมาย โดยเฉพาะปัญหาทางด้านสังคม และจะโยงไปถึงปัญหาเศรษฐกิจของประเทศด้วย ทั้งนี้เพราะว่าเศรษฐกิจของครอบครัวที่เกิดขึ้นในขณะนี้ได้บั่นทอนทำให้สตรีจำเป็นต้องพรากจากครอบครัว และจากนั้นก็ออกไปทำงานนอกพื้นที่ ตรงนี้แหละค่ะก่อให้เกิดปัญหา และดิฉันไม่ทราบว่านโยบายของรัฐบาลจะแก้ปัญหานี้อย่างไร ดิฉันอ่านทุกหน้าแล้วไม่เห็นมีไม่ได้ช่วยอะไรเลยนะค่ะ อาจจะเป็นเพราะว่าไม่มีรัฐมนตรีหญิงที่เข้าใจปัญหา เรื่องสตรีอย่างลึกซึ้งมาช่วยคิดช่วยกำหนดนโยบาย เพราะฉะนั้นดิฉันจึงได้กังวลในเรื่องนี้ถึงได้ขอโอกาสให้ข้อเสนอแนะให้ข้อสังเกตรัฐบาลในเรื่องนี้ไว้ระยะค่ะ ซึ่งอันที่จริงแล้วสตรีควรได้รับการศึกษา เป็นกรณีพิเศษและจะต้องให้มากเป็นพิเศษ โดยเฉพาะสตรีในชนบท การศึกษาของสตรีนั้นถ้าหากว่าเขาได้รับไม่จำเป็นต้องไปเรียนในห้องเรียนในชั้นเรียนในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย แต่การฝึกอบรมวิชาชีพแก่สตรีในชนบทนั้นเป็นเรื่องใหญ่ ดิฉันได้เปิดดูแล้วก็ไม่เห็นมีนโยบายของรัฐบาล ซึ่งในนโยบายของรัฐบาลของ วพฒฯ ชวน หลีกภัย นั้นได้เน้นที่จะฝึกอบรมอาชีพเสริมรายได้ให้แก่เยาวชนและสตรีในชนบท โดยเฉพาะช่วงที่รอดูดการเก็บเกี่ยวหรือหลังฤดูการเก็บเกี่ยว ตรงนี้เป็นนโยบายที่ชัดเจนเป็นนโยบายที่เป็นรูปธรรมอ่านแล้วก็เข้าใจฟังแกลงก็เข้าใจ แต่ว่ารัฐบาลชุดนี้เมื่อวานนี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลง ดิฉันก็ไม่ได้เห็นว่ารัฐบาลจะเน้นในเรื่องนี้ คงจะไม่ทราบว่าตรงนี้คือปัญหาที่สำคัญเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งดิฉันต้องขออภัยที่จะต้องเอ่ยคำว่า เป็นข้อบกพร่องของรัฐบาลชุดนี้ เป็นข้อบกพร่องในนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ -----

และดิฉันต้องขอล่าว่ากันว่ารัฐบาลชุดนี้อายุสั้น รัฐบาลชุดนี้อายุสั้น เพราะว่าผู้นำรัฐบาลคือท่านนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นคนกำหนดอายุของรัฐบาลท่านเอง ท่านรับปากไว้ว่า เมื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญเสร็จท่านจะยุบสภาทันทีในเมื่ออายุของรัฐบาลท่านสั้น ดิฉันขอเสนอแนะให้รัฐบาลท่านเร่งดำเนินการนโยบายโครงการที่เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของสตรีให้ได้เสียก่อน ดิฉันขอฝากเรื่องสตรีด้วยโอกาสและเยาวชนสตรีด้วยโอกาสในชนบทที่ไม่สามารถมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้ บุคคลเหล่านี้เสียอันตราย บุคคลเหล่านี้ต้องเสียชีวิตไปมากมายเพราะถูกเอาโรคเอาเปรียบและที่สําคัญที่สุดในเมื่อสตรีและเยาวชนสตรีเหล่านี้ต้องถูกบังคับล่าปลงงให้ไปทำอาชีพที่ผิดกฎหมาย อย่างเช่น อาชีพบริการทางเพศเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ เสี่ยงต่อการถูกทารุณกรรม จนกระทั่งจบชีวิตตายคาห้องโถงเกณีนั้น รัฐบาลชุดนี้มีนโยบายที่จะช่วยผู้หญิงเหล่านี้อย่างไร ช่วยเด็กผู้หญิงเหล่านี้อย่างไร ดิฉันเปิดดูในนโยบายที่ไม่มีไว้เลยนะคะ ท่านประธานรัฐสภาคะ ดิฉันสงสัยได้ เป็นห่วงมาก เพราะว่าปัญหาเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะจังหวัดดิฉันเท่านั้น ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะภาคเหนือเท่านั้น ขณะนี้เกิดไปหลายภาคแล้ว โดยเฉพาะทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของท่านนายกรัฐมนตรี ภาคกลาง แม้กระทั่งภาคใต้บางส่วนดิฉันก็ยังได้พบมาแล้ว เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่ดิฉันห่วงใยมาก และเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องแก้ไข ดิฉันคงไม่ต้องกราบบังอรอนให้รัฐบาลชุดนี้มาดำเนินการถือว่าครั้งนี้เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องเร่งแก้ไขให้ได้แม้ว่าไม่ได้ เขียนไว้ในนโยบายแต่เป็นหน้าที่เมื่อคนทั้งประเทศเลือกท่านมาเป็นรัฐบาล ท่านต้องรับหน้าที่แก้ปัญหาครั้งนี้ให้ได้นะคะ และที่สําคัญที่สุดนั้นดิฉันอยากจะให้รัฐบาลของท่านจัดฝึกอบรมอาชีพพออบรมกลุ่มสตรีในชนบทแล้วท่านจัดหาทุนให้ เขามาทำได้ หากทุนแล้วยังไม่พอ ท่านต้องจัดตลาดรองรับให้ได้ ตรงนี้ต้องทำแบบครบวงจรให้ได้ถึงจะแก้ปัญหาสตรีในชนบทได้อย่างเป็นรูปธรรม และดิฉันได้เห็นนโยบายของรัฐบาลในข้อ ๖.๔.๗ ที่ระบุว่า รัฐบาลจะเร่งดำเนินการทั้งมาตรการป้องกันและปราบปรามเพื่อแก้ไขปัญหาคาไรซ์แรงงานเด็กและโสเภณีเด็ก แต่ท่านไม่ได้บอกเลยว่าจะทำอย่างไรให้ได้ผล เพียงแต่บอกเจตนาว่าท่านจะทำ ตรงนี้แหละคะดิฉันอยากจะขอคำชี้แจงโดยละเอียดจากรัฐบาลในคำวันนี้ว่า ท่านจะทำอย่างไรให้เกิดเป็นผลที่เป็นรูปธรรมและเห็นผลได้ ดิฉันมั่นใจว่ารัฐบาลชุดนี้คงจะใจกว้างพอที่จะสังเกตศึกษาการทำงานขององค์กรเอกชนของส่วนราชการหรือของรัฐบาลที่ผ่าน ๆ มา แล้วเอามาสานต่อโครงการที่ดี ๆ เหล่านี้

ดิฉันจะขอเล่าให้รัฐบาลฟังผ่านท่านประธานรัฐสภาสักนิดหนึ่งว่า ไม่ว่าจะ เป็น
องค์กรเอกชน หรือว่ารัฐบาลส่วนราชการและดิฉันเองนั้นได้ดำเนินการ
แก้ไขปัญหาเหล่านี้ตลอด ๔ ปีที่ผ่านมากำหนดเป็น ๔ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ
๔ ยุทธศาสตร์นั้น ยุทธศาสตร์แรกเป็นการรณรงค์สร้างจิตสำนึกก็ขอให้รู้
ไว้ให้เข้าใจ รู้ทั้งคนที่ไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาและคนที่เป็นตัวการของปัญหาเหล่านั้น
ในเมื่อเขารู้ว่าอาชีพนี้ไม่ดี การที่จะถูกล่อลวงชักจูงเข้าสู่อาชีพการขายบริการ
ทางเพศนั้นเป็นอย่างไร เราจะได้ระมัดระวังตัวและสิ่งเหล่านี้ดิฉันคิดว่า
ต้องอาศัย สื่อของรัฐบาล สื่อของรัฐบาลน่าจะเป็นผู้ที่มีความทันท่วงทีในเรื่องนี้
แต่ดิฉันก็สังเกตนะค่ะว่า สื่อของรัฐบาลไม่ค่อยจะบริการในเรื่องนี้เลย
ดิฉันอยากจะให้รัฐบาลใหม่เป็นความหวังใหม่ของประชาชนได้ไหมค่ะ ใช้สื่อ
ของรัฐทำสปอต (Spot) รณรงค์ ทำละครรณรงค์นะค่ะ ทำรายการต่าง ๆ
รณรงค์ในเรื่องนี้ให้มากเป็นกรณีพิเศษ จัดงบประมาณสนับสนุนผ่าน ส.ย.ช.
ผ่านกระทรวงแรงงาน ผ่านกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้องให้เป็นพิเศษเลย
ลงทำคู่มือท่าน และที่สำคัญที่สุดนั้นจัดอบรมสัมมนาผู้ประกอบการในชนบท
ไม่ใช่จัดสัมมนาเฉพาะในเขตเทศบาล ในเมืองท่านไปกระจายไปไกล ๆ หน่อยค่ะ
บุคคลเหล่านี้เขาขาดโอกาส ดิฉันเคยไปจัดที่จังหวัดอุดรธานีครั้งหนึ่ง
ที่จังหวัดเชียงรายครั้งหนึ่งหลายคนเขาบอกดีเหลือเกิน โครงการนี้ดิฉัน
ไปช่วยกระทรวงการต่างประเทศที่ลาวนี่เองนะค่ะ ทุกคนบอกว่าดีทำให้
เขาเข้าใจมองเห็นภาพและแนวทางการป้องกันและแก้ไข ปัญหา ดิฉันอยาก
จะให้ท่านทำต่อสานต่อโครงการนี้เองงบประมาณของกระทรวง ทบวง กรมใด
ก็ได้เอามาทำเถอะค่ะ ผลประโยชน์จะเกิดมากและไม่ต้องเสียเงินมากในการ
แก้ปัญหาเป็นการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ คือการสร้างความรู้ความเข้าใจและ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การแก้ปัญหาความยากจนก็สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล
อยู่แล้ว การแก้ปัญหาความยากจนท่านดูเรื่องแหล่งน้ำ เรื่องแหล่งน้ำนั้น
ดิฉันฮึดอดใจเหลือเกินนะค่ะ ไม่ค่อยได้งบประมาณกระจายไปในหมู่บ้าน
แล้วก็ได้เข้าด้วยตรงนี้ท่านน่าจะ เน้น เป็นกรณีพิเศษเพราะว่าประชาชน
ในชนบทนั้นต้องการน้ำเพื่อการเกษตร-----

และนอกจากนี้แล้วอาชีพท่านต้องแก้ไขได้ ราคาสินค้าแพงในขณะที่ แต่ในขณะเดียวกันข้าวโพดเก็บเกี่ยวมาแล้วราคาถูกเหลือเกิน ๓.๕๐ บาทกว่า ซึ่งเดิมนั้นตั้ง ๕ บาทกว่า เพราะฉะนั้นตรงนี้รัฐบาลต้องเร่งแก้ราคาพืชผลที่ตกต่ำ ดิฉันไม่ทราบว่าทางพรรคความหวังใหม่แกนนำของรัฐบาลนั้นจะได้ศึกษาร่างกฎหมายสภาเกษตรแห่งชาติของพรรคประชาธิปไตยหรือไม่ ดิฉันอยากจะให้ท่านใจกว้างลองดูลิสต์ สภาอุตสาหกรรมมีแล้ว คู่คุ้มครองผลประโยชน์ต่อรองผลประโยชน์ให้แก่อุตสาหกรรม สภาหอการค้าต่อรองผลประโยชน์ คู่คุ้มครองผลประโยชน์ให้พ่อค้า แต่เกษตรกรคนส่วนใหญ่ของประเทศไม่มีสภาเกษตรต่อรองคุ้มครองปกป้องผลประโยชน์ให้เกษตรกรเลย นำที่จะศึกษาและก็เร่งให้เกิด และตรงนี้จะเป็นการแก้ปัญหาระยะยาวและยั่งยืนถาวร ให้เกษตรกรยากจนส่วนใหญ่ของประเทศ จะเป็นการแก้ปัญหาความยากจนที่เป็นไปได้ ปัญหาเรื่องหนี้สิน ปัญหาเรื่องสวัสดิการ ตรงนี้ดิฉันดีใจที่หันมามองนโยบายของรัฐบาล เขียนไว้ค่ะ ๖.๒.๕ ที่จะช่วยบริการพื้นฐานทุกด้าน ให้แก่คนด้อยโอกาสอย่างเหมาะสม ทั้งถึงและเป็นธรรม ดิฉันนึกถึงครอบครัวที่ยากจนที่เขาต้องขายลูกสาว ให้ลูกสาวไปทำงานที่ญี่ปุ่น มีคนแก่ ๆ อยู่ที่บ้าน ลูกหลานจะไปทำงานก็ไม่ได้ ต้องมาดูแลอาหารการกินให้คนแก่เหล่านั้น ยิ่งจนไปใหญ่เลย ท่านคะ จัดงบประมาณเถอะค่ะ ไปยังจังหวัดที่ยากจน สร้างสถานสงเคราะห์คนชราขึ้นให้ครบทุกจังหวัด เราจะได้มีเวลาไปทามาหากินเขา รัฐเอาเงินไปดูแลให้เขาลิสต์ นอกจากนั้นแล้วจัดงบประมาณไปสร้างสถานสงเคราะห์คนพิการให้ทุกจังหวัดที่ยากจน เขาจะได้ไม่มาล้มแต่ปรนนิบัติ อุ้มลูกลูกนั่ง อุ้มลูกนอนอยู่อย่างนั้นไม่ต้องไปทามาหากันแล้วจังหวัดหลายจังหวัดต้องการมาก จังหวัดพะเยาเองก็ต้องกวร ท่านจริงใจหน่อยลิสต์ ดิฉันมีที่แล้วก็อำเภอจุน ๒๐๐ ไร่ ตำบลหงส์หิน เตรียมไว้ของงบประมาณตั้งแต่ปีที่แล้วไม่ได้ เพราะฉะนั้นนอกจากจะให้ท่านได้เน้นในเรื่องนี้ตามนโยบายของรัฐบาล ถ้าท่านไม่ทำเป็นสิ่งที่ผิดสัญญาประชาคม เพราะท่านเขียนไว้แล้วในข้อ ๖.๒.๕ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ดิฉันเสนอไป ท่านโปรดกรุณาได้พิจารณาสนับสนุนงบประมาณไปให้สวัสดิการแก่คนด้อยโอกาสด้วยนะค่ะ และที่สำคัญที่สุดนั้นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการศึกษา ส่งเสริมการศึกษาเราทำได้ผลมากเลยนะค่ะ รัฐบาลของท่านชวน หลีกภัย ต่อเนื่องรัฐบาลของท่านบรรหาร และน่าจะต่อเนื่องรัฐบาลของท่าน พลเอก ชวลิต ให้ได้ เพราะว่าการศึกษาสามารถแก้ปัญหาที่รากฐานของปัญหาสังคมได้

ตอนแรกดิฉันก็ไม่เชื่อ แต่พอได้ทำแล้วปรากฏว่าได้ผลจริงจัง เราหวังดี สักเด็กไม่ให้เอเจนต์ (Agent) พ่อแล้ว แม่ตามันตั้งเด็กออกจากอ้อมอก ของโรงเรียน เราให้เด็กเรียนต่อ ม. ๑ ม. ๒ ม. ๓ เดิมนั้นจบ ป. ๒ ไม่ได้เรียนต่อ แต่ตอนนั้นรัฐบาลขึ้นมือเข้าไปช่วยตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ ที่ดิฉันริเริ่ม ขึ้นมา แล้วก็บอกรัฐบาลของท่านชวนทำในปี ๒๕๓๗ จนกระทั่งก่อกำเนิด เป็นกองทุนเสมอพัฒนาชีวิต ช่วยเด็กตั้ง ๘ จังหวัดทางภาคเหนือและกึ่งชาย เข้าไปสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคอื่น ๆ แล้ว กองทุนที่ท่านจะทำต่อ ไหมคะ ถ้าทำต่อดิฉันต้องขอกราบขอบพระคุณ ท่านใจกว้าง ไม่ปฏิเสธนโยบาย รัฐบาลที่ผ่าน ๆ มา แต่มีข้อเสี่ยวอยู่นิดหนึ่ง กองทุนเสมอพัฒนาชีวิตท่านเพิ่มเงิน ให้มากขึ้นเพราะเด็กยากจนแต่ละปี ดิฉันทราบแต่ละจังหวัดครุ่นนึกตาคลอเข้า สำนวณเด็กยากจนออกมา สมมุติว่า ๘๐๐ คน แต่ว่าได้ทุนแค่ ๒๐๐ คน ๓๐๐ คน ที่เหลือนั้นรัฐบาลก็ทำเฉย ๆ ท่านอย่าเฉย ๆ ได้ไหมคะ เพิ่มทุนให้มากขึ้น ไม่ว่าจังหวัดไหนก็ตามที่เขาสำราจได้ว่าคนนั้นจำเป็นและเสี่ยว แล้วก็ยากจนจริง ท่านให้ทุนเขาไปเถอะค่ะ ลงทุนตรงนี้เป็น การแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ เปอร์เซ็นต์ เด็กเรียนต่อ ๘ จังหวัดภาคเหนือที่รัฐบาลในอดีตทำนั้นเด็กเรียนต่อร้อยละ ๙๐ เกือบทุกจังหวัด จังหวัดที่พะเยาปีล่าสุดนี้ร้อยละ ๙๙.๗๘ นะคะท่าน เด็กเรียนต่อ เพราะฉะนั้นมีเด็กไม่ได้เรียนแต่ร้อยละ ๐.๒๒ เท่านั้นเอง เป็นเปอร์เซ็นต์เด็กที่จะหลุดรอดไปอยู่ในช่องโหว่ ถูกขาย ถูกบังคับล้มลงนั้น ลดลงไป แรงงานเด็กก็ลดลงไป -----

สิ่งเหล่านี้ดิฉันอยากจะฝากเป็นการบ้าน เป็นการบ้านข้อใหญ่ให้แก่รัฐบาล ไม่ทราบท่านจะรับได้หรือไม่การบ้านข้อนี้ เราถูกประจานไปทั่วโลกแล้ว ผลวิจัยจู่ท้าว ระบุ ๕๔๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี สื่อฝรั่งประจานไทยรายได้ ค่าประเวณีสูงสุด รัฐบาลอ่านหรือเปล่านั้น เก็บข้อมูลมาใหม่คะ มติชน ฉบับวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๓๙ ไม่กี่วันที่ผ่านมานี้เอง สิ่งเหล่านี้ดิฉันตกใจมาก และไม่สบายใจเลย เป็นการบ้านที่ดิฉันอยากจะขอคัดอวโรกาสโดยเร็วนะคะ เขามีการระบุดอกมาชัดเจนว่า เงินผิดกฎหมายจากการค้าประเวณีสูงเป็น อันดับ ๑ ของประเทศ และก็มีคนมีสื่ออยู่เบื้องหลัง นักการเมืองสนับสนุน มีสมาชิกรัฐสภา ที่คือรัฐสภาเกี่ยวกับตรงนี้คิดใหม่คะ คิดที่จะแก้ใหม่คะตรงนี้ ดิฉันเป็นห่วงภาพพจน์ของประเทศ และตอนนี้ก็มีแยกจากต่างประเทศ เมื่อสักครู่นี้เขามาแล้วดิฉันไม่สบายใจ ไม่สบายใจที่ทั่วประเทศเขารู้ว่า เรานี้เป็นแหล่งป้อน เป็นแหล่งค้าผู้หญิงและเด็กข้ามชาติ เอาเด็กจากต่างประเทศ จากลาว กัมพูชา จีน มาค้ากามเสียแล้ว นี่แหละคะ เป็นความน่าอับอายมาก และที่สำคัญที่สุดเราที่ถูกประจานต่อที่ประชุมสมัชชาโลกว่าด้วยการทำผิดทางเพศ ต่อเด็กมาแล้ว นี่แหละคะ เป็นสิ่งที่ดิฉันอยากจะให้รัฐบาลจริงจังและจริงจัง ที่จะหยิบเรื่องนี้มาเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด เป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องแก้ไข และที่สำคัญที่สุดนั้นดิฉันอยากจะเห็นรัฐบาลแก้ปัญหาสังคมเป็นกรณีพิเศษ ที่สภาแห่งนี้สมัยที่แล้วดิฉันได้หยิบปฏิทินไปฉีกฉบับหนึ่งออกมา ปรากฏว่าบริษัท ดังกล่าวนั้นเลิกผลิตภาพไปเป็นปฏิทินแจกแล้ว แล้วเอาเงินกองทุนที่จะผลิต สื่อโฆษณา เป็นปฏิทินไปประมาณ ๒๑ ล้านบาท มาเป็นทุนการศึกษาเด็ก ท่านทำโลมอมบให้เขาด้วยคะยังไม่สายเกินไป และสื่ออย่างหนึ่งเป็นการบ้าน ข้อสุดท้ายที่จะฝากรัฐบาล วิดีโอคาราโอเกะไปเปิดสอนประเทศท่านจะทำอย่างไร นี่สื่อต้นเหตุของทาวณกรรม ต้นเหตุของอาชญากรรม ถ้ารัฐบาลนี้ไม่ได้รับเงิน สนับสนุนทางการเมืองจากบริษัทที่ทำร้ายสังคมเหล่านี้ท่านจัดการเถอะคะ ดิฉันฝากการบ้านไว้ ขอบคุดคะ

ประธานรัฐสภา : ค่อยไปเชิญท่านศุภชัยครับ

นายศุภชัย พานิชภักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุง เทพมหานคร) :

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

(นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :

ท่านประธานครับ ผมประท้วงท่านประธานนิดหนึ่ง อาศัยข้อบังคับ ข้อ ๕๓

๔๓

ร. ๗/๒๕๓๙ (ส. ๑)

เพิกถอน ๓๑/๓

ประธานรัฐสภา : เดี่ยวครับคุณชัชวาลมีผลอะไรให้พูด คือหลังจาก
คุณจตุติแล้วจะให้ท่านวุฒิสภาหนึ่งท่านแล้วก็จะไปที่คุณชัยครับ ถ้าเพื่อจะขอพูด
ชัชวาลขณะครับ ผมไม่ต้องประท้วง

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : คือผมได้
เข้าคารวะท่านประธานแล้ว ท่านประธานก็ได้มีสีจะ ผมก็ยึดสีจะเป็น
สิ่งสำคัญ ทลกคุณศรีท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : หลังจากคุณจตุติแล้วผมจะให้วุฒิ ๑ ท่าน
แล้วจะกลับไปที่คุณชัยนะครับ

นายสุภชัย พานิชภักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพฯนคร) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สุภชัย พานิชภักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ
ผมมีความเข้าใจอยู่เสมอว่าการแถลงนโยบายของรัฐบาลเป็นโอกาสที่ค่อนข้าง
สำคัญ เห็นโอกาสที่รัฐบาลจะต้องให้ความเชื่อมั่นกับทั้งรัฐสภาและประชาชน
ว่ารัฐบาลมีแนวทางที่จะแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมือง ซึ่งกำลังประสบทุกข์ยาก
อยู่มากมายอย่างไร และต้องทำอย่างชัดเจนครับ ผมคิดว่าหลายท่านคงพูดไปแล้ว
และผมคงไม่ต้องพูดซ้ำว่าสิ่งที่รัฐบาลได้แสดงออกมา ๒ วันนี้ ทำให้พวกเรา
ไม่แน่ใจว่ารัฐบาลให้ความสำคัญต่อโอกาสเช่นนี้ได้อย่างไรหรือไม่ พวกเราในรัฐสภา
สมาชิกทุกท่านให้ความสนใจอย่างยิ่ง ประชาชนให้ความสนใจ แต่ผมไม่แน่ใจว่า
ทางฝ่ายรัฐบาลนั้น เข้าใจถึงสิ่งที่รัฐบาลจะต้องทำให้เป็นประจักษ์ชัดว่ารัฐบาลนั้น
สมควรที่จะได้รับศรัทธา ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนในกาที่จะทำงาน
ต่อไปหรือไม่ ขณะที่ทางฝ่ายรัฐบาลไม่มีคนฟังผมพูดเท่าไรไม่เป็นไรครับ
แต่เมื่อเวลานี้ในช่วงซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีหรือสภามาแถลงนโยบาย ผมคิดว่าไม่เคย
เห็นมาก่อนที่ไม่มีคณะรัฐมนตรีขึ้นมาอย่างพร้อมเพรียงกัน มีอยู่เพียง ๒ - ๓ ท่าน
ขึ้นมาตั้งอยู่บนบัลลังก์ ไม่ทราบว่าเป็นกลางบอกเหตุหรือเปล่า ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมมีเรื่องที่จะขอเรียนบางส่วนเพื่อที่จะช่วยในกาที่กำหนดนโยบาย
ของรัฐบาล ซึ่งผมเห็นว่าค่อนข้างจะนำส่งสารที่ขาดรายละเอียดครบแก่การพิจารณา
ของรัฐสภาและของประชาชน -----

ผมขอเขียนเป็น ๓ เรื่องด้วยกัน เรื่องแรกเป็นเรื่องของความเข้าใจของปัญหา เพราะเหตุที่ว่า ถ้าหากเราเขียนนโยบายอย่างสวยงาม แต่ไม่ทราบว่ามีผู้บริหารที่เข้าใจถึงปัญหาอย่างลึกซึ้งหรือไม่ ผมก็คิดว่านโยบายก็คือแผนกระดาษ ประการที่ ๒ ผมจะพูดถึงเรื่องของการสร้างศรัทธา นี่เป็นยุคของการที่ศรัทธานั้นเป็นสิ่งที่สำคัญในการบริหารงานของชาติบ้านเมือง เพราะหากว่ารัฐบาลทำ แม้กระทั่งในสิ่งที่ถูกต้องก็ตาม แต่ประชาชนไม่เชื่อนักธุรกิจไม่เชื่อ ต่างประเทศไม่เชื่อ ผมคิดว่าทุกคนก็จะต้องเหนื่อยโดยที่ไม่ได้รับผลตอบแทนอย่างที่ควรจะต้องได้รับผลตอบแทน ผมจะพูดถึงปัจจัยลบบางอย่าง เป็นการฝากเตือนด้วยความปรารถนาดีไปยังรัฐบาลว่า กรุณาแก้ไขปัจจัยลบของรัฐบาล ๔ ข้อเสีย ผมจะพูดเป็นประการที่ ๒ ประการที่ ๓ เป็นประการสุดท้าย ผมจะขอพูดถึงเนื้อหาสาระของนโยบายทางด้านการเศรษฐกิจซึ่งรัฐบาลได้เขียนไว้ในคำแถลงนโยบาย ผมจะไม่พูดเป็นคำดามอย่างเตียวหรือกรับ แต่ผมจะช่วยทำกรบ้านและตอบคำถามให้ด้วย จะเป็นครั้งแรกก็ได้ครับที่ฝ่ายค้านช่วยเขียนนโยบายให้กับรัฐบาล เพราะเหตุที่ว่าเราเป็นฝ่ายค้านที่ไม่ได้มองว่า ฝ่ายรัฐบาลคือซีกซึ่งเราจะต้องต่อสู้ แต่ผมคิดว่าเราเป็นฝ่ายค้านที่มองว่าปัญหาของชาติบ้านเมืองคือปัญหาที่ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านต้องช่วยกันต่อสู้ ผมขอเขียนถึงข้อแรกคือความเข้าใจของปัญหา เศรษฐกิจซึ่งมีอุปสรรคข้างจะลึกซึ้งแล้ว หนักหน่วงกว่าที่ทุกฝ่ายได้คาดหมาย เมื่อครั้งที่แล้ว เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ปี ๒๕๓๘ ผมได้อภิปรายถึงคำแถลงนโยบายของรัฐบาลชุดที่แล้ว โดยเน้นหนักว่า มีข้อสงสัยเหลือเกินว่ารัฐบาลนั้นเข้าใจปัญหา เข้าใจจริงหรือไม่ เพราะว่าอาการที่แสดงออก นโยบายที่แถลงมาโดยรัฐบาลนั้นทำทำจะไม่เข้าใจ ผมอยากจะมีป้องกันแล้วตั้งรัฐบาลเข้าไปสู่ในทิศทางซึ่งถูกต้อง ที่ต้องเข้าใจปัญหาเสียก่อนจึงจะมีการดำเนินการนโยบายที่ถูกต้องได้ ครั้งนั้นผมได้พูดไปมาก ในครั้งนี้ผมก็ตั้งใจว่าผมจะไม่พูดมาก เรื่องนี้ เพราะเข้าใจว่า บุคลากรหลักของรัฐบาลชุดนี้หน้าตาละม้ายคล้ายคลึงกับบุคลากรหลักของรัฐบาลชุดที่แล้วค่อนข้างมาก ส่วนที่มารวม ผมดูว่าเป็นตัวประกอบนโยบายหลัก ๆ ก็น่าจะคล้าย ๆ กัน เพราะฉะนั้นผมก็ตั้งใจว่าผมจะไม่พูดว่าท่านจะเข้าใจหรือไม่ เข้าใจปัญหา เพราะอยู่กับปัญหามา ๑ ปีกับจะ ๖ เดือนแล้ว น่าจะเข้าใจดี ผมจะไม่กล่าวหา ผมจะไม่ทำหน้าว่าท่านควรจะรับผิดชอบกับปัญหาที่เกิดขึ้นด้วย ผมจะไม่พูดอย่างนั้น แต่ผมมาดูอาการ

ที่แสดงออกเพียงการเริ่มต้นของการบริหารนโยบายเศรษฐกิจ เล็ก ๆ น้อย ๆ ๒ - ๓ อย่างครับ แต่เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ๒ - ๓ อย่างนี้ก็ก็เป็นเรื่องที่ผมคิดว่ามีความหมาย และจำเป็นที่ผมจะต้องกราบเรียนท่านประธานไปยังฝ่ายรัฐบาลให้ได้ทราบ เพราะไม่อยากจะเห็นว่าทางฝ่ายรัฐบาลนั้นแสดงออกถึงอาการซึ่งผมเกรงว่าผู้สั้น นอกจากพวกเราในรัฐสภาแล้ว อาจจะเข้าใจในเจตนาารมณ์ที่ผิดของรัฐบาลได้ ประการแรกครับ เป็นเรื่องซึ่งผมคิดว่าผมอยากจะขอผลประโยชน์นี้ให้กับท่านนายกรัฐมนตรีคนใหม่ เพราะว่าท่านอาจจะไม่ได้มีโอกาสเตรียมพร้อมนัก เมื่อช่วงซึ่งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกามาเยือนประเทศไทย แล้วท่านก็ได้มีโอกาสเข้าไปหาหรือค่อนข้างจะผมคิดว่าไม่ได้เตรียมตัว และโอกาสนั้นก็ได้หลุดจากกัน เข้าใจว่าไม่ได้เป็นสิ่งที่ลึกซึ้งอะไรมากนัก แต่สิ่งซึ่งผมเป็นห่วงและผมคิดว่า ท่านไม่ควรจะเข้าใจผิด หรือว่าที่ปรึกษาหรือรัฐมนตรีในรัฐบาลชุดนี้ ซึ่งมีหลายท่านที่ผมเคารพอยู่ ก็ยังอยากจะรักษาความเคารพนี้ไว้ ไม่อยากจะเห็นว่ารัฐบาลเข้าใจในบางเรื่องผิด ผมเห็นท่านนายกรัฐมนตรีออกมาแถลงว่าถึงแม้ว่าจะไม่ได้เตรียมตัว และได้หลุดกันหลาย ๆ เรื่อง โดยที่อาจจะไม่ได้ลึกซึ้งนัก แต่ผลการหาหรือกับประธานาธิบดีคนต้นนั้น ปรากฏว่าได้ผลดีเกินคาด ได้หลุดกันหลายเรื่อง ร้อยแปดทางด้านปัญหาเศรษฐกิจมีอยู่ เรื่องหนึ่งซึ่งผมคิดใจ แล้วไม่อยากจะให้เข้าใจผิดว่านั่นคือทิศทางการแก้ปัญหาแล้ว ก็คือเรื่องซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีของไทยได้ฝากประธานาธิบดีของสหรัฐไปว่า โปรดทอดประเทศไทยออกจากรายการเฝ้ามอง หรือวอตช์ ลิสต์ (Watch list) ด้วย -----

รายการเฝ้ามอนั้นเป็นรายการซึ่งจับตามเป็นพิเศษ ในเรื่องของพฤติกรรมทางด้านการค้าของประเทศไทย ผมต้องเขียนเรื่องนี้ให้ทราบเพราะเหตุที่ว่าท่านมาบอกว่าเรื่องนั้นสำเร็จไปแล้ว เพราะท่านประธานาธิบดีได้รับเรื่องนี้ไปว่าจะไปจัดการให้ ผมเชื่อว่าท่านรับได้เพราะว่าท่านประธานาธิบดีท่านไม่มีอำนาจอะไรจะไปจัดการเรื่องนี้ อยากรจะฝากเรียนให้ทราบ เพราะว่าอำนาจในการจัดการกับการที่ เขาจะขึ้นบัญชีของประเทศไทยนั้น บังเอิญที่สหรัฐอเมริกาไม่เหมือนที่ประเทศไทยครับ ที่สหรัฐอเมริกา เขาแยกหน้าที่ในการดูแลในเรื่องการค้า ในเรื่องการจัดสภาพสถานะของคู่ค้าของสหรัฐอเมริกา ระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะเขากลัวครับ เขากลัวในเรื่องซึ่งท่านประธานาธิบดีมาถึงประเทศต่าง ๆ แล้ว ทุกประเทศต้องขอท่าน และท่านก็มีสิทธิอย่างเด็ดขาดครับไปเลย ๆ ท่านก็บอกว่าจะไปช่วยแน่ เตียวไปดูให้ จะไปถอดให้ ท่านไม่มีสิทธิครับ สถานภาพของคู่ค้าของสหรัฐอเมริกา นั้นจะถูกกำหนดโดยสภาองเกรส นิติบัญญัติ เป็นผู้กำหนดเท่านั้น เพราะฉะนั้นสิ่งซึ่งท่านได้รับสัญญาไป ผมคิดว่าก็คงจะเป็นการสัญญาอย่างหลวม ๆ วันหลังเมื่อท่านพบกันอีกครั้งหนึ่งท่านก็ถามว่า แล้วทำไมยังไม่ปลด ท่านก็บอกว่าได้ส่งเรื่องไปที่รัฐสภาแล้ว แต่เขายังไม่พิจารณา เพราะเรื่องจริง ๆ เป็นอย่างนั้น แท้ที่จริงแล้วฝ่ายไทยน่าจะแสดงความเห็นห่วงไปถึงการทำงานของประธานาธิบดีคลินตันกับรัฐสภา ซึ่งถูกกำหนดโดยผู้แทนจากฝ่ายตรงข้ามกับรัฐบาล คือฝ่ายรีพับลิกัน ผมคิดว่าตรงจุดนั้นต่างหากซึ่งเป็นจุดซึ่งรัฐบาลไทยต้องเริ่มต้นในการเจรจาแก้ไข ลงลึกไปถึงในเรื่องของสภาองเกรส แล้วก็ผ่านระบบการบริหารไป ผมคิดว่า ณ จุดนั้นนอกจากจะเขียนให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้ทราบ กระผมคิดว่าผมขอยกประโยชน์ให้ท่าน เพราะว่าท่านอาจจะไม่ได้เตรียมตัวมาเป็นเรื่องที่ท่านพบเป็นครั้งแรก ๆ ในวันแรก ๆ ซึ่งเข้ารับตำแหน่งประการที่สอง ผมว่าเรื่องนี้ปล่อยไปไม่ได้ครับ คือเรื่องซึ่งมีค่าถ่วงออกมาจากทีมทางด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลชุดนี้เป็นครั้งแรก ๆ คราว ๆ ว่า ปัญหาทั้งหมดทั้งปวงนี้ไม่ใช่เป็นปัญหาที่รัฐบาลนี้สร้างขึ้นมา แน่แน่นอนครับ ไม่ใช่ปัญหาของรัฐบาลชุดนี้แน่นอน เพราะท่านเพิ่งเข้ามาบริหาร แต่เป็นปัญหาซึ่งค้างคามาจากรัฐบาลก่อน ๆ ถ้าประหนึ่งเหมือนว่าปัญหานั้นเป็นปัญหาซึ่งรัฐบาลก่อน ๆ นั้นได้สร้างเอาไว้ทำเอาไว้ แล้วรัฐบาลชุดนี้จึงต้องหนัก เป็นภาระซึ่งต้องมาแก้ไข ผมคิดว่าขอความกรุณาอย่าพูดอย่างนั้น

ไม่สร้างสรรค์เลยครับ แล้วถ้าเมื่อทุกรัฐบาลพูดอย่างนี้ เราก็คงจะต้องอธิบายการเกิดปัญหาของโลกด้วยแนวทางทางศาสนา ว่าโลกเกิดขึ้นมาแล้วก็มีปัญหาเกิดขึ้นมาด้วย เพราะฉะนั้นเราก็จะต้องใช้แนวทางทางศาสนา มาแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ซึ่งจะยุ่งเหยิงกันไปใหญ่ อีกแนวทางหนึ่งก็คือ มักจะมีการพูดบ่อยครั้งโดยตัวแทนของทีมงาน เศรษฐกิจในรัฐบาลชุดนี้ว่า ปัญหาไม่ใช่ปัญหาของประเทศไทย เป็นปัญหาของโลก เป็นปัญหาของต่างชาติ ผมคิดว่า เรื่องนี้ท่านต้องแก้ไขความเข้าใจผิดให้สิ้นครับ ท่านเข้าใจ ไม่ผิดหรอกครับ แต่ท่านไม่ควรพูดว่ามันเป็นปัญหาของโลกตลอดเวลา เพราะเวลานี้รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลซึ่งผมเชื่อว่าประชาชนตั้งใจให้ความไว้วางใจ และต้องเชื่อมั่นได้ว่าท่านเข้าใจว่าเวลานี้ปัญหาของโลก ก็คือปัญหาของเรา นั่นเอง เพราะมันเป็นโลกของโลกาภิวัตน์ที่ทุกสิ่งทุกอย่างมันเชื่อมโยงกัน เพราะฉะนั้นกรูณาอย่าได้พูดว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะที่นั่นมีปัญหา ที่นี้มีปัญหา เราก็มีปัญหา นั่นแหละครับ เขามอบให้ท่านมาแก้ปัญหา ท่านอาสาแก้ปัญหาท่านต้องแก้ไข ไม่ใช่เป็นปัญหาเพราะคนอื่น ไม่ใช่เป็นปัญหาเพราะรัฐบาลชุดที่แล้ว ผมคิดว่าอย่างนี้ความเข้าใจต้องสร้างให้ตรงกัน เพราะว่าถ้าเข้าใจอย่างนี้ไม่ถูกอีก ทำงานไปแล้ว สัปดาห์ ๖ เดือนสักปีประเดี๋ยวเราต้องมาอภิปรายกันอีก เพราะว่าที่ท่านเดินไปนั้นอาจจะหลงทาง เพราะมีวุ่นไปดูปัญหาคนอื่นแล้วไม่ได้ดูแล้วว่า ปัญหาที่ต้องแก้ไขนั้นอยู่ที่ใคร ๆ ตัวท่านเอง

เรื่องที่ ๓ เรื่องนี้ผมเองก็ค่อนข้างจะผิดหวังและก็เสียใจ แทนรัฐบาลนิดหน่อยก็คือว่า ผมคิดว่าการดูแลปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นของตลาดหลักทรัพย์หรือตลาดทุน หรือความเชื่อมั่นของนักลงทุนจากประเทศไทยหรือต่างประเทศก็ตาม คงไม่ใช่เรื่องของกาที่แสดงอาการของความสนอกสนใจของรัฐบาลจนออกนอกหน้าจนเกินควร ผมเชื่อว่าสิ่งที่ทุกฝ่ายต้องการเห็นคือการแสดงที่ชัดเจน ความเด็ดขาด ความแน่วแน่ในการที่จะวางนโยบายซึ่งหลาย ๆ อย่างคงเป็นนโยบายซึ่งยากครับ เราขอมอบ แต่ต้องรีบวางนโยบายและเร่งดำเนินการ-----

มิใช่สร้างภาพด้วยการโฆษณาอย่างที่ผมคิดว่าเป็นการโฆษณาคนข้างถูก ๆ ผมต้องยกตัวอย่างเรื่องนี้เป็น เรื่องที่ ๓ ครับ เพราะว่าคนที่ทำนายนกฯ และดรีม ทีม (Dream team) ทางด้านเศรษฐกิจของท่านทั้งของใหญ่ได้ยก ขบวนไปเยือนตลาดหลักทรัพย์เมื่อวันก่อนนั้น ผมคิดว่าไม่ถูกต้องเลย แล้วใครเป็นผู้ที่แนะนำ ผมเชื่อว่าเขาไม่หวังดี เพราะคนที่ให้คำแนะนำ อย่างนั้น เขาน่าจะรู้ว่าท่านไปแล้วมันมีความเสี่ยงเหลือเกิน ผมเชื่อว่า คนที่แนะนำหรือท่านทั้งหลายที่ไปรวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีด้วย คงมีความ คาดหวังว่าเมื่อเอาทั้งทีมไป ตั้งแต่ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีสำคัญ ๆ ต่าง ๆ ที่ปรึกษาจำนวนมากมาย ท่านคงเข้าใจแน่นอน หรือคาดหวังแน่นอนครับว่าจะทำให้ราคาในตลาดหลักทรัพย์สูงขึ้น มันเป็นไปได้ยากแล้วครับ เพราะสิ่งที่ตลาดเขาคาดหวังไม่ใช่ต้องการ จะเห็นหน้าพวกท่าน สิ่งที่เขาคาดหวังคือเขาต้องการเห็นนโยบายที่ถูกต้อง มากกว่า เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่ปรึกษาท่านนั้นหรือใครที่เป็นคนแนะนำนั้น น่าจะพิจารณาครับว่าเป็นฝ่ายท่านหรือเปล่า หรือว่าเป็นฝ่ายตรงข้าม เพราะว่าเวลานี้มีพรรคพวกหลายฝ่ายที่เขาดูแลในเรื่องของตลาดหลักทรัพย์ คนที่เขาเป็นห่วงตลาดหลักทรัพย์จริง ๆ เขาเตือนมา เขาอยากจะทำให้ว่า วันไหนท่านจะไปเยี่ยมตลาดหลักทรัพย์อีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าเขาบอก มีคนอยากจะทำก่อนล่วงหน้าครับ ผมคิดว่าต่างชาติเขามองและผมต้อง เรียนให้ท่านทราบว่าเขามาแล้วให้ฟัง แล้วเขามองอย่างนี้เป็นภาพลบ ทำไม เขามองประการแรกว่าที่ท่านยกขบวนไปนั้น ไปสร้างภาพอย่างนั้น เพราะว่ายังไม่รู้หรือเปล่าว่าจะต้องแก้ไขปัญหาที่หนักมากของตลาดหลักทรัพย์ และปัญหาของเศรษฐกิจอย่างไรหรือไม่ ข้อที่ ๒ เขาฟังจากนโยบายของ รัฐบาลว่าจะไม่แทรกแซงตลาด แต่ยกขบวนใหญ่ไปอย่างนั้น ถ้าไม่ไป แสดงอาการเพื่อต้องการจะผลักดันให้หุ้นขึ้นจะไปทำอะไร จะไปหาหรือ หารอรับกับตลาดหลักทรัพย์ ไม่ต้องครับ ท่านมีคณะรัฐมนตรีเรียบร้อยแล้ว ต้องหาหรือภายใน ท่านนโยบายเสียก่อน ประการที่ ๓ เขามีความเป็นห่วงครับ ว่ารัฐบาลนี้จะสนใจแต่ตลาดหลักทรัพย์จนออกนอกหน้า ออกนโยบายต่าง ๆ เพื่อเอาใจตลาดหลักทรัพย์และลืมแก้ไขปัญหาพื้นฐานของชาติบ้านเมือง

ซึ่งจะเป็นปัญหาทางโครงสร้าง ปัญหาการปรับโครงสร้างของเกษตร การเกษตรอุตสาหกรรม ปัญหาโครงสร้างทางการค้า การลงทุน ทางด้านภาษีอากรมากมาย เขาหวังกันว่าท่านจะไปสนใจเฉพาะการแก้ไข ปัญหาของตลาดหลักทรัพย์จนลืมแก้ปัญหาอื่น ๆ หรือไปเน้นหนักการแก้ปัญหาของตลาดหลักทรัพย์ แล้วคิดว่าตรงจุดนั้นจะสร้างศรัทธาแล้วทำให้ รัฐบาลอยู่ได้นาน ผมคิดว่า ๓ จุดนี้แหละครับ ที่ทำให้เขาเกิดความสงสัย ว่าจริง ๆ แล้วก็ต้องจะเป็นการสร้างภาพอีกครั้งหนึ่ง

ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนที่ ๒ ที่ผมอยากจะขอ กราบเรียน ด้วยความเป็นห่วงใยและด้วยความปรารถนาดีจริง ๆ ก็คือ มีภาพลบ มีภาพลบหลาย ๆ ภาพ มีปัจจัยลบ ๓ - ๔ ประการด้วยกัน ซึ่งจะบั่นทอนการทำงานของรัฐบาล ถ้าเราไม่พูดกันเสียให้ชัดเจน ๗ วันนี้ ที่พูดไม่ใช่ เพื่อจะให้เกิดปัญหาซึ่งไม่ดีสำหรับรัฐบาล นี่มันเป็นสิ่งซึ่งทราบกัน อยู่แล้ว เพียงแต่จะมาเรียงลำดับให้ท่านทราบแล้ว เรียนให้ท่านทราบว่า มันมีผลกระทบต่อดนโชนายซึ่งท่านแถลงอย่างไร มี ๘ ข้อด้วยกันครับ

ประการแรก ปัจจัยลบข้อแรกที่อยู่ากจะฝากเรียนไปทั้งรัฐบาล ผ่านท่านประธานรัฐสภาไป ก็คือปัจจัยลบที่เกี่ยวข้องกับการที่เข้ามามีส่วนร่วม ของกลุ่มทุนชาติหรือกลุ่มทุนใหญ่ ผมจะไม่พูดหรือครับ เพราะว่ากลุ่มทุนชาติ หรือกลุ่มทุนใหญ่นั้นจะเข้ามาทำให้รัฐบาลมีปัญหาในเรื่องของความไม่ตรงไป ตรงมาในการบริหารงาน ผมไม่ใช่ออย่างนั้น ผมยังอยากจะเชื่อว่ากลุ่มทุนชาติ กลุ่มทุนใหญ่นั้นคงมีความห่วงใยในปัญหาชาติบ้านเมืองและอยากมีส่วนร่วม แต่ภาพที่มันออกมา แล้วการเข้ามาช่วยในการบริหารซึ่งเป็นภาพซึ่งปรากฏชัด ในรัฐบาลชุดนี้เหลือเกิน เป็นที่ห่วงใยของนักธุรกิจ ประชาชนคนไทยโดยทั่วไป และนักลงทุนจากต่างประเทศ ผมคงไม่ต้องพูดถึงละครที่ว่านักลงทุนใน ต่างประเทศ เขาห่วงใยมาตลอดเวลาแล้วว่า การบริหารงานของประเทศไทย ของเรานั้น บางครั้งมันเกี่ยวพันกับธุรกิจบางประเภทอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะ ธุรกิจประเภทสัมปทานและผูกขาด เพราะฉะนั้นครั้งนั้นผมเรียนให้ท่านทราบ ตั้งแต่ต้นเลยครับ ต่างชาติเขาพูดแล้วหลายครั้ง แล้วท่านนี้ไปทั่วโลก เราเองก็ทราบกันดีว่าการเลือกตั้งครั้งนี้ มีการใช้เงินกัน ๒๐,๐๐๐ ล้าน

๓๐,๐๐๐ ล้านบาทบ้าง มีนเป็นเรื่งนำเป็นห้วง เขาบอกว่ถ้าเอา ๒ เรื่งนี้
มาไว้ด้วยกัน การมีส่วนร่วมในการบริหารรัฐบาลของตัวแทนของกลุ่มทุนใหญ่
กลุ่มทุนชาติ กับการใช้เงินใช้ทองถึง ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท
นี้มันหมายความว่าอย่างไร นี่เป็นภาพพจน์แรกซึ่งผมคิดว่า เป็นปัจจัยลบที่รัฐบาล
ต้องแก้และอย่าให้มีการเคลื่อนแคลงเกิดขึ้นเป็นอันขาด

ประกาศที่ ๒ ครับ เจตนารมณ์ของรัฐบาลซึ่งผมชื่นชมครับ เพราะ
 ท่านนายกรัฐมนตรีได้ประกาศตั้งแต่ตอนเราหาเสียงกันว่า ท่านจะตั้งตรีม ทีม
 ทางเศรษฐกิจ โดยที่จะให้ตรีม ทีมนั้นมีโควตาเป็นกลาง ๕ ที่นั่งในรัฐบาล
 กระทรวง ๕ กระทรวงด้วยกันทั้งเป็นกระทรวงสำคัญ ๆ ทางเศรษฐกิจ
 กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงอุตสาหกรรม
 ผมคิดว่า เรื่องนี้เป็น เรื่องที่ถูกต้องครับและเป็น เรื่องที่ควรทำบ้างทั้ง
 แต่สิ่งที่เกิดขึ้นกับสิ่งซึ่งได้ประกาศไปนั้นมันห่างไกลกันมาก ตรงจุดนี้ทำให้
 หลากฝ่ายมีความ เป็นห่วงใยและสงสัยว่าจากที่ทีมงานใหญ่สามารถสร้างนโยบาย
 ขึ้นมา เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ กับทีมงานซึ่งถูกตัดออกจากทีม เป็นคู่ตรีม
 (Dream) หรืออย่างไรไม่ทราบ ผมไม่ทราบว่า จะ เรียกว่าอย่างไรนะครับ
 ตรีม ทีม หรือคู่ตรีม มาเหลือเป็นคู่นี้จะทำงานได้เหมือนเดิมหรือไม่ แล้วถึง
 ตกอยู่ภายใต้ใหวตาของพรรคคนก่นนำของรัฐบาลด้วย เรื่องนี้ น่า เป็นห่วงครับ
 เพราะ ว่าผมทราบดีว่าฝ่ายรัฐบาลโดยเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรีนั้นคง เข้าใจ
 ดีว่าปัญหาของชาติบ้านเมืองทาง เศรษฐกิจมันหนักหนาสาหัสจริงจังไหน
 จึงมีเจตนารมณ์ที่นำทีมมาจะตั้งตรีม ทีม ๕ ตำแหน่งขึ้นมา แต่ ณ บัดนี้
 ท่านต้องตอบคำถามครับ ว่าท่านมีอะไรดีกว่าที่ทำในขณะนี้ แล้วที่เหลือแต่
 จะทำงานเหมือนกับที่ท่านเคยตั้งเป้าไว้เกือบ ๒ เท่าตัวกับที่มีอยู่ขณะนี้
 ได้อย่างไร ปัญหานอกจากนั้นก็คือว่า ทีมงานซึ่งเคยมาประกาศนโยบาย
 ทลงพรรคแกนนำรัฐบาลในสิ่งห่วงใย กับคำแถลงนโยบายซึ่งเรากำลังดู
 ดูทุกวันนี้นั้นไม่ตรงกันครับ อย่างนี้ไม่ทราบ ว่าเรากำลังสร้างประเพณี
 ปฏิบัติที่ถูกต้องหรือไม่ และใครเป็นคนรับผิดชอบ เพราะระหว่างหาเสียงนั้น
 ผม เชื่อว่าประชาชนก็มีความรู้ เข้าใจในเรื่องการเมืองแล้วอยากจะเลือก
 รัฐบาลซึ่ง เข้ามาแก้ไข้ปัญหาให้กับบ้านเมืองให้ก็เศรษฐกิจที่ เขาต้องทนทุกข์ทรมาน
 อยู่ทุกวันนี้ให้ได้ดีที่สุด แต่ถ้าหากว่าระหว่างหาเสียง ๑ ทีมออกไปหาเสียง
 ประกาศนโยบายออกไปหลายอย่างซึ่งไม่ตรงกับนโยบายที่อยู่ในคำแถลง
 นโยบายของรัฐบาล ตก่างนี้ผมคิดว่า เราจะขาดหลักการซึ่งจะทำให้ความ
 เสื่อมคลายต่อศรัทธาในการบริหารงานมันน้อยลงไปจะเกิดความ เสื่อมคลาย
 ในศรัทธานี้ ขอฝากเตือนด้วยความหวังดี ปีังจยลขข้อที่ ๓ ก็คือใจจริงผมมอง
 ทีมงานซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ฝ่ายในรัฐบาลชุดนี้ ไม่เห็นใครหรือครับถึงแม้ว่า
 จะมีทีมทำงาน ๑ ฝ่ายก็แข่งกันทำงานได้ แต่ว่าทีมงาน ๑ ฝ่ายนั้นในการ
 ทำงานผมเกรงว่า ท่านบอกแน่นอนครับท่านสิ้นกันและคงจะตอบได้แน่นอนว่า

ไม่ชัดเจนและเข้าใจกันดี แต่ผมจะเขียนให้ทราบว่าจะต้องขัดกันอย่างไร
 ที่งานที่มหนึ่งนั้น เป็นที่งานซึ่งดูแลเศรษฐกิจมหภาค ดูแลสาขาการเงิน
 เน้นหนัก เรื่องวิชาการ แล้วก็ดูแลเรื่อง เศรษฐกิจระหว่างประเทศด้วย
 อีกที่งานหนึ่งนั้นจะดูแล เรื่องของเศรษฐกิจจุลภาคขนาดย่อยครบ เป็น
 เศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องการผลิต จะเน้นหนักด้านการปฏิบัติและเหมือนกันกับ
 ที่มแรก คือจะดูแล เรื่องของเศรษฐกิจระหว่างประเทศเหมือนกัน ที่นี้ปัญหา
 จะเกิดขึ้นตรงไหนครับ ปัญหาจะเกิดขึ้นตรงที่ว่าส่วนงานราชการของไทย
 เรานั้น เป็นส่วนงานที่แบ่งกันอยู่อย่างเบ็ดเสร็จ เวียบร้อย การประชุม
 ต่างคนต่างประชุม ผมเขียนให้ได้เลยครับว่าปัญหาแรก ๆ ที่จะพบก็คือว่า
 สายงานแรกคือสายงานที่ดูแล เรื่องการเงินคงอาจจะเห็นในเรื่องการ
 ประหยัดงบประมาณรายจ่าย ประหยัดในเรื่องการออกโครงการ แต่สายงาน
 อีกสายหนึ่งอาจจะไม่เห็นในเรื่องนั้น เพราะเขาต้องมาฟื้นฟูเศรษฐกิจ
 ต้องมากระตุ้นการผลิต นี่อาจจะเห็นไม่ตรงกัน สายงานหนึ่งต้องการจะเห็น
 การเบ็ดเสร็จโดยเร็วขนาดครับ เพราะว่าทำเรื่องต่างประเทศด้วยกัน แต่อีก
 สายหนึ่งเขาดูแล เรื่องการผลิต เขาดูแล เรื่องธุรกิจซึ่งจำเป็นจะต้องมีการ
 ปรับตัวต้องใช้เวลา เขาอาจจะไม่เห็นด้วยและเวลาที่จะต้องมาเบ็ดเสร็จ
 ของเศรษฐกิจนั้นอาจจะไม่ตรงกัน สายงานหนึ่งจะดูแลในเรื่องของเศรษฐกิจ
 ที่เกี่ยวข้องกับ การเจรจาในกลุ่มอาเซียน ในกลุ่มของการเบ็ดเสร็จของเขต
 การค้าของอาเซียน แต่อีกสายหนึ่งดูแลในเรื่องของความร่วมมือในเอเชีย
 แปซิฟิกที่เราเรียกว่า เอเปค ทั้ง ๒ ฝ่ายนี้แยกกันครับ เอเปคกำลังจะไป
 ทางหนึ่งเวลานี้ อาเซียนกำลังจะไปทางหนึ่งเวลานี้ ผมทราบ เรียบไปด้วยความ
 หวังดีครับว่าปัญหาเหล่านี้ขออย่าได้เกิดขึ้น ผมหวังว่ามันจะเกิดขึ้น
 ด้วยความหวังดีนะครับ ปัจจุบันข้อสุดท้ายข้อที่ ๘ คือ เรื่องของการบริหาร
 ข้อมูลครับ เราได้ประสบปัญหาในเรื่องของการบริหารข้อมูลมาปีกว่าแล้ว
 ที่ข้อมูลทีฝ่ายรัฐบาลแถลงออกมาแต่ละชุดนั้น เป็นข้อมูลซึ่งต้องการสอง ที่แรก
 ก็ดูกระไรอยู่ มาหารสอง เมื่อจับต้องหารด้วยสาม มันยิ่งหนักเข้าไปใหญ่ครับ
 อย่างเช่นตัวเลขการส่งออก ต้นปีบอก ๑๖ - ๑๗ - ๑๘ เปอร์เซนต์ กลางปี
 บอก ๑๐ เปอร์เซนต์ก็ได้ ปลายปีเหลือ ๑ เปอร์เซนต์ อย่างนี้มันไม่ใช่หารสอง
 หารสามแล้วนะครับ มันผิดมากมายเหลือเกิน ผมคิดว่าตัวเลขปัญหา เรื่อง
 ข้อมูลนั้นฝ่ายรัฐบาลโปรดกรุณาดูแลให้ดีขึ้น แล้วอย่าได้ให้ฝ่ายผู้รับผิดชอบ
 ซึ่งเป็นหน่วยงานเอกเทศ ซึ่งฝ่ายรัฐบาลเองก็แถลงว่าจะจะไม่เข้าไปแทรกแซง

๕๓

ร. ๒/๒๕๓๔ (ส. ๑)

ชุดที่มา ๒๕/๓

จะไม่เข้าแทรกแซง ต้องปล่อยให้ฝ่ายที่ทำงานเป็นเอกเทศเป็นสถาบันหลัก
ของประเทศของเรา นั้นได้ออกความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมาครับ-----

- ๒๖/๑

ไม่ใช่มาพูดอย่าง ๒ วันนี่ว่าตัวเลขส่งออก ๘ เดือนแรกขยายตัว ๒.๕ เปอร์เซ็นต์ ก็ดูดีอยู่ พอมารวมเดือนที่ ๙ เข้าไปขยายตัวเหลือ ๐.๙ หน่วยงานนั้นออกมาบอกว่าไม่เห็นมีปัญหาอะไร ขยายตัวอีกเดือนต่อมาอาจจะลดเหลือ ๐ ก็ไม่มีปัญหาอะไร อย่างนี้เราจะไปขยายตัวทางการส่งออกทำไมครับ อย่างนี้พูดไม่ได้ มีปัญหาต้องบอกว่ามีปัญหา ไม่ต้องเกรงใจรัฐบาล ผมไม่ทราบว่ามีปากผ่านรัฐบาล ไปยังนอกรัฐสภาคงไม่ได้แน่ครับ แต่ว่าปากไปยังรัฐบาลครับ แล้วรัฐบาลต้องไปดูแล แล้วต้องเรียกบุคคลากร เรียกหน่วยงานสถาบันเหล่านี้มาพูดอย่างตรงไปตรงมา ว่าท่านไม่ตั้งกลวัรัฐบาล แล้วขอปากต่อด้วยครับ เพราะหน่วยงานทั้งหลาย เหล่านี้กำลังไปกดดัน

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้อภิปรายครับ เนื่องจากผมให้เวลา เกินไปประมาณ ๕ นาทีแล้ว ฝากให้สรุปเลขตอนนี้ ขอให้จบเลขนะครับ

นายศุภชัย พานิชภักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ผมขออีกสัก ๕ นาทีนะครับ ท่านประธานด้วยความเคารพ ผมเผชิญเรื่องสุดท้ายที่จะพูด

ประธานรัฐสภา : ท่านศุภชัย พานิชภักดิ์ ครับ คงจะกรุณาไม่ได้ เพราะว่าท่านได้พูดใช้เวลาตอนนี้ก็ ๓๓ นาทีแล้วนะครับ ขอสักนาทีเดียวก็พอ เห็นใจคนอื่นต่อไปนะครับ

นายศุภชัย พานิชภักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ไม่เป็นไรครับ ผมจะขอตั้งคำถามไว้ มันก็ค่อนข้างจะมีหลายคำถาม ๔ - ๕ คำถาม แต่ว่าผมจะขอสรุปเร็ว ๆ ใน ๓ - ๔ คำถามนี้แล้วก็แล้วกัน ผมจะอ่านไปเลยนะครับ

นายจตุติ ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตครับ ผม จตุติ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากพิษณุโลก เนื่องจากผมจะเป็นผู้พูดคนต่อไป แล้วถ้าท่านมีความจริงใจว่าจะปล่อยให้คนทำงานเพื่อบ้านเพื่อเมือง ไม่ใช่เพื่อกหาเสียง ผมขอเสนอสิทธิ์ให้ท่านดอกเตอร์ศุภชัยพูดไปเลยครับ ใช้เวลาของผมไป เพราะว่ามันจะเป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองครับ คำเสนอแนะอันนี้ เราไม่ได้ติดต๋อตาใส่ครับ

ประธานรัฐสภา : คงจะไม่ได้เป็นอย่างนั้น ผมจะขอกรุณาเป็นไปตามนี้แล้วก็แล้วกันนะครับ

นายศุภชัย พานิชภักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ผมจะขยับสรุปครับท่านประธาน ททความกรุณา ผมขอรีบสรุป เมื่อสักครู่ที่ผมพูดไว้ว่ามีจรัลขบขันที่ ๔ คือเรื่องข้อมูล ทขออย่าปิดกั้นขยับปิดบังข้อมูล ผมสรุปด้วยภาพ

ฝากคำถามไว้ ๕ คำถามถึงรัฐบาลด้วยกัน คำถามข้อแรกเป็นคำถามซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องของการซึ่งไทยจะเป็นศูนย์กลางทางการเงินหรือไม่ เพราะนโยบายนี้เป็นนโยบายหลักของประเทศ การที่ไทยจะเป็นศูนย์กลางทางการเงิน มันเกี่ยวข้องกับเรื่องนโยบายทางด้านระบบอัตราแลกเปลี่ยน รัฐบาลต้องพูดให้ชัดเจนครับ ว่าระบบอัตราแลกเปลี่ยนจะเป็นอย่างไร เพราะเวลานี้คนสับสนกันมาก แล้วก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อประเทศไทย

คำถามประการที่ ๓ คืคำถามที่เกี่ยวกับกาพัฒนาตลาดเงิน ตลาดทุน และตลาดเงินตราต่างประเทศอีกเหมือนกัน รัฐบาลตั้งชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องตลาดทุน ตลาดทุนมีปัญหามากอยู่แล้วตลอดเวลาปีที่ผ่านมามาต้องเร่งแก้ปัญหาให้ได้ ผมขอเรียนตรงนี้เพราะอยากจะทำให้รัฐบาลได้ข้อมูลนี้ไปว่าตลาดทุนในปัจจุบันที่กำลังจะมีปัญหาเพิ่มขึ้นมาอีก ๒ - ๓ ประการด้วยกัน ประการแรกก็คือว่าผู้กบริหารกองทุนรวมในต่างประเทศ รวมเงินที่เข้าบริหารแล้ว ๒ แสนกว่าล้านเหรียญสหรัฐ เขาตกลงกันแล้วว่าครึ่งหนึ่งของเงินกองทุนนั้น เขาจะย้ายไปลงในตลาดใหม่ ๆ เช่น ตลาดอเมริกาและจีน แล้วเขาบอกว่าตลาดไทยนั้น เขาดูแล้วยังมีปัจจัยลบอยู่มาก ดังนั้นท่านต้องรีบออกไปแก้ปัญหาให้ได้ อีกเรื่องหนึ่งของปัญหาตลาดทุนก็คือว่านี่เป็นปีที่ซึ่งมีอุตสาหกรรมพื้นฐานอยู่ ๑๐ บริษัท อซากะจะกลดหุ้นใหม่ แต่เราไปกินเอาไว้เพราะเขกลดตลาดไม่ได้ เขาจะไปขอลอกหุ้นใหม่ที่หนักกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท รัฐบาลตั้งดูแลเรื่องนี้ให้ดี มิฉะนั้นแล้วถ้าไปออกหุ้นพร้อม ๆ กัน ผมเกรงว่าตลาดหุ้นจะมีปัญหา นี่เรียนด้วยความหวังดีนะครับ ผมไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย อยากรให้รัฐบาลได้ทราบข้อมูลอันนี้

คำถามข้อที่ ๓ คืการควบคุมดูแลที่รัฐบาลเขียนไว้ในที่ ๓.๑.๓ ว่า จะดูแลเรื่องการใช้เงินของภาครัฐให้คงอยู่ในระดับที่ไม่กดดันต่อเสถียรภาพของทางเศรษฐกิจ ผมเรียนด้วยความเคารพว่าเรื่องนี้ท่านต้องดูแลจริงจัง ๆ แล้วไม่ใช่ไปลดงบประมาณ หรือไปชะลองบประมาณรายจ่ายเพียงแค ๑๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ไม่พลหรอกครับ อย่างนี้ต้องทำไปถึงใกล้เคียงกับ ๑ แสนล้านบาท จึงจะทำให้แรงกดดันต่ออัตราดอกเบี้ยชะลอลงไปได้ มิฉะนั้นแล้วจะไม่มีผล

คำถามข้อที่ ๔ เป็นคำถามที่เกี่ยวกับนโยบายเรื่องการค้าขายในและการค้าต่างประเทศ ผมคิดว่าคงเขียนอะไรสักอย่างทีพลาดออกไป ที่ไม่ครบครับ เพราะไปเขียนเรื่องการค้าต่างประเทศต่างเดี๋ยวไม่ถูก ต้องเขียนเรื่องของ

เศรษฐกิจต่างประเทศ และจะต้องรวมในเรื่องของเศรษฐกิจต่างประเทศนั้น
 ว่าจะต้องมีกิจกรรมทั้งด้านการพาณิชย์และด้านการทูต รัฐบาลไปเขียนไว้เฉพาะ
 ด้านการทูตอย่างเดียว ผมมาเข้าใจเมื่อไปอ่านข้อ ๓.๒.๒ ว่ารัฐบาลไปเขียนถึง
 เรื่องการรักษาระดับราคาพืชผลด้วยมาตรการแทรกแซงด้านการตลาด ตรงนี้
 ผมขอร้องให้ตัดคงไม้ทันแล้ว แต่ตรงนี้อ้อเข้าไปเน้นนะครับ เพราะถ้าเน้นตรงนี้
 จะถูกประเทศอื่นเขาตอบโต้เข้ามาว่า เรื่องการแทรกแซงด้านการตลาดนั้น
 เขาไม่ต้องการ

แล้วเรื่องสุดท้ายจริง ๆ คือคำถามข้อที่ ๕ ครับ รัฐบาลหวัง
 เศรษฐกิจมหภาค ถูกแล้วครับ แต่อย่าลืมเศรษฐกิจด้านล่างครับ อย่าลืมธุรกิจ
 เล็ก ๆ น้อย ๆ ห้องแถว แผงลอย โรงงานที่มีคนทำงาน ๓๐ - ๕๐ คน
 ผมขอฝากไว้เรื่องบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม ช่วยพัฒนาให้เป็นรูปเป็นร่าง
 ให้ดีสักที สหกรณ์ออมทรัพย์ เราจะไปกระตุ้นเรื่องเงินออมประเภทต่าง ๆ อย่าลืม
 สหกรณ์ออมทรัพย์ว่าต้องการความช่วยเหลือ-----

เรื่องของกองทุนพัฒนาชุมชนซึ่งฝ่ายเอกชน เอ็น.จี.โอ. (NGO) ที่ร่วมกันทำอยู่ ต้องการแรงช่วยเหลือจากรัฐบาล การลดตลาดเงินนอกระบบ เป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะฉะนั้นเรื่องทั้งหลายเหล่านี้ เป็นเรื่องซึ่งเป็น เศรษฐกิจ เบื้องล่าง ที่ยากจะฝากรัฐบาลเอาไว้ รัฐบาลมีความรับผิดชอบต่อประวัติศาสตร์ประเทศไทย ในช่วงนี้ได้รับทำนุปรทาน ถ้ารัฐบาลชุดนี้ไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่น ทำให้ประชาชนหมดหวัง ไม่ให้ประชาชนเกิดความหวังใหม่ขึ้นมาจริง ๆ หรือความหวังที่จะมีโอกาสรอดได้ รัฐบาลต้องรับผิดชอบ ผมไม่อยากจะเห็น ผมผิดหวังได้ครับ แต่อย่าให้ประชาชนผิดหวังครับ ขอขอบคุณครับ

ประชาชนรัฐสภา : ต่ไปเชิญคุณเจตน์ครับ

นายกฯ จิต ไกรฤกษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติ (พิษณุโลก) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จิต ไกรฤกษ์ จากพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมอยากจะทำรายงานเรียนท่านประธานว่า นโยบายที่ท่านประธานนั้นได้ฟังดริม ทีม ทองจริง ตัวจริง และนำทางผลก ในการแก้ปัญหา เศรษฐกิจให้กับรัฐบาลนี้ไปแล้ว กระผมจึงคิดว่าอย่าใจแคบ อันไหนที่เป็นประโยชน์นั้นก็ขอให้รับทำไป ผมได้อ่านนโยบายของรัฐบาลแล้ว ท่านประธานครับ ปราบกว่าได้สิ้น สิ้นเสียจนทาดสาระสำคัญไปเยอะ แล้วนโยบายนี้เห็นสิ่งที่เจอเจอและเลื่อนลอย สิ่งที่ผมทาคากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ผมไม่แน่ใจว่าสิ่งที่บรรจุไว้ในนโยบายของรัฐบาลนั้น เป็นคำโฆษณาชวนเชื่อหรือว่าคำมั่นสัญญาที่มีต่อประชาชน ผมอยากจะได้เห็น คณะรัฐมนตรีว่าสิ่งที่ท่านได้พูด ได้ให้คำมั่นสัญญากับประชาชนระหว่าง ตอนหาเสียงเลือกตั้งเมื่อ ๑๒ ตุลาคม ท่านนายกรัฐมนตรีตอนนั้นยังไม่ได้เป็น นายกรัฐมนตรีที่บอกว่าย่าแก๊ซ เศรษฐกิจไม่ดีขึ้นภายใน ๖ เดือนก็พร้อมที่จะลาออก เมื่อต้นเดือนพฤศจิกายนก็ประกาศอีก ถ้าไม่สามารถแก้ของแพงภายใน ๖๐ วัน และแก้ปัญหาขาบ้ำให้ได้ภายใน ๙๐ วัน เป็นสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีนั้นได้พูดเมื่อตอนต้นเดือนพฤศจิกายน นอกจากนั้นแล้วคนที่เห็นหัวหน้าดริม ทีม เศรษฐกิจพูดไว้เลยว่าจะต้องคุมอุตสาหกรรม ต่างประเทศ ภาษีศักร์ และคลัง ท่านประธานครับ คนไทยฟังดูแล้วก็เหมือนกับสูตรยาวิเศษ จะมีดริม ทีมมาแก้ปัญา เศรษฐกิจให้ได้ จะมีคนมีฝีมือจากหลายสาขาอาชีพซึ่งไม่สังกัดพรรคการเมือง สามารถทำงานได้อย่างอิสระมาแก้ใชปัญหา เศรษฐกิจของประเทศชาติได้ แต่ปรากฏว่าเมื่อฟอร์ม (Form) คณะรัฐมนตรีเสร็จแล้ว ข้าราชการพิเศษที่บอกจะแก้กักลากหายนั้นภายใน ๖ เดือนได้แต่ไม้เภาหลังอันเดียวเท่านั้นเอง สิ่งที

นักลงทุนทั้งในประเทศและในต่างประเทศตอนหนึ่งเกิดความสับสนครึบท่ามประธาน
เกิดความสับสนว่ามีคนคุมเศรษฐกิจ คุณนโยบายทะเลาะเหลือเกิน ไม่ทราบว่าจะ
จะต้องไปติดต่อกับกองทางไหน บ้านมันนั่งคิดลา ตึกไทยคู่ฟ้า หรือจะไปกระทรวง
การคลัง หรือจะเข้าหน้าบ้านชกบป็นประกาศม หรือจะเข้าหลังบ้านฟอปป็นประกาศม
เขาสับสน ตรงนี้ท่านต้องบอกเขาให้ชัด สิ่งที่ผมอยากจะทราบ เรือนท่านรัฐมนตรี
ว่าทหารกระทรวงการคลังซึ่งท่านได้พูดไว้เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ว่ารัฐบาลนี้
ไม่สามารถยอมรั้กับระบบการเมื่กลงอุปถัมภ์ได้อีกต่อไป ผมอยากจะถามท่านว่า
ตอนนี้เกิดอะไรขึ้นครับ ไม่กี่วันหลังจากที่ท่านพูด จะไม่มีเรือดำน้ำ จะไม่มี
ดาวเทียม จะไม่มีขนาดารขององค์การทหารผ่านศึก เงินทุก ๆ บาทจะต้อง
ใช้อย่างคุ้มค่า ผมขอเตือนสติกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไว้

นโยบายที่รัฐบาลนี้เขียนไว้ได้รับท่านประธาน บอกว่ารัฐบาลนี้
จะสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนไทยและต่างประเทศ ผมไม่แน่ใจว่าในการ
วางจัดตัวบุคลากรให้ทำงานเพื่อชาติหรือเพื่อพรรค ผมไม่ทราบว่าสิ่งที่ท่าน
ได้ทำไปนั้น เทียบนโยบายไปนั้น จัดวางตัวทำงานนั้น ทำงานดลบนแทนให้กับ
ผู้ลงคะแนนหรือให้กับผู้ลงขันครับ ผมเห็นวิธีการการแบ่งงานแล้ว ผมไม่แน่ใจว่า
เป็นการแบ่งเด็กหรือว่าเป็นการแบ่งงาน ผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธาน
ได้เห็นง่าย ๆ กระทรวงการคลังมีงานที่จะต้องอนุมัติธนาคารใหม่ซึ่งได้อนุมัติ
ไว้แล้ว ก็มีข่าวโศกมาว่า ๗๕๐ ล้านบาท มีการชะงักไป ผมอยากให้
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ตอบกับสภาได้เต็มปาก เต็มคำว่าท่านจะ
รักษาความเป็นกลางอย่างไรครับในเมื่อคนที่นั่งข้าง ๆ ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์เคยเป็นประธานกรรมการบริษัทสถาบันการเงินแห่งหนึ่ง
แล้วก็ตาม่าจะอยู่ในคณะรัฐมนตรีชุดนี้ แล้วในอดีตก็เคยเป็นผู้สนับสนุนท่าน
เป็นผู้ร่วมงานท่านในพรรคหน้าโศกก่อนที่จะยุบไป สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คนไทยเห็น
คนต่างประเทศเห็น เขาอยากจะทำถามว่าความเป็นกลางนั้นจะรักษาไว้ได้หรือไม่
จะมีการเล่นพรรค เล่นพวกหรือไม่ในเมื่อหนึ่งในบริษัทที่จะได้รับการคัดเลือก
ให้เป็นธนาคารแห่งใหม่เห็นเกี่ยวข้องกับอดีตประธานของสถาบันการเงินแห่งนั้น
ซึ่งอยู่ในคณะรัฐมนตรีชุดนี้ด้วย นอกจากนั้นครับท่านประธาน สิ่งที่คุณทั้งหลาย
พูดกลั้วตึกการลงอนุญ มีบริษัทประกันภัยจะต้องอนุมัติเพิ่มเติมอีกตามแผนของ
รัฐบาล ผมแปลกครับว่าเมื่อก่อนเห็นเวลาแบ่งงานใครเคยมีความชำนาญด้านไหน
เคยคุมงานด้านไหนก็ให้คุมไป -----

รัฐมนตรีช่วยฯ บางท่านก็เคยทำงานประกกันกันมาแล้ว โยนงานไปให้ ตอนทำงานประกกันก็เอามาดูแลเอง ท่านประธานครับ มองเดิน ๆ จะไม่มีใครรู้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านได้แบ่งงานไว้ชัดเจน ท่านจะคุมกรมใหญ่ ๆ ทั้งนั้น เรื่องการส่งออก ผมเห็นด้วย ท่านมีความรู้มีความสามารถ ในอดีตนั้นท่านอยู่ในคราบน้ำกวิชาการ แต่อย่าลืมว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมาท่านมาอยู่ในคราบน้ำกของนักธุรกิจ แล้ว ๗ วันนี้น่ามานั่งอยู่ในคราบน้ำกของนักการเมือง แต่ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่านโยบายเศรษฐกิจของท่านนั้น จะไม่เป็นนักธุรกิจการเมือง อย่างที่ทุกคนกลัว ความโปร่งใสครับท่านประธาน โปร่งใสในการที่แบ่งงาน ที่กระทรวงพาณิชย์ว่า ให้รัฐมนตรีช่วยฯ ท่านหนึ่งคุมกรมทะเบียนการค้า รัฐมนตรีช่วยฯ ท่านนั้นมีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัทค้าน้ำมัน ผมอยากจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ตอบกับสภานี้ว่า ท่านจะให้ความเป็นธรรมกับคนที่จะมาลงทุน มาค้าขาย ในเมืองไทยได้อย่างไร ในเมื่อคนที่จะต้องมีอำนาจกำกับดูแลกรมทะเบียนการค้า นั้นมีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัทค้าน้ำมันนั้น ถึงแม้ว่าท่านเป็นคนดี คนบริสุทธิ์ จะสร้าง ความเชื่อมั่นกับต่างชาติได้อย่างไร ท่านไปดูสิครับ มาตรา ๖ ใน พ.ร.บ. ที่จะต้องควบคุม เรื่องการสำรองน้ำมัน การค้าน้ำมัน คนที่เป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์มอบหมายให้ดูแลกรมทะเบียนการค้า นั้นจะต้องอนุมัติหรือผ่อนผัน ในการสำรองน้ำมัน ทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้ค้าด้วยกัน มีต่างชาติมาเอะอะเขาจะได้รับความเป็นธรรมหรือไม่ นี่ก็คือสิ่งที่เขากลัวครับ ท่านประธาน แต่สิ่งที่ประชาชนนั้นสับสนมากกว่านี้ คือล่าสุดรัฐบาลนั้นพยายาม สร้างภาพให้สวยหรือบอกที่งานโฆษก สร้างภาพอินเตอร์ ท่านประธานครับ มันต้องมีเอกภาพในการค้าน้ำมันนโยบาย เอกภาพในการทำงาน ท่านประธาน ได้ดูไหมครับ หนังสือพิมพ์เศรษฐกิจสับสนในนโยบายอย่างยิ่ง ท่านนายกฯ รับผิดชอบต่อจะช่วยแก้ไขปัญหาสหภาพยุโรปที่ตัดสิทธิพิเศษทางการค้าและภาษีศุลกากร ที่จะเกิดขึ้นในวันที่ ๑ มกราคม ปี ๒๕๔๐ มีมือไปหาท่านนายกฯ ที่ทำเนียบ ท่านรับปากจะแก้ไขให้ แต่ในขณะที่เดียวกันคนที่เป็รัฐมนตรีพาณิชย์บอกว่า ทาง อี.ยู. (EU) เคยให้สิทธิ จี.เอส.พี. (GSP) ไทยมานานแล้ว ไม่เป็น เรื่องแปลกแต่อย่างใด หากจะตัดสิทธิก็ถือว่าเป็นความถูกต้องแล้ว ผมเห็นว่าไม่น่าจะมีผลกระทบอะไร ท่านประธานครับ ผมไม่แน่ใจว่า นายกรัฐมนตรีควรจะปลดรัฐมนตรีพาณิชย์ในข้อหาขัดนโยบายของท่านนายกฯ หรือรัฐมนตรีพาณิชย์ควรจะปลดนายกฯ ในข้อหาเพอะเพกันแน่ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นความสับสนให้กับประชาชนอย่างมาก ผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธาน

ตรงนั้นว่า สิ่งที่ผมพูดเสนอแนะรัฐบาลไปนั้นมิใช่เป็นเรื่องส่วนตัว แต่อยากจะเห็น
 สิ่งทีกระจกสะท้อนให้เห็นถึงภาพจริง ๆ ว่า สิ่งที่ได้วาดภาพได้ฝันเอาไว้เนั้น
 มันไม่เป็นจริงอย่างที่คิดอย่างทีพูด แล้วสิ่งที่ท่านได้ให้คำมั่นสัญญากับประชาชนนั้น
 ท่านประธานาธิบดี ฝ่ายค้านได้ เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่เรามีการเลือกตั้งกัน
 เราทำการบ้านครึบ คณะรัฐมนตรีชุดนี้ได้ให้สัญญาประชาคมไว้ทั้งหมด ๑๗๓ เรื่อง
 ๑๗๓ เรื่อง เราจะให้โอกาสท่านทำงาน แต่จะไม่ให้โอกาสถอนทุน และนั้น
 ในระยะเวลาที่เหลือนั้น เราจะติดตามการทำงานของท่านอย่างใกล้ชิด
 กล้องจุลทรรศน์จะถูกส่องไปที่กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง และ
 กระทรวงอื่นที่มีผลประโยชน์ ผมเสียใจครึบที่มีคนดี ๆ อย่างท่านรัฐมนตรีช่วยฯ
 อุตสาหกรรม ท่านสมภพ ซึ่งผมไม่รู้จัก เป็นการส่วนตัวแต่เป็นคนไทยที่ประสบ
 ความสำเร็จมากที่สุดคนหนึ่งที่เป็นผู้บริหารระดับสูงของ ไค.บี.เอ็ม. (IBM)
 แต่ก็มีข่าวคราวว่าจะต้องถูกปลดไป ท่านประธานาธิบดีภายใน ๓ เดือนนั้น
 ผมอยากจะบอกว่ารัฐบาลนี้วางยาพิษตัวเองแล้ว วางยาคนไทยแล้ว ท่านจะหา
 ฝรั่งต่างชาติที่ไหนมาเจรจากับท่านรัฐมนตรีช่วยฯ อุตสาหกรรม ในเมื่อมีข่าวลือ
 ปล่อยมมาว่าท่านจะถูกปลดภายใน ๓ เดือน ท่านกำกับบนนโยบายมีใครจะไปทำบ้าง
 ในเมื่อรู้ว่าจะต้องมีนายใหม่มาภายใน ๓ เดือน-----

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่เป็นผลดีกับประเทศไทยเลย ฝ่ายค้านนั้นไม่ต้องการเห็นอย่างนั้น ฝ่ายค้านไม่ต้องการเห็นความพินาศของรัฐบาล เพราะเป็นความพินาศของประเทศชาติด้วย เราอยากเห็นรัฐบาลนี้ได้อยู่นาน ทำงานอย่างมีเอกภาพ แต่ขออย่างเดียวคือขอว่าอย่าใจแคบ และอย่าได้คิดว่านายทุนที่ช่วยตอนเลือกตั้งนั้นเป็นนายท่าน ทุกวันนี้ที่ท่านนั่งอยู่ขอให้สำนึกเสมอว่าเงินทุกบาททุกสตางค์ น้ำที่กินทุกแก้วนั้นมาจากภาษีของประชาชน เขาคือนายของท่านตัวจริงครับ ขอพบพระคุณครับ

ประชาชนรัฐสภา : เชิญคุณบูรพา อัดถาวร แล้วผมจะกลับไปที่คุณชัย และคุณชวรินทร์

นายบูรพา อัดถาวร สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม บูรพา อัดถาวร สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา การอภิปรายนโยบายตามมาตรา ๑๖๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ไม่มีการลงมติไม่ไว้วางใจ กระผมคิดว่าข้อคิดเห็นจากสมาชิกรัฐสภาที่มีความหวังดีต่อรัฐบาลทุกรัฐบาลคงจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลบ้างไม่มากก็น้อยในการที่จะนำไปปรับปรุงนโยบายให้เหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป ความจริงผมชอบนโยบายที่แถลงหลายข้อที่แตกต่างไปจากค่าแถลงที่แล้ว ๆ มา เช่น ในข้อ ๑๐.๑.๘ ที่จะปรับปรุงระบบการคัดเลือกทหารให้ เป็นไปด้วยความสมัครใจ แล้วก็มีข้อ ๒.๑.๓ ที่จะปรับปรุงกลไกและวิธีการบริหารงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งผมตีความว่ารวมถึงการปฏิรูปกระบวนการและวิธีการพิจารณางบประมาณประจำปีในสภาด้วย อีกข้อหนึ่งที่ผมชอบก็คือ ข้อ ๒.๑.๘ ที่เน้นการให้บริการที่ดีแก่ประชาชน แทนที่จะพูดถึงแต่เพียงเรื่องการปฏิรูประบบราชการ หรือการเพิ่มประสิทธิภาพของราชการ แต่ในการอภิปรายครั้งนี้ กระผมจะไม่ขออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ได้กล่าวไปแล้ว แต่จะขออภิปรายในเรื่องเดียวคือเรื่องบทบาทของรัฐ ซึ่งมีปรากฏอยู่ในค่าแถลงนโยบาย ข้อ ๒.๑.๑ ที่กล่าวว่าปรับลดบทบาทของรัฐจากการเป็นผู้ดำเนินการ มาเป็นผู้วางกฎเกณฑ์ กำกับดูแลรักษากติกาวางแผนและประสานงาน และส่งเสริมให้ภาคเอกชน เข้ามาเป็นผู้ลงทุนและดำเนินการแทนในกิจการที่รัฐไม่มีความจำเป็นต้องดำเนินการเอง ผมเห็นด้วยและสนับสนุนนโยบายนี้เป็นอย่างยิ่ง แต่อีกอย่างหนึ่งที่ผมต้องการเห็นก็คือ ต้องการเห็นผู้ควบคุมหรือ เรกิวเลเตอร์ (Regulator) ที่เป็นกลางที่ เรกิวเลต (Regulate) ผู้ประกอบการทั้งหมด ไม่ว่าจะ เป็นรัฐวิสาหกิจหรือเอกชน แต่ปัจจุบันท่านประธานคงจะทราบดีว่าในหลายกรณี โดยเฉพาะทางด้านโทรคมนาคม รัฐวิสาหกิจ เป็นทั้งผู้ประกอบการและผู้ควบคุมผู้ประกอบการที่เป็นเอกชน ในสภาวะเช่นนี้การแข่งขันที่ยุติธรรม ย่อมไม่สามารถที่จะเกิดขึ้นได้

และผู้รับภาระก็คือประชาชน อย่างไรก็ตามผมขออนุญาตให้ความเห็นที่ว่า
 เท่าที่เขียนไว้ในนโยบายเกี่ยวกับบทบาทของรัฐยังไม่พอเพียง ปัญหาที่สำคัญ
 ของเศรษฐกิจไทยมีปัญหาหนึ่ง และเป็นตัวม่วงความเจริญของเศรษฐกิจของประเทศ
 ก็คือภาครัฐที่ใหญ่เกินไป หรือบทบาทของรัฐที่มากเกินไป ท่านประธานทราบหรือไม่ว่า
 ว่ารายจ่ายของภาครัฐของไทยสูงถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ของ จี.ดี.พี. (GDP) หรือ
 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ผมใช้ตัวเลขของปี ๒๕๔๐ ซึ่งประกาศด้วย
 งบประมาณของรัฐบาลกลาง ๔๔๕,๐๐๐ ล้านบาท รายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ
 ประมาณ ๑.๑ ล้านล้านบาทของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งไม่ได้มาจาก
 งบประมาณกลาง ๘๘,๐๐๐ ล้านบาท เงินกู้และเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศอีก
 ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่ปรากฏในพระราชบัญญัติรายจ่ายหรือในงบประมาณประจำปี
 นอกจากนี้ยังมีกองทุนหมุนเวียนของหน่วยราชการต่าง ๆ อีกกว่า ๑๐๐ กองทุน แล้วยังมี
 รายจ่ายนอกงบประมาณของมหาวิทยาลัยและสถานศึกษาอื่น ๆ อีกด้วย รวมทั้งสิ้นก็คงจะ
 ประมาณ ๖.๖ ล้านล้านบาท คิดคร่าว ๆ ก็ประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ของ จี.ดี.พี.
 สำหรับประเทศที่เขารู้ว่ารวยแล้วก็เห็น เวลแฟร์ สเตท (Welfare state)
 หรือเป็นรัฐสวัสดิการ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน รายจ่ายของภาครัฐ
 จำเป็นต้องสูง เพราะเขาดูแลด้านการศึกษาต่าง ๆ ถึง ดูแลด้านให้บริการด้านสาธารณสุข
 อย่างทั่วถึง มีการให้เบี้ยหวัดคนว่างงาน มีการให้บำนาญผู้ที่เกี่ยวข้องอายุแล้วทั้งหมด
 ไม่ใช่แต่เฉพาะข้าราชการ -----

นอกจากนี้ยังมีการดูแลผู้ด้อยโอกาสรวมทั้งหญิงที่มีลูกแต่ไม่มีสามีด้วย ในปัจจุบัน รายจ่ายของภาครัฐของอังกฤษประมาณ ๔๒ เพอร์เซ็นต์ของ จี.ดี.พี. ของ ฝรั่งเศส ๔๙ เพอร์เซ็นต์และของเยอรมัน ๕๓ เพอร์เซ็นต์ แต่ประเทศไทยไม่ใช่ รัฐสวัสดิการ ไม่ใช่เวลแฟร์ สเตท ถ้าจะเปรียบเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ที่ไม่ใช่เวลแฟร์ สเตท ก็จะต้องเปรียบเทียบกับประเทศเช่น ญี่ปุ่นและสหรัฐ ซึ่งทั้ง ๒ ประเทศนี้รายจ่ายของภาครัฐคิดเป็นอัตราส่วนของ จี.ดี.พี. ใกล้เคียงกัน คือ ๓๓ เพอร์เซ็นต์ ซึ่งต่ำของประเทศไทยมาก ปัญหาของภาครัฐที่ใหญ่เกินไปก็คือ เป็นตัวถ่วงความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้เพราะโดยทั่วไปการดำเนินงานและการลงทุนของภาคเอกชนมีประสิทธิภาพกว่าการดำเนินงานและการลงทุนของภาครัฐ จริยอยู่รัฐวิสาหกิจที่มีประสิทธิภาพก็มี อย่างเช่น ธนาคารอาคารสงเคราะห์หรือการไฟฟ้าฝ่ายผลิต แต่ว่ามีน้อย การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมาที่เราเติบโตในอัตราประมาณ ๘ เพอร์เซ็นต์ต่อปี เป็นผลของกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคเอกชนมากกว่าของรัฐ มันไม่ใช่ความบังเอิญที่ประเทศนิวซีแลนด์ซึ่งลดรายจ่ายของภาครัฐจาก ๔๖ เพอร์เซ็นต์ของ จี.ดี.พี. ในปี ค.ศ. ๑๙๘๘ เหลือ ๓๖ เพอร์เซ็นต์ในปี ค.ศ. ๑๙๙๕ เป็นประเทศที่อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเฉลี่ยถึง ๘ เพอร์เซ็นต์ต่อปีในช่วงปี ค.ศ. ๑๙๙๓ ถึง ๑๙๙๕ ซึ่งนับว่าสูงที่สุดในหมู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว ประเทศอังกฤษเป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงขึ้นมาก ในช่วงหลังจากที่ แสตเชอร์ ได้ใช้นโยบายลดบทบาทของภาครัฐ โดยการขาย รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ให้กับเอกชนรวมถึงสายการบิน การรถไฟโดยสารประจำทาง และกิจการโทรคมนาคม โดยสรุปข้อเสนอของผมนี่คือขอให้รัฐบาลพิจารณากำหนด เป็นนโยบายที่แน่นอนที่จะลดขนาดของภาครัฐในประเทศไทย โดยการทยอยขาย รัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ซึ่งปัจจุบันมีอยู่ ๖๖ แห่ง และมีทรัพย์สินสุทธิรวมกันประมาณ ๘ แสนล้านบาท ซึ่งราคานี้เป็นราคาตามบัญชี ราคาตลาดก็คงจะสูงมากกว่านี้หลายสิบเท่า เพราะว่ารัฐวิสาหกิจหลายแห่งมีที่ดินเป็นจำนวนมาก ถ้ารัฐบาลทำได้คือลดบทบาทลงโดยการขายรัฐวิสาหกิจออกไป เป็นส่วนใหญ่ ประเทศก็จะได้ประโยชน์อย่างมหาศาล เศรษฐกิจของประเทศก็จะได้ประโยชน์อย่างมหาศาล แต่ทั้งนี้ก็มีข้อแม้ว่าพร้อมกับการขายกิจการของรัฐให้กับเอกชน รัฐบาลจะต้องเปิดประตูให้มีการแข่งขันกันอย่างจริงจังไม่ใช่เป็นเพียงโอนธุรกิจที่รัฐผูกขาดไปให้เอกชนผูกขาดต่อไปเท่านั้น ขอขอบคุณ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปเชิญคุณชัย ชิดชอบ ครบ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคเอกภาพ และในนามของสมาชิกรัฐสภา ประการแรกได้รับมอบหมายจากคุณสุชาติ ตันเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคไทย และในนามของพรรคเอกภาพ แต่กระผมไม่ยื่นข้อทักท้วงประชาชน เพราะเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านมีจำนวนมาก แต่ละท่านต้องการที่จะนำความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในชาติที่ตนได้ขึ้นอาสามารับให้พี่น้องประชาชนเพื่อจะชี้หน้าให้รัฐบาลปฏิบัติ -----

ท่านประธานครีษภว อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นอย่างหนึ่งที่ตัวแทนของภาคอีสาน ก่อนมีการยุบสภาครั้งที่แล้ว อดีตรัฐมนตรีเป็นผู้หนึ่งที่ต้องการให้ลูกอีสานรักอีสานเหมือนตนกับเพื่อนสมาชิกของอดีตรัฐมนตรี เมื่อปี ๒๕๑๒ คือคุณบุญเกิด ทิรฤติคำ ส.ส. ๒ ยัญภูมิพูดเมื่อคืนนี้ แต่ว่าผมรู้สึกเสียใจ เพราะว่าถ้าผู้แทนฯ หรือรัฐบาลทุกคนนั้นเมื่อท่านสามารถรับใช้ชาติก็ต้องรู้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นแม่บทใหญ่ในการที่จะบริหารประเทศชาติ ดูแลทุกทิศทุกแห่งทั่วประเทศนั้น เมื่อวานนี้คือวันที่ ๑๑ ท่านประธานเองในฐานะประธานรัฐสภาได้มีคำสั่งให้บรรดามวลสมาชิกรัฐสภาเข้ามาประชุมเพื่อฟังคำแถลงนโยบายของรัฐบาลชุด ๒๗๗๗ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม ติดกับลุ่มแม่น้ำโขง ต่อแดนกับราชอาณาจักรลาว ท่านประธานครับ นั่นคือถิ่นของอีสาน เมื่อท่านแถลงมาตรา ๑๖๙ แต่ท่านไม่ได้หยิบยกประเด็นมาตรา ๑๗๐ ในกฎหมายรัฐธรรมนูญเรามาเห็นบรรดาเพื่อนที่เป็นผู้แทนราษฎรที่ได้รับพระบรมราชโองการฯ มา นั่งทำหน้าที่เพื่อบริหารประเทศชาติร่วมกับ ๒๗๗๗ นายกรัฐมนตรี ไม่สนใจในกิจการของบ้านของเมือง เพราะในมาตรา ๑๗๐ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น อดีตรัฐมนตรีท่านประธาน ขออ่านเพื่อให้รัฐมนตรี ๕๙ ท่านได้รับทราบว่ามีมาตรา ๑๗๐ ในการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐมนตรีต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายที่ได้แถลงไว้ตามมาตรา ๑๖๙ และต้องรับผิดชอบ ผมย้ำอีกครั้งหนึ่ง และต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรในหน้าที่ของตน รวมทั้งต้องรับผิดชอบต่อประชาชนต่อรัฐสภาในนโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรี ท่านประธานครับ ที่นั่นที่คณะครับ ปี ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ หายไปไหนครับ ท่านประธานครับ ผมสงสารพี่น้องประชาชนคนไทยในชาติ ๖๐ ล้านคน แต่ไม่เป็นไร เพราะเดี๋ยวนี้เทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ปัจจุบันนี้อยู่ที่ไหนก็ฟังได้ ขณะนี้นายชัย ชิดชอบ กำลังอภิปรายอยู่ ท่านประธานครับ ในคำแถลงนโยบายเมื่อวานนี้ ๒๗๗๗ นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นเชื้อชาติทหาร ท่านได้แถลงว่าจะสรรค์สร้างความสามัคคีสามัคคีและนำมาซึ่งการอยู่ดีกินดีของประชาชน จะเร่งรัดผลักดันการปฏิรูปการเมืองโดยเฉพาอย่างยิ่ง การจัดทำรัฐธรรมนูญ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง ในขณะที่กระแสของสภาว่างรัฐธรรมนูญซึ่งมากกว่าการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร เพราะสภาแห่งนี้รัฐสภาแห่งนี้ได้ออกกฎหมายให้เขาในมาตรา ๒๑๑ ที่ผ่านมา เมื่อการประชุมสภาครั้งที่แล้ว คือสมัยที่แล้ว -----

กระผมก็ตั้งใจอยู่ตอนหนึ่งครับ ที่ว่ารวมทั้งจะเร่งรัดกระจายเงิน กระจายงาน
 ท่านประธานครับ ถ้ามีเงินกระจายเงินไปงานก็ดีครับท่านประธาน ที่ผมมีความ
 วิตกกังวลในขณะนี้ ผมหวังครับ พระราชบัญญัติงบประมาณของแผ่นดินประจำปี
 ๒๕๔๐ ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาของสภาแห่งนี้ และได้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย
 ไปแล้ว ยอดเงินภาษีอากรของปีนี้ทั้งประเทศ ๔๘๘,๐๐๐ ล้านบาท ผมฝาก
 รัฐบาลชุดนี้ด้วยครับ กล่าวไปตัดไปตอนเพราะแม้แต่งบประมาณประจำปี ๒๕๓๙
 เอง ซึ่งได้ผ่านสภาแห่งนี้และได้ใช้สิ้นสุดเมื่อ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๙
 ท่านประธานครับ สร้างยอดภาษีเอาไว้ในการใช้จ่ายของแผ่นดิน
 ๘๗๓,๐๐๐ ล้านบาท ก็ใช้ไม่หมดเหลือตั้งเป็น ๖๐,๐๐๐ - ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท
 ฉะนั้นเงินปีงบประมาณปี ๒๕๔๐ ปล่อยให้รัฐบาลชุดนี้จงลทำได้ไปแต่ต้อง
 คงใช้ไม่หมดหรือครับ ภาษีเก็บได้น้อยก็ใช้ไปตามสัดส่วนอยู่ที่ฝีมือของ
 กระทรวงการคลัง ที่จะต้องดูแลในเรื่องนี้ เพราะถือว่าเป็นกฎหมาย ผมดูแล้ว
 บางท่านตั้งใจจะไปปรับไปลดอะไรต่าง ๆ ในงบประมาณแล้วเห็นว่า
 เศรษฐกิจบูม (Boom) ตั้ขึ้น ดังที่ทางรัฐบาลได้พูดในเรื่องปัญหาใน
 ด้านเศรษฐกิจแล้วก็จะเก็บภาษีได้ แต่ตอนนั้นบอกว่าเก็บลดตกลงไป
 ก็ไม่เท่าไรหรือครับ เดียวก็ตัวเอง กระผมก็อยากจะฝากรัฐบาลไปด้วยว่า
 อย่าไปปรับลดเป็นกันขาด ฉะนั้นผมขอข่งเอาไว้ด้วยนะครับ ใครปรับลดขอ
 ให้มีอันเป็นไป

ประเด็นที่กระผมจำเป็นที่จะต้องกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ที่
 ผมมีความวิตกกังวลเป็นอย่างยิ่ง จึงนำเรียนต่อท่านประธานบอกกล่าว
 ไปยังรัฐบาลด้วย นโยบายด้านการเมืองในข้อ ๑.๘ จะส่งเสริมและ
 สนับสนุนรัฐสภาและพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันที่มีความเข้มแข็งและเป็น
 ที่เชื่อมั่นในศรัทธาของประชาชน ท่านประธานครับ สภาแห่งนี้เคยตั้งงบประมาณ
 มากทุกปี ๆ ท่านประธาน ท่านประธานรัฐ ปี่ก็แล้วก็มี การตั้งท่านประธานครับ
 สร้างไม่ได้สักทีสภา สภาเมื่อไรจะสร้างได้ ท่านบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ
 ประธานโทษที่ต้องเอ่ยนามท่าน ท่านได้เคยทำหนังสือถึง ฯพณฯ รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงกลาโหมครั้งที่แล้ว และครั้งนี้ท่านก็เป็นรัฐมนตรีกลาโหม
 และเป็นนายข ด้วย ว่าขอสถานที่ ที่สนามเสือป่าข้าง ๆ แต่ตอนนั้นก็อ้อออกัน
 ในระหว่างการพิจารณางบประมาณประจำปี ท่านบอกว่าท่านไม่ขัดข้อง
 คือผมฝากด้วยนะครับ ฝากท่านประธาน ประธานคนไหนแหละขอให้
 สร้างสภาของเราให้เป็นศักดิ์เป็นศรี จึงจะสมฐานะในตำแหน่งนโยบาย

ของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีคนนี้ ที่ว่าจะส่ง เสริมและสนับสนุนรัฐสภาที่สร้าง
สภาเสียก่อน แล้วค่อยสนับสนุน ไม่มีบ้านตัวเองอยู่ แล้วเราจะไปทำอะไร
ไปสนับสนุนอะไร นี่ฝากท่านประธานแล้วก็ขอคำชี้แจงจาก ฯพณฯ นายฯ
และท่านประธานด้วย ข้อแรก

ข้อที่ ๒ เพื่อรวบรัดเวลานโยบายการบริหารท่านประธานครับ
การบริหารราชการแผ่นดินเพื่อให้ประชาชนอยู่ดีมีสุข กระผมจึงเห็นว่า
ในข้อ ๒.๑.๓ ปรับปรุงกลไกและวิธีการบริหารงบประมาณแผ่นดิน
ให้การจัดสรรงบประมาณตอบสนองต่อนโยบายและเป้าหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
ท่านประธานครับ รัฐบาลนี้มาจากประชาชนตั้งงบประมาณซึ่งเป็นภาษีของ
ประชาชนที่ผ่านสภาไปแล้ว ก็จะได้มาใช้ในการบริหารตกลงแผ่นดินในปี ๒๕๕๐
นั้น ผมขอความกรุณาอย่าไปปรับ ปลอดภัย ไปแตะ ไปต้อง ไปตัดอย่างที่ผม
ได้เรียนเบื้องต้นมาลึกครู่แล้ว ก็หวังว่าท่านประธานคงจะได้บอกกล่าวไปยัง
ทางรัฐบาล และรัฐบาลก็คงจะทราบเพราะผมพูดเสียงดังอยู่แล้ว-----

ที่อีกประการหนึ่ง ในข้อ ๓.๑.๖ พัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มี
สมรรถนะสูงขึ้นและให้ได้รับเงินเดือน สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ
สัมพันธ์กับคุณภาพของงานและสอดคล้องกับภาวะค่าครองชีพเพื่อให้สามารถอยู่
ในสังคมอย่างสมฐานะ มีเกียรติ และศักดิ์ศรี ท่านประธานครับ ท่านประธาน
สงสารไหมครับ เหตุการณ์บ้านเมืองเมื่อเกิดขึ้นทุกวัน ก็เรื่องนี้จะครับ ผมจึงฝาก
ท่านประธานไปยังรัฐบาล ตำรวจชั้นผู้น้อย เงินเดือนเท่าไรครับท่านประธาน
ผู้การโรงไม่ได้ การโรงโรงเรียนบ้านนอกยังเงินเดือนมากกว่า รายได้ดีกว่า
มีนาทำ ปลูกสวนครัวผักได้ และตำรวจในนครบาลท่านประธาน รถมันติดทุกวัน
เพราะอะไร เพราะตำรวจมันจน มันไม่มีเงินเดือนเหมือนกับกำลังตกลง
นโยบายในฉบับนี้ ผมจึงฝากรัฐบาลเมื่อกดลงแล้วตั้งไปปฏิบัติครับ ต้องหา
รายได้ให้เขา ให้มีสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ดีที่ค่าแรงนี้ ดังนั้นกระผมก็ขอ
เรียนว่า ท่านคงรู้ว่าผม เพราะผมเด็กบ้านนอก จบจากวัด กินข้าวภูมิภาค
กันบาตร มหาวิทยาลัยก็ไม่ผ่าน เพราะไม่เคยเรียน เพียงเดินผ่านเฉย ๆ
ก็จึงจะฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลด้วยนี้ประการหนึ่ง

ประการต่อไป ที่กระผมตกใจจะประท้วงกราบเรียนฝากท่านประธาน
ไปยังรัฐบาลด้วย ในนโยบาย ข้อ ๒.๕ นโยบายด้านการอำนวยความสะดวก
ท่านประธานครับ ใช่ สิ่งคมต้องการความยุติธรรมให้เสมอภาคกัน ท่านประธาน
ทราบไหม ตำรวจสอบสวน สอบสวนเกือบตายครับ พอส่งไปถึงอัยการ อัยการสั่ง
ไม่ฟ้อง ความยุติธรรมมีตรงไหน ถ้ามาถึงกระบวนการถึงศาลนั้นอีก เรื่องหนึ่งครับ
อย่างนี้ผมก็ฝากรัฐบาลไปช่วยแก้ด้วย ใครอยู่กระทรวงยุติธรรม ใครควบคุม
อัยการสูงสุด ช่วยดูแลด้วยเรื่องนี้ โทษก็เขาแต่คดีมัน จำเลยไม่เดือดร้อน
ก็ถูกปล่อยไป สบายมากครับ กรณีเวรฆาตกรรม ผมยกตัวอย่าง มีการจับกุม
ที่แห่งหนึ่งในปริมณ้ำมันท่านประธาน จับได้ ๓๐๐ เม็ด พอไปถึงตำรวจ ตำรวจ
ส่งอัยการ อัยการให้สอบสวน ยาม้านั้นเหลือ ๒ เม็ดครับ เลข ๐ ถูกตัดไป
แล้วก็คิดว่าผลสุดท้ายโลเล ๆ ก็เลยเสรีจไป อย่างนี้เป็นต้นครับท่านประธาน
นั่นหรือความยุติธรรม กระผมจึงฝากไปยังผู้ดูแลอัยการสูงสุด และตอบตัวเอง
ก็แล้วกัน ผมกลัวว่ามันประมาทค่าฟ้องศาล ชี้แจงครับ เดี่ยวก็ต้องมีเรื่องมาถึง
สภาอีก ขออนุมัติส่งนายชัย ไปดำเนินคดีอีก ผมจะไม่เอ่ยชื่อว่าใครเป็นใคร
อันนี้ก็เพียงแต่ทำให้ข้อสังเกตไป

ส่วนนโยบายเรื่องเศรษฐกิจ ผมไม่ค่อยรู้ครับท่านประธาน ผมรู้
อย่างเดียวที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ที่มีการแถลงนโยบายใน ข้อ ๓.๑.๗

สนับสนุนให้สถานีการเงินมีบทบาทสำคัญในการแก้ปัญหาหนี้สินนอกระบบ
อันนี้ผมหวังครับ แต่ว่าทำได้มันดีท่านประธานครับ ตีลท่าทางไรท่านประธาน
เพราะพี่น้องของกรรมนี้ จนแสนจน ตอนนี้อีสานจนที่สุดครับ ผมเวียนอย่างนี้ครับ
เวลาหลังก็แล้ง ดินแตกระแหง กบ เขียด ไม่ค่อยมีครับ ถึงจะต้องเลี้ยงตุ๊กแก
ท่านประธานคิดดูสิครับ มันจนแต่ไหนครับ -----

ฉะนั้นรัฐบาลซึ่งมาจากคนภาคอีสานคือ ฯพณฯ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ต้องมีบทบาทสำคัญ ต้องดูแลอีสานจริงจังครับ อย่างทุ่มเทงบประมาณไว้แต่ใน กรุงเทพมหานคร ถนนหนทาง ปรชทานโทษคนกรุงเทพมหานครผมก็เคารพ ผมก็นับถือ แต่ให้ส่งสารคนภาคอีสานบ้างครับ ทำไหมผมถึงพูดค่านี เพราะว่ามันลดยพ้าก็มีครับ ใต้ดินก็มี ร้อยแปดครับ ถนนบ้านผมมีแต่โคลน มีแต่ตม แล้วก็การดำเนินการอะไรต่าง ๆ นี่ก็คิดจะสร้างถนนข้ามไปต่างประเทศโน่น แล้วตามหมู่บ้านต่าง ๆ ของกระผม ผมห่วงครับท่านประธาน ผาแก้วด้วย นะครับ อย่าไปตัดทอนนะครับนโยบายรัฐบาลของท่านบริหาร ศิลปอาชา ที่ท่านได้ตั้งงบประมาณปี ๒๕๕๐ ไว้ ท่านประธานก็คงจะทราบให้มีการสร้าง ทางลาดยางให้เสร็จสิ้นตามแผน แต่ในแผน ๕๐ นั้น ตั้งงบประมาณไว้ ๘,๐๐๐ หมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๑ กิโลเมตร กิโลเมตรละ ๑.๕ ล้านบาท อย่าไปตัดทอนเขา นะครับ ให้สร้างเถอะครับ ถ้ามีเพิ่มอีกเพราะหมู่บ้านในประเทศทยอย มีอยู่ ๒๖,๑๙๓ หมู่บ้าน สร้างให้เสร็จเถอะครับ ไปสร้างอย่างอื่นก็เยอะแยะ นี่ก็จะไปสร้างทางคร่อมคลองตั้ง ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทอย่างนี้เป็นต้น โยน ไปอีสานสัก ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท โยนไปใต้ทางภาคใต้ของท่านประธานที่น้ำ กำลังท่วมแถวนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ละครต่าง ๆ สัก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท โยนไปอีสานสัก ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ความเจริญก็จะเกิดขึ้นท่านประธาน นี่ฝาก รัฐบาลไว้ด้วยครับ

นอกจากนั้นในเรื่องการแก้ไขปัญหาลินค้าราคาแพง ท่านประธาน ก็ทราบทุกอย่างแพงหมดแล้วเดี๋ยวนี้ท่านประธาน ออกจากบ้านแพงแล้ว แพง เพราะอะไร เพราะน้ำมันครับ ความจริงน้ำมันถูกจะตายอยู่แล้ว แต่รัฐบาล ไม่แก้ ผมพูดตั้งแต่ตอนผมอยู่พรรคชาติไทย ผมก็ต่อผู้จนพรรคชาติไทย เขาไล่ ผมหนี ไม่ส่งผมสมัครรับเลือกตั้ง ผมก็ลาออก จะไปอยู่กับความหวังใหม่ก็ถูกหลก ไม่เป็นไรครับ ตอนนี้อยู่เอกภาพ ท่านประธาน เอะๆ แปลว่า หนึ่ง ท่านประธาน ฉะนั้นท่านประธานครับ ผมก็นำเรียนให้ท่านประธานได้ทราบว่า กระผมมีเจตนา ค้นคว้าสู่ขั้นนี้ท่านประธาน สินค้าแพง คุณภาพต่ำ รัฐบาลต้องแก้ไข แต่ว่าข้าวต้องแพง นะครับ แล้วก็มี การแถลงนโยบายในด้าน การเกษตร กระผมก็ตั้งใจท่านประธาน เออ แหมรัฐบาลนี้ท่านเห็นใจชาวบ้าน ท่านจะบอกวิธิการใน ๓.๕ นโยบายด้าน เกษตรกรรม ท่านบอกว่า ๓.๕.๑ ส่งเสริมให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้นด้วยการ ปลูกพืชเศรษฐกิจ ไอ้โฮ ดีใจ ท่านจะปลูกพืชอะไรครับ พืชเศรษฐกิจ ข้าวก็ราคาแค่นี้ บอพวกผมท่านประธานก็คงจะไปอีสานบ้าง ตอน ฯพณฯ ท่านประธานนี้เป็นรัฐมนตรี

๕๑

ร ๒/๒๕๓๕ (ส. ๑)

พุทธชาติ ๓๘/๒

คมนาคนก็ผ่านไปครับ เดือนนี้ครับชาวบ้าน ลูกเล็กเด็กแดงครับ ดัดปอไปแต่เอาไว้
ตีกันละครครับ น้ำก็เหม็นหมด เป็นโรคผื่นตามเนื้อตามตัว เตือดร้อนไปทางแพทย์อีก
ทางสาธารณสุข พืชเหล่านี้ราคาก็ตกต่ำก็โลกรั้มละไม้ก็สดางค์ครับ ท่านประชาชน
ขอฝากท่านประชาชนได้ไหมช่วยบอกรัฐบาลด้วย พืชที่สำคัญที่สุด ที่ราคาดีที่สุด-----

- ๓๕/๑

แต่ว่ารัฐบาลอย่าเอาผิดครับ แล้วก็ไม่ต้องไปเสียหายในเครื่องขาบ้าด้วย
ท่านประธานรัฐใหม่พีชอะไรครับ ก็ดูซาอย่างไรระครับ ต้นตระกูลอยู่ที่
จังหวัดนครพนม ท่านประธานก็ทราบ

ประธานรัฐสภา : ผมขอให้สรุปภายในเวลาอีก ๑ นาทีนะครับ

นายชัช ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ผมพูด
เพียงแต่ยังไม่ถึง ๑๐ นาทีเลขท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : ตอนนี้ ๑๗ นาทีแล้วนะครับ ขอให้ ๒ นาที
ก็แล้วกัน

นายชัช ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :

มันไม่ถูกกระมังท่านประธาน บอกกระผมว่า ๒๕ นาทีอย่างน้อย ท่านจำ
คำพูดสิครับ

ประธานรัฐสภา : ไม่ใช่ครับ ท่านเริ่ม ๑๒.๕๐ นาฬิกา

ตอนนี้ก็ ๑๓.๑๗ นาฬิกา เพราะฉะนั้น ๑๗ นาทีแล้วครับ ผมดูอยู่ ไม่ใช่ใครครับ
ให้อีก ๒ นาที

นายชัช ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :

พูดน้อย ๆ
ก็ได้ ท่านประธาน ที่นี้เรื่องน้ำ ท่านประธาน ผมก็อยากแนะนำรัฐบาลชุดนี้
ถ้าจะดำเนินการตั้งโครงการทำน้ำไม่ให้ท่วมตามสายน้ำใหญ่ ๆ ก็ให้ทำมันสิครับ
ทำเหมือนต้นนาสูง ๆ น้ำก็ไหลไปตาม มันไม่ท่วมที่หรอกครับ ทางใต้ก็ไม่ท่วม
นี่ไม่คิดทำกันเลยครับ เอาผมไปเป็นที่ปรึกษาก็ได้ ผมอยู่เป็นฝ่ายค้านไม่เป็นไรช่วย
นอกจากนั้นท่านประธาน เรื่องการกีฬา ผมจะเขียนให้ท่านประธานทราบ

ขอให้ท่านประธานได้ช่วยดำเนินการจึงให้รัฐบาลนะครับ งบประมาณมีอยู่แล้ว
หมู่บ้านละ ๕,๐๐๐ บาท ไปซื้อลูกฟุตบอล ตะกร้อ ตาข่าย ห่วงบาสเกตบอล
นม กระสอบทราย เพื่อให้เป็นสมวาระที่ ๒ ที่ ๓ งบประมาณมีอยู่แล้วตอนนี้
ยังไม่ได้จัดดำเนินการอะไรทั้งสิ้น หมู่บ้านละ ๕,๐๐๐ บาท ในเขตเล็กตั้ง
ท่านประธานก็ได้ทุกหมู่บ้าน ช่วยเร่งเถอะครับ เพื่อให้ลูกหลานของเราเก็บเกี่ยว
ข้าวเสร็จยามแล้งทางอีสานของผมนะจะได้มีโอกาสได้เล่นกีฬาบ้าง นี่ผมก็ฝาก
ท่านประธานไปให้รัฐบาลช่วยแก้ไขในเรื่องด้านการกีฬา นะครับ มีงบประมาณ
ไปแล้วไม่เห็นว่าหน้าหรือปีมะโว้ยส่งงบประมาณไป ไม่มีประโยชน์และก็ฝากด้วย
ถ้า ๕,๐๐๐ บาทไม่พอ ๒๕๕๑ ตั้งอีก ๕,๐๐๐ บาท เป็นหมื่นนะครับ

แต่ละหมู่บ้าน เพราะเป็นภาษีอากรของพี่น้องประชาชน นอกจากนั้นผมฝากครับ
ปุ๋ยก็ให้ราคาถูกลง น้ำมันให้ลด ต้นทุนการผลิตถูกเท่าไร ประชาชนที่ใช้ในการ

อุปโภคบริโภคก็จะซื้อราคาสินค้าถูกลง ทำให้พี่น้องประชาชนอยู่ดีมีสุข ผมฝาก
 ท่านประธาน ผมหวังว่าท่านประธานคงรู้ เพราะท่านประธานก็เป็นครูบาอาจารย์
 มา ผมก็ขอสมัครเป็นลูกศิษย์ด้วยในวันนี้ ก็ขอฝากความหวังว่ารัฐบาลชุดนี้คงจะได้
 แก้ไขปัญหาของบ้านของเมือง แล้วก็มีความรัก สามัคคีกัน อย่าได้ทะเลาะ
 เบาะแว้งกัน สร้างสรรค์ไปเยอะ หลวงพ่อคุณ วัดบ้านไร่ ท่านก็บอกมาแล้ว
 ผมก็จะไม่พูดหรอกครับ เพราะท่านก็รู้ดีว่ากระผม ท่านประธานให้ผมหยุด ท่าน
 ใช้ใหม่ครับ กราบขอบพระคุณครับ ท่านประธาน เจริญสุขนะครับ

ประธานรัฐสภา : ขอบคุณครับ ต่ไปเชิญท่านชาวินทร์

นิมมานเหมินท์ ครับ

นายชาวินทร์ นิมมานเหมินท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร)
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชาวินทร์ นิมมานเหมินท์
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาต
 ท่านประธานที่จะอภิปรายในนโยบายเศรษฐกิจที่รัฐบาลได้นำเสนอดังรัฐสภา
 ในครั้งนี้ ก่อนอื่นครับ ขออนุญาตเรียนต่อท่านว่า ผมมีความรู้สึกเสียตายแทนรัฐบาล
 เสียตายแทนรัฐบาลที่มีโอกาสที่ดีในวาระการประชุมที่สำคัญอย่างนี้ ที่จะแสดง
 ให้เห็นถึงความเข้มแข็ง ความสามารถในการบริหารเศรษฐกิจ และเป็นการ
 เริ่มสร้างกระบวนการฟื้นฟูความมั่นใจจากประชาชนเป็นการทั่วไป แต่รัฐบาล
 กลับพลาดโอกาสนี้ไป -----

ทำไหมผมถึงกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ ท่านประธานคงจะทราบดีนะครับว่า ในขณะที่สถานการณ์เศรษฐกิจของบ้านเมืองนั้นมีความน่าเป็นห่วงอยู่มาก มีปัญหาารุมเร้าอยู่หลายต่อหลายประการ ซึ่งต้องเร่งรีบดำเนินการแก้ไข ทุกวงการธุรกิจไม่ว่าจะเป็นวงการค้า วงการลงทุน วงการการเงิน ทั้งจากนอกและในประเทศต่างให้ความสำคัญกับการประชุมของรัฐสภาในครั้งนี้รับต่างที่อยากให้เห็นรัฐบาลได้แสดงให้เห็นถึงนโยบายเศรษฐกิจที่มีความกระชับ เป็นรูปธรรมมีมาตรการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม มีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาอย่างถูกต้อง แล้วก็มีการแสดงออกถึงความเร่งรีบในการที่จะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ แต่แล้วครับรัฐบาลกลับได้เลือกเอาวิธีการที่จะแถลงนโยบายเพียงกว้าง ๆ หลังจากนั้นมอบหมายให้ไปดำเนินการรายละเอียดตามกระทรวง กรม ที่รับผิดชอบเป็นขั้นตอนที่ ๒ มีสมาชิกหลายต่อหลายท่านหรืออาจจะเรียกว่าเกือบทุกท่านก็ได้ที่ได้อภิปรายในเรื่องเศรษฐกิจและนโยบายอื่น ๆ ไปก่อนหน้ากระผม ก็มีความเห็นครับว่านโยบายกว้าง ๆ ของรัฐบาลนั้นมักจะออกมาในรูปของการเป็นนามธรรมมากกว่าเป็นรูปของการมีรูปธรรม อย่างนี้ครับ กระผมจึงคงยากจะขอกราบเรียนต่อประธานว่า ผมรู้สึกเสียตาย เสียตายที่รัฐบาลพลาดโอกาสอันดี แต่อย่างไรก็ตามไม่เป็นไรครับท่านประธานในฐานะสมาชิกของรัฐสภา กระผมจะขออนุญาตใช้สิทธิตามข้อบังคับ ที่ ๙๗ ของข้อบังคับการประชุมร่วมรัฐสภาที่ให้โอกาสแก่สมาชิกในการที่จะซักถามรัฐบาล ซักถามในรายละเอียดของมาตรการต่าง ๆ เพื่อประกอบความกระจ่างชัดของการแถลงนโยบายของท่าน ผมขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานว่าการซักถามของกระผมนั้นจะอยู่บนกรอบของความสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลเองในการที่ถ้าหากมีโอกาสออกมาชี้แจงได้อย่างชัดเจน จะเป็นการเริ่มสร้างกระบวนการฟื้นฟูความมั่นใจ เป็นประโยชน์ต่อรัฐสภาในการที่ฝ่ายนิติบัญญัติจะตรวจสอบควบคุมดูแลการทำงานของฝ่ายบริหารต่อไปในอนาคต แล้วก็ก็เป็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นการทั่วไป เป็นประโยชน์ต่อธุรกิจภาคเอกชนที่พวกเขามีความต้องการจะรู้ว่ากรอบแนวความคิดและวิธีการการแก้ไข ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลนั้นจะเป็นไปในทิศทางใดครับ เพราะท้ายที่สุดแล้วก็ต้องทำงานใกล้ชิดกันระหว่างภาครัฐกับเอกชน เพราะฉะนั้น กระผมขอลือโอกาสนี้จากท่านประธานที่จะเริ่มซักถามรายละเอียดของ มาตรการต่าง ๆ ประกอบนโยบายของรัฐบาล

๑๕

ร ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

จีรภา ๓๖/๒

เรื่องแรกครับ ผมฯ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวในคำสรุปว่านโยบายทั้งหมดที่รัฐบาลได้แถลงมานั้นเป็นกรอบและแนวทางหลัก ๆ แต่จะต้องมอบให้ผู้รับผิดชอบไปจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการกำหนดรายละเอียดและวิธีการรวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการต่อไป แล้วก็ได้แถลงไว้ด้วยว่าจะดำเนินการเรื่องนี้โดยเร็ว -----

- ๓๗/๑

เพราะฉะนั้นคำถามแรกของกระผมเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ ท่านจะจัดทำแผนแม่บทเศรษฐกิจในด้านไหนบ้าง ในด้านการเงินการคลัง ในด้านอุตสาหกรรม ในด้านพาณิชย์ ในด้านเกษตรกรรม ในด้านคมนาคมและในด้านการต่างประเทศท่านจะมีแผนแม่บทหรือไม่

คำถามที่ ๒ ในเรื่องเดียวกันนี้ จพพฯ นายกรัฐมนตรีบอกว่า จะมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบไปดำเนินการเรื่องนี้โดยเร็ว กระผมขอเรียนถามท่านว่า แผนแม่บททั้งหมดที่ท่านจะสามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในกี่วัน หรือกี่เดือน

เรื่องที่ ๒ เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาดุลบัญชีเดินสะพัด กระผมคงไม่ต้องอธิบายยาวอะไรมากท่านประธาน ก็เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าปัญหาที่อาจะเป็นที่หนักใจที่สุดในบ้านในเมืองเราวันนี้คือปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด หรือความไม่สามารถในการหาเงินตราต่างประเทศเท่ากับความต้องการที่เราต้องการจะใช้ เมื่อ ๒ วันมานี้ผู้จัดการกองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือ ไอ.เอ็ม.เอฟ. (IMF) ก็ได้มาเยี่ยมรัฐบาล แต่ถ้าท่านได้ดูค่าแปลงของผู้จัดการกองทุนการเงินระหว่างประเทศผู้นี้ โปรดอย่าได้ถืออะครีบว่าเขามชประเทศไทย เขาได้กล่าวค่าเตือนไว้ ความจริงเดือนก่อนนี้ถ้าจะหนักด้วยว่าขอให้ระมัดระวังการขาดดุลเงินตราต่างประเทศดังกล่าว หรือดุลบัญชีเดินสะพัดนี้ อย่าให้มีการขาดดุลในระดับสูงเป็นการต่อเนื่อง แล้วให้ระมัดระวังที่สุดว่าการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดต่อไปในอนาคตนั้น ถ้าหากไม่สามารถแสดงให้โลกเห็นได้ว่ามีแนวโน้มที่จะลดลงจะกระทบถึงศรัทธาขององค์การการเงินระหว่างประเทศต่อความน่าเชื่อถือทางด้านเครดิต (Credit) ของประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ หน่วยงานของรัฐเองคือสภาพัฒน์ ซึ่งได้ประมาณการว่าเราจะขาดดุลบัญชีเดินสะพัดถึงร้อยละ ๘.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ การขาดดุลในอดีตนี้ทำให้ในปี พ.ศ. ๒๕๓๙ เพียงปีเดียวประเทศไทยต้องกู้ยืมเงินตราต่างประเทศจากตลาดเงินในโลกเป็นจำนวนเงินเกือบ ๘ แสนล้านบาท ทำให้ยอดหนี้ต่างประเทศที่มีอยู่สูงแล้วในขณะนี้ เมื่อถึงสิ้นปีอาจจะอยู่ในระดับซึ่งเกิน ๙๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือ ๒,๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานหากได้โปรดพิจารณาว่าในปีหน้า ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ หากการขาดดุลนี้ยังอยู่ในระดับอัตราเท่าเดิมหรือใกล้เคียง เราก็คงจะต้องกู้ยืมเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า ๘ แสนล้านบาทในปีหน้า ตรงนี้ละครับเป็นจุดที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า

๓๓

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สุภาภรณ์ ๓๗/๒

เป็นเรื่องที่จะต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง เพราะเมื่อไปถึงเวลานั้นความเพียงพอของกำลังเงินในโลกจะมาสนับสนุนประเทศไทยในแง่ความน่าเชื่อถือจะถูกกระทบกระเทือนอย่างมาก -----

- ๓๘/๑

เพราะฉะนั้นกระผมมีความจำเป็นที่อยากจะให้รัฐบาลออกมาชี้แจง พยายามแก้ไขกฎหมายเรื่องนี้โดยรวดเร็ว และด้วยมาตรการที่เป็นรูปธรรม เพราะฉะนั้นจึงขออนุญาตที่จะถามคำถามดังต่อไปนี้ในกรอบของการบริหารภาพชาตุดุษิณีเดินสะพัด

เรื่องแรก เรื่องการส่งออก ท่านประธานก็ทราบดีว่าในปี ๒๕๓๙ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๓๘ สลุดการส่งออกเราอาจจะไม่ได้เพิ่มเลข ถ้าหากจะวิเคราะห์ที่กันดูถึงสาเหตุและเหตุผล มีบางภาคธุรกิจของการส่งออกที่พอสมควร แต่ก็ยังมีหลายภาคซึ่งเริ่มประสบกับปัญหา บ้างประสบกับปัญหาค่าจ้างแรงงานสูง เมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งอื่น บ้างประสบกับปัญหามาตรฐานของสินค้า ซึ่งทั้งเคยไปมีระบบการกีดกันสินค้าใหม่ในตลาดโลก เช่น มาตรฐานทางด้านไอ.เอส.โอ. (ISO) ๙๐๐๐ หรือต่อไป ไอ.เอส.โอ. ๒๕๐๐๐ เป็นต้น บางภาคธุรกิจประสบกับปัญหาที่กระบวนการผลิต ไม่สามารถติดต่อกับพฤติกรรมกับผู้อุปโภคบริโภคในตลาดต่างประเทศได้ เมื่อมีความหลากหลายของปัญหาลักษณะนี้ในภาคส่งออก ผมเชื่อว่ารัฐบาลเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ไม่มีมาตรการแก้ไขมาตรฐานอันใดอันหนึ่งที่ท่านสามารถนำมาใช้ และจะแก้ไขปัญหการส่งออกได้อย่างนับพผัน เพราะฉะนั้นคำถามแรกที่กระผมจะขออนุญาตเรียนถาม ที่ว่าท่านจะดำเนินการอย่างไรในการฟื้นฟูการส่งออก จะมีวิธีการอะไร มาตรการอะไร ในหมวดเดียวกันของการชาตุดุษิณีเดินสะพัด รัฐบาลได้เล็งว่ามีความจำเป็นที่จะต้องประหยัดการใช้เงินตราต่างประเทศที่ไม่จำเป็น ตรงนี้เป็นเรื่องดีเข้าขั้นแน่นอน แต่กระผมขออนุญาตที่จะเรียนถามว่า แล้วท่านจะมีมาตรการอะไรที่จะดำเนินการอย่างนี้ ทางด้านการใช้จ่ายของภาครัฐ และของวิสาหกิจ ท่านมีนโยบายหรือไม่ ที่จะเอาระบบการค้าต่างตอบแทนมาใช้เป็นนการทั่วไป ทางด้านการใช้จ่ายเงินของประชาชน ของเอกชน ท่านมีมาตรการอย่างไรที่จะจำกัดการใช้เงินตราต่างประเทศที่ไม่จำเป็น ท่านคิดจะให้ภาครัฐจัดหน่วยงานจำกัดการอุปโภคบริโภคที่ฟุ่มเฟือย อีกด้านหนึ่งคือคำว่า ดุลบริการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของดุลบัญชีเดินสะพัด ท่านมีมาตรการอะไรที่จะทำให้อดุลบวกในดุลบริการนั้น เป็นตัวช่วยมากขึ้น แล้วก็ท้ายที่สุดในเรื่องนี้ขออนุญาตที่จะเรียนถามว่าท่านคาดหวังว่า การส่งออกของประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้นจะมีอัตราการเจริญเติบโตจากปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ร้อยละเท่าไร แล้วท่านคาดว่า การชาตุดุษิณีเดินสะพัดของประเทศไทยปี พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้นจะอยู่ในอัตราร้อยละเท่าไรของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ

๗๑

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

วิภา ๓๘/๒

เรื่องที่ ๓ ขออนุญาตทราบเรียนถามรัฐบาลเกี่ยวกับแนวนโยบาย
และวิธีการของงาน ที่จะบริหารในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาชน และธุรกิจ
เป็นการทั่วไป คือเรื่องอัตราค่าครองชีพ สภาพคล่อง และอัตราดอกเบี้ย
ภายในประเทศ -----

- ๓๙/๑

ก่อนสิ้นจะขออนุญาตทราบเรียนถามนะครับว่าท่านจะให้นโยบายปล่อยให้อัตราดอกเบี้ยภายในประเทศเป็นไปตามแรงของตลาดหรือไม่ เพราะท่านก็ทราบดีอยู่แล้วครับว่าเราขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ขาดแคลนเงินออม และในขณะที่ก็มีแนวโน้มที่ว่าอัตราดอกเบี้ยในประเทศจะสูงขึ้น หรือว่าท่านจะใช้นโยบายที่จะเข้าแทรกแซงตลาดเงินแล้วท่านจะมีวิธีการอย่างไร และถ้าหากดอกเบี้ยลดลงจะกระทบกระเทือนกับความสามารถของท่านในการที่จะควบคุมอัตราเงินเฟ้อหรือไม่ และถ้าหากไม่จะมีอะไรแล้วครับท่านมีความเป็นห่วงหรือไม่ครับว่าหากจะนำไปสู่การไหลออกของเงินทุนจากต่างประเทศได้ด้วย

เรื่องที่ ๔ ครับท่านรัฐบาลได้ตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาในหมวดธุรกิจที่อ่อนแอในภาคอสังหาริมทรัพย์ ในภาคธุรกิจการเงิน ในภาคการเกษตรที่มีผลผลิตต่ำ ขออนุญาตทราบเรียนฝากอีกภาคหนึ่งครับ ท่านอาจจะตกหล่นไปครับ ธุรกิจสิ่งปลูกที่มีปัญหาในด้านโครงสร้าง ไม่สามารถแข่งขันได้ สมมุติว่าท่านจะแก้ไขปัญหาความอ่อนแอของธุรกิจทั้ง ๔ ภาคนั้นครับ บังเอิญท่านมาเขียนนโยบายการแก้ไขอยู่ในนโยบายการเงินการคลัง เรื่องแรกเลยกระผมต้องขอทราบเรียนถามท่านว่าท่านจะเอาทุนรอนหรือเงินจากไหนครับมาใช้ในการแก้ไขปัญหาระยะแรกๆ ท่านจะให้เงินภาษีอากรหรือท่านจะให้เงินธุรกิจภาคเอกชนด้วยกันเอง และด้วยวิธีการอย่างไร และผมก็หวังเป็นอย่างยิ่งครับว่าท่านว่าการแก้ไขปัญหานั้นแนวทางทั้งหลาย วิธีการทั้งหลายจะมีความเป็นรูปธรรมอย่างรวดเร็วยิ่งที่สุด แล้วก็ขอเรียนถามครับว่า ท่านได้คาดคะเนไว้อย่างไร เมื่อภาวะของตลาดหุ้นตลาดทุนถดถอยอย่างนี้ ผลกระทบที่จะมีต่อระบบการเงินต่อไปอีกในไม่ช้านี้ ท่านคาดคะเนว่าผลจะเป็นอย่างไร แล้วเตรียมการแก้ไขไว้อย่างไรหรือไม่

เรื่องที่ ๕ ท่านแสดงเจตนานโยบายที่จะส่งเสริมเงินออมทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเป็น เรื่องที่ดีครับ น่าสนับสนุน แต่เงินออมภาครัฐครับ กระผมขออนุญาตเรียนถามครับว่าท่านจะใช้ภาษีอะไรครับมาเร่งรัดในการหารายได้เพื่อสร้างเงินออมให้ภาครัฐ ท่านหมายถึงภาษีมูลค่าเพิ่มหรือเปล่า หรือภาษีอะไรครับ เงินออมภาคเอกชน ท่านมีอะไรใหม่ครับนอกเหนือไปจากการออมเงินในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ในกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ในเงินกองทุนลูกจ้างข้าราชการ เงินกองทุนประกันสังคม เงินฝากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน และเงินลงทุนเงินฝากทั้งหลายในตลาดรองของระบบตราสารหนี้สิน หรือระบบทุนของประเทศ ท่านมีอะไรใหม่ครับ ท่านอยากจะทำอะไรครับ โปรดขยายความตรงนี้ให้ด้วย

เรื่องที่ ๖ ท่านได้เขียนไว้เป็นนโยบายว่าจะเปิดตลาดการเงินให้มีความเป็นเสรีขึ้น กระผมขออนุญาตที่จะเรียนถามท่านครับว่า ท่านจะทำตามขั้นตอนแผนพัฒนาระบบการเงินที่ได้วางไว้ตั้งแต่ ๒ รัฐบาลที่แล้ว และก็ดำเนินการกันมาอย่างต่อเนื่อง ท่านจะกระทำตามขั้นตอนนี้หรือไม่

และกระผมก็มีข้อกังขาด้วยว่า ในช่วงที่มีการหาเสียงเลือกตั้ง พรรคของ
 ๗พรรค นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้นักวิชาการท่านหนึ่ง ซึ่งกระผมขออนุญาต
 ไม่เอ่ยนามท่าน เพราะท่านไม่ได้อยู่ในที่ประชุมแห่งนี้ ได้ไปผูกมัดนโยบายของ
 พรรคไว้ค่อนข้างจะมากเกี่ยวกับเรื่องการเปิดเสรีของตลาดการเงินภายใน
 ประเทศ ได้พูดถึงเรื่องการสนับสนุนให้มีการถือหุ้นแลกกัน ไขว้กันระหว่าง
 สถาบันการเงิน โดยไม่ระมัดระวังถึงว่ามีเงินทุนเข้าไปกันจริงหรือไม่
 ได้มีการพูดถึงยกระดับให้สถาบันการเงินเป็นธนาคารพาณิชย์ โดยไม่ได้คำนึงว่า
 ในแผนแม่บทได้กำหนดไว้ว่า ต้องการส่งเสริมการแข่งขัน เพราะว่ามีธนาคาร
 พาณิชย์ซึ่งแยกความเป็นเจ้าของกับธนาคารพาณิชย์เก่าเท่านั้น ถึงจะเสริมสร้าง
 การแข่งขันในตลาดธนาคารพาณิชย์ได้ นอกจากนั้นยังคำนึงถึงการกระจาย
 ความเจริญไปสู่ภูมิภาคด้วย ซึ่งสถาบันการเงินที่ล้วนแล้วแต่มีสำนักงานใหญ่
 อยู่ในกรุงเทพฯ ทั้งนี้ ค่าถามของกระผมคือท่าน ท่านยังจะยึดนโยบายของพรรค
 เป็นนโยบายของรัฐบาลหรือไม่ในการเปิดเสรีของตลาดการเงิน

เรื่องต่อไปคือรับท่าน นโยบายด้านการคลัง ท่านจะแสดงถึงการ
 รักษาไว้ซึ่งวินัยการคลัง เข้าวันนี้หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจได้ลงเป็นข่าวใหญ่ว่า
 กระทรวงการคลังได้ประเมินรายได้ลดลงของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐ ลดลง
 จากที่เคยคาดไว้เดิม ๓๕,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าท่านจะรักษาวินัยการคลัง กระผม
 ขอทราบเรียนถามท่านด้วยว่า ท่านจะใช้วิธีอะไรลดงบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๔๐
 ซึ่งผ่านการอนุมัติของรัฐสภาไปแล้ว และท่านจะลดค่าใช้จ่ายให้สอดคล้อง
 กับการประเมินรายได้ที่ลดลงไป ๓๕,๐๐๐ ล้านบาทนี้หรือไม่ และหมวดไหน
 ลดค่าใช้จ่าย จะเป็นงบประมาณหรืองบลงทุนรับ หรืองบเงินเดือนบางประเภท
 ซึ่งท่านได้ไปให้คำสัญญากับส่วนราชการไว้แล้ว หรือพนักงานของรัฐนอกส่วนราชการ
 ไว้แล้วในช่วงการหาเสียงเลือกตั้ง ท่านจะทำอย่างไรกันเพื่อรักษาวินัยทางด้านการ
 คลังตามแนวนโยบายของท่าน ผมเหลืออีกเพียง ๒ เรื่องเท่านั้นครับ
 ท่านประชาชน

เรื่องต่อไป พวกเราทุกคนทราบกันดีครับท่านประชาชน ภาวะ
 เศรษฐกิจซบเซา แต่ขณะเดียวกันก็เห็นใจรัฐบาลเป็นอย่างมากที่ต้องดูแลแก้ไข
 ปัญหาที่ว่า เสถียรภาพ ด้วย หากจำเป็นต้องลดงบประมาณเพื่อรักษาวินัย
 การคลัง ท่านจะเอาแรงกระตุ้นฟื้นฟูอัตราการเจริญเติบโตของระบบเศรษฐกิจ
 มาจากไหนในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ภาคเอกชนก็ยิ่งจะซบเซาต่อไป อย่างน้อย
 ทั่วทั้งนี้ เพราะฉะนั้นขออนุญาตทราบเรียนถามท่าน และท่านต้องทำกาบ้าน

ตั้งแต่ได้ขั้วนั้นนะครับ รายได้ของภาคแรงงานในปัจจุบันประสบกับปัญหาอยู่แล้ว
แรงงานที่เคยได้รับรายได้จากเงินโบนัส เงินเพิ่มพิเศษประจำปี นี่ก็คงจะ
น้อยลงนะครับ อัตราการเพิ่มเงินเดือนของลูกจ้าง พนักงานของบริษัทเอกชน
ทั้งหลายในปีหน้าก็คงจะลดลง ขอท่านได้โปรดเตรียมไว้เถอะครับว่าอย่าให้
มีปัญหาไปถึงเรื่องการจ้างงานด้วย

ท้ายที่สุดครับผมขออนุญาตเรียนถามท่าน ท่านได้บรรจุไว้ในนโยบาย
กระจายรายได้ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี ว่าท่านจะอุดหนุนภาคเกษตรด้วยเงินกู้อัตรา
ดอกเบี้ยต่ำ เงินผ่อนปรน ขอเรียนนะครับเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ดียากจะ
สนับสนุนให้ท่านทำได้อย่างเต็มที่ แต่ขอกราบเรียนถามครับว่าท่านจะเอาเงิน
จากไหน ด้วยวิธีการอะไร และบทบาทของ ท.ก.ส. ในเรื่องนี้จะเป็นอย่างไรรครับ

ท่านประธานที่เคารพ กระผม เชื่อว่าแนวทางการอภิปรายนโยบายของรัฐบาล
ของกระผมในวันนี้ เป็น เรื่องที่สร้างสรรค์ทั้งสิ้น เป็น เรื่องที่อยากจะเห็น
รัฐบาลออกมาชี้แจงในประเด็นปัญหาเหล่านี้ เพื่อประโยชน์ของรัฐบาลเอง
เพื่อประโยชน์ของรัฐบาล เพื่อประโยชน์ของประชาชนและภาคเอกชน
ในการทั่วไป ขอพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปเชิญท่านประยุทธ์ คิริพานิชย์ แล้วจะ
มาที่คุนของยุทธ แล้วจะไปทีวุฒิสมาชิก อีกท่านหนึ่งคุณวัลลภได้เตรียมตัวไว้
เชิญคุณประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ คิริพานิชย์ พรรคชาติไทย มหาสารคาม
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมอยากจะทำรายงานเรียนท่านประธานว่า อยากจะ
ขอร้องให้ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๕๙ คน มีที่วัดและจิตวิญญาณที่จะให้ความสำคัญกับ
มาตรา ๑๖๙ ในการแถลงนโยบาย ถ้าหากมีโอกาส มีที่วัดและจิตวิญญาณ
ล่องลอยอยู่ ณ ที่ใด ก็ขอให้รับรู้ไว้ว่า พวกผมกำลังทำหน้าที่ที่สำคัญ ที่ท่าน
จะต้องปฏิบัติตามตามมาตรา ๑๗๐ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะต้องปฏิบัติ
ตามรัฐธรรมนูญตามกฎหมาย และตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภานั้น คือท่าน
หลีกเลี่ยงไม่ได้ ถึงแม้ว่ากระผมรู้ว่าการทำงานนโยบายของรัฐบาลชุดนี้จะมีการ
เร่งเร็ว เร่งร้อน และโตกลุ่มบุคคลที่หวังผลประโยชน์เป็นที่ตั้ง เพราะผมรู้ว่า
อะไรเกิดขึ้นในสนามเลือกตั้ง รู้ว่าอะไรเกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ แล้วใครเข้ามาบ้าง
เข้ามาทำอย่างไร ตามประวัติการณ์ของนักการเมือง ของข้าราชการการเมือง
ของคนที่จะดำรงตำแหน่งทางการเมือง เขาจะมีการคัดเลือกสรร แต่เดี๋ยวนี้
ดูเหมือนหน้าสลอนเข้ามาตั้งแต่ที่แรกเลย ยังไม่โผล่หน้ามา ยืนนโยบายมา
ก็รู้ว่าเกิดขึ้นที่ตรงไหน อย่างไร ในฐานะที่กระผมเป็นพรรคพวก เพื่อนฝูงกัน
ก็ท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ท่านก็ขอให้ติดตามพฤติกรรม
พฤติการณ์ ถึงแม้ว่าไม่มีใครกล้าพูด ท่านเคยออกมาแจบอกกว่า ๓ ธนาคารจะมี
รายได้ธนาคารละ ๗๕๐ ท่านล้มหรือยัง ๗๕๐ ๓ ธนาคาร ดูข่าวแล้ว ๆ ว่า
จะเป็น ๕ - ๕ ธนาคารไม่รู้เรื่อง ไม่ทราบว่ามันเป็นแบบที่เป็นอย่างไร ก็ขอให้
ท่านติดตามไปถึงประกันชีวิต ประกันภัย เสียด้วยว่ามีอะไรที่กระทรวง
พานิชย์บ้างหรือไม่

ท่านประธานครับ นโยบายเป็นเรื่องของการที่ท่านจะให้สัญญา
ประชาคม คณะรัฐมนตรีทุกคนทุกกระทรวงจะต้องปฏิบัติตาม ถึงแม้ว่าจะมีการ

หมกเม็ดมากหรือไม่ก็ตาม เป็นนโยบายที่เป็นเรื่องแปลกที่สุดในโลก กระผม
 เคยสัมผัสทางการเมืองมา เคยฟังการแถลงนโยบายมา ในช่วงสุดท้ายก็มีการ
 บอกว่า และแม้ว่าสิ่งใดที่มีได้แกลงไว้ หากจะดำเนินการแล้วจะเป็นประโยชน์
 ต่อประเทศชาติและประชาชน รัฐบาลก็จะเร่งดำเนินการในทันที ท่านประธาน
 รัฐบาลย่อมมีนักกฎหมาย ที่ลุ่มมีความเข้าใจ จะไปเขียนพ่วงท้ายไว้แบบนี้
 ท่านมองเจตนาารมณ์ของมาตรา ๑๖๙ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญให้ตีว่าเป็น
 อย่างไร แล้วท่านจะรู้สึกที่ท่านมีความผิดหรือไม่เพียงใด ก็คงจะเจอกัน
 ในเรื่องกฎหมายมากพอสมควร ถ้าหากไม่มีความละเอียดอ่อน ท่านประธาน
 เท่าที่กระผมสังเกตเห็นการหมกเม็ดในช่วงอาภิรมภท ในช่วงอาภิรมภทในช่วงต้น
 ท่านก็บอกไว้ว่าจะร่วมกันคิดร่วมกันทำกับภาคเอกชนและประชาชน ซึ่งแท้ที่จริง
 ในฐานะที่กระผมเป็นนักการเมืองที่คร่ำหวอดอยู่ในนี้ ผมไม่ขัดข้อง ลูกต้อง
 ถ้าเป็นการร่วมมือกันอย่างโปร่งใส ไม่มีปัญหา ไม่มีเลศนัย-----

ท่านบอกต่อไปว่าจะมีการทำงานร่วมกับเอกชนโดยที่จะส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาเป็นผู้ลงทุน และผู้ดำเนินการแทนในกิจการของรัฐที่รัฐไม่มีความจำเป็นต้องดำเนินการเอง เขียนอย่างนี้เขาเรียกว่าเขียนครบจักรวาล คราวใดที่ท่านอยากจะให้พรรคพวกท่านมาดำเนินการในกิจการใดกิจการหนึ่ง ท่านก็บอกว่าคุณรัฐไม่มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการ ท่านก็ให้ ถ้าไม่ถูกใจท่านท่านก็ไม่ให้ ท่านประชาชน นโยบายทางด้านการเมืองก็ขาดวันไป ไม่มีการกำหนดนโยบายในการที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริต ไม่มีการแสดงเจตนารมณ์ในการที่จะต้องแก้ไขกฎหมาย ป.ป.ป. หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการทุจริตคิดไม่ชอบ จริ่งอยู่ ฒรัฐ ถึงแม้ว่าจะมีการแก้ไขกฎหมายสักเพียงใดก็ตาม ถ้าหากการปฏิบัตินั้นไม่ชอบมาพากลของคนที่ชอบจะเล่นกลกันอยู่ก็คงจะมีปัญหา ท่านประชาชน ในเรื่องของนโยบายต่าง ๆ ที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประชาชนก็คงจะไม่เข้าที่อันกับทางที่ท่านสมาชิกได้ให้ความคิดเห็น ให้คำอภิปรายเพื่อให้เกิดเป็นการท้วงติง เพื่อนำไปปฏิบัติ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไป แต่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประชาชนว่าสิ่งที่กระผมกระเทือนใจที่สุดในฐานะที่กระผมมาจากการเลือกตั้ง ผมก็เข้าใจว่าท่านทั้งหลายก็มาจากการเลือกตั้งเช่นเดียวกันเป็นส่วนมาก ทุกรัฐบาลก็จะมุ่งเน้นแก้ไขปัญหาของชาวจี๊ ชาวนา ปัจจัยการผลิตของชาวจี๊ ชาวนา เช่น บัญชาปราบศัตรูพืชเหมือนจะถูกกำหนดไว้โดยชัดเจนว่าจะแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร จะให้ราคาถูกลงอย่างไร เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิต เพื่อเป็นการลดภาระการเกิดค่าใช้จ่ายของชาวจี๊ ชาวนา เพื่อจะให้สามารถล้มตาอ้าปากขึ้นได้ ดูเหมือนรัฐบาลชุดนี้ก็หยุดและละเลยไม่เอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควร ไม่กำหนดไว้เป็นรูปธรรมแต่กลับไปทำนโยบายในลักษณะที่จะต้องเอาใจคนที่มิใช่ฐานะปานกลางและมีฐานะดี ท่านประชาชน ถ้าหากรัฐบาลชุดใดสามารถแก้ไขปัญหานองชาวจี๊ ชาวนาได้แล้ว กระผมมีความมั่นใจว่าเราจะสามารถสร้างผลงาน ซึ่งเป็นที่ประทับใจให้กับพี่น้องประชาชน ในเรื่องที่กระเทือนใจของตัวกระผมอีกประการหนึ่งคือ ๓.๕.๑ การขนส่งทางบก การขนส่งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่หมายถึงว่ากระทรวงคมนาคมดูเหมือนจะให้ความสำคัญในลักษณะที่แตกต่างกัน ก็ดูเหมือนแสดงเจตนารมณ์ที่ชัดเจนจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแล้วว่า บริษัทของท่านจะไม่ประกวดราคาก่อสร้าง นั่นก็ไม่ใช่สาระสำคัญตั้งเช่นท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปไตยได้ว่าไว้แล้วว่า ท่านจะประกวดราคาหรือไม่ ไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่สำคัญที่

ท่านทำด้วยความบริสุทธิ์ใจหรือไม่ นั่นเป็นประเด็นที่สำคัญ ถ้าท่านไม่ประกวด
ราคาให้พรรคพวกประกวดราคาแล้วมีการหมกเม็ด มีการสอดไส้ หรือทำการ
ไม่โปร่งใส แม้ว่าตระกูลของท่านจะเข้าประกวดราคาหรือไม่ก็ตาม มันก็ย่อม
จะไม่ทำให้ท่านสุขจริตมากขึ้น ท่านประธาน ในเรื่องของการขนส่งทางบก
ที่กระดมกรวย เรียบแล้ว ดูเหมือนรัฐบาลก็จะเอาใจระหว่างกรุงเทพมหานคร
ไปยังภาคต่าง ๆ จากภาคต่าง ๆ ไปลงจังหวัด จังหวัดใหญ่ ๆ ต่อจังหวัดใหญ่ ๆ
ก็มีการขยายเส้นทาง ดูเหมือนว่าจะมีการขยายให้ใหญ่โต ถึงแม้ว่าจะไม่
บอกว่าจะขยายเป็นลต่างไร ก็พอมองภาพออกว่าจะขยายอย่างใหญ่โตขึ้นมา
แต่ท่านลองนึกภาพดูสิว่า คนเดือดร้อนกันจริง ๆ อยู่ในชนบท อยู่ในหมู่บ้าน
ถนนที่กั้นระหว่างหมู่บ้านไม่สามารถที่จะสัญจรไป - มาได้เลย ยามเจ็บยามป่วย
ยากแสนเข็ญ -----

พณฯ นายกรัฐมนตรีก็เป็นตัวแทนของคนบ้านนอกเหมือนกันกับกระผม ท่านก็น่าจะรู้สึก น่าจะสำนึกสิ่งที่สัมพันธ์กันมา ถนนหนทางระหว่างหมู่บ้านเป็นหนทางที่เชื่อมโยงในการที่จะขนผลผลิตในด้านการเกษตรออกมาสู่ตลาด เป็นถนน รพช. บ้าง ถนนของกรมโศชาธิการบ้าง ถนนของปกครองบ้าง และถนนของสภาตำบลบ้าง ดูเหมือนรัฐบาลไม่ได้ให้ความสนใจในการที่จะพัฒนาว่าจะมีการทำอะไร ให้เป็นรูปธรรมว่าจะสำเร็จอย่างไร ท่านประธานครับ ก็อย่างว่าแหละครับ ถ้าทำอย่างนั้น เศรษฐกิจเล็กเศษน้อยก็คงจะหาได้ยาก สิ่งทีกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปนี้ กระผมได้รับเอกสารจากผู้หวังดีที่เขารักบ้านรักเมือง พุดแล้วก็ต้องจะกระทบกระเทือนพรรคการเมืองหลายพรรค พุดแล้วก็กระทบกระเทือนผู้มีอำนาจบาตรใหญ่ในบ้านในเมือง พุดแล้วก็กระทบกระเทือนในความรู้สึกของตัวเองและสถานภาพทางการเมืองของตัวกระผมในการเลือกตั้ง กระผมเข้าใจแต่กระผมจำเป็นจะต้องรักษาผลประโยชน์ของบ้านของเมือง ท่านประธานครับ เด็กก้อนใหญ่ที่แย่งกันชิงไม่จบก็คือ เด็กที่เกิดขึ้นในกระทรวงคมนาคม ไม่มีใครอยากจะทำต่อทางตรงไปตรงมาว่า โทรศัพท์มือถือเป็นอย่างไร เพจ โฟน (Page phone) ทั้งหลายเป็นอย่างไร ไม่มีคนสนใจละครับว่า การส่งจดหมายจะมีความสะดวกวิฤตคุมถึงไม่ถึงมือคนที่ส่งไปถึงในระยะเวลาอันสมควรอย่างไร ไม่ได้สนใจ แต่ไปสนใจในเรื่องของการทำมาหากิน ท่านประธานครับ ที่กระผมจำเป็นที่จะต้องนำมากราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ดูเหมือนว่ารัฐบาลก็กำหนดไว้ว่า ๓.๕.๓ เร่งรัดให้มีการเปิดเสรีเพื่อการแข่งขันกิจการสื่อสารโทรคมนาคม บริการโทรศัพท์พื้นฐาน บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ บริการสื่อสารโทรคมนาคมอื่น ๆ ๓.๕.๔ เร่งรัดให้มีแผนแม่บทในการพัฒนากิจการโทรคมนาคม และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน ถ้าหากกระผมอ่านเพียงแค่นี้ก็เป็นเรื่องดีในการที่ทำแผนแม่บทของโทรคมนาคมนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น ในการที่จะปรับปรุงกิจการด้านการสื่อสารเป็นสิ่งที่จำเป็น ใครก็อยากได้ ใครก็อยากใช้บริการ ไม่ใช่ขาดไม่ว่าง ไม่ใช่ชกโทรศัพท์ไม่มี แต่สิ่งที่มีมันจะเลวร้ายกันไปไม่มีที่สิ้นสุด ท่านประธานรัฐหมครับว่า ประเทศไทยเป็นประเทศเดียวของโลกที่มีการกมมิตติความถี่ของไปรษณีย์ของการสื่อสารมากกว่าของอเมริกา มีการอนุมัติความถี่ให้กับบริษัทแห่งหนึ่งซึ่งเป็นนายทุนที่ลงขันให้กับพรรคการเมือง ซึ่งกระผมไม่อยาก

จะระบุให้เสียหน้าใจ เป็นการอนุมัติความถี่ไปกลับถึง ๑๕๐ เมกะเฮิรตซ์ ของ
 สหรัฐอเมริกาที่มีระบบ ๑๙๐๐ ที่ไป ๖๐ กลับ ๖๐ รวมเป็น ๑๒๐ นั่นถือว่าเป็น
 ความถี่ที่มากที่สุดในโลกแล้ว แต่ของประเทศไทยก็มีการอนุมัติความถี่ ซึ่งท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็จะตั้งรับลูกอันนี้เอาไว้ ถ้าหากไม่รู้เรื่องผม
 ไปผมก็จะไป มาถามผม ผมก็จะบอก ถึงผมไม่บอก ถ้าไม่แกล้งง้อก็น่าจะรู้
 ท่านประธานครับ เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องท่ามาหาหินทองชาวบ้าน ถ้าเป็นเรื่อง
 ของการปกติวิสัย กระผมก็จะไม่ว่าอะไรเลย นี่เป็นการผิดปกติวิสัย นี้ค่าอนุมัติ
 อยู่ในมือของตัวกระผม ซึ่งพนักงานของการสื่อสารก็นำเอามาให้ คนที่หวังดี
 ต่อบ้านต่อเมืองเป็นการอนุมัติของคน ๆ หนึ่ง ของช่วง ๆ หนึ่งที่เกี่ยวข้องกับ
 การเมือง ผมดูเอกสาร มีน้ำล้น ถึงมีการเข้ามาหนึ่งเป็นแห่งทั้งระดับบน
 ระดับล่าง-----

ท่านประธานครับ นอกจากท่านความถี่ด้านการรับและการส่งด้วยแล้ว ยังมีเงื่อนไขบอกว่าการสื่อสารแห่งประเทศไทยต้องวางแผนการใช้ความถี่ย่านดังกล่าวสำหรับขยายการสื่อสารที่ขยายเพิ่มเติมในอนาคต เสนอกรมไปรษณีย์โทรเลข โดยแสดงให้เห็นชัดเจนว่าไม่ได้ก่อให้เกิดการรบกวนกับหน่วยงานที่ใช้แล้ว ข้อ ๑ พอฟังได้ครับท่านประธาน ข้อ ๒ ผมจะอ่านให้ท่านประธานฟังจะรู้ว่าอิทธิฤทธิ์ อิทธิพลแค่ไหน ๒ การสื่อสารแห่งประเทศไทยจะต้องประสานงานกับหน่วยงานที่ได้รับผลกระทบเพื่อก่อนการที่จะเปลี่ยนแปลงหรือติดตั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ หรือจัดวางจร เชื่อมโยงทดแทน เพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อการใช้ติดต่อสื่อสารตามปกติของหน่วยงานนั้น ท่านประธาน เรามีความถี่อยู่ดี ๆ คนมีความถี่ใหม่ไป ๗๕ กลีบ ๗๕ แล้วให้ความถี่เดิมต้องย้ายหนีจากที่เดิมผมเข้าใจว่า ขณะนี้ นายกรัฐมนตรีน่าจะรู้ดีในเรื่องนี้พอสมควร ขณะนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็รู้ดี นั่งอยู่ขณะรัฐมนตรีก็น่าจะรู้ดี เป็นรองเลขาฯ น่าจะรู้ดี และต่ำกว่านั้นน่าจะรู้ดี เพราะมีมาคน เพราะไม่ได้ขีดช่องอะไรเลยในการที่จะมีจัดเตรียม ทีม เข้ามารับผิดชอบการบริหารประเทศชาติบ้านเมือง เพราะเป็นความหวังของผมในฐานะฝ่ายค้าน ผมภาวนาให้ตัวเองเป็นฝ่ายค้านตลอด ๕ ปีเหมือนกันกับภาวนาให้ท่านทั้งหลายเป็นรัฐมนตรีครบ ๕ ปีแต่เตรียม ทีม ของท่านทั้งหลายเป็นกองทัพครับ ก็เห็น ๆ กันอยู่รู้กันอยู่ จะเป็นแบด ทีม (Bad Team) ลุกแล้วแบด เตรียม กันไปแล้ว เป็นฝันร้ายไป ท่านประธานที่กระผมนำเรื่องนี้มากราบเรียน ท่านประธานรู้ไหมว่า เดิมนั้นบริษัทที่ได้รับสัมปทานมีการนำไปขายให้กับบริษัทหนึ่ง ซึ่งเริ่มต้นด้วยอักษรไอ (I) รับเงินมาแล้ว ๓,๗๐๐ ล้านบาท กำลังเจรจากับบริษัทหนึ่งซึ่งเป็นบริษัทของคนไทยซึ่งเริ่มต้นด้วยอักษร ส จะขาย ๑๒.๖ เมกะเฮิรตซ์ ในราคาไม่น้อยเหมือนกัน เพราะเท่าที่ขายไป ๑๒.๕ เมกะเฮิรตซ์ ๒,๗๐๐ ล้านบาท กำลังจะขายอีก ๑๒.๖ เมกะเฮิรตซ์ ผมคิดว่าก็ ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท และประเทศชาติบ้านเมืองได้อะไร การสื่อสารได้อะไรไม่ได้เลย ท่านประธาน ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่า ในเรื่องอย่างนี้ผมจึงอยากให้ผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบการทำแผนแม่บท และรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ผมทราบว่าท่านประธานเองดูเหมือนกันจะเตือนผมว่าเวลานี้ออก กระผมขออีกนิดเดียว ในฐานะที่กระผมเป็น ส.ส. อีสาน ท่านนายกฯ ก็มาจากอีสาน บอกว่านายกฯ ของคนอีสาน แต่เวลากำหนดแผนแม่บทกำหนดไว้ในนโยบาย คนอีสานไม่ได้ทำ คนที่ทำไม่ใช่คนอีสานนโยบายมีसानเลยไม่ได้อะไรเลย ท่านเกิดอีสาน เติบโตอีสาน แต่อีสานไม่สบาย

ผมไม่แน่ใจว่าสิ่งที่กระผมพูดนั้น ท่านน่าจะเข้าใจ ลึกสิ่งหนึ่งซึ่งกระผมกราบเรียน
ท่านประธานอีกนิตหนึ่งว่า เรื่องบทบาทของเด็กและสตรีนั้นดูเหมือนทั่วโลก
เขากำหนดไว้เป็นนโยบายที่ค่อนข้างจะสำคัญของรัฐบาลทุกรัฐบาลรวมทั้ง
รัฐบาลไทยด้วย-----

แต่รัฐบาลชุดนี้เขียนดูเหมือนเขียนไว้ชัดเจนเหมือนกัน สนับสนุนบทบาทสตรีให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการบริหารทุกระดับ รวมทั้งขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ เก่าที่ดูแลว่าคุณสมบัติในการที่จะเป็นรัฐมนตรีที่เป็นสตรีหลายคน แต่ก็ไม่ได้ แต่กระผมก็คงจะไม่เจตนิมตใจหรือคิดว่า ดูเหมือนจะมีการสถาปนาสตรีหมายเลข ๑ ขึ้นในเมืองไทยแล้วจริงๆ แล้วมีในอเมริกา เมืองไทยตอนนี้มีการมอบช่อดอกไม้แล้ว ดูเหมือนเริ่มปฏิบัติไปแล้ว เห็นเดินทางไปทางปักกิ่งได้ เห็นนักไขกลุ่มปัญหาทางปักกิ่งได้ ไม่ทราบว่าคุณทางใต้จะรับรู้ ว่า สตรีหมายเลข ๑ ไปแก้ไขปัญหาหรือยัง ผมเกรงว่าจะเป็นเขมรครบถ้วนประชาชน เขามีนายกรัฐมนตรี ๒ คน แต่เป็นผู้ชายทั้งคู่ แต่ถ้าหากเมืองไทยแยกกว่าเขมร มีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ชาย ๑ คน และผู้หญิง ๑ คน ก็จะไม่ลำบาก ขอขอบคุณ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดทมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณยุกตศรับ ถัดไปคุณวัลลภนะครับ

นายยุกตศรับ ดิยะไพรัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ยงยุกตศรับ ดิยะไพรัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอทำหน้าที่ในการตรวจสอบการแถลงนโยบายของรัฐบาลใน ๒ สภา ในสถานะความเป็นสมาชิกรัฐสภา และในสถานะของความเป็นหุ้นส่วนชีวิตกับท่านนายกรัฐมนตรี เปรียบเทียบประเทศไทยในขณะนี้ เหมือนกับบริษัทมหาชน พี่น้องประชาชนถือหุ้นคนละ ๑ หุ้น ๆ มอบหมายภารกิจหน้าที่ให้กับท่านนายกรัฐมนตรี ในการที่จะดำเนินการแสวงหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ และมีความคุ้มค่าให้กับพี่น้องประชาชน สิ่งที่เป็นแผนงานก็เปรียบเทียบกับนโยบายที่ท่านได้แถลงไว้ แต่ปรากฏว่านโยบายที่ท่านแถลงไว้เห็นไม่ได้ประเมินผลตอบแทน ท่านไม่ได้ประเมินผลว่า ประมาณการว่าข้างหน้านั้นผลกำไรที่จะให้ประโยชน์กับพี่น้องประชาชนเท่าไร อันนี้คือความเสียหายที่เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชน เราไม่เคยร้องมีядัดครับ พลถึงระยะเวลา ๕ เดือน ๖ เดือน ไม่ทราบว่าผลงานของรัฐบาลมีอย่างไรบ้าง ผมไปอ่านในคำแถลงนโยบาย เป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจเหลือเกิน คำว่า เหมาะสม มีเกือบทุกหน้า

ตามความเหมาะสมทั้งวินัยทางด้านการเงินการคลัง ทุกอย่าง ความเหมาะสม
 ในที่นี้ผมไม่ทราบว่าจะ เหมาะสมในฐานะการเป็นผู้บริหาร หรือเหมาะสมตาม
 สิ่งทีพี่น้องประชาชนได้คาดหวังไว้ อันนี้คือสิ่งที่ผมอยากจะกราบฝาก
 ขณฯ นายกรัฐมนตรีไว้ ท่านควับ นโยบายในเรื่องที่ท่านกำหนดไว้กว้าง ๆ
 ทั้ง ๓ เรื่อง โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการเมือง ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เราจะ
 กันมาโดยตลอดที่บอกว่า การปฏิรูปทางการเมืองนั้นมุ่งเน้นในเรื่องของ
 การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมเชื่อครับ เราจะแก้ไขให้เสร็จสิ้นตามกระบวนการ
 ที่เราคาดหวังไว้ ตราบใดที่เรายังไม่ได้สร้างจิตสำนึก ทั้งไม่ได้สร้าง
 วัฒนธรรมทางการเมืองในสิ่งที่ถูกต้อง ผมเชื่อว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในระบบ
 การเมืองของเราก็คงจะต้องมีต่อไป โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการปลูกฝัง
 ให้กับเยาวชนในต่างประเทศ โดยเฉพาะอเมริกา หรือในหลาย ๆ ประเทศ
 ในค่ายประชาธิปไตยนั้น เขาเห็นว่า การที่สร้างให้เด็กหรือเยาวชนได้รับรู้
 ถึงเรื่องรัฐธรรมนูญนั้น เขาถือว่าอยู่ในหลักสูตรการศึกษา แต่ของเรา
 บางครั้งจบตอกเตอร์ จบปริญญาที่ไม่ได้เรียนทางด้านรัฐศาสตร์ ทางด้าน
 นิติศาสตร์ หรือกฎหมายมหาชนนั้น จะไม่ทราบเลยครับว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ
 เป็นอย่างไรบ้าง อันนี้คือสิ่งที่ผมคิดว่า เป็นเรื่องที่รัฐบาลต้องเพิ่มเติมใน
 เนื้อหาสาระในส่วนของการแถลงนโยบายนะครับ ในเรื่องของสังคม
 เป็นเรื่องที่น่าเสียใจเหมือนกัน ที่เราขาดโอกาสในเรื่องของการพัฒนา
 ทริพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะในเรื่องของคน เช่นฯ ๘ ได้กำหนดไว้อย่าง
 ชัดเจน แต่ที่เราเขียนไปแล้วขาด ๆ บั่น ๆ ขอบกล ในเรื่องของคน
 ไม่ได้เขียนไว้ว่า จะพัฒนาอย่างไร มีแต่บอกว่า จะสร้างการมีส่วนร่วม
 อย่างไร โดยให้คนไปมีส่วนร่วม แต่ไม่ได้พูดถึงเรื่องการพัฒนาของคน
 ในสิ่งที่รัฐบาลจะต้องทำ

เรื่องสุดท้ายที่ผมได้รับมอบภาระในเรื่องของการพูดถึงเรื่อง
 เศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ผมนึกถึงเรื่องหนึ่งครับ ปัญหาที่เป็นวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้น
 ในประเทศของเราในขณะนี้ ในเรื่องเศรษฐกิจที่ส่งผลให้รัฐบาลชุดที่แล้ว
 ได้รับผลกระทบอย่างต่อเนื่องจนถึงรัฐบาลชุดนี้ -----

ผมเชื่อว่ารัฐบาลตั้งนโยบายไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ ท่านไปพูดถึง เรื่องโครงสร้าง ไม่ได้พูดถึง เรื่องของการ เชื่อมโยง การประสานงานกันทำให้เกิดประสิทธิภาพในระหว่างกระทรวง ทบวง กรม ในเรื่องของเศรษฐกิจ โดยเฉพาะ เรื่องมาตรการทางด้านการค้า สิ่งที่เราเพิ่ม มาตรการทางด้านการเงินและ เรื่องการส่งเสริมการส่งออก การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการค้า มันไม่มีโดยตราบนั้น

อีกเรื่องหนึ่งครับ เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดที่เกิดขึ้นในสภาวะจิตใจของพี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศ ก็คือ เรื่อง เศรษฐกิจที่ซบเซา เป็นที่ทราบกันดีครับ ว่าเงินทองต่าง ๆ ที่ไหลเข้ามาในประเทศนั้นเราจำเป็นต้องนำสินค้าออกไปขายยังต่างประเทศ ความสามารถทางการแข่งขันของเราในขณะนี้ ราวี่นับแต่บอกว่า จะรักษาเสถียรภาพมาตรการในเรื่องของราคาสินค้าภายในประเทศ ซึ่งเดี๋ยวสักครู่หนึ่งผมก็คงจะมีคำถามถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า ท่านจะมีมาตรการอะไรบ้าง แต่สิ่งที่เป็นปัญหาในขณะนี้ในค่าแลกเปลี่ยนนโยบายไม่ได้พูดถึงผลกระทบจากปัจจัยภายนอกโดยเฉพาะในเรื่องของการค้าระหว่างประเทศ ไม่มีครับ ผมคิดว่าตรงนี้เป็นความถูกละเลยซึ่งเป็นเรื่องที่น่าห่วงที่สุด ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนี้เราจะพัฒนาตัวเองเพิ่มขีดความสามารถอย่างไรก็ตาม ถ้าเราไม่เหลียวไปมองดูนะครับว่าต่างประเทศโดยเฉพาะ แกลบลตินอเมริกา ยุโรปตะวันออก หรือพวกแอฟริกาในแถบเหนือ เดียวนี้ในความสามารถในเรื่องของการผลิต ต้นทุนในการผลิตสินค้าต่ำ ซื้อได้เปรียบต่าง ๆ เขาได้เปรียบเรามาก แล้วการที่เราจะขยับโดยการที่ไม่เพิ่มประสิทธิภาพหรือไม่มีการที่จะขึ้นใน เรื่องของการเป็น เซลส์แมน (Salesman) ครับท่าน ที่เราจะมอบภาระหน้าที่ตรงนี้ให้กับกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกระทรวงการต่างประเทศนั้น ในค่าแลกเปลี่ยนนโยบายก็ไม่ได้มอบภาระหน้าที่ตรงนี้ ซึ่งผมพยายามที่จะพูดตลอดนะครับในหลายที ว่าหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศนั้น ราวี่นับแต่ไปมุ่งในเรื่องของการพัฒนาในเรื่องของพิธีการทางการทูต โดยที่ไม่ใช้องค์กรที่มีอยู่แล้วในต่างประเทศ มาประสานงานกับกระทรวงพาณิชย์ ผมเชื่อว่าตรงนี้เป็นจุดอ่อนที่ผมคิดว่า จะกราบฝากทางรัฐบาลให้เร่งแก้ไขและบรรจุไว้ในแผนสี่ปีนะครับ ถ้าไม่เกรงว่าจะเป็นการเสียหน้าเสียศักดิ์มากมา

ท่านประธานที่เคารพครับ นโยบายในเรื่องของการคลัง และสิ่งที่ทั้งชาติ โดยเฉพาะในเรื่องวินัยทางการคลังในเชิงสร้างสรรค์

การกระจายโอกาสกระจายความเจริญนั้น ที่จริงแล้วเราสามารถที่จะใช้มาตรการทางด้านการศึกษาได้ เป็นอย่างดี แต่ปรากฏว่าตอนนี้รัฐบาลไม่ได้พูดถึงเลย ไม่ได้กล่าวถึงเลยว่าจะแก้ไขอย่างไรและจะดำเนินการอย่างไรต่อไปอีก

อีกตัวหนึ่งครับที่น่าเป็นห่วงที่สุด นโยบายของรัฐบาลพูดถึงเรื่อง การกระจาย แต่ปรากฏว่าการคลังท้องถิ่นไม่ได้เขียนบรรจุไว้ในนโยบายเลย ผมเป็นห่วงว่าส่วนแบ่งในการจัดเก็บภาษีในท้องถิ่นนั้นยังเหมือนเดิมอยู่หรือเปล่า รัฐบาลควรที่จะต้องเขียนให้ชัดเจนในตรงนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมในพื้นที่ในแต่ละท้องถิ่นเกิดขึ้นอย่างมหาศาล โดยเฉพาะเรื่องมลภาวะ ตัวอย่างที่เราเห็นได้อย่างชัดเจนที่จังหวัดลำปาง ผมต้องขออนุญาตนะครับที่จะยกตัวอย่างตรงนั้น ว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสภาวะอากาศอันเนื่องมาจากการผลิตกระแสไฟฟ้าที่สามที่เป็น ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (Sulphurdioxide) ขึ้นไปผสมกับพวกกรดคาร์บอนิก (Carbonic) กลายเป็นกรดซัลฟูริก (Sulphuric) ตกลงมากลายเป็นฝนกรด ปรากฏว่าเราไม่มีงบประมาณเพียงพอที่จะไปสร้างเครื่องมือป้องกัน มีการประท้วงกันเกิดขึ้นจนทำให้เกิดส่งผลกระทบต่อรัฐบาลในชุดที่ผ่านมา

ผมเชื่อว่าถ้า เรานึกถึงการจัดการในเรื่องเกี่ยวกับการคลังท้องถิ่น มีส่วนแบ่งที่สร้างประโยชน์ให้กับคนในพื้นที่ อาจจะเป็นเรื่องของการขุดเจาะบ่อน้ำมันบ้าง การทำเหมืองแร่บ้าง แล้วเอาไปพัฒนาในพื้นที่ให้มากขึ้น ผมเชื่อว่าตราบนี้เป็นจุดที่จะทำให้รัฐบาลสามารถที่จะแก้ปัญหาในเรื่องของการกระจายโอกาส กระจายความจริงและลดช่องว่างความยากจนของพี่น้องประชาชนได้เป็นอย่างดี แต่ว่ารัฐบาลก็ไม่ได้เขียนไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดเจนว่าเรายังไม่ได้มีการมุ่งเน้นในเรื่องการแก้ไขปัญห เศรษฐกิจอย่างแท้จริง ส่วนใหญ่เป็นการเขียนนโยบายเพื่อให้เกิดความครอบคลุมและครอบคลุมประกอบในการทำงานเพื่อให้ครบถ้วนในเรื่องของการเป็นรัฐบาลเท่านั้นเอง ผมอยากจะขุดทำหน้าที่ตามข้อบังคับ ข้อ ๕๗ โดยเฉพาะในเรื่องการรักษามูลค่าที่ยั่งยืนนโยบายที่แถลงไว้ว่า ในทางปฏิบัติที่รัฐบาลจะปฏิบัติอย่างไรในเรื่องต่าง ๆ ผมขอเรียนถามในนโยบายข้อที่ ๓.๑.๑ โดยเฉพาะนโยบายส่งเสริมให้มีการลงทุนในระบบเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับภาครัฐในปัจจุบันนี้ไม่ทราบว่าเหมาะสมหรือยัง ไม่เหมาะสมอย่างไร จะมุ่งเพิ่มผลผลิตทางด้านไหนกันแน่ ผมขออนุญาตท่านโปรดได้ตอบด้วยนะครับ ฉะนั้นในส่วนของภาคเอกชนนั้น การลงทุนเพื่อเพิ่มผลผลิตและเพื่อเพิ่มแรงงานนั้น ถ้าไม่เหมาะสมรัฐบาลควรจะทำอย่างไรบ้าง ในหัวข้อที่ ๓.๑.๓ การรักษาสถียรภาพระดับราคาของผู้บริโภคจะกำหนดรักษาระดับราคาไว้ในที่ระดับราคาเท่าไร ในระดับใดในปี ๒๕๔๐ ที่จะถึงนี้ อีกอันหนึ่งก็คือเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดวิธีการ หรือมาตรการที่จะเพิ่มรายได้ที่จะนำเงินตราจากต่างประเทศเพื่อแก้ไขปัญห การขาดดุลบัญชีเดินสะพัด และลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น หรือการลงทุนที่ไม่มีประสิทธิภาพนั้น รัฐบาลจะทำด้วยวิธีการอย่างไรนั้น ผมคิดว่าของท่านช่วยกรุณาตอบด้วยนะครับ

อีกอันหนึ่งก็คือการเร่งฟื้นฟูแก้ไขภาคเศรษฐกิจที่มีปัญหา โดยเฉพาะธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ผมเกรงว่าจะเป็นการตั้งนโยบายไว้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์หรือเปล่า เพราะว่าควรที่จะต้องชี้ชัด มาตรการในการที่จะแก้ปัญหาอสังหาริมทรัพย์นั้น เราควรที่จะแบ่งสัดส่วนในการดำเนินการในส่วนท้องถิ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล หรือพื้นที่ในต่างจังหวัดในภูมิภาคต่าง ๆ จะทำอย่างไรบ้าง ผมเกรงว่าจะเอามาตรฐานความเป็นพรรคพวก หรือความเป็นกลุ่มผลประโยชน์เดียวกันนั้น มาดำเนินการเป็นนโยบายเพื่อที่จะแสวงหาบางสิ่งบางอย่างเป็นการต่างตอบแทนกันหรือเปล่า อันนี้คือสิ่งที่น่าสงสัย

อีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องการสนับสนุนสถาบันการเงินให้กับปัญหาหนี้สิน
 นอกกระบบ และการกระจายรายได้ การกระจายแหล่งงาน แล้วการกระจาย
 ความเจริญไปสู่ภูมิภาคนั้น ท่านจะใช้มาตรการอะไร ตรงนี้โดยเฉพาะหนี้สินนอกกระบบ
 ผมเป็นห่วงที่สุดว่านโยบายตรงนี้เรา เขียนกันมาหลายยุคหลายสมัย ไม่บังเกิดผล
 ในแง่ของการปฏิบัติ เรายังมีข้อจำกัดในเรื่องของกฎหมาย โดยเฉพาะในเรื่อง
 ของสถาบันการเงินนั้น การกู้หนี้ยืมเงินจำเป็นต้องมีหลักค้ำประกัน อาจจะเป็น
 เพอร์ซันแนล โลน (Personal loan) บ้าง อาจจะเป็นเรื่องของการใช้
 ทรัพย์สินที่ดินมาค้ำประกัน แต่ที่คนกรุงประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ยากจนทั้งหลาย
 อยู่ในเขตป่าสงวน ไม่มีเอกสารสิทธิที่ดินทำกินนั้น เขาจะนำหลักทรัพย์มาค้ำประกัน
 ไม่ได้ บางครั้งก็ให้จัดตั้งกลุ่มเกษตรกรขึ้นมา ปรากฏว่าพอกู้ได้รายละ ๑๐,๐๐๐ บาท
 ๒๐,๐๐๐ บาท ไปทำการเกษตร ไปปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ ปรากฏว่าขาดทุน พอจะมากู้
 รอบที่ ๒ ก็มีปัญหานี้แก้ก็เสียแล้ว รัฐบาลพยายามที่จะผลักดันให้ ธ.ก.ส.
 มารับผิดชอบ อาจจะเป็นธนาคารของรัฐ ปรากฏว่าไม่บังเกิดผลไม่สำเร็จ
 เพราะต่างฝ่ายต่างก็ไม่ยอม ในเรื่องปัญหาความเสี่ยงในภาวะหนี้สินที่เกิดขึ้น
 อันนี้คือสิ่งที่ผมคิดว่ารัฐบาลควรที่จะต้องหามาตรการต่าง ๆ เพื่อที่จะแก้ไข
 ในสิ่งเหล่านี้-----

ท่านประธานที่เคารพ ทั้งหมดนี้ที่ผมได้กล่าวมานั้น ผมยังอยากจะขอฝาก
ภาระหน้าที่หลักในส่วนที่รัฐบาลควรจะต้องคำนึงถึง โดยเฉพาะในกิจกรรม
ในเรื่องของการกระจายทางด้าน เศรษฐกิจให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ
พัฒนาให้มากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาในการลดช่องว่างการกระจายรายได้
ระหว่างกลุ่มผู้มีรายได้อันดับสูงสุดและกลุ่มผู้มีรายได้อันดับต่ำสุดนั้น อนาคตจะให้รัฐบาล
ได้โปรดชี้แจงกับพวกเราว่า รัฐบาลมีมาตรการอย่างไรในการที่จะแก้ไข
ปัญหาเหล่านี้ ในสัดส่วนของต๋นยากคนจนของประเทศ ท่านควรที่จะตั้ง
กำหนด ควรจะตั้งทุบทุตีอะไรบ้างว่า รัฐบาลชุดนี้พยายามที่จะขจัดปัญหา
ความยากจนให้เหลืออยู่ในระดับเท่าไร ในระยะเวลาที่รัฐบาลบริหาร
ราชการแผ่นดินในขณะนี

อีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องสุดท้ายที่เกี่ยวเนื่องเกี่ยวกับการกระจาย
การบริหาร การกระจายบริการทางด้าน เศรษฐกิจและสังคม ตอนนีในปัจจุบันนี้
ก็ยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานแล้วการรวบรวมข้อมูล แหล่งข้อมูล
ทั้งหลาย ปรารถนาว่าการกระจายข้อมูลยังเป็นลักษณะของการสื่อสารในทางเดียว
กระทรวงเกษตรฯ ก็ตั้งสำนักงานทั่วเกษตรฯ กระทรวงพาณิชย์ก็มีตัวแทน
ของกระทรวงพาณิชย์ในการที่จะหาแหล่งข้อมูลต่าง ๆ จากพี่น้องประชาชน
ปรากฏว่าประชาชนไม่สามารถที่จะรวบรวมข้อมูลข่าวสารในลักษณะที่เป็นจริง
ได้ อันนี้ก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำในเรื่องสิทธิการรับรู้ของพี่น้อง
ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ อันนี้ละครับคือปัญหาทั้งหมดที่ผมคิดว่า เป็นแบบอย่าง
ที่จะขอฝาก ขณฯ นายกรัฐมนตรี ได้โปรดนำไปแก้ไข แล้วผมก็คิดว่าช่วงแถม
ในวันนี้จะให้กับท่านนายกรัฐมนตรี ผมอยากจะให้ท่านทุบทุตีสักสักครั้งหนึ่ง
หลังจากที่ท่านทุบทุตีในเรื่อง เกี่ยวกับการแก่งแย่งตำแหน่งรัฐมนตรีกันแล้ว
ท่านทุบทุตีแล้วก็ใช้ความกล้าหาญ บอก เลขาธิการ บอกว่าท่านจะแก้ไขปัญห
สิ่งเหล่านี้ เพื่อให้สร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับนักลงทุนและผู้ประกอบการ
ความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างประเทศ เมื่อสักครู่ท่านชาชินทร์ ประธานโทชครับ
ที่ผมต้องเอ่ยนาม ท่านก็ได้เคยแจ้งแล้วว่า ปัญหาที่หนักที่สุดในขณะนี้คือ
ตุลย์ที่เดินสะพัด ท่านประกาศเลขาธิการว่าจะให้เหลือเท่าไรในปีหน้า ปี ๒๕๔๐
ของ จี.ดี.พี. และอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โกรท เรท
(Growth rate) ท่านตั้งไว้เลขครีบว่าจะเอาเท่าไร ปัญหาอัตราเงินเฟ้อ
ควรจะอยู่ในระดับที่เท่าใดเมื่อท่านมาบริหารประเทศชาติ และปัญหาในเรื่อง
ของการลดทอนในภาคครัวเรือนนั้นจะเพิ่มเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ เพื่อที่จะลดช่องว่าง

ร ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนนั้นให้แคบเข้า เพื่อจะสร้างความมั่นใจในเรื่องของสภาวะทางด้านเศรษฐกิจและการลงทุนให้กับพี่น้องประชาชน

ท่านประธานที่เคารพ มาตราการการส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลนั้นในขณะนี้ยังไม่มียอะไรที่ชัดเจน ผมเกรงว่าการบริหารงานในขณะนี้จะเกิดปัญหาให้กับรัฐบาล ผมอยากจะทำกราฟ โดยเฉพาะแนวทางการทำงานของ

ฯพณฯ รองอำนวยการ กับ ฯพณฯ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ นั้น ทีมงานต่างก็มีพื้นฐานแนวความคิดในภาวะแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ประเด็นในการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจก็ไม่เหมือนกัน ผมเกรงว่าถ้าท่านไม่ยึดหลักการหรือวิธีการในการแก้ไขปัญหายึดในทางหนึ่งทางใด ต่างคนต่างทำ สะเปะสะปะ ผมเชื่อว่าอันนี้อาจจะก่อให้เกิดปัญหา ในเรื่องข้อทะเลาะวิวาทกันเกิดความขัดแย้งและจะทำให้เกิดผลเสียต่อพี่น้องประชาชน ผมขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณวัลลภ ครั้น ถัดไปเป็นท่านบุณชู

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกแห่งรัฐสภา กระผมเป็นผู้หนึ่งที่สนใจศึกษาแนวทางนโยบายของรัฐบาลหลายคณะ หลายยุคมาโดยตลอด สิ่งทีกระผมให้ความสนใจ เรื่องนโยบายก็เพราะว่า กระผมพบว่านโยบายนั้นนอกจากจะบอกให้เราไปถึงทิศทาง แนวทางในการที่จะนำพาพวกเราไปสู่การพัฒนาประเทศชาติบ้านเมืองแล้ว กระผมยังพบว่าแนวนโยบายนั้นเป็นตัวที่บอกชี้แจงเด่นชัดว่า รัฐบาลนั้นจะรับใช้ประชาชนภายในชาติไปในทิศทางใด สำหรับแนวนโยบายของคณะรัฐมนตรีชุดนี้ กระผมคิดว่าจากการที่กระผมได้พยายามศึกษาพิจารณานโยบายทั้ง ๑๑ ด้านของรัฐบาลแล้ว กระผมคงเหมือนกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านก็คือมีความกังวล มีความไม่กระจ่าง มีความไม่ชัดเจน รวมทั้งมีความต้องการที่จะสอบถามบางประเด็น ทั้งที่มีความต้องการที่อยากจะเสนอแนะอะไรบางประเด็นที่อาจจะพอเป็นประโยชน์สำหรับการนำไปบริหารชาติบ้านเมืองได้บ้าง -----

แต่ทမ်းเดียวกันท่านประธานที่เคารพครับ กระผมตระหนักเสมอว่ากระผมมีเวลา
ที่ค่อนข้างจำกัด กระผมเข้าใจว่ามีสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านกำลังรอคอย
ที่จะนำเสนอสิ่งที่เห็นประโยชน์ต่อสภาแห่งนี้ ฉะนั้นด้วยจำกัดและเวลา
ตระหนักถึงเหล่านี้ กระผมจึงเห็นว่ากระผมควรจะให้เวลาที่จำกัดนี้ผู้ทรง
มาตั้งประเด็นที่สำคัญประเด็นหนึ่งที่ผมให้ความสนใจเป็นการเฉพาะ กระผม
อยากจะขอลงุญาตท่านประธานอภิปรายเกี่ยวกับนโยบายด้านการศึกษาเป็น
การเฉพาะ และกระผมตั้งใจที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้มา
นั่งอยู่ ณ ที่แห่งนี้ด้วย นโยบายด้านการศึกษาซึ่งประกอบด้วยมาตรการ ๑๑ ด้านนั้น
กระผมจะขอลงุญาตพูดเพียง ๒ ด้าน ที่ค่อนข้างจะสำคัญ แล้วเกี่ยวโยงแล้ว
เชื่อมโยงกับสภาวะเด็กในสังคมไทย ถ้าหากเราได้พิจารณาดูให้ดีโดยเฉพาะ
ถ้าเรามองไปอีก ๕ ปีข้างหน้า เด็กในอีก ๕ ปีข้างหน้าจะสัมพันธ์โดยตรงกับ
สภาวะการจัดการศึกษาของรัฐบาลยุคนี้ นั่นหมายความว่าถ้าหากเราอีกปี ๒๕๔๐
เป็นต้นไป เราจะพบว่าทမ်းนี้ เราจะมีปัญหาเด็ก ๕ ลักษณะด้วยกันซึ่งเป็นปัญหา
ใหญ่มาก แล้วสัมพันธ์กับการจัดการศึกษาในทุกระบบ ในทุกระดับของรัฐบาล
ปัญหาแรกคือปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเอดส์ ซึ่งได้มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติบางท่าน
ได้พูดไปแล้ว แต่สิ่งที่ผมอยากจะพูดในเรื่องของเอดส์หมายความว่า เราจะมี
เด็กจำนวนมากที่ต้องเป็นเด็กกำพร้าเพราะพ่อแม่ตายเพราะเอดส์ เราจะมีเด็ก
เป็นจำนวนมากที่พ่อแม่ทิ้งเพราะตัวเองเป็นเอดส์ คำถามที่สำคัญมากที่สุดว่า
เด็กที่ถูกทอดทิ้งเหล่านี้เราจะจัดการศึกษาการอบรมเลี้ยงดูเขาได้อย่างไร
ปัญหาที่ ๒ คือปัญหาเรื่องยาเสพติด ท่านประธานที่เคารพ ผมมีเอกสาร
การวิจัยของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ในเอกสารงานวิจัยชิ้นนี้
จะเป็นงานวิจัยที่ทำเสร็จสิ้นเมื่อปี ๒๕๓๖ ก็ตาม อาจจะไม่ทันสมัยถึงปัจจุบัน
แต่หากเราเทียบเวลาสภาวะปัจจุบันที่มีภาวะความรุนแรงของเรื่องยาเสพติด
ขึ้นมาเป็นตัวเทียบเคียงแล้วล่ะก็ จะพบว่าตัวเลขที่กระผมนำเสนอต่อไปนี้ดีกว่า
ความเป็นจริง ในเอกสารงานวิจัยของสถาบันวิจัยการพัฒนาประเทศไทยได้บอก
ว่าทမ်းนี้เรามีผู้ใช้ยาเสพติด ๑,๒๖๗,๕๙๐ คน ในจำนวน ๑,๒๐๐,๐๐๐ คนนี้
เป็นเด็ก เป็นนักเรียน นักศึกษาตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่ให้ยาเสพติดอยู่
๗๐,๖๖๖ คน สิ่งที่ผมสะดุดใจเป็นอย่างมากเพราะว่า จำนวนตัวเลข ๗๐,๐๐๐ กว่าคนที่
ติดยาเสพติดของเด็กนักเรียน นักศึกษานั้น จำนวนมากร่วมร้อยละ ๕๐ เป็นเด็ก
ในภาคอีสาน กระผมเป็นคนอีสานโดยกำเนิด ฉะนั้นกระผมค่อนข้างจะสนใจมาก
กับสภาวะความเป็นจริงของเรื่องยาเสพติดเหล่านี้ และกระผมเชื่อว่าในปี ๒๕๓๙

ตัวเลขของเด็กติดยาเสพติดจะสูงกว่านี้เป็นอย่างมาก เด็กเหล่านี้จะอยู่ในสถาบันการศึกษา เราจะทำอย่างไรกับเด็กเหล่านี้ ปัญหาประการที่ ๓ ที่ผมคิดว่าจะต้องจับตามองให้ดีคือเรื่องสภาวะจิตใจของเด็ก เราพบว่าในขณะนี้สถาบันครอบครัวที่ดี สถาบันการศึกษาที่ดี สถาบันทางสังคมที่ดี ได้เกิดขึ้นและทำร้ายเด็กของเราทุกรูปแบบ ถ้าหากเราติดตามข่าวสารจากสื่อสารมวลชนมาโดยตลอด เราจะพบว่าเด็กของเราถูกทำร้ายมากมายทั้งอาชญา ทั้งร่างกาย และทั้งจิตใจ และทั้งทางเพศ เด็กเหล่านี้เขาลดรันทนไม่ไหว เขาจะทั้งครอบครัวของเขาคอมมาใช้ชีวิตอยู่เป็นเด็กข้างถนนเหมือนประเทศอื่น ๆ ทั่วไป เด็กที่ทนไหวจะทนกล้ากลืนฟันทนอยู่ในครอบครัวลักษณะแบบนั้น คำถามคือว่าเด็กเหล่านี้เมื่อคิดกลานเข้ามาสู่สถาบันการศึกษาแล้วเราจะดูแลเขาอย่างไร ปัญหาที่ ๔ ด้วยเหตุที่ประเทศของเราเป็นประเทศที่ค่อนข้างจะมั่นคงและมั่นคงอยู่ในภูมิภาคนี้พอสมควร ประเทศของเราจึงเป็นเสมือนกระบอกสูบขนาดใหญ่ที่สูบเอาชีวิตของเด็กต่างชาติหลังไหลเข้ามาในบ้านเมืองเราค่อนข้างมาก เด็กจากจีนตอนใต้ จากยูนาน เด็กจากลาว จากพม่า จากเขมรได้เข้ามาประเทศไทยเป็นอันมาก เด็กเหล่านี้ปะปนอยู่กับเด็กไทย เราจะทอดทิ้งเด็กเหล่านี้ได้อย่างไร -----

ด้วยสถานการณ์ของเด็กทั้ง ๔ ลักษณะนี้ หากเรามาดูนโยบาย ๒ ด้านของการศึกษา โดยเฉพาะนโยบายในข้อ ๕.๑ ที่พูดถึงเรื่องการส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาต่อเนื่องยาวนาน ๑๒ ปี ประเด็นตรงนี้เป็นคำถามใหญ่มาก ที่กระผมใคร่ขอจะขอเสนอต่อท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีที่ให้การดูแล กระผมคิดว่าในขณะที่เราขยายโอกาสทางการศึกษารับขึ้นไป ๑๒ ปีนั้น เราต้องยอมรับความจริง ว่าการขยายโอกาสทางการศึกษารับไปนั้น เป็นเสมือนข้อเหวี่ยงเหมือนกัน ที่ทำให้เด็กจำนวนมากต้องหลุดออกจากระบบการศึกษา กระจัดกระจายไปคนละทิศคนละทาง แน่นนอนผมไม่ได้ปฏิเสธ ผมชื่นชมที่เรายกขยายโอกาสทางการศึกษาให้เด็ก ผมเองจะไม่ตั้งคำถามในเชิงคุณภาพว่า เมื่อเรายกขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กแล้ว เด็กจะได้รับคุณภาพทางการศึกษาเท่าไร แต่ผมสนใจเรื่องของมิติการปกป้องคุ้มครองเด็กในสถาบันการศึกษา คำถามที่ผมอยากจะเป็นคำถามเชิงเสนอแนะก็คือว่า ในขณะที่เรายกขยายโอกาสทางการศึกษารับขึ้นไป ๑๒ ปีนั้น มีเด็กจำนวนมากหลุดออกจากระบบการศึกษา ผมอยากเสนอให้รัฐคิดถึงมาตรการเชิงรุก ทั่วไปสู่กลุ่มเด็กต่าง ๆ ที่หลุดออกจากระบบการศึกษา นั่นก็หมายความว่าเราคงจะต้องคิดการศึกษาที่หลากหลายมากกว่านี้ เราคงจะต้องใช้ฐานของชุมชน ใช้ฐานขององค์กรต่าง ๆ เข้ามาเสริมช่วย เพื่อดูแลเด็กที่หลุดออกจากกรอบนโยบายการศึกษาเหล่านั้น ประเด็นที่ ๒ ผมอยากจะเป็นข้อเสนอแนะเช่นนี้ ในขณะที่ถ้าเราจับตามองดูสถาบันการศึกษาทั่วไป เราจะพบครูอยู่ ๓ ลักษณะด้วยกัน ครูลักษณะที่ ๑ คือ ครูที่ให้ความรู้ เป็นเรื่องปกติเหมือนครูทั่วไป ครูลักษณะที่ ๒ เป็นครูฝ่ายปกครอง ซึ่งมีหน้าที่ดูแลความประพฤติ ดูแลความเรียบร้อย ดูแลระเบียบวินัยของเด็ก ครูประเภทที่ ๓ คือครูที่แนะนำแนวทางการศึกษา แต่จากสภาพสถานการณ์ของเด็กทั้ง ๔ ประเภทที่ผมได้อภิปรายมาแต่เบื้องต้นนั้น จะพบว่าครู ๓ ประเภทเหล่านี้ดูแลเด็กไม่ได้ ผมคิดว่ากระทรวงศึกษาธิการจะต้องสร้างครูอีกชนิดหนึ่งขึ้นมาประจำในระบบโรงเรียน ระบบสถาบันการศึกษาทั้งหลาย เพื่อรองรับเด็กที่พบกับภาวะทางจิตใจที่รุนแรง ผมอยากจะเป็นครูชนิดนี้ว่าครูแนะแนวทางชีวิต ซึ่งจำเป็นมากครับ ไม่เช่นนั้นเราจะได้เด็กซึ่งมีความปวดร้าวเข้ามาเรียนหนึ่งสัปดาห์ เราจะมียุติเด็กติดเข้ามาเรียนหนึ่งสัปดาห์แล้วเราจัดการกับเด็ก ดูแลเด็กเหล่านี้ไม่ได้ สุดท้ายเราใช้ชีวิตอะไรครับ เราใช้ชีวิตที่ไล่ออกจากโรงเรียน และประกาศว่าโรงเรียนทองเราเป็นโรงเรียนที่ปลอดภัยสำหรับเด็กที่มีปัญหา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าครูแนะแนวทางชีวิตเป็นมาตรการหนึ่ง

ที่ผมอยากจะเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรี ว่าควรจะต้องเร่งรีบ
จัดการขึ้นมาในทุกโรงเรียน เพราะไม่เช่นนั้น เด็กเราจะไม่สามารถอยู่ในโลก
แห่งการศึกษา และโลกที่ปกติสุขได้ อีกประการหนึ่งก็คือว่า จะต้องเป็นคำถาม
ในเชิงข้อเสนอแนะ หมายถึงว่า เรื่องของเด็กติดยาเสพติดในโรงเรียนนั้น
เท่าที่ผมได้ทราบมา ได้ติดตามมามากจะพบว่า ครูที่โรงเรียนจะใช้วิธีการไล่ออก
ซึ่งเราก็คงว่าการไล่เด็กออกจากสถาบันการศึกษานั้น เด็กจะไปใช้ชีวิตที่รุนแรง
กว่าเดิม ตัวเลขเด็กกระทำคามผิด ที่ติดอยู่ในสถานพินิจหลาย ๆ แห่งใน
ประเทศไทยนั้น ขณะนี้ตัวเลขที่ติดยาเสพติดและไปกระทำคามผิดข้างนอก
สูงมาก ฉะนั้นหากเราไม่มีมาตรการที่จะบำบัดเด็กในสถานศึกษาให้ดี เราก็จะ
กลับมาเข้าสู่วังวนเดิม คือวังวนของการไล่เด็กออกจากสถาบันการศึกษา แล้วเรา
ก็มาหนึ่งกุมิใจกับมาตรการที่กระทำกันง่าย ๆ แบบนั้น นโยบายอีกข้อหนึ่งก็คือ
นโยบายในมาตรการที่ ๕.๒ ท่านได้พูดถึงเรื่องการขยายการจัดการศึกษาชั้น
อนุบาลหรือระดับก่อนประถมศึกษาให้เด็กวัย ๓ - ๕ ปีได้เรียนอย่างทั่วถึง
ประการนี้กระผมขอแสดงความชื่นชม ที่ท่านเห็นถึงความสำคัญของเด็กวัยเล็ก ๆ
เพราะในวงการแพทย์ที่ดี วงการของการพัฒนาเด็กที่ดี ค้นพบเหมือนกันว่า
เด็กวัยนี้ เป็นวัยที่เซลล์ (Cell) สมองจะเติบโตถึงร้อยละ ๘๐ จำเป็นจะต้อง
ให้การดูแลเขาอย่างทั่วถึง แต่ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากเราพิจารณาถึงวิธีการ
ดูแลเด็กวัย ๓ - ๕ ปีที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เราพบว่าขณะนี้หน่วยงานอย่างน้อย
๕ หน่วยงานใหญ่ ๆ ๕ หน่วยงานหลัก ๆ ที่ดูแลเด็กวัยนี้อยู่ หน่วยงานที่ดูแลมาก
คือสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งดูแลอนุบาลชนบท หน่วยงานที่ ๒
คือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของกรมการศาสนา -----

หน่วยงานที่ ๓ คือศูนย์แม่เด็กเล็กของกรมการพัฒนาชุมชน หน่วยงานที่ ๔ คือกรุงเทพฯมหานคร หน่วยงานสุดท้าย คือองค์กรพัฒนาเอกชน สิ่งที่น่าเสียดายรับก็คือว่าหน่วยงานทั้งหลายเหล่านี้ต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างมละมละตุ้มในภาระที่จะดูแลเด็กเหล่านั้นไว้ จะเห็นประเด็นที่มละมละจะนำเสนอ เป็นในเชิงมาตรการในเชิงวิธีการในการทำงานหรือการดูแลเด็กวัย ๓ - ๕ ปี ก็หมายความว่า

ประการที่ ๑ มละมละจะเห็นรูปแบบการประสานงานที่ชัดเจนระหว่างหน่วยงานทั้ง ๕ หน่วยงานเหล่านี้ เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน พ้นจากการแย่งชิงเด็ก แย่งชิงพื้นที่กัน

ประการที่ ๒ ซึ่งสำคัญมาก ขณะนี้ฝ่ายต่าง ๆ ได้ร่างหลักสูตรการดูแลเด็กวัย ๓ - ๕ ปีขึ้นมาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ที่น่าเสียดายก็คือว่าหน่วยงานทั้ง ๕ เหล่านี้ หาได้นำหลักสูตรที่ค้นพบ หลักสูตรที่มีการศึกษาไปใช้ได้เลย ฉะนั้นเปรียบเสมือนว่าเรานำเด็กเหล่านั้นมาดูแลเหมือนมาฝากรถจักรยานเท่านั้น โดยไม่ได้ให้การพัฒนาเขาอย่างเป็นระบบ ฉะนั้นผมขอเรียนว่ารูปแบบของการประสานงานที่ดี รูปแบบของการใช้หลักสูตรที่มีพบในการดูแลเด็กวัย ๓ - ๕ ปีที่ได้ผลนั้น จำเป็นต้องนำมาใช้ สุดท้ายครบถ้วนประชาชนกระผมคิดว่าปัญหาทั้งหมด จะไม่สามารถลุล่วงได้เลย หากเราไปไม่พ้นจากคำนิยามที่สำคัญคำหนึ่ง ขณะนี้มีคำนิยามที่พูดกันค่อนข้างมากกว่า เมื่อเรานำเด็กของเราพ้นจากโรงเรียน หมายถึงพ้นจากบ้าน ไปสู่โรงเรียน ถ้าหากเราดูแลและให้การพัฒนา เขาไม่ได้ เด็กจำนวนหนึ่งจะหลุดจากโรงเรียนไปสู่โรงเรียนไปค้าประเวณีทางเพศ เด็กบางส่วนจะหลุดจากโรงเรียนไปสู่โรงงาน ไปเป็นแรงงานเด็กให้เราทุกข์ระทมและถูกต่างประเทศประณามเอา เด็กบางส่วนจะหลุดจากโรงเรียนไปสู่โรงศาล ไปขึ้นศาลให้เขาพิจารณาว่ามีความผิดแล้วต้องขังเอาไว้ในนั้น ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มละมละจะใช้เวลาในสภาที่ทรงเกียรติแห่งนี้ เพื่อหวังว่า ผมขอ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จะได้นำไปประสาน นำไปปรับสู่รูปแบบที่เป็นประโยชน์ในการดูแลเด็กของเราในสภากันการศึกษาต่อไป ขอขอบคุณมาครี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านบุญชูครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบุญชู โรจนเสถียร ส.ส. นครสวรรค์
ท่านประธานครับ ท่านนายกฯ ก็ดี ท่านรัฐมนตรีดีแล้วไม่มีหยาบไปไหน เรื่องที่ผมจะพูดนี้ท่านต้องฟังแล้วต้องเอาไปหาทางแก้ไข ถ้าท่านนั่งอยู่ข้างหลังก็เชิญ

ฉันมาเสีย ท่านประธานครับ ประเด็นที่เกี่ยวกับนโยบายสร้างสรรค์ความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ เพื่อนฝูงกระผมก็ได้ไล่เลียงตั้งคำถามกันไว้มากมายแล้ว ซึ่งรัฐบาลจะต้องตอบตามข้อบังคับของรัฐสภาต่อไป ส่วนที่ผมจะถามนั้นก็ขอได้โปรดตอบเสียด้วย ท่านนายฯ ถ้านั่งอยู่ข้างหลังก็กรุณาจดไว้ด้วย ส่วนประเด็นที่เกี่ยวกับนโยบายลดช่องว่างและจัดความยากจนให้ลดน้อยลง พังมาแล้วก็ดูว่ายังมีผู้ใช้กันน้อย ผมก็จะเต็มเสียให้มันสมบูรณ์เป็นอัน ๑

ท่านประธานครับ สิ่งที่จริงจุดมุ่งหมายสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจก็คือ การทำให้ประชาชนหลายจนกันลดต่างถัวหน้า นั่นคือความมุ่งหมายสำคัญที่สุด เป็นความมุ่งหมายปลายทางของการพัฒนาเศรษฐกิจ ไม่ใช่ปล่อยให้คนจน มีจำนวนหลายสิบล้าน และก็มีคนรวยอยู่กระหีบมือเดียวสองข้างที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ ถ้ารัฐบาลปล่อกศให้ช่องว่างระหว่างจนกับรวย ทางกว้างอย่างที่เห็นกันอยู่ การพัฒนาเศรษฐกิจก็ไม่มีความหมายหรือครับ ท่านประธาน

ที่เคารพ ขณะนี้สภาพความยากจนที่แผ่กระจายอยู่ทั่วประเทศมีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน น่าเป็นห่วง ที่น่าเป็นห่วงนั้นก็คิดว่าอาจจะถึงจุดที่เหลือนทน หากรัฐบาลนี้มัวมุ่งม่งามแก้ไขไม่ถูกจุด และเมื่อผมได้ดูนโยบายที่ท่านแถลง แล้วก็เห็นได้ว่าท่านกำลังแก้ไขไม่ถูกที่ และการผิดเพี้ยนก็มีหลายต่อหลายกรณี หรือมากกว่าที่จะถูกเพี้ยนน่าเป็นห่วงมาก ๆ ที่ได้ขอครับ ท่านนายกฯ ขอพระคุณมาครับที่กรุณามารับฟังที่ผมได้ เรียงกับท่านด้วยเจตนาดีจริง ๆ ท่านประธานครับ เพื่อผมจะได้ชี้ให้ท่านนายกฯ ได้ตระหนักถึงความรุนแรงของสภาพความยากจนของครัวเรือนในชนบทนะครับ เอาเฉพาะในชนบท นอกเขตเทศบาลและเทศบาลตำบล ซึ่งผมรวมแล้วมีจำนวนทั้งหมด ๑๐,๖๐๙,๗๘๐ ครัวเรือน เป็นจำนวนประชากรอยู่ในราวประมาณ ๕๐ ล้านคน ท่านประธานครับ ผมขอนำตัวเลขที่แสดงจำนวนรายได้และรายจ่ายโดยเฉลี่ย ต่อเดือนในขั้นที่แต่ละภาคมาให้เห็น ท่านจะได้เห็นความรุนแรงของความยากจน อาจจะขอเปรียบเทียบกับกันระหว่างปี ๒๕๓๗ ซึ่งเป็นปีที่รัฐบาลชวนบริหารงานลู่กับปี ๒๕๓๙ คือปีปัจจุบันนี้ ตัวเลขมีอย่างนี้ครับ ผมจะแยกเป็นภาค ภาคกลาง ประชากรมีรายได้และรายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือน ปี ๒๕๓๗ คือรายได้ ๗,๕๕๗ บาท รายจ่าย ๖,๕๗๙ บาท มีเหลือติดกระเป๋ ๙๗๘ บาทต่อเดือน ให้มีเฉลี่ยทั้งคนรวย ๆ ด้วยนะครับ มาปี ๒๕๓๙ รายได้ต่อเดือนกลายเป็น ๘,๕๗๑ บาท แต่ว่ารายจ่ายขึ้นไปเป็น ๘,๘๗๕ บาท ติดลบ ๓๐๓ บาท ภาคเหนือครับ ปี ๒๕๓๗ มีรายได้ ๕,๓๑๕ บาท รายจ่าย ๕,๘๗๕ บาท เหลือ ๔๔๐ บาท ปี ๒๕๓๙ ปีนี้ตัวเลขขึ้นสิ้นเดือนพฤษภาคม ๖,๓๕๓ บาท มีรายจ่าย ๕,๙๑๖ บาท เหลือ ๔๓๗ บาท เรียกว่าตีกว่าเพื่อน ลดลงไปไม่มีบาท ส่วนตะวันออกเฉียงเหนือ ท่านนายกฯ ครับฟังให้ดี ๆ ปี ๒๕๓๗ มีรายได้ต่อเดือน ๔,๖๕๔ บาท มีรายจ่าย ๔,๘๖๕ บาท เหลือ ๘๙ บาท

๑๐๗

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ศิริรัตน์ ๕๒/๒

มาปี ๒๕๓๙ มีรายได้เดือนละ ๖,๒๐๓ บาท รายจ่าย ๓,๑๘๑ บาท

เหลือ ๓๑ บาท -----

- ๕๓/๑

ภาคใต้ ปี ๒๕๓๙ มีรายได้เดือนละ ๙,๐๐๖ บาท มีรายจ่าย ๖,๑๐๖ บาท เหลือ ๒,๙๐๐ บาท มาปี ๒๕๓๙ ยังไปเลข มีรายได้ ๘,๕๖๗ บาท มีรายจ่าย ๘,๕๑๕ บาท เหลือ ๕๒ บาท นี่เป็นตัวเลขที่พิมพ์แยกออกมาเป็นรายภาคให้ท่าน เห็นจำนวนที่เหลือ ๆ ที่ผมว่ามันเฉลี่ยกับคนมีสตางค์รายได้มากกว่ารายจ่าย มากมายรวมอยู่ด้วย ฉะนั้นฐานะความยากจนของประชากรแต่ละภาคเท่าที่ผม นำตัวเลขมาถ่วงทั้งหมดนี้ ท่านนายกฯ ก็คงจะต้องทราบแล้วครับว่ามันเป็นสภาพ ที่น่าเป็นห่วงโดยเฉพาะตัวท่านนายกฯ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากคนในภาคอีสาน ท่านจะหนักใจแต่ไหนผมไม่ทราบหรือครับ หน้าตาที่ท่านดูตัวเลขนั้นคงจะบอกว่า เป็นเรื่องที่ท่านไม่รีบจัดการแก้ไขละก็ ประชาชนที่ยากจนในภาคอีสานซึ่งมี จำนวนมากที่สุดของประเทศ ถ้าไม่สามารถที่จะพ้นจากความยากจนได้เร็ว ท่าน เห็นจะลำบากแน่ครับ ความยากจนของประชาชนเพราะรายได้ไม่พอกับรายจ่ายนั้น ก็อยู่แล้ว แต่มาดูตัวเลขเกี่ยวกับหนี้ซึ่งพอเจอดอกเบี้ยแพง ๆ ซ้ำเข้าไปอีก ก็ยิ่งหนักยิ่งขึ้นตึกเป็นทวีคูณ ท่านประธานครับ ขณะนี้จำนวนหนี้ของครัวเรือนที่ยากจน โดยเฉลี่ยมีปรากฏตัวเลขอย่างนี้ครับ จำนวนหนี้รวมของแต่ละครัวเรือนโดยเฉลี่ยนั้น ๑๗,๖๓๓ บาท หนี้จำนวนนี้เกิดจากการใช้จ่ายของครัวเรือนประมาณ ๘,๐๑๙ บาท หนี้ที่เกิดจากการใช้ในการเกษตร ๖,๓๓๘ บาท และที่เป็นหนี้เพราะการใช้จ่าย ในธุรกิจอื่นมี ๓,๒๗๖ บาท ตัวเลขนี้ก็ต้องเข้าใจนะครับว่าเป็นตัวเลขเฉลี่ย ซึ่งหมายถึงรวมทั้งครอบครัวที่ได้เป็นหนี้ก็เอามาเฉลี่ยด้วย ฉะนั้นที่เป็นหนี้มากมาย กว่านี้เยอะครับ ที่เป็นเช่นนั้นผมก็อยากจะทำให้ท่านได้พิจารณาอีกประการหนึ่งว่า ความจริงทั้งหมดนี้เมื่อมาแจจออกเป็นรายภาค แล้วมาดูเป็นรายจังหวัดจะเห็น ที่ได้ยวครับว่าความยากจนซึ่งมีหนท่วมหัวมีเยอะ คือภาคเหนือซึ่งมีด้วยกัน ๑๗ จังหวัด มีจังหวัดที่มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย ๕ จังหวัด บึงเอี่ยมนครสวรรค์รวมอยู่ด้วย ผมพบดวงเป็นที่สุด ส่วนภาคกลางมีจำนวน ๒๒ จังหวัด ซึ่งไม่รวมกรุงเทพฯ จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ มีที่มีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายถึง ๖ จังหวัดเหมือนกัน สำหรับตะวันออกเฉียงเหนือเป็นแชมป์ (Champ) เลขครับ คือว่ามีจังหวัดทั้งหมด ๑๙ จังหวัด แต่จังหวัดที่มีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ถึง ๑๕ จังหวัด มีพื้นที่ได้เพียง ๕ จังหวัดเท่านั้น และที่ ๕ จังหวัดนี้ก็ใกล้ ๆ เหลือไม่กี่บาท

ภาคใต้ก็เหมือนกันมีทั้งหมด ๑๕ จังหวัด มีที่มีประชากรรายได้้น้อยกว่ารายจ่าย ถึง ๗ จังหวัด ถ้าท่านนายกฯ อยากรู้ว่าจังหวัดไหนบ้าง ผมมีรายชื่ออยู่ ถ้าอ่านก็เสียเวลา เดี่ยวจะเอาไปให้ ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องซึ่งอยากจะทำให้เห็นถึงความยากจนทั้งหมดนี้ ซึ่งมีในหลาย ๆ อาชีพ เพราะว่าคนของเราก็ประกอบอาชีพอยู่หลายต่อหลายทาง ทั้งหมดนี้มีคนจนปนอยู่เยอะแยะทุกอาชีพ แต่ที่สำคัญที่สุดก็เห็นจะต้องมาพิจารณากัน เฉพาะในด้านเกษตรกร ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดในบรรดาประชากรที่อยู่ในอาชีพต่าง ๆ ก็น่าจะคิดว่า บุคคลกลุ่มนี้คือเกษตรกรจนมากเพราะอะไร ถ้าดูแล้วจากนโยบายที่ท่านเขียนมาแล้วผมรู้สึกว่า มันผิดไปอย่างที่ผมคิดว่ามาแล้ว คือความยากจนของเกษตรกร เรื่องแรกที่พูดถึงคือเรื่องขาดทุนทำกิน ทุนนี้ต้องเรียนนะรับท่านประธาน มันประกอบด้วยทุนที่สำคัญที่สุดคือทุนที่ดิน ที่ดินเป็นทุนสำคัญในการทำกินของเกษตรกร ที่ดินที่ขาดอยู่นี้มีทั้งที่ทำกินอยู่ในที่ดินของรัฐ และยังไม่มีกรรมสิทธิ์มากมาย ท่านนายกฯ ท่านท่องเที่ยวอยู่ในอีสานมากมาย ก็คงจะรู้ว่าเกษตรกรที่ทำกินอยู่บนที่ดินของรัฐ ที่ถือได้ว่าผิดกฎหมาย รุกที่ของแผ่นดิน แต่เขามีสิทธิ์ที่ควรจะได้กรรมสิทธิ์อย่างที่เราได้กำหนดไว้ว่าจะต้องออกเอกสารสิทธิ์ ส.ป.ก. ๔-๐๑ ค้างอยู่มากมาย นอกจากเรื่องเกี่ยวกับที่ทำกินที่ได้ลาคีที่ของรัฐแล้วยังไม่มีกรรมสิทธิ์ก็ยังมีที่ขาดเพราะว่าต้องไปเช่า เขาทำกิน ทำกินอยู่แล้วแต่บนผืนที่ดินที่เพื่อนโยบายเร่งรัดการปฏิรูปที่ดินที่ท่านเขียนไว้ในนโยบาย เขียนไว้แต่เพียงว่าจะปฏิรูปที่ดินให้เกษตรกรผู้ยากจนไม่มีที่ดินทำกิน ไม่ได้บอกเลยว่าจะทำให้เช่าสักเท่าไร นี่ก็เป็นประเด็นอันหนึ่งที่ผมอยากจะไม่กล้า เขียนลงไปเพราะไม่แน่ใจว่าจะทำได้แค่ไหน หรือว่าไม่คิดจะทำ คำถามอันนี้ต้องตอบนะครับ เพราะว่าแต่ละภาคมีเรื่องมีความต้องการที่แตกต่างกัน ผมได้เรียนแล้วว่า บางภาคเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเช่ามาก บางภาคก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการที่รुकล้าที่หลวงมาก มันจะตึงแก๊ทั้ง ๒ ทาง แก้อย่างไรไม่ได้บอกไว้เลย เนื้อที่ดินที่ท่านจะบริหารจัดการในเรื่องนี้จะสักกี่ไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ กี่ไร่ พ.ศ. ๒๕๕๐ กี่ไร่ มันน่าจะต้องบอกกันให้รู้เหมือนกันในการแถลงนโยบายครั้งนี้ เพราะว่ามันเป็นเรื่องสำคัญ เพราะที่ดินทำกินเป็นทุนสำคัญที่สุดของเกษตรกร นอกจากทุนที่เป็นที่ดินแล้ว ทุนที่เป็นเงินก็เหมือนกัน คือถ้าขาดทุนที่เป็นเงินแล้ว การผลิตที่ท่านอยากจะทำให้ขยายตัวอะไรก็ตาม มันมีปัญหาแน่นอน

ว่าทำไม่ได้ ที่นี้ทุนที่ทำกินอยู่ในปัจจุบันเท่าที่เกษตรกรรมอาศัยอยู่ขณะนี้ นอกจาก
ที่ได้จากสถาบันของรัฐ ธ.ก.ส. มันก็ยังมีทุนอีกประเภทหนึ่งเขาเรียกว่า
ทุนเถื่อนก็-----

ทุนเล่าแก่นี้เป็นทุนอกระบบ ท่านเขียนไว้เหมือนกันว่า ท่านจะแก้เรื่องนี้ แต่คนที่ท่านจะแก้ให้มัน ท่านไม่ได้พูดเลยแม้แต่สักคำเดียวว่า จะแก้ด้วยวิธีไหน อย่างไร แล้วแหล่งทุนแหล่งใหม่นี้มีให้ไหม เพราะว่าทุนของ ธ.ก.ส. มันไม่พออยู่แล้ว และกฎเกณฑ์ของ ธ.ก.ส. มันก็ไม่ได้ช่วยให้เกษตรกรได้มีโอกาสได้ทุนทำกินที่สมบูรณ์ ไม่ได้พูดสักคำว่าจะแก้ไขจะอย่างไร ผมเชื่อว่าท่านรู้แน่ครับ แต่เวลาเขียนนโยบายนี้ ท่านไปมอบให้ใครเขียนก็ไม่รู้ เลยตกไป เรื่องนี้เรื่องสำคัญมาก ทุนของเกษตรกรที่จำเป็นจะต้องแก้ไข เพื่อให้เขามีโอกาสทำกินได้ดีขึ้น เพื่อให้เขามีโอกาสส่งขายการผลิตของท่านพูดถึงเรื่องผลิตผลต่ำ พูดไว้เหมือนกันในนโยบาย แต่ผลผลิตที่มันต่ำนั้น ท่านต้องเข้าใจด้วยละเอียดครับว่า เรื่องแรกที่สุดที่สำคัญมากก็คือ ดินมันขาดน้ำ ทำกินไม่ได้ผล เพราะชลประทานไม่มีทั่ว ที่ดินที่ทำการอยู่เดี๋ยวนี้น้ำไม่ท่วมก็แล้งไปเลย แห้งแต่กระแหนง ทำกินไม่ได้ทั้งปี ที่ท่านต้องเที่ยวมาเป็นแสน ๆ กิโลอะไรนี่ มันต้องรู้แล้วครับว่ามีมากมายแค่ไหนในอีสาน จะพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรเขียนไว้เหมือนกัน แต่เขียนไว้บอกว่า โดยจะจัดทำแผนแม่บทขึ้นดำเนินการในระยะยาว มันจะทันกินหรือ ก็ไหนบอกว่าจะอยู่แค่ ๓ ปี อย่างนี้ที่ผมเห็นว่ามันเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงครับ แล้วผมมาดูแล้ว โดยเฉพาะภาคอีสานต้องแก้ไขมากมายนานหลายทศวรรษที่เกี่ยวกับการที่จะกระจายน้ำไป เพื่อทำการเกษตรให้ครอบคลุมไปทั่ว ถ้ามจริง ๆ ว่า จะจัดทำแผนแม่บทนี้ กำหนดไว้หรือเปล่านั้น แต่ละภาค ๆ จะทำอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านบุญชูครับ ผมก็สนใจด้วยความเกรงใจ แต่เวลาเลยมา ๕ นาทีแล้วนะครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ผมพยายามเอารายละเอียด ท่านประธาน ขอประทานโทษจริง ๆ ไม่กล้าจะไปขัดขึ้น อาจจะเอารายละเอียดชี้ให้ท่านได้เห็น แล้วท่านจะได้ลงมือไปแก้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กติกาอันอย่างนั้น ผมก็ให้เวลาเลยมาแล้ว ต้องช่วยสรุปแล้วครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : อย่างนั้นหรือครับ กติกาก็ต้องเป็นกติกาละครับ แต่ว่าเรากำลังทำอะไรให้กับบ้านเมือง ให้กับประโยชน์ของรัฐบาลเองในการที่จะแก้ปัญหาให้ถูกทาง เพราะท่านแถลงนโยบายมาในลักษณะซึ่งมันไม่ถูกเป้า ก็อยากจะชี้ให้เห็น

แต่บึงเอิกฉมจำเป็นจะต้องเอาตัวเลขอะไรมามาก ๆ มาอ่านให้ฟัง มันก็เลย
 เสียเวลาไปบ้าง กรุณาผ่อนปรนกันบ้างนิดหน่อย แบบเดียวกันที่เขาจะคิด
 ผ่อนปรนทางหนี้สินอะไร เรื่องมันทั้งหมดก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาว่า
 ผลิตผลตกต่ำนี้ ท่านจะแก้อย่างไร เพราะว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพันธู์ด้วย
 ว่าพันธู์มันไม่ดี ท่านจะลงทุนในด้านนี้แค่ไหน จะฟื้นฟูเกษตรให้ได้สำเร็จ
 มันก็จำเป็นจะต้องทำให้ครบทุกอย่าง เฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการตลาดครับ
 ตลาดที่ท่านเข็ทนไว้บอกว่า จะรักษาระดับราคาพืชผลให้มีค่าเป็นธรรมต่อ
 ผู้ผลิต ผมไม่รู้ว่ารัฐบาลนี้ เขากำหนดมาตรการที่จะใช้วัดความเป็นธรรมอย่างไร
 อะไรที่จะเป็นธรรม หมายความว่า ราคาที่เป็นธรรมต่อผู้ผลิตนั้น ต้องเป็น
 ราคาที่กำหนดด้วยหลักเกณฑ์อะไรสักอย่างหนึ่งน่าจะบอก ผมเห็นว่าเท่าที่
 ท่านอ่านแถลง ฯ ไปเมื่อวานนี้ ชาวบ้านที่นั่งฟัง ฯ อยู่ ผมว่า เขาจะงครีบ
 เขาจะทำให้ราคาเป็นธรรมนี้ แล้วท่านจะได้อะไร -----

ภาษาอย่างนี้มันใช้ไม่ได้หรอกครับ สำหรับที่จะให้ประชาชนได้รับรู้เรื่องนโยบายของท่าน ผมคิดว่าเรื่องอย่างไรก็ตามความเป็นธรรมจะเริ่มเมื่อไรกัน เพราะมันที่ท่านเข้ามาว่าเป็นรัฐบาลกำลังจะเก็บเกี่ยวข้าวกันแล้วนะครับ ข้าวนี้จะราคาเท่าไรมันถึงจะเป็นธรรม ช่วยบอกให้หน่อยเถอะ นั่นสินทั้งหมดที่เป็นปัญหาใหญ่ของเกษตรกร หากินเท่าไร ๆ ก็ไม่พอใช้หนี้ท่านจะแก้อย่างไร ท่านเขียนไว้ว่าสนับสนุนในสถาบันการเงินมีบทบาทสำคัญในภาวะกับปัญหาหนี้สินนอกระบบ ไม่ได้พูดสักคำว่าจะทำอย่างไร เเลมาจากไหน ท่านหัวหน้าของผมก็ได้พูดได้ทั้งตั้งไปแล้ว แต่ไม่รู้จำได้หรือเปล่าจะมาตอบให้หรือเปล่า การสนับสนุนการเงินโดยสถาบันการเงินทั้งหมดขณะนี้ทางด้านเกษตรจะไปอย่างไร ลงค์กรสำคัญที่สุดของภาคเกษตรคือสหกรณ์ ถ้าสหกรณ์ไม่มีบทบาทที่จะมาช่วยเหลือเกษตรกรซึ่งเป็นผู้ผลิตรายย่อย ๆ ก็ต้องอยู่ในสภาพเสียเปรียบ ตลาดที่ไม่ได้มีสหกรณ์เข้ามาช่วยแก้ปัญหา เพราะว่าตลาดเราเป็นตลาดเสรีที่ต้องแข่งขันกันตลอดเวลา แล้วคนทำการปลูกเล็ก ๆ น้อย ๆ จะไปสู้พอยค่าใหญ่ ๆ ได้อย่างไร ราคาที่พ่อค้าซื้อในดินฤดูกับปลาสฤดูก็ผิดกันมาากมาก ทั้งหมดไม่ได้เอ่ยเลขว่าจะให้สหกรณ์ทำหน้าที่แก้ปัญหาเรื่องนี้หรือเปล่า อย่างไรหรือไม่ พูดแต่เพียงว่าจะให้สหกรณ์เป็นองค์กรสร้างรายได้แก่เกษตรกรอย่างป็นรูปธรรม เขียนเข้าไปอย่างนี้ ผมเป็นชาวบ้านผมฟังดูแล้วมันก็เอียนครับ อะไรก็ไม่รู้ นี่ทั้งหมดครับที่ผมท้วงติงกับท่าน ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะจบแล้วครับ

ท่านประธานทราบไหมว่า ท่านนายกรัฐมนตรีท่านนี้เมื่อสมัยรับราชการทหารท่านได้เคยพูดว่าท่านได้ผ่านศึกสงครามมา ๕ ศีก ที่น่าภาคภูมิใจเป็นที่สุดผลของศึกที่ท่านผ่านจะเป็นอย่างไรก็ต่อชีวิต ต่อตัวท่านเองอย่างไร ผมไม่สามารถจะไปประเมินได้ แต่หลังจากท่านลาออกจากราชการทหารเมื่อได้บรรดาศาสนะสูงสุดทางทหารแล้ว ท่านก็ได้รับมอบหมายจากสภาให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี พร้อมกับท่านได้เปล่งวาจาจาสาเข้าทำสงครามอีกครั้งหนึ่ง เป็นครั้งที่ ๒ สงครามครั้งนี้ก็เป็นสงครามที่ต้องสู้กับความยากจนซึ่งท่านถือว่าเป็นศัตรูสำคัญที่ท่านต้องเอาชนะให้จงได้ ผมก็ขอภาวนาให้ท่านชนะ แต่เมื่อพิจารณาจากคำแถลงนโยบาย ซึ่งเสมือนกับแผนยุทธการของท่านแล้วบอกจริง ๆ ว่าเป็นห่วงว่าท่านจะแพ้ ทบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณพิเชษฐ ถัดจากคุณพิเชษฐ เป็นคุณพอพลนะครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) :

ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ส.ส. กระบี่ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ความจริงหลังจากที่เพื่อนร่วมสมาชิกพรรคผม ท่านสุภชัย ท่านทาวินทร์ พุดไปเกี่ยวข้องกับนโยบายการเงินการคลังแล้ว ผมคิดว่าในส่วนนี้ที่ค่อนข้างที่จะไปก่อภาพรวมที่ค่อนข้างจะหมดจด แต่ผมจะขอถือโอกาสที่ท่านประธานได้กรุณาให้ผมนี้พูด เสริมได้บ้างในบางประเด็นครับ

ท่านประธานครับ ผมจะขออนุญาตที่จะเสริมในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายทางด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายด้านการเงินการคลังตามที่ได้เขียนไว้ในข้อ ๓.๑ ท่านประธานครับ ประเทศไทยเราวันนี้เรากำลังพูดกันว่า เรากำลังจะเป็นประเทศที่พัฒนาและเราคงจะต้องพัฒนาทันมาหลายปี ประเทศที่พัฒนาหรือด้อยพัฒนาวัดกันที่ไหน ท่านประธานครับ หลักเกณฑ์ส่วนหนึ่งการพัฒนาประเทศเราคงจะต้องใช้เงิน และเงินของประเทศชาติก็คงจะได้อาจงบประมาณ งบประมาณของประเทศถ้าหากว่าแบ่งเป็นส่วนใหญ่ ๆ ก็คงจะแบ่งได้เป็นเพียง ๓ ส่วนเท่านั้น ท่านประธานครับ ส่วนหนึ่งก็ต้องบประมาณหรือยกปกติ ซึ่งได้แก่เงินเดือนค่าจ้าง ค่าบำเหน็จบำนาญ ค่าตอบแทนทางข้าราชการทั้งหมดของประเทศ อีกส่วนหนึ่งก็คือกองทุน ซึ่งก็คงจะเป็นงบประมาณบวกค่าบริหารในการพัฒนา ประเทศที่ล่าช้าในการพัฒนาหรือพัฒนาแล้วแต่ไหน เขาคงจะไม่ใช้ดูจากว่าเนื้อเงินเม็ดเงินงบประมาณแต่ละปีมีแค่ไหน เพราะประเทศใหญ่ประเทศเล็กงบประมาณก็ย่อมจะไม่เท่ากัน แต่ส่วนที่เขาสังเกตกันทั่วไปก็คือดูว่าประเทศนั้นมีงบในส่วนที่เป็นงบพัฒนาเท่าไร สูงต่ำแค่ไหน และไปใช้เงินยกปกติที่เป็นงบเงินเดือนค่าจ้าง เป็นอัตราเปอร์เซ็นต์สูงแค่ไหน ประเทศไทยเราย้อนหลังไปเพียงแค่ ๑๐ ปีกว่าเท่านั้นเอง เราเจอสภาพที่น่ากลัวมาก ว่าประเทศไทยเรามีงบประจำเงินเดือนค่าจ้างต่าง ๆ เฉกสูงถึง ๘๒ เปอร์เซ็นต์ เงินงบประมาณทั้งประเทศทั้งหมดที่ตั้งกันไว้ก็แสนล้านบาทก็ตาม ๘๒ เปอร์เซ็นต์ เป็นเงินเดือนค่าจ้างหมด มีเพียงแค่ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้นที่เป็นงบพัฒนา ท่านรัฐมนตรีชีวิตนี้ย้อนไปดูได้ครับ เพียงแค่ ๑๐ กว่าปี ตรงนี้เป็นปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาประเทศไทยของเราเห็นอย่างชัด และจากปี ๒๕๓๕ ต่อปี ๒๕๓๖ ที่พวกเราผมได้มีโอกาสไปอยู่ที่กระทรวงการคลัง เราได้พยายามที่จะแก้ไขพัฒนาประเทศอย่างจริงจัง และสิ่งที่เป็นรูปธรรมจริง ๆ ก็คือเงินงบประมาณจะต้องจัดสรรใหม่ งบประมาณประเทศหรืองบลงทุนควรที่จะตั้งได้เพิ่ม เพิ่มมาอย่างไร

ในแค่ ๓ - ๔ ปี ท่านประธานครับ เราเจอว่างบประมาณในปี ๒๕๓๕ ๔๖๐,๕๐๐ ล้านบาท ในเงินจำนวนดังกล่าวนี้เป็นงบรายจ่ายประจำเสีย ๓๑.๖๒ เปอร์เซ็นต์ ๓ แสนกว่าล้านบาท และเป็นรายจ่ายลงทุนเพียงแค่ ๒๘ เปอร์เซ็นต์ คือ ๑๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในอดีตเราไม่เคยมุ่งพัฒนาประเทศสูงถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์เลย เพียงแค่ย้อนหลัง ๕ ปีเท่านั้นรัฐบาลสมัยท่านหัวหน้าพรรคคมพัฒนาประเทศโดยเพิ่มงบประมาณที่เป็นงบพัฒนาขึ้นมาจาก ๒๘ เปอร์เซ็นต์ เพิ่มงบประมาณเป็น ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท มุ่งพัฒนา ๓๐.๖ ปี ๒๕๓๗ เพิ่มงบประมาณเป็น ๖๒๕,๐๐๐ ล้านบาท มุ่งพัฒนาเป็น ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๓๘ เป็น ๗๑๕,๐๐๐ ล้านบาท มุ่งพัฒนา ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๓๙ งบประมาณ ๘๕๓,๐๐๐ ล้านบาท มุ่งพัฒนา ๓๘.๘๒ เปอร์เซ็นต์เป็นเงิน ๓๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท และ ปี ๒๕๔๐ โดยท่านนายกรัฐมนตรีบรรหาร ศิลปอาชา งบประมาณประเทศไทย เป็น ๙๘๔,๐๐๐ ล้านบาท งบพัฒนาเราเหยียบ ๕๒ เปอร์เซ็นต์เป็นครั้งแรก ในประวัติศาสตร์ ตรงนี้เราภาคภูมิใจกันมาก และเราก็คือประเทศไทย เริ่มจะเข้าสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เพราะเรามุ่งก็เป็นส่วนงบพัฒนาถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ระเบียบวินัยการเงินการคลังต่อไปนั้นก็จะต้องระมัดระวังว่างบพัฒนาประเทศเมื่อเราพัฒนาถึงขนาดนี้ เราจะต้องไม่ให้ออกหลังไปกว่านี้อีก การที่เราจะกำลังเหล่านี้ได้ประการหนึ่งก็คือ เราต้องจำกัดงบประมาณ จำกัดจำนวนข้าราชการ เคลียร์ข้าราชการไปในหน่วยงานต่าง ๆ ให้เหมาะสม รายได้ของประเทศเพิ่มเท่าไรต้องทุ่มเทในงบพัฒนาประเทศ ไปยังชนบทให้เหมาะสมให้ถูกต้องให้สมควร และมองโครงสร้างเงินเดือนด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง ซึ่งเมื่อปี ๒๕๓๗ พวกกระผมอยู่ที่กระทรวงการคลัง ท่านรัฐมนตรีชีวิตันต์ดูแลกรมบัญชีกลางไปย้อนหลังดูว่า เราพิจารณาในโครงสร้างเงินเดือนด้วยความละเอียดด้วยความระมัดระวังแค่ไหน ผมจำเป็นจะต้องพูดเรื่องนี้เพราะนโยบายนี้เขียนเอาไว้ของรัฐบาลนี้ เขียนไว้ว่าจะรักษาวินัยการเงินการคลัง แต่ในขณะที่เขียนไว้ในวันหลาย ๆ หัวข้อ ไม่ว่าจะในกระทรวงศึกษาธิการหรืออีกหลาย ๆ กระทรวงว่า ต่อไปเราจะเพิ่มงบพัฒนาประเทศของเรา รักษาตัวเลข ๕๐ กว่า เปอร์เซ็นต์ให้ได้ เพื่อเป็นการพัฒนาประเทศตามแผนงานต่าง ๆ ---

แต่การกระทำทั้ง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วและสิ่งที่จะเกิดต่อไปได้มีการรักษาสິงเหล่านี้ไว้
 ให้มีความมั่นคงไว้หรือใหม่ เมื่อขณะที่เรามองการปรับโครงสร้างเงินเดือน เรามอง
 เงินเดือนข้าราชการดูด้วยความเป็นห่วงว่าครูทั่วประเทศเป็นข้าราชการที่เช่นเดียวกับ
 ข้าราชการกรม กองอื่น ๆ ดิทยศัตตขึ้นติด ซี. เต็มไปหมด ขอมมาอยู่กระทรวงอุตสาหกรรม
 ด้รับผมเงอว่าวิศวกรที่กระทรวงอุตสาหกรรมติดขึ้น ซี. ๖ อยู่ ๑๖ ปีด้รับ บางทง
 ๑๕ ปี บางทง ๑๕ ปีเยอเยอไปหมด ดูที่ข้าราชการกรมสรพสามิต คนดิทยศ
 ตัดขึ้น ซี. ๖ อยู่ เป็นจ่านวน ๑๐ ปีเยอเยอไปหมด กรมสรพพากร เมียดูไปถึง
 กรมคั้นไม่ว่ากระทรวงเกษตรฯ ไม่ว่ากระทรวงพาณิชย์ ไม่ว่ากระทรวงสาธารณสุข
 เราเจออย่างนี้เต็มไปหมด เราอยากให้เขาได้เลื่อนยศเยอหับ เราอยากด้รับ
 เราอยากจะปรับ ซี. ๗ ให้เขา แต่โครงสร้างงบประมาณของประเทศเป็นอก่างนี้
 ถ้าเราไปปรับให้แก่ข้าราชการกระทรวงการคลัง กรมสรพสามิต เราจะให้
 ด้ตอบอย่างไรแก่กระทรวงศึกษาธิการ เราจะให้ด้ตอบอย่างไรแก่ข้าราชการ
 ทหารที่ดิทยศพันโทอยู่เป็นสิบ ๆ ปี เราจะให้ด้ตอบอย่างไรแก่ข้าราชการ
 ด้รวจที่ดิทยศพันโทอยู่เป็นสิบ ๆ ปี ด้รบใดที่ไมด้ด้ตำแหน่งด้ก้ากับก็จะไม่ด้
 พันเยก เราจะให้ด้ตอบอย่างไรแก่ข้าราชการด้รวจทั่วประเทศ เห็นแสนคน
 ที่ดิทยศร้อยเยก เมื่อไมด้ด้ตำแหน่งสารวัตรเขาก็ไม่มีโอกาสที่จะดิทยศพันด้รวจด้ริ
 สิ่งเหล่านี้คือปัญหาของประเทศ เราอยากจะแก้ไขปัญหาให้คนเหล่านี้เงอแทบขาด
 แต่เราต้องรักษาวินัยการเงินการคลังและโครงสร้างเงินเดือนให้เสมอภาค
 ให้เป็นธรรมแก่ข้าราชการทุกทงเยอ ทุกหมู่ ทุกเหล่า เกิดละไรขึ้นในเยียงแก่
 รัฐบาลนี้ด้รับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการด้รับ ผมเคอพรพับถือท่าน
 ด้จกกันด้ตั้งด้สมัยท่านยังอยู่คาลเท็กซ์ โครงสร้างเงินเดือนของประเทศไทย
 คงจะไม่ใช้โครงสร้างเงินเดือนของบริษัคคาลเท็กซ์ แต่เราว่าจ่าเงนจะต้องดู
 ด้ด้วยความละเยือยรอบคอบและเป็นธรรมไปยังข้าราชการทุกทงเยอ เพราะฉะนั้น
 สิ่งที่ท่านผู้มีเกียรติคิดหนึ่งในสภาพุตด้ด้วยความภาคภูมิใจ เมื่อดันนี้ว่าด้ใจด้รับ
 ข้าราชการครูผู้สอน กระทรวงศึกษาธิการ ๒ แสนก่าคนได้เลื่อนขึ้นจก ซี. ๖
 เกิน ซี. ๗ โดยระบบการเลื่อนไหลไม่ด้ต้องสอบไม่ด้ต้องทำอะไรเลยด้รับ ด้ไปนี้
 ท่านจะให้ระบบอย่างนี้กับข้าราชการฝ่ายปกครองหรือเปล่า ำด้ดีอำเภอระด้บ ๒
 ทั่วประเทศก่าไร ท่านจะให้ระบบอย่างนี้กับข้าราชการกระทรวงเกษตรฯ หรือเปล่า
 กับกระทรวงพาณิชย์หรือเปล่า กับกรมอื่น ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการที่ไม่ใช่
 ฝ่านักงานการประถมศึกษาหรือเปล่า และถ้าท่านให้ ท่านมีเงนจกที่ไทน และท่านจะ
 รักษาระบบจะควบคุมเงนเดือนประจำงบประจำไว้ด้มที่รัฐบาล ถ้าพยายามก่า

มาตัวคนเดียวมาไกลลำบาก ๕ ปีจนวันหนึ่งเรากำลังจัดเข้าสู่ประเทศที่กำลังพัฒนา โดยมีโครงการสร้างงบพัฒนาถึงขนาดนั้นแล้วได้หรือเปล่า กระทรวงศึกษาธิการเขียนนโยบายไว้ว่า ตัดไปนั้นจะเน้นปรับปรุงกระทรวงศึกษาธิการด้วยภาระเน้นงบลงทุน และงบพัฒนาให้แก่กระทรวงศึกษาธิการมากที่สุด ผมเห็นด้วยครับ ทุกคนเห็นด้วย พวกผมชื่นชม แต่ขณะเดียวกันท่านทำส่วนกับสิ่งที่ท่านทำไปแล้ว งบประมาณของ สักส่วนกระทรวงศึกษาธิการเท่าไรก็เท่า นั้นละครับ ถึงแม้ท่านจะเป็นรัฐมนตรี ที่มีอิทธิพลมากเป็นพิเศษว่ารัฐมนตรีคนอื่นก็ตาม แต่สัดส่วนที่เป็นกฎ เป็นเกณฑ์ ที่เป็นของกระทรวงศึกษาธิการเท่าไรก็เท่า นั้น กระทรวงศึกษาธิการไม่มีสิทธิที่จะเอาเปรียบทบวงมหาวิทยาลัย ไม่มีสิทธิที่จะเอาเปรียบกระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุขและอีกหลาย ๆ กระทรวงของเรา มันอยู่ในเกณฑ์อื่นแต่ก็ทั่วกัน และถ้าท่านทำโดยที่ท่านบอกว่ายศ ซี. ๗ ซีดี ซี. ๗ ที่ทั่วประเทศ ๒ แสนกว่าอันเสียจนโรงงานผลิตไม่พอจะขาย ต่อไปนั้นท่านจะเอา งบประมาณที่ไหนที่จะมา เป็นงบพัฒนาของประเทศไทย -----

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้กินท่านนายก รัฐมนตรีที่ผมเคารพหาเสียงที่ชวนให้
 พุดกันว่าจะปรับปรุงเงินเดือนท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้าน จะขึ้นเงินเดือนท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้าน
 ขึ้นเงินเดือนท่านนั้นถึง ๖,๐๐๐ บาทเท่ากับ ซี. ๖ จะปรับเงินเดือนผู้ใหญ่บ้าน
 ทั่วประเทศอีก ๖๐,๐๐๐ - ๗๐,๐๐๐ คนทั้งหมดขึ้นมาคณะ ๒,๐๐๐ บาท
 ไม่ใช่ไม่ผ่านครับผมผ่านมาแล้วตอนนี้ พวกผมทำมาแล้ว ท่านนายกฯ ชวน หลีกภัย
 มีคำสั่งมีบัญชาไปที่กระทรวงการคลังตอนสมัยท่านชารินทร์อยู่ เราพิจารณา
 โครงสร้างเงินเดือนของท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านด้วยความระมัดระวังที่สุด เราตระหนักดีว่า
 ท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ที่มาจากการเลือกตั้งมีศักดิ์ศรี ท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านคงจะกิน
 เงินเดือนแบบข้าราชการประจำทั่วไปไม่ได้ ท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านรับเฉพาะค่าตอบแทน
 แต่ค่าตอบแทนของท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านจะพิเศษหรือจะมากจนผิดปกติ จนเสียโครงสร้าง
 เงินเดือนงบประมาณของประเทศไม่ได้ ตรงนี้จะต้องมีกฎหมายคุ้มครอง ละไว้ที่ปรับได้
 ตามกำลังความสามารถของประเทศโดยไม่ทำให้ประเทศเสียหายเราให้ไป
 หมดแล้วนครครับ เติมกำลังความสามารถที่จะให้เลขในปี ๒๕๓๗ ปี ๒๕๓๘
 เราปรับเงินเดือนท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้าน เงินเดือนผู้ใหญ่บ้าน ๕๐๐ บาทขณะนั้นน้อยมาก
 ขึ้นประจำไปแค่ขึ้นละ ๕๐ บาท เราปรับจาก ๕๐๐ บาท เป็น ๑,๒๐๐ บาท
 ขึ้นประจำปีจาก ๕๐ บาท เป็น ๓๐๐ บาท และเราปรับเงินเดือนท่านนั้นจาก
 ๑,๒๐๐ บาท เป็น ๒,๕๐๐ บาท ไปกินเพดานอยู่ที่ประมาณอีก ๓,๐๐๐ กว่าบาท
 ตรงนี้เพิ่มภาระงบประมาณให้แก่ประเทศปีหนึ่งหลายพันล้านบาท แต่เราก็ได้ป้องกัน
 สิ่งเหล่านี้ได้มีการจัดเตรียมทำเอาไว้อย่างดี วันนี้ถ้าหากว่าท่านจะปรับเงินเดือน
 ท่านนั้นทั่วประเทศอีก ปรับเงินเดือนผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศอีก ท่านจะตอบอย่างไร
 ถ้าท่านไม่ปรับสวัสดิการท่านนั้น ท่านไม่ปรับเงินเดือนผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และท่านมี
 เหตุผลอะไรที่จะไม่ปรับเงินเดือนของสมาชิกสภาตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด
 สมาชิกสภาเทศบาล และสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งล้วนแล้วแต่มาจากการเลือกตั้งใน
 สถานะเดียวกันทั้งสิ้น ท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านนอกจากได้รับค่าตอบแทนได้สิทธิประโยชน์
 ตอบแทนด้วยครับ สิทธิประโยชน์ตอบแทนที่ไม่เคยได้รัฐบาลสมัยท่านชวน หลีกภัย
 ให้หมด ค่ารักษาพยาบาล เฉพาะตัวรับได้ครึ่งหนึ่ง เราให้เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์
 ทั้งเฉพาะตัวบิดา มารดา และบุตร ค่าเดินทางเคยเบิกได้ครึ่งหนึ่งเราให้เขาเบิก
 ได้เต็มอีกหลาย ๆ อย่างที่เป็นสิทธิประโยชน์ตอบแทน ตรงนั้นท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้าน
 พอใจและเหตุการณ์ก็เรียบร้อย ข้าราชการหน่วยอื่นส่วนอื่นก็พอใจ แต่หลังจากนั้น
 ท่านไปหาเสียงบอกว่าท่านจะขึ้นเงินเดือนท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านเป็น ๖,๐๐๐ บาท
 เท่ากับ ซี. ๖ ท่านจะทำจริงหรือเปล่าว ถ้าท่านไม่ทำท่านไปบอกเขาทำไหม

ท่านจะหลอกท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศเพียงเพื่อหาเสียงครึ่งหนึ่ง แล้วไม่นึกถึงว่าคราวต่อ ๆ ไปจะทำอย่างไรหรือ แล้วท่านจะไม่นึกถึงเลยหรือว่าข้าราชการอื่นเขาเจ็บปวดแค้นไหน คนที่ไม่ใช่ศัตรู คนที่ไม่ใช่ท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านระบบของประเทศไทยระบบโครงสร้างวินัยการเงินการคลังของประเทศ ระบบโครงสร้างเงินเดือนพนักงานระดับเอ็นด้วยสิ่งที่ท่านไปพูดสิ่งที่ท่านไปทำไว้ ท่านตอบผมสิครับว่าท่านจะปรับเงินเดือนท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านจริงหรือเปล่า และถ้าท่านปรับท่านจะเอาเงินมาจากไหน และถ้าท่านปรับท่านนั้นปรับผู้ใหญบ้านท่านจะปรับสารวัตรท่านนั้นด้วยไหม ผู้ช่วยผู้ใหญบ้านด้วยไหม แพทย์ประจำตำบลด้วยไหม ถ้าไม่ปรับเหตุผลอะไร เขาคู่ในสถานะเดียวกันทั้งหมด และตัดไปนี้ เรามาดูว่าเราจะพัฒนาท้องถิ่น เราจะให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล สภาตำบลทุกคนมีรายได้ดีขึ้น ท้องถิ่นเจริญขึ้น ท่านจะให้ท้องถิ่นเจริญขึ้นมีรายได้มากกว่านี้ โดยให้เงินทั้งหมดรายได้ทั้งหมดไปอยู่ที่เงินเดือนที่เพิ่มขึ้นมหาศาลอย่างนั้นหรือ และตรงนี้จะครบเป็นโครงสร้างที่สมดุลจะทำให้รัฐบาลให้คำตอบด้วยครับว่า สิ่งที่พูดเพียงเพื่อหาเสียงในหน้าหาเสียงและจบไปเมื่อหาเสียงเสร็จเลือกตั้งเสร็จ หรือท่านจะทำจริง ๆ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างไรร ท่านชาวจีนที่ร่ำรวยชัดเจนไปแล้ว เวลานี้เราสูญเสียดุลบัญชีเดินสะพัดไปหนึ่ง ๕ แสนล้าน ๕ แสนล้าน นำกลับครึ่งหนึ่งของประมาณประเทศไทยสูญเสียไป วันหนึ่งเราถึงขนาดว่าจะต้องกู้เงินต่างประเทศมาขึ้นเงินเดือนข้าราชการในประเทศไทยอย่างนั้นหรือครับ ตรงนี้ตั้งแต่สมัยท่านฉานนั้นที่ บินฮาร์ฮุน ท่านศึกษาไว้ครับว่า ข้าราชการคนหนึ่ง ๆ ของประเทศไทยตั้งแต่รับราชการขึ้นตรึจนกระทั่งเกษียณอายุต้องใช้เงินมากกว่า ๑๕ ล้านบาท ให้เงิน ๑๖ ล้านบาทเศษ ๆ นโยบายขณะนั้นก็คือเราเห็นใจข้าราชการ แต่ว่าเราอยากที่จะให้จำกัดการเจริญเติบโตของจำนวนข้าราชการลuzzi ไม่เกิน ๒ เปอร์เซ็นต์ เพื่อที่ต่อไปมีรายได้ของประเทศชาติเพิ่มมากยิ่งขึ้น จะได้ให้รายได้ต่าง ๆ เหล่านั้นเป็นยอดเงินที่มีตัวหารที่จำกัด ไม่ใช่ตัวหารที่ลามา ๆ ไปเรื่อย จนข้าราชการลuzziด้วยความยากลำบากตลอดเวลา -----

โครงการต่าง ๆ เหล่านี้ผมเขียนว่ากระทรวงการคลังได้ทำไว้อย่างดีที่สุด
คณะกรรมการสำนักงาน ก.พ. ได้ทำไว้อย่างดีและเห็นความพอใจของ
ข้าราชการทุกหมู่เหล่าจนกระทั่งบัดนี้ ทบวงมหาวิทยาลัยหยุดเคลื่อนไหว
เพราะพอใจในความเป็นธรรมที่ได้รับ ข้าราชการทุกกรม กอง ทุกหน่วยงาน
หยุดเคลื่อนไหว เพราะพอใจในสิ่งที่ได้กระทำไปในรัฐบาลที่แล้ว ๆ มา วันนี้
นำหนักใจท่านเขียนนโยบายไว้อย่างหนึ่งแต่หาเสียงไว้อย่างหนึ่ง พูดไว้
อย่างหนึ่งที่ทั่วประเทศท้อสสัน แต่วันที่ท่านเขียนนโยบายจริง ๆ ผมพยายาม
ดูว่ามีไหนนโยบายในเรื่องขึ้นเงินเดือนข้าราชการและกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ไม่มี
แต่ว่าท่านก็เขียนไว้สักเช่นกันว่าถึงแม้จะไม่มีนโยบายก็อาจจะกระทำได้
ถ้าเห็นว่าเหมาะสม ท่านเห็นเหมาะสมที่จะทำเช่นนั้นด้วยหรือเปล่าที่จะรื้อระบบ
โครงสร้างเงินเดือนทั่วประเทศและที่จะทำลายงบประมาณของประเทศไทยที่
พัฒนาก้าวหน้าจากที่เรามีอยู่แค่ ๒๘ เปอร์เซ็นต์ช่วง ๕ ปีเราพัฒนาถึง ๔๐
เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่เพิ่มนี้เป็นน้ำ เป็นไฟ เป็นถนน เป็นโรงเรียน เป็นโรงพยาบาล
เป็นสาธารณสุข เป็นการกระจายความเจริญไปทั่วประเทศเป็นถนน ๔ เลน
เป็นสนามบิน เป็นท่าเรือ เป็นอะไหล่สารพัดแล้ว ผมจะทกลใช้เวลาที่จำกัด
ท่านประธานมองหน้าผมทราบแล้วว่าใกล้จะถึงเวลา ขอกราบเรียนว่า
โครงการวิชิการ เงินการคลังของประเทศ เป็นเรื่องสำคัญที่สุด เวลานี้ปัญหา
การเงินการคลังของประเทศมีปัญหามาก ๆ ด้วยการกระทำที่สะเพร่า
ด้วยความที่ไม่ระมัดระวังไปเพิ่มงบประมาณทีละ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ๕,๐๐๐
ล้านบาท เพียงเพื่อตามอำเภอใจและขาดการไตร่ตรองอย่างละเอียด วันนี้
เราขาดดุลการคลัง เราเก็บภาษีเรามีรายได้ขาดไปตั้ง ๗๘,๐๐๐ ล้านบาท
แต่ในขณะที่เดียวกันรายจ่ายเราจ่ายไปหมดแล้ว แล้วเราจะทำอย่างไรกับปีหน้า
ที่เราหาไป ๗๘,๐๐๐ กว่าล้านบาท เราจะเอาที่ไหนไปชดเชย และถ้าหากว่า
รัฐบาลที่เขียนว่าจะรักษาวินัยการเงินการคลังของประเทศอย่างเต็มงวดเช่นนี้
จะพยายามเพิ่มงบประมาณประเทศเช่นนี้ แต่กลับกระทำในสิ่งที่สวนทางกันอย่าง
สิ้นเชิงนี้ แล้วจะสามารถให้นโยบายรัฐบาลที่มีแรงต่อสภานี้ เป็นรูปธรรมจริง ๆ
ได้อย่างไร ด้วยความรักด้วยความเคารพ ผมขอลาหยุดพัก ขออนุญาตตติง
เขาไว้ แล้วท่านโปรดให้คำตอบเพื่อให้ทุกคนที่ยืนยันได้ตั้งวันนี้ได้สบายใจด้วยว่า
สิ่งที่ท่านพูดท่านพูดเล่น ๆ ท่านพูดตอหน้าเสียง ท่านพูดเอาคะแนน ท่านพูด
เพื่อหลอกคนอื่น ท่านเพื่อหลอกคนชนบทเพื่อให้ได้คะแนนเสียงมา ท่านไม่ได้ทำ
จริง ๆ คล่าถ่มน้หรือ ท่านก็ยังรักประเทศไทย ท่านก็รักบ้านรักเมือง ท่านก็

๑๒๑

ร. ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ฝ่าวีตรี ๖๐/๓

รักใครงสร้างงบประมาณใครงสร้างข้าราชการที่ประเทศเหมือนที่พวกผมรักอยู่
และผมจะขอพบพรคุณ ขอคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณปลองพล ถัดไป
คุณผรงค์ครับ

นายปลองพล ลติเรกสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ระบุรี) :
เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ปลองพล ลติเรกสาร สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานครับ เพื่อเป็นการประหยัดเวลา กระผมจะเข้าสู่ประเด็นของ
นโยบายของรัฐบาลที่ผมอยากจะเสนอแนะและซักถาม ในเรื่องนโยบายที่
เกี่ยวกับการปฏิรูปที่ดินนั้น รัฐบาลชุดปัจจุบันได้เขียนนโยบายนั้นทุกคำพูด
แทบทุกตัวอักษรนั้นเหมือนกับรัฐบาลในชุดที่แล้ว ซึ่งกระผมหวังว่าเมื่อก่อน
ก็หมายความว่ารัฐบาลชุดปัจจุบันนั้นเห็นด้วยในนโยบายและวิธีการดำเนินการ
เกี่ยวกับเรื่องการเร่งรัดการปฏิรูปที่ดินให้แก่เกษตรกรของรัฐบาลชุดที่แล้ว
กระผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า อยากจะแบ่งเป็น ๒ ประเด็น คือในเรื่อง
ที่คล้ายคล้ายหรือเรื่องที่ทำกัน ที่อยู่อาศัยนี้ปัจจุบันนี้มีเกษตรกรที่ยากจนซึ่งตั้ง
บ้านพักอาศัยอยู่ในที่ชุมชน ไม่ว่าจะ เป็นหมู่บ้านหรือจะเป็นตำบล ซึ่งกระจาย
อยู่ใน ๑๐๐ อำเภอมากกว่า ๕๐ จังหวัดซึ่งอยู่ในเขตปฏิรูป -----

แต่ราษฎรเหล่านั้นไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน เขาอยู่อย่างเลื่อนลอย และไม่มือนาคว่า เมื่อไรจะเป็นเจ้าของที่ดิน ซึ่งในเรื่องนี้รัฐบาลก็แล้ว คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ปีนี้ ๒๕๓๙ ได้มีมติที่จะออกกรรมสิทธิ์ให้ในที่ดิน และส่วนที่เป็นที่อยู่อาศัยในเขตปฏิรูปให้กับเกษตรกร และได้มอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปร่วมดำเนินการกับกระทรวงมหาดไทย กระทรวง จะขอให้รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไป เพราะผมจำได้ว่า ในช่วงระหว่างการหาเสียงเลือกตั้งนั้น ได้มีโปสเตอร์ของพรรคของ ท่านนายกรัฐมนตรีประกาศไว้ทั่วประเทศว่า ได้เวลายุติที่ดิน และที่นั่น ท่านทำให้เขาได้อยู่ดีเสียก่อนเออะครับ คือขอให้เขามีที่ดินที่อยู่อาศัยเป็นของเขาเอง เพื่ออนาคตของตัวเองเขาเอง และเพื่อลูกหลานต่อไป สำหรับในประเด็น เรื่องที่ทำกินนั้น กระผมได้ทราบจากทางหนังสือพิมพ์ว่าได้มีประกาศของสำนักงานปฏิรูปที่ดินว่าจะมีการเก็บค่าเช่าของเกษตรกรที่อยู่ในเขตปฏิรูป โดยอ้างว่าเป็นกฎหมายบังคับต้องทำเช่นนั้น กระผมอยากจะได้เรียนว่าที่ผ่านมาทำไมได้มีการเก็บ อันนี้จะสร้างปัญหาขึ้นมา เพราะว่าจะทำให้เกษตรกรนั้นไม่มีความมั่นใจว่า เมื่อต้องเสียค่าเช่าไปแล้ว เขาจะมีสิทธิในที่ดินนั้นต่อไปหรือไม่ และต่อไปอาจจะมีการเรียกหรือให้ออกไปจากที่ดินผืนนั้น แต่ถึงแม้ว่าจะอ้างว่าเป็นการเขียนไว้ในกฎหมายว่าต้องมีการเก็บค่าเช่า จึงอยากจะได้เรียนว่ากฎหมายที่ให้ช้อกเว้นไว้เหมือนกันในมาตรา ๓๐ ของ พ.ร.บ. ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกร โดยบอกว่าเกษตรกรคนใดนั้น ถ้าครอบครองที่ดินมาก่อน พ.ศ. ๒๕๑๐ ก็จะไม่เสียเฉพาะค่าธรรมเนียมในการรังวัด และค่าพัฒนาที่ดินเท่านั้น ไม่ต้องเสียค่าเช่า ซึ่งผลจากจะถามทางรัฐบาลต่อไปว่า ในการพิสูจน์สิทธิว่าได้มีการครอบครองก่อน พ.ศ. ๒๕๑๐ นั้น ได้ดำเนินการไปแล้วถึงไหน ทำไปแล้วกี่ราย ถ้ายังไม่ทำ กระผมอยากจะได้ขอให้รัฐบาลนี้ดำเนินการทำการพิสูจน์กรรมสิทธิ์สำหรับผู้ที่เข้ามาครอบครองที่ดินก่อน พ.ศ. ๒๕๑๐

นโยบายนของรัฐบาลชุดต่อไปที่ผมอยากจะอภิปรายก็คือในเรื่องสหกรณ์ รัฐบาลได้เขียนนโยบายเอาไว้ในข้อ ๓.๘.๕ บอกว่าจะสนับสนุนให้สหกรณ์การเกษตรมีการบริหารและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ และเป็นองค์กรสร้างรายได้แก่เกษตรกรอย่างเป็นรูปธรรม แต่ผมอยากจะได้เรียนท่านประธานว่า นโยบายในข้อนี้แตกต่างกับนโยบายของรัฐบาลชุดที่แล้ว รัฐบาลชุดที่แล้วบอกว่า พัฒนาและปรับปรุงกลไกของระบบสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะจะเน้นการส่งเสริมเงินทุนหมุนเวียนให้มีเพียงพอแก่สมาชิก ที่แตกต่างกันก็เพราะว่า

๑๒๓

ร ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

อุทฺติยวรณํ ๒๑/๒

รัฐบาลปัจจุบันนี้เน้นเฉพาะเรื่องสหกรณ์การเกษตร แต่ผมอยากจะเรียนให้
ท่านประธานได้ทราบไว้ว่าสหกรณ์นั้นมีหลายประเภทด้วยกัน มีทั้งสหกรณ์ร้านค้า
สหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์นิคม สหกรณ์ประมง และสหกรณ์อื่น ๆ อีก ไม่ได้
เฉพาะสหกรณ์การเกษตร สหกรณ์ทั้งหมดทุกประเภทรวมกันแล้วมีสมาชิก
ไม่น้อยกว่า ๓ ล้านคน แต่สหกรณ์การเกษตรนั้นมีสมาชิกประมาณ ๑ ล้านคน
ผมอยากจะเรียนถามว่ารัฐบาลชุดนี้ท่านเอาสหกรณ์ประเภทอื่นไปไว้ที่ไหน
และท่านไม่สนใจที่จะพัฒนาหรือจะสนับสนุนสหกรณ์ประเภทอื่นหรืออย่างไร
เพราะว่ารัฐบาลชุดที่แล้วกำหนดระบบสหกรณ์ไว้ครอบคลุมสหกรณ์ทุกประเภท
แต่รัฐบาลปัจจุบันนี้ได้เน้นเฉพาะสหกรณ์การเกษตร และในการที่เป็นองค์การ
สร้างรายได้แก่เกษตรกรอย่าง เป็นรูปธรรมนั้น รัฐบาลก็ไม่ได้กำหนดไว้
หรือท่านจะทำอย่างไรให้เขาเป็นองค์การสร้างรายได้ ในขณะที่รัฐบาลชุดที่แล้วนั้น
ได้ประกาศว่าจะส่งเสริมให้มีเงินทุนหมุนเวียนให้เพียงพอ -----

เพราะขณะนี้ปัญหาของสหกรณ์ก็คือปัญหาเรื่องเงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอ ปัจจุบันสหกรณ์ต้องกู้จาก ธ.ก.ส. ซึ่งได้บันทึกมามากมายว่าดอกเบี้ยนั้นสูงก็เข้าใจ เพราะว่า ธ.ก.ส. ก็ต้องไปกู้เงินอยู่แล้วต้องจ่ายดอกเบี้ย เช่นเดียวกัน เมื่อนำมาปล่อยให้กับสหกรณ์หรือเกษตรกรกู้ ราคาต้นทุนมันจะได้อู้อขึ้น แนวทางหนึ่งที่จะทำได้จะช่วยเหลือสหกรณ์ในเรื่องเงินทุนหมุนเวียน อยากรจะฝากให้รัฐบาลไปพิจารณาว่าในการที่จะจัดตั้งธนาคารสหกรณ์เพื่อที่สมาชิกของสหกรณ์จะสามารถกู้เงินเพื่อเป็นเงินทุนเวียนในการดำรงชีพในการทำอาชีพได้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้รัฐบาลไปพิจารณาในประเด็นนี้ เพราะว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ยากจนตามที่ท่านสมาชิกอาวุโสจากจังหวัดนครสวรรค์ ขออนุญาตเอ่ยชื่อนาม คือท่านบุญชู โรจนเสถียร ได้เคยไปแล้วว่ารัฐบาลต้องให้ความสนใจในการที่จะแก้ปัญหาของเกษตรกรที่ยากจน ที่จริงมันมีประเด็นอีกหลากหลายประเด็น ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมอยากจะอภิปราย แต่เนื่องจากเวลากำกัฏ แล้วผมเกรงใจสมาชิกท่านอื่น ก็อยากจะกระโดดข้ามไปถึงเรื่องนโยบายอีกเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นที่สนใจของผมก็คือในเรื่องของกีฬา รัฐบาลปัจจุบันนี้ได้เขียนนโยบายเกี่ยวกับเรื่องกีฬาออกมา ๔ ข้อด้วยกัน กระผมอยากเรียนท่านประธานว่าระหว่างที่มีการเตรียมการร่างนโยบายนั้นก็มีการออกมาว่ารัฐบาลชุดปัจจุบันนี้จะกำหนดให้มีการจัดตั้งกระทรวงกีฬาขึ้นจะแสดงเป็นนโยบาย กระผมก็ดีใจ เพราะว่า เป็นสิ่งหนึ่งที่รัฐบาลชุดที่แล้วนั้นให้การสนับสนุนและต้องการจะทำ คณะรัฐมนตรีชุดที่แล้วได้มีมติอนุมัติให้จัดตั้งกระทรวงวัฒนธรรมการท่องเที่ยวและการกีฬาขึ้น แล้วหลังจากที่ผมได้ไปหารือกับคณะกรรมการกีฬา และคณะกรรมการวิชาการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของสภาชุดที่แล้ว ก็มีข้อยุติว่าน่าจะมีการแยกกันเป็น ๒ กระทรวง คือกระทรวงกีฬาและเยาวชน และกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ว่าสภาได้ถูกยุบไปเสียก่อน รัฐบาลชุดที่แล้วจึงไม่มีโอกาสดำเนินการตามที่อยากจะทำ ซึ่งเรื่องที่ผมก็เสียดายที่รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ได้กำหนดว่าจะให้มีการจัดตั้งกระทรวงกีฬาและเยาวชนขึ้นในนโยบาย เพราะว่าทุกคนตระหนักดี สมาชิกหลายท่านก็อภิปรายไปแล้วว่า ปัญหาของเยาวชนของเราปัจจุบันนี้เป็นเรื่องของยาเสพติด ถ้าเรามีกีฬาคือมีการพัฒนากีฬา มีการสร้างสนามกีฬา มีการดึงให้เยาวชนของเรานั้นไปสนใจในเรื่องกีฬามากกว่าเรื่องอื่นก็จะ เป็นประโยชน์ต่อนักกีฬาต่อเยาวชน

๑๒๕

ร ๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

วิศมี ๖๒/๒

ในนโยบายข้อ ๖.๕.๑ รัฐบาลได้เขียนไว้ว่า จัดเตรียมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ให้มีความพร้อมในทุกด้าน รวมทั้งพัฒนาสมรรถภาพของนักกีฬาให้มีความพร้อมในการเข้าแข่งขัน ผมเห็นด้วยในนโยบายข้อนี้เป็นอย่างยิ่ง แต่ขอให้รัฐบาลดำเนินการอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาสมรรถภาพของนักกีฬาให้มีความพร้อมในการเข้าการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ท่านประธานทราฟไฟมครรับว่าในการเตรียมพร้อมนักกีฬานั้นใครเป็นผู้เตรียม ผู้ที่เตรียมรับผิดชอบในการเตรียมพร้อมนักกีฬาก็คือสมาคมกีฬาสมัครเล่นต่าง ๆ ผมทราบมาว่าได้มีการจัดให้มีการแข่งขันทั้งหมด ๓๓ ประเภทของกีฬา ก็หมายความว่าจะต้องมีอย่างน้อย ๓๐ สมาคมกีฬาสมัครเล่นจะต้องเกี่ยวข้องอยู่ด้วย แต่สมาคมกีฬาสมัครเล่นนั้นได้รับงบประมาณกันไม่เพียงพอ วิชิตเตรียมการนักกีฬาที่ได้ผลก็ต้องส่งนักกีฬาของเราไปแข่งขันในกีฬานานาชาติในต่างประเทศเพื่อให้มีประสบการณ์ให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น ผมเองในฐานะที่รับผิดชอบการกีฬาแห่งประเทศไทยในรัฐบาลชุดที่แล้วก็ได้สั่งการให้การกีฬาแห่งประเทศไทยนั้นจัดงบประมาณสำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่จะมาถึงนี้ ว่าถ้าสมาคมกีฬาสมัครเล่นเสนอขออนุมัติไปติดของเขาเสนอมา ซึ่งผมประเมินดูแล้วก็จะใช้ประมาณไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท แต่ผมคิดว่ามันเป็นการคุ้มที่จะพัฒนานักกีฬาของเรา เพราะว่าถ้าเราได้เหรียญทองมามากก็ดีใจกันทั้งประเทศ ไม่ว่าจะ เป็นรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน แต่ถ้านักกีฬาเราพ่ายแพ้ก็เสียใจกันทั้งประเทศ เช่นเดียวกับอย่างเช่นที่ทีมฟุตบอลเราประสบอยู่ที่ยุโรปขณะนี้ -----

ท่านประธานที่เคารพ ในรัฐบาลชุดที่แล้วนั้นได้มีการงบประมาณมาเพื่อพัฒนา กีฬาจากสำนักงานสลากกินแบ่งของรัฐบาล เป็นจำนวนเงินถึง ๒,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งในเรื่องนี้ผมต้องขอขอบคุณทางสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลด้วยที่ได้ อนุเคราะห์งบประมาณก้อนนี้มา งบประมาณก้อนนี้จะมีคณะกรรมการรับไป ดำเนินการ จะนำไปจัดตั้งกองทุนพัฒนากีฬาและสวัสดิการ จะนำไปพัฒนาผู้ฝึกสอน พัฒนาคิกกีฬา ส่งนักกีฬาไปศึกษาต่อในต่างประเทศ มีการจัดตั้งสนามกีฬาต่าง ๆ ก่อสร้างสนามกีฬาต่าง ๆ ในจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งในอดีตนั้นในจังหวัดเล็ก ๆ แทบจะไม่ได้งบประมาณเลย ท่านประธานครับ แต่ว่าในงบ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเราได้จากสำนักงานสลากกินแบ่งของรัฐบาล ซึ่งจะใช้ในระยะเวลา ๓ ปี ข้างหน้านี้ จังหวัดเล็ก ๆ หลายจังหวัดก็จะได้รับ จะได้มีสนามกีฬาเพื่อนักกีฬา และเยาวชนในจังหวัดนั้น ๆ จะได้มีสถานที่ที่ไปฝึกซ้อมได้ ท่านประธานที่เคารพ ผมก็ใช้เวลามา ๑๕ นาทีตามที่ได้กำหนด ก็ขอใช้เวลาเพียงเท่านี้และ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณณรงค์ ปฏิบัติสรีรกิจ ถัดไปเป็นคุณเทพ นะครับ

นายณรงค์ ปฏิบัติสรีรกิจ สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ณรงค์ ปฏิบัติสรีรกิจ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะ สมาชิกวุฒิสภา กระผมขอขอบพระคุณที่รัฐบาลได้เขียนนโยบาย และมีคำว่า คนพิการอยู่ในนโยบายนั้นอยู่ ๒ - ๓ ข้อ แต่ผมดูแล้วรู้สึกว่าเป็นงานที่ค่อนข้าง จะเป็นงานประจำ เขียนแล้วก็ไม่ได้แล้วก็เป็นสิ่งซึ่งทำไปแล้ว ผมเข้าใจว่า การเขียนนโยบายนั้นจะต้องดูถึงปัญหา รู้ซึ่งถึงปัญหาก่อนแล้วมีนโยบายมาเพื่อ แก้ปัญหานั้น แต่เท่าที่อ่านดูเห็นว่าไม่รู้จะเอาไปอ้างอิงและใช้ปฏิบัติอย่างไร กระผมจึงมีความจำเป็นที่จะต้องอภิปรายในเรื่องนี้ อันที่จริงนั้นผมไม่ทราบ ว่า ในการเขียนนโยบายนี้ได้ใช้แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ นั้น เป็นแนวทางบ้างหรือเปล่า เพราะเท่าที่ทราบนั้นแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมฯ ฉบับที่ ๘ นั้นมีนโยบายว่าเป็นแผนชี้ทิศทาง โดยที่หวังว่ารัฐบาลต่อ ๆ มา นั้น จะนำแผนนั้นมาใช้ กระผมเห็นว่าต่างคนต่างทำ เพราะฉะนั้นผมจึงขออนุญาต ชี้แจงถึงปัญหาเพื่อนำไปสู่การแก้ไขนโยบายให้ตรงกับเป้าหมาย กระผมจะพูด เพียง ๓ หัวข้อ คือ ด้านการศึกษาและด้านสังคม เหตุที่ผมเน้น ๒ ข้อนี้เพราะ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนพิการ ก่อนอื่นเมื่อพูดถึงคนพิการ กระผมขออนุญาตในที่ประชุมได้รับทราบว่าถ้าพูดรวม ๆ จะไม่เข้าใจ ต้องแยก

๑๒๖

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ยุทธาวรัตน์ ๒๓/๒

คนพิการเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มหนึ่งคือคนพิการที่มีความพิการมาก และไปอยู่ใน
ครอบครัวที่ยากจน คนพิการกลุ่มนี้เราต้องยอมรับการอนุเคราะห์ การสงเคราะห์
และสวัสดิการ แต่อีกกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ เป็นคนพิการที่งไม่มากนัก
สามารถนำมาพัฒนา นำมาฟื้นฟูเพื่อให้เป็นแรงงานนำเข้าสู่ภาคการผลิตและ
ภาคบริการ เป็นแรงงานที่เป็นเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นค่าใช้จ่ายทั้งหลายแห่ง
งบประมาณทั้งหลายซึ่งจะนำมาฟื้นฟูและพัฒนาคนพิการกลุ่มนี้ใน โปรดอย่านึกว่า
เป็นงบประมาณค่าใช้จ่าย อันที่จริงเป็นการงบประมาณค่าลงทุนเป็นการลงทุน
ในทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งตรงกับเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ ผมเห็นว่า
การศึกษาเนื่องจากว่าในประเทศเราไม่ได้มีพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพ
คนพิการใช้แล้วตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ มีมาตราหนึ่ง
ที่บอกว่า ให้สถานประกอบการรับคนพิการเข้าทำงาน ๐.๕ เปอร์เซ็นต์ คือ
๓๐๐ คน รับ ๑ คน ผลก็คือว่ามีนายจ้างขอให้คนพิการไปทำงาน ๕,๐๐๐ -
๖,๐๐๐ ราย ส่งไปได้ ๕,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ราย เหตุผลเพราะคนพิการนั้น
ส่วนใหญ่มีการศึกษาพื้นฐานน้อย เหตุที่น้อยก็เพราะไปดูลัทธิ เมื่อปี ๒๕๒๕
มีตัวเลขว่าคนพิการได้รับการศึกษาเพียง ๒ เปอร์เซ็นต์ พอต่อมาปี ๒๕๓๖
ได้รับ ๘ เปอร์เซ็นต์ ๑๓ ปีนี้มีอัตราการเพิ่มปีละครึ่งเปอร์เซ็นต์ ขณะเดียวกัน
ที่มีประกาศของสภาการศึกษาโลกว่าในปีคริสต์ศักราช ๒๐๐๐ นั้นจะเป็น
ปีการศึกษาเพื่อมวลชนหรือเอ็ดดูเคชั่น ฟอว์ ออล (Education for all)
ประเทศไทยประกาศอย่างภาคภูมิใจว่า มีคนรู้หนังสือ ๙๓ เปอร์เซ็นต์ ---

แต่ไม่ได้ประกาศว่ามีคนพิจารณาไม่รู้หนังสืออีกจำนวนเดียวกันคือ ๙๒ เพอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นถ้าจะใช้ยุทธศาสตร์ยุทธวิธีที่กระทรวงศึกษาธิการที่เทียบคนพิจารณาตลอดเวลามานั้น ต้องใช้เวลาอีก ๑๙๘ ปี พวกเราจึงจะได้รับการศึกษาอันทั่ว เพราะฉะนั้นเราก็มาดูกันว่า ปัญหาของการศึกษาสำหรับคนพิจารณาที่คืออย่างไร ขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการเน้นให้บริการที่เรียกว่า การศึกษาพิเศษคือเอาคนพิจารณา มา เรียงรวมกันที่ดี แต่สิ่งนี้ควรจะทำเท่าที่จำเป็น ถ้าอย่างนั้นทำอย่างไร จึงจะให้การศึกษาแก่คนทั่วไปที่ทุกคนพิจารณาที่ออก เรียงหนึ่งสี่ เรามีทฤษฎีที่เรียกว่า เรียงรวม เรียงนี้ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาฯ แผน ๘ เรียงร้อยแล้วว่าการศึกษานี้พิเศษเน้นให้กระทำเฉพาะเท่าที่จำเป็นสำหรับคนพิจารณาที่ไม่สามารถเคลื่อนที่เดินทางไปได้ แต่ให้เห็นไปที่การเรียงรวม การเรียงรวมนี้หมายความว่าไปเรียนที่โรงเรียนปกติที่ใกล้บ้าน ปัญหาที่คือว่าครูสอนไม่เป็นทำอย่างไร ทุกวันไปสมัครสอบออกไม่พร้อม แต่คำว่า ไม่พร้อม นี้ว่าจะมีกำหนดเวลาว่าไม่พร้อม ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปี แล้วเรียกครูเหล่านั้นมาอบรม แต่ทางกระทรวงศึกษาธิการมิได้กระทำเช่นนั้น งบประมาณก็ผ่านมาก็ใช้คำว่า เรียงรวม ไปขอ งบประมาณของรัฐบาลที่แล้วก็ได้มาเสมอ ผลที่สุดก็คือว่ามีได้นำมาพัฒนาครูที่ให้สอนคนพิจารณาเป็น เพราะการสอนคนพิจารณาที่นี้ต้องให้เทคนิคพิเศษ และใช้เครื่องมือพิเศษ แต่ ๘๐ - ๙๐ เพอร์เซ็นต์ของงบประมาณมาเป็นค่าที่ดินและค่าก่อสร้าง เมื่อเข้าที่นั่นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านหนึ่งได้พูดว่าเป็นศูนย์เตรียมความพร้อม แต่ในพระราชบัญญัติงบประมาณนั้น เขียนว่า ศูนย์การเรียนร่วมในการศึกษาพิเศษ จะเห็นว่าตรงกันข้ามกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากมาในการจัดการศึกษานั้น เอาอะไรเป็นเป้า เอาคนพิจารณาเป็นเป้า เอาหน่วยงานเป็นเป้า หรือจะเอาหน่วยงานราชการเป็นเป้า ปัญหาการศึกษาของคนพิจารณาต้องมีศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาพิเศษ ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาพิเศษนี้จะต้องตั้งขึ้นเพื่อให้บริการทางด้านวิชาการและสนับสนุนงาน เช่น คนหูหนวกจะเรียนนั้นต้องใช้ล่ามภาษามือเป็นสื่อในการเรียนรู้ แต่เราไม่มีภาษามือไทย คนอเมริกันเวลาเขาประชุมกันเขาจะบอกที่ใช้ภาษายังถูกและเป็นภาษาการประชุม ส่วนคนหูหนวกนั้นใช้ อเมริกัน สไตล์ แลงเกจ (American style language) หรือ เอ.เอส.เอ. (ASA) เราอยากจะให้รัฐบาลมีนโยบายว่าจะตั้งหรือจะสร้างคณะกรรมการพัฒนาภาษามือไทยขึ้น ขณะนี้ภาษามือสำหรับคนหูหนวกต่างคนต่างคิดต่างคนต่างพัฒนาด้วยความหวังดี แต่ไม่รวมศูนย์ ผลก็คือว่า คนหูหนวกกลืนน้ำรีที่นั่นไม่มีภาษาเป็นเครื่องพัฒนา พ่อแม่พี่น้องไม่รู้จะสื่ออย่างไร

โรงเรียนในชนบทก็ไม่รู้จะสอนคนหูหนวกอย่างไร เพราะเราไม่มีภารทรม
ภาษาเป็นภาษากลางของชาติไทยเรียกว่า ภาษาหมู่ไทย เพราะฉะนั้นสิ่งนี้น่า
จะเป็นเป้าหมาย

เรื่องต่อไปเรื่องการบริหาร การจัดการบริหารในกระทรวง
ศึกษาธิการนั้น มีปัญหาว่าทุกกรมนั้นเข้าใจว่ากองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญฯ
เป็นผู้รับผิดชอบการศึกษาสำหรับคนพิการ อันที่จริงนั้นคนพิการตั้งแต่เล็ก ๆ
จะตั้งเริ่มต้นที่โรงเรียนการประถมศึกษาแห่งชาติ สปช. กรมอื่นจะเข้าไป
ก้าวก้าวก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นนโยบายที่ท่านน่าจะเขียนไว้ก็คือว่า ให้ทุกกรม
ในกระทรวงศึกษาธิการนี้รับผิดชอบเรื่องการศึกษาสำหรับคนพิการ มิใช่เป็น
กองใดกองหนึ่งในโรงเรียนนั้น และในด้านนโยบายนี้ต้องแยกระหว่างการ
ศึกษาพิเศษกับการศึกษาสงเคราะห์ที่ต่างหากออกจากกัน เพราะมีวิธีการต่างหาก
จากกัน ในการตั้งโรงเรียน เดิมทีเดียวนั้นนอกโรงเรียนสอนคนตาบอด ำรงเรียน
สอนคนหูหนวกก็พอจะเข้าใจได้ ดันก็ไปใช้บริการได้ ตอนนี้ไม่ทราบว่าเกิดอย่างไรขึ้น
ไม่ใช้ที่โรงเรียน ไปใช้ที่อื่น ศูนย์การศึกษาพิเศษ ทำให้ประชาชนไม่สามารถ
ใช้บริการได้ นี่เป็นความล้มเหลวและไม่มีเอกภาพ -----

ต่อไปในด้านสังคม ในด้านสังคมนั้น ผมจะว่าเรียงตามหัวข้อ

หัวข้อ ๖.๑.๓ พูดถึงเรื่องสื่อที่มีคุณภาพ อันที่จริงนั้นก็มีสื่ออยู่หลายสื่อที่ประชาชนจะรับได้ แต่ในบ้านนี้เมืองนี้ไม่มีคนอยู่กลุ่มหนึ่งเป็นคนพิจารณาทางด้านหู เราเรียกว่า หูหนวก ไม่สามารถรับสื่อเหล่านั้นได้ จริง ๆ มีช่อง ๑๑ ทำภาษามือไว้มุมหนึ่งนั้นไม่ใช่บริการจากรัฐครับ เป็นบริการจากมูลนิธิแห่งหนึ่ง เราอยากให้มีบริการจากรัฐ ใช้ภาษามือที่ทีวีให้คนหูหนวกซึ่งเป็นประชากรคนหนึ่งได้รับข้อมูลข่าวสารบ้าง

ต่อไปในข้อ ๖.๒ นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส จะเห็นว่าไม่มีคำว่า พิจาร ในที่นี้จะใช้คำว่า พิจาร ๒ - ๓ ความหมายในการศึกษาใช้คำว่าผู้บ่พร่องทางร่างกายและสติปัญญา แต่บางทีก็ใช้คำว่า พิจาร เพราะฉะนั้นใน ๖.๒ นี้ พูดรวม ๆ ผมไม่ทราบว่า จะหมายถึงคนพิการหรือไม่ เราต้องไปดูในรายละเอียดภายใน แต่ในข้อ ๖.๓.๑ พูดถึงสตรี มีข้อความอยู่ประโยคหนึ่งซึ่งคนพิจารอยากจะเอาไปใช้ เป็นนโยบายของคนพิการด้วยคือ ถ้อยคำที่ว่า ขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ กระผมอยากจะทำให้มีนโยบายเรื่องนี้ในคนพิการ คือขจัดการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการทุกรูปแบบ ทุกวันนี้นักพิการถูกเลือกปฏิบัติในหลายที่ ผมจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ในทบวงมหาวิทยาลัย เร็ว ๆ นี้เอง เมื่เกิดเด็กไปแล้ว ไปสมัครสอบเข้าที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งทางภาคใต้ มหาวิทยาลัยนั้นปฏิเสธไม่รับ ทั้ง ๆ ที่เรามีคนพิการ คนตาบอดนั้นสำเร็จเป็นบัณฑิต เป็นอาจารย์หลายคน ในทบวงมหาวิทยาลัยเองยังมีบางคณะปฏิเสธรับคนพิการเข้าศึกษาอยู่ เช่น คณะที่เกี่ยวกับแพทย์และพยาบาล อันที่จริงคนพิการทุกคนก็ไม่เรียนหรือครับ แต่บางคน เรียนได้ มีกรณีตัวอย่าง มีหมอหลายคนก็พิการ ขณะนี้มีดีวตคนหนึ่งเป็นคณาจารย์อยู่ที่มหาวิทยาลัยแพทย์ที่ขอนแก่น เพราะฉะนั้นถ้าให้โอกาส เขาเหล่านั้น เขาจะทำตนเป็นประโยชน์แก่รัฐ

ต่อมาในข้อ ๖.๒.๑ ให้ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศ ต่อเด็กและสตรี และดำเนินการตามกฎหมายแก่ผู้กระทำความผิดอย่างจริงจัง เรื่องนี้กระผมขอฝากไปด้วยครับว่า การกระทำผิดทางเพศนั้น นอกจากสตรี เด็ก ตอนนี้อยู่ถึงคนแก่แล้วครับ และลึกไปถึงคนพิการ มีเด็กพิการถูกข่มขืนที่จังหวัดตราด ที่จังหวัดสมุทรปราการ และไม่มีกรไ้ฟ้องหมยนั้นแก่ผู้กระทำผิดอย่างจริงจัง ค่อนข้างจะเพิกเฉย กระผมได้ไปคุยกับด้วยตัวเอง ไม่รู้จะหาวิธีอย่างไรที่จะให้เจ้าหน้าที่บ้าน เมืองนั้นใช้กฎหมายแก่ผู้กระทำผิดนั้นอย่างจริงจัง เพราะเหตุว่าถ้าไม่แสดงความจริงจังให้เห็น อาชญากร

๑๓๑

ร ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สัมพันธ์ ๖๕/๒

ทั้งหลาย เขาจะเห็นว่าตรงนี่คือจุดอ่อน คนพิการจะเป็นคนซึ่งไม่มีทางที่จะต่อสู้ จะต้องถูก
ข่มขืนอย่างง่าย

ต่อมาในเรื่องเสริมสร้างโอกาสให้แก่ผู้ด้อยโอกาสได้รับการคุ้มครอง
ช่วยเหลือและบริการพื้นฐานทางสังคมทุกด้านอย่างเหมาะสมทั่วถึงและเป็นธรรม
กรณีนี้เราก็อยากได้ เพราะเหตุว่าคนพิการขณะนี้สามารถขับรถได้ คนเป็นอัมพาต
นี่อุ้มขึ้นรถและก็มีแฮนด์ คอนโทรล (Hand control) ขับได้ จัดแรลลี่ (Rally)
แข่งได้แล้ว แต่เราไม่มีใบทับที่ กรมการขนส่งทางบกไม่ยอมให้ คนหูหนวกขับรถได้
เฮอะ ขับบนท้องถนนก็เฮอะ ให้หรือไม่ให้พวกเขาที่ออกมาบนท้องถนน เพราะฉะนั้น
เราก็อยากได้บริการตรงนี้ด้วย ทางคนขับรถไม่ได้ก็อาจจะขึ้นรถเมย์ก็ขึ้นไม่ได้
ขึ้นแท็กซี่ไม่มีสแตงค์ขึ้น พอมีระบบขนส่งมวลชน รถไฟฟ้าชานชาลาเกิดไม่มีลิฟต์ให้ขึ้น
แล้วเราจะขึ้นได้อย่างไร เราพัฒนาทุกด้าน เมื่อพัฒนาเสร็จมีความรู้ความสามารถ
อยากจะทำออกมาสู่ในสังคมเพื่อทำงานให้เป็นประโยชน์ แต่เราไม่สามารถเดินทางได้
เพราะฉะนั้นก็ขอฝากว่าบริการสาธารณะ สิ่งแวดล้อมทั้งหลายซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมทาง
กายภาพได้แก่อาคารสถานที่นั้น ในอนาคตขอฝากว่าน่าจะเป็นนโยบายของทางรัฐบาลว่า
ต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการ ต้องมีทางลาดห้องน้ำสาธารณะจะต้องมีราวจับ
โทรศัพท์จะต้องต่ำพอที่คนนั่งวีแชร์ (Re-chair) จะขึ้นได้-----

ต่อไปผมมาดูนโยบายด้านสาธารณสุข อันนี้เราก็ได้รับบริการจากรัฐพอสมควร กำลังเริ่มได้ พอมาถึงข้อ ๖.๔ นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม ตรงนี้ผมเข้าใจว่ากระทรวงที่จะรับผิดชอบเอาไปดำเนินการก็น่าจะเป็น กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แต่ผมเห็นว่ามีความมาตรการอยู่ ๔ ข้อ ใน ๔ ข้อนั้น ๓ ข้อเป็นเรื่องทางแรงงานทั้งสิ้น กระผมมีความห่วง กระผมขอฝาก จะถ่วงดุลว่า ทางด้านสังคมนั้นคงจะต้องเพิ่มความสนใจให้มากขึ้น ใน ๓ ข้อนั้น ผมคาดว่าไม่มีอะไรบ้าง

ข้อ ๖.๔.๓ มีมาตรการป้องกันและปราบปรามแรงงานเด็ก และ โสเภณีเด็ก อันนี้ก็ โส.เค. ดีไปแล้ว พอมาถึง ข้อ ๖.๔.๔ บอกว่ากระจาย บริการสวัสดิการสังคมไปยังชนบท โดยสนับสนุนทุนดำเนินงานของศูนย์สังเคราะห์ ราษฎรประจำหมู่บ้าน กระผมขออธิบายว่า ศูนย์สังเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้านนั้น คือกลุ่มชาวบ้าน กลุ่มอาสาสมัคร ซึ่งเขารวมตัวกันขึ้น ทั้งหมดมีอยู่ ๖๐,๐๐๐ กว่าตำบล เกือบจะครบ ๓๐,๐๐๐ ตำบลแล้ว ปัญหาก็คือว่า เขาจะได้ทุนสนับสนุน ประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่าบาทต่อศูนย์ ทั้งหมดมี ๖๐,๐๐๐ กว่าตำบล ผมทดลอง คุณดูแล้วได้ประมาณ ๔๐๐ ล้านบาท ใน ๔๐๐ ล้านบาทนี้ประชาชนคนชั้นล่าง ที่สุดของประเทศไทย สมมติว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ ๖ ล้านบาท เอาไปหารแล้ว จะได้คนละ ๑๕๐ บาทต่อปี เพราะฉะนั้นผมไม่ถือว่า เป็นการกระจายบริการ สวัสดิการสังคมไปยังระดับตำบล ระดับหมู่บ้าน เพราะมันเป็นได้แค่กระจายเงิน ไปหัวละประมาณ ๑๐๐ กว่าบาทต่อปีเท่านั้นเอง แล้วอีกอย่างหนึ่ง โดยกลไกตัวนี้ ไม่ใช่เป็นกลไกมีอาชีพที่สามารถจะเอาบริการสวัสดิการสังคมได้ อย่างเก่งก็ แค่แจกเงินนิดหน่อยเท่านั้นเอง ผมจึงเห็นว่านโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการ สังคมนั้น โดยเฉพาะสวัสดิการสังคมนั้นค่อนข้างจะแผ่วเบามาก ถ้าอย่างนั้นผม มุ่งหวังอย่างไร ผมมุ่งหวังว่ารัฐบาลนี้น่าจะเสนอพระราชบัญญัติสวัสดิการสังคม ซึ่งมีมาตรการทั้งหลายแหล่ เชิงขนานอารยประเทศทำกัน

ในข้อ ๖.๕ นโยบายด้านกีฬา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประชาชนรัฐสภา : ต้องขอความกรุณาคุณณรงค์สุรูป เกินมา ๒ นาที แล้ว ขออีกนาทีหนึ่งครับ

นายณรงค์ ปฏิบัติภารกิจ สมาชิกวุฒิสภา : ผมจะพูดเร็วเลย การกีฬานั้น พูดถึงเอเชียนเกมส์ ผมจะบอกว่าการกีฬานานาชาตินี้ ของคน

๑) กติก

ว ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

พ.ร.ท.พ ๖๖/๒

พิจารณาจะต่อ โอลิมปิกเขาจะมีพาราโอลิมปิก (Para-Olympic) เอเชียนเกมส์
เขาจะมีเพรสติจเกมส์ (Prestige games) เพรสติจเกมส์เป็นที่ดีของคนพิการ
เพราะฉะนั้นเราไม่มีที่ฝึกซ้อม สรุปนโยบายของคนพิการนั้น ผมขอเสนอแนะ ๔ ข้อ
ดังนี้

ข้อ ๑ ให้การส่งเสริมสวัสดิการคนพิการที่มีสภาพความพิการมาก
และอยู่ในครอบครัวยากจน นโยบายอย่าง ๖

ข้อ ๒ พัฒนาสมรรถภาพและพัฒนาคนพิการจนเต็มศักยภาพเพื่อนำมา
เป็นแรงงานทางเศรษฐกิจเข้าสู่ภาคการผลิตและบริการ

ข้อ ๓ ชะจัดกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นทางเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ
ให้หมด

ข้อ ๔ ปรับปรุงอาคารสถานที่ และบริการสาธารณะ สิ่งแวดล้อม
ทางกายภาพให้คนพิการออกมาสู่สังคมได้ และ

ข้อ ๕ สร้างมาตรการป้องกันความพิการ ทั้งจากอุบัติเหตุ และ
โรคภัยไข้เจ็บ ขอพระคุณศรี

ประธานรัฐสภา : ต่อไปเชิญคุณกฤษณ์

ร้อยโท กุ เทพ ไส้กระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุ เทพ ไส้กระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมรู้สึกเป็น
เกียรติเป็นอย่างยิ่งที่ได้พูดในวันนี้ต่อกำหนดวิสัยทัศน์ที่เป็นตัวแทนของคนพิการ

ซึ่งสภาของเราและรัฐบาลจะตั้งให้ความสนใจเป็นพิเศษ และนอกจากนี้วันนี้
เป็นวันที่ ๕ ที่กำลังมีการรับสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งพวกเราอาจจะ

ยังไม่ได้ติดตามข่าวอย่างใกล้ชิด แต่กระบวนการปฏิรูปการเมืองกำลังจะเริ่มต้น
เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอถือโอกาสนี้พูดถึงนโยบายด้านการเมืองของรัฐบาล

ในข้อ ๑-๑ และข้อ ๑.๒ ซึ่งนั่นหมายถึงว่า เมื่อผมพูดถึงนโยบาย กระผมไม่ได้
หมายถึงแผน เพราะฉะนั้นกระผมคงไม่ต้องถามว่ารัฐบาลจะต้องกำหนดกรอบเวลา

หรือมีตัวเลขอะไรที่เป็นเป้าหมายในระยะนั้นระยะนี้ เพราะผมเข้าใจว่านโยบาย
ก็คือสิ่งที่เน้นนโยบาย ไม่ใช่แผนที่จะนำไปปฏิบัติ -----

ผมกราบเรียนว่าในนโยบายของรัฐบาลนั้นมีหลายข้อที่มีเหตุผลและสอดคล้องกับข้อเท็จจริง ซึ่งในเรื่องการเมืองที่เขียนไว้กว้างกว้าง ๆ เป็นนโยบายข้อหนึ่งที่กระผมต้องกราบเรียนด้วยความเคารพว่า เห็นพ้องกับรัฐบาลในจุดนี้ที่ใช้ข้อความในลักษณะที่สอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ที่เป็นจริงของรัฐบาลที่สุดในกระบวนการปฏิรูปการเมือง ซึ่งเป็นกระบวนการที่กำหนดโดยกรอบของรัฐธรรมนูญ หมวด ๑๒ ทั้งรัฐสภาแห่งนี้ได้อนุมัติไปก่อนการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมามีท่านประธานาธิบดี มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่าทำไมรัฐบาลไม่กล้าที่จะระบุดังไปให้มันชัดเจนว่าจะต้องยุบสภาภายใน ๒ ปี ผมขอกราบเรียนว่าในความเห็นของกระผม นโยบายที่รัฐบาลแถลงต่อสภานี้ทำตามกรอบของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ซึ่งมีบทบัญญัติบอกว่า รัฐบาลมีหน้าที่เข้ามาบริหารประเทศ ๔ ปี และจะตั้งให้สภาในอยู่ ๘ ปี คงไม่มีรัฐบาลไหนหรือใครรับที่จะมากล้ากำหนดว่าตัวเองจะยุบสภาภายใน ๒ ปี ผมเห็นมีรัฐบาลเดี๋ยวดังนั้น เป็นรัฐบาลเฉพาะกิจที่เข้ามาทำหน้าที่เพื่อจัดการเลือกตั้งซึ่งก็มีภารกิจที่ชัดเจน แต่ตรงนี้กระผมกราบเรียนว่า ถ้าเชื่อว่ารัฐบาลไปกำหนดอย่างนั้น ผมไม่แน่ใจว่าเราจะถูกกล่าวหาว่าไม่ยึดกรอบรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันหรือไม่ และทำไมเราจึงไม่สามารถที่จะกำหนดอย่างนั้นได้ ในความเห็นของกระผมสักเช่นกัน ผมไม่ได้พูดแทนรัฐบาลนะครับ แต่ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภาผมอ่าน แล้วผมเห็นว่านโยบายตรงนี้มีเหตุผล ผมก็อธิบายสนับสนุน ทำใจครับ เพราะเรายังไม่รู้เลยว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะออกมาอย่างไร ท่านประธานก็ทราบดีครับ ผู้เชี่ยวชาญในการปฏิรูปการเมืองก็ทราบดีว่า กระบวนการปฏิรูปการเมืองตรงนี้เป็นกระบวนการแบบพหุภาคี ซึ่งนักปราชญ์ทางด้านการเมืองก็ได้เขียนบทความออกมา บอกว่าจำเป็นต้องมีการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์ ซึ่งท่านใช้ภาษาอังกฤษว่า อินเทอแรกทีฟ เลิร์นนิ่ง ทู แอคชั่น (Interactive learning to action) ระหว่างปฏิสัมพันธ์ประชาชน สื่อมวลชนเป็นกลุ่มหนึ่ง นักวิชาการเป็นกลุ่มหนึ่ง สมาชิกสภา ร่างรัฐธรรมนูญเป็นกลุ่มหนึ่ง รัฐบาลเป็นกลุ่มหนึ่ง แล้วรัฐสภาเป็นอีกกลุ่มหนึ่ง แล้วผลจากนั้นก็จะมีอีก คนเหล่านี้จะต้องทำงานประสานกัน ปฏิสัมพันธ์กัน แล้วใครครับจะเป็นคนกำหนดทิศทางของรัฐธรรมนูญ เราพูดกันใต้ครับว่ารัฐบาลกำหนดได้ แต่ข้อเท็จจริงเท่าที่ผ่านมาเป็นใหม่ครับ การปฏิรูปรัฐธรรมนูญเกิดขึ้นจากภาวเรียกร้องของกระแสสังคมในยุค ๓ ปี ๔ ปีที่แล้ว ซึ่งท่านประธานก็รู้ตรงนั้นและผมเองก็รู้ ในตอนนั้นรัฐบาลได้ให้หลักการมาต่อต้านกระแสของสังคม เราก็เห็นว่ารัฐบาลทำถูกต้องเพราะยึดหลักการรัฐธรรมนูญว่า

๑๓๕

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

เขาวงกต ๖๗/๓

แก่รัฐธรรมนูญจะต้องทำวิธีเดียวคือแก้เพิ่มเติม ว่างทั้งฉบับไม่ได้ แต่เมื่อกระแสสังคมเรียกร้องว่าทำได้ เมื่อมีการหาเสียงเลือกตั้งต่อมามีหัวหน้าพรรคการเมือง มารับกระแสสังคมมาหาเสียง ก็นำไปสู่การแก้มาตรา ๒๑๑ ซึ่งสภาแห่งนี้ก็รับแล้วก็แก้ไปแล้ว นั่นเป็นการสนองตลตต่อกระแสสังคม และการแก้มาตรา ๒๑๑ รัฐบาลชี้หน้าได้หรือเปล่าครับ ไม่ได้ รัฐบาลไปตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการเมือง มีแนวทางที่จะเอามาชี้หน้าในสภา ผลสุดท้ายเป็นอย่างไรครับ ต้องมาประนีประนอมกันจนดิบดีขึ้น ผมไม่ได้อยู่ตรงนี้หรอกครับ แต่ประชาชนที่ทำงานหน้าที่เมื่อสักครู่ ท่านทำหน้าที่เป็นเหมือนกรรมการ ใครชี้หน้าได้ครับ เมื่อท่านออกมาบอกว่าจะมีนักวิชาการทำวิจัยร่างแม่แบบรัฐธรรมนูญ ผลสุดท้ายเป็นอย่างไรครับ ก็ถูกตอเอาตัดตก และตอนที่เข้าไปแทรกแซง ท่านประธานครับ รัฐบาลเข้าไปแทรกแซงไม่ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้เมื่อรัฐบาลเข้าไปแทรกแซงกระบวนการปฏิรูปการเมืองไม่ได้ก็มีเหตุผลข้อธรรมที่จะไม่ตั้งไป เขียนไว้ในกรอบเวลา แต่ถ้าถามว่าคนที่ เป็นหัวหน้ารัฐบาลชุดนี้เมื่อก่อนกล่าวต่อสังคมว่าจะปฏิบัติตามกรอบของรัฐธรรมนูญใหม่ที่ออกมามาภายในเวลาอย่างนั้นอย่างนี้จะ บัดพลีได้ไหมถ้าไม่เขียน ไม่ได้หรอกครับ -----

ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่ออกมาสมาชิกสภาว่างๆ เขาบอกว่าไม่มีบทเฉพาะกาลต้อง
ยุบสภาทันที และสภาแห่งนี้บอกว่าอยู่ในนี้ไม่ครบครมต้องยุบทันที เป็นกาว่าง
กฎหมายที่ผมคิดว่าไม่มีขรรคมเนียมที่จะทำอย่างนี้ เพราะว่าการกฎหมายที่เป็นคุณเท่านั้น
ที่มีผลย้อนหลัง แต่ถ้าสิ่งไหนเห็นว่าเอาละสภาชุดนี้ไม่ดี ไม่บริสุทธิ์จำเป็นจะต้องมี
ผลย้อนหลังให้ขบเลิก นายกรัฐมนตรีขึ้นได้หรือครับ ก็ต้องทำตาม แต่ผมยังเห็นว่า
สมาชิกสภาว่างๆ ก็เป็นคนที่มีดีวิญญาณ ตอนที่เรากฎหมายปกครองทั้งที่นับบ่าสุด
กำหนดอายุผู้ใหญ่บ้าน กำหนดไว้ไม่เกิน ๕ ปี เขาไปยกเลิกคนที่เขาลูกพี่ลูกน้องหรือเปล่า
ไม่ อยู่มาแล้วก็กลับไป ครบเกษียณค่อยขึ้น สภานี้ก็เช่นกัน ผมไม่ได้มาเรียกร้องให้
อายุสภาสั้นลง แต่ผมตั้งข้อสังเกตตรงที่ทำงานประชาชนครับว่า เรื่องเอากรอบเวลา
กำหนดนั้นบางทีมันก็สร้างความเสียหายให้กับชาติบ้านเมืองเหลือเกิน พี่น้องประชาชน
ในชนบทตอนนั้นเริ่มถามแล้วว่าสภาจะอยู่ปีได้ยาวให้ไหม ความสับสนเริ่มเกิดขึ้นแล้ว
และนโยบายของรัฐบาลจะไปบริหารได้อย่างไร เราจะบอกกับประชาชนต่างประเทศเขา
ได้อย่างไรว่ารัฐบาลนี้จะทำงานกี่วันกี่ปี มันจะมีความหมายอะไรในเมื่อเรามาพูดถึง
ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นหลัก เราไม่ได้มองในระยะไกล เราเรียกว่าวิชั่น (Vision)
จากผู้นำ แต่เราไม่เคยมองว่ากรอบเวลาที่กำหนดนั้นมันจะต้องมีความมั่นคง เพราะฉะนั้น
ทำงานประชาชนที่เราควรครับ ด้วยความเป็นห่วง ด้วยความเคารพต่อท่านประธานและ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อวานนี้ผมได้ยื่นท่านสมาชิกซึ่งเป็นผู้ที่อาวุโสได้ยื่นขึ้นมาและ
กล่าวอีกครั้งหนึ่งว่า ผมไม่ได้ทักเสีงเข้าสภา ผมคิดว่ามีสมาชิกจำนวนมากอยากจะ
พูดเช่นนั้น ขยายจะสั้นขึ้นมาพูดแบบเดียวกัน แต่เขาไม่มีสิทธิหรือครับ ในเมื่อพวกเรา
กำลังตกเป็นจำเลยของสังคม และเมื่อเขาชี้มือมาตรงหน้าว่าเป็นจำเลยของสังคมว่า
เข้าสู่อะไรอย่างไม่ต้องและเขาจะปฏิรูปการเมืองดีกรอบให้เรา เรามายื่นหน้า
กันหรือ ใช้ครับ อาจจะมีคนบางคนบอกว่านี่คือรัฐบาลที่ดีที่สุดเท่าที่เงินซื้อมาได้ ใช้ครับ
เขาพูดอย่างแบ่งแยก เลวดีรัฐบาล เขาพูดได้ แต่ผมเห็นว่าคนก็ส่วนผมหาเสียงที่ก็ส่วน
และหลายคนก็ไปหาเสียงไปเห็นวิธีการที่นั่นก็มีสิทธิพูดอย่างแยกได้ เหมือนกันที่ว่า นี่ดี
ฝ่ายค้านที่ดีที่สุดเท่าที่เงินซื้อมาได้ อย่างกล่าวหากันเลขท่านประธานครับ ชอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ต่ไปเชิญคุณธีระครับ

นายธีระ สลักเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตราด) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ผม ธีระ สลักเพชร สมาชิกสภาผู้แทนฯ จังหวัดตราด
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน จากนโยบาย ๑๑ ด้าน ของรัฐบาลจำนวน ๓๕ หน้า
ในเวลาที่จำกัด ผมคงขอพูดเพียงแค่ประเด็นเดียวนโยบายเดียวคือด้านทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๓๖

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

วรุทัย ๖๘/๒

ในข้อ ๘ จาก ๘.๑ - ๘.๘ ๘.๑ - ๘.๔ นโยบายเน้นไปเรื่องของการป่าไม้ ซึ่งถ้ามองในความรับผิดชอบแล้วก็คงอยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ ๘.๕ - ๘.๘ พูดถึงเรื่องมลพิษ ถึงการควบคุมมลพิษทางด้านสิ่งแวดล้อม ถ้ามองในความรับผิดชอบแล้ว ผมคิดว่าอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ปัญหาหนึ่งที่ผมมองว่านโยบายด้านนี้ของรัฐบาลชุดนี้ขาดไป ผมเป็นนักวิชาการสิ่งแวดล้อมมา ๑๓ ปี เห็นว่าประสบการณ์ทางราชการของผม ๑๓ ปี เห็นว่างานด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยเรา เราขาดเอกภาพในการจัดการ เพราะว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องสิ่งแวดล้อมอยู่กระจัดกระจายหลายกระทรวง กรมอนามัยก็รับผิดชอบงานอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมป่าไม้รับเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทางด้านป่าไม้ กรมโรงงานอุตสาหกรรมรับผิดชอบในเรื่องของการควบคุมมลพิษทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม นี่คือประเด็นบางส่วนที่หลาย ๆ กรมรับผิดชอบ ท่านประธานครับ อีกเรื่องหนึ่งที่เป็นประเด็นใหญ่ค่อนข้างจะมาก ที่การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของเราไม่ประสบความสำเร็จที่ผ่านมานะครับ เราขาดบุคลากร กรมอนามัยผมมองว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมของเขาค่อนข้างจะดีมีระบบ มีหน่วยงานระดับภาค มีหน่วยงานระดับจังหวัด-----

กรมโรงงานอุตสาหกรรมก็เช่นเดียวกัน เรามีอุตสาหกรรมจังหวัดรับผิดชอบอยู่ในแต่ละจังหวัด กรมป่าไม้ก็เช่นเดียวกันเรามีป่าไม้จังหวัด แต่วันนี้ถ้าเรามองในรูปธรรมของการจัดการเรื่องสิ่งแวดล้อมแล้ว ท่านประธานครับ เราจะเห็นว่ากระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเป็นกระทรวงหลักที่ดูแลเรื่องนี้ มี ๓ กรมใหญ่ดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อมคือ คือสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้ง ๓ กรมนี้เกิดขึ้นมาได้ภายใต้การบริหารราชการแผ่นดินช่วงนั้นของรัฐบาลท่านอานันท์ ปันยารชุน ถ้าผมจำไม่ได้ศาสตราจารย์ดอกเตอร์ผ่องฯ สรรพศรี ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ในสมัยนั้น และสามารถผลักดันให้เกิดพระราชบัญญัติส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมขึ้นมาในช่วงของปี ๒๕๓๕ ทำให้เกิดกรมใหญ่ดูแลสิ่งแวดล้อมขึ้นมา ๓ กรม ก่อนหน้านั้นที่จะเกิดกรม ๓ กรมนี้ขึ้นมา ท่านพยายามผลักดันให้เกิดกระทรวงสิ่งแวดล้อมที่สิงคโปร์ มาเลเซีย เป็นประเทศเพื่อนบ้านของเราครับ เรามีกระทรวงนี้ขึ้นมาแล้ว แต่ประเทศไทยของเรายังไม่มี ผมทราบว่ารัฐบาลทุกชุดพยายามผลักดันเรื่องนี้แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะว่าอาจจะยากสักนิดหนึ่งในที่กระทรวงที่เป็นเจ้าของกรม ไม่ว่าจะกรมอนามัย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมป่าไม้ คงไม่อยากจะปล่อยให้กรมเหล่านี้ออกมาจัดตั้งกระทรวงใหม่ ผมเห็นใจและเข้าใจ ขณะนี้ รัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ คนปัจจุบันท่านได้ดำรงตำแหน่งนี้เช่นเดียวกันในรัฐบาลของชุดท่านบรรหาร ศิลปอาชา ที่เพิ่งจะสิ้นไป ท่านมีดำริเรื่องนี้ หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพูดอีกครั้งหนึ่งในเรื่องของการจัดตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ แต่ท่านมองเพียงแค่อะกกรม ๓ กรมใหญ่ ๆ ของกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ออกขึ้นมาเป็นกระทรวง และมองครึ่ที่รับผิดชอบเรื่องน้ำเสีย ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่อยู่ในภายใต้การดูแลของกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ เกี่ยวกับเรื่องน้ำเสีย ท่านต้องการอยากผลักดันให้เป็นกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ แต่ผมไม่เห็นนโยบายนี้ในรัฐบาลชุดนี้ ท่านประธานครับ วันนี้ผมคงได้ละมุดดี ไม่ใช่วันนี้ หมายถึงว่าในช่วงนี้ ก.พ. ได้คนมีมติขให้สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ให้จัดตั้งสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคขึ้นจำนวน ๑๓ ภาคทั้งประเทศไทย กักหน้ามีอยู่ ๘ ภาค แต่ขณะนี้ได้รับการอนุมัติเป็น ๑๒ ภาคแล้ว ๘ ภาคใหม่ซึ่งไม่มีอัตรากำลังนักคนเดี๋ยวจนวันนี้ที่จะไปดูแลสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ล้ามลงย้อนกลับไปจังหวัด มองไปถึงจังหวัดวันนี้มีแต่กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ เพียงกระทรวงเดียวเท่านั้นที่ไม่มีสำนักงานอยู่ในระดับจังหวัด ผมสักก็ครั้งหนึ่ง มีกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ เพียงกระทรวงเดียวเท่านั้นที่วันนี้ไม่มีสำนักงานอยู่ในระดับจังหวัด เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่เราต้องไปพูดคุยกับพี่น้องประชาชน เราต้องมีการ

๑๓๕

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ประไพพิศ ๖๙/๑

หลัทธิพลมสว้างองค์การขึ้นมาให้ได้ในท้องถิ่น เพื่อให้ดูแลสิ่งแวดล้อม ผมคิดว่าถึงที่สุดแล้วในการจัดการสิ่งแวดล้อมต้องให้ท้องถิ่นลุกขึ้นมาดูแลกันเอง อนุรักษ์กันเอง จัดการกันเอง ที่ผ่านมามีเหตุผลที่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบสิ่งแวดล้อมอยู่หลายกระทรวง ขาดการประสานงาน บางครั้งมีความซ้ำซ้อนในงาน การบริหารงบประมาณที่ไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร ผมสังเกตุการอบรม การประชุม การสัมมนา ซึ่งทุกหน่วยงานต่างกระทรวงกันได้จัดในการสร้างจิตสำนึกของพี่น้องประชาชนทุกวัย ทุกอาชีพ เราต่างคนต่างทำ อบรมแล้ว สัมมนาแล้ว ก็จบกันไป ยังไม่มีหน่วยงานไหน หลัทธิพลมผู้ที่ผ่านการอบรม ผ่านการสัมมนา จัดตั้งเป็นองค์กรในระดับตำบล ในระดับอำเภอหรือในระดับหมู่บ้านก็ตาม ผมมองว่าถึงที่สุดแล้วการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดเราต้องให้ท้องถิ่นดูแลกันเอง -----

แนวคิดนี้ เพราะผมคิดว่าไม่มีผู้ใดที่จะรับรู้ปัญหา เรื่องสิ่งแวดล้อมเท่ากับคนในท้องถิ่นนั้น เขาเกิดที่นั่น เขาเติบโตที่นั่น และเขาต้องตายที่นั่น ลูกหลานของเขาจะต้องเติบโตที่นั่น เพราะฉะนั้นเขาต้องลุกขึ้นมาช่วยกันแก้ห้หลวมองค์การและดูแลสิ่งแวดล้อมของเขาในท้องถิ่นของเขา ผมจึงมองว่าวันนี้กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ซึ่งเป็นกระทรวงหลักที่ดูแลเรื่องนี้ แต่วันนี้สำนักงานภาคก็ยังไม่เข้มแข็ง อยากรจะฝากท่านประธานไปถึง ฯพลฯ รัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ที่ควบคุม ก.พ. ท่านต้องเปลี่ยนแล้วครับ ในกรอบเขตแดนที่เรากำหนดไว้ที่ข้าราชการจะตั้งมีอัตราเพิ่มในกรอบที่เรากำหนด ท่านต้องเปลี่ยนแล้วครับ ปัญหาสิ่งแวดล้อมวันนี้ เป็นปัญหาที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อไปนี้ท่านจะเห็นว่า มาตรการการกีดกันสินค้าของการผลิตสินค้าที่เกิดขึ้นมาใต้โทษขาดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เราจะถูกกีดกันจากเวทีการค้าจากสังคมทั่วโลก ซึ่งท่านประธานคงได้เห็นแล้ว อเมริกาถึงกีดกันการซื้อหุ้งแท่งทิ้งจากประเทศไทย โดยอ้างว่าประเทศไทยของเราทำลายปะการังทะเลทำลายป่าชายเลน มาตรการเหล่านี้ผมคิดว่าจะมีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และถ้าหากว่าท่านประธานได้คิดถึงแนวโน้มนโยบายของการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยเรา เราเน้นการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ นั้นหมายถึงว่าเราต้องดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเรามากกว่าวันใดที่สิ่งแวดล้อมของเราถูกทำลาย จุดขายจุดนี้ถูกทำลายไปหมด นักท่องเที่ยวจะไม่มาเที่ยวเมืองไทย รายได้อันมหาศาลจำนวนนี้เราจะสูญเสียไป ดังนั้นผมจึงฝากรัฐบาลชุดนี้ ขอให้ท่านแก้ปัญหาในเรื่องนี้ การขาดเลกภาพในการบริหารจัดการของเรื่องงานสิ่งแวดล้อม การขาดบุคลากรของนักวิชาการสิ่งแวดล้อมในกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ในระดับภาคและระดับจังหวัด ผมทราบดีว่ากำลังใจรัฐบาลชุดนี้ เพราะว่าท่านยังมีเวลาที่จะเพิ่มเติมแนวทางปฏิบัติ ซึ่งวันนี้ นโยบายทั้ง ๑๑ ด้านส่วนใหญ่จะเป็นนามธรรม เป็นส่วนใหญ่ รูปธรรมยังไม่ชัดเจน ถ้าหากว่ารัฐบาลได้รับทักสังเกต รับข้อเสนอแนะ ข้อติงจากฝ่ายค้าน และไปปรับปรุงแนวปฏิบัติให้ดีขึ้น ผมคิดว่าเราจะสามารถบรรลุจุดหมากที่ทำได้พี่น้องประชาชนของเรา มีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งประเทศ กราบขอพระคุณมากราบรับ

ประธานรัฐสภา : เรียนคุณชวินรัตน์ พุทธรวน

นางสาวชวินรัตน์ พุทธรวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เขตทุ่งโพธิ์) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิลิน ชวินรัตน์ พุทธรวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พรรคประชาธิปไตย จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา จากการรับฟัง
 คำแถลงการณ์ของ ฯพณฯ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรี เมื่อวานนี้
 ดิฉันรู้สึกชื่นชมที่รัฐบาลมีมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาและขยายโอกาส
 ให้ทั่วถึงคนทุกกลุ่ม แต่น่าเสียดายดิฉันเป็นห่วงว่า ท่านผู้ร่างนโยบายได้
 คำนึงถึงผู้ปฏิบัติหรือไม่ นโยบายไม่ชัดเจนยากต่อการที่จะนำไปปฏิบัติ
 ยกตัวอย่าง ในข้อ ๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนทุกคน
 ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ๑๒ ปี ดิฉันไม่ทราบที่ท่านจะเริ่มตรงไหน
 ตั้งแต่อนุบาลหรือในปีตั้งแต่ประถม ประถม ๑ ถึง ๖ มัธยม ๑ ถึง ๖
 จากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๗ ท่านได้ขยายการศึกษาภาคบังคับ
 จาก ๖ ปี เป็น ๙ ปี ภาพโดยส่วนรวมความสำเร็จค่อนข้างสูง แต่เมื่อย้อน
 มาดูในชนบทบางแห่ง ตรงนั้นทำได้ไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วเด็กที่เรียน
 ในบางโรงเรียนทำได้ จำนวนห้องเรียนที่เคยรับเด็กได้มีประสิทธิภาพ
 ไม่ควรจะเป็นเกิน ๕๐ คน กลับบรรจุเข้าไป ๖๐ คน เด็กที่เรียนจบออกมา
 ค่อนข้างเป็นห่วง-----

เด็กที่จบมัธยม ๓ ในภาคทั้งคัมภีร์บางท่านพ่อแม่ผู้ปกครองพยายามให้เรียนถึง มัธยมศึกษา ๖ ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้บังคับ ถ้าเพื่อถึงขั้นจนถึงมัธยม ๖ แล้วเด็กเรียนด้วยการเรียนที่ลัดดัดไม่มีคุณภาพ จบมาแล้วเด็กบางส่วนเข้าไปอยู่ในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน บางส่วนเข้าไปในสถานเรีงรรมย์ สถานบริการ บางส่วนต้องการที่จะเข้ามหาวิทยาลัย ดิฉันดีใจที่นโยบายของรัฐบาลชุดนี้ ในข้อ ๕.๑๐ ขยายโอกาสอุดมศึกษา แต่ที่น่าเสียดาย การขยายโอกาส อุดมศึกษาไปถึงภูมิภาคนั้น กระทบเพียงการจัดตั้งกองทุนเงินกู้ยืมให้ภาคเอกชน เพื่อจัดตั้งหรือขยายสถาบันอุดมศึกษาไปยังภูมิภาค สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ไม่มีสถาบันอุดมศึกษาไหนที่ให้เรียนโดยการใช้ทุนนี้เลย ผู้ปกครองที่เป็นชาวบ้าน เห็นเกษตรกรฝากกราบเรียนมาว่า ลูกจะเรียนมหาวิทยาลัยต้องขายนานหลายท่านบอกว่าเอาลูกออกมาช่วยท่านหาชีวิตสบายกว่าการเรียน ตรงนี้ฝากกราบเรียนไปยังท่านผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ

อีกประการหนึ่ง ในสมัยที่ท่านบรรหารเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านบรรหารได้ตั้งงบประมาณสำหรับเป็นกองทุนกู้ยืมให้ภาคเอกชนจำนวน ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท มีเอกชนเพียง ๔ รายที่กู้เงินไปลงทุนในสถาบันเอกชนเพื่อจัดตั้งทศทางการศึกษา อุดมศึกษา เอกชนด้วยจำนวนเงินกู้เพียง ๘๑๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณที่เหลือไม่ได้นำไปใช้ ดิฉันเกรงว่าถ้าหากท่านมองจุดนี้แล้วงบประมาณไม่ได้ไปใช้ หากงบประมาณจุดนี้ไม่ได้ตั้งไว้ แล้วเอาไปใช้ในกิจการทศการวิทยาเขต หรือเปิดมหาวิทยาลัยเพิ่ม เด็กที่จบ ม. ๖ ถ้าถือว่าท่านให้เป็นการศึกษาต่อเนือง ๑๓ ปี เด็กจะมีโอกาสศึกษามากขึ้น

แล้วอีกทีหนึ่ง ในข้อ ๕.๙ ท่านส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทในการวิจัยและพัฒนาในด้านต่าง ๆ การวิจัยเป็นสิ่งที่ดี ท่านให้ความสำคัญมากถึง ๓ ข้อ ในข้อ ๕.๑๐ ก็มีต่อท้าย รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เพื่อนักวิทยาศาสตร์ท้องถิ่นและภูมิภาค ตรงนี้ดิฉันไม่แน่ใจว่าจะทำได้ขนาดไหน อาจารย์ในมหาวิทยาลัยในรัฐบาลชุดก่อนท่านได้มีนโยบายขยายการพัฒนากำลังคนในสาขาขาดแคลน ในรัฐบาลชุดนี้ไม่ได้เขียนไว้ ตรงนี้ถ้าท่านจะให้อาจารย์ไปทำวิจัย อาจารย์จะมีกำลังไปทำวิจัยได้อย่างไร ในนโยบายขยายพัฒนา กำลังคนในสาขาขาดแคลน อาจารย์ต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการสอนนักศึกษา จนกระทั่งไม่มีเวลาที่จะทำวิจัย ยกตัวอย่าง สาขานแพทย สาขาทบยาบาล อาจารย์สอนนักศึกษาจำนวนมากต้องฝึกปฏิบัติ เวลาหมดไปกับการเรียนการสอน แล้วโรคที่เข้ามาอันใหม่คือโรคเอดส์ หลายคนกลัว หลายคนลาออกไป

๑๔๓

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ฐานิสำ ๗๑/๒

ลาออกไปประกอบอาชีพอื่นสมยอมไหล แล้วบางสาขาเราต้องการอาจารย์ใหม่
เข้ามาเพื่อที่จะทดแทน แต่ผู้ที่จบการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยไม่ยกยาร
รับราชการเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย เพราะในนโยบายของท่านไม่มี
ในเรื่องของการเพิ่มสวัสดิการ การเพิ่มค่าครองชีพหรือเงินเดือนที่มากกว่า
คนอื่น นักศึกษาที่จบปริญญาตรีรับราชการในมหาวิทยาลัยได้เงินเดือน
๕,๐๐๐ กว่าบาท แต่ถ้าไปทำงานเอกชนเงินเดือนที่จะได้ต่ำที่สุด ๓๐,๐๐๐ -
๔๐,๐๐๐ บาท คนดี ๆ คนเก่ง ๆ ไปทำงานเอกชนหมด จะเหลือคนที่ไปไหน
ไม่ได้ จนกระทั่งหลายท่านบอกว่า อาจารย์ในมหาวิทยาลัยของเราปัจจุบันนี้
คือคนที่ไปทำงานอย่างอื่นไม่ได้-----

เพราะฉะนั้นตรงนี้เราจะหาคุณภาพของการทำวิจัยคงค่อนข้างยาก ในเรื่องของ การศึกษาตรงนี้ นโยบายของท่านมีเพียงแค่ ๓ ข้อ แต่ตั้งใจจะไปโผล่ในนโยบาย ด้านการสาธารณสุขใน ข้อ ๖.๓.๓ ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาบุคลากรทาง การแพทย์และสาธารณสุขให้มีคุณภาพและเพียงพอ ดิฉันเป็นห่วงว่าท่านนายกรัฐมนตรีฯ พณฯ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ท่านได้กล่าวไว้ว่า รัฐบาลนี้จะมีอายุเพียง ๒ ปี ท่านจะสามารถทำได้อย่างไร ในเมื่อความขาดแคลนบุคลากรมีอย่างมาก ในสาขา พยาบาลเอง เมื่อปีงบประมาณ ๒๕๓๘ มีกรอบอัตราว่าง ๕๓,๗๑๑ อัตรา แต่สามารถบรรจุได้เพียง ๒๕,๗๑๗ อัตรา มีจำนวนที่ว่างถึง ๕๑.๗ เปอร์เซ็นต์ ในเวลา ๒ ปี เพียงแค่ปริมาณให้เพียงพอก็คงทำค่อนข้างยากสำหรับผู้ปฏิบัติ แล้วถ้าจะทำให้มีคุณภาพ ดิฉันยังหวั่นเกรงว่า เด็กที่จะเข้ามาเรียนพยาบาล เรียนแพทย์ ปัจจุบันนี้ความนิยมเสื่อมถอยไป เนื่องจากโรคร้ายแรงคือโรคเอดส์ จากโรคเอดส์หลายคนกลัวมาก เด็กที่เรียนเก่ง ขยันเรียน ความตั้งใจที่จะเลือก เรียนแพทย์ เรียนพยาบาล ลดลงไป เราจะได้เด็กเยาวชนที่เรียนค่อนข้างอ่อน กลับเข้ามาเรียน เพราะฉะนั้นตรงนี้ค่อนข้างห่วงในเรื่องของคุณภาพ จากโรคเอดส์ ซึ่งเป็นปัญหาร้ายแรงในนโยบายด้านการสาธารณสุข นโยบายไม่ชัดเจน ท่านมีอยู่ ข้อหนึ่ง ในข้อ ๖.๓.๔ เร่งรัดการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ในกลุ่มเสี่ยงทุกกลุ่ม ท่านประธานที่เคารพ ทำไมรัฐบาลท่านเลือกปฏิบัติเฉพาะ กลุ่มบางกลุ่ม คนบางคน แล้วกลุ่มที่ไม่เสี่ยงละคะ กลุ่มที่ไม่เสี่ยงโอกาสติด เชื้อเอดส์มีอย่างมาก ขอยกตัวอย่าง ในเชียงใหม่ที่ตั้งครุฑไปตรวจ ปรากฏว่าหญิงพวกนี้ติด เชื้อเอดส์ปีละประมาณ ๑,๒๐๐ กว่าคน ถ้าคิดคร่าว ๆ ว่า ในจำนวนนี้ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ทารกที่คลอดออกมาจะติดเชื้อเอดส์ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ปีหนึ่งประมาณ ๔๐๐ กว่าคน ปัญหาที่จะตามมาอีกมากมาย ดิฉันอยากจะกราบเรียน ท่านประธานผ่านไปทางท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ได้โปรดคำนึงถึงการป้องกันโรคเอดส์ โดยชนนิกรกำลังระหว่างภาครัฐ เอกชน ชุมชน ประชาชน ให้แก้ไขปัญหาสาธารณสุข โดยเฉพาะปัญหาเอดส์ แล้วก็เน้น การปฏิรูประบบการลงทุณด้านสาธารณสุข ให้เปลี่ยนจากการบำบัดรักษาเป็น การป้องกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการป้องกันตรงนี้ต้นทุนจะต่ำกว่า แต่ครอบคลุม มากกว่า ดิฉันเจอข้าราชการหลายท่านบอกว่า เมื่อไปตรวจรักษาพยาบาล หากไปตรวจเพื่อการป้องกันฉีดวัคซีน เบิกค่ารักษาพยาบาลไม่ได้ แต่ถ้าเจ็บป่วย เบิกค่ารักษาพยาบาลได้ ตรงนี้นโยบายน่าจะกลับกัน ผাগไว้ด้วยนะคะ ในเวลา ที่เหลืออยู่ ดิฉันอยากจะขอกราบเรียนอีกในเรื่องของการศึกษาของพระสงฆ์

ในข้อ ๖.๑.๔ นโยบายส่งเสริมการศึกษาของพระสงฆ์ ชกที่น้อม เพราะว่าเป็นประเทศไทยเราส่วนใหญ่ผู้นับถือศาสนาพุทธ แล้วก็ท่านได้มีนโยบายส่งเสริมการศึกษาของพระสงฆ์ แต่ท่านประธานที่เคารพ ในประเทศไทยเราไม่ได้มีเฉพาะศาสนาพุทธ เรายังมีศาสนาคริสต์ มีศาสนาอิสลาม ไม่ทราบว่ามีศาสนาคริสต์ ท่านได้คำนึงถึงบาทหลวง ศาสนาอิสลาม ท่านได้คำนึงถึงโต๊ะอิหม่าม คอเต็บ บิหลั่น บ้างหรือเปล่า ขอฝากกราบเรียนไว้ด้วย ตอนเข้ากับเมื่อวานนี้มีหลายท่านพูดถึงนโยบายทางการศึกษาทั้ง ๑๑ ข้อ ไม่ได้พูดถึงในเรื่องของโครงสร้างจริยธรรม คุณธรรม และวินัยของคนในชาติ การศึกษาแม้จะดีอย่างไร แต่ถ้าคนไม่มีจริยธรรม ไม่มีวินัย ตรงนั้นคงไม่ได้ แต่ดิฉันก็ตั้งใจว่าท่านได้เขียนไว้ในนโยบายด้านการอนุรักษ์ศิลปะวัฒนธรรมในข้อ ๖.๑.๕ สนับสนุนโครงสร้างทางจริยธรรม คุณธรรม วินัยของคนในชาติ เช่นโครงการลูกเสือ การฝึกหัดนักศึกษาวิชาทหาร แต่น่าเสียดาย ท่านคำนึงถึงเฉพาะเยาวชนที่เป็นผู้ชาย ท่านลืมไปหรือจะพิมพ์ตก อย่างไรก็ตามก็แล้วแต่ดิฉันขอกราบฝากไปด้วยว่า ขอเพิ่มโครงการเนตรนารี ก็ขอฝากกราบท่านว่า ในนโยบายทางการศึกษาดังนี้ ท่านไม่ได้นึกถึงว่า จะให้มหาวิทยาลัยทำงานพัฒนาคน เพิ่มจำนวนบุคลากร แต่ลืมไปว่า ความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยตรงนี้ไม่ได้เขียนบอกไว้ มหาวิทยาลัยสุรนารีมีอิสระอยู่ภายใต้การกำกับของรัฐบาล มหาวิทยาลัยสุรนารีสามารถที่จะดำเนินกิจการไปได้อย่างดี ก็ขอฝากกราบเรียนไว้ด้วยน่ะ -----

ท้ายที่สุดนี้ สิ่งที่ดีฉันอยากจะฝากไว้ว่า การศึกษากับการสาธารณสุขเป็นของ
 ที่ควบคู่กัน แต่ท่านมองไว้ว่าจะให้สาธารณสุขนะคะ ผลิตแพทย์ ซึ่งสาธารณผล
 ไม่สามารถจะผลิตได้เอง ต้องฝากให้ทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งอยู่ในนโยบายของ
 การศึกษานะคะ แพทย์ที่อนุมัติงบประมาณเท่าที่ผ่านมา ทางทบวงมหาวิทยาลัย
 เสนอไปบอกว่า การผลิตแพทย์ ๑ คน ของงบประมาณ ๓ แสนบาทต่อคน
 ท่านให้ไป ๒ แสนบาท ตรงนั้นขอฝากกราบเรียนไว้ว่า วิชาชีพแพทย์
 วิชาชีพพยาบาล วิชาชีพบุคลากรทางด้านสาธารณสุขเป็นวิชาชีพที่มีความ
 สำคัญอย่างยิ่ง แล้วก็เลี้ยงต่อครอบครัวใช้เงินทุกชนิด โดยเฉพาะโรคเอดส์
 ตรงนี้ฝากกราบเรียนไปด้วยนะคะ ก็ขอฝากกราบเรียนท่านประธานไปยัง
 ท่านนายกรัฐมนตรีนะ ท่านรัฐมนตรีที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้การศึกษาของ
 ประชาชนมีคุณภาพ การสาธารณสุขช่วยให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี
 สมบูรณ์ เพื่อที่จะเป็นแรงผลักดันในการพัฒนาประเทศชาติของเราให้
 เจริญรุ่งเรืองต่อไป ขอกราบขอบพระคุณค่ะ

ประธานรัฐสภา : ครับ เชิญ คุณประเทือง วิจารณ์ปรีชา ครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สิงห์บุรี) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎร
 จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย ค่าแกลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ซึ่ง
 ฯพณฯ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภาเมื่อวานนี้
 หลายท่านก็ให้ความสนใจ แต่ว่าเป็นที่น่าเสียดายที่คณะรัฐมนตรีเป็น
 เจ้าของนโยบายเองไม่ได้อยู่ในที่ประชุมนี้เสียเป็นส่วนใหญ่ แต่ว่า
 ตรงนั้นก็คงจะอยู่ที่ท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ จะต้องไปดูแลบังคับ
 บัญชา ไปสร้าง ความสมานสามัคคีกันให้เกิดขึ้นระหว่างสภากับฝ่ายบริหาร
 ถ้าฝ่ายบริหารไม่ให้เกิดวิสภาพ ท่านก็อย่าไปหวังว่าสภาจะให้เกียรติ
 ฝ่ายบริหาร ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้พิจารณา นโยบายของ
 รัฐบาลที่เขียนขึ้น กระผมก็อาศัยหลักเกณฑ์ง่าย ๆ ว่านโยบายที่ท่านเขียนมา
 แล้วก็แถลงต่อสภานั้นนั้นเป็นคำมั่นสัญญาว่า ท่านจะปฏิบัติ นโยบายใดของท่าน
 ที่แถลงต่อสภาแล้วคำมั่นปฏิบัติได้ และถ้าเขียนไว้อย่างดี แล้วถ้าปฏิบัติได้
 ก็คงจะเป็นผลดีต่อประเทศชาติ เป็นผลดีต่อประชาชน แล้วก็ส่งผลให้
 คณะรัฐบาลนั้นได้รับคำสรรเสริญว่าท่านเป็นผู้ที่โปร่งสะอาด ทำคุณให้กับ
 แผ่นดิน แต่นโยบายที่ท่านเขียนไว้ดี แต่มันปฏิบัติไม่ได้ ก็เท่ากับว่าพูดแต่
 ท้าไม่ได้ อย่างนี้ก็เท่ากับว่า นโยบายของรัฐบาลนั้นเป็นนโยบายที่โกหก

เพราะฉะนั้นก็ต้องพิจารณากันว่า นโยบายส่วนใดของท่านจะทำได้ แล้วทำได้ดีก็ได้รับคำสั่งสรรเสริญอย่างทีบอก แต่ถ้าบอกพูดไว้ดีแล้วทำได้ ไม่ดี ตรงนี้ก็อยู่ที่ขีดความสามารถของคนที่เป็นรัฐมนตรี ซึ่งจะต้องพิจารณากันต่อไปในเมื่อมีโอกาสบริหารราชการแผ่นดินแล้ว ท่านประธานครับ สิ่งที่กระผมอยากจะบอกว่า มันมีนโยบายที่หลายท่านก็คงจะท้วงติงไว้บ้างแล้วครับ คือ นโยบายด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับด้านการเกษตร ซึ่งผมถามคุณแล้ว ไม่ทราบว่า ท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในเรื่องการเกษตรนี้จะทำเรื่องนี้ได้หรือไม่ แต่ในความเห็นของผมด้วยสติปัญญาของระดับผมว่า ที่เขียนไว้แบบนี้ ผมเชื่อว่าทำไม่ได้ แต่ยังไม่บอกว่า นโยบายนั้นจะเป็นการรอกหนาคู่สถานะครับ เพราะว่าวันนี้ก็มองเห็นหน้ากันแล้วก็ไม่เห็นรัฐมนตรีเกษตรที่รับผิดชอบ ซึ่งท่านจะต้องไปเขียนกรอบนโยบายในทางปฏิบัติ หรือว่าท่านไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องนี้อย่างไร ขณะนี้อาจจะยังไม่เห็นก็ได้ กระผมจึงทราบว่า เป็นคนคนดีในสภาอยู่ ที่ผมบอกว่า นโยบายที่ว่ามันเขียนไว้แล้วปฏิบัติไม่ได้ก็คือ ข้อที่ ๓.๘.๑ บอกว่า ส่งเสริมให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น ฟังดูเพราะจิงเลยนะครับ เกษตรกรได้ฟังตรงนี้ก็คงจะคิดว่ามีรายได้สูงขึ้น ด้วยการปลูกพืชเศรษฐกิจตามความต้องการของตลาด ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อหน่วย ปลูกพืชเศรษฐกิจตามความต้องการของตลาดนี้ กระผมจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ให้ฟังสักนิดหนึ่ง คือ ข้าวเท่านั้นเองครับ ท่านประธาน ข้าวที่เรารับประทานกันอยู่ทุกวันนี้ก็เป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญอย่างยิ่งวด ตรงนี้ท่านบอกว่า ท่านจะลดต้นทุนการผลิต ท่านทราบไหมว่า ปัจจัยการผลิตข้าวนี้เขาทำด้วยอะไรบ้าง

ประการแรกนั่นก็คือ การไถ ค่าจ้างไถเดี๋ยวนี้ก็สูงขึ้นกว่าแต่ก่อนแล้วนะครับ มันขึ้นราคาแล้ว เพราะว่าค่าแรงงานทางด้าน การเกษตรเดี๋ยวนี้ไม่มี ต้องใช้เครื่องจักรกล ต้องใช้เครื่องจักรแทรกเตอร์ ฟาร์ม (Tractor farm) เข้าไปไถ แทรกเตอร์ฟาร์ม ที่เข้าไปไถเดี๋ยวนี้ราคาสูงขึ้น ถ้าถามว่าทำไมเขาต้องสูงขึ้น ก็เพราะราคาน้ำมันดีเซลมันขึ้นราคา เพราะฉะนั้นเจ้าของรถไถที่มารับจ้างก็ต้องเรียกราคาต่อไร่สูงมากขึ้น ตรงนี้ลดไม่ได้สักแล้ว เพราะฉะนั้นจะไปลดต้นทุนการผลิตนี้ทำไม่ได้ ไถลงไปไร่หนึ่งต่อกี่บาท ท่านทราบไหมครับ ถ้ายังไม่ทราบในรายละเอียด กระผมจะไปเจาะโนให้ท่าน เป็นส่วนตัวก็ได้ว่า มันมีต้นทุนเท่าไร แต่บอกกับท่านให้ได้ว่า แม้แต่ราคาในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ

๑๕๖

ร ๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

จิราพร ๗๓/๓

ปัจจัยการผลิตตรงนี้ ไม่ว่าจะเป็นอย่างจำกัดวิพชกัด้ ยาบรามสัทรูพชกัด้
หรือปุ๋ยกัด้ -----

๑๕๒

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

รสนินทร์ ๗๘/๑

ราคามันสูงขึ้น นโยบายของท่านไม่ได้บอกไว้เลยว่า จะลดต้นทุนการผลิตนี้ ท่านจะจัดหาราคาปุ๋ยในการผลิตพืชเศรษฐกิจนี้ได้อย่างไร ไม่ได้มีบอกไว้ตรงไหน เพราะฉะนั้นท่านลดไม่ได้หรอกครับ ค่าแรงงานเวลาเก็บเกี่ยวเดี่ยวนักสูงขึ้น คล้ายกับขณะนี้ครับว่า เกษตรกรหรือผู้ให้แรงงานทางด้านเกษตรนี้ ยุคตลาดอุตสาหกรรมเข้าไปสู่โรงงานหมด ก็ต้องใช้เครื่องจักร เครื่องกลเข้ามาช่วยในการทำงาน เครื่องเกี่ยวข้าวเดี่ยวนั้นเกี่ยวข้าวกันต่อไร่ ราคาก็สูงขึ้น ทั้งสิ้น ตรงนี้ผมมองไม่เห็นว่าจะมีอะไรที่จะไปลดให้ได้ แล้วราคาที่ยากันอยู่นั้นมันก็ไม่ได้สูงอย่างที่เราคิดกัน ทำต่อไร่ ผลผลิตต่อไร่กับผลที่ได้ออกมาในนั้นะ ราคามันไล่เลยก็กัน นี้พูดถึงภาคกลางนะครับ ยังพูดอาศัยได้ แต่ถ้าในภาคอีสาน ต้นทุนการผลิตไม่หนักกับภาคกลาง แต่ผลผลิตต่อไร่ก็ยังต่ำลงไป ทำให้รายได้ประสกับปัญหาความขาดทุน เพราะฉะนั้นคนในภาคอีสานจึงพึ่งนาอพยพเข้ามาขายแรงงานกันในตลาดในกรุงเทพมหานคร หรือในเมืองที่มีอุตสาหกรรม ตรงนี้ท่านจะทำอย่างไรที่ท่านบอกว่า จะไปลดต้นทุนการผลิตขึ้นมาเนี่ย ผมมองดูแล้วว่ามันทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นนโยบายที่มันเขียนไว้แล้วทำไม่ได้เนี่ย จึงบอกว่าเป็นนโยบายที่โง่ทก ล่าเข้าไปพูดกันให้มันสวยหรูเลยครับ ต้องบอกกันจริง ๆ ว่าท่านจะทำอะไรให้กับประชาชนนั้นได้ ให้กับเกษตรกรนั้นได้ เมื่อมันทำไม่ได้แบบนี้ ปัญหา มันก็จะเกิดตามมา เอาละในทางปฏิบัติ เราจะให้โอกาสท่าน ท่านบอกว่าท่านจะไปเขียนกรอบในทางปฏิบัติกำหนดในรายละเอียดตัวชี้การ ในระยะเวลาดำเนินการและนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลตามนโยบายที่รัฐบาลแถลงไว้เนี่ยโดยเร็ว ตรงนี้เราจะตามไปดูว่า แผนปฏิบัติที่ท่านเขียนบอกว่า จะเขียนให้เสร็จโดยเร็วเนี่ย ปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายที่จะต้องลดต้นทุนการผลิตให้ได้เนี่ย ผมจะตามไปดูแน่ ๆ แล้วจะตามไปดูว่า นโยบายตรงที่ท่านจะเล่นบอกว่า เขียนอย่างเร็วจะเขียนเมื่อไรโดยเร็ว แล้วดูว่า ท่านจะกลับมาแถลงต่อสภานี้ใหม่ ถ้าท่านไม่แถลงต่อสภานี้ เราจะตามไปให้ท่านมาแถลงให้ได้ โดยอาศัยข้อบังคับการประชุม โดยอาศัยกฎหมายรัฐธรรมนูญอะไรที่มีอยู่ ต้องให้ท่านมาแถลงว่าในทางปฏิบัติท่านจะทำอย่างไร แล้วมันลดกันได้จริงไหม ทำให้รายได้ของเกษตรกรนี้สูงขึ้นจริงหรือไม่ เราจะเทียบกันตรงเนี่ย นี้คือคำถามที่สภาที่รัฐบาลได้ให้ไว้กับเกษตรกร อีกปัญหาหนึ่งครับ ที่ท่านประธานที่เคารพครับ ที่ท่านบอกว่าจะแก้ไขปัญหานี้หนี้สินของเกษตรกร ทั้งในระบบและนอกระบบ ด้วยการจัดสรรเงินสนับสนุน

๑๕๐

ร. ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

รศ.วินทร์ ๗๕/๒

เพื่อแลกเปลี่ยนหนี้ ให้เข้าสู่ระบบตลอดจนสนับสนุนสินเชื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ
เงินกองทุนผ่อนปรนและขยายเวลาการชำระหนี้ให้เหมาะสม กระทบจะเขียน
เรื่องเงินกองทุนผ่อนปรน ขยายเวลาการชำระหนี้ให้เหมาะสม ถ้าท่านเขียนไว้
อย่างนี้ดีมากครับ แต่ในทางปฏิบัติมันปฏิบัติไม่ได้อีกเช่นเดียวกัน ตัวกว้าง
ง่าย ๆ นิดเดียวครับ อย่างกรณีชำระหนี้ให้ ช.ก.ส. ซึ่งบอกว่า ๓๑ มีนาคมนี้
เป็นวันสุดท้าย ถ้าเกินกว่านั้นไปแล้วนี้ จะต้องถูกปรับ จะต้องคิดอัตราเบี้ยปรับ
เพิ่มขึ้น ตรงนี้ในท้วงเวลาตรงนั้นหลายพื้นที่ กำลังอยู่ในระหว่างเก็บเกี่ยว
ผลผลิต ไม่สามารถจะขายผลผลิตได้ ต้องขนข้าวไปหาการเงินนอกระบบ
เอาไปชำระ ช.ก.ส. -----

- ๗๕/๑

ตรงนี้อ่าท่านจะมีทางผ่อนปรนให้ได้ก็จะเกิดประโยชน์ แล้วผมก็จะตามไปดูว่า การผ่อนปรนตรงนี้ ซึ่งหน่วยที่จะต้องกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ไม่ว่าจะ เป็น กลุ่มเกษตรกรกีด หรือว่าสหกรณ์การเกษตรกีด ซึ่งพยายามร้องขอกันตรงนี้ แต่ไม่เป็นผลมานานนั้น ท่านจะทำได้ไหม ถ้าท่านทำได้ กระผมจะให้ สหกรณ์การเกษตรในหลายพื้นที่มาอนุมัติทนายให้ท่าน ว่าท่านช่วยแก้ปัญหา ตรงนี้ได้จริง แต่ถ้าท่านทำตรงนี้ได้ ท่านแก้ตรงนี้ได้ แน่แน่นอนครับ นายประเทืองในฐานะประธานสหกรณ์การเกษตรบางระจัน จะมาบอกว่า รัฐบาลนี้โง่ทึบในสภา นี่ก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องติดตามดูกัน แล้วอีกประการหนึ่ง ที่บอกว่า จะสนับสนุนสินเชื่อเพื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ กระผมได้ฟังท่านชาวันทร์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจากพรรคประชาธิปัตย์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร เขาพูดท้วงติงตรงนี้ ท่านจะก้าวอย่างไรถึงจะให้ ดอกเบี้ยเขาต่ำ ท่านจะหาเงินตรงไหน พูดกันมาหลายชุดหลายสมัย พูดปลอบใจกันมาเยอะ แต่ในทางปฏิบัติยังไม่มีใครสามารถหาดอกเบี้ยต่ำ ให้กับเกษตรกรเหล่านี้ได้เลย เพราะปัญหาดอกเบี้ยนี้ละครับ จึงทำให้ เกษตรกรต้องเป็นหนี้สิน เป็นหนี้ติดแผ่นดินกันอยู่จนทุกวันนี้ ถ้าท่านสามารถ ผ่อนปรนตรงนี้ได้ ให้อัตราดอกเบี้ยต่ำมาให้สนับสนุนในด้านสินเชื่อตรงนี้ ก็คงจะมีส่วนช่วยให้เกษตรกรได้ล้มตาอำปากได้ อีกประการหนึ่ง ในการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกร ในปัจจุบันนี้ยังเป็นปัญหาอยู่มาก จริงอยู่ที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์บอกว่า กู้ติในสภา เรื่องปัญหาหนี้สิน ของเกษตรกร เดียวนี้ไม่มีมาสู่สภานั้น แต่ว่าในสภาพความเป็นจริงนั้น เกษตรกรยังถูกฟ้องร้อง ถึงถูกศาลสั่งให้ยึดที่ดินทำกินกันอยู่ ซึ่งมีส่วนทาง กันกับนโยบายที่ได้ประกาศไว้ว่า จะช่วยเหลือเกษตรกรให้พ้นจากภาระหนี้สิน จะให้มที่ที่ดินทำกิน แต่คนที่มที่ที่ดินทำกินแล้วยังมีหนี้แล้วก็ถูกยึดลงไป แม้จะมีกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรเกิดขึ้น แต่ในทางปฏิบัติมัน อดภาระเทียบที่มีอยู่ไม่สามารถจะช่วยเกษตรกรตรงนี้ได้ ต้องรอให้ศาลสั่ง ให้ยึดที่นั่นแล้วเสียก่อนจึงจะเข้าไปช่วย ก็ทำในเมื่อมีเจตนาจะช่วย แต่ไม่เทียบระบบเสียใหม่ไม่ได้หรือ ว่าเพียงแต่ถูกฟ้องร้องขึ้นมา หรือถูกทางธนาคารหรือเจ้าหน้าที่นิติ (Notice) เข้ามาแล้วก็เข้าไปช่วยกัน นี้จะต้องรอให้ฟ้องเสียก่อน รอให้ศาลตัดสินเสียก่อน แล้วก็สั่งยึดที่ทำกิน กันเสียก่อน แล้วกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรนั้นจึงจะยอมเข้าไปช่วย

๑๕๒

ร ๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

กมลมาศ ๗๕/๒

พอไปช่วยก็ไม่ทันกับเหตุการณ์ เพราะเหตุการณ์ที่เสนอมาบอกว่าคุณเห็นแต่หนึ่ง แต่กว่าจะถึงวันที่เงินไปสดเชยให้มัน ดอกเบี้ยมันเกิดกินตามไปแล้ว เพราะเงินที่ได้ไปไปพออีก ก็เป็นภาระที่จะต้องไปหาทุนออกระบบ เขามาอีก หนึ่งมันก็เกิดขึ้นมาอีก นี่เขา เรียกว่าคนที่แก้ปัญหาดังนี้ไม่ได้รู้ในทางความเป็นจริง ว่ามันเห็นอย่างไร ตรงนี้ก็ต้องฝากกันไว้ ว่ารัฐบาลเมื่อมีความตั้งใจ ระเบียบปฏิบัติในกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรของท่านที่มีอยู่นั้น ที่จะให้การช่วยเหลือในเรื่องผ่อนปรนหนี้สินของเกษตรกรทั้งหลาย ไปดูไปแก้ไขระเบียบกันให้มันช่วยกันได้ จริงอยู่ คณะกรรมการประสานหนี้สินของชาวนาที่มีอยู่นั้นมันมีอยู่ในท่ามกลางประชาชน ไม่ได้รู้ปัญหาอันอย่างลึกซึ้งจริงๆ ว่าในทางปฏิบัติที่มันเกิดกับชาวนาที่ต้องถูกยึดที่ดินทำกิน มันมีปัญหาอย่างไร ก็สภาพจะให้คุณให้ถั่วถั่ว เพราะหน่วยงานที่เป็นหน่วยงานฝากไว้กับในส่วนจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งฝากกันอยู่ก็ ธ.ก.ส. นั้น โดยอาศัยท่านางตรวจผู้ว่าราชการจังหวัดให้ช่วยประสานงานให้มัน มันก็ไม่ใช่ เป็นงานสายตรง เพราะฉะนั้นในทางปฏิบัติก็ไม่ค่อยมีอะไรลึกซึ้งกว่าจะแก้ไขปัญหา เรื่องนี้ได้ ไม่สมประสงค์ตามนโยบายที่ได้กำหนดหรือครับ กระทั่งถึงตั้งขึ้นมา ท่วงดึงในส่วนที่รัฐบาลได้ เขียนนโยบาย แล้วก็ผมมองเห็นว่ามันปฏิบัติไม่ได้ ที่กระผมต้องย้ำตรงนี้ว่า ที่มันปฏิบัติไม่ได้นี้ก็คือบอกว่า จะลดต้นทุนในการผลิตมันไม่ได้ ในเมื่อปัจจัยการผลิตต่าง ๆ นี้ราคามันทวีขึ้น แล้วนำมันตีเชลล์ราคาเป็นเหตุให้ทุกส่วนค้างขึ้นไปหมดว่า อะไรมันก็ต้องขึ้นราคา แม้แต่ค่าจ้างแรงงานนะครับ บอกว่าทำไมแรงงานนี้ทำไมต้องขึ้นราคาด้วยละ ในเมื่อขอกแรง เคยได้รับ ๑๒๕ บาท อย่างนี้ไม่พอหรือต่อวัน เขาบอกว่าไม่พอ แต่ขวนสินค้านี่ราคาในตลาดมันแพงขึ้น ถ้ามว่า ทำไรราคามันแพงขึ้น คนขายสินค้าก็อ้างค่าขนส่ง ฝ่ายขนส่งก็ไปอ้างน้ำมันว่าราคามันแพงขึ้นมาอีก มันเป็นเรื่องจริงกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่านจะบอกว่า ลดต้นทุนการผลิตมันทำไม่ได้แน่ ๆ ครับท่านประชาชน เพราะฉะนั้นนโยบายตรงนี้ กระผมมั่นใจเลยว่า ท่านเขียนไว้เพื่อความสวยงาม เขียนความมุ่งใจเกษตรกร แต่ว่าคนที่จะไปปฏิบัติมันไม่มีทางทำเรื่องนี้ได้สำเร็จ-----

อีกประการหนึ่งใน เรื่องของการสนับสนุนให้สหกรณ์การเกษตรฯ มีการบริหาร และการจัดการที่มีประสิทธิภาพ และเป็นองค์กรสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร อย่าง เป็นรูปธรรม ตรงนี้ก็ เห็นไว้ในลักษณะค่อนข้างจะเพื่อ เจ้อ ถ้าสิ่งที่ท่าน เข้าไปดูแลในด้านของสหกรณ์นั้น มีกลไกซึ่งเป็นรูปลักษณะ เหมือนการบริหารงาน ของรัฐบาล มีคณะกรรมการ มีฝ่ายจัดการ หรือฝ่ายปฏิบัติ กับฝ่ายจัดการ ซึ่งเลือกกันมาจากสมาชิกสหกรณ์เข้าไป เป็นกรรมการบริหารนั้นละ แต่ว่า ภายใต้อกรอบ ภายใต้อระ เภสขบะไรรอีกหลาย ๆ อย่างของกรมส่งเสริมสหกรณ์ก็ ได้ กรมตรวบจับผู้สหกรณ์ที่ดี ตรงนี้ผู้ปฏิบัติส่วนใหญ่จะไม่ค่อยเกิดความเข้าใจ เพราะฉะนั้นในการให้ทุนส่งเสริมใน เรื่องนี้ก็ดี วิธีที่ท่านจะทำให้การสนับสนุน วัตถุประสงค์ในด้านของสหกรณ์นี้ ก็คือการกู้ยืมเงิน แล้วการกู้ยืมเงินตรงนี้ต้องให้ ตรงตามเงื่อนไขที่ท่านบอกว่า จะผ่อนปรนกำหนดระยะเวลาชดเชยให้ สหกรณ์ ต้องกู้ ธ.ก.ส. มาให้สมาชิก แต่พอถึง ๓๑ มีนาคม สหกรณ์ก็ตกลงส่ง สหกรณ์ ยังไม่ได้รับจากสมาชิกรวมจะเป็นอย่างไร ตรงนี้ก็ต้องบอกภาระหนี้สินกันขึ้นไปอีก ดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นก็จะตามกันมา เพราะฉะนั้นก็ต้องบอกว่า การที่จะให้สหกรณ์นั้น ใช้หนี้กันกับเวลาตามที่มีผลผลิตในท้องถิ่นได้ออกสู่ตลาด ก็สามารถที่จะเรียก เงินคืนได้ ไม่ใช่กำหนด เวลาตายตัวโดยไม่มีค่าจนถึงผลผลิตในท้องถิ่นที่เกิดขึ้น ตรงนี้ที่ เขา เรียกบอกว่า เขียนกันไว้โดยไม่รู้ไว้ว่า จารัตประเพณีหรือประเพณี ปฏิบัติในท้องถิ่นมันเป็นอย่างไร ท่านจะต้องอาศัยใครครับ ท่านก็ต้องอาศัย ผู้แทนราษฎรนี่ละซึ่งรู้ปัญหาตรงนี้ แล้วก็จะมาบอกกล่าวกันในสภา ถือว่า ทางฝ่ายบริหาร ทางฝ่ายนิติบัญญัติที่ร่วมกันแล้วก็จะแก้ปัญหาของประเทศชาติได้ กระทบจึงตลงนำ เรื่องนี้มาพูดมาจากกันให้เข้าใจ อีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธาน ผมจะไม่ใช้เวลามากหรือครับ ทั้ง ๆ ที่รอคอยเวลาที่จะพูดจากัน เรื่องนี้มา แต่ว่าก็เกรงใจหลายท่านที่ยังจะพูดจากันอยู่ นโยบายที่ท่าน เขียนกันไว้มี มัน เป็นถ้อยคำที่จะตั้งจารึกเก็บกันไว้ แล้วก็ เป็นประวัติศาสตร์ เมื่อวานนี้ กระทบฟังท่านผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง กระทบก็จำนามของท่านไม่ได้ จาก พรรคประชาธิปัตย์ ท่านพูดถึงบอกว่า การเป็นตัวกลาง เป็นแบบอย่างที่ดี เป็นครูที่ดีนั้นก็คือรัฐบาล รัฐบาลนี้ต้องทำให้เป็นตัวอย่าง ถ้ารัฐบาลทำดี ประชาชนในชาติก็จะดีตามไปด้วย เพราะฉะนั้นการดี การรอบรู้ การเขียน อะไรหลาย ๆ อย่าง ไม่ว่าจะเป็นการพูดที่ดี การเขียนที่ดี การกระทำที่ดี แต่่นโยบายของท่านที่ผมจะต้องท้วงติงอีกนิดหนึ่งก็คือ ที่ท่านบอกว่า ท่านจะ สถาปนาความเชื่อมั่นทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ ความเชื่อมั่นเป็นเรื่อง

ของศรัทธา มันเป็นเรื่องของจิตใจที่จับต้องไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านไปใช้
คำว่า สถาปนา มันไม่ถูกนะครับ คำว่า สถาปนา ถ้าจะแปลกันตามตัว
เขายกมือขึ้น เป็นการยกย่อง แต่งตั้งให้สูงขึ้น แล้วก็ใช้กับสิ่งที่เป็นบุคคล
หรือเป็นวัตถุ สามารถจับต้องได้ ยกตัวอย่างเช่นบอกว่า จะเลื่อนเจ้านาย
ให้สูงขึ้น จากพระองค์เจ้า ให้เป็นทรงกรม อะไรต่าง ๆ อย่างนี้ เขาก็
เรียกว่า สถาปนาขึ้น หรือยกย่องขึ้น ซึ่งเป็นระดับวัดราชนัดดา ที่วัดมีใน
ระดับราชบุตร ในระดับสามัญนี้จะยกขึ้นเป็นพระอารามหลวง ค้างงั้น
เขาก็เรียกว่า สถาปนา แต่นี่ท่านจะมาสถาปนาความเชื่อ มันใช้ถ้อยคำ
ตรงนี้ไม่ถูกต้องหรือครับ ลองไปถามราชบัณฑิต เขาดูว่า ถ้อยคำที่ท่าน
มาใช้ใช้อย่างนี้ถูกไหม เมื่อรัฐบาลเองเป็นผู้ใช้ถ้อยคำไม่ถูกมันเสียความรู้สึก
บางเรื่องของความรู้สึกก็จับต้องไม่ได้เหมือนกัน แต่ว่าความรู้สึกที่มีศรัทธา
ต่อรัฐบาลนั้นเสียไป มันไม่ใช่เป็นความผิดของคนที่เสียความรู้สึกนะครับ
มันเป็นความผิดของรัฐบาลที่กระทำให้ประชาชนเสียความรู้สึก เพราะฉะนั้น
จะพูดอะไร พูดให้เข้าใจในหลักของภาษาด้วย เพราะว่าหลายท่านมาจาก
ครูบาอาจารย์ที่นั่งกันอยู่ในที่นี้ ตรงนี้ก็ตลกทั้งดั่งกับ ผมๆ นายกรัฐมนตรี
ไว้ด้วยว่า ท่านมีกลไกหลายด้านที่จะให้ความร่วมมือในการเขียนคำนโยบายนี้
ก็ควรจะส่งให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทย เขาตรวจสอบไปเสีย หรือว่า
ไปเรียนกันทางภาษาต่างประเทศเลยไม่รู้ว่ามีถ้อยคำภาษาไทยจะใช้กัน
ได้อย่างไรจึงจะเหมาะสม.....

สิ่งที่กระผมต้องย้ำกับท่านประธานอีกนิดหนึ่งครับ บอกที่รัฐบาลได้แถลงไว้ ตอนท้ายว่า นโยบายทั้งหมดที่ได้แถลงมานั้น เป็นกรอบและแนวทางหลักในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล ซึ่งผู้ที่รับผิดชอบจะต้องจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการกำหนดรายละเอียด วิธีการ และระยะเวลาดำเนินการ แล้วจะนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลนโยบายที่รัฐบาลแถลงไว้โดยเร็ว ตรงนี้ผมต้องย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า คงจะต้องตามไปดู แล้วก็ได้เรียนกันตอนต้นแล้วว่า สิ่งที่ได้แถลงไว้วันนี้ดีและสามารถนำไปปฏิบัติก็เกิดประโยชน์ แต่ถ้าปฏิบัติไม่ได้ดีนั้นก็ขึ้นอยู่กับความสามารถของคน ที่นั่นคนที่เข้ามา เป็นรัฐบาลนี้ว่าจะไม่พูดถึงว่าจะให้โอกาสเวลา แต่ว่าต้องฝากกับท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรีสักนิดหนึ่ง บางท่านที่ท่านจัดเข้าไปนั่งบริหารในกระทรวงต่าง ๆ ถ้าผมไม่รู้จักเลยไม่เป็นไร แต่ที่เราได้รู้จัก เราได้รู้เช่น เราได้เห็นมารยาท เราได้รู้ความรู้สึก เราได้รู้ความต้องการของเขา ว่าใครเข้าไปมีเจตนาอย่างไร บางท่านเคยพูดในสมัยอยู่พรรคชาติไทยไว้ว่า ทล.เข้าไปนั่งในรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเถอะ ถ้าไปนั่งอยู่ตรงนี้ เลือกตั้งครั้งต่อไปในพรรคชาติไทยนั้น จะจัดงบประมาณในการเลือกตั้งให้เขาหมด พูดอย่างนี้แล้วไว้ใจใหม่ครับท่านนายกรัฐมนตรี ตอนนี้ความรู้สึกของผมยังก้ำกึ่งกันอยู่ แต่ผมจะติดตามไปดู แล้วจะดูว่าสิ่งที่เขาเคยพูดไว้กับพรรคชาติไทยนั้น เขาจะไปทำพรรคที่เขาอยู่ใหม่หรือครับ ทล.ชอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปเชิญ คุณหมอบประสพ แล้วก็คุณภษฎาง แล้วก็มาที่ท่านพิชัยนะครับ ๓ ท่าน

นายประสพ รัตนากร สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมมีข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตและการค้ายาเสพติด ยาบ้า สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ในข้อ ๑๐.๒.๑ ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และอีกตอนหนึ่งเกี่ยวกับด้านสาธารณสุข ซึ่งก็เกี่ยวกับการบำบัดยาเสพติดนั้นไม่ปรากฏ ก็ใครขอเรียนว่า โดยหลักการในการที่จะแก้ไขปัญหายาเสพติด นอกจากปราบปราม ป้องกัน บำบัดรักษา สิ่งหนึ่งซึ่งจะขาดไม่ได้ก็คือ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เช่นเดียวกับการรักษาโรค เมื่อโรคทุเลาแล้วก็ต้องมีการฟื้นฟู ในกรณีเมื่อ ๕ ปีที่แล้วมานั้นสภาแห่งนี้ได้ผ่านพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด โดยกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้ดูแลในเรื่องนี้ แต่ผ่านมา ๕ ปีนี้ก็ไม่มีปรากฏว่าจะสามารถสร้างศูนย์บำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดได้เลยสักแห่งเดียว ท่านคิดดูครับ ผมได้ติดตามเรื่องนี้

ในฐานะที่เป็นประธานกรรมการสมาชิกสาธารณสุขของวุฒิสภา มีหน้าที่ติดตาม
 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุข ก็ปรากฏว่าปีหนึ่งให้งบประมาณ ๒ ล้านบาท
 ๗ ล้านบาท ๘ ล้านบาท แต่โครงการแต่ละโครงการนั้นจะใช้งบประมาณ
 ประมาณ ๗๐ ถึง ๘๐ ล้านบาทแต่ละหน่วย ถ้า ๕ ภาคก็เอา ๕ คูณเข้าไป
 ก็เป็นเงินไม่เท่าไร -----

ถ้าคิดเทียบถึงเงินที่ต้องสูญเสียไปแต่ละวัน ผู้ติดยาเสพติดติดในประเทศ ๕ แสนคน โดยเฉลี่ยครึ่งว่า ๆ ถ้าใช้ยาเสพติดอย่างถูกต้องที่สุด คนละ ๕๐ บาทต่อวัน วันหนึ่งก็หมดไปแล้ว ๒๕ ล้านบาท ถ้า ๓ วันก็สร้างสนามฟุตบอลได้ ๑ แห่ง ก็ใครจะขอเรียกหรือเงินที่นี้ว่า ถ้าไม่มีการฟื้นฟูวงจรทวงถามก็โทษปัญหาเสพติดก็จะไม่สำเร็จตามเป้าหมาย และถ้าไม่สำเร็จอาชญากรรมก็เพิ่มขึ้น โรคเอดส์ก็เกิดขึ้นไม่ได้ ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องร้ายแรง เช่นว่า ฆ่าตัวประกันจากเมายาบ้า หรือยาม้า หรือแม้แต่ฆนัตเด็กอายุ ๕ ขวบ ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งซึ่งสุดวิสัยที่จะรับได้ ก็ใครจะขอเรียนว่าขอให้พยายามในการที่จะช่วยเหลือให้โครงการดังนี้ ซึ่งได้รับความเห็นชอบโดยสภาแห่งนี้ได้ดำเนินการไปโดยสัมฤทธิ์ผล เพราะเงินเพียงแต่ ๗๐ - ๘๐ ล้านบาท และสำหรับ ๕ ภาค ไม่ควรจะต้องเป็นงวด ๆ งวดละ ๗ ล้านบาท ๘ ล้านบาท ซึ่งสร้างอาคารหลังเดียวก็ไม่ได้ ทำอะไรก็ไม่ได้ และเป็นอยู่อย่างนี้ถึง ๕ ปีแล้ว ก็ขอเรียนฝากท่านรัฐบาลเอาไว้ด้วยว่า ถ้าหากว่าจะแก้ไขเรื่องนี้ ประชาชนก็จะได้ปลดเปลื้องเหล่านี้ จริยอยู่ประจำจะรักษาที่เดียวก็คงหมดไม่ได้ แต่ถ้าไม่ทำอะไรเสียในขั้นนี้ ความรุนแรงก็จะเพิ่มมากขึ้น ผมมีเรื่องจะฝากเรียนไว้แต่บัดนี้ละครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณกฤษฎางค์ ครับ

นายกฤษฎางค์ แล้วเสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม กฤษฎางค์ แล้วเสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ วันนี้กระผมในฐานะ เป็นผู้แทนราษฎรได้เดินแวะเวียนมาที่ห้างสรรพสินค้า คัดห้างแถวถนนโยธาของรัฐบาล ก็ไปดูที่ป้ายหน้าร้านรับท่านประธานที่เคารพ ป้ายหน้าร้านหลังจากเขียนคำโฆษณาเชิญชวนไว้เยอะแล้วก็คิดว่าก็สรุปว่า รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ได้รับการบริการที่ดี มีการศึกษาที่ได้มาตรฐาน มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา และอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี ผมมาเห็นข้อความป้ายหน้าร้านตรงนี้ ผมก็เดินเข้าไปจับจ่ายสินค้าภายในในฐานะผู้แทนราษฎร ซึ่งที่จริงแล้วประชาชนคงจะต้องใช้ชีวิตทั้งชีวิตชั่วอายุของรัฐบาลนี้ ก็จะต้องมาจับจ่ายใช้สอยในห้างสรรพสินค้าแห่งนี้ ผมเดินแวะเวียนไปดูหลายร้านค้าขายซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๑๑ ร้านค้าขายก็ไปดูที่ร้านที่ ๓ ในร้านค้าขายที่ ๓.๔ นโยบายด้านการเกษตรกรรม ในข้อ ๓.๔.๑ บอกว่าจะยกระดับราคาผลผลิตทางการเกษตรให้เป็นธรรมต่อเกษตรกร ท่านประธานที่เคารพ ตรงจุดนี้

ผมคิดว่าผมจะฝากกราบเรียนผ่านท่านประธานไปถึงคณะรัฐมนตรีไปยังคณะรัฐบาล ว่า ถ้าเราเดินไปแถวสุโขทัย เดินไปแถวทางภาคกลาง เราก็จะไปเจอราคาข้าว พอเดินขึ้นไปทางภาคเหนือก็จะไปเจอกระเทียม เจอถั่วเหลือง ถ้าเดินไปศรีสะเกษก็จะไปเจอหอมแดง ถ้าเดินมาที่อีสานใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่โคราชบ้านผม ก็จะไปเจอราคามันสำปะหลัง ซึ่งขณะนี้ราคาต้นทุนการผลิตมันสำปะหลังที่บ้านผมตกก็โลกร่มละประมาณ ๘๓ สตางค์ ราคาในท้องตลาดขณะนี้อยู่ระหว่าง ๘๑ - ๘๕ สตางค์ อันนี้ผมฝากท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรี ยังคณะรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งท่านเป็นนายกฯ ของคนอีสานด้วยว่าได้ช่วยโปรดดูแลชะตาชีวิตของชาวอีสานให้เต็มที่ด้วย เมื่อวานผมได้ฟังว่าไม่มีนโยบายข้อใดที่เขียนไว้สำหรับชาวอีสานเลยอย่างนั้น แต่ผมยังคงอ่านไม่หมด ยังหาไม่เจอ -----

ท่านประธานที่เคารพ ผมก็เดินแวะเวียนไปเรื่อย ไปถึงร้านการศึกษาครับ
 ท่านประธานที่เคารพ ผมสนใจ ผมเข้าไปดูสินค้าในร้านการศึกษาที่พอใจบ้าง
 ไม่พอใจบ้าง ผมเลยไม่จับจ่ายตรงนั้น ผมเดินไปถึงหลังร้าน ร้านเขียนชยบุคคล
 เอาไว้ว่า เขียนขอบคุณผู้มาจับจ่ายให้สอยอย่างนี้ครับท่านประธานที่เคารพ
 ซึ่งผู้รับผิดชอบจะต้องจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการกำหนดรายละเอียด
 วิธีการ และระยะเวลาในการดำเนินการ เรื่อยไปจนถึงท้าย ๆ เขียนว่า
 แต่ถ้าหาก และแม้ว่าสิ่งใดที่มีได้แถมลงไว้ แต่หากดำเนินการแล้วจะเป็น
 ประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน รัฐบาลก็จะเร่งดำเนินการในทันที
 ผมก็หันกลับเข้ามาอีก เอ๊ะ ร้านนี้ส่งสินค้าพิเศษ นอกจากที่มีอยู่ในร้านได้ด้วย
 ผมก็เดินกลับมาที่ร้านการศึกษาใหม่ครับ ผมก็มาดูเหตุการณ์ปฏิรูปเฉพาะ
 อาชีวศึกษา ผมขออนุญาตส่งสินค้าการศึกษา ตรงนี้ผ่านท่านประธานไปยัง
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่อง
 การปฏิรูปการศึกษานั้น ผมมีความเชื่อมั่นว่า การศึกษาคือกุญแจสำคัญที่จะ
 ทำให้คนไทยมีสถานภาพเคียงบ่าเคียงไหล่กับต่างประเทศได้ ไม่ว่าจะเกาหลี
 ญี่ปุ่น ได้เห็น การศึกษาเท่านั้นคือกุญแจที่จะทำให้ศักยภาพของคนไทยทัดเทียม
 กับต่างชาติ แล้วทำไมจึงมีการปฏิรูปเฉพาะการอาชีวศึกษา ผมขอส่งสินค้า
 เพิ่มเติมว่า ขอให้มีการปฏิรูปทั้งระบบเถอะครับ ปฏิรูปทั้งระบบ ทั้งภาคบังคับ
 ทั้งระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ผมชื่นชม มีวันหนึ่งที่ผมอ่านข่าวหนังสือพิมพ์
 เห็นท่านรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ กับรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยได้
 หันหน้าเข้าหากันประมุขศึกษาหรือ เป็นนิมิตหมายที่ดีครับท่านประธาน
 ที่เคารพ แล้วสำหรับการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่มีทั้งระดับจนไปถึง
 ประถม แล้วเรายังขยายฐานล่างออกไปเป็นก่อนประถม ฉะนั้นส่วนนี้
 ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ขอให้ปฏิรูปทั้งระบบ
 เพื่ออะไรเล่าครับ เพื่อให้คนไทยได้มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม
 จริยธรรม ทัดเทียม และมีศักยภาพเหมือน ๆ กับคนต่างประเทศ เหมือนกับ
 ประเทศเพื่อนบ้านเราปัจจุบันไม่ว่า มาเลเซีย ไม่ว่าสิงคโปร์ สิงคโปร์
 ไม่ต้องไปพูดถึงหรือครับ เรื่องการศึกษา เขาไปไกลกว่าเราเยอะ ที่ว่า
 ปฏิรูปทั้งระบบควรจะปฏิรูปอะไรบ้างท่านประธานที่เคารพครับ ประการแรก
 ที่จะต้องปฏิรูปก็คือหลักสูตร ประการต่อมาที่สำคัญยิ่งที่จะทำให้หลักสูตร
 บรรลุเป้าหมายได้ ก็คือกระบวนการเรียนการสอน และที่สำคัญอย่างยิ่งขาด
 และสนองรับกับแผน ๘ ก็คือปฏิรูปกระบวนการผลิตครู สำหรับคนที่เข้ามา

ทว่าหน้าที่ เป็นครูใหม่ ที่ขนาดครูที่เพิ่งรู้เดิมให้มีฝึกภายในการด้วยตลอดความรู้ และที่ตนเอง ฮาวชันของชาติ ในขณะเดียวกันก็ต้องยกสถานภาพของครู ให้อยู่ในระดับที่สมควรของสังคม ระดับใดคือระดับที่สมควรในสถานะที่ครู ควรจะอยู่ในสังคม ก็ให้ครูใบสถานะนั้น มุคฉวกรทางภาวการศึกษาเราจะต้อง ปฏิรูปงบประมาณทางด้านการศึกษา อื่นใจว่า ท่านรัฐมนตรีได้ เขียนนโยบายมา เวลาไว้ว่า งบพัฒนาจะให้เพิ่มมากขึ้น อันใหม่จะควบคุมหลาย อาคารสถานที่ ต่าง ๆ ที่จะต้องมีการปฏิรูป ยมไม่ยกออกเห็นการตัดเงินและเงินอุดหนุน ท่านประธานที่เคารพ งบที่มีอยู่ทำเต็ม ถึงงบประมาณไปทำลต่างลย ยมสามารถเห็นการจัดงบประมาณมาพัฒนาทางด้านการศึกษา ปฏิรูปกับทั้งระบบ : ระดับของการปฏิรูปการ เมือง ในขณะที่ยากกับการเมืองจะปฏิรูปได้อย่างไร ถ้าหากคนในชาติการศึกษาไม่ได้ด้วยละก็ท่านประธานที่เคารพ ก็จะเป็น ปัญหาสังคมต่อไป ยมทลลนขนาดประทายการวม เวียนสิ่งสืบค้า เข้มเต็ม ไปถึงเท่านี้ได้รับท่านประธานที่เคารพครับ ขอกราบขอพบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปเชิญท่านพิธีสวดกัน

นายพิชัย รัตตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิชัย รัตตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ การเดินทางอันแสนยาวนานถึง ๒๕,๐๐๐ ไมล์ ของท่านประธานเมมา เชตุง โดยมีอุดมการณ์ที่แน่วแน่และใช้เวลา ๕ ปีก็ประสบความสำเร็จถึงที่หมาย เมื่อคริสต์ศักราช ๑๙๕๙ นับเป็นตำนานที่คนจะต้องพูดไปอีกนานแสนนานในการเดินทางอันแสนไกลของประธานเมมา เชตุง ลินโดก็ลินนั้นท่านนายกรัฐมนตรีก็ดำเนินทางแสนไกลและยาวนานเช่นกัน แต่ระยะทางของท่านนั้นยาวกว่าถึง ๒๐๐ ไมล์ และใช้เวลากว่า ๗ ปีจึงถึงที่หมายนี้ได้ คำถามมีว่า ในกรณีของท่านนั้นจะเป็นเช่นตำนานการเดินทางอันแสนไกลที่เรียกว่า เดอะ ลอง มาร์ช (The long march) หรือไม่นั้นผมไม่ทราบ แต่คำตอบที่น่าจะดี น่าจะดูได้จากบทความของแมกกาซีน (Magazine) ฉบับนี้ ฟาร์ อีสเทิร์น อีโคโนมิค รีวิว (Far Eastern Economic Review) ฉบับลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม โดยมีรูปของท่านนายกรัฐมนตรี และกล่าวว่าในการเลือกตั้งคราวนั้นในเมืองไทย เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน เป็นการเลือกตั้งที่สกปรกที่สุด ใช้ฉันทิพลของรัฐบาลมากที่สุด และให้เงินซื้อเสียงมากที่สุด หน้าปกพาดหัวด้วย ไทย ติ่มมอเครที พาสเส็ด เดอะ บาท (Thai Democracy passed the bath) ประชาธิปไตยไทยส่งผ่านเงินบาทส่งต่อเงินบาท หน้าปกพาดหัวนี้เป็นที่น่าอับอายและน่าขายหน้าอย่างยิ่ง ทำให้ท่านต้องลดความสง่างามไปไม่ใช่น้อย อย่างไรก็ตามผมต้องขอแสดงความยินดีต่อท่านนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตัดสินใจของท่านที่เชิญพรรคชาติพัฒนาเข้ามาร่วมในคณะรัฐบาลชุดนี้ ต้องขออวยพรความจงรักภักดีว่า ภาพลักษณ์ของรัฐบาลโดยรวมดีขึ้น แต่ก็ต้องเป็นห่วงประชาชนที่มีความสับสนอย่างมาก ในการจัดสรรตำแหน่งรัฐมนตรีตลอดจนการแบ่งหน้าที่ในแต่ละกระทรวง ซึ่งเป็นข่าวในด้านลบมาตลอดเวลาถึงแม้ผมจะทึ่งใจได้ว่าในจำนวนคณะรัฐมนตรี ๕๙ คนนั้น มีรัฐมนตรีที่มาจากรัฐบาลชุดก่อนถึง ๓๓ ท่าน ผมมีความเชื่อครับว่าท่านนายกฯ มีความมุ่งมั่นตั้งใจจริงที่จะรับใช้ชาติ เพราะฉะนั้นจึงเป็นโอกาสอันดียิ่งที่ท่านจะต้องใช้ความสามารถ ใช้ความอดทนและมีวิสัยทัศน์กว้างและไกลในการที่จะแก้ไขปัญหาของชาติ โดยตั้งมั่นอยู่ในความซื่อสัตย์สุจริต เพราะโอกาสนี้คงจะเป็นโอกาสสุดท้ายของท่านก็ได้ ผมก็ขอให้กำลังใจแก่ท่านและรัฐมนตรีทุกท่าน ในขณะเดียวกันก็จะพยายามติดตามตรวจสอบการทำงานของท่าน

๑๖๒

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สุทธชาติพิชญ์ ๘๐/๒

และรัฐบาลอย่างเป็นระบบ เราต่างเคารพในหน้าที่ซึ่งกันและกัน นโยบาย
ที่ท่านนายกฯ หรือที่หัวหน้ารัฐบาลแถลง กำหนดไว้รวม ๑๑ ด้านในการบริหาร
ราชการแผ่นดินที่แถลงไว้ฉัน ผมเรียนด้วยความจริงใจครับว่า ในภาพรวม
ก็เป็นนโยบายที่กะทัดรัดพอสมควร -----

แต่ความจริงแล้วก็ไม่ผิดแยกแตกต่างกับรัฐบาลชุดก่อน ๆ มากนัก มีคำพูดที่
 สละสลวย มีถิ่นที่ถิ่นหวานดั่งสอดแทรกไปในส่วน ๆ คำมีให้ดูน่าที่อ่านให้ได้
 นี้น่าจะบอกกล่าวหลาย แต่ท่านต้องยอมรับความน่าฟังว่า เวลาเขียนไปเสีย ๆ
 ท่านคงไม่สามารรถทำได้หมด ทำได้เพียง ๑ ใน ๕ ของนโยบายบางอันให้
 ก็ยืนยันว่าความพยายามสู่ประชาชนชาวไทยมากทีเดียว แต่อย่างไรก็ตาม
 เราจะต้องได้เห็นภาพแก่ท่าน ในบริบททางด้านความมั่นคงและนโยบายด้าน
 ต่างประเทศที่ไม่ใช่ระยะยาวที่จะเป็นที่ถึงชามามากนัก แต่ก็ยังมีบางประเด็นที่เข้าระดับ
 ใ้ที่ท่านเห็นจนถึงความจำเป็นและปรัชญาของนโยบายนั้น ๆ ในข้อ ๑๐.๑.๓
 ที่นลงใจไว้ว่าสนับสนุนได้แก่ทั้งทหารมีโครงสร้างกำลังพลที่ทันสมัย เทคโนโลยี
 และยุทธวิธีที่ทันสมัยเหมาะสมสำหรับสงครามสมัยใหม่ สมเป็น และยุทธวิธีประจักษ์
 ที่เหมาะสมสำหรับสงครามสมัยใหม่ คำว่า กำลังพลที่ทันสมัย จะมีความหมาย
 หนักซึ่งเขียนไว้กับกับตัวแต่ที่ท่านจะไว้ได้ก็หมายถึงไป แต่ที่ผมไม่เข้าใจจริง ๆ
 ก็คือ ท่านมองสถานการณ์ของโลกและของแคว้นอย่างไร ขณะนี้กองทัพ
 ของสหภาพโซเวียตกำลังขึ้น เติบโตขึ้นหรือ ถ้าหากสถานการณ์ในเอเชีย
 เป็นเช่นสหภาพโซเวียตที่มีภาวะเจริญหน้ากันระหว่างค่าเศรษฐกิจชาติไปเลย
 และค่าอสังคมนิยมระหว่างพุทธศักราช ๒๕๓๐ - ๒๕๓๐ นี้คิดเป็น
 สถานการณ์ในช่วงพุทธศักราช ๒๕๒๘ - ๒๕๓๘ ที่รวมบ้านเรามีเหตุการณ์
 ที่รุนแรง และจากที่เราต้องหลบตัวออกมาจากสมรภูมิในอินโดจีน ถ้าเป็น
 เช่นนั้นจริงก็ควรจะเข้าใจได้ถึงคำถามว่าเป็นที่ เราจะต้องให้ความสำคัญ
 ด้ต่างถึงต่อความมั่นคงของชาติ โดยต้องสนับสนุนทุกประการให้กำลังทหาร
 มียุทธวิธีประจักษ์ที่เหมาะสมสำหรับสงครามสมัยใหม่ จะใช้เงินใช้ทอง จะทำ
 ละครกันแล้วแต่ เราต้องทำ ถ้าสถานการณ์บีบบังคับว่าสงครามอาจจะเกิดขึ้น
 สถานการณ์นี้อยู่ในขั้นวิกฤติ เพราะนั่นคือความอยู่รอดของบ้านเมือง นั่นคือ
 การที่เราจะต้องรักษาความมั่นคงของชาติไว้ เราขอ ผมเห็นว่าคนไทย
 ทุกคนสมควร ทอดเห็นชื่อยุทธวิธีประจักษ์เพื่อที่จะป้องกันเอกราชศัตรู แต่ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ ในสถานการณ์เช่นปัจจุบันนี้ท่านมีเหตุผลเหตุผลอะไร ท่านมี
 เหตุผลอะไรที่จะตั้งมั่นและจะตั้งจิตซื่อต่อไป ทั้งยุทธวิธีประจักษ์ที่เหมาะสม
 สำหรับสงครามสมัยใหม่ หรือท่านมีเหตุผลอะไรอีก ๆ ในหัวใจของท่าน
 ผมไม่ต้องการมองท่านในแง่ร้ายหรือในแง่ลบเมื่อถึงขั้นถึงการชื่อยุทธวิธีประจักษ์
 แต่ผมคงไม่ขอขใจให้ท่านต้องอ้างความมั่นคงของชาติขึ้นมาจนกลเปลี่ยนเพ็ด
 นำไปสู่อการชื่อยุทธวิธีประจักษ์ที่มีภาวะเตรียมพร้อมกันไว้แล้ว ไม่ว่าจะเป็น

ดาวเทียมทหารที่ดี ไม่ว่าจะ เป็น เรือดำน้ำที่ดี ไม่ว่าจะ เป็น รถถังดี สตรีท เรย์
 ก็ดี ไม่ว่าจะ เป็น รถหุ้มเกราะที่ดี ไม่ว่าจะ เป็น ปืนไรเฟิล ๒ แขน กระบอ
 ก็ดี ตลอดจน เครื่องบิน เอฟ. ๑๘ อีกหนึ่งฝูง และระบบป้องกันภัยทางอากาศ
 อากาศเหล่านี้ ยุทธโธปกรณ์เหล่านี้ อยู่ในแผนการจัดซื้อทั้งสิ้น ผมมองสถานการณ์
 ในเอเชียแตกต่างไปจากท่าน ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ของท่าน ทำให้
 ไทยเราเป็น ๑ ใน ๓ ประเทศรองจากจีนและเกาหลีใต้ในทวีปเอเชีย
 ประเทศไทยเป็น ๑ ใน ๓ ของประเทศที่ซื้ออาวุธมากที่สุด ใช้งบประมาณ
 ทหารสูงสุด ซื้ออาวุธมากที่สุด ตรวจสอบยากที่สุด และมีการรั่วไหลมากที่สุด
 เห็นเดี๋ยวกัน -----

ผมมองไม่เห็นว่าจะมีเหตุการณ์อะไรในเอเชียที่จะรุนแรงจนถึงขั้นสงครามที่จะมีผลกระทบต่อไทยเราโดยตรง ถ้าจะมีเหตุการณ์อะไรที่อาจจะกระทบไทยโดยทางอ้อมได้นั้นก็คงจะเป็นปัญหาเกาหลีเหนือและไต้หวัน ซึ่งอาจจะเป็นชนวนทำให้เสถียรภาพในเอเชียสั่นคลอนได้ แม้แต่ปัญหาการอ้างสิทธิ์และยึดแย้งผลประโยชน์ที่ทวีปอาหรับรรมชาติในทะเลจีนตอนใต้และหมู่เกาะสแปรตลีย์ก็ไม่แน่ว่าจะนำไปสู่การขัดแย้งถึงขั้นใช้กำลังกัน ด้วยเหตุผลที่ผมได้อภิปรายมานี้จึงไม่ทราบเจตนาที่แท้จริงของท่านที่มุ่งจะขอยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมสำหรับสงครามสมัยใหม่ ความหมายของประโยคนี้อีกซึ่งจริง ๆ และเป็นທີ່เคลือบแคลงสงสัยอย่างยิ่ง ในด้านนโยบายการต่างประเทศก็น่าจะได้กระซิบตีพอสมควรและผมเชื่อว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศจะสามารถบริหารงานในด้านนี้ได้ดี ผมเคยมีโอกาสร่วมทำงานกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศท่านนี้มาพอสมควร จึงอยากให้กำลังใจแก่ท่าน มีคนวิพากษ์วิจารณ์ท่าน โดยเอารูปร่างของท่านมาเป็นเครื่องวัด เป็นความสามารถคนเราเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไม่สามารถจะเอาเครื่องวัดความหล่อของคอนมาเป็นเครื่องวัดได้ ผมจึงมีความเชื่อมั่นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศคนนี้จะสามารถทำงานได้ อย่างไรก็ตาม มีประเด็นที่ไม่ชัดเจนที่ท่านนายกรัฐมนตรีควรจะต้องขยายความ และในขณะเดียวกันผมใคร่ให้ข้อสังเกตเพิ่มเติมด้วย ในข้อ ๔.๓ ที่แถลงว่าจะขจัดปัญหาอุปสรรคและขยายความสัมพันธ์ในทุกด้านกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทยเรานั้นก็มีพม่า ลาว เขมร และมาเลเซีย ทั้ง ๔ ประเทศนี้ เพื่อนบ้านของเราต้องยอมรับความจริงว่า ต่างก็มีปัญหา กับไทยเราไม่ทางใดก็ทางหนึ่งไม่มากก็น้อย กับมาเลเซียปัญหาคน ๒ สัญชาติ ตามชายแดน ปัญหาการสร้างกำแพงตลอดแนวพรมแดนไทย - มาเลเซียที่มีหลายจุดที่รุกล้ำเข้ามาในแดนไทย และปัญหา ทจก. และขบวนการพูโล (PULO) การจับตัว ฮายี สะมาแอ ท่าน้ำ บุคคล ๒ สัญชาติได้ที่ อำเภอ เชียงวีลี ในรัฐกลันตัน ในมาเลเซีย เมื่อกลางเดือนตุลาคมที่ผ่านมา โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลมาเลเซียและพบในตัวบุคคลผู้นี้เอาวุฒินระเบิด ที่ฮายี สะมาแอครอบครองอยู่ เป็นการผิดกฎหมายของมาเลเซียโทษถึงประหารชีวิต เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วภายใต้ของการนำของ เคาอาร์ รามัญ หรือเป็นที่รู้จักกันในชื่อตงกู บิลอ กอตอ ตีลล ฮายา ฮายี สะมาแอ ฐานเป็นผู้เป็นสมานึก

ขึ้นแนวหน้าขององค์กรพหุโล ซึ่งทางการไทยต้องการตัวอย่างยิ่ง รัฐบาล
 มาเลเซียทราบดีว่าทางการไทยต้องการตัวบุคคลผู้นี้และได้มีการประสานงาน
 กับฝ่ายทหารไทยอย่างใกล้ชิด แต่ทางการมาเลเซียก็ปล่อยตัว ฮายี สะมาเอ๋ไป
 ไทยเรามีความบริสุทธิ์ใจ มีความจริงใจกับมาเลเซียมาโดยตลอด และช่วย
 มาเลเซียในการส่งบการก่อภวนของ จคม. ได้สำเร็จ เมื่อต้นคริสต์ศักราช
 ๑๙๙๐ รัฐบาลมาเลเซียหมดภาวะ หมดความกังวลในเรื่องโจรจีนคอมมิวนิสต์
 ไม่ต้องแบกภาระในงบประมาณเพื่อปราบปรามโจรเหล่านั้นอีก เขาเริ่มปราบปราม
 โจรจีนคอมมิวนิสต์มาตั้งแต่คริสต์ศักราช ๑๙๕๕ เป็นเวลาเกือบ ๕๐ ปี ไม่สำเร็จ
 แต่ด้วยความร่วมมือของไทย ปัญหานี้ก็ลายเสถียรภาพและความมั่นคงใน
 ประเทศของเขาก็หมดไป -----

แต่ปัญหาของเรายังมีอยู่ ขบวนการก่อการร้ายยังมีอยู่ เมื่อวานขึ้นนี้เองก็มีการเผาโรงเรียนอีก ๒ โรงเรียน ที่จังหวัดราชิวาส และยังคงมีต่อไป ถ้าเราไม่ได้รับความร่วมมือช่วยเหลืออย่างจริงจังจากเพื่อนบ้านของเราคือมาเลเซีย ท่านจะจัดปัญหานี้กับมาเลเซียอย่างไร ท่านจะขยายความสัมพันธ์ตามนโยบายที่ท่านแถลงไว้ได้อย่างไร กับประเทศพม่าก็ไม่ต่างกัน นอกจากปัญหาชายแดนไทย - พม่า แล้ว ยังมีปัญหา เรื่องชนกลุ่มน้อย เรื่องการค้าของผิดกฎหมาย ลักลอบตัดไม้ของ เขา เป็นต้น แล้วก็ยังมีปัญหาที่ทั่วโลกให้ความสนใจในพม่า เป็นอย่างยิ่ง เรื่องนั่นก็คือ เรื่องเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในประเทศพม่า ผมเชื่อว่าท่านนายกฯ มีความสัมพันธ์อันดีส่วนตัวกับผู้นำพม่าหลายต่อหลายคนในสลอร์ค (SLORC) โดยเฉพาะท่านนายกฯ ท่านผู้บัญชาการทหาร ดาน ส่วย ที่ท่านมีความรู้จักส่วนตัวกับเขา และท่านอาจจะเป็นคนเดียวที่สามารถทำให้เห็นนโยบายการปฏิบัติความคิดสร้างสรรค์ ที่เราเรียกว่า คอนสตรัคทีฟ เอนเกจเม้นท์ (Constructive engagement) ที่ลา เซียนมีต่อพม่า ให้เป็นมรดกผลขึ้นมาได้ ท่านนายกฯ ผู้นี้อาจจะเป็นคนคลี่คลายที่หาเหตุการณให้เรื่องนี้ให้สำเร็จขึ้นมาได้ แต่การปฏิบัติของท่านจะต้องไม่ส่อไปในทางที่แสดงว่า เราเข้าไปยุ่งกิจการภายในของเขา การให้สัมภาษณ์ของท่านนายกฯ ออกข่าวไปทั่วโลก เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายนนี้เอง ท่านกล่าวว่า ท่านจะบอกกับผู้นำของพม่าว่า ให้เขามองโลกที่เปลี่ยนแปลงไป หรือพูดในทำนองสิ่งสอนเขาว่า เขาต้องปรับปรุงในการบริหารบ้านเมืองของเขาให้เป็นประชาธิปไตย หรือการเลาประเด็นที่สมัครเป็นสมาชิกของเขาในอาเซียน (ASEAN) เป็นเรื่องต่อรองให้เขานักไขปัญหาภายในของเขา ให้เขานักไขปัญหาสิทธิมนุษยชนในบ้าน เมืองของเขา ไม่ควรกระทำอย่างอื่น การกระทำเช่นนั้นน่าจะเรียกว่า เป็นโจ่งฉ่าง ดิพลเมติก (Diplomatic) เพราะไม่ให้เกียรติแก่เขา และไม่มีการรักษาหน้าเขาเลย ท่านมีความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ดีอย่างยิ่งกับผู้นำของพม่า ให้ท่านใช้ความสัมพันธ์อันดีนั้นให้เป็นประโยชน์ เพื่อที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จในนโยบายของท่าน และที่จะจัดปัญหาอุปสรรค และเพื่อขยายความสัมพันธ์ในทุกด้านกับประเทศเพื่อนบ้านที่ท่านกล่าวไว้ในนโยบายของท่าน ถ้าท่านทำสำเร็จรางวัล โนเบล พีซ ไพรซ์ อะวอร์ด (Nobel peace prize award) ก็อาจจะได้เป็นคนไทย ผมไม่ได้พูดเล่น ๆ ผมพูดจริง ๆ พูดด้วยความจริงใจ ว่าถ้าหากท่านทำได้แล้ว นอกจากที่บ้านเมืองเรา จะความสงบสุขดีแล้ว เราถึงสามารถแก้ไขปัญหาที่ชาวโลกเรามองพม่าอยู่ด้วย และรางวัลโนเบล พีซ ไพรซ์ อะวอร์ด นั้นไม่มีปัญหาครับ ท่านคนไทยคนแรก

อาจจะได้ คือตัวท่านนายกฯ เอง เมื่อพูดถึงนโยบายต่างประเทศที่จะขจัดปัญหา
อุปสรรคและขยายความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากที่ผมได้กล่าวมาแล้ว
ก็ยังมีปัญหาอีกอันหนึ่งต่อไป ชายแดนกับลาว ปัญหาที่ค้างค้างมาหลายปี ซึ่งมี
เกี่ยวข้องกับสิทธิของเรา ปัญหานั้นคือเรื่อง ๓ หมู่บ้านที่อำเภอนครไทย
จังหวัดพิษณุโลก ปัญหาเขตแดนที่นำเหียง จังหวัดอุตรดิตถ์ ที่จับบัดนี้ยังหา
ทฤษฎีไม่ได้ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องไกลตัวตงพวกเราส่วนใหญ่ แต่เป็นปัญหา
เรื่องสิทธิที่เห็นที่ดินแดนของชาติ ซึ่งท่านจะต้องถือเป็นเรื่องใหญ่ และหาทาง
แก้ไข และหาข้อยุติ และเห็นข้อสันติ ท่านต้องรักษาสหิปไตยหรือดินแดน
ของเราให้จงได้ในนโยบายข้อ ๓.๕.๖ เกี่ยวกับด้านเกษตรกรรม คือเกี่ยวกับ
นโยบายต่างประเทศเล็กน้อย ท่านกล่าวว่าว่าจะฟื้นฟูทรัพยากรประมงในน่านน้ำไทย
ผมเห็นนะครับ จะฟื้นฟูทรัพยากรประมงในน้ำไทย ผมไม่ทราบว่าท่านจะฟื้นฟู
ทรัพยากรประมงขึ้นมาได้อย่างไร ท่านจะเพิ่มปริมาณปลาไปได้อย่างไรใน
คำว่าไทย จากการที่ประเทศของเราประกาศจากการที่ประเทศต่าง ๆ ประกาศ
เขตน่านน้ำเศรษฐกิจ ๒๐๐ ไมล์นั้น เป็นผลทำให้ประเทศไทยของเราเสียพื้นที่
ทางทะเลในการทำประมงไปประมาณ ๖ แสนตารางกิโลเมตร -----

กลางฉกที่ฝ่ายมีทางเดียวคือคือ การเจรจากับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งช่วยกันกับ
 ทำการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ที่เป็นปัญหาความมั่นคงและ
 ผลประโยชน์ของชาติที่ฝ่ายเดียวที่ทำได้วิสัยที่ความสนใจมาก แต่ทั้งนี้
 ผมมองถึงข้อเท็จจริงได้ว่าเราใช้ตัวเรา เรื่องประมงที่มาจากเปลี่ยนกับ
 การเจรจาดังกล่าวในกิจการคู่ในขณะนี้ เกี่ยวกับการเจรจาในหลักวิ
 กับเขมรและเวียดนาม ในการที่จะพัฒนาทรัพยากรสัตว์ทะเล ประสิทธิภาพ
 ควบคู่กัน (Concept) ที่ทั้งสองน่าจะตั้งตัวเจรจาให้ดี ประสิทธิภาพ
 อาจใช้ได้ในกรณีอื่นที่ชัดเจนว่าผมที่เรียกว่า จอင့် (Joint development area) เจ.ดี.เอ. (JDA) กับเขาเลย
 ในฉกที่ออกตอนนั้น แต่ถ้าเราเอาประสิทธิภาพมาใช้เชิงกับในปัญหาที่เขมร
 และเวียดนาม เราอาจจะเสียเปรียบและเสียผลประโยชน์ต่าง ๆ มาก
 ในระยะยาว เพราะฉะนั้นทางออกที่จะรักษาผลประโยชน์แห่งชาติจนถึงที่สุดนั้น
 ต้องไม่พึ่งพิงเขา เจ.ดี.เอ. ต้องไม่พึ่งพิงเขา เจ.ดี.เอ. เป็นพัฒนาส่วน
 แต่จะต้องใช้หลักมือเท้าจริงในการขีดเส้นในหลักวิเป. เช่นหาเงินที่เศรษฐกิจที่แท้จริง
 ของแต่ละประเทศ ถ้าประชาชนที่เคารพขงผม ผมมีความดีใจที่รัฐบาลนี้
 เป็นรัฐบาลแรกในหลายปีที่ผ่านมา ที่มีนโยบายด้านสังคมเป็นรูปธรรมของสมถวิล
 โดยเฉพะในข้อ ๖.๑๘.๕ ที่แสดงว่าจะสนับสนุนโครงการสร้างจริยธรรม
 กุศลธรรม และวิถีของชนในชาติ เช่น โครงการลูกเสือ อย่างที่สมาชิก
 เป็นของผมไว้ได้กล่าวไว้แล้วว่าถ้าเราจะสามารถเติมคำว่า เบนธนาวิ ไปเติก้น้อย
 ก็จะเป็นเวทีที่ดีมาก ผมดีใจที่ท่านนายกฯ เติมเรื่องเกี่ยวกับ เช่น โครงการ
 ลูกเสือและเบนธนาวิ ผมหวังว่าคงจะเติมเช่นนั้น ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่
 ใช้ข้อมูลการแห่งลูกเสือและเบนธนาวิในการที่จะสร้างจริยธรรม คุณธรรม
 และวินัย คณะรัฐมนตรีผู้ตั้งนั้นน่าจะตั้งเป็นกลุ่มแรกที่ต้องเรียนผู้ถึงแก่นแท้
 และอุดมการณ์ของลูกเสือแล้วนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริง เสียชีพ คนเราเสียได้ครับ
 แต่ถ้าเสียสิทธิ์ อย่างไรที่ตีตีรับการใช้โครงการหรืออุดมการณ์ของลูกเสือ
 โดยนักของลูกเสือในกรมพลศึกษาอย่างเดียวนั้นจะสร้างจริยธรรม คุณธรรม
 และวินัยคงทำไม่ได้ เราจำเป็นต้องมีที่ที่ตั้งมีกฎหมายของลูกเสือขึ้น หรือ
 กิจกรรมลูกเสือขึ้นเป็นส่วนหรือกรม เพียงจะได้มีบุคลากร งบประมาณเพียงพอ
 ที่ทำงานอันสำคัญนี้ ทั้งหลายทั้งปวงที่ผมอภิปรายมานี้มีประเด็นที่คล้าย
 ที่ขออย่าอีกครึ่งว่า ขณะนี้ผู้คนที่หลายมีความสัมพันธ์ใน เรื่องการแบ่งภาระหน้าที่
 ผมหวังว่าท่านนายกฯ คงจะแก้ไขปัญหานี้เพื่อไม่ให้มันเกิดลุกลามต่อไปมาก ๆ

นอกจากนี้ยังมีอีกเรื่องหนึ่งครับ ยังมีสิ่งที่จะต้องเป็นห่วงก็คือ การแบ่งแยก
 ที่ผมเป็นห่วง และพวกเราเป็นห่วงก็คือ การแบ่งแยกศูนย์อำนาจเป็น ๒ ขั้ว
 ในขณะนี้ ขั้วหนึ่ง ท่านนายกฯ บัญชาการอยู่ที่ตึกไทยคู่ฟ้า อีกขั้วหนึ่ง
 ท่านอดีตนายกฯ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ บัญชาการอยู่ที่บ้านมนังคศิลา
 ผมได้เรียนแต่ต้นแล้วว่า การเอาพรรคชาติพัฒนาเข้ามาว่ามนั้นดี ผมข่มเขย
 ทำให้ภาพลักษณ์ของรัฐบาลนี้ดีขึ้นในระดับหนึ่ง และฝ่ายค้านจะให้รัฐบาล
 ได้ทำงานอย่างเต็มที่ แต่ผมไม่อยากจะเห็นเมืองไทยเราเป็นเช่นเขมร
 ที่มีนายกรัฐมนตรี ๒ คนในขณะเดียวกัน แล้วเกิดการขัดแย้งกัน ผมจึงหวังว่า
 ศูนย์อำนาจนี้คงจะประสานงานกันได้ ประเด็นสุดท้ายในเรื่องเกี่ยวกับ
 พัฒนารุงเทพมหานคร ผมขอพระคุณท่านนายกฯ ที่มีนโยบายกรุงเทพมหานคร
 ขึ้นมาโดยเฉพาะในการแถลงนโยบายคราวนี้ ถึงแม้จะไม่ชัดเจนและ
 เป็นรูปธรรมเพียงพอก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขปัญหาจราจรซึ่งนับวัน
 จะแสนสาหัสหนักหนาเหลือเกิน การแก้ไขปัญหารถจราจรจะมีแผนแม่บท
 ที่นายกฯ ชวน หลีกภัย ท่านนายกฯ ชวน หลีกภัย ได้ใช้เวลาทำงาน
 ใช้ระดมเงินสมองทำเป็นแผนแม่บทแก้ไขปัญหารถจราจรระยะสั้นและระยะยาว
 มาเป็นเวลานาน บัดนี้แผนแม่บทมันเสร็จมานานแล้ว และรัฐบาลชุดที่แล้ว
 ก็ดำเนินการมา รัฐบาลที่แล้วถึงแม้จะมอบให้รองนายกรัฐมนตรี ๒ ท่าน
 รับผิดชอบไปปฏิบัติ ก็ใช้แผนแม่บทนี้ละครับ ที่ท่านชวน หลีกภัย สมัยเป็น
 นายกรัฐมนตรีนั้นดำเนินการอยู่ การแก้ไขปัญหานี้เนื่องจากเมื่อคราวรัฐบาลชุดที่แล้ว
 มีรองนายกฯ ๒ ท่านดูแลเรื่องนี้ การแก้ไขปัญหานี้จึงไม่สามารถที่จะแก้ไข
 ไปด้วยกันได้ ผมคิดว่าเราจำเป็นต้องให้ความร่วมมืออย่างมาก ถ้าท่านนายกฯ
 จะกรุณามอบหมายให้รองนายกฯ สมัคร สุนทรเวช คนเดียวดูแลเรื่องนี้
 ผมเชื่อเหลือเกินว่าการแก้ไขปัญหารถจราจร แผนแม่บทที่ท่าน ชวน หลีกภัย
 ได้ทำมานั้นคงจะแก้ไขปัญหานี้ได้ -----

กทม. วันนี้ เป็นเมืองของคนทั้งประเทศครับท่านประธาน ไม่ใช่เป็นคนของ กทม. อย่างเดียว คนทั้งประเทศ ไม่ใช่คน ๑๐ ล้านเท่านั้นเอง แต่เป็นคนทั้งประเทศ เข้า ๆ ออก ๆ กทม. ..แต่คนกรุงเทพฯ ก็มีทุกซ์หนัก ตั้งแต่สี่มตาก็ต้องประสบ ปัญหา ร้อยแปด คุณภาพชีวิตของคนกรุงเทพฯ ตกต่ำ ตกถอยเหลือเกิน ถ้าเขา เสือกได้เขาไม่อยู่หรือครบกรุงเทพฯมหานคร แต่กรุงเทพฯ ก็มีเสน่ห์ในตัวของ กรุงเทพฯ เอง เพียงแต่รัฐบาลอย่างลิ่งเลใจในการเอางบประมาณมาลงใน กรุงเทพฯ เพียงพอ เฉพาะ เรื่องสวนสาธารณะผมคิด ผมดีใจที่ท่านบอกว่า จะสนับสนุน แต่ท่านต้องทราบข้อมูลบางอย่างว่า คน กทม. ๑๐ ล้านคนนั้น มีพื้นที่สีเขียวเพียงครึ่งตารางเมตรต่อคนโดยเฉลี่ย ในยุโรปมี ๒๐ ตารางเมตร ต่อคน เพราะฉะนั้นการสนับสนุนสร้างสวนสาธารณะท่านต้องกล้าตัดสินใจเช่นกันกับ ท่านอดีตนายกฯ พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ จัดการ เรื่องสวนจตุจักร เช่นเดียวกับท่านอดีตนายกฯ ชาติสาย ชูณหะวัณ เรื่องที่ดินกรมอุตุนิยมฯ สุขุมวิท ซอยรางน้ำ และกรมราชทัณฑ์ เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอให้ท่านนายกฯ กล้า ตัดสินใจเอาที่ดินจากหน่วยราชการต่าง ๆ เช่น กรมธนารักษ์ การรถไฟ มาทำสวนสาธารณะโดยด่วน พื้นที่ใต้ทางด่วนที่ทะเลใต้ฉันให้ทำเส้นจราจร ที่ทะเลใต้ไม่ได้นั้นทำสวนหย่อมหรือที่จอดรถ ถนนในกรุงเทพฯ ก็มีความสับสนมาก เพราะฉะนั้นมีใคร เป็นเจ้าของหลายคนเหลือเกิน ถ้าจะทำใ้ทำงานสะดวกแล้ว ก็ควรตัดสินใจมอบหมายให้คนใดคนหนึ่งรับผิดชอบไป ท่านประธานที่เคารพ ๒ แสนไมล์อันยาวนาน หลายล้านกิโลเมตรหกดกี่ผ่านมา บัดนี้ท่านนายกรัฐมนตรี ถึงก้าวอันสำคัญแล้วที่ท่านจะต้องพิสูจน์ว่าท่านจะรับใช้ชาติตามนโยบายที่ท่าน แถลงไว้ได้หรือไม่ คำพูดที่ท่านเปล่งออกมาเป็นนโยบาย ๑๑ ด้าน รวม ๓๕ หน้าในเล่มนี้ถือเสมือนหนึ่งเป็นคัมภีร์ ถือเสมือนหนึ่งเป็นสัญญาประชาคม ที่ท่านจะต้องทำให้ เป็นรูปธรรมเกิดขึ้นให้จงได้ ถ้าท่านล้มเหลว ไม่เพียงแต่ ท่านจะต้องหลุดพ้นจากตำแหน่ง แต่หมายความว่าความล้มเหลวของระบบทั้งหมด หมายความว่าความหมดหวังของพี่น้องประชาชนชาวไทย หมายถึงความหมดหวัง หลาย ๆ อย่าง ผมเชื่อว่าท่านมีความตั้งใจจริง ผมขอเอาใจช่วยท่าน ให้กำลังใจท่าน ให้โอกาสท่านทำงานชิ้นนี้ให้สำเร็จเถิด เพื่อที่จะได้จารึก อยู่ในแผ่นดินไทยนี้ตลอดไป

ประธานรัฐสภา : ต่อไปเชิญหม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริษัทร์ แล้วที่ท่านต่อไปจะเป็นคุณอรุณพล แล้วก็คุณพาณิชย์ เจริญเผ่า นะครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม
หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
ในกรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา โดยทั่วไปแล้วกระผม เห็นด้วยกับ
นโยบายด้านการต่างประเทศในข้อ ๔ ของคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี
โดย พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรี อาจจะมีข้อยกเว้นเพียงในข้อ ๔.๗
ที่พูดถึงขยายงานการส่งเสริมและเผยแพร่ประเทศไทย โดยเน้นความเป็น
ประชาธิปไตยและคุณค่าที่งดงามของสังคมไทย ดังที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์
ได้กล่าวถึงในตอนต้นของการอภิปรายนโยบายครั้งนี้แล้ว แต่โดยทั่วไปกระผม
เห็นด้วยกับนโยบายด้านการต่างประเทศ แต่เหตุผลที่กระผม เห็นด้วยไม่ใช่เพราะ
นโยบายในข้อ ๔ เป็นนโยบายที่ดีเลิศหรือครบ แต่ความคิดของกระผม
ข้อความในข้อ ๔ ส่วนใหญ่เป็นเพียงคำกล่าวทั่วไปซึ่งไม่มีเนื้อหาสาระเชิงนโยบาย
เท่าไรนัก และข้อความนี้พูดถึงสิ่งที่ทุกคนต้องเห็นด้วยและสนับสนุนอยู่แล้ว
ใครไม่อยากจะให้รัฐบาลไทยดำเนินนโยบายต่างประเทศอย่างเป็นอิสระและมี
เอกภาพบ้าง ใครไม่อยากจะสนับสนุนการเสริมสร้างสันติภาพ เสถียรภาพ และ
ความมั่นคงในเอเชีย และการสร้างสันติภาพของโลกบ้าง ดังในข้อ ๔.๑
ใครไม่อยากจะให้มีการขจัดปัญหา อุบสรรค และขยายความสัมพันธ์ในทุกด้านกับ
ประเทศเพื่อนบ้านบ้าง ดังที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๔.๒ ใครไม่อยากจะให้มีการเพิ่ม
บทบาทในองค์การระหว่างประเทศทุกระดับบ้าง ดังที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๔.๔

ถือความตึงเครียดว่าล้วนสะท้อนถึงเจตนาและจุดมุ่งหมายที่ดี ซึ่งน่าสนับสนุน แต่ถ้าถามว่าเป็นนโยบายหรือไม่ใช่ คงจะต้องตอบว่าไม่หรือลดครึ่ง เพราะ ไขมันมีการประเมินสถานการณ์ด้านการต่างประเทศที่เปี่ยมอยู่โดยตรงหรือโดยอ้อม เพราะไขมันมีการจัดนำทีมก่อนหลัง ว่าจุดมุ่งหมายใดสำคัญกว่ากันอย่างไร เพราะไขมันมีการกำหนดทิศทาง ที่แน่นอน หรือแนวทางการที่จะทำให้เจตนาและจุดมุ่งหมายดังกล่าวบรรลุผล ท่านประธานาธิบดีเหวอจ๋องเหวอ จู๋จวินชวี่ไม่ได้ให้คำตอบไว้ในวันแถลงการณ์ว่าจะทำอย่างไร เพื่อให้เจตนาและจุดมุ่งหมายเหล่านี้บรรลุผล คำแถลงนโยบายไขมันไม่ได้ให้คำตอบว่าจะเสริมสร้างสันติภาพ เสถียรภาพและความมั่นคงในเอเชียกลางไว้ จะใช้เอาเชื่อนเป็นเสาหลักหรือไม่เหมือนกับรัฐบาลก่อนหน้านี้ ถ้าจะใช้เอาเชื่อนเป็นเสาหลัก ไขมันไม่ได้พูดถึงเอาเชื่อนแต่เพียงแต่สหประชาชาติ ถ้าจะใช้เอาเชื่อนเป็นเสาหลักจะใช้อีกเสาหลักต่างไป จะใช้เส้นกลางซึ่ง สหประชาชาติกับภูมิภาคเอเชียตะวันออก (อาร์. เอช. (ARS) โดยอ้อม หรือตัวกลางก่อกำเนิดขึ้นขององค์กรอื่น เช่น องค์การนาโต (NATO) ซึ่งกำลังตั้งขึ้นใหม่ขึ้นมาที่ท่ามกลางรัฐมนตรีเขตซูดาน และใช้เส้นนี้ให้เกิดความสัมพันธ์เปี่ยมอย่างยิ่งในกลุ่มมิตรประเทศ จะใช้ให้ประเทศผสมผสานกันอย่างไร หรือจะให้เอาเชื่อนเชื่อมโยงกับ APEC ล่างไว้ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเหล่านี้ คำแถลงนโยบายไขมันไม่ได้ให้คำตอบว่าจะสนับสนุนการสร้างสันติภาพลงในกลุ่มอย่างไร ตั้งในอีก ๕-๑๐ ไขมันไม่ได้กำหนดไว้ว่า ไขมันจะสนับสนุนให้มีการปฏิรูปองค์การสหประชาชาติหรือไม่ และถ้าจะให้มีการปฏิรูปจะปฏิรูปในรูปแบบใด ไม่ได้พูดไว้ว่า ไขมันจะสนับสนุนให้เพิ่มสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงของสหประชาชาติหรือไม่ อย่างไร ไขมันมีการกล่าวหาที่ต่อประมุขถึงปัญหาสำคัญด้านความมั่นคงในระบอบระหว่างประเทศ ไขมันว่าจะ เป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างมหาอำนาจและการลดอาวุธนิวเคลียร์ (Nuclear) ต่อไป หรือ เรื่องการพัฒนาและแพร่กระจายอาวุธนิวเคลียร์ เครื่องมือการค้าขายอาวุธถูกใช้ปรักหักพัง หรือ เรื่องขบวนการก่อการร้ายข้ามชาติ คำแถลงนโยบายไขมันไม่ได้ให้คำตอบว่าจะพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านอย่างไร ตามที่ได้กล่าวไว้ในอีก ๕-๖ ไขมันไม่ได้พูดไว้ว่าจะเน้นวิธีการพหุภาคี อันหมายถึงเอาเชื่อน หรือวิธีความร่วมมือซึ่งดู เหมือนว่าท่ามกลางรัฐมนตรีที่มีความหนักแน่นมากกว่า ไขมันมีการกำหนดว่าจะใช้กลไกหรือสร้างกลไกใด เพื่อพัฒนา

ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านไม่มีการพูดว่า ถ้าจะให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศเพื่อนบ้าน ควรจะให้ความช่วยเหลือแก่ใคร ในรูปแบบใด ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ หรือความช่วยเหลือทางด้านการศึกษา และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งน่าจะเหมาะสมกับขีดความสามารถของไทย มากกว่า กระผมไม่แน่ใจด้วยซ้ำครับว่า ประเทศเพื่อนบ้านซึ่งค่าเฉลี่ยนโยบายได้พูดถึงในข้อ ๔.๑ นั้นหมายถึงใคร ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ใช่ แต่คำนี้รวมถึงจีน อินเดีย และออสเตรเลียหรือไม่ กง่างไร ก็ไม่มีใครทราบครับ และค่าเฉลี่ยนโยบายไม่ได้ให้คำตอบว่าจะเพิ่มบทบาทไทยในองค์การระหว่างประเทศอย่างไร เพราะองค์การระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะ เป็นสหประชาชาติ องค์การการค้าโลก ธนาคารโลก หรือ อาร์. เอ็ม. เอส. (RMS) มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก และการเพิ่มบทบาทในแต่ละองค์การนั้นก่อกวนตึงเครียดแนวทาง วิธีการ และขั้นตอนที่ต่างกัน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมใคร่ขอทราบ เรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า เราจะเพิ่มบทบาทในองค์การระหว่างประเทศอย่างไร ถ้าเราไม่ให้ความสำคัญต่อผู้ถืออุดมการณ์ หรืออุดมคติสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องสิทธิมนุษยชน ซึ่งไม่ปรากฏในค่าเฉลี่ยนโยบายแม้แต่ครั้งเดียวครับ ในประเด็นนี้กระผมใคร่ขอฝากกราบเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรี ว่าจริงหรือไม่ที่ท่านได้มีบัญชาสั่งยังไม่ให้เอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศนอร์เวย์ เข้าร่วมพระราชพิธีพระราชทานรางวัลสันติภาพโนเบลให้แก่ผู้นำทวนการปลดแอกติมอร์ตะวันออก เพราะเกรงใจรัฐบาลอินโดนีเซีย และถ้าเป็นจริงซึ่งผมไม่อยากจะให้เป็นจริงนะครับ กระผมใคร่ขอทราบเรียนถามท่านว่า จะเกรงใจประเทศอินโดนีเซียเช่นนี้ต่อไปอีกนานเท่าไร ท่านประธานที่เคารพ ความเกรงใจมิตรประเทศเป็นเรื่องที่ถูกตึง แต่เราต้องมีนโยบายและจุดยืนที่เป็นอิสระดังที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงไว้แล้วในค่าเฉลี่ยนโยบายครั้งนี้ และถ้าเราจำเป็นต้องส่วนทางกับมิตรประเทศในเรื่องหลักการ เราควรจะมีคามมั่นใจ และมีศักยภาพเพียงพอที่จะอธิบายให้มิตรประเทศเข้าใจ ว่าต่างเหตุผล เราจำเป็นต้องส่วนทางกับเขา -----

จะเกรงใจเพื่อนตลอดชีวิตไม่ได้เป็นอันขาดครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมขอใคร่กราบเรียนฝากว่า ควรจะยึดรัฐบาลที่มาจากกาเลือกตั้งอีกชุดหนึ่ง เป็นตัวอย่างนะครับ เมื่อ ๓ ปี ที่แล้วรัฐบาลภายใต้การนำของพรรคประชาธิปัตย์ ได้กล่าวนุญาตให้องค์ดาไล ลามะ (Dalai Lama) เสด็จมาเยือนประเทศไทย เพราะถึงแม้ว่ามีมิตรประเทศจีนต่อต้านอย่างสุดขีด แต่พระองค์เสด็จมาอย่าง ไม่เป็นทางการ ด้วยคำเชิญขององค์รอกซัน ที่เป็นผู้นำเชื้อถือในสาขาของ นานาชาติ การมีจุดยืนที่แน่วแน่ในเรื่องหลักการ เป็นสิ่งที่ดีครับ เป็นสิ่งที่ดีสำหรับ สังคมประชาธิปไตย เป็นสิ่งที่ดีสำหรับรัฐบาลที่มาจากกาเลือกตั้งในระบบ ประชาธิปไตย และเป็นสิ่งที่ดีในระยะยาวสำหรับนโยบายต่างประเทศครับ เพราะว่าถ้าเราเชื่อมั่นในสิ่งที่เรา เชื่ออย่างแน่วแน่ ในที่สุดแล้วมิตรประเทศ จะเข้าใจเราและจะเคารพเรามากขึ้น ถ้าจะให้สรุปง่าย ๆ นะครับ ท่านประธาน ที่เคารพ คำแถลงนโยบายการต่างประเทศไม่มีเนื้อหาสาระที่เป็นรูปธรรม ที่ชัดเจน เปรียบเสมือนเพียงกล่องที่หล่อของชวญอย่างสวยงาม แต่ไม่มีอะไรข้างใน แม้แต่นิดเดียว ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติหลายท่าน อาจจะท้วงติงว่ากระผมท้วงติงเรื่องนี้ไปทำไม เพราะในที่สุดแล้วรายละเอียด ของนโยบายคงจะปรากฏให้เห็นเอง และข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศ ก็เก่งอยู่แล้ว และปล่อยให้เขาจัดการไปไม่ได้กว่าหรือ ทำไม่จะต้องมากังวลในเรื่องนี้ในวันนี้ แต่กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานที่เคารพ กระผม ท้วงติงตั้งคำถามเช่นนี้ เพราะกระผมรู้สึกห่วงใยเป็นอย่างยิ่งครับ เป็นห่วงด้วย เหตุผล ๒ ประการด้วยกัน

ประการแรก คำแถลงนโยบายที่ไม่เป็นรูปธรรมไม่ชัดเจนและ เลื่อนลอย ในที่สุดแล้วอาจจะนำไปสู่การดำเนินนโยบายต่างประเทศอย่างไร้ ทิศทาง ซึ่งเป็นเรื่องน่าเป็นห่วงครับ เพราะในขณะที่เราจำเป็นต้องเสริมสร้าง ความเป็นแกนนำทางด้านการเมืองการทูตของไทยในเวทีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อปกป้องและเพิ่มพูนผลประโยชน์ของพี่น้องชาวไทยทั้งปวง และเราจะไม่ สามารถเป็นแกนนำได้ถ้านโยบายของเราไร้ทิศทาง

ประการที่ ๒ ความไม่เป็นที่รูปธรรม ความไม่ชัดเจน ความเลื่อนลอย ของคำแถลงนโยบายในเรื่องนโยบายต่างประเทศ อาจจะเป็นผลจากปัญหาหลัก เกี่ยวกับรัฐบาลชุดนี้ ซึ่งหากเป็นจริง เป็น เรื่องที่จำเป็นต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน ปัญหาหนึ่งคือ กระผมขอกราบอภัยที่ต้องเอ่ยนามครับ อาจจะเป็นไปได้ว่า

ในเรื่องนโยบายต่างประเทศ เรามีนายกรัฐมนตรี ๓ ท่านด้วยกัน กล่าวคือ
 ท่านนายกรัฐมนตรีถวิลพิบูลย์และท่านนายกรัฐมนตรีเงา กล่าวคือ พลเอก ธาติชาย
 ชูณหะวัณ ประธานที่ปรึกษาด้านการต่างประเทศและเศรษฐกิจ ซึ่งอาจจะ
 ตกลงกันไม่ได้ว่า เนื้อหาสาระของนโยบายต่างประเทศควรจะเป็นอย่างไร
 ดังนั้นคำแถลงนโยบายจึงออกมาในลักษณะที่ไม่เป็นรูปธรรมไม่ชัดเจนและเลื่อนลอย
 เช่นนี้ ถ้าเป็นเช่นนี้รัฐบาลคงต้องระมัดระวังนะครับ ระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง
 ไม่ให้การกำหนดและดำเนินนโยบายต่างประเทศเป็นไปในทางที่ไร้เอกภาพ
 ซึ่งจะสวนทางกับคำแถลงนโยบายของรัฐบาลครับ และในที่สุดจะบั่นทอน
 ผลประโยชน์ของประเทศชาติครับ อีกปัญหาหนึ่งคือมีรัฐมนตรี ๒ ท่าน
 รับผิดชอบงานที่วังสราญรมย์ ซึ่งต่างไม่มีประสบการณ์ ความรู้ความเชี่ยวชาญ
 ด้านการต่างประเทศมาก่อน และอาจจะไม่รู้ว่าคุณอยากทำอะไรหรือควรทำอะไร
 ดังนั้นคำแถลงนโยบายจึงออกมาในลักษณะที่ไม่เป็นรูปธรรม ไม่ชัดเจน
 และเลื่อนลอย ถ้าเป็นเช่นนี้เป็นเรื่องที่น่าห่วงใยเป็นอย่างยิ่งครับ
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมต้องกราบขออภัยที่ต้องเอ่ยนามอีกครั้งหนึ่งครับ
 กระผมรู้จักคุณประจวบ ไชยสาส์น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
 และคุณพิทักษ์ อินทรวินยน์ รัฐมนตรีช่วยฯ มาเป็นเวลานานแล้ว
 และกระผมเชื่อครับ เชื่อจริง ๆ ว่าท่านทั้งสองเป็นบุคคลที่มีความสามารถ
 เป็นอย่างยิ่ง และในที่สุดจะเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องการต่างประเทศเพียงพอ
 ที่จะสอบผ่านได้ อันที่จริงแล้วท่านประธานครับ กระผมมีความมั่นใจในตัว
 ท่านรัฐมนตรีว่าการมากกว่าเพื่อนร่วมพรรคของท่านบางท่าน ซึ่งเคยได้กล่าว
 ไว้ว่าท่านควรจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้ เพราะชอบพูดภาษาอังกฤษ
 อยู่แล้วด้วยซ้ำ แต่กระผมเป็นห่วงครับ เป็นห่วงเพราะว่างานและภารกิจทาง
 ด้านการต่างประเทศไม่ใช่อ่านนิตยสารการเรียนรู้ ในขณะที่ทำงานหรือที่ภาษา
 อังกฤษเรียกว่า เลิร์นนิ่ง ออน เดอะ จ๊อบ (Learning on the job)
 รัฐมนตรีต่างประเทศต้องพบปะแลกเปลี่ยนและเจรจาต่อรองกับต่างชาติตลอดเวลา

ไม่ค่อยมีเวลาที่จะนั่งคิด นั่งทบทวน นั่งท่องจำ ว่าควรจะทำอะไรหรือไม่อย่างไร และกว่าจะเรียนรู้สำเนาเรื่องได้อาจจะเกิดความผิดพลาดขึ้นเสียก่อน ซึ่งย่อมเป็นผลเสียต่อผลประโยชน์ของชาติอย่างแน่นอน หลังจากนั้นก็กระผมได้อ่านบทสัมภาษณ์พิเศษของท่านรัฐมนตรีประจวบ ขอบกัยอีกครั้งหนึ่งนั้นครับ ที่เคยนามในหนังสือพิมพ์เนชั่น (Nation) ฉบับวันที่ ๙ ธันวาคมที่ผ่านมาแล้ว กระผมยังรู้สึกเป็นห่วงมากเช่นครับ ในช่วงหนึ่งของการสัมภาษณ์ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวไว้ว่า จะปรับเปลี่ยนภารกิจ ในการร่วมประชุมกับต่างประเทศกับท่านรัฐมนตรีช่วยฯ เพื่อให้ท่านทั้งสองท่านมีทักษะและประสบการณ์พร้อมกัน ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐมนตรีว่าการฯ และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ไม่ใช่ยามรักษาความปลอดภัย ไม่ใช่พนักงานเสิร์ฟอาหารและไม่ใช่กระเป๋ารถเมล์ครับ ไม่ใช่ที่จะเปลี่ยนเวรกันง่าย ๆ เพื่อความสะดวกของทุกฝ่าย ความสำเร็จทางด้านการศึกษาขึ้นอยู่กับบารมีของผู้ดำเนินการทูตและขึ้นอยู่กับความรู้สึกคุ้นเคยที่ต่างชาติดีต่อผู้ดำเนินการทูตนั้น ๆ เป็นส่วนสำคัญ ทั้งบารมีและความคุ้นเคยนี้ไม่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ หากแต่เป็นคะแนนที่จะต้องสะสมอย่างค่อยเป็นค่อยไป เป็นเวลานานพอสมควร และวิธีที่จะสะสมคะแนนที่มีอยู่วิธีเดียวคือ การพบปะต่างชาติดและการแสดงฝีมือ ความรู้ความสามารถให้เขาเห็นอย่างต่อเนื่อง มิใช่วันหนึ่งไปร่วมประชุมและอีกวันหนึ่งส่งตัวแทนไป กระผมขอทีเถอะครับ ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านช่วยงานกันได้ แต่อย่าสับเปลี่ยนเวรกันเข้า เหวออก เหว เหมือนกับยามรักษาความปลอดภัย พนักงานเสิร์ฟอาหาร หรือกระเป๋ารถเมล์เลยครับ เพราะว่ามันนอกจากจะไม่มีโอกาสที่จะสะสมบารมีและสร้างคุ้นเคยแล้วจะทำให้ต่างชาติดูรู้สึกสับสน เป็นอย่างยิ่งครับ ข้อจำกัดของท่านรัฐมนตรีทั้งสองท่าน ทำให้กระผมรู้สึกกังวลใจด้วยอีกเหตุผลหนึ่งครับท่านประธาน ในสภาวะที่ท่านรัฐมนตรีทั้งสองยังไม่เป็นที่รู้จักในแวดวงการเมือง ของทูตนานาชาติ และท่านนายกรัฐมนตรีเงา คือ พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ ไม่มีอำนาจถูกต้องตามกฎหมายที่จะเจรจาต่อรองและทำความตกลงกับต่างประเทศ บุคคลซึ่งจะเป็นศูนย์กลางของความสนใจของทุกฝ่ายคงจะเป็นตัวท่านนายกรัฐมนตรีเอง คงปฏิเสธไม่ได้นะครับ ว่าท่านนายกรัฐมนตรีมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านการต่างประเทศมาเป็นเวลานานแล้ว แต่กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมรู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะในช่วงเวลาหลาย ๆ ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ชาวต่างชาติทั้งในวงการนิกการเมือง นิกการทูต ข้าราชการประจำ นักวิชาการ และตัวแทนองค์กรเอกชนต่าง ๆ

มีพรรคคนที่ไม่ได้งามเท่าไรนักเกี่ยวกับตัวท่านนายกรัฐมนตรีเอง ท่านประธานที่เคารพครับ ในช่วงเวลาหลาย ๆ ปีที่ผ่านมาเกือบทุกครั้งที่ชาวต่างชาติพูดถึงตัวกรรมพมเรื่องท่านนายกรัฐมนตรี เขาจะพูดถึงหลายสิ่งหลายอย่างดังนี้ครับ เขาจะพูดถึงความสัมพันธ์แบบแน่นกับกลุ่ม เขมรแดง และรัฐบาลสลอร์ดกของพม่า ซึ่งนานาชาติไม่ยอมรับ เขาจะพูดถึงความสามารถในการทำธุรกิจความอัจฉริยะในการทำมาค้าขายข้ามชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณชายแดนระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน เขาจะพูดถึงศึกบ้านร่มเกล้า ซึ่งเขาเข้าใจดีว่าอะไรเป็นอะไร และใครทำอะไรผิดพลาดไว้บ้างอย่างไร และเขาจะพูดถึงบุคคลซึ่งชดชพุดเป็นปวีตนาชอบพุดผิดพุดถูกไปเรื่อย ๆ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีจะเป็นศูนย์กลางของความสนใจของต่างชาติจริง ๆ แล้ว ภาระผมรู้สึก เป็นห่วงครับความสำเร็จจากด้านการทูตส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับภาพลักษณ์ของรัฐบาลและภาพลักษณ์ของหัวหน้ารัฐบาล ดังนั้นถ้าท่านนายกรัฐมนตรีอยากให้รัฐบาลของท่านบรรลุจุดมุ่งหมายด้านการต่างประเทศดังที่ท่านได้แถลงไว้ ท่านจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาภาพลักษณ์อย่างเร่งด่วน ปัญหาภาพลักษณ์ของรัฐบาล ซึ่งต่างชาติมองว่ามาจากการเลือกตั้งที่สกปรกที่สุด และปัญหาภาพลักษณ์ของตัวท่านเองซึ่งด้วยเหตุผลบางประการได้เป็นภาพลบมาเป็นเวลานานแล้วและกรรมพมอนุญาตท่านประธานที่เคารพกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีว่า ถ้าท่านพุดผิดพุดถูกในเรื่องเกี่ยวกับการภายในของเราความเสียหายคงจะอยู่ในขอบเขตที่จำกัด แต่หากท่านนายกรัฐมนตรีเป็นแกนนำในการดำเนินการทูต หรือเป็นศูนย์กลางของความสนใจของนานาชาติแล้วท่านจะพุดผิดพุดถูกเหมือนเดิมไม่ได้เป็นอันขาดครับ เพราะ เดิมพันคือหน้าตาศักดิ์ศรีและผลประโยชน์ของบ้านเมืองครับ และดังที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปไตยได้กล่าวไว้ในตอนต้นของการอภิปรายครั้งนี้ เราจะเอา เรื่องธุรกิจส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้องกับการดำเนินการการทูตนั้นขอสิทธิ์เถอะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีอย่าทำเลย เพราะอาจจะเปิดเวลาในความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกัมพูชาและพม่า ท่านประธานที่เคารพครับ แผ่นดินของเราทั้งสองกำลังจะลุดเป็นไฟครับ กรรมพมขอกราบวิงวอนให้ท่านนายกรัฐมนตรีเลิกเป็นอัจฉริยะในเรื่องธุรกิจเลิกเป็นอัจฉริยะในเรื่องการทำมาค้าขายข้าม เขตแดนเถิดครับ และพยายามเป็นรัฐบุรุษสักครั้งหนึ่งในชีวิตของท่านบทบาทและผลงานอันสง่างามของท่านจะได้นำไปจารึกในประวัติศาสตร์ชั่วกาลนิรันดร์ ขอคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์
รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอรรถพลครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม อรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ถึงกัศพรศประชาธิปไตย ในนามของสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องที่ผมจะพูดต่อไปนี่ก็คงเป็นเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากพรรคประชาธิปไตยให้พูดจาในเรื่องของนโยบายของรัฐบาลเป็นหลัก ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคงจะต้องพูดถึงเรื่องของนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงควบคู่ไปกับความเป็นจริงและภาพลักษณ์ซึ่งทั้งท่านอดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปไตย ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของกรุงเทพมหานคร ท่านศิษย์ รัตกุล ขอภัยต้องเอ่ยนาม และท่านหม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร จากพรรคประชาธิปไตยเช่นเดียวกันขอภัยที่ต้องเอ่ยนามท่านด้วย พูดถึงไปแล้ว เพราะในส่วนที่ผมจะพูดถึงท่านประธานครับ คือเรื่องของการมองนโยบายที่ท่านแถลงไปเมื่อวานนี้และเราจะมีการพิจารณาไปจนถึงจบ อาจจะ เป็นวันนี้ อาจจะ เป็นพรุ่งนี้ก็ยังไมทราบ แต่การอภิปรายในวันนี้หรือการตอบข้อซักถามของท่านนายกรัฐมนตรีนั้นจะเป็นบรรทัดฐานประกอบนโยบายและประกอบ การพูดจาของท่าน การดำเนินงานของท่านในอนาคต ท่านประธานครับ ผมคงจะหยิบยกนโยบายเพียงบางด้านออกมาชี้ให้เห็นถึงนโยบายที่ท่านเขียนไว้มันอาจจะ มีปัญหา แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นก็ไม่ใช่เกิดขึ้นจากอะไรหรอกครับท่านประธานครับ เกิดขึ้นจากตัว พวกฯ นายกรัฐมนตรีเอง และเกิดขึ้นจากภาพที่ติดตัวท่านมาในอดีต ผมเชื่อด้วยความจริงใจเช่นเดียวกันกับสมาชิกพรรคประชาธิปไตย ๒ ท่านที่เพิ่งอภิปรายเสร็จใจไปว่าอดีตเป็นเรื่องของอดีต เรื่องของอนาคตนั้นเมื่อท่านมาถึงตรงนี้แล้วท่านเดินทางมาไกลมันเปลี่ยนได้ แต่ความเป็นจริงหรือมุมมองที่ถูกเผยแพร่ออกไปในอดีตนั้นท่านลบไม่ได้หรอกครับ เรื่องนั้นเป็นเรื่องที่ท่านจะต้องชี้แจง แต่จนถึงวันนี้หลายเรื่องที่ผมจะหยิบยกขึ้นมาท่านยังไม่ได้มีการพูดจาถึงเลย เรื่องแรกครับท่านประธาน เรื่องเกี่ยวกับนโยบายด้านการรักษาความมั่นคง เมื่อที่ท่านศิษย์ รัตกุล พูดถึงเรื่องของสงครามสมัยใหม่ ความจริงผมเองก็สติโลจครับผมสติโลจคำว่า สงคราม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผมสติโลจคำว่า สมัยใหม่ผมอยากหยิบยกเรื่องของนโยบายการจัดซื้ออาวุธ ซึ่งแน่นอนครับ กระทรวงกลาโหมนั้นมีหน้าที่ที่จะจัดเตรียมการจัดซื้อ กระผมไปสติโลจตรงที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงวิสัยทัศน์ของนายกรัฐมนตรีที่โรงแรมแชงกรี-ลา เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน

ท่านพูดถึงเรื่องของการจัดซื้ออาวุธครบทั้งท่านประธาน ท่านพูดถึงกลุ่ม ๓ เรื่อง
 เรื่องแรกคือ เรื่องเรือดำน้ำ เรื่องที่ ๒ คือเรื่องดาวเทียม ท่านบอกว่าถ้าเพื่อ
 ขณะนี้ปัญหาเรื่องการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดเป็นเรื่องใหญ่ ท่านก็จะชะลอการซื้อ
 เรือดำน้ำเอาไว้ ท่านก็จะชะลอการซื้อดาวเทียมเอาไว้ด้วย แต่เรื่องหนึ่งที่ท่าน
 ไม่ได้พูดถึงคือรับท่านประธาน เรื่อง เอฟ. ๑๘ ความจริงเรื่อง เอฟ. ๑๘ นี้
 ก็เคยมีคนซักถามท่านหลายครั้ง เคยมีหนังสือพิมพ์หลายฉบับรายงานข่าว และล่าสุด
 มีการพูดกันถึงว่าถ้าเพื่อ บิล คลินตัน มาท่านจะหกลูกเรือลงพื้นมาเจรจาหรือไม่
 ผมขอเรียนถามท่านนายกฯ ให้ชี้แจงต่อสภาสักนิดเถอะครับ ว่างบประมาณที่เรา
 จัดสรรไป ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้นเพื่อซื้อ เอฟ. ๑๘ ๘ ลำ แต่มีปัญหาที่ติดขัด
 จะเป็นในเรื่องของการขาด ในเรื่องของการเจรจากองทัพทำให้หลาย ๆ ฝ่าย
 รวมทั้งประเทศสหรัฐอเมริกาไม่สบายใจก็คิดเรื่องของจรวด เอ.ไอ.เอ็ม.
 (AIM) ๑๒๐ หรือที่เราเรียกกันว่า แอมแรม (AMRAM) ภาวการณ์เขาจะขายให้เรา
 ก็คิดเมื่อมีการสะสมอาวุธอยู่ในภูมิภาคนี้ ท่านนี้รับท่านประธาน แอมแรมนั้นคือ
 จรวดที่ส่งจากเรือบินไกลเกินสายตาที่เรียกกันว่า แอร์ทูแอร์ มิสไซล์ (Air-to-air
 missile) อันนี้หรือเปล่าครับควรรวมชื่อใหม่ที่ท่านเขียนไว้ในโน้ตขยาย -----

อันนี้หรือเปล่าครับที่จะเป็นการทำให้ประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศมีความสัมพันธ์สามานสามัคคี ซึ่งจรวด เอ เอ ๑๒ มาติดกับ เวียดนาม ๑๙ ที่ประเทศมาเลเซียเพิ่งซื้อไป ตรงนี้หรือเปล่าครับที่เราพูดกันถึงว่าเราจะต้องเตรียมความพร้อมที่มีประสิทธิภาพและทันสมัยให้ทัดเทียมกัน แต่ผมอยากฝากท่านประธานถึงท่านนายก รัฐมนตรีและครี. ตอนนี้ที่วอชิงตัน เขานินทาที่ว่ารัฐบาลไทยกำลังจะขอจ่ายค่าเครื่องบินพร้อมจรวดถึงแม้จะไม่ได้รับการส่งมอบในประเทศไทย เพราะว่าขณะนี้ได้มีการเตรียมอุปกรณ์ที่จะติดจรวดนี้เรียบร้อยแล้วในสัญญาที่เซ็นไป และเครื่องบินจะมาถึงประเทศไทยเดือนกรกฎาคม ๒๕๒๒ หลังจากนั้นก็จะมีการนำผู้ฝึกมาฝึกนักบินไทยที่จะใช้จรวด เอ.ไอ.เค็ม. ๑๓๐ หรือแคมรามนี้ด้วย ท่านประธานครับ ตรงนี้เองที่คนข้างจะขัดแย้งกับนโยบายที่เป็นนโยบายต่างประเทศของท่านอย่างชัดเจน การมีอาวุธที่ทันสมัยในลักษณะนั้นมันจะขัดกันใหม่รับกับนโยบายข้อ ๕.๑ ที่ท่านบอกว่าจะเสริมสร้างสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงในเอเชีย ผมเองไม่แน่ใจ ผมว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศคงจะต้องหารือกับท่านนายก รัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมให้ลึก ๆ กว่านี้ครับ

เรื่องที่ ๓ ครับท่านประธาน คือเรื่องที่ท่านนายก รัฐมนตรี

พูดชัดเจนเรื่องดาวเทียม ท่านบอกว่าท่านจะไม่ซื้อแล้วดาวเทียม เพราะว่าซื้อแล้วเขาจะมีผลต่อคุณูปการที่เดินสะพัด แต่ความหวังที่วอชิงตันเขาก็เห็นภาพอีกเหมือนกันนะครับท่านประธาน ว่าเมื่อ ๓ สัปดาห์ที่ผ่านมาปลัดกระทรวงกลาโหมของสหรัฐอเมริกาเพิ่งเดินทางมาพบท่านนายก รัฐมนตรี สิ่งที่มาพูดกันนั้นผมก็คงไม่ทราบ เพราะว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่ท่านคุยกับท่านปลัดกระทรวงกลาโหมของสหรัฐอเมริกา แต่เขาว่ากันว่าเป็นการพูดคุยเรื่องดาวเทียมทหารของสหรัฐอเมริกา หลายท่านที่อ่านหนังสือคงจำได้แน่ครับ เขาเรียกกันว่าดาวเทียมที่อาจจะสร้างสงคราม (Star war) ครับ ไม่ใช่ในที่ที่เราดูกันแต่มีแค่ดาว ดาววอร์ ที่คนอเมริกันเขาค่อนข้างจะมีปัญหา ดาวเทียมดวงนั้นถูกยิงขึ้นไปแล้วครับท่านประธาน ถูกยิงขึ้นไปแล้วแต่ไม่มีพื้นที่สัมปทานในอวกาศ สิ่งที่เขามาขอคือเขาว่ากันว่า เป็นการขอใช้พื้นที่ถ้าประเทศไทยพลเมื่อไรเราก็คงจะได้เป็นการเตรียมค่าขอของพื้นที่ดาวเทียม รู้สึกจะเป็นตรงเดี๋ยวกันกับที่ท่านนายก รัฐมนตรี ในสมัยที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเคยเตรียมไว้สำหรับดาวเทียมสตาร์ พลฟ ไซแอม (Star of Siam)

นั้นแหละครับ เรื่องนี้อีกหรือเปล่าครับท่านประธานที่เป็นอาวรุทธุทโศกรัตน์สมัยใหม่ เพราะดาวเทียมทหารในลักษณะที่เป็นสตาร์ วอร์ นั้นผมถือว่าขัดกับนโยบายข้อที่ ๘.๑ เรื่องสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงอีกเช่นเดียวกันท่านประธานครับ พูดมาอย่างนี้ก็ต้องพูดถึงนโยบายด้านต่างประเทศที่ใกล้เคียงกับประเทศเพื่อนบ้านบ้าง ผมคิดว่าท่านสมาชิกพรรคประชาธิปไตยทั้ง ๓ ท่านที่พูดไปก่อนหน้านั้นก็ได้แต่จะไปทำงแล้วในหลายประเด็น แต่ผมขอพูดในประเด็นของภาพที่ถูกสะท้อนในสื่อมวลชน ขอพูดในฐานะของคนที่เคยเป็นโฆษกรัฐบาลครับ ท่านประธาน ที่จะต้องตอบปัญหาหลาย ๆ เรื่องที่ถูกซักถามจากต่างประเทศ ผมไม่สบายใจเลย ไม่ทราบท่านนายกรัฐมนตรียังเห็นหนังสือฟ้าอีอีส์เกิร์น อีโคโนมิค รีวิว ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ปี ๒๕๓๙ นี้หรือกั๊ง ไม่ใช่เล่มเดียวกับที่ท่านพิชัยหยิบขึ้นมาเมื่อกี้หรรคครับ เขาให้ท่าน ๑ หน้าเต็ม ๆ เขียนจากกรุงแทมพทานครด้วย ไมเคิล วาติ เกียวทิส เขาเขียนถึงเรื่องสันติภาพใกล้เคียงกับที่ผมพูดเมื่อสักครู่นี้แหละครับ แต่ในขณะที่เดียวกันที่ผมเป็นหัวข้อ เขาเขียนถึงท่านว่าอย่างนี้ครับ เขาเขียนถึงท่านเหมือนกับเขารู้จักท่านดี เขาเขียนว่ามีหลายคนก็คอยสังเกตุการณ์และติดตามงานท่านมา เห็นผลงานของท่านในอดีต เห็นเรื่องหลายเรื่องที่ท่านเป็นคนริเริ่มแต่ไม่สบายใจกับนายทหารคนหนึ่งทำงานต่างประเทศเป็นงานอดิเรก ผมคงต้องพูดตรงนี้ใน ๓ ส่วนด้วยกันครับท่านประธาน แต่ส่วนหนึ่งผมจะพูดสั้น ๆ เพราะว่ามีสมาชิกของพรรคประชาธิปไตยไปแล้ว อีกส่วนหนึ่งคงต้องใช้เวลาคอธิบายกันนิดหน่อย เรื่องลาวผมไม่พูดหรือครับเพราะเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่เรา รู้กันดี เมื่อกี้ท่านหม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ก็พูดไปแล้ว ท่านพิชัยก็พูดไปบ้าง เรื่องพม่าผมก็ขอพูดเพียงแต่ที่ผมไม่สบายใจกับค่าหลาย ๆ ค่าที่ปรากฏอยู่ในสื่อมวลชนหลายแห่งทั่วโลกในขณะนั้น ว่าท่านพูดถึงว่าเมื่อ ๖ ปีที่แล้วท่านเป็นคนที่ยกให้รัฐบาลพม่า ยกให้ นายพล ซ้อ หม่อง ในขณะนั้นจัดการเลือกตั้ง ท่านประธานครับ ในฐานะของคนที่เป็นนายกรัฐมนตรีย่านพูดอย่างนี้ -----

ผมก็ขอเตือนท่าน ในฐานะของคนที่เคยทำงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมาบ้าง แล้วถ้าเขาลามว่าท่านบอกให้เขาเลือกตั้งเมื่อ ๖ ปีที่แล้ว แล้วทำไมท่านไม่บอกเขาละครับ ว่าให้ขอมริบผลการเลือกตั้งของประเทศพม่าด้วย ถ้าเขาไม่ยอมรับวันนั้น ในขณะที่ความสัมพันธ์ท่านก็ยังแนบแน่นมาโดยตลอด เขามีเหตุผลอะไรที่เขาจะยอมรับวันนั้น ก็เขียนท่านตรง ๆ อีกเหมือนกัน ผ่านท่านประธาน ว่าวันที่ท่านพบ บิล คลินตัน ท่านก็พูดเรื่องนี้แล้วพูดอย่างนี้ มีคนที่อยู่ในห้องประชุมนั้น เขาออกมาเล่าให้ผมฟังด้วยความเป็นห่วง เพราะท่านผูกมัดตัวเองตั้งแต่วันแรก ท่านประกาศให้โลกรู้ถึงความสัมพันธ์ในอดีต เขาจะต้องจับตามองท่าน ก้าวต่อไปของท่านกับประเทศพม่านั้นคงจะเต็มไปด้วยการจับตามอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการผลักดันให้มีประชาธิปไตยในประเทศพม่าอย่างแท้จริง

ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธาน เรื่องของประเทศเพื่อนบ้าน เช่นเดียวกัน นโยบายชุด ๘.๒ ท่านเขียนไว้ชัดเจนกว่า ท่านจะขจัดปัญหาอุปสรรคและขยายความสัมพันธ์ในทุกด้านกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย ผมเชื่อครับ เมื่อก่อนพี่ชัยก็พูด อาจารย์สุธรรมพันธุ์ก็พูด เช่นเดียวกัน ว่าความสัมพันธ์ของท่านนั้นแนบแน่นกับประเทศที่ใกล้ชิดชายแดน เกือบทุกประเทศ ท่านมีความแนบแน่นกับประเทศกัมพูชาเป็นพิเศษด้วยครับท่านประธาน ผมอยากหยิบยกเอกสารที่เขาแจกกันในทุกแห่งทั่วโลกแล้วก็ยกมาให้มาลงหนังสือฟาร์อีสเทิร์นอีโคโนมิค รีวิว วันที่ ๑๒ ธันวาคม เมื่อสี่ปีาก่อนนี้เอง ผมไม่ทราบท่านนายกฯ เคยเห็นเล่มนี้ไหม เป็นหนังสือขององค์กรเอกชน ชื่อ โกลบอล วิทเนส (Global witness) ที่เขาทำการศึกษา เรื่องของการตัดไม้ทำลายป่าในประเทศกัมพูชาครับท่านประธาน ผมไม่ทราบว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดคุยกับใครหรือไม่ในช่วงที่ท่านมีการเลือกตั้งกันกลุ่มนั้น มีคนเขาไปแถลงข่าวกับสำนักข่าว เอ.พี. (AP) ที่ลอนดอน เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พร้อม ๆ กับการแจกจ่ายเอกสารอันนี้ ที่พูดกันว่า แคมโบเดีย แวร์ เดอะ มันนี่ โกลด์ ลอน ทรีส์ (Cambodia where the money goes on tree) เงินขึ้นตามต้นไม้ของประเทศเขมรครับท่านประธาน แต่ที่ผมแปลกใจก็คือว่า ในฐานะของคนที่ทำงานการทูตมากเป็นงานคดีแรกส่วนหนึ่ง ทำไมไม่มีใครเล่าให้ท่านฟังบ้างว่าเขาเขียนว่าอะไรในนี้ ผมอยากอ่านให้ท่านฟังนิดเดียวครับ เป็นเรื่องที่เขาเขียนไว้ในหน้าที่ ๖ ซึ่งจะเป็นการสะท้อนภาพของท่านนายกรัฐมนตรีที่ผ่านข้างจะน่ากลัว ผมว่าท่านคงจะต้องชี้แจงต่อสมาชิก

๑๗๕

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ปรีญา ๙๑/๒

หลายคนในสภา และชี้แจงต่อองค์กรเอกชนนี้ หรือในสื่อมวลชนทั่วโลก
ในหน้าที่ ๖ เขาเขียนไว้ครับท่านประธาน ว่าการตัดไม้ทำลายป่าในเขมรนั้น
รัฐบาลกัมพูชาได้สั่งห้ามตัดตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ปี ๒๕๓๘ คือก่อนถึง
วันที่ ๑ พฤษภาคม ตัดไม้ในเขมรได้ แต่หลังวันที่ ๑ พฤษภาคมตัดไม่ได้แล้ว
ไม้ในเขมรที่ว่านี้ส่วนใหญ่จะผ่านประเทศไทยออกไปสู่ต่างประเทศทั้งนั้น
ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่า หลังจากที่เขาห้ามตัดไม้เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๘
บริษัทหลายบริษัทที่มีสัมปทานอยู่ในนั้นก็ยังมีที่อ้างว่าตัดเอาไว้แล้วค้างไว้ก่อน
หน้านั้นที่จะต้องเอาออกมาจากประเทศกัมพูชา ผมไปตกใจตรงนี้ครับ
ท่านประธาน ตอนที่ผมเป็นโฆษกรัฐบาลอยู่ องค์กรโกลบอล วิทเนส เขาก็
กล่าวหาประเทศไทยว่าเราให้ความช่วยเหลือเขมรแดง เรามีการค้าขายไม้
ที่ผิดตรงชายแดนรอยต่อระหว่างประเทศไทยกับกัมพูชา แต่ในรีพอร์ท
(Report) หรือในรายงานอันล่าสุดเขาเขียนไว้ชัดเจนครับ-----

- ๙๒/๑

ว่าเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ท่านพลเอก ชวลิต ในฐานะรองนายกรัฐมนตรี ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และในฐานะประธานของคณะกรรมการควบคุมแนวชายแดนระหว่างไทยกับเขมร ได้เป็นคนี่เจรจาให้มีการนำไม้เข้าจากประเทศพม่าที่เรียกกันว่า สัญญาล้านลิว หรือ มิลลิเมตร มีเตอร์ ดีล (Million meter deal) ในนี้เขียนกันว่า ๑๘ บริษัทได้รับอนุมัติ ผมไม่ได้ติดใจตรงนั้น ผมติดใจตรงที่เขาเขียนต่อมา ท่านไปทำหน้าที่ครับ ในฐานะพลจัตมา พลเอกชวลิตรับราชการที่ไม้จะผ่านมา ท่านตั้งไปทำหน้าที่ครับ แต่ในขณะที่เขาเขียนต่อให้ไปรับท่านประธาน ว่าการเปลี่ยนแปลงในกัมพูชา การแตกแยกของเขมรแดงที่มีฝ่ายหนึ่งไปเข้าร่วมกับรัฐบาลนั้น ๒ คนที่เป็นคนเจรจา คนหนึ่งเป็นท่านนายพลของประเทศกัมพูชา ผมไม่ชอบกัมพูชามาก แต่อีกคนหนึ่งคือ ท่านพลเอก ชวลิต ตรงนี้ค่อนข้างน่าตกใจครับท่านประธาน แต่แต่นั้นยังไม่พอ วรตต่อไป เขียนอีกนะครับ ซึ่งตรงนี้อ่าผมไม่ใคร่แก้ตัว ถ้าเขมรรัฐบาลยุคโง่แตกของ ท่านไม่ได้ทำหน้าที่ ผมว่าท่าทางจะมีปัญหา เพราะเขามองว่าเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๙ อดีตนายกรัฐมนตรีของเขมร วิทเนส ไปศึกษาที่ประเทศเขมร เขานั่นเคอะเขินบินลำเดียวไปกับคุณหญิงของท่านนายพล ครับ ผมไม่ได้พูดเองอยู่ในรีทอร์นนะครับ และที่น่าตกใจไปมากกว่านั้นก็คือ เขาเขียนผิดเลยด้วย ว่าคนที่ไปรับคณะของคุณหญิงของท่านเป็นลำของบริษัทยักษ์ที่ติดไม้กับในเขมร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่แจกจ่ายทั่วโลกครับท่านประธาน นโยบายนี่ท่านเขียนไว้ที่ ๘.๓ ถ้าเมื่อ เขาเข้ามาเปรียบเทียบกับราคางานที่เป็นอยู่ตรงนี้ ท่านคิดว่าชาวโลกเขาจะเชื่ออันไหนครับ ระหว่างนโยบายนี่ท่านเพิ่งแถลงกับพวกเรา กับสิ่งที่พิมพ์ออกป้ไปทั่วโลกแล้วไม่มีการแก้ข่าวจนถึงวันนี้ ท่านประธานครับ ผมอยากจะสรุปประเด็นตรงนี้ก็คือว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกตีพิมพ์ ที่ถูกรายงานข่าวไปทั่วโลกนั้น มันจะก่อให้เกิดปัญหาในอนาคต ผมไม่กลัวอะไรมากไปกว่านี้กลัวกลัวหาในขณะนี่ผมเพิ่งไปพบมา เมื่อ ๒ วันนี่ที่กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา ผมไม่ได้ไปหาข้อมูล ผมไปประสูตครับ แต่คนที่กัมพูชา เขากำลังเป็นห่วงครับ ท่านประธาน เพราะว่าขณะนี้ เขากำลังถูกกดดันจากองค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นจาก ไอ.เอ็ม.เอฟ. (IMF) จาก เวิลด์แบงก์ (World bank) ให้หยุดการตัดไม้ทำลายป่า แต่ไม้จากเขมรจะถูกตัดหรือถูกทำลาย เขาถลนมาทางประเทศไทยทางใต้ครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เขากล่าวหากันว่า จากสัญญาที่มีการเจรจกันในประเทศไทย ที่ท่าน พลเอก ชวลิต มีส่วนร่วมตรงนั้น

ทำให้ราษฎรได้ของประเทศไทยก็มพูนขึ้นให้ไป ๓๕๐ ล้านเหรียญ ๙,๐๐๐ ล้านบาท
 ถ้าเอาไปเปรียบเทียบกับงบประมาณรวมของประเทศก็มพูน ซึ่งมียู่ประมาณ
 ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้ ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เกือบ ๕๐ เปอร์เซ็นต์
 ท่านประธานครับค่อนข้างน่ากลัว แต่ที่น่ากลัวไปกว่านั้นคือภาระหนี้ค่าขาดของ
 ไอ. เอ็ม. เอฟ. ท่านประธานครับ ว่าถ้าการตัดไม้ทำลายป่าแล้วส่งไม้
 เข้ามาในเมืองไทยโดยติดกฎหมายอย่างนี้ดำเนินต่อไป ทั้ง ไอ. เอ็ม. เอฟ.
 และเวสต์แบงก์จะตัดเงินช่วยเหลือประเทศไทยก็มพูน ถ้าถามว่าถ้าเขาตัดกันอย่างนั้น
 ความผิดของใคร เพราะไม้มันจะตั้งถูกส่งผ่านประเทศไทย สมฝาก
 ท่านนายกรัฐมนตรีเถอะครับ สมฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
 ดูตรงนั้นอีกเถอะครับ นโยบายต่างประเทศกับผลประโยชน์ของคนบางกลุ่ม
 สมไม่อยากจะไปกล่าวหาเหมือนคนที่หนึ่งคือในนี้ เขากล่าวหาว่ามีใครบ้าง
 ที่เกี่ยวข้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรุณาสรุปได้แล้วครับ

นายอรรถพล สรสุทนต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
 และได้ประกัน สรุปลแล้วครับท่านประธาน สมไม่กล้าจะกล่าวหาว่า ~~ท่าน~~
 ท่านนายกรัฐมนตรีละเลย แต่ผมคงจะฝากไว้ ว่าจากนี้ไปกับโลกจะจับตา
 มองท่าน ความขัดแย้งใน เรื่องของนโยบาย ความขัดแย้งในเรื่องของภาพลักษณ์
 และที่สำคัญที่สุดความขัดแย้งในเรื่องของการกระทำของท่านนั้น ทุกคนจะจับตามอง
 ทั้งฝ่ายค้าน ทั้งประชาชนในประเทศไทย และเลิกไปไกลถึงประเทศเพื่อนบ้านด้วย
 ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านนายกฯ ครั้น พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (นายกัฐมนตรี) : ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คือความไม่แท้จริง ผมจะไม่ตบชกอยู่แล้วครับ ตั้งใจว่าจะไปตบตอจนจบ เพื่อให้จบภาคนี้ครับ แล้วก็ให้เวลาแก่ท่านผู้มีเกียรติในการได้อภิปรายหรือซักถามนโยบายของรัฐบาล แต่ที่ปรากฏว่ามีท่านผู้มีเกียรติ ๓ ท่านจากพรรคประชาธิปัตย์ ได้อภิปรายผม เกี่ยวข้องในเรื่องของนโยบายซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัว แล้วก็เป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะ ไม่เข้าใจ ไม่มีความรู้ แล้วก็ไม่เป็นจริง จึงจำเป็นต้องลุกขึ้นมาอธิบายเสียก่อนนะครับ เพื่อไม่ให้เสียหายว่าบ้านนี้เมืองนี้มีนายกรัฐมนตรีที่มีความ ไม่บริสุทธิ์ผ่องใส ผมไม่ได้ว่าท่านว่าท่านไม่บริสุทธิ์ผุดผ่อง ไม่เคย ผมซึ่งผม ผนขอความร่วมมือ ผมอยากทำงานร่วมกับท่าน ผมจะพูดกับท่าน ผมก็พูดใน สถานะที่สร้างพรรค ไม่มีแผนผัง ก็ต้องขออนุญาตครับด้วยความจำเป็นจริง ๆ แล้วก็ลุกขึ้นมาตอบแก่ไม่ใช้โกรท กรทไม่ได้รับ ท่านพิชัยท่าน เป็นญาติผู้ใหญ่ ผมรู้จักท่านมาตั้งแต่ผม เป็นนายชั้นเอก คุณซวกสุขุมพันธุ์ ผมรู้จักดี คุณอรุณผล ผมไม่รู้จัก เด็กใหม่ เพราะฉะนั้นขออนุญาตเถอะครับท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อไม่ให้คนเข้าใจผิด ประการแรกเลยนะครับ ขออนุญาตตอบเรื่องกันไปเลย ท่านพิชัย รัตกุล ต้องตอบเพราะว่าท่านเป็นผู้ใหญ่จริง ๆ ครับ ท่านพูดถึงเรื่อง หนังสือพิมพ์ คีส์เทิร์น อีโคโนมิก รีวิว และไทย ดิมอเครซี พาสเส็ด เดอะ บาก (Thai democracy passed the bath) ผมได้อ่าน แต่ผมไม่ได้คิดเหมือนท่าน ผมคิดถึงความเจ็บปวดที่นักการเมืองไทย แล้วก็ระบบการเมืองไทยได้รับการ ย่ำยีจากต่างชาติ ผมไม่ได้คิดเหมือนท่าน เพราะฉะนั้นผมถึงได้ถามเขา ผมถามเขาจริง ๆ ว่าแล้วการเมืองบ้านลี้ด คือการเมืองในญี่ปุ่นไม่ใช่เงิน ใช้ไหม ผมก็ถามเขาอย่างนั้น เพราะเขามาพร้อมกับทีวีญี่ปุ่น ๒ ช่องด้วยกัน มาถามผม ผมก็ถามเขาตรง ๆ ว่าผมเห็นเรื่องมันนี่ โพลิติก (Money politic) นั้นมีมาาก ท่านมหาเธร์ร้องไห้ ผมก็เห็น ในการประชุม อัมโน (UMNO) เรื่องมันนี่ โพลิติก ทุกประเทศสละครับที่บอกว่าใช้การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย แล้วก็ไม่มีมันนี่ โพลิติก ผมถามว่าจริงหรือ แม้แต่ การไปออกที่คุณบรรดพลพูดเมื่อกี้ครุ่น ที่นชงกรี-ลา เมื่อ ๒ - ๓ วันนี่

ฉันท

พ.ศ./๒๕๓๙ (พ. ๑)

วันวิ ๙๓/๒

เขาบอกร่ำเพราะนักร้องเมื่อก่อนเข้ามาเสวยอำนาจ เข้ามาเป็นรัฐมนตรี
จึงต้องขายคนทุก คน เนื่องจากว่ามาด้วยความไม่เรียบร้อย ผมเจ็บใจ
แก่คนพวกเรามากทั้งหมัด ผมต่อสู้ ผมตอบเขาบอกว่าคุณเออะอะไรมาเป็นแค่เรื่องวัด
ว่าคนที่มาจากการเลือกตั้งหรือคนที่มาจากการแต่งตั้ง ถ้าคนมาจากการ
การแต่งตั้งไม่โกง คนมาจากการเลือกตั้งมันโกง กระผมต่อสู้ในสิ่งนี้มา
คนญี่ปุ่นที่ผมถาม เขากำหนดไว้ ว่าบ้านเมืองนี้ไม่มีใช้ใหม่ใช้เงิน
เขาบอกร่ำ ๓ ล้าน ยู.เอช. ดอลลาร์ กำหนดรับต่อคนละครึ่ง ต่อหัวต่อคน
ที่เข้ามาเป็น ส.ส. ผมก็เลยเรียนให้เขากว้างเหมือนกันว่าเป็นคือความ
เจ็บปวดร่วมกัน ผมเองก็จะพยายามมาทำหน้าที่อย่างดีที่สุด ร่วมกับท่าน
ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้าน ร่วมกับทุกคนที่อยู่ในรัฐสภาแห่งนี้ ถ้าทำไม่ได้ก็อยู่
ไม่ได้ครับ นั่นก็คือสิ่งที่ผมอยากจะได้เรียนให้ท่านทราบ ท่านขอให้ผมชี้แจง
เรื่องสถานการณ์โลกว่าผมเห็นอย่างไรในสถานการณ์โลก ทำไม่ถึงยัง
จะต้องสร้างสวรรค์กองทัพ สร้างสวรรค์อาวุธอยู่ -----

ผมมองค่างาไรในสถานการณ์โลกมันควรจะมีความสงบ ปลอดภัย ที่เคารพครับ
 ท่านพูดกับผม เป็นคนที่ ๒ ๒ วันนี่เองท่านพูดกับผม เป็นคนที่ ๓ สมมติใจ
 เพราะคนแรกที่พูดกับผมก็คือประธาน ไอ. เอ็ม. เอฟ. เมื่อวานนี่เองครับ
 เขายกสิ่งที่เขาไม่สบายใจมากที่สุดเลยก็ถือว่า ทำไม่ประเทศในย่านเอเชีย
 แห่งนี้สถานการณ์มันก็ดู (เรียบร้อยแล้ว) ทำไมถึงจะต้องเร่งรัดในการจัดหา
 อาวุธยุทโธปกรณ์มาตามลำดับมากขึ้นทุกที ๆ กระผมเรียกที่แจ้งให้เขาครีบ
 ซึ่งก็คงจะถือโอกาสนี้กราบเรียนชี้แจงท่านด้วยตรงนี้นี่ว่า เมื่อผมก้าวเข้ามาอยู่
 ในฐานะของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเมื่อรัฐบาลที่ผ่านมานะครับ
 เมื่อรัฐบาลท่านนายกฯ บรรหารฯ สิ่งแรกที่ผมท่านะครับที่โรส การ์เด้น
 (Rose garden) ผมเชิญมาหมดเลยครับ.๘๐ กว่าประเทศมาสัมมนา มาได้
 แล้ ๓๐ กว่าประเทศมาหมดครับในย่านเอเชีย ญี่ปุ่น สหรัฐฯ แคนาดา
 ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ มาหมดเลยครับ แล้วมาสัมมนาโดยทางเราขึ้นข้อเสนอ
 ที่สำคัญอยู่ ๓ ข้อ ข้อแรกก็คือ โอเพนเนส (Openness) พูดถึงมาหาต่างประเทศ
 คือการเปิดเผย และข้อที่ ๒ ก็คือเพื่อจะแสดงของการเปิดเผย เป็นผล มา สเนล
 ไวท์ เปเปอร์ (White paper) หรือสมุดปกขาวกันใหม่ แล้วเราทำสมุดปกขาว
 สองเราขึ้นเป็นคนแรก ยอมรับว่าเราจำเป็นต้องมาพูดกันแล้ว เพราะว่าบ้านเมือง
 เราในขณะนี้เราในภูมิภาคจะเป็น ไฮ โกรท แอเรีย (High growth area)
 จะมีการเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจซึ่งต้องการเงินทุน เราต้องดึงดูดประมาณ
 ทางด้านการทหารให้มากที่สุด ท่านครับ ถ้าผมไม่คิดเรื่องนี้ ถ้าผมคิดอย่าง
 ท่านพูด ผมจะเริ่มทำหรือครับเป็นงานแรก ท่านทราบไหมครับว่า เขาตอบผมว่า
 อย่างไร เขาตอบผมว่า ทำไม่ได้ บ้านเขาเมืองเขาซีเคียวริตี้ (Security)
 เป็นเรื่องสูงสุด ส่วนใหญ่จะตอบอย่างนี้ ส่วนที่สนองตอบก็มีอย่างเช่น ออสเตรเลีย
 เป็นต้นครับ กระผมกราบเรียนท่านว่า จากวันนั้นแล้วทำให้ผมรู้ ว่าเราคงจะต้อง
 ยืนหยัดท่าของเราไป ท่านครับ ผมจะยืนหยัดกับท่านว่าผมจะทำในสิ่งนี้ไป
 ทำความเข้าใจกันหยัดไป ผมพูดมา ๑๐ ปีแล้วว่าในย่านนี้ว่าจะมีประเทศเข้ามา
 อยู่ก็ทิวอยู่ ๓ ประเทศด้วยกัน คือ สหรัฐฯ จีน แล้วก็ญี่ปุ่น ก็ด้วยเหตุดังกล่าวนี้
 เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วนั้นผมทำคุณงามความดี ๓ ประเทศนั้นมาจนบัดนี้มหาศาลแล้ว
 ที่พอจะพูดอะไรกับเขาได้ ในอาเซียก็คงจะไม่มีปัญหาหรอกครับ เราสู้กันอยู่แล้ว
 เอละครับท่านที่เคารพครับ ผมถึงอยากกราบเรียนว่าอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ผม
 จะซื้อใหม่อะไรใหม่ ท่านลองดูสิครับ ตั้งแต่ผมมาอยู่ที่นี้หรือขอหลังจากไปกองทัพ
 มันลดมาตามลำดับ งบประมาณต่อ จี.ดี.พี. ไม่มีใครลดเท่ากับประเทศไทย

๒.๕ เปรอร์เซ็นต์ จี.ดี.พี. ในขณะที่มาเลเซีย ในขณะที่สิงคโปร์เขา ๕ - ๖ เปรอร์เซ็นต์ของ จี.ดี.พี. พม่าไม่ต้องพูด ลาว เขมร ไม่ต้องพูดต้องสูงแน่นอน ท่านที่เคารพครับ นั่นคือต่อ จี.ดี.พี. ถ้าต่อจำนวนยอดงบประมาณเป็นส่วนรวม ยิ่งหนักเข้าไปอีกครับ เราจะลดของเราไปเรื่อย ทำไมเราถึงพูดว่าจะตัดไปให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข ทำไมทหารต้องเจียมตัวเราอยู่ ทำไมทหารต้องอดทนในสิ่งนี้ ท่านไม่ทราบหรือครับว่าเราพูดอะไรกันบ้าง ฉะนั้นผมอยากจะเรียนนะครับว่าที่ท่านพูดนั้น ความจริงเป็นอย่างนี้ครับ เป็นอย่างนี้จริง ๆ ต้องกราบขอภัยด้วย ถัดไปครับท่านมาพูดถึงเรื่อง ทะสี สะมาแอ ท่านว่า ที่มาเลเซียเคยปล่อย ท่านคงไม่รู้ว่าจะยี่ สะมาแอ มี ๒ คนนะครับ ทะสี สะมาแอ เก้ากับทะสี สะมาแอ ใหม่ ทะสี สะมาแอ เก้า มีน้อยากเข้ามาอมตัว แต่ทะสี สะมาแอ ใหม่ไม่ยกมาอมหรือครับ มีน้อยากหาเงินมีน้อยากเก็บแท็กซี่ (Tax) เอง มีน้อยากจะมีสิทธิ์ทำอะไรต่าง ๆ มันก็เอาวัตถุระเบิดไปไว้ในรถทะสี สะมาแอ เก้าแล้วก็ให้ตำรวจจับ---

ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาสถานการณ์ระหว่างประเทศเป็นปัญหาละเอียดอ่อนต้องระมัดระวังผมทราบดี กับมาเลเซียเป็นเพื่อนกันครับ เขาไม่มีอะไร เขาพร้อมที่จะให้การช่วยเหลือเราตลอดเวลา ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าผมต้องคิดอย่างละเอียด เป็นแต่เพียงว่าผมจะพูดหรือไม่พูดเท่านั้นเอง ท่านที่เคารพครับ ผมทำงานด้านความมั่นคงมาตลอดชีวิตผม ผมรู้สึกว่าคั่นปากจะตาย เรื่องอะไร บางทีก็พูดไม่ได้ วันนี้ขอพูดครับ เพราะท่านเป็นที่เคารพของผม ผมต้องอธิบาย นั่นก็คือเรื่องหนึ่ง แล้วก็ที่นราธิวาสท่านก็รู้อยู่แล้ว ตรงนั้นเป็นอย่างไรท่านรู้ดีกว่าผมอีกเอาละครับ ท่านพูดถึงเรื่องว่าปัญหาเขตแดนพม่า ลาว ท่านพูดถึงเรื่องต้องหาข้อมูลที่ท่านพูดถึงเรื่องอะไรต่ออะไรต่าง ๆ มากมายก่ายกอง ผมขออนุญาตท่านที่พูดเรื่องเอฟ. ๑๘ อยู่ไหน อ้อ คุณอรรถพลพูด ขอโทษที่ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านว่า ทั้ง ๓ - ๔ ประเทศ ที่อยู่รอบบ้านเรานี้เป็นมิตรที่ดีกับเราครับ เอาละ บางทีผมพูดอาจจะเลยเถิดไปนิดหน่อย เช่นผมพูดกับท่านคลินตัน บอกท่านคลินตันครับใจเย็น ๆ เมอะครับ กรุณาใจเย็น ๆ นิดหนึ่งได้ไหม อย่าเพิ่งไปอะไร ให้ผมพูดกับเขายีกทีเถอะ ให้ผมพูดกับเขาว่าเวลานี้ เวิลด์ คอมมูนิตี้ (World community) คนทั้งโลกเขามองพม่าอย่างไร เรารักกันนะ เราหนึ่งจับเข้าคุยกันนะ เหมือนกับที่เราเคยหนึ่งจับเข้าคุยกับเขามาแล้ว เมื่อ ๖ ปีที่แล้ว บอก บราเธอร์ (Brother) ยูเสือกตั้งเถอะ แล้วผมจะไปพูดกับเขาได้อย่างไรว่าหลังเสือกตั้งแล้ว ยิ่งต้องทำอย่างนี้ผมไม่ทราบครับท่าน เพราะฉะนั้นโปรดกรุณาเข้าใจหน่อย อย่าเห็นว่าผมเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นฝ่ายค้าน กรุณาเถอะครับ เพราะเราพูดกันแล้วว่าเราจะต้องทำงานร่วมกันด้วยดีต่อไป นั่นก็คืออีกอันหนึ่ง ท่านมาพูดถึงเรื่องศูนย์อำนาจ ๒ ขั้วท่าน พลเอก ซาติชาย ท่านไม่ได้อยู่ที่นี้ท่านจะเสียหายครับ ด้วยความเคารพกระผมเคารพท่านเพราะเป็นที่ ผมมาอยู่กับท่านเหมือนกับพี่น้องมาอยู่ด้วยกันขลุ่ย เหมือนที่น้องได้กลับมาอยู่ด้วยกันอีกครั้งหนึ่ง มันก็เหมือนกันอย่างนี้ครับผมไม่รู้จะเป็นอย่างไร เพราะว่ากินข้าวหม้อเดียวกันมาตั้งแต่หัวแดง ๆ ด้วยกันท่านที่เคารพครับ อย่านับนั้นท่านเลย ท่านเป็นคนดี คณะที่ปรึกษาของท่านคือที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีครับ ส่วนท่านอานวย วีรกรรม และคณะของท่านนั้น คือคณะที่มาเป็นผู้ปฏิบัติงาน กระผมขอยืนยันกับท่านตรงเตี้ยวนี้ว่าท่านไม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้อง แม้แต่เรื่องนิดเดียวก็ไม่มี ๒ วันนี่จะทำอะไรก็ขออนุญาตท่านนายกฯ จนผมจะเกรงใจท่านตายอยู่แล้วประธานกราบเรียนตรงนี้ เตี้ยวนี้เลยครับ ว่าท่านไม่ได้มายุ่งเกี่ยวกับอะไร อย่างแน่นอนที่สุด

ท่านรัฐมนตรี ท่านผู้ชายสุขุมพันธุ์ที่เคารพครับ ผมคิดว่ารัฐมนตรีต่างประเทศ — ผมถึงแม้ว่าจะตัวใหญ่ไปหน่อย ผิวดำไปหน่อย แต่ใจบริสุทธิ์ กรุณาเถอะครับ ผมว่าที่ท่านบอกว่า คนต่างประเทศเขารับกันไม่ได้ เขาไม่ได้รับที่ผิวนะครับ เขาไม่รับกันที่ใจมากกว่า คุณชายเองก็มีปัญหาทางใจนะครับ ที่ท่านพูดท่านคำ หัวหน้าพรรคท่านเองแล้วท่านก็มาอยู่อย่างนี้ เป็นผมผมมีความรู้สึกนะครับ เมื่อก็เราก็พูดกัน แต่เราบอกไม่เป็นไรหรอก เรา ฟอรั่เก็ต อิท (Forget it) ลืมดีกว่า เราเป็นนักการเมืองด้วยกัน ทำไมจะลืมกันไม่ได้ ทำไมจะรักกันไม่ได้หรือ แต่ขออย่างเดียวนะครับ อย่างว่ารัฐมนตรีต่างประเทศผมช่วยหน่อยเถอะครับ เพราะว่าท่านต้องทำภาระหน้าที่ท่านอีกมหาศาลในอนาคตอันใกล้ ผมบอกแล้วว่าเราไม่ได้มาสร้างความยิ่งใหญ่อะไร รัฐบาลนี้มาแก้ไขปัญหาล้มล้างที่เลวร้าย อยู่ทุกอย่างให้ดีขึ้นเท่านั้นเอง ผมขอแค่นี้ เพราะฉะนั้นกรุณาเถอะครับ ส่วนเรื่องไป ๆ มา ๆ ท่านก็มาพูดอยู่เรื่องสีกรมเกล้าอีกแล้ว ก็มาพูดถึงเรื่องนี้พูดผิดพูดถูกบ้าง เรื่องค้าขายต่างประเทศบ้าง ผมไม่ทราบที่ท่านไม่เข้าใจจริง ๆ หรือว่าแก๊งไม่เข้าใจ สีกรมเกล้าท่านรู้ไหมครับ ว่าถ้าไม่ใช่พวกเราใช้ความอดทน อย่างมหาศาลไม่มีวันนี้ครับ ความผูกพันความรักกันระหว่างลาวกับไทยไม่มีวันนี้ ก็สมัยนั้นท่านจำได้ไหมครับ ผู้ที่ผมเคารพบูชาคนหนึ่งบอกว่า เขาเครื่องบินไปทิ้งมินเลย เวียงจันทน์ให้ทิ้งวินาศสันตะโรหมด เราพยายามกำจัดให้การต่อสู้ที่เราเรียกว่า ลิมิตเต็ด วอร์แฟร์ (Limited warfare) อยู่ตรงนั้น อดทนทุกอย่าง แล้วเราก็ชนะด้วย แต่เราพูดได้อย่างไรครับ ว่าเราชนะเพื่อนเรา เราชนะพี่น้องเรา เราชนะประเทศเพื่อนบ้านเรา ท่านก็เห็นอยู่แล้วว่าเขาเอาเครื่องบินบินมาที่กรุง เทพมหานครขอเจรจา ท่านทราบใช้ไหมครับ ว่าเข้ามาเจรจาวินแรก เขาบอกให้เราออกไปนอกเขต เราบอกไม่ ลี้อกลับเถอะ-----

บอกขอยู่ ขอนอนสักคืนหนึ่ง ตัดมารุ่งเช้าบอกขอครึ่งหนึ่งได้ไหม ขอแบ่งครึ่ง — ได้ไหม ไม่ได้ ล้อกลับ ไป ๆ มา ๆ เขาต้องถอยออกไปจากพื้นที่ที่เป็นพื้นที่ขัดแย้งพิพาทกันออกไปอีก ๓ กิโลเมตร แล้วท่านว่าเราแพ้อย่างไร ผมก็พูดไม่ได้ว่าเราชนะ เพราะผมจะไม่พูดคำว่า ชนะ กับมิตรหรือกับเพื่อน เป็นอันขาด เราทำความเข้าใจกันครับ เอาละ ที่นี้เองไม่เข้าใจกันเอเยะแยะ ไม่เป็นไร วันหนึ่งต้องทราบว่าเป็นประวัติศาสตร์ เป็นอย่างนี้อย่างแท้จริง ส่วนเรื่องพูดผิดพูดถูกผมไม่รู้แน่ครับ ไม่ทราบว่ามีผมไปพูดผิดพูดถูกตรงไหน เอาละ นี่ก็คือเรื่องหนึ่ง ผมอยากจะเน้นตรงนั้นะครับ ท่านพูดเหมือนกับว่าผมนั้น ผมอยากเห็นผมรักอยู่คนหนึ่งนักการเมือง เป็นนายกรัฐมนตรีอังกฤษชื่อ แฮโรลด์ วิลสัน ตัวลั่นทางงบประมาณเงินเดือนซึ่งเป็นเหมือนกับเป็นเพนชั่น (Pension) ไม่ที่สตรงค์ ผมพูดกับคนหลายคนว่านักการเมืองไทยทำอะไรจะเป็นอย่างนั้นบ้าง นักการเมืองไทยทำไมจะอยู่ไปทำงานไปที่บ้านให้เมืองแล้วมันไม่มีเงินบ้าง ไม่ใช่บ้านมหาศาล ข้าวของมหาศาล สมบัติทุกสิ่งทุกอย่าง มหาศาล นั่นคือสิ่งที่ผมพูดไป และนั่นคือสิ่งที่ผมอยากจะทำให้มันเกิดให้ได้นั่นคือชีวิตผมครับ นั่นคือผม เพราะฉะนั้นกราบเรียนให้ทราบด้วยนะครับว่า เรื่องที่ว่าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไรต่ออะไรต่าง ๆ นั้นไม่มี ถ้ามีมาเลยครับ ยินดี ผมแลกเปลี่ยนตำแหน่งผมเลย มาอยู่ตรงนี้มาอยู่ทำไมครับ ถ้าทำอะไรไม่ได้มานั่งอยู่ทำไม ผมพูดหลายทีแล้ว ถ้าจบชีวิตลงไปแล้วด้วยที่จบ ๆ กันมานั้นได้อะไรขึ้น คุณอรุณคุณ คุณเป็นเด็กครับ ผมไม่ว่า เรื่องนโยบายรักษาความมั่นคงของคุณพูดเอา ๆ ยิ่งพูดยิ่งตำรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีชวนของผมเองนะ ที่ท่านว่ากันไป ท่านพูดถึง เรื่องวันที่ ๒๒ กันยายน ผมไปพูดเรื่องเรือดำน้ำ ดาวเทียมแล้วก็ชะลอการจัดซื้อ ท่านไม่ได้พูดให้สุด ผมบอกว่าผมจะต้องชะลอ เพราะว่าดุลบัญชีเดินสะพัดผมขาดดุลมาก เอาละ ผมบอกด้วยซ้ำวันนั้นว่า ดุลบัญชีเดินสะพัดก็ยังมีเรื่องเล็ก แต่เรื่องสำคัญที่สุดก็คือหนี้ระยะสั้นที่จะต้องแก้ไขกันโดยเร็ว เพราะว่า เป็นเรื่องคอนฟิเดนซ์ (Confidence) เป็นเรื่องการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่จะต้องแก้ไขกันขณะนี้โครงสร้างหนี้สินระยะสั้นก็ลงมาเหลือ ๔๐ -- ๕๐ เปอร์เซ็นต์ คัพเวอร์ (Cover) ได้ครับ ทุนสำรองต่างประเทศกับทรัพย์สินต่าง ๆ ที่อยู่ต่างประเทศทุกคนรู้แล้ว ทุกคนเข้าใจแล้วครับเวลานี้ แม้กระทั่งท่านประธาน ไอ.เอ็ม.เอฟ. ที่มาเมื่อวานท่านก็เข้าใจดีแล้ว ทุกอย่างกำลังจะดีขึ้นแล้ว ผมดูรายงานจากธนาคารแห่งประเทศไทย หัวก่าลังจะ เงยขึ้นแล้วครับ เชิดแล้ว

นี่คือความดีที่เราทำงานร่วมกันมา ต่อสู้ร่วมกันมา ท่านครับ ท่านไม่ได้พูดต่อ
คุณอรุณผล ในวันนั้นผมจะถามเพื่อนผมที่อยู่ในกองทัพว่า ถ้าท่านต้องการ
จะจัดหามาให้ฟรี ผมพูดต่อจริง เช่น ดาวเทียม ที่ท่านพูดกับผมว่ามีคนมา
ไม่ใช่ชนะครับ นั่นเป็น ลอจิสติกส์ คอมมานด์ (Logistics command) ไม่ใช่
เป็นปลัดอะไรหรอกครับ เขามาเพราะว่าผมเชิญเขามา ผมบอกว่าดิสเกตต์
(Diskette) คือดาวเทียมที่ลอยอยู่เฉย ๆ อยู่บนมหาสมุทรอินเดีย ลือเอามา
ให้อั้วไว้ได้ไหม มันอยู่เฉย ๆ ตั้ง ๘ ทราวิสพอนเดอร์ (Transponder)
อยู่เฉย ๆ เป็นสปาร์ (Spare) ของเขาคครับ เขาก็บอกขอก็คิดูก่อนเพราะ
ต้องไปขออนุญาต แล้วว่าจะเคลื่อนย้ายมาได้ก็ต้องเป็นเดือน เพราะต้อง
จุดระเบิดขยับมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งมาถึงสล๊อต (Slot) ที่เราขออนุมัติ
ซึ่งผมต้องขออนุมัติกระทรวงคมนาคมต่ออีกด้วย นี่คือนี่ที่วางแผนให้คนไป
ติดต่อ อุตสาหกรรมนั้น เขี่ย เรารักกันอะไรต่าง ๆ นี่คือนี่ที่ต้องการจะทำ
ฟรีครับ ฟรี เรือค่าน้ำก็มีคนจะให้ใช้ฟรี แต่เราบอกอย่าเพิ่งเลย ยังไม่นั่นหรอก
ใจเย็น ๆ นะนี่อง ๆ ทหารเรือ พูดกันอย่างนั้นจริง ๆ เอฟ. ๑๘
ไม่มีใครในโลกหรอกครับ ผมอยู่กับรัฐบาลท่านบรรหาร ๑ ปี กับ ๒ เดือน
ผมสามารถซื้อ เอฟ. ๑๘ ได้ ตั้งแต่อนุมัติหลักการ ตกลงกับสำนักงบประมาณ
ตกลงกับต่างประเทศ ทำ แอล.โอ.เอ. (I.O.A) บ้าเต็มทีเลยครับท่านครับ

อันนี้ทำมาตั้งแต่รัฐบาล สมัย ฯพณฯ นายกฯ ชวน เป็นนายกรัฐมนตรี แล้วท่านจะให้ผมทำอย่างไรครับ ยกเลิกหรือครับ ยกเลิกการซื้อขาย ไม่ใช่ผมครับ ไม่ใช่ผมแม้แต่เพียงนิดเดียว ในยุคผม สมัยผมนี้ซื้อเครื่องบินพระที่นั่งถวายเท่านั้นเอง คือซูเปอร์พума (Super puma) เพราะเครื่องเก่ามันเก่าเต็มทีแล้ว สิ่งเครื่องเท่านั้นเอง ส่วนเรื่องที่ทำานพูดทุกวันเวลานี้ก็ยังไม่แน่ชัดอยู่ เพราะมีการร้องเรียนมาซึ่งผมทำไม่ได้ ผมเห็นไม่ได้ ผมต้องพิสูจน์ว่าเรื่องการค้าเงินงานการทดสอบการจัดซื้อจัดหานี้ถูกต้องชอบธรรม สอบถามต่างประเทศด้วยว่า เอ็งซื้อเท่าไร แอบสอบถามทางลับด้วย ผมทำทุกอย่างเพื่อป้องกันให้สังคมการเมืองเรานักการเมืองเรา สภาแห่งนี้เป็นสภาที่มีเกียรติ ผมอยู่ที่นั่นผมเป็นส่วนหนึ่งของท่านเท่านั้นเอง นี่ก็คือสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบ และที่บอกว่าการขายผมพูดอย่างนั้น ผมไปทำอย่างนี้ ผมไม่ทราบว่ามีสิ่งพิมพ์ฉบับนั้นคืออะไร มันพูดอย่างไร ท่านครับทำไมเรื่องง่ายอย่างนั้นละครับ แล้วจะเป็นใหญ่ได้อย่างไร ในแผ่นดิน ถ้าท่านจะเชื่อง่าย ๆ อย่างนี้ อย่างน้อยที่สุดท่านต้องมาถามผม ท่านนายกฯ ครับ หรือท่านรัฐมนตรี ตอนนั้นเป็นรัฐมนตรีอยู่ หรือท่านรองนายกฯ ครับ ที่พูดอย่างนี้หมายความว่าอย่างไร ผมไม่รู้เรื่อง คนที่จะอนุมัติได้ รัฐมนตรีมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัด ทหารไม่รู้เรื่องอะไร เลขครับตามแนวชายแดน ไม่มีหน้าที่ในการเปิดพรมแดนชั่วคราว แล้วผมจะไปอนุมัติอย่างไร แล้วผมยังไม่รู้จักเสียด้วยซ้ำ ที่ท่านพูด ๆ ผมจำได้ว่าผมรับรองรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของเขมร ๑ ครั้ง ก็จะมาพูดเรื่องอะไรเกี่ยวกับไม้ ผมบอกผมไม่ทราบ ให้ท่านไปตามปกติสายงาน แล้วเขาก็ต้องผ่านมาทางนั้น ผมยังไม่ได้รู้เรื่องด้วยซ้ำว่าใคร ๑๘ บริษัทอะไร ใครมาขู่อะไรตรงไหน แล้วฝ่ายทหารผมก็ไม่มีรายชามาเลย ก็ขอลอนุญาตกราบเรียน ไม่ได้มีอะไรเป็นอย่างอื่นเลยกับคุณอรรถพล แล้วผมก็ขอยืนยันด้วยไม่มีใครรู้เรื่องหรือครับ ซึ่งกรรขฯผมสงสารแก่ครับ เวลาที่นี้เป็นเป้า ผมก็บอกแก่ บอกหลบ ๆ ไปสักทีเถอะ ให้หลบไปอยู่ไหนครับ ไปอยู่กับเด็ก อยู่กับคนอีสานเขาเรียกแม่ไปอยู่ทางไหนดีกว่า อยู่ทางนี้มันจึงรอดเอา ๆ ย้ายไปทางไหนเถอะ อันนี้เป็นความจริงนะครับท่าน นี่พูดกันอย่างตรงไปตรงมาทั้งหมดทุกอย่าง ไม่ต้องมาตีพิศัยการกัน เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนตรงนี้ให้ทราบว่าผมก็ห่วงครับ เรื่องติดไม้ที่ตายป่า เรื่องอะไรต่าง ๆ ขอความกรุณาด้วยความจริงใจว่าที่ผมเรียนมาทั้งหมดนี้ด้วยความจริงใจจริง ๆ ครับ แล้วไม่ได้คิดเป็นอย่างอื่นเลย ถ้ารุนแรงเพราะเสียงดังก็ต้องขอกราบอภัยด้วยแต่ในใจไม่มีอะไรเลย ผมรักท่านครับ ขอพบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจง
นัดหนึ่งครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ประจวบ ไชยสาส์น สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร อุดรธานี ชาติพัฒนา ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ ผมคงจะขอใช้เวลาท่านประธานสั้น ๆ ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณ
ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ที่กรุณาพูดจาอธิบายในเรื่องของความตั้งใจ ในเรื่องของ
ความพยายามที่กระผมจะปฏิบัติหน้าที่ที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ดำรงตำแหน่งนี้ ขอขวาระเวลาที่จะทำงานด้วยความสุดความสามารถครับ และต้อง
ขอขอบพระคุณ ฯพณฯ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ฯพณฯ พิชัย รัตตกุล
ประธานโทษที่เอ่ยนามท่าน ที่กรุณาให้กำลังใจ ที่กรุณาให้ความเชื่อมั่นในเรื่อง
ของความพยายาม ความสามารถ ประสบการณ์ในทางการเมืองของกระผม
ที่ท่านเคยทำงานร่วมกับผมมาในเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งกระผม
ให้ความเคารพท่าน แล้วครั้งหนึ่งสมัยที่กระผมอยู่พรรคประชาธิปัตย์ หากมีโยกาส
ผู้คนในพรรคเคยพูดจาเอาไว้ บุคคลสำคัญของท่านซึ่งขณะนี้เป็นบุคคลที่มีความ
โดดเด่นในทางการเมืองต่างประเทศเคยชักชวนกระผมว่า ขอให้ไปอยู่กระทรวง
การต่างประเทศด้วยกัน แล้วจะขอเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงฯ ให้กับผม
ซึ่งกระผมเองก็เจียมเนื้อเจียมตัวครับ เพราะว่าตลอดระยะเวลาตั้งแต่เป็น
นักศึกษาในมหาวิทยาลัย ก่อตั้งพรรคการเมือง เล่นการเมืองมา เป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรมาพร้อม ๆ กับท่านชวน หลีกภัย ปี ๒๕๑๒ และประสบการณ์
ในทางการเมืองของกระผมก็บริหารราชการแผ่นดินมาหลายกระทรวง และขอ
ขอบคุณคุณชายสุหมพันธุ์ ประธานโทษครับที่เอ่ยนาม ที่เป็นห่วงเป็นใยให้กำลังใจ
เพราะผมกับคุณชายนั่นก็ไม่ใช่ใครอื่นไกลครับ สนิทสนมกัน เป็นญาติสนิทกัน
ด้วยซ้ำไป แล้วก็เป็นที่ท่านเข้าใจว่ากระผมให้ คำว่า อินเตอร์เชนเอเบิล
(Interchangeable) กรุณาอย่าเข้าใจว่าเปรียบเทียบกับเปรียบเปรย
เป็นเหมือนแซกซามเลซครับ -----

จริง ๆ แล้วผมพูดว่า ในกระทรวงการต่างประเทศนั้นเราไม่มีการแบ่งงานเหมือนกระทรวงอื่น เพราะกระทรวงการต่างประเทศลักษณะงานนั้นครอบคลุมแล้วก็สามารถที่จะทำงานแทนกันได้ เพราะงานนั้นไม่เป็นลักษณะแนวตั้ง งานนั้นเป็นลักษณะแนวนอน ฉะนั้นในคราวโตที่กระทรวงการต่างประเทศมีรัฐมนตรีคนเดียวที่บ้านเมืองจะประสบปัญหา เพราะไม่มีใครทำหน้าที่แทนในคณะรัฐมนตรีในสภาหรือในต่างประเทศ กระผมหมายความว่าในคราวโตที่ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ จำเป็นจะต้องเดินทางไปต่างประเทศในภารกิจที่เหมาะสม กระผมก็จะทำหน้าที่ภายในประเทศ ทำหน้าที่คอยชี้แจงท่านนายกฯ ทำหน้าที่คอยชี้แจงต่อรัฐสภาหรือต่อสภาฯ หรือแม้แต่กรรมการฯ ฉะนั้นโปรดเข้าใจด้วยว่า คำว่า อินเตอร์ เช่น เอเบิล นั้นหมายความอย่างที่ผมได้อธิบายมาแล้ว แต่กระผมกลับเป็นห่วงคุณชายสุชุมพันธุ์ที่เพิ่งเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพิ่งเข้ามาวงการเมือง ก็คงจะต้องปะติดปะต่อดูแลช่วยเหลือกัน และขอเรียนว่าการต่างประเทศนั้นเมื่อสักครู่ผมพูดคุยกับผู้ว่า ไม่ใช่ของใครคนหนึ่งครับ ไม่ใช่ของกระผม ไม่ใช่ของรัฐมนตรีช่วยฯ แต่หากเป็นภาระของชาติที่ทุกคนจะต้องช่วยกัน แล้วชดเชยกันอยู่ที่นโยบายที่จำเป็นจะต้องเขียนให้กระชับแล้วก็ครอบคลุม ซึ่งในรายละเอียดนั้นกระผมได้ดำเนินการจัดทำแผนละเอียดซึ่งเสร็จแล้ว แล้วก็ขอเชิญคุณชายสุชุมพันธุ์ไปตำรวต่าแห่งนี้เป็นประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ แล้วผมจะมาชี้แจงแล้วจะเอาออกขึ้น แพลน (Action plan) แล้วก็เอาต่าง ๆ มาให้ท่านดู แล้วหากเห็นไปได้ถ้าเราจะมีโอกาสทำงานร่วมกันก็จะเป็นการดีมากครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานที่ใช้เวลากับกระผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เทิดทูนพิชัยศรี

นายพิชัย รัตตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิชัย รัตตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องและพี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศคงจะตั้งใจให้เห็นระบอบประชาธิปไตยกำลังเดินหน้าอยู่ การที่รัฐบาลขึ้นมาแถลงนโยบายแล้วฝ่ายค้านชักใช้ไล่เสียงนโยบายนั้น เป็นสิ่งที่ทำให้เราเห็นว่าระบอบประชาธิปไตยในบ้านเมืองเราใช้ได้ เพราะฉะนั้นการที่ท่านนายกฯ ขึ้นมาชี้แจงประเด็นต่าง ๆ ที่ฝ่ายค้านพูดไปนั้นจึงเห็นปรากฏการณ์ที่ดีมากที่สุดทำให้พี่น้องประชาชนได้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีการอภิปรายในเรื่องนโยบายที่แท้จริง ผมต้องขอถือโอกาสนี้ขอบพระคุณท่านนายกฯ ถึงแม้ว่าเรา ๒ คน

๑) ดบ ดบ

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ชวินภา ๙๘/๒

จะไม่ใช่เป็นพี่น้องร่วมสายเลือด แต่ว่าเรามีความเคารพซึ่งกันและกันเหมือนกับญาติ อย่างที่ท่านนายกฯ ได้กล่าวไว้ถูกต้องแล้ว แต่จากการที่ผมรู้จักท่านนายกฯ ดีมาก ๆ ที่พูดมาทั้งหมดพร้อมทั้งเพื่อนร่วมพรรคของผมนั้นไม่มีเจตนาอะไรเลยที่จะไปใส่ร้ายป้ายสีนายกฯ ของเรา ไม่ใช่ แต่ถ้าเรามีอะไรสงสัยหรือไม่แน่ใจในนโยบายที่ท่านแถลงในเรื่องความมั่นคงก็ดี ในเรื่องนโยบายต่างประเทศก็ดี ผมคิดว่าเป็นหน้าที่ของเราซึ่งต้องทำ ท่านในฐานะเป็นนายกฯ ท่านต้องรับผิดชอบบ้านเมือง ท่านทำหน้าที่ของท่านไป เราในฐานะฝ่ายค้านเราต้องติดตาม สงสัย คะไรดีคงถามท่าน เพราะฉะนั้นจึงเป็นการต่างคนต่างทำหน้าที่ มีสิ่งเดียวครับที่ผมไม่อยากจะปรากฏการผ่องอันนี้ออกมา คือ ดิพลเมซี (Diplomacy) ท่านนายกฯ ในฐานะอาชุนันคภกว่าผม ผมขอเรียนด้วยความเคารพครับว่า ต้องใจเย็น ต้องใจเย็นกว่านี้ งานที่ท่านจะต้องเผชิญหน้าต่อไปนั้นอีกมากเหลือเกิน ถ้าหากท่านไม่ใจเย็นแล้วมันจะกลายเป็นโง่งน้าง ดิพลเมซี อย่างผมบอกเมื่อกี้ ผมไม่ต้องการเห็นหัวหน้ารัฐบาลของเรา ผู้นำของบ้านเมืองเราเป็นเช่นนั้น ขอขอบพระคุณท่านนายกฯ ลึกครั้งที่หนึ่งที่ได้ชี้แจงต่าง ๆ มา ขอขอบพระคุณครับ ท่านประชาชน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณชายตรี

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(กรุงเทพมหานคร) : ขอพบพระคุณมากครับท่านประธาน ผม หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร ส.ส. กรุงเทพมหานคร ในสังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ผมขอใช้สิทธิขาดหนึ่งตามข้อบังคับ ข้อ ๕๕ ประเด็นแรก ท่านประธานครับ ผมขอเรียนท่านประธานว่าผมรักเคารพท่านรัฐมนตรีประจวบ ขอภัยต้องเอ่ยนามนะครับมาเป็นเวลานานแล้ว แล้วก็ผมเข้าใจดีครับว่าท่านเป็นคนที่มีความตั้งใจ มีความสามารถเป็นอย่างยิ่ง และสิ่งที่ผมพูดถึงนั้นเป็นเพียงข้อจำกัดซึ่งผมคิดว่าถ้าท่านรัฐมนตรีประจวบ มีเวลาที่จะคิด ท่านคงเข้าใจว่าข้อจำกัดของท่านนั้นเป็นอย่างไร และจริง ๆ แล้วเมื่อเข้าที่ท่านรัฐมนตรีประจวบและกระผมก็ได้พูดคุยกันเรื่องนโยบายต่างประเทศ แล้วก็เรามีความเห็นที่ตรงกันครับว่าภารกิจทางด้านการต่างประเทศนั้นเป็นภารกิจไม่ใช่ของรัฐบาลเท่านั้น แต่เป็นของนักการเมืองทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลพร้อม ๆ กัน เพราะว่า เป็นผลประโยชน์ของชาติดังนั้นฝ่ายค้านพร้อมที่จะร่วมมือกับรัฐบาลในเรื่องนโยบายต่างประเทศ ในตัวของผมเองผมยินดีที่จะช่วยเต็มที่ แต่ตำแหน่งประธานคณะกรรมการการต่างประเทศผมไม่สามารถรับได้ เพราะว่า เป็นเรื่องของพรรคประชาธิปัตย์ที่จะต้องตัดสินใจ ผมขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีประจวบ ขอภัยอีกครั้งหนึ่งที่ต้องเอ่ยนาม ส่วนที่ท่านนายก รัฐมนตรีได้กล่าวไว้ว่าผมได้วิพากษ์วิจารณ์ท่านรัฐมนตรีต่างประเทศในเรื่องรูปลักษณ์นั้น ผมขอเรียนท่านประธานครับผมไม่เคยกล่าว เช่นนั้นแม้แต่ครั้งเดียว ไม่เคยเลยครับผมไปพูดถึง เรื่องข้อจำกัดซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับด้านนโยบาย เพราะข้อจำกัดของผู้ดำเนินนโยบายนั้นย่อมมีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์หรือสัมฤทธิ์ผลของนโยบายดังกล่าว ท่านนายก รัฐมนตรีได้ตั้งคำถามว่า ผมหมายความว่าอย่างไรที่กระผมได้กล่าวไว้ว่า ท่านชอบพูดผิดพูดถูก ผมคงไม่ต้องอธิบายแล้วในประเด็นนี้ ในส่วนที่ท่านนายก รัฐมนตรีได้กล่าวพาดพิงถึงผมว่า เคยวิจารณ์ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์มาแล้ว แล้วก็กลับมาอยู่ในพรรคนี้ ผมขอกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ ผมเคยวิพากษ์วิจารณ์ผู้นำ แทนหน้าของพรรคประชาธิปัตย์ครั้งต่างหนักรวมใน ๒ เรื่องด้วยกัน เรื่องแรกคือการปฏิรูปการเมือง เรื่องที่ ๒ คือเรื่อง ส.ป.ก. ในเรื่องการปฏิรูปการเมืองนั้น ผมได้วิจารณ์อย่างหนักหน่วง เพราะในช่วงนั้นท่านประธานคงจำได้ นะครับ ธารมณีค่อนข้างร้อน มีการลดอาหารหน้าสภากัน แต่หลังจากช่วงเวลาที่ผมได้วิจารณ์ไปแล้ว หลังจากนั้นก็ได้มีการลดอาหารไปแล้ว ก็มี

ความเปลี่ยนแปลง ท่านประธานรัฐสภาสมัยนั้นคือ ศาสตราจารย์มารุต
 บนนาถ ทอภัยที่ต้องเอ่ยนาม ก็ได้ตั้งคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย
 ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความเปลี่ยนแปลงในจุดยืนของพรรคประชาธิปัตย์ใน
 เรื่องการปฏิรูปการเมืองอย่างแท้จริง ดังนั้นในเรื่องการปฏิรูปการเมืองนี้
 ผมไม่ข้องใจอีกต่อไป ในเรื่อง ส.ป.ก. เช่นเดียวกัน ได้มีการสอบสวนและ
 ได้มีการศึกษาว่าควรจะขึ้นฟ้องหรือไม่อย่างไร ดังนั้นผมก็ไม่ติดใจในส่วนนั้น
 แต่ผมขอฝากกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีว่าคงต้องแยกแยะกันนะครับ
 แยกแยะระหว่างการวิพากษ์วิจารณ์แก่นำของพรรคการเมืองพรรคใดพรรคหนึ่ง
 กับการวิพากษ์วิจารณ์พรรคการเมืองนั้น พรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคการเมือง
 ที่เก่าแก่ ความเป็นสถาบันมาเป็นเวลานานแล้ว แก่นนำชุดนี้ไม่ว่าจะมีปัญหา
 หรือมีความบกพร่องหรือมีจุดเด่น มีความดีเด่นอย่างไร ในที่สุดแล้ว
 ไม่เกี่ยวกับความยั่งยืน ความถาวร ความมีอุดมการณ์ของพรรค ด้วยเหตุผลนี้
 ผมจึงได้ขอเข้ามาอยู่ในพรรคนี้ มิใช่ที่ผมเคยวิพากษ์วิจารณ์แล้ว แล้วก็
 หนีด้านมาอยู่กับพรรคนี้ -----

ผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้ตอบคำถามหลายคำถามด้วยกัน แต่คำถามซึ่งอยู่ในใจผมเวลาเรากำลังหาเรื่องการต่างประเทศ ท่านคงยังไม่ได้อตอบ คือเรื่อง การมอบรางวัลสันติภาพโนเบล (Nobel) ซึ่งผมทศกราบฝากไว้ ณ ที่นี้ สักที่ท่านนี้ผมขอกราบเรียนล่วงหน้าไว้ด้วยครับ ผมดีใจมากที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ยึดอดีตนายกรัฐมนตรีของอังกฤษคือ นายแฮโรลด์ วิลสัน เป็นตัวหลักของ นักการเมืองที่ดี แต่ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ คือผมศึกษาประวัติศาสตร์ ทางการเมืองของอังกฤษมาพอสมควร ในที่สุดแล้วนายแฮโรลด์ วิลสัน ถึงจุดจบทางการเมืองที่ไม่สง่างามเท่าไรหรอกครับ เพราะว่าบุคคลที่ใกล้ชิด นายแฮโรลด์ วิลสัน นั้น ถูกกล่าวหาว่าคอร์รัปชั่นทุกคนครับ ทบอบคุณมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอรรถพลครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม อรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ประชากิจไต้กั ท่านประธานครับ ผมคงไม่ไป ใ้ลัทธิพิลาดพิงมากนัก คงอาจจะเรียนท่านนายกฯ ว่า จริง ๆ แล้วถ้าท่านฟังผม อภิปรายทุกคำพูด เรื่อง เอฟ. ๑๘ ก็ดี เรื่องดาวเทียมก็ดี ผมพูดถึงเรื่องอดีต แล้วพูดถึงตำแหน่งของท่านในวันนี้ว่าท่านจะทำอะไรต่อไปในอนาคต ผมอภิปราย ในแนวทางการสร้างสรรค์ แต่ว่าเนื้อความนั้นผมจำเป็นที่จะต้องหยิบยกขึ้นมา เพราะว่าหน่วยงานที่ท่านว่าเป็นหน่วยงานอะไรท่านก็ไม่ทราบ ที่ผมอ่านมานี้ จากตรงไหนก็ไม่ทราบ พาร์ฮิลีเทิร์น อีโคโนมิค ครับท่าน โกลบัล วิทเนส เขาก็แถลงข่าวผ่าน เอ.พี. ครับ ผมว่าถ้าเพื่อท่านยังไม่เห็นทั้ง ๒ ส่วนนี้ ผมคิดว่าคนที่ทำงานข่าวให้ท่านหรือทีมงานโฆษกก็มีปัญหาแล้วละครับ ผมขอเรียน ท่านประธานเป็นประเด็นสุดท้ายผ่านไปถึงท่านนายกฯ ผมเคารพในความเป็น ผู้ใหญ่ ผมเป็นคนไทย แต่ในขณะที่ผมลุกขึ้นยืนตรงนี้ ผมทำหน้าที่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตอนที่คนกรุงเทพฯ เลือกผมมา เขาเลือกผมมา เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นผม เรียนฝากท่านประธานด้วยครับ ท่านนายกฯ ใช้คำพูดเรื่องเด็ก เรื่องผู้ใหญ่บ่อย ๆ ความจริงท่านเองท่านบอก ท่านไม่รู้จักผม ท่านกับคุณพ่อผมก็เป็นเพื่อนกันอีก เรียนหนังสือมาด้วยกัน คุณพ่อถึงบอกให้เรีกกลงถึงแดนลุงจิว เพราะจริง ๆ ท่านชื่อตั้ง ท่านไม่ได้ชื่อจิว ผมเรียนตรงนี้เพื่อจะบอกท่านประธานว่า สภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาทุกคน เท่ากันครับ แต่วันนี้ท่านเป็นผู้บริหาร ผมขอทำหน้าที่ในฐานะฝ่ายตรงจวบ ขอให้ผมได้ทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนของคนกรุงเทพฯ ขอให้ผมได้ทำหน้าที่

๒๐๓

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ประกาศสำนักฯ ๑๐๐/๒

ตัวแทนที่ให้เราเห็นว่า เขาไม่ได้เลือกแต่กอมม็ือ ผมมาทำงานในฐานะของคน
ที่รู้ เรื่องนี้มากพอสมควร ทบ เรียบรงานทางรัฐมนตรีผ่านท่านประธานาธิบดี
เพราะเราคงจะได้มีโอกาสพูดจากันอีกหลาย เรื่องในห้องประชุมนี้ เมื่ออยู่ตรงนี้
ผมก็ตั้งข้อทักท้วงของผมนั่น แต่อยู่ข้างนอกผมเอง เคารพบนอบ

ผู้ใหญ่ทุกคน คุณพ่อคุณแม่ผมสอนไว้ดีครับท่านประธาน ชอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณพานิชย์ เจริญเผ่า
ถัดไปเป็นคุณอภิสิทธิ์นี้ครับ

นายพานิชย์ เจริญเผ่า สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายพานิชย์ เจริญเผ่า สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา
ท่านประธานที่เคารพ ในบรรยากาศวันนี้ ผมคิดว่า เราคงจะมาร่วมกันในการ
ที่จะเห็นนโยบายของรัฐบาลนั้นไปในทิศทางที่เป็นประโยชน์และเป็นการพัฒนา
ประเทศชาติอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นในขณะที่ได้มีการพูด ได้มีการอภิปราย
กันนั้น ผมคิดว่าคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีในครั้งนี้ คงจะเอาเนื้อหา
ที่เราได้มาพูดคุยกัน ผมเองได้ฟังบางครั้งก็ดูเหมือนกับเป็นการอภิปราย
ไม่ไว้วางใจ ผมพยายามจะพูดในเนื้อหา ในประเด็น ๔ - ๕ ประเด็น
เพื่อจะได้กว้างดิ่งและได้เสนอทางรัฐบาลเพื่อที่จะได้ดำเนินการให้สอดคล้อง
กับนโยบาย ท่านประธานครับ ในประเด็นแรกนั้นเป็นประเด็น เรื่องเกี่ยวกับ
ในเรื่องของการศึกษา ผมเองเห็นว่าในสภาพของการศึกษาไทยในปัจจุบันนี้
โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการคงจะมีแนวนโยบาย บางครั้งอาจจะไม่
สอดคล้องกับการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของประเทศชาติ -----

ในอดีตที่ผ่านมาฉันเฝ้าหาคงจะเห็นว่า พ่อแม่ได้ส่งลูกหลานทองตัวเองนั้น ไปร่ำเรียนต่างประเทศกันเป็นจำนวนมาก ในเรื่องของ การขาดดุล เงินบัญชีเดินสะพัดนั้นจากส่วนนี้ก็เป็นส่วนที่สำคัญหนึ่ง ในธนาคารกรุงเทพฯ หน้าสำนักงาน ก.พ. นั้นคงจะเห็นนะครับ ท่านประธาน ถ้าเป็นวันช่วงใกล้ ๆ ที่จะปิดเทอมนั้นเด็กนักเรียนจะเป็นจำนวนมากไปลู่กันที่นั่น ผลปรากฏว่า ปีที่แล้วนั้นแค่สำนักงานสาขาของธนาคารกรุงเทพฯ แห่งเดียวเท่านั้น มีเงิน ออกไป ส่งลูกหลานไปถึง ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท ที่แห่งนี้ขอขอบคุณท่านประธาน เพราะฉะนั้นถ้ารวมกันแล้วในตลอดรวมทั้งหมดนั้น ผมคิดว่าคงจะมีเป็นจำนวน เป็นแสนล้านบาท เพราะฉะนั้นนโยบายตรงนั้นในเรื่องของการศึกษานั้น ในเรื่อง ของโลกาภิวัตน์ที่เราจะต้องใฝ่ความรู้ให้มากขึ้น ในนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการในเรื่องที่จะให้มีการจัดการศึกษาในระดับนานาชาตินั้น ในนโยบายของรัฐบาลเองนั้นไม่ได้เขียนไว้ชัดเจน ขณะนี้ผมอยากจะเห็น ภาพของทางรัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการนั้นได้พยายามเน้นในเรื่องของการศึกษาในระดับนานาชาติ ในระดับอนุบาล ระดับมัธยมศึกษา และในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อเตรียมความพร้อมในการที่จะเป็นประเทศ อุตสาหกรรมใหม่หรือเป็นประเทศที่ขึ้นนำในภูมิภาคเอเชียในโอกาสต่อไป เพราะฉะนั้นตรงนี้นั้นผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเองนั้นก็พยายามที่จะใส่ในนโยบายแล้วก็จะเห็นว่า จะพยายามทำให้การศึกษานั้น ได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ในประเด็นต่อไปท่านประธานที่เคารพ ลูกหลานของผู้ใช้แรงงานนั้น ถ้าเขาเป็นลูกหลานของผู้ใช้แรงงาน เขาก็จะเป็นผู้ใช้แรงงานต่อไป โอกาสที่เขาจะเรียนระดับสูงขึ้นไปนั้นก็ค่อนข้างจะไม่ค่อยมี ส่วนใหญ่ก็คงจะเรียนโรงเรียนวัด ก่อนที่จะมีการเลือกตั้งนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้นช่วงนั้นท่านก็รักษาการอยู่ ท่านได้ไปให้คำมั่นสัญญาไว้ว่าจะให้โควตาให้กับลูกหลานกรรมกร เรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงในประเทศไทยโดยเฉพาะโรงเรียนสวนกุหลาบ สตรีวิทยา ซึ่งท่านบอกว่า จะเอามาตรฐานเดียวกันนั้นภายในอีก ๒ ปีข้างหน้า ซึ่งในวันนั้นก็ได้ถามกันว่า ถ้าก่อน ๒ ปีนั้นท่านจะขอให้ได้เข้ามาเรียนก่อนหน้านั้นได้ไหม ท่านก็บอกว่า ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้นั้นท่านได้ให้สัญญาประชาคมไว้ในวันนั้น เขาฝากผมมาทวงถามท่านในวันนี้ว่า ท่านจะได้ดำเนินการอย่างไรต่อไป โอกาสของลูกหลานกรรมกรผู้สากใ้เวลานั้น เขาอาจจะมีโอกาสได้เรียน

โรงเรียนที่มีชื่อเสียงโรงเรียนมีมาตรฐาน เขาอาจจะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 ของเขาให้ดีขึ้นกว่าเดิมในโอกาสต่อไป ในประเด็นต่อไป เรื่องของการ
 ศึกษา นั้น ผมอยากจะเห็นนะครับ ว่าขณะนี้ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
 ที่ทำนพยายามใส่ไว้ในข้อ ๕.๓ พยายามที่จะให้ผู้อยู่วัยแรงงานได้พัฒนาตนเอง
 ทั้งนอกระบบและในระบบทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ขณะนี้ผู้ใช้แรงงานเองนั้น
 ทำงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมนั้นไม่มีโอกาสครับ ที่จะมาเรียนสายสามัญ
 หรือในสายอาชีพนั้นก็ค่อนข้างจะลำบาก เพราะเขาต้องทำมาหากินอยู่ในโรงงาน
 อุตสาหกรรมเหล่านั้น แต่อย่างไรก็ตามในการพัฒนาของโลกสมัยใหม่นั้น
 การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีต่าง ๆ นั้นก็มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาช
 เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่เขาจะต้องเรียนรู้ แต่สิ่งหนึ่งนั้นนะครับ
 ผมอยากจะเห็นนโยบายของรัฐบาลเองนั้น อยากจะมีการส่งเสริมในเรื่อง
 ของการฝึกอาชีพเพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมของเขา ทำอย่างไรจะให้เขากู้เงิน
 ยืมเรียนในนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการนั้น จะให้ยืมเงินเรียนนั้น
 จะในระดับมัธยมศึกษา ในระดับอาชีวศึกษา ในระดับมหาวิทยาลัย แต่ในขณะ
 เดียวกันนั้นคนในโรงงานอุตสาหกรรมนั้น ผมอยากจะกราบเรียนถามว่า
 เขาจะไปกู้ยืมเงินที่ไหน ถ้าทำไม่ได้กองทุนในการกู้ยืมเงินเพื่อให้เขา
 ได้มาพัฒนาฝีมือแรงงานเขา หรือว่าการพัฒนาอาชีพของเขา เพื่อที่จะกลับไป
 ภูมิลำเนาเดิม-----

หลังจากกลับภูมิลำเนาเดิมนั้น ผมอยากให้เห็นนโยบายของรัฐบาลที่จะดึงกองทุนให้เข้ากู้ยืมเงิน เพื่อไปเปิดร้านประกอบอาชีพ จะเป็นตัดผมก็ดี จะเป็นช่างทำกะไรก็ดี ผมคิดว่าตรงนั้นจะทำให้ใน กทม. และปริมณฑลนั้นไม่แออัด ป็นิ่ง ผมคิดว่าสัก ๕๐,๐๐๐ ครอบครั้ว ถ้า ๔ - ๕ ปีนี้นผมคิดว่าในกรุงเทพฯ นั้น คงจะน่าอยู่มากขึ้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมก็อยากจะทำกนนโยบายในการเสริมให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้นำไปลงพิจารณาคุณศรัยว่า สิ่งที่เราจะได้พิจารณาตั้งคนในโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งเขาก็อยากจะทำไป ภูมิลำเนาเดิมของเราเหลือเกิน จะทำอย่างไรตรงนี้

เรื่องต่อไปท่านประธานนโยบายเรื่องของสังคม ผมคิดว่ารัฐบาลเอง ก็พยายามว่า ที่จะให้คนในสังคมนั้นมีคุณธรรม มีความดี มีระเบียบวินัย ผมคิดว่า ตรงนี้น่าจะใส่ไปใน เรื่องของจริยธรรม และศีลธรรม และก็คิดว่ารัฐบาล โดยเฉพะคณะรัฐมนตรีทั้งหลายนั้นน่าจะ เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม สาขาอาชีพได้ เป็นตัวอย่าง ใน เรื่องของคุณธรรมทางการ เมืองก็ตามนั้น ผมคิดว่าตรงนี้น่าจะต้องสะท้อนให้เห็นแล้วก็เป็นตัวอย่างให้เยาวชนและ ประชาชนโดยทั่วไปได้ปฏิบัติตาม นโยบายต่อไปนโยบายในเรื่องของด้านแรงงาน และสวัสดิการสังคม ผมเองผมก็ตั้งใจที่รัฐบาลเองก็พยายามให้ความสำคัญ ในกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมในขณะนี้เอาคนหนุ่มทั้ง ๓ คน เอาเข้าไปทำงาน เอาไปบริหารงาน ผมเชื่อมั่นว่ารัฐมนตรีที่ท่านส่งเข้าไปดูแลงานของ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมนั้นคงจะตอบสนองนโยบายให้ผู้ใช้แรงงาน โดยส่วนรวม ซึ่งขณะนี้เขาอดความหวังอยู่คงจะประสบผลไม่มากนักเลย ตัวสถานีส่งส์ จากที่ท่านได้กำหนดไว้ ใน เรื่องแรกนั้นผมอยากจะทำรียบ เรียบนะครึบท่านประธาน ในข้อที่ ๖.๔.๒ นั้น เขียนไว้ว่าจะจูงใจให้คนไทย โดยเฉพะผู้ใช้แรงงาน ที่อยู่ในต่างประเทศกลับมาทำงานในประเทศ ข้อ ๖.๔.๒ บอกไว้ว่าอย่างนั้นครึบ พอ ๖.๔.๓ บอกว่า จะปรับปรุงระบบการจัดส่งแรงงานไทยไปต่างประเทศ ที่ดำเนินการอยู่ให้มีความเป็นธรรมไม่เอารัดเอาเปรียบผู้ใช้แรงงาน ผมเห็นว่า ๒ ข้อนี้ขัดแย้งกันโดยสิ้นเชิงคือผมไม่เข้าใจว่า เราพยายามจะจูงใจคนเพื่อออกไปทำงานต่างประเทศ ผู้ใช้แรงงานที่มีจำนวนเป็นแสน ๆ คน เราพยายามจะดึงเขากลับเข้ามาทำงาน ในข้อ ๖.๔.๒ แต่ในขณะที่เดียวกัน ในข้อ ๖.๔.๓ นั้น ท่านพยายามจะบอกถึงว่าจะปรับปรุงระบบการจัดส่งแรงงานไทยไปต่างประเทศ ตรงนี้หมายความว่าอย่างไรครึบ ในส่วนของปัญหาของแรงงานในประเทศไทย ในขณะนั้น ทุกฝ่ายก็คงจะทราบดีว่า มีการขาดแคลนแรงงานเป็นจำนวนมาก

กระทั่งเราต้องเอาแรงงานจากต่างชาติเข้ามาเสริม เข้ามาทำงาน เพราะฉะนั้น
 ในตรงนั้นผมคิดว่าทางนโยบายรัฐบาลนั้นน่าจะมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน แล้วก็เข้มแข็ง
 ในการจะตัดสินใจตรงนี้ เพราะที่ผ่านมานั้น ทุกท่านคงจะทราบดีนะครับว่า
 ในเรื่องของกาจัดส่งแรงงานไทยไปต่างประเทศนั้น มันมีผลประโยชน์
 มีนักการเมืองบางคน มีผลประโยชน์กับการส่งแรงงานไทยไปต่างประเทศ
 เป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นตรงนั้นนโยบายรัฐบาลเองคงอาจจะลุ่มหน้าปะจุมุก
 แล้วก็ไม่กล้าเขียนออกไปชัดเจนว่า จะยกเลิกนโยบายในการจัดส่งแรงงานไทย
 ไปต่างประเทศ โดยขณะนั้นในกระทรวงแรงงานเองก็ส่งกันเป็นล่ำเป็นสัน
 แล้วก็พยายามที่จะให้ผลประโยชน์อะไรต่าง ๆ กันอยู่มากมาย แล้วคนเหล่านั้น
 ก็ถูกเอาวัดเอาเปรียบ คนเหล่านั้นก็ถูกหลอก ถูกต้ม ถูกตุ๋น หมดเนื้อหมดตัว
 ในสภาพสังคมไทยก็มีปัญหาตามมา เพราะฉะนั้นประเด็นดังกล่าวนี้
 ผมคิดว่าในเรื่องของนโยบายการจัดส่งแรงงานไปนั้น เราน่าจะยุติได้แล้ว
 เราน่าจะหันหน้ากลับมาพัฒนาแรงงานไทยในประเทศแล้วส่งเสริมให้เขานั้น
 พัฒนาประเทศชาติเราอย่างไร -----

เราส่งไปในประเทศไต้หวัน ประเทศไต้หวันก็ให้เงินเรา แล้วเราก็เอามาพัฒนาฝีมือแรงงานคนไทย แล้วก็ส่งคนไทยไปทำงานที่ประเทศไต้หวัน และประเทศไต้หวันก็เป็นคู่แข่งการค้ากับประเทศไทย ผมจึงไม่ทราบว่าจะนโยบายของรัฐบาลนั้นดำเนินนโยบายถูกต้องหรือไม่ในขณะนี้ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นผมก็ฝากเป็นแนวทางที่จะให้ข้อคิดและไปปรับปรุงในแผนปฏิบัติการของทางนโยบายให้สอดคล้องกับสิ่งที่จะดำเนินการ

ในเรื่องต่อไปใน ๖.๕ จะส่งเสริมให้มีระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงาน และความปลอดภัยในการทำงานทั้งระบบทวิภาคีและไตรภาคี ในข้อนี้อ่านรวม ๆ แล้วผมก็ไม่เข้าใจว่า ในเรื่องการส่งเสริมนั้นจะมาส่งเสริมทั้งการคุ้มครองแรงงานหรือไม่ การเขียนสั้น ๆ การเขียนที่ทำไมไม่มีความเข้าใจอย่างชัดเจน ผมคิดว่าจะเป็นที่ประเด็นที่เป็นปัญหา สิ่งที่ผมอภิปรายมาทั้งหมดนั้นได้มีการแปลเป็นภาษาอังกฤษ แล้วในขณะที่เขียนกันนั้นก็มีการลงทุนต่างชาติ มีคนที่เขามาลงทุนในประเทศไทยนั้น เขาก็ไม่มีความเข้าใจว่าสิ่งที่นโยบายของรัฐบาลเองนั้น ออกไปลักษณะซึ่งมันสอดคล้องกับสิ่งที่เขาจะมาทำงาน เขาจะปฏิบัติในประเทศไทยอย่างไร เพราะฉะนั้นในเรื่องของการคุ้มครองแรงงานนั้น ผมคิดว่าเป็นเรื่องของกฎหมายที่จะต้องให้นายจ้างต้องปฏิบัติตามเสียทีเดียว จะไปมีการส่งเสริมไม่ได้ รวมทั้งเรื่องของความปลอดภัยเราจะไปส่งเสริมเรื่องของความปลอดภัยอย่างเดียวยังไม่ได้ จะต้องมีการบังคับกฎหมายในเรื่องของความปลอดภัยมาถึงโทษถึงจำทั้งปรับ รวมทั้งกฎหมายคุ้มครองแรงงานเหมือนกัน เพราะฉะนั้นในส่วนตรงนั้นครับผมคิดว่าในแผนปฏิบัตินั้น ผมอยากจะขอให้ทางรัฐบาลได้พยายามเขียนออกไปขยายให้ชัดเจน ในเรื่องของการส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ก็ส่วนระบบแรงงานสัมพันธ์ ส่วนของการคุ้มครองแรงงานนั้นก็คงจะต้องให้กฎหมายเข้าไปปรับผิวดูขอบและไปดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมเห็นว่าในเรื่องของกฎหมายที่จะต้องดูแลผู้ใช้แรงงานนั้นจะต้องให้มีความเป็นธรรมอย่างแท้จริงในโอกาสต่อไป ในเรื่องต่อไปท่านประธานที่เคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หมดเวลาแล้วนะครับ ต้องสรุปแล้วนะครับ

นายพานิชย์ เจริญเผ่า สมาชิกวุฒิสภา : ในนโยบายที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ ผมอยากจะขอสรุปดังนี้ ในเรื่องของนโยบายการศึกษาที่ดี ในเรื่องนโยบายด้านแรงงานก็ดีนั้น ขอให้ผู้ใช้แรงงาน ขอให้ส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งหลายนั้นได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการทำแผนปฏิบัติการ และขอให้ได้คำแนะนำในสิ่งที่เขา

ไปปฏิบัติภารกิจให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณครับ
ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เทิดคุณอภิสิทธิ์ครับ ต่อไป
คุณเรวัต ลีวิมล นะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอใช้เวลาของสภาในการอภิปราย
ภาพรวมของการเขียนนโยบาย ในการแถลงนโยบายของรัฐบาลใน ๒ วันที่ผ่านมา
ด้วยความหวังท่านประธานครับว่า การแถลงนโยบายและการชี้แจงในคำคืนวันนี้
จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ต่อการแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง
และทำให้ประชาชนนั้นมีความเชื่อมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
และในระบบรัฐสภา ผมต้องกราบเรียนอย่างนี้เพราะว่า สิ่งที่ผมจะพูดเป็นภาพรวมนั้น
จะเกี่ยวพันอย่างยิ่งกับภาพลักษณ์ของท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ซึ่งกระผม
มองว่าจะเป็นปัญหา เป็นอุปสรรคในการบริหารราชการแผ่นดินให้เกิดความสำเร็จ
ตามนโยบายที่แถลงไว้ หากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างถูกต้อง ที่ผมต้องกราบเรียน
อย่างนี้เพราะว่า วิถีที่เขียนนโยบายที่สมาชิกของฝ่ายค้านและสมาชิกรัฐสภาได้
วิพากษ์วิจารณ์ว่า เป็นวิธีการเขียนที่ขาดความเป็นรูปธรรม ที่ขาดความชัดเจนนั้น
กระผมมองว่า สร้างปัญหาหลายประการ ทั้งความไม่เข้าใจ ทั้งเป็นการสูญเสีย
โอกาสครั้งสำคัญของรัฐบาล ทั้งเป็นการสร้างปัญหาที่กระทบต่อความเชื่อมั่นที่ผูกโยง
กับภาพลักษณ์ของท่านนายกฯ และคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นประเด็นที่เพื่อนสมาชิกจาก
พรรคประชาธิปัตย์หลายท่านได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้ ท่านประธานที่เคารพครับ
นโยบายที่เขียนขึ้นมาที่ย่อให้สั้นลง เพื่อความกะทัดรัดนั้นผมมองว่ามีเจตนาดูเสมือน
เป็นการเขียนของนักกฎหมายครับ ที่อยากจะเขียนนโยบายในลักษณะที่หลีกเลี่ยง
ที่จะผูกมัดคณะรัฐมนตรี-----

ที่สามารถที่จะเปิดช่องให้คณะรัฐมนตรีนั้นสามารถบริหารราชการแผ่นดินได้ โดยไม่ถูกท้วงว่าดำเนินการ ชัด หรือไม่สำเร็จตามนโยบายที่ได้แถลงเอาไว้ แต่ท่านประธานครับ การเขียนนโยบายย้อนยุค เขียนในลักษณะกว้าง ๆ ลื่น ๆ แล้วเปิดช่องเอาไว้ นั่น ผมขอกราบเรียนว่าไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ไม่เอื้ออำนวยให้รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ทำงานได้ ต้องการเขียนแบบนี้ เพราะว่าที่มาของการเขียนนโยบายแต่ละครั้งท่านต้องดูบริบทของพัฒนาการทางการเมืองของประเทศด้วย รัฐบาลอย่างน้อย ๆ ๒ ชุดที่ผ่านมา รัฐบาลของท่านนายกฯ ชวนของท่านนายกฯ บรรหาร ครับ ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการเขียนนโยบาย ใส่รายละเอียดต่าง ๆ เข้าไปในนโยบาย อาจจะมีความแตกต่างกันในรัฐบาลสองชุด แต่ความพยายามที่จะใส่รายละเอียดนั้นเป็นความพยายามต่อเนื่องที่จะสร้างบรรทัดฐานในระบอบประชาธิปไตย บรรทัดฐานในส่วนของรัฐบาลกล้าที่จะแสดงความรับผิดชอบที่จะผูกมัดตัวเอง และบรรทัดฐานสำหรับสังคม สำหรับฝ่ายนิติบัญญัติ สำหรับประชาชนในการที่ตรวจสอบประเมินการทำงาน ของรัฐบาล เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต แต่เมื่อรัฐบาลชุดปัจจุบันได้เลือกที่จะเขียนนโยบายในอีกลักษณะหนึ่ง ปัญหาที่ตามมา อย่างน้อย ๆ ๓ ประการ

ประการแรก ก็คือการสร้างความไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจก็คือ ประชาชนและผู้ติดตามการแถลงนโยบายนั้น อาจจะไม่เข้าใจจุดยืนของรัฐบาล และจะเป็นตัวสะท้อนว่า รัฐบาลนั้นอาจจะไม่เข้าใจเงื่อนไขของปัญหาของสังคม ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเมือง ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจหรือด้านอื่นใด เหตุผลที่ต้องกราบเรียนอย่างนี้ เพราะว่า การที่ท่านย้อนนโยบายลงมา สิ่งที่เราอดคิดไม่ได้ก็คือว่า สิ่งใดละครั้งที่ท่านตัดออกไป และจะว่าท่านตัดออกไป โดยไม่ตั้งใจหรือไม่เจตนา นั้นคงเป็นไปได้ เพราะว่า การเขียนนโยบายครั้งหนึ่ง ก็ละม้ายคล้ายคลึงกับโครงสร้างของนโยบายของรัฐบาลชุดที่ผ่านมา ๆ มา สิ่งใดก็ตามที่เคยเขียนอยู่ในนโยบายของรัฐบาลชุดก่อน ๆ ที่ผ่านมาก็คงมีโครงสร้างแบบเดียวกัน หรือสิ่งใดซึ่งปรากฏอยู่ตามข่าวว่าอยู่ในร่างแรก ๆ ของการเขียนนโยบายฉบับนี้ แต่ในที่สุดถูกตัดทอนไปนั้น คงตีความเป็นอื่นไม่ได้ครับว่า แปลว่า ท่านอาจจะไม่ให้ความสำคัญ แปลว่า ท่านอาจจะมีความบางประการ และเป็นตัวสะท้อนความมีวิสัยทัศน์ หรือความขาดวิสัยทัศน์ของผู้นำรัฐบาล และคณะรัฐมนตรี ผมขอยกตัวอย่างสั้น ๆ ครับ เพราะว่าเวลาจำกัด แต่ว่า สิ่งที่เราขาดหายไปและประชาชนคงสงสัยมีมาก นโยบายทางด้านการเมือง

การบริหารที่หายไป ๒ ส่วนชัดเจนท่านประธาน ส่วนแรกก็คือ การทำให้
 ความสำคัญกับกลไก การถ่วงดุล การใช้อำนาจของรัฐ จริงอยู่ครับ
 มีการเขียนเรื่องของคณะกรรมการการเลือกตั้งและศาลปกครอง ไม่ได้เขียน
 เรื่องของผู้ตรวจการรัฐสภา ที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์และท่านอื่น
 ได้ท้วงไป และไม่ได้เขียนเรื่องของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแสดงทรัพย์สิน
 ของรัฐมนตรี ซึ่งความจริงก็เป็นกฎหมายฉบับหนึ่งที่ต้องออกมาตามกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมไปเมื่อปี ๒๕๓๘ เมื่อผนวกกับคำวินิจฉัยหรือคำบัญชา
 ของท่านนายกฯ ว่า รัฐมนตรีชุดปัจจุบันถ้าเป็นรัฐมนตรีอยู่ก่อนไม่จำเป็นต้อง
 แสดงทรัพย์สินนั้น น่าจะยิ่งตอกย้ำให้เห็นว่า ความเชื่อมั่นในกลไกเหล่านี้
 ซึ่งเป็นความคาดหวังของสังคม ก็จะเป็นตัวตรวจสอบระดับหนึ่งนั้น คณะรัฐมนตรี
 ชุดปัจจุบันหรือท่านนายกฯ นั้น กลับมองข้าม กลับละเลย เช่นเดียวกับเรื่องของการ
 การปรับปรุงองค์กรที่ทำหน้าที่ในการตรวจเงินแผ่นดิน และ เรื่องของการสร้าง
 หรือปรับปรุงกลไกการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทั้งในวงราชการ
 และในวงการเมือง -----

กลไกเหล่านี้ถูกตัดออกไปจากนโยบายฉบับนี้ ดูไปกับเรื่องของสิทธิเสรีภาพ ทั้งของประชาชนและของสื่อ ตัวอย่างที่ฝ่ายค้านได้ท้วงติง เมื่อวานนี้เกี่ยวกับ เรื่องของการดำเนินกิจการของสถานีโทรทัศน์ช่อง ๙ ก็เป็นตัวสะทอนว่า วิสัยทัศน์หรือน้ำหนักที่รัฐบาลชุดนี้ มองในบทบาทของสื่อคืออะไร ถ้าต้องเลือกระหว่างผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์กับการให้ความรู้ ซึ่งมีความจำเป็นทางการเมือง เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตย และท่านจะสังเกตเห็นด้วยครับ ท่านประธานครับว่า นโยบายซึ่งปกติจะเขียนกันในเรื่องมาตรการหรือ ความพยายามที่จะปลูกฝังจิตสำนึกประชาธิปไตย จะเป็นนโยบาย การศึกษาหรือนโยบายการเมือง การบริหารก็ดี ก็ไม่ปรากฏอยู่ในนโยบาย ฉบับนี้เช่นเดียวกัน คำถามคือว่าที่ท่านไม่เขียนสิ่งเหล่านี้ท่านกลัวอะไรครับ กลัวอะไรกับกลไกการถ่วงดุลตรวจสอบของสังคม และกลไกของการใช้สิทธิ เสรีภาพ เพื่อให้ประชาชนนั้นมีความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตย ดียิ่งขึ้น

ทางด้านเศรษฐกิจ นโยบายทางด้านการเงินการคลัง สิ่งที่จะ เรียกความเชื่อมั่นประการหนึ่งก็คือ การให้ความมั่นใจเกี่ยวกับระบบกำกับ ดูแลทั้งสถาบันการเงิน ทั้งระบบการเงินการคลัง แต่สิ่งนี้ก็เช่นเดียวกันครับ รัฐบาลไม่ได้ให้น้ำหนักเป็นนโยบายเฉพาะเป็นพิเศษหนึ่งข้อ แต่กลับละเลยไป ในสถานการณ์ที่คนตั้งคำถามมากมายและในสถานการณ์ที่มีความจำเป็นยิ่ง เมื่อเรากำลังเปิดเสรีในด้านต่าง ๆ

ในด้านการเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ไม่มีการพูดถึงยุทธศาสตร์ บทบาทของประเทศไทยบนเวทีเศรษฐกิจโลก ไม่มีการพูดถึงมาตรการ บางประการในเรื่องของการแสวงตลาดใหม่ การขยายเครือข่ายความร่วมมือ ที่เป็นรูปธรรมชัดเจน หรือแม้กระทั่งระบบการจัดการที่มีความจำเป็นเอกร่างทั้ง ในปัจจุบัน ก็จะทำให้มีหน่วยงานการเจรจาทางด้านการค้าระหว่างประเทศของ รัฐบาลที่มีความเป็นเอกภาพ

ในด้านการเกษตรไม่พูดถึงเรื่องของกลไกการที่จะสร้างตลาด สินค้าเกษตรล่วงหน้าขึ้นมา ในเรื่องการคมนาคมไม่พูดถึงเรื่องของการสร้าง ถนนราดยางระหว่างตำบล ระหว่างอำเภอ ไม่พูดถึงการก่อสร้างสนามบิน หนองงูเห่า

ในด้านการสื่อสารไม่พูดถึงว่าปัญหาที่เร่งด่วนในปัจจุบันคือ เรื่องของ บริการทางด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม ทำอย่างไรจะให้ความเป็นธรรม

แก่ประชาชนผู้ใช้บริการ ไม่พูดถึงการคุ้มครองผู้บริโภค ไม่พูดถึงการป้องกัน การผูกขาด

นโยบายการศึกษาไม่พูดอย่างชัดเจนในเรื่องของการขยายโอกาส การศึกษาว่า การศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาภาคบังคับเป็นอย่างไร ไม่พูดถึง การส่งเสริมการศึกษาของเอกชนอย่างเป็นระบบ ไม่พูดถึงปัญหาของอุดมศึกษา หรือรอยต่อระหว่างการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอุดมศึกษา ในสภาวะที่จะมีเยาวชน จำนวนมากที่จะจบการศึกษาหรือเข้าสู่การศึกษาระดับมัธยมปลาย ซึ่งเป็น ผลพวงจากนโยบายการขยายโอกาสการศึกษาในอดีต

นโยบายการกระจายความเจริญไม่พูดถึงแผนจังหวัด ไม่พูดถึง ยุทธศาสตร์ของการพัฒนาที่เป็นการเฉพาะสำหรับแต่ละพื้นที่ สำหรับแต่ละภาค รวมทั้งภาคอีสานที่ท่านนายกฯ ไปให้คำมั่นสัญญาไว้มากมายในระหว่าง การหาเสียงเลือกตั้ง

นโยบายกรุงเทพมหานครไม่มีการพูดถึงอย่างชัดเจนทั้ง ๆ ที่เป็น ปัญหาที่ทราบโดยทั่วกันว่า ปัญหาการจราจรในระยะเวลาที่ทางหน้านั้น จะเป็น ปัญหาที่หนักหน่วงสืบเนื่องมาจากการก่อสร้างระบบขนส่งมวลชนต่าง ๆ ว่า จะมีมาตรการอะไรรองรับ ไม่พูดถึงแม้กระทั่งเรื่องของรถประจำทาง ซึ่งจะ เป็นบริการที่มีความสำคัญยิ่งในการแก้ไขปัญหารถจราจรในสภาวะเช่นนี้ ไม่พูดถึง เรื่องของเมืองใหม่ เมืองบริวารหรือศูนย์ราชการในลักษณะที่เป็นระบบ เข้าใจ ได้ว่า จะแก้ไขปัญหาคอขวดในกรุงเทพมหานครอย่างไร ไม่พูดเลยว่า ปัญหา กทม. ในส่วนที่รัฐบาลกลางจะเข้าไปเกี่ยวข้องที่สำคัญที่สุดคือ การจัดวาง โครงสร้างใหม่ การหาแนวคิดในเรื่องการระดมทุน เพราะงบประมาณของ กรุงเทพมหานครและเงินอุดหนุนนั้น ไม่เพียงพอต่อปัญหาที่ใหญ่หลวงในปัจจุบัน สำหรับเมืองหลวง แม้กระทั่งปัญหามลภาวะมลพิษที่สำคัญทางด้านนี้ การแก้ไข พื้นฟูแม่น้ำเจ้าพระยาของเราที่ถูกตัดทิ้งไปในนโยบายฉบับนี้ -----

สิ่งเหล่านี้จะทำให้เราเข้าใจถึงเจตนาและวิสัยทัศน์ของท่านได้อย่างไร และที่
 กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อเขียนหละหลวมอย่างนี้ ละเลยสิ่งเหล่านี้
 สิ่งที่ท่าน สืบโอกาสไปก็คือ การแสดงวิสัยทัศน์และบุคลิกภาพอันเป็นจุดแข็งที่มี
 นักวิชาการที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่งได้วิพากษ์วิจารณ์ท่านนายกฯ เอาไว้ เพราะ
 จุดแข็งของท่านก็คือ ท่านสามารถที่จะคิดงานใหญ่ พูดถึงงานใหญ่ ๆ ได้ แต่
 ถึงวันนี้เมื่อกท่านก้าวมาสู่จุดสูงสุด เหตุใดจึงหลีกเลี่ยงที่จะผูกมัดที่จะประกาศ
 เป็นสัญญาประชาคมที่เห็นว่า นั่นคือสิ่งที่ท่านกระทำ นี้กระผมยังไม่ได้รวมเรื่อง
 ประเด็นหลักบางประเด็นที่ท่านได้หาเสียงเอาไว้ ซึ่งถ้าประกาศอยู่ในนโยบาย
 ฉบับนี้ จะเป็นการประกาศให้เห็นถึงความเข้มแข็งและความแน่วแน่ในเจตนารมณ์
 ของท่านในการเข้ามาทำงาน เช่น ความชัดเจนว่า ที่พูดถึงการคืนอำนาจ
 ให้ประชาชนหลังการปฏิรูปทางการเมืองนั้น หมายถึงขั้นตอนและกรอบเวลาใด
 หนึ่ง เมื่อพูดถึงเรื่องของการกระจายอำนาจทางการคลังที่หยุดเอาไว้
 เป็นตัวเลขสัดส่วนชัดเจนว่า จะต้องเพิ่มรายได้ท้องถิ่นให้เป็นสัดส่วนเท่าไร
 เท่านี้ของงบประมาณแผ่นดินนั้น ภายในปีนี้ให้หายไปในไหน หรือการกระจาย
 อำนาจในระดับจังหวัด หรือการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาที่ท่านหยุดเอาไว้ว่า
 จะต้องมาดูแลการปกครองท้องถิ่น ไม่นับเรื่องของการผลิตหวังว่า ท่านจะนำ
 ทีมเศรษฐกิจที่เป็นครีมี ทีม เต็มทีม เข้ามาแก้ไขปัญหา เมื่อท่านไม่เสริมจุดแข็ง
 ตรงนี้ ปัญหาที่ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็คือ ทำให้จุดอ่อนของท่านที่เป็นที่
 วิพากษ์วิจารณ์นั้นจะเป็นปัญหาต่อไป ตรงนี้ก็กลับมาประเด็น เรื่องของภานลักษณ์
 และความเชื่อมั่น ปฏิเสธไม่ได้หรอกครับว่า ในสังคมข่าวสารแบบนี้ถ้ารัฐบาล
 ถ้านายกรัฐมนตรีเริ่มต้นจากความกำกวม ความคลุมเครือ ขาดความเชื่อมั่นแล้ว
 ทบเรียนที่ผ่านมาสอนว่ายากที่จะบริหารราชการแผ่นดินได้ แน่แน่นอนในสังคม
 ข่าวสารที่มีลิกซีเสรีภาพมาก หลายเรื่องซึ่งเป็นข้อสงสัยข้อครหาอาจจะไม่
 เป็นข้อเท็จจริงก็ได้ แต่สิ่งเหล่านี้เป็นหน้าที่ของผู้บริหารในสังคมข่าวสารที่
 จะต้องคลี่คลายด้วยความใจเย็น ด้วยความรอบคอบ ด้วยการหักล้างข้อเท็จจริง
 อย่างมีน้ำหนัก ภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นมาว่า เป็นการเลือกตั้งที่สกปรกที่สุด ใช้เงิน
 มากที่สุดและก็นำมาซึ่งภาพลักษณ์ของรัฐบาลที่คนหวาดกลัวกันว่า จะมีการถอนทุน
 กันอีก ถูกตอกย้ำโดยพฤติกรรมของการแย่งตำแหน่ง ของการแย่งงาน ของ
 การให้สัมภาษณ์ ของความขัดแย้ง หรือแม้กระทั่งการกล่าวเปิดของม็อบการเมือง
 ที่ไม่จบไม่สิ้น ท่านนายกฯ เองท่านก็บอกว่าแต่งตั้งรัฐบาลครั้งนี้ส้อมผ่าน
 ร้อยละ ๕๐ ผมก็ไม่ทราบว่าร้อยละ ๑๐ อยู่ตรงไหน แต่ว่าต้องยอมรับว่า

แม้จะไม่มีการแสวงหาต่อต้านอย่างรุนแรง แต่มีความไม่สบายใจแน่นอน และตรงนี้เป็นภาพลักษณ์ที่ต้องแก้ไข เหมือนกระทรวงที่มาดูแลเรื่องของความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ เรื่องความปลอดภัยชีวิตทรัพย์สิน ที่ตั้งดริ่ม ทึมเข้าไป ๖ ท่าน ผมถามเถอะครึบ ผมเชื่อว่าท่านประธาน ท่านนายกฯ คิดลึก ๆ เหมือนกันว่า เมื่อประกาศรายชื่อมาแล้วท่านคิดว่า คนประเภทไหนในสังคมมีความอบอุ่น มีความสบายใจ นี่ต่อปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไข และต้องเริ่มจากการยอมรับข้อเท็จจริง มิฉะนั้นนโยบายต่าง ๆ ที่เขียนไว้เพื่อได้ยาก เพราะว่า ภาพที่เป็นภาพลมนั้นจะติดอยู่ จะเป็นคำถามตลอดเวลา ผมยกตัวอย่าง เช่น ในอารัมภบทท่านเขียนว่า จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม มีสิทธิโต้แย้งคัดค้านการดำเนินงานที่ไม่ถูกต้องของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานนี้ต้องให้ความเชื่อมั่นตั้งแต่ต้น แต่สภาพปัจจุบันเวลามีองค์กรนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน วิชาชีพวิจารณ์วิสาที่มีคุณภาพการเกิดขึ้น ผลตอบแทนคือเอะไร ทำไมท่านปล่อยให้เจ้าหน้าที่ออกมาบิดเบือน เบี่ยงเบนประเด็นประหนึ่งว่าคนเหล่านี้ต้องการสนับสนุนคนค้ายาบ้า ยาเสพติด ทำไมเมื่อนายตำรวจซึ่งสังคมให้ความเชื่อถือไปพูดในวงสัมมนาทางวิชาการวิพากษ์วิจารณ์โดยตรงไปตรงมา ต้องเผชิญกับชะตากรรมอย่างที่ท่านต้องเผชิญอยู่ ความมั่นใจจะเกิดขึ้นได้อย่างไร และสิ่งเหล่านี้ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หมดเวลาแล้วนะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตท่านประธาน ว่าสิ่งเหล่านี้จะผูกพันกัน เพราะว่าถ้าหากว่าภาพไม่หลุดไป นโยบายจะถูกตั้งคำถามตลอดเวลา นโยบายกรรมการการเลือกตั้ง เขาก็จะถามว่า จะตั้งขึ้นมาอย่างไร มีอำนาจแค่ไหน จะได้รับการคุ้มครองอย่างไร -----

ในเมื่อเมื่อสักครู่มีการอภิปรายว่า ต่างชาติเขาวิพากษ์วิจารณ์การเลือกตั้ง
 ท่านนายกฯ ลูกขึ้นมาตอบเสมือนว่าไม่เชื่อว่า สิ่งเหล่านี้เป็นความจริง แล้วผมได้
 อ่านคำให้สัมภาษณ์ของท่านลงในนิตยสาร นิวส์ วีค (News Week) ท่านพูด
 ประหนึ่งว่าข้าวดร้าวเรื่องการซื้อเสียงนั้น เป็นเรื่องที่คุณพูดเกินเลย เกิน
 ความจริง เพื่อทำลายชื่อเสียงของประเทศของเรา อย่างนั้นผมคิดว่า ท่านต้อง
 มีความชัดเจนแล้วละครับว่า อะไรคือข้อเท็จจริง และเจตนารมณ์ความเชื่อของ
 ท่านคืออะไร เพื่อเราจะได้มั่นใจในแนวทางการแก้ไขปัญหา จะให้เรามั่นใจ
 ได้ใหม่ว่า เมื่อตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งมาแล้ว คนที่ทำงานให้คณะกรรมการ
 ชุดนี้ไม่ประสพชะตากรรมเช่นเดียวกับอาสาสมัคร ที่พยายามไปสอดส่องการ
 เลือกตั้งที่ประจวบคีรีขันธ์ จะให้เรามั่นใจในนโยบายการกระจายอำนาจได้ไหม
 เมื่อท่านต้อนรับข้าราชการกระทรวงมหาดไทย แล้วบอกว่าท่านภูมิใจที่รักษา
 ความมั่นคงของประเทศชาติไว้ในการคัดค้านมาตรา ๑๙๘ มาตรา ๑๙๙ ให้
 เรามั่นใจได้ใหม่ว่า กฎหมายเรื่องสิทธิเสรีภาพ เรื่องประชาธิปไตยจะดีขึ้น
 เมื่อมีกฎหมายรัฐบาลชุดนี้ ก็คือมีกฎหมายที่ได้บิดเบือนเจตนารมณ์ของกฎหมาย
 เหล่านี้มาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา จะให้เรามั่นใจได้ใหม่ว่า จะมีวินัยทางการเงิน
 การคลัง ถ้าหากว่าเรานับเพียงสัญญาที่ท่านไปให้ไว้ในที่ต่าง ๆ ว่า จะเพิ่ม
 เงินเดือนคนกลุ่มนั้น จะจัดซื้อตรงนั้น จะจัดจ้างตรงนั้น แล้วจะเอาเงินที่ไหนมา
 แล้วคำตอบของท่านเมื่อสักครู่ ยืนยันให้ใหม่ ว่าอาวุธยุทธโษปกรณ์จะซื้อ เพราะ
 ผมฟังแล้วก็ไม่แน่ใจว่าตรงไหนคือจุดขึ้นที่แท้จริง จะให้เรามั่นใจได้ใหม่ว่า
 จะมีการแก้ไขดุลบัญชีเดินสะพัดอย่างจริงจัง เมื่อที่ผ่านมานั้นท่านเป็นรัฐมนตรี
 ท่านหนึ่งที่ขอยกเว้น เรื่องของการค้าต่างประเทศมากที่สุด จะให้เรามั่นใจ
 ได้ใหม่ว่า การเปิดเสรีขนาดนี้ ประกันภัย ลี้อสาร จะเป็นไปเพื่อประโยชน์
 สูงสุดของสังคม เมื่อบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการเปิดเสรีขนาด
 นี้ยังอยู่ในคณะรัฐมนตรี เมื่อคนขงเรื่อง คนกรอง เรื่องการเปิดเสรีประกันภัย
 ที่มีข้อครหาที่นั่งอยู่ในคณะรัฐมนตรี และเมื่อบทบาทของตัวท่านนายกฯ เอง
 ที่พูดถึงบทบาทของการทหารผ่านศึก เรื่องการลือสารที่ดี เรื่องขนาดการที่ดี
 ตกข้ายเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ ประเทศเพื่อนบ้านผมไม่ต้องตกข้าย เพราะว่า
 สมาชิก ๓ ท่านได้อภิปรายไปแล้ว เช่นเดียวกับนโยบายด้านการศึกษา เรามั่นใจ
 การศึกษาได้ไหม ท่านรัฐมนตรีมองเห็นการศึกษาเพียงแค่ว่า จะทำอย่างไร
 ให้ครูมาเป็นหัวคะแนน หาเสียงบอกเรียนฟรี ดำรงตำแหน่งบริหารเก็บค่า
 เล่าเรียนลอยตัว นี่คือนี่ที่จะต้องเป็นโอกาสของท่านในวันนี้ คำคั้นนี้ท่านจะต้อง

ลุกขึ้นมา เริ่มต้นกันใหม่ เริ่มต้นกันใหม่ตั้งหลักเพื่อจะชี้ให้ชัดว่า จุดยืนรัฐบาลที่แท้จริงอยู่ตรงไหน เพื่อเรียกความเชื่อมั่นกลับมา เพื่อลบภาพต่าง ๆ เพราะถ้าท่านกล้าทำให้เห็นว่าท่านจะเขียนนโยบายให้ชัด ท่านเข้าใจปัญหาท่านกล้าบอกมันตัวเองนั้น ผมเชื่อว่าความเชื่อมั่นจะมีในระดับหนึ่ง ทำให้ท่านทำงานได้ เราไม่คาดคั้นสัญญาที่ท่านจะปฏิบัติตามไม่ได้ แต่เราขอความชัดเจนในสภาวะที่สังคมมีความวิตก

ผมจะขอทราบเรียนเป็นประเด็นสุดท้ายว่า ที่สังคมวิตกเกี่ยวกับเรื่องของบุคลิกภาพที่เป็นด้านที่เป็นจุดอ่อนของท่าน ที่เป็นปัญหาพื้นฐาน ที่จะมีส่วนสำคัญในการที่จะกำหนดว่า รัฐบาลจะสามารถบริหารได้สำเร็จหรือไม่นั้น มาจากตรงนี้ มาจากตรงที่ว่าท่านเดินทางมาไกล ท่านใช้เวลานานในการข้ามมาสู่จุดนี้ เส้นทางที่ท่านเดินมานั้น ท่านใช้ทุกรูปแบบแล้วละครับ ทุกรูปแบบ และรายล้อมด้วยหลายสิ่งหลายอย่าง ตั้งแต่กลไกรัฐ ไม่ว่าจะเป็นกองทัพไปถึงครู ตั้งแต่นักธุรกิจหมื่นล้านไปจนถึงนักเลงที่คอยคุกคาม เส้นทางเหล่านี้มีแต่สัญญา แต่เป็นสัญญาที่ให้ไว้กับเฉพาะกลุ่ม สัญญาเพื่อจะเป็นการตอบแทนในการก้าวเข้าสู่อำนาจ และสัญญาที่ถ้าท่านไม่รักษา ท่านก็แก้ปัญหาด้วยการให้สัญญาใหม่ บิดม้วนท่านถึงจุดหมายแล้ว ระยะเวลานี้เป็นเวลาที่ท่านต้องพิสูจน์ว่าท่านมาถึงจุดนี้เพื่ออะไร ความหวังใหม่เป็นความหวังใหม่ของใคร และได้เวลาของใครที่จะอยู่ดีกินดี ท่านประธาน สังคมไทยนั้นเป็นสิ่งที่มีการตรวจสอบอย่างเข้มข้นเป็นสิ่งที่มีพากรวิจารย์มาก แต่เป็นสิ่งที่ทำให้โอกาสและให้อภัยเสมอ--

เพราะฉะนั้นถึงวันนี้ผมก็มั่นใจครับว่า ท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีจะได้รับโอกาส แต่ว่ามันหมดเวลาของการสัญญาให้กลุ่ม สัญญาให้พวกเพื่อเข้าสู่อำนาจวันนี้สิ่งที่เรารอคอยและผมหวังว่า คืนนี้เราจะได้ยินคือความชัดเจนต่อคำถามต่าง ๆ ที่ฝ่ายค้านได้ถามไปเพื่อให้เกิดสัญญาเพื่อส่วนรวม ยึดประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง แล้วรักษาสัญญารั้งนี้ครั้งเดียว ทำเท่านี้พวกกรรมกรที่ทำหน้าที่ทรงนี้จะให้การสนับสนุนช่วยท่านอย่างเต็มที่ แต่ถ้าไม่เริ่มต้นคืนนี้ ถ้าไม่ทำอย่างนี้ และยังคงเดินแบบเดิม ผมขอกราบเรียนครับว่า พวกกรรมกรก็ต้องทำหน้าที่ แต่อย่างกังวลหรืออ่ากลัวหรืออ่าห่วงในสิ่งที่ผมจะทำ แต่ท่านต้องตระหนักว่า สิ่งที่น่าห่วงกว่าก็คือสภาพบ้าน เมืองปัจจุบันเป็นอย่างไร แรงกดดันที่มีต่อพี่น้องประชาชน เป็นอย่างไร ถ้าท่านไม่ทำ ไม่เริ่มต้นกันเสียใหม่ วิกฤติการณ์ในบ้านเมืองเกิดขึ้นได้ ไม่มีใครหรือครับอยากเห็นสิ่งนั้นเกิดขึ้น ไม่มีใครแม้แต่คนเดียวในรัฐสภา รวมทั้งพวกกรรมกรทำหน้าที่ฝ่ายค้าน ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณเรวัต

นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่กระผมได้รับฟังท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดว่า จะเข้ามาเพื่อแก้ไขปัญหาของสังคม จะเข้ามาแก้ไขปัญหาคาความเดือดร้อนแก่พี่น้องประชาชน กระผมก็ตั้งใจ สิ่งที่กระผมจะกราบเรียนดังต่อไปนี้ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นใกล้ตัวกระผม และเป็นสิ่งที่เดือดร้อนแก่พี่น้องประชาชนมาเป็นเวลาช้านาน ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และจะมีขึ้นในอนาคต

ในปัญหาแรก ชื่อ ๘ นโยบายการต่างประเทศ ชื่อ ๘.๒ ขจัดปัญหาอุปสรรค และขยายความสัมพันธ์ในทุกด้านกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่พรมแดนติดต่อกับประเทศไทย กระผมขอจะกราบเรียนว่า ในจังหวัดกาญจนบุรีนั้น มีชายแดนติดต่อกับพม่า ยาวถึง ๓๐๐ กิโลเมตรมีปัญหามาตลอดเวลายาวนาน ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และก็จะยังมีขึ้นในอนาคต เพราะว่ามีชนกลุ่มน้อย มอญ กะเหรี่ยง วันดีคืนดีทหารพม่าก็ตีปราบปราม หนีออกมาประเทศไทยตามเข้ามาในประเทศไทย สร้างปัญหาความเดือดร้อนให้กับพี่น้องชาวจังหวัดกาญจนบุรี ทวีปสันเสีหาย ผู้คนล้มตาย ตรงนี้ครับจะแก้ไขอย่างไร ในขณะที่ชนกลุ่มน้อยชาวพม่าก็ไม่ยอมรับว่าเป็นชาวพม่า จะให้เป็นรัฐอิสระหรือจะทำอย่างไร ผมอยากจะได้รับคำตอบจริง ๆ จากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ว่าจะแก้ไขอย่างไรตรงนี้ ในสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้ว เกิดขึ้นมาก็เป็นเวลายาวนาน ผมอยากเห็นรัฐบาลชุดนี้แก้ไขปัญหานี้ให้จงได้

เพราะว่าท่านนายกฯ เองนั้นก็เคยไปเมืองกาญจน์หลายครั้งหลายหน ท่านก็รู้ปัญหา^{นี้} ในสถานะที่อยู่กระทรวงกลาโหมด้วยรู้จักชาวพม่าเป็นอย่างดีด้วย จึงฝากเรื่องนี้ และก็อยากจะได้รับคำตอบว่าจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร เพราะปัญหานี้เป็นอุปสรรคต่อ จังหวัดกาญจนบุรีที่จะพัฒนาการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมภาคตะวันตกด้วย นี่เป็น สิ่งที่ยุ่อยากจะได้รับคำตอบครับ

ในข้อต่อไป ซึ่งกระผมจะกราบเรียนถาม ชักถามเรื่องเกี่ยวกับที่ดินทำกิน เหมือนกัน จังหวัดกาญจนบุรีนั้นมีส่วนสำคัญ ผมเองจำเป็นต้องขอภัยที่กราบเรียนเรื่องนี้ เพราะว่าฟังท่านนายกฯ ว่าจะแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อน เดือดร้อนจริง ๆ ครับท่านประชาชน ความเดือดร้อนตรงนี้เป็นตัวอย่างที่ดีที่จะแก้ไข อย่างที่ดินทำกินจริง ๆ แล้ว ในข้อ ๓.๘.๒ นี้ เรื่องจัดการปฏิรูปที่ดินให้แก่เกษตรกร ผู้ยากจนและไม่มีที่ทำกินเพียงพอ

จริง ๆ แล้วกระผมอยากจะกราบเรียนว่า เจตนาของพี่น้องประชาชนต้องการ
 ใต้ดินที่ทำงานซึ่งเสื่อมโทรมหมดสภาพไปแล้ว ทำกินอยู่ในปัจจุบันนี้ ยากที่จะได้
 เอกสารสิทธิที่ดินแม้จะอยู่ในเขตของทหารก็ตามนะครึบ ก็ยากจะได้สิทธิ
 ทำกินตรงนี้ซึ่งอยู่มา เวลช้านาน จะทำอย่างไร จะแก้ไขอย่างไร รัฐบาลแล้ว
 รัฐบาลแล้วไม่สามารถจะแก้ไขได้เลย ก็ยากจะเห็นเหมือนกันว่ารัฐบาลชุดนี้
 ใต้แก้ไขให้ ไม่ว่าจะเป็นการออกเอกสารสิทธิ น.ส. ๓ หรือโฉนด หรือสิทธิ
 ครบครัน สิทธิทำกินก็แล้วแต่ จะทำได้ไหมครับ จะทำได้ไหมครับผมอยาก
 เรียนถามตรงนี้ ถ้าทำได้กระผมมั่นใจเหลือเกินว่า รัฐบาลชุดนี้พี่น้องประชาชน
 ก็สรรเสริญอย่างเต็มที่ละครึบ ก็ยากจะกราบเรียนเรื่องนี้ เป็นเรื่องที่ ๒

เรื่องต่อมา เรื่องน้ำ ท่านประธานครับในนโยบายข้อ ๓.๘.๓

จัดหาน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภคให้มีเพียงพอและทั่วถึง และจัดทำ
 แผนแม่บทชลประทานเพื่อวางแผนการจัดหาน้ำให้แก่เกษตรกรในระยะยาว
 นโยบายนี้ดีมากครับท่านประธานและที่สำคัญด้วย และเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
 ถ้าทำได้ ผมไม่มั่นใจ เพราะในขณะที่พี่น้องของกระผมชาวจังหวัดกาญจนบุรีนั้น
 อยู่ใกล้เขื่อนกันน้ำ มีน้ำบริบูรณ์ สมบูรณ์ แต่ท่านประธานครับไม่น่าเชื่อว่า
 ไม่มีน้ำกิน น้ำใช้บริบูรณ์ ผมได้รับคำร้องเรียนจากพี่น้องชาวหนองขาว
 อำเภอท่าม่วง หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๗ ปรากฏว่าชาวชนชั้นแอ่งแล้งหมด ทั้ง ๆ ที่
 มีคลองชลประทานผ่านไป แต่คลองชลประทาน แม่น้ำ คลองมีน้ำ จะต้อง
 ใช้อีกคลองหนึ่งตุนน้ำขึ้นไป ผมก็ไม่ทราบว่าชลประทานที่ ๑๐ ซึ่งรับผิดชอบ
 เรืองนี้อยู่ และก็เป็นประจำครับเกิดขึ้น ต้องร้องเรียนเป็นประจำ ถ้าไม่
 ร้องเรียนปัญหาที่ปรากฏว่าไม่ตุนน้ำให้ อย่างนี้ครับความเดือดร้อนตรงนี้
 จะทำกันอย่างไร ผมจึงอยากจะกราบเรียนว่า ยากจะเห็นรัฐบาลชุดนี้
 ดำเนินนโยบายอย่างนี้ให้จริงจังและให้เป็นไปได้ ผมไม่มั่นใจว่าเป็นไปได้
 เพราะขนาดเดือดร้อนตรงนี้ ผมจึงอยากจะเรียนนะครึบว่า ถ้าหากว่า
 ท่านนายกฯ กิติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กิติ ถ้าอยู่ตรงนี้
 ลองยกหูโทรศัพท์ครับ โทรไปเลขที่ชลประทานที่ ๑๐ ถามเขาว่ามีปัญหา
 อะไร ทำไหมไม่ปล่อยน้ำไปให้เขา ปล่อยให้เขาเดือดร้อนมาจนทุกวันนี้ อย่างนี้
 เป็นต้น

ในข้อต่อไปผมเองอยากจะกราบเรียนว่า มีการพูดกันมากมาจนครึบ
 ในนโยบายด้านการบริหาร แต่ที่พูดมาแล้วท่านประธานครับก็ยังไม่ได้ทบทวนว่า

ได้ผิดรัฐธรรมนูญอย่างไร มีข้อ ๒ นี้ได้รับนโยบายด้านการบริหาร ข้อ ๒.๒
นโยบายด้านการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น กระผมสงสัยว่านโยบายนี้
ได้ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญอย่างยิ่ง เพราะว่าในมาตรา ๑๙๖ รัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย กำหนดไว้ชัดเจนครับว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระ
ในการกำหนดนโยบายการปกครองท้องถิ่นของตน และมีอิสระในทางการ
ภาษีอากรและการเงินแห่งท้องถิ่น -----

แต่ในนโยบายข้อ ๒.๓.๑ ๒.๒.๓ ไม่ได้เขียนไว้เลย เป็นการเขียนบังคับให้
การปกครองแห่งท้องถิ่นดำเนินการ เป็นการบังคับว่าให้ทำในทำนี้
แต่ไม่มีอิสระ หน่วยงานนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนว่าในการเขียน
นโยบายที่ขัดกับรัฐธรรมนูญนั้นจะดำเนินการได้อย่างไร

ในด้านเศรษฐกิจ ข้อ ๓.๑.๖ เปิดเสรีและผ่อนคลายข้อจำกัด
ทางการเงินต่างเป็นขั้นตอน และในระยะเวลาที่เหมาะสม ทั้งในด้าน
ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทประกันและประกันชีวิต
และสถาบันการเงินอื่น ๆ ตรงนี้ก็สงสัยศรัทธากันประธาน ว่านโยบายข้อนี้
เป็นข้อที่ดี ให้เปิดเสรี ไม่มีการผูกขาดตัดตอน แต่เมื่อครั้งที่แล้วเป็นข่าว
ดริกอโหมรว่า เราจะให้อนุญาตธนาคารพาณิชย์สักรายหนึ่ง ต้องมีคอร์รัปชั่น
เกิดขึ้นเป็นจำนวนเงินมหาศาล ไม่ว่าประกันภัยก็ตี ประกันชีวิตก็ตี อย่างนี้
เขาจะทำได้ไหม ถ้าใครอนุญาตไปจะเกิดปัญหาไหม ก็เกิดคอร์รัปชั่นเกิดขึ้น
นี่คือสิ่งที่อยากจะกราบเรียนถามว่า จะเห็นไปได้แต่ไหนอย่างไร

ในนโยบายอุตสาหกรรม ผมเองก็ตั้งคำถามว่า จริง ๆ แล้ว
การอุตสาหกรรมนี้เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องกระจายไปสู่ภูมิภาคให้มากขึ้น
ในขณะที่ก็มีปัญหาว่าโรงงานน้ำตาลต่าง ๆ ในพื้นที่บางแห่งอ้อยไม่มี ก็จำเป็นต้อง
ตั้งย้ายไป การย้ายไปที่ยากลำบากเหมือนเกิน ความจริงก็เห็นนโยบาย
ที่น่าจะต้องส่งเสริม ให้โรงงานเขาย้ายไป อยู่ที่ไหนเขาย้ายไป เพราะขณะที่
ลุ่มนั้นอ้อยไม่มี ค่าใช้จ่ายก็สูง เมื่อเป็นอย่างนี้กระผมก็เห็นด้วยว่า ถ้าจะ
กระจายสู่ภูมิภาคก็ต้องกระจายไปโดยเสรี ใครจะไปก็ไปไหนก็ได้ แต่ขณะ
นี้ไม่ใช่อย่างนั้น จะไปกินยากเหลือเกิน แล้วความยุ่งยากตรงนี้ก็เกิดปัญหา
แก่โรงงาน นี่คือสิ่งที่กระผมขอจะกราบเรียนว่า ตรงนี้จะดำเนินการ
วิสัยการใด ในการส่งเสริม ข้อ ๓.๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการตั้ง
นิคมอุตสาหกรรมและเขตอุตสาหกรรมที่ส่งออกในชนบท ผมเองก็อยากจะ
กราบเรียนว่า ในข้อนี้ผมเองก็ตั้งใจที่ว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้จังหวัด
กาญจนบุรีนั้น เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมภาคตะวันตก ก็เลยมีปัญหายากจะ
เรียนถามว่า ในกรณีนี้จะดำเนินการต่อไปหรือไม่ จะสานต่อไปหรือไม่
จะดำเนินการเมื่อไร แล้วจะเห็นเป็นรูปปรกรมอย่างไร ท่านประธานครับ
สิ่งที่กระผมกราบเรียนในวันนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : จะหมดเวลาแล้วนะครับ

นายเรวัต ลิวิกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :
กระผมขออนุญาตเรียนว่า กระผมตั้งใจที่มีโอกาสสามารถทราบเรื่องความเดือดร้อน
ของพี่น้องประชาชน แล้วก็ตั้งใจที่ว่ารัฐบาลชุดนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่าน
นายกรัฐมนตรี เมื่อก่อนก็บอกว่าจะแก้ไขปัญหาทุกปัญหา พอได้ท่านนายกรัฐมนตรี
ไม่อยู่ เมื่อก่อนผมฟังท่านนายกรัฐมนตรีพูด ผมฟังแล้ว ผมจะชมท่านนิดหนึ่ง
ท่านเป็นคนพูดเสียงดังดี แล้วฟัง ๆ ดูแล้ว ผมรู้ว่าจะเป็นผู้ที่มีอำนาจ ก็ถือได้ว่า
ท่านที่ใช้ได้ ขอขอบคุณรับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ต่อไปเชิญคุณรักษ์ ผ่านคุณ
หลังจากนั้นคุณโกวิท สุริสวัสดิ์เชิญคุณรักษ์ ครับ

นายรักษ์ ด้านกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม รักษ์ ด้านกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ ผมได้ศึกษาคำแถลงนโยบายของรัฐบาล ของ พลเอก พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เมื่อวานนี้ และก่อนที่จะศึกษาคำแถลงนโยบายของรัฐบาลนั้น ผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ถึงแม้ว่าในอดีตผมจะไม่มาขึ้นอยู่กับตรงจุดนี้ แต่ผมเป็นผู้ที่สนใจเรื่องการเมืองมาโดยตลอด ได้ศึกษานโยบายของพรรคการเมืองต่าง ๆ ซึ่งก่อนที่จะบริหารราชการแผ่นดิน คณะรัฐบาลที่ผ่านมาจะต้องแถลงนโยบายตามรัฐธรรมนูญ ก็มีความเห็นเหมือนกับท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านว่า นโยบายของรัฐบาลทุกรัฐบาลที่แถลงต่อสภานั้น ส่วนมากก็จะเหมือน ๆ กัน จะมีแตกต่างกันบ้างก็เป็นข้อปลีกย่อยเล็กน้อย ซึ่งผมคิดว่า เป็นแนวทางหนึ่งซึ่ง เป็นกรอบที่จะให้รัฐบาลดำเนินนโยบายตามคำแถลง เพื่อประโยชน์สุขของพี่น้องประชาชน ทั้งประกอบกับต้องนำคำปราศรัยหาเสียงซึ่งทุกพรรคการเมืองจะต้องมี เป็นนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน ท่านประธานที่เคารพ ผมมีความเห็นว่าทุกรัฐบาลที่แถลงไปแล้วนั้นถึงแม้ว่านโยบายต่าง ๆ มีหัวข้อทั้ง ๑๒ - ๑๓ หัวข้อก็แล้วแต่ แต่นโยบายที่นำมาปฏิบัติหรือบริหารราชการแผ่นดินจะสัมฤทธิ์ผลหรือไม่นั้น ผมว่าอยู่ที่ความสามารถของรัฐบาลนั้น ๆ เป็นตัวชี้เป็นตัวตัดสิน ซึ่งโดยปกติแล้วผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า จากการศึกษาติดตามการเมืองมาโดยตลอด ผมก็ไม่คิดว่าจะมีรัฐบาลใด ที่จะสามารถบริหารราชการแผ่นดินได้ครบถ้วนครบถ้วนตามตามคำแถลงทั้ง ๓๐ กว่าหน้านี้เลย อย่างไรก็ตามมีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปว่า ท่านนายกรัฐมนตรีใช้ระยะเวลาเดินทางถึง ๒ แสนไมล์ ในการที่จะก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้น ผมใคร่ขออนุญาตว่า ๒ แสนไมล์นั้น ยังน้อยไปสำหรับท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ แต่ระยะทางซึ่งจะต้องเอาอีกหลาย ๆ ตัวมาคูณ ๒ แสนไมล์ เป็น ๒ แสน หรือ ๗ แสนไมล์ นั่นคือภาระหน้าที่ของท่าน พลเอก ชวลิต ในฐานะนายกรัฐมนตรีที่จะต้องขับเคลื่อนในฐานะหัวหน้ารัฐบาลที่จะบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ประเทศชาติ ท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตกราบเรียนถึงแนวนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ของกระผมเอง ซึ่งปัญหาทั้งหลายทั้งมวลที่ผมจะมานำเรียนท่านประธานนั้นทั้งเกิดขึ้นแล้ว กำลังเกิด และจะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต โดยที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขเท่าที่ควร ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่จะมาเข้าประชุมร่วมฟังคำแถลงนโยบายของรัฐบาลนั้น ผมได้รับข่าวสารซึ่งเป็นสิ่งที่น่าวิตก

เป็นอย่างยิ่งต่อการบริหารงานของรัฐบาลชุดนี้ ถึงแม้ว่าจะยังไม่ได้บริหารราชการแผ่นดินตามกฎหมาย เพราะยังไม่ได้ผ่านการแถลงนโยบาย ปัญหาที่ว่านั่นก็คือ ในภาคอีสานทั้ง ๑๕ จังหวัด ปัจจุบันนี้กำลังเกิดปัญหาเรื่องราคาพืชผลทางด้านเกษตรตกต่ำ ผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานเอากลิ้ง ๆ ตัวของกระผมเองคือ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผมเป็น ส.ส. อยู่ในเขตนี้ คือ มีชมรมผู้ปลูกมันสำปะหลัง ข้าวโพด รวมทั้งสมาคมและผู้ค้ามันสำปะหลังและข้าวโพด นัดแกนนำของชมรมและสมาคมตั้งที่กล่าวไปแล้ว จะประชุมปรึกษาหารือเพื่อที่จะกดดันรัฐบาลให้หาทางช่วยเหลือเรื่องราวมันสำปะหลังและข้าวโพด ผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานนำข้อมูลซึ่งอาจจะไม่ตรงกับของทางรัฐบาล ซึ่งแน่นอน ผมว่าข้อมูลรัฐบาลนั้นอาจจะคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เพราะได้รับรายงานจากข้าราชการประจำ ท่านประธานที่เคารพ มันสำปะหลังในจังหวัดนครราชสีมา นั้น ผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนว่ามีประชาชนทั้งจังหวัดปลูกมันสำปะหลังรวมพื้นที่ ๑,๕๒๐,๐๐๐ ไร่เศษ ในจำนวนนี้มีประชากรที่มีอาชีพในการปลูกมันสำปะหลังและปลูกข้าวโพดประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ คน หรือ ๕๗,๐๐๐ ครัวเรือน เขาต้องประสบปัญหาภัยเรื่องราวมันสำปะหลังตกต่ำ ซึ่งในภาวะเช่นนี้ผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนว่า ราคาซึ่งจากการตรวจสอบล่าสุด ราคาดันหัวสดตกก็โลกริมละ ๕๐ สตางค์ แต่ราคาต้นทุนในการปลูกมันสำปะหลังนั้นตกถึงก็โลกริมละประมาณ ๘๓ สตางค์ -----

ก็หมายความว่าชาวไร่จะต้องขาดทุนไร่ละ ๗๕ บาท ท่านประธานที่เคารพครับ ชมรมมันฯ และสมาคมผู้ปลูกมันสำปะหลังนั้นจะนัดกันประชุมปรึกษาหารือในวันเสาร์ที่ ๑๔ ธันวาคม ที่จังหวัดนครราชสีมา เพื่อที่จะขับ เคลื่อน เดินทางวนเข้ามาสู่กรุงเทพฯ เพื่อที่จะกดดันรัฐบาลให้หาทางช่วยเหลือพยุงราคามันสำปะหลังและข้าวโพด ซึ่งกำลังประสบภาวะปัญหาอยู่ ณ ขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมใคร่ขออนุญาตทราบเรียนท่านประธานสภาผ่านไปยังรัฐมนตรีที่รับผิดชอบว่า เรื่องที่เกิดขึ้นนั้น ถ้าหากว่าเป็นรัฐบาลซึ่งได้ตกลงหรือได้รับคำมั่นสัญญา กับพี่น้องประชาชนล่วงหน้าเสีย ผมว่าแน่นอนครับ บรรดา ส.ส. ทุกคนซึ่งมีฐานะแน่นอน เสียมาจากพี่น้องชาวไร่ชาวนาจะต้องปราศรัยหาเสียงรับปาก โดยเฉพาอย่างกึ่งผมทราบว่าคุณนายกรัฐมนตรีก็น่าจะมีโอกาสปราศรัยหลายแห่งด้วยกัน ได้รับปากว่าจะช่วยเหลือพยุงราคามันฯ ให้ถึงถึงกิโลกรัมละ ๑.๒๐ บาท หรือ ๑.๕๐ บาท วันนี้นับบุคคลซึ่งไปรับปากพี่น้องชาวไร่ชาวนาไว้ได้ก็ว่าขึ้นสู่อานาจสูงสุดของประเทศคือ เป็นนายกรัฐมนตรีแล้วคงจะไม่ลืมนำคำมั่นสัญญาที่มีไว้ต่อพี่น้องประชาชนชาวไร่ชาวนาทั้งหลาย

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตทราบเรียนถึงอีกเรื่องหนึ่งนโยบายของรัฐบาล ข้อที่ ๓.๔.๑ ส่งเสริมให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้นด้วยการปลูกพืชเศรษฐกิจตามความต้องการของตลาดและลดต้นทุนการผลิต ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่ได้ตำหนิรัฐบาลนี้ว่า มิได้ใส่ใจต่อพี่น้องเกษตรกรชาวไร่แต่อย่างใด แต่ผมใคร่ขออนุญาตทราบเรียนถึงปัญหาถึงต้นทุนการผลิตของชาวไร่จริง ๆ แล้วมีสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นปัญหาด้านต้นทุนการผลิตก็คือว่า เรื่องปุ๋ยซึ่งพี่น้องชาวไร่ชาวนานั้นต้องซื้อปุ๋ยในราคาแพง นอกจากจะแพงแล้ว บางครั้งก็ไปเจอเอาปุ๋ยปลอม ปุ๋ยเสื่อมคุณภาพ ปุ๋ยหมดอายุ และประการสำคัญต่อมาคือว่า ด้วยระบบของราชการซึ่งไม่ทันต่อเหตุการณ์ ชาวไร่ชาวนาจะใช้ปุ๋ยช่วงหนึ่งแต่ราชการนั้นได้จัดสรรปุ๋ยไปจำหน่ายให้แก่เกษตรกรอีกช่วงหนึ่ง ซึ่งไม่มีความจำเป็นแล้ว ทำให้เกษตรกรนั้นต้องกักตุนปุ๋ยไว้ใช้ข้ามปี ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น นั่นคือประการหนึ่ง ประการต่อมาก็คือว่า เรื่องแหล่งน้ำซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการผลิตทั้งมันฯ และข้าวโพด ท่านประธานครับ พี่น้องประชาชนชาวไร่ชาวนาต้องอาศัยสภาพดินฟ้าอากาศ ปีใดที่ฝนตกต้องตามฤดูกาล

ก็สามารถมีผลผลิตที่ดีและพอจะมีกำไรเพื่อจุนเจือครอบครัวได้ ก็อยากจะขอ
 ฝากรัฐบาลว่า หลังจากแถลงนโยบายแล้ว ขอให้ดำเนินการแก้ไขปัญหาให้
 ชาวไร่ชาวนา เรื่องราคามันสำปะหลังและข้าวโพด ซึ่งเริ่มจะก่อหวอดที่จะ
 เดินขบวนเข้ามากรุงเทพฯ มหานครภายในเดือนธันวาคมนี้แหละครับ ขอให้
 เต็มรับมือไว้ด้วย อีกประการหนึ่งท่านประธานที่เคารพ เป็นเรื่องที่ยึด
 ยึดเข้ามาหลายรัฐบาลแล้ว นั่นก็คือเรื่องสมัชชาคนจน ท่านประธานที่เคารพ
 เรื่องสมัชชาคนจนนั้นบังเอิญอยู่ในเขตเลือกตั้งของผมพอดี คือ อำเภอสีคิ้ว
 วิศวขอนแก่นกราบเรียนท่านประธานว่า ที่ดินทำกินของสมัชชาคนจน และหรือ
 สมัชชารายชื่อนั้นเป็นเรื่องที่ยึดเขื่อมานาน-----

ผมจำได้ว่าผมได้อภิปรายครั้งหนึ่งในคราวงบประมาณปี ๒๕๔๐ เข้าสู่การพิจารณาในสภาวาระที่ ๑ ได้เสนอรัฐบาลไปแล้ว แต่รัฐบาลล้มไปก่อน ท่านประธานที่เคารพจากการสัมผัสกับแกนนำของสมาชิกคนจนหรือสมาชิกรายย่อยนั้น ใครจะอนุญาตกราบเรียนให้ท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องคือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ได้รับทราบเป็นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อที่จะแก้ไขปัญหา เรื่องที่ดินทำกินของสมาชิกคนจนในอำเภอสี่ตัวให้ลุล่วงไปด้วยดี ทั้งเป็นการช่วยเหลือพี่น้องเหล่านั้นได้มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานคงจะจำได้ว่าช่วงที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศปัจจุบัน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : หมดเวลาครับ

นายรักษ์ ด้านกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ผมขออนุญาตสรุปครับ ท่าไม้เร็วจริง ๑๕ นาที ท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : อีจแล้วครับ มีเจ้าหน้าที่จดเวลาไว้

นายรักษ์ ด้านกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : เพราะที่ดินทำกินของสมาชิกคนจนอำเภอสี่ตัวนั้น ได้ทำกินมาตั้งแต่ ๔๐ - ๕๐ ปีที่ผ่านมาแล้ว มีหน่วยราชการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น รพช. สปจ. คือการก่อสร้างอาคารเรียน ไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรเลข เข้าไปพัฒนาพื้นที่ในหมู่บ้านเหล่านั้นจนเป็นเมือง ๆ หนึ่งแล้ว แต่ยังไม่สามารถที่จะมีเอกสารสิทธิเป็นของตนเองได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นเพราะว่าไปติดเอาทับที่ของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งเป็นผู้ดูแลอยู่ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ ไร่ ทั้ง ๆ ที่ปัจจุบันนี้กรมราชทัณฑ์คงจะไม่มีความเป็นที่จะต้องดูแลที่เหล่านั้นไว้ ควรที่จะจัดสรรให้แก่พี่น้องเกษตรกรรายย่อย โดยการจัดการปฏิรูปที่ดินคือ ส.ป.ก. ๔-๐๑ ซึ่งขออนุญาตกราบเรียนขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ท่านใหม่ได้ศึกษาแนวทางในกาชแก้ไขปัญหา เรื่องเหล่านี้กับอดีต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ท่านเดิม คือ ท่านประจวบ ไชยสาส์น ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : แต่ก่อนที่จะให้ทางวุฒิสภาพิจารณา ผมอยากจะได้มีการประสานจากทุกฝ่ายแล้วว่า เนื่องจากว่าได้มีสมาชิกจะขออภิปรายอีกถามอีกหลายท่าน จึงขอลดเวลาให้เหลืออภิปรายคนละ ๑๐ นาที คิดว่าคงจะพอเหมาะสม เนื่องจากว่าประเด็นต่าง ๆ เราได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว เพราะฉะนั้นต่อไปเหลือคนละ ๑๐ นาที นะครับ เชิญท่านอภิปราย

๒๒๘

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

เสาวลักษณ์ ๑๑๓/๒

นายโกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา = กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ในวันนี้เป็นวันที่ ๒
ที่ได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดไว้
ชัดเจนว่าคณะรัฐมนตรีที่จะมาบริหารราชการแผ่นดินนั้น จำเป็นจะต้องแถลงนโยบาย
ต่อรัฐสภาโดยไม่มีการลงมติว่าให้ความไว้วางใจ รวมทั้งในเรื่องของความรับผิดชอบ
ที่จะต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรในหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบอยู่ รวมทั้งในเรื่อง
ของความรับผิดชอบที่จะต้องต่อสมาชิกวุฒิสภาในนโยบายต่าง ๆ ผมอยากจะทำกราบเรียน
ต่อท่านประธานว่า ในเรื่องของการแถลงนโยบายนั้น เป็นเรื่องของการที่คณะบริหาร
จำเป็นจะต้องมาบอกให้ประชาชนโดยทั่วไปทั่วประเทศว่า จะทำอะไรให้เกิดประโยชน์
กับประชาชน จะทำอะไรให้เกิดประโยชน์กับชาติบ้านเมือง ตรงนี้ต้องเป็นความเข้าใจ
เบื้องต้น เพราะฉะนั้นถ้าเราไปดูในนโยบายทั้ง ๑๑ ข้อ ไม่ว่าจะ เป็นนโยบายทาง
ด้านการเมือง นโยบายทางด้านการบริหาร นโยบายทางด้านการศึกษาต่างประเทศ
เศรษฐกิจ นโยบายทางด้านสังคมเกี่ยวกับการรักษาทรัพยากร นโยบายเกี่ยวกับ
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นโยบายในเรื่องเกี่ยวกับกรุงเทพมหานครในเรื่องความมั่นคง
การดูแลทุกข์สุขของประชาชน-----

เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าดู ๆ แล้วจะเห็นได้ชัดว่าเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นจะต้องมีให้กับประชาชนภายในประเทศ ผมเองได้ศึกษานโยบายของรัฐบาลแล้ว ก็มีความเห็นว่านโยบายที่รัฐบาลได้เขียนไว้ การเขียนกว้าง ๆ ก็เป็นเรื่องดีที่ไม่ต้องผูกมัด คือถ้าเราไปดูแล้ว ถ้าเราดูนโยบายที่รัฐบาลเขียน ผมคิดว่าคงมาจากภายใต้กรอบของแนวนโยบายแห่งรัฐที่ปรากฏในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๖๘ ถึง มาตรา ๘๙ ถ้าผมจำไม่ผิด เพราะฉะนั้นอันนี้ การเขียนให้กว้าง ๆ จะได้เป็นลักษณะของการเปิดรับความคิดเห็นของสมาชิก รัฐสภา เพื่อที่จะนำความคิดเห็นไปหล่อหลอมปรับ ในขณะที่ยวกันไปจัดสรร เพื่อปรับงบประมาณ ปี ๒๕๔๐ ที่ผ่านมาให้สอดคล้องกับนโยบายที่ได้จัดทำขึ้น เป้าหมายสำคัญคือจะต้องสร้างความอยู่ดีกินดีให้กับประชาชน จะต้องดูแลพิทักษ์ในเรื่องของสถาบันหลักของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จะต้องทำกิจกรรมทุกกิจกรรมที่จะให้สถาบันนี้เป็นศูนย์รวมจิตใจของประชาชนชาวไทย สมานสามัคคีกันให้ได้ จะต้องดูแลทุกข์สุขของประชาชน อย่าให้ประชาชนภายในประเทศถูกชาวบ้านชาวช่อง คือ ต่างประเทศมารังแก นั่นก็คือในเรื่องของความมั่นคง ในเรื่องของการมีกำลังทหาร มีอาวุธยุทโธปกรณ์ที่เตรียมพร้อมสำหรับการดูแลปกป้องประเทศ ดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็น เรื่องที่รัฐบาลจำเป็นจะต้องกระทำทั้งสิ้น กระผมขออาจจะเรียนว่าในบ้านเมืองเรา ถ้าเราดูแล้วคนที่ประกอบอาชีพที่เป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ก็มีกลุ่มหลักอยู่ ๓ - ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มข้าราชการ กลุ่มแรงงาน กลุ่มที่ในขณะนี้ค่อนข้างจะมีบทบาท แล้วสามารถที่จะแอพอริช (Approach) เข้าถึงรัฐบาลได้เร็ว คือ กลุ่มที่ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งความจริงเป็นคนหยิบมือเดียว แต่มีผลกระทบแรงมากต่อทุกรัฐบาล แล้วก็การเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทุกอย่าง วิถีชีวิตค่อนข้างจะเปลี่ยนแปลงได้เร็ว แต่ชาวไร่ ชาวนา เกษตรกรนั้น ความจริงถ้าไปดูในแนวนโยบายรัฐบาลเราจะเห็นได้ชัดว่า รัฐบาลพยายามที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเป็นประโยชน์กับเกษตรกร การที่จะให้ถูกต้องแม่นยำ การที่จะหาที่ดินให้กับเกษตรกร เพื่อที่จะได้มีที่ทำกิน การช่วยเหลือในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งผมดูในนโยบายของรัฐบาลจะเห็นได้ชัดว่า พยายามทำ สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานไปถึงรัฐบาลตรงที่ว่า ความจำเป็นในเรื่องของการติดตามการปฏิบัติงานของราชการ หรือหน่วยบริการที่จะให้เกิดขึ้นกับประชาชน ไม่ว่าจะราชการ หรือหน่วยงานราชการ พ. ก. ส. หรือส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรนั้นจำเป็นจะต้องดูแลให้จงหนัก

๒๓๑

ร ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

รพีพร ๑๑๕/๒

เพราะจุดต่าง ๆ เหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความล่าช้า ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง
อะไรก็ตาม ในบางส่วนของเจ้าหน้าที่ ผมไม่ได้หมายความว่าทั้งหมด อันนี้ละครับ
จะเป็นปัญหากระทบ เพราะปัญหากระทบเกษตรกรส่วนใหญ่ การเรียกร้อง
ก็เรียกร้องลำบาก แล้วเขาก็มารวมเป็นกลุ่มเกษตรกรรายย่อย กลุ่มสมัครชา
คนจน มานั่งอดหลับอดนอนกันอยู่ที่นี่ เพราะฉะนั้นอันนี้ความจริงความตั้งใจของ
รัฐบาลทุกยุคทุกสมัย ต้องการชัดเจนที่จะช่วยเหลือชาวไร่ชาวนา ซึ่งเป็น
กลุ่มคนส่วนใหญ่ของประเทศ ให้เขามีรายได้ที่เพียงพอแก่การยังชีพ แล้วอันนี้
ผมคิดว่าจะต้องทำเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญ แม้กระทั่งในเรื่องของการแปรรูป
ผลิตภัณฑ์อาหารต้องทำ ผมอยากจะเรียกความจริงสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นศิลปวัฒนธรรม
สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นวิถีชีวิตของคน ในหลายเรื่องของดี ๆ ของไทย ผมอยากจะ
ให้ลองคิดไปถึงโครงการพระราชดำริทั้งหลายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
แม้กระทั่งโครงการหุบกะพงอะไรต่าง ๆ แนวทางเขาทำอย่างไร ปัญหา
ส.ป.ก. ที่เกิดขึ้น ถ้าหากว่าใช้แนวทางโครงการพระราชดำริจะเกิด
ประโยชน์อย่างไร -----

ความจริงตัวอย่างทั้งหลายมี ผมคิดว่าในบางอย่างที่มันดีควรจะได้เจริญ รอยตาม แล้วทำเออะครีบจะเกิดประโยชน์กับชาติบ้านเมือง ผมอยาก จะเรียนว่าในส่วนทางด้านอุตสาหกรรมในขณะนี้ ก็พยายามกันมากพอสมควร จุดหลัก ๆ ในความจริงในเรื่องของการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพ อันนี้ผมคิดว่าของเราก็อยู่ในระดับที่ดี ที่นี้ปัญหาต่าง ๆ คือปัญหาของเรา คือการที่ไปเกี่ยวข้องกับสมาชิกอื่น ๆ คือประเทศต่าง ๆ ที่ไปอยู่ภายใต้ องค์การการค้าโลก เวิลด์ เทรด ออแกนไนเซชัน (World Trade Organization) ไปเกี่ยวกับเรื่องทรัพยากรสิ่งแวดล้อมอะไรต่าง ๆ และเข้าไปพัวพันกัน ที่นี้ปัญหาตรงนั้นถ้าเราไม่แก้ไขเป็นระบบ เราไม่ขจัด เป้าวิถีทางราชการปฏิบัติงานของราชการให้ประสานสัมพันธ์ให้บูรณาการ กันให้ดีแล้ว ปัญหาต่าง ๆ ตามมาเออะครีบ เพราะฉะนั้นในแนวนโยบาย รัฐบาลที่เขียนว่าจะปฏิรูปจะดำเนินการเกี่ยวกับ เรื่องการบริหารราชการ แผ่นดินให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน อันนี้ผมคิดว่า น่าจะเขียนออกมาเป็นกิจกรรมที่เห็นเด่นชัด และทำให้เกิดประโยชน์ จริง ๆ และผมคิดว่าจะเป็นที่กำลังหนุนขึ้นไปได้ ผมอยากจะกราบ เรียน ท่านประธานว่า สิ่งที่น่าห่วงซึ่งชาวบ้านชาวนาเขาไม่รู้เรื่อง คือการ เล่นหุ้น การเล่นหุ้นผมอยากจะ เรียนต่อท่านประธานว่าเป็นอาชีพที่ ไม่มีมั่นคง ถ้าจริง ๆ แล้วผมไม่ถือว่าเป็นอาชีพ อาชีพจริง ๆ ที่มันคงคือ การทำไร่ทำนา การไปค้าขาย การไปทำสินค้าอุตสาหกรรม แต่เล่นหุ้น บางคนฉลาดไป ที่ยกขึ้นไปขึ้นมา การลงเพื่อที่จะทำธุรกิจเพื่อหาให้ได้ กำไรเพื่อที่จะมาสร้างความสำเร็จเติบโต ไม่ใช่อย่างนั้นก็มีบางคนไปเที่ยว ขึ้นไปขึ้นมาให้ไปหวงรีบเทคโนโลยีอะไรต่าง ๆ และมีปั่นป่วนขึ้นในชาติ บ้านเมืองอะไรเกิดขึ้น ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนจริง ๆ คือ อะไร อันนี้ผมอยากจะทำไว้เป็นหลักคิดสำหรับการที่จะทำประโยชน์ให้กับ ประชาชนเป็นส่วนรวม สิ่งที่ผมอยากจะทำจะลงมาในเรื่องการศึกษา ผมไม่ทราบว่า จะหมดเวลาหรือยัง

ประธานรัฐสภา : เหลืออีก ๑ นาทีครับ

นายโกวิท สุวิสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภา : ในส่วนการศึกษา ผมคิดว่าถ้าเป็นไปได้อยากจะให้ดำเนินการให้ลงไปสู่ระดับจังหวัด กระจายลงสู่ในระดับจังหวัดให้มากขึ้น ให้ประชาชนในท้องถิ่น ให้สถาบันทางสังคม เช่น วัด ผู้ปกครองอะไรต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วม

๒๓๓

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

กนกวรรม ๑๑๘/๓

ในการคิด มีส่วนร่วมในการพัฒนา รวมไปถึงในเรื่องของการที่จะดำเนินการเกี่ยวกับการปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น การจัดกิจกรรม การดูแล การดูแลลูกของเขาให้อยู่ในครอบครัวให้อยู่ในทิศทางที่เหมาะสม ให้เสริมสร้างหล่อหลอมให้เป็นคนดีให้ได้ ผลผลตกจะกราบเรียนท่านประธานว่า ในขณะที่ผมเป็นห่วงก็คงจะไม่เกิน ๑ นาที ผมเป็นห่วงตรงที่ว่าเด็กและเยาวชน ดัดยาเสพติดติดตามข้อมูลของ ที.ดี.อาร์.ไอ. (TDR I) หรือสถาบันวิจัยเพื่อ การพัฒนาประเทศ เด็กดัดยาเสพติด ๗๑,๗๙๐ คน ตัวเลขอย่างนี้ ผมคิดว่า ในขณะที่อาจจะถึงแสนแล้วก็ได้ เพราะว่าตัวเลขนี้คือเป็นตัวเลขปลายปี ๒๕๓๘ ถ้าสถาบันทางสังคมผู้ปกครองอะไรต่าง ๆ ช่วยกันหล่อหลอมหากิจกรรม ที่จะ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนแล้ว มาตราการในการป้องกัน จะดีกว่ามาตราการในการปราบปราม งบประมาณควรจะมาใช้ประโยชน์ เพื่อจัดกิจกรรมที่เหมาะสมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มากขึ้นกว่านี้ ดีกว่าที่จะทุ่มเทไปในเรื่องของการปราบปราม ก็คงจะแด่ก่อน ขอขอบคุณมาก ท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : ขอบพระคุณครับ เทิดทูนอาคม คุณชาติวีศรีครับ ช่วยกรุณาประสานงานกับฝ่ายประสานงานนัดหนึ่งกระผมจะได้จัดลำดับได้ นายชาติวี พิริยะกิจไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชาติวี พิริยะกิจไพบูลย์ ส.ส. อุบลราชธานี พรรคชาติไทย ผมรอตั้งแต่เช้าแล้วครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : เดี่ยวคุณอาคมเสร็จแล้วผมถึงว่าขอความกรุณา เพราะว่า เราได้ตกลงว่าให้

นายชาติวี พิริยะกิจไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ตกลงว่าคุณอาคมเสร็จแล้วผมไปใหม่ครับ

นายอาคม เอ่งล้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : คุณชาติวี ก่อนนะครับ เห็นใจเพราะรอตั้งแต่เช้า

ประธานรัฐสภา : ทางคุณอาคมตกลงจะให้คุณชาติวีก่อนไปใหม่ครับ คืออย่างนี้ครับคุณชาติวี เพื่อให้มันได้เป็นไปตามที่เราได้ปฏิบัติมา ๒ วัน ก็คือว่า ทางพรรคชาติไทย พรรคประชาธิปัตย์จะประสานมาว่าลำดับใครจะพูด ผมเห็น คุณชาติวีก็ยกมือผมไม่อยากจะยกมือหลายครั้ง ถ้าหากตกลงกันได้ก็ โอ.เค. ถ้าตกลง

๒๓๔

ร ๗/๒๕๓๙ (ส. ๑)

กนกวรรณ ๑๑๕/๓

ไม่ได้ก็ไม่เป็นไร ผมจะชี้คุณมีสิทธิจะพูดอยู่แล้ว แต่ว่าถ้าเพื่อช้อยดกลางเรายังยืนอันอยู่
คุณก็กรุณาจัดตามลำดับก็แล้วกันครับ เปีญครับคุณอาคม ในระหว่างที่คุณอาคมพูด
ช่วยประสานงานหน่อยนะครับ

- ๑๑๖/๑

๒๓๕

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ภาวดี ๑๒๖/๑

นายอาคม เ่องฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) :

ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม อาคม เ่องฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมและคณะ ประมาณ ๖ คน จะขออนุญาตทำหน้าที่วิจารณ์นโยบายของรัฐบาลนี้ ในเรื่องของนโยบายข้อ ๓.๕ เป็นนโยบายด้านการขนส่งและการสื่อสาร ในส่วนของผม ท่านประธานครับ ผมจะวิจารณ์นโยบายด้านการสื่อสารเป็นหลัก เพราะฉะนั้นถ้าท่านรัฐมนตรีอยู่ในสภานี้ถ้าจะกรุณามานั่งฟังด้วยก็จะเป็นประโยชน์ มีคำพูดตลอดระยะเวลา ๓ วันอยู่ค่าหนึ่งในสภานี้ ว่านับแต่ต้นไปประเทศไทยถึงเวลาแล้วที่ประชาชนจะได้ยุติกันดี ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าคำนี้เป็นความหมายที่ดี แต่ส่วนว่าประชาชนในชาติจะได้ยุติกันดีมากน้อยแค่ไหนอย่างไรหรือว่าคนในรัฐบาลหรือหัวหน้ารัฐบาลจะยุติกันดีแต่ฝ่ายเดียวนั้น ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องแสดงความสามารถในเชิงบริหาร ท่านประธานครับ ผมอยากวิจารณ์นโยบายด้านการสื่อสาร ซึ่งรัฐบาลแถลงไว้ที่ดือนหน้า ๑๔ ตั้งแต่ข้อ ๓.๕.๕.๑ จนถึง ๓.๕.๕.๕ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการพัฒนาปรับปรุงและขยายบริการสื่อสารไปรษณีย์และโทรคมนาคมให้สามารถบริการประชาชนได้ทั่วถึงทั้งประเทศ เร่งรัดขยายบริการโทรศัพท์ให้มีจำนวนเพียงพอกับความต้องการ และขยายโทรศัพท์ทางไกลชนบทให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน เร่งรัดให้มีการเปิดเสรีเพื่อการแข่งขันในกิจการสื่อสารโทรคมนาคม บริการโทรศัพท์พื้นฐาน บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ และบริการสื่อสารโทรคมนาคมอื่น ๆ และข้อสุดท้ายนโยบายด้านสื่อสารก็คือว่า เร่งรัดให้มีแผนแม่บทการพัฒนากิจการโทรคมนาคมและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน

ท่านประธานครับ เมื่อเราพูดถึงเรื่องตรงนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า เพื่อจะทำความเข้าใจกับประชาชนและสมาชิกรัฐสภานี้ กระผมจำเป็นที่จะต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภาสักเล็กน้อย พูดถึงเรื่องสาระสำคัญที่สุดของแผนแม่บทโทรคมนาคมของประเทศเรา สาระสำคัญมีอยู่ ๒ เรื่องเท่านั้น เคนคริบท่านประธานในอนาคตผมเข้าใจว่าจำเป็นอย่างถึงที่จะตั้งดำเนินการอย่างนี้ ประการแรกก็คือว่า จะตั้งตั้งองค์กรกลาง องค์กรกลางที่ผมว่าไม่ได้หมายถึงองค์กรกลางที่เพิ่งดูแลการเลือกตั้งที่ผ่านมาในระดับ องค์กรกลางที่ว่าเป็นองค์กรกลางที่จะขึ้นมาทำหน้าที่กำกับและดูแลเรื่องโทรคมนาคมเป็นการเฉพาะ หรือจะเรียกว่าคณะกรรมการสื่อสารแห่งชาติ ซึ่งมีตัวอย่าง กสทช. โดยจะต้องตราเป็นกฎหมายเข้าสู่สภาในประเทศอื่น ๆ ก็มีครับท่านประธาน ยกตัวอย่างเช่นในประเทศสหรัฐอเมริกา ก็มีองค์กรเช่นว่านี้ เรียกว่า เอฟ.ซี.ซี. (FCC) ในประเทศอังกฤษก็มีเรียกว่า

โอบ. เอฟ. พี. จี. แอล. (OFPGI) เพราะฉะนั้นไม่ใช่เรื่องแปลกเลยที่ประเทศไทยจะมีองค์กรเช่นนี้ ในเรื่องที่ ๒ เนื่องจากว่าประเทศไทยของเรานั้นมีการผูกขาดในเรื่องของสื่อสารอยู่ ๒ องค์กร ถ้าเราจะดำเนินการเช่นนี้เราจะต้องยกเลิกสิทธิผูกขาดขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทย แล้วก็แปรรูป ๒ รัฐวิสาหกิจนี้เป็นบริษัทมหาชน เพื่อเปิดโอกาสให้บริษัทอื่น ๆ มีสิทธิเข้ามาแข่งขันได้โดยเสรี ตรงนี้ท่านประธานครับ ที่เป็นข้อห่วงใยของพวคมผมที่ผมจะกราบเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่รับผิดชอบเรื่องนี้ ก็คือว่าปัจจุบันนี้บริษัทที่ได้รับสัมปทานผูกขาด จากองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารนี้ ได้เข้ามาร่วมกับรัฐวิสาหกิจทั้ง ๓ ในลักษณะที่เรียกว่า เป็นสัญญาที่เรียกกันว่า บี.ที.โอ. (BTO) คือหมายความว่าเอกชนเป็นคนลงทุน แล้วโอนกรรมสิทธิ์ให้กับองค์การโทรศัพท์และการสื่อสาร แล้วเอกชนเป็นผู้บริหาร แล้วก็แบ่งสัมปทานกันเป็นรายได้ เขียนไว้ในสัมปทาน -----

๒๓๖

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ประทับปี ๑๑๗/๑

ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนกับท่านประธานว่า ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๘ ซึ่งจะเริ่มต้นในปี ๒๕๔๐ ถึง ๒๕๔๔ พูดไว้ชัดเลยว่าในอนาคตเมื่อถึงปี ๒๕๔๔ ประเทศไทย ประชาชนในชาติจะมีรายได้ต่อหัวต่อปีประมาณ ๕,๐๐๐ เหรียญสหรัฐต่อคนต่อปี คิดเป็นเงินไทยก็ประมาณ ๑๒๕,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี เมื่อถึงเวลานั้นความจำเป็นของการใช้โทรศัพท์จะมีมากถึง ๑๒ ล้านเลขหมาย เพราะฉะนั้นผมจึงเป็นห่วงว่า ในการดำเนินการทุกเรื่องของรัฐบาลนี้ ผมจำเป็นจะต้องตั้งข้อสังเกตไว้ก่อน ก่อนที่ผมจะตั้งข้อสังเกตซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ หัวใจของการอภิปรายของผมนั้น ผมขอทบทวนทราบไว้กับท่านประธานว่า ปัจจุบันนี้โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เราใช้กันอยู่นั้นเป็นระบบที่ผมคิดว่าจะกราบเรียนว่า องค์การโทรศัพท์ได้ให้สัมปทานไป ๓๐ ปี กับบริษัท เค.ไอ.เอส. (AIS) ผมคงไม่ต้องบอกนะครับว่า เค.ไอ.เอส. เป็นของทำนผู้ใด เพื่อนในสภานี้และประชาชนที่ฟังคงก็คงจะรู้ ได้รับสัมปทานไป ๓๐ ปี เป็นระบบความถี่ ๕๐๐ ซึ่งเป็นแอนาล็อก (Analogue) และระบบ จี.เอส.เอ็ม. (GSM) ซึ่งเป็นดิจิทัล (Digital) ได้ไป ๓๐ ปี ทำกำไรมหาศาล เพราะว่าเป็นลักษณะของการเริ่มธุรกิจสื่อสารที่เป็นในลักษณะผูกขาดอีกบริษัทหนึ่งครับท่านประธาน ได้สัมปทานไป ๒๗ ปี จากการสื่อสารแห่งประเทศไทย ได้แก่บริษัทยูคอม ในย่านความถี่ ๕๐๐ แบนด์ บี ซึ่งก็เป็นระบบแอนาล็อก และ ๑๕๐๐ พี.ซี.เอ็น. (PCN) ซึ่งเป็นระบบดิจิทัล ท่านประธาน ทั้ง ๒ บริษัทนี้ได้รับสัมปทานไปจากองค์การโทรศัพท์และการสื่อสารแห่งประเทศไทย แล้วในขณะที่มีความถี่ที่จะดำเนินการได้ต่อไปอีก คือความถี่ ๑๕๐๐ และ ๑๙๐๐ ท่านประธาน ที่ผมจำเป็นจะต้องยกตรงนี้ขึ้นมาเพื่อกราบเรียนกับท่านประธานและเพื่อนสมาชิกในรัฐสภานี้ว่า ด้วยข้อจำกัดของการเปิดบริการในเอกชน มาที่สัมปทานในเรื่องของระบบสื่อสารในประเทศในเวลานี้ มีความยุ่งยากซับซ้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มีความพยายาม พยายาม ๆ ก็คือว่า ความต้องการมีมากขึ้น แต่ว่าระบบนี้ไม่สามารถจะให้บริการเพิ่มมากกว่านี้ได้สักแล้ว เนื่องจากว่าประชาชนก็เริ่ม โทรกันไม่ติด ดังเป็นที่ทราบกันอยู่ ติดแล้วก็หยุดใช้บริการไม่ได้ ดังนั้นผมจึงกราบเรียนกับท่านประธานว่า ขณะนี้กำลังมีความพยายามที่จะจัดสรรผลประโยชน์ในด้านสื่อสารโทรคมนาคมให้กับกลุ่มทุนที่อุดหนุนพรรคการเมือง ดังที่ท่านประธานก็คงจะเห็นว่า ทั้งสิ่งเกิดของผมนี้ไม่ใช่เป็นข้อสังเกตที่เกินเลยความจริง มีการแย่งงานกันในการตรวจขนาดม มีการแย่งงานกันในการสื่อสาร มีการทะเลาะกันออกเป็นข่าวในสื่อมวลชน ข้อห่วงใยของผมตรงนี้ก็คิดว่า ผมตั้งข้อสังเกตว่าทำไมจึงจะต้องไปมุ่ง

๒๓๘

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ปีที่ ๑๑๗/๓

๙ ประเด็นในเรื่องของการแย่งงานกันในตรงนั้น ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรี
ที่ต้องรับผิดชอบ ผมก็พบความจริงว่า มีผลประโยชน์ ๓ เรื่องซึ่งเป็นเรื่องใหญ่
ที่จะเกิดขึ้น ผมขออนุญาตกราบเรียน ในฐานะที่เป็นสมาชิกที่จะต้องทำหน้าที่
ตรวจสอบรัฐบาล ขออนุญาตตั้งข้อสังเกตไว้ตรงนี้ก่อน

เรื่องแรก เป็นเรื่องของการติดตั้งโทรศัพท์พื้นฐาน หรือที่เรียกกันว่า
โทรศัพท์ประจำบ้าน มีประมาณ ๗ - ๘ ล้านเลขหมายหรืออาจจะถึง ๑๓ ล้าน
เลขหมายอย่างที่ผมกราบเรียนแล้ว ในขณะนี้ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
ฉบับที่ ๘ จะต้องทำเรื่องนี้ให้ได้ เพราะว่าประชาชนมีความต้องการ และมัน
เป็นความจำเป็น ใครจะได้ประโยชน์ ขณะนี้เป็นคู่สัญญาสัมปทานกันอยู่แล้ว
คือบริษัท ทีเอ (TA) และบริษัท ทีที แอนด์ ที -----

เพราะฉะนั้นตรงที่ท่านประธานครับ ที่ผมคิดว่าน่าจะเป็นความตั้งใจของคนใน
 รัฐบาลที่จะเข้าไปดูแลเรื่องนี้ เพราะว่าเรื่องนี้จะต้องดำเนินการ แล้วใคร
 จะได้ประโยชน์ ใครจะได้สัมปทานไปหรือว่าแบ่งกันระหว่าง ทีเอ และ
 ทีที แอนด์ ที ผมไม่อยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า มีข่าวไม่ว่าบริษัท
 บางบริษัทส่งคนของตัวเองเข้ามานั่งอยู่ในรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลจะต้องไปตรวจสอบ
 กันเองว่าเป็นใคร ท่านประธาน ในเรื่องที่ ๓ ซึ่งผมถือว่าเป็นเรื่องมหาศาลมาก
 ข้อห่วงใยของผมก็คือว่า ในเรื่องของโทรศัพท์เคลื่อนที่ โทรศัพท์เคลื่อนที่โดย
 คลื่นวิทยุความถี่ จี. เอส. เอ็ม. ๑๙๐๐ ซึ่งจะต้องเป็นปัญหาในอนาคตแน่ ๆ
 ถ้ารัฐบาลรีบร้อนดำเนินการเพื่อที่จะทำอย่างหนึ่งอย่างใดให้เกิดประโยชน์กับ
 พวกพ่อและตัวของรัฐมนตรีหรือตัวของรัฐบาลเอง ผมขออนุญาตกราบเรียน
 ข้อมูลดังนั้นครับ ท่านประธาน ระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ผมว่านั่นคือระบบ
 จี. เอส. เอ็ม. ๑๙๐๐ ใช้ความถี่ ๑๙๐๐ เมกะเฮิรตซ์ ถ้าส่ง ถ้ารับใช้
 คลื่นความถี่ ๑๘๘๐ ถึง ๑๙๐๐ เมกะเฮิรตซ์ แต่ถ้ารับเป็นโทรศัพท์มือถือจะใช้
 ความถี่ ๑๙๖๐ ถึง ๑๙๘๐ ปัญหาคืออะไรท่านประธานครับ ปัญหาคือว่าระบบ
 จี. เอส. เอ็ม. ๑๙๐๐ จะไปดีหรือจะไปความถี่ดีจะไปพาดพิงความถี่กันกับระบบ
 ไอ. เอ็ม. ที. (IMT) ๒๐๐๐ ตรงนี้ท่านประธานที่ผมตั้งข้อสังเกตและเดี๋ยวผมจะ
 กราบเรียนท่านประธานว่า ข้อมูลของผมมันมีข้อเท็จจริงมากน้อยแค่ไหนอย่างไร
 ในระบบ จี. เอส. เอ็ม. ๑๙๐๐ เป็นระบบเซลลูลาร์ ดิจิตอล (Cellular
 digital) ตามมาตรฐานยุโรป ผมบอกความถี่ท่านประธานแล้วนะครับ แต่ว่า
 ระบบ ไอ. เอ็ม. ที. ๒๐๐๐ นั้นเป็นระบบเซลลูลาร์ ดิจิตอลตามมาตรฐานสากล
 ของโลก หรือมาตรฐานของ ไอ. พี. ยู. (IPU) ตรงนี้ท่านประธานและเพื่อน
 สมาชิกคงจะนึกภาพออกนะว่าถ้าเราเลือกใช้ จี. เอส. เอ็ม. ๑๙๐๐ จะมีช่วง
 ความถี่ตรงนี้ แต่ว่าในขณะที่เดียวกันมีระบบอีกระบบหนึ่งเป็นระบบมาตรฐานโลก
 คือ ไอ. เอ็ม. ที. ๒๐๐๐ ที่นี้ ไอ. เอ็ม. ที. ๒๐๐๐ เป็นมาตรฐานของ ไอ. พี. ยู.
 ไอ. พี. ยู. คืออะไร ท่านประธานครับ ไอ. พี. ยู. คือว่า องค์การชำนาญพิเศษ
 ของสหประชาชาติด้านโทรคมนาคม มีสมาชิกในโลก ๑๖๐ ประเทศ และใน
 จำนวน ๑๖๐ ประเทศนั้น มีประเทศไทยรวมอยู่ด้วย ท่านประธานครับ ผม
 ขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานว่าใน ๑๖๐ ประเทศนั้น มีประเทศไทย
 เป็นประเทศสมาชิกด้วยและเขาได้มีการเซ็นสัญญากันไว้แล้วว่าประเทศไทย
 จะต้องใช้ระบบ ไอ. พี. ยู. นี้อีก ๘ ปีข้างหน้า นั่นก็คือว่าในปี ค.ศ. ๒๐๐๐
 ประธานรัฐสภา : หมดเวลาเดี๋ยวผมให้ต่ออีก ๑ นาที

นายอาคม เ่องฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) :

ท่านประธานครับ เมื่อผมเปรียบเทียบกับ ๓ ระบบนี้ ขณะนั้นผมเป็นห่วงว่ารัฐบาลกำลังดำเนินการที่จะเอาระบบ จี.เอส.เอ็ม. นี้ไปให้กับบริษัท เค.ไอ.เอส. ท่านประธานครับ ในวันจันทร์ที่จะถึงนี้ผมทราบว่า จะเริ่มต้น เริ่มต้นในการที่จะให้กับบริษัท เค.ไอ.เอส. ได้สัมปทาน จี.เอส.เอ็ม. โดยไม่มีการประมูล คือให้ความถี่ไปเลย ๗ ครั้ง ๆ ไปเลยโดยที่รัฐบาลไม่ได้ประโยชน์อะไร ตรงนี้ที่เป็นหลักห่วงใยที่ผมขอท้วงทราบบริเวณกับท่านประธานว่า ถ้าทำอย่างนี้เท่ากับบริษัท เค.ไอ.เอส. จะได้เปรียบและจะเป็นการเอาเปรียบประเทศอย่างมากเลย เพราะว่าได้ไปโดยที่ไม่ต้องมีการเปิดประมูลใหม่ เพราะอ้างว่าเห็นระบบเดิมแล้ว เค.ไอ.เอส. เมื่อได้ไปแล้วผมก็เข้าใจว่าจะทำให้ประเทศไทยไม่สามารถที่จะเข้าไปสู่ระบบสากลดังที่ผมทราบบริเวณได้ในวันข้างหน้า คิดว่า จี.เอ็ม.ที. ๓๐๐๐ เพราะว่า จี.เอ็ม.ที. ๓๐๐๐ นั้น เป็นระบบที่ใช้โทรศัพท์ทั่วโลก ท่านประธานครับ มันจะได้รับความเป็นธรรมได้อย่างไร ถ้าให้เฉพาะ เค.ไอ.เอส. ไปยกย่องเดี่ยว ผมถามท่านประธานว่า แล้วบริษัทยูคอมที่เขาทำสัญญาับรัฐบาลอยู่จะได้ไหม บริษัทเอกชนอื่น ๆ ละครับ ท่านประธานครับ ที่เราบอกว่าเราจำเป็นที่จะต้องเอาแผนแม่บทมาใช้ เราจะต้องกระจายให้ ๓ องค์การโทรศัพท์และการสื่อสารเป็นบริษัทมหาชนแล้วเปิดการแข่งขันเสรี แล้วให้คนเข้ามาแข่งขันกันจำนวนมากและที่สำคัญที่สุดคือว่า ระบบใหม่ที่เป็นระบบสากลของโลกนั้นเป็นระบบที่จะสามารถทำให้ประชาชนได้ประโยชน์ เพราะว่าสามารถเชื่อมโยงได้กับประชาชนทั้งชาติ ท่านประธานครับ วันจันทร์ที่จะถึงนี้ เราจะตามไปดู ถ้ามีการดำเนินการในลักษณะที่ไม่โปร่งใส เราจะตามไปดูและเราจะเปิดโปงกับสื่อมวลชน ท่านประธานครับ ไม่ใช่ฤดูกาลของการเทศกาล เพราะถ้าเทศกาลกันตรงนี้เป็นการถอนทุนคืนและเป็นการเทศกาลกันนอกฤดูกาล ผมทราบบริเวณกับท่านประธานว่านี่คือบัลลังก์ไทย แม้ว่าผมจะมีเวลานับจำกัด แต่ผมอยากจะทราบบริเวณกับท่านประธานว่าหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านหรือหัวหน้าพรรคของผมได้ทราบบริเวณไปเมื่อบริเวณนี้ว่าท่านประธานครับ ท่านจะเห็นว่ามหาเศรษฐีอันดับโลกติดอันดับโลกได้เพราะการทำโทรศัพท์ เพราะการทำสัมปทานเช่นนี้ซึ่งถือว่าเป็นการสัมปทานผูกขาด

ประธานรัฐสภา : หมดเวลาครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) :

ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่มหัศจรรย์ ผมขออนุญาตสรุปท่านประธานว่า ผมจะตามไปดูว่ารัฐมนตรีคนใดจะดำเนินการ เช่นที่ผมกล่าวหา จะได้รู้กันว่าบริษัทใด ที่ไหนใคร ใครเป็นคนรับนโยบายนั้นมา ประเทศไทยไม่ใช่บริษัทจำกัดของรัฐมนตรีหรือของนายกรัฐมนตรีแต่เพียงผู้เดียว ประเทศไทยควรจะเป็นบริษัทมหาชนที่ประชาชนทั้งชาติ ๖๐ ล้านคนเป็นผู้ถือหุ้น และจะต้องมีหุ้นเท่า ๆ กัน ผมจะตามไปดูถ้าท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาลของท่านเอาบริษัทประเทศไทยจำกัดของพวกผมไปทำปู้ยี่ปู้ยำ ท่านประธานผมกราบเรียนกับท่านประธานว่า ท่านจะต้องพบกับพวกผม ผมไม่อยากจะใช้คำแรง ๆ ว่า จะต้องข้ามศพพวกผมไปก่อน ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปเชิญคุณกัญญาครับ

นางอัญญา วานิช เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ภูเก็ต) :

เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน กัญญา วานิช เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์ หลังจากที่ดิฉันได้รับคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ซึ่งทางสภาได้ส่งไปให้ ก็ได้ใช้เวลาที่มืออยู่นั้นพยายามอ่านและวิเคราะห์นโยบายของรัฐบาลชุดนี้ คงต้องขอรับความจริงว่าดิฉันคิดว่านโยบายชุดนี้นั้นเหมาะสมหรือเปล่า ดูว่านโยบายชุดนี้นั้นจะสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงหรือเปล่า และดูว่านโยบายฉบับนี้จะสามารถเอื้ออำนวยประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติและประชาชนได้มากน้อยขนาดไหน แต่ต้องขอรับความเป็นจริงว่า หลังจากที่อ่านไปพลงแล้ว วิเคราะห์ไปพลงแล้วนั้นปรากฏว่าดิฉันค่อนข้างผิดหวัง นโยบายฉบับนี้ค่อนข้างกว้าง เลื่อนลอย และยังค่อนข้างจับต้องไม่ได้ เข้าไปทุกที่ จึงเกิดคำถามที่ต้องการคำตอบจากสมาชิกในรัฐสภาแห่งนี้หลายข้อหลายประเด็นด้วยกัน ดิฉันคงต้องขออนุญาตท่านประธานเริ่มไปด้วยเรื่องของนโยบายทางด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายในเรื่องของการเงินการคลัง รัฐบาลเขียนไว้ในข้อ ๓.๑.๕ ว่าจะแก้ไขปัญหาการขาดดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดให้มีระดับต่ำลง ตกลงขอรับความเป็นจริงอีกว่า ในภาวะขณะนี้ภาวะเศรษฐกิจของบ้านเรานั้นอยู่ในสภาวะที่น่าเป็นห่วงค่อนข้างยิ่ง จำเป็นที่จะต้องอาศัยการแก้ไขที่เป็นระบบ ที่มีฝีมือและมีความจริงใจแล้วต้องการการเร่งรัดที่มีความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับนักลงทุนให้ได้ ท่านประธานการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศไทยเราในปีนั้นสูงมากสูงถึง ๘.๕ เปอร์เซ็นต์ คิดเป็นเงินราว ๆ ลีด ๓๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เกือบ ๔ แสนล้านบาท

และหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้เกิดการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดนั้นคือ เรื่องของการขนส่งทางน้ำหรือการขนส่งทางทะเลนั่นเอง แต่ข้อนี้ดิฉันพลิกกลับมาดูนโยบายของรัฐบาลในเรื่องของการขนส่งทางน้ำ ๓.๕.๒.๓ ปรากฏว่ารัฐบาลเองเขียนไว้เพียงสั้น ๆ เท่านั้นว่า ส่งเสริมการพาณิชย์นาวีอย่างจริงจัง พื้นฟูระบบการขนส่งชายฝั่งทะเล เท่านั้นจริง ๆ ดิฉันเลยตั้งคำถามในใจว่า รัฐบาลชุดนี้ทราบไหมคะว่าในปีหนึ่ง ๆ นั้นประเทศไทยเราเองต้องสูญเสียเงินตราออกไปสู่กลางเรือต่างชาตินั้น ปีหนึ่งตกประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านเขียนนโยบายของท่าน กับการแก้ไขปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท เพียงประโยคเดียวเท่านั้น ดิฉันเลขไม่เข้าใจว่าเพราะอะไร เพราะท่านไม่เข้าใจเรื่องทางน้ำ เพราะท่านไม่สนใจ หรือเพราะอะไรกันแน่ มันถึงเล็กจนลดยกกันได้ขนาดนี้ ท่านประธาน ดิฉันคงต้องกราบเรียนว่าการค้าระหว่างประเทศในขณะนั้นของโลกนั้น กว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ต้องอาศัยการขนส่งทางทะเล และนานาประเทศทั่วโลกต่างใฝ่ฝันที่อยากจะมีเครื่องมือทางการขนส่งทางทะเล เป็นของตนเอง แต่มีเพียงไม่กี่ประเทศทั่วโลกเท่านั้นที่สามารถที่จะมีศักยภาพทางภูมิศาสตร์ ศักยภาพที่สามารถจะสร้างเครื่องมือทางการขนส่งทางทะเลได้ด้วยตนเอง และประเทศไทยนั้นเป็นหนึ่งในประเทศไม่กี่ประเทศเท่านั้น เรามีศักยภาพสูงทางภูมิศาสตร์ที่สามารถจะทำเครื่องมือขนส่งทางทะเลได้ด้วยตนเอง เรามีภาคเอกชนที่มีความสามารถในการที่จะทำการขนส่งทางทะเลได้เป็นอย่างดี -----

แต่เราอาจฝึกนักสำหรับการที่จะให้รัฐบาลมาวิวิสัยทัศน์หรือมีความสนใจในการที่จะจัดการ เรื่องของกองเรือไทย กองเรือพาณิชย์ไทยให้ทันเท่าเทียมกับนานาประเทศเขา หากจะถามดิฉันว่าแล้วถ้าเกิดเรามีกองเรือไทยเป็นของตนเองนั้นจะเป็นประโยชน์อะไรกับประเทศชาติบ้าง คงพูดพอสรุปได้อย่างนี้ว่า

ประการแรก ถ้าเรามีกองเรือพาณิชย์ไทยเป็นของตนเองนั้น เรามีอำนาจต่อรองตะ เพราะที่ทุกวันนี้เราขาดการขนส่งทางทะเลนั้นกว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ตกอยู่ในมือของกองเรือต่างชาติแทบทั้งสิ้น กองเรือไทยสามารถที่จะเฉลี่ยรายได้จากการขนส่งทางทะเลมาได้เพียง ๙.๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เงินตรงนี้วิ่งไหล เราไม่มีอำนาจต่อรอง กองเรือต่างชาติสามารถที่จะขึ้นค่าระวางเรือได้โดยอัตโนมัติ สามารถที่จะกำหนดเส้นทางการเดินเรือของเขาได้ สามารถที่จะขึ้นค่าบริการได้ โดยที่ผู้ส่งออกสินค้าของเราไม่มีอำนาจต่อรองใด ๆ ทั้งสิ้น ผู้ใช้บริการไม่มีอำนาจต่อรอง แล้วแยกจากนั้น หากเรามีกองเรือ เป็นของตนเองนั้น เราสามารถที่จะพัฒนาการส่งสินค้าออกได้ เราสามารถที่จะลดต้นทุนการผลิตสินค้าของเรา เพื่อไปแข่งขันกับนานาประเทศได้กว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์เหมือนกัน การล่าเหยื่อสินค้าออกไปสู่ต่างประเทศนั้น ในเมื่อเราต้องอาศัยกองเรือต่างชาติแล้ว เขากำหนดเส้นทางขึ้นมา เราจะต้องขนถ่ายรับช่วงกัน ต้องแวะตามท่าเรือต่าง ๆ มากกว่า ๑ แห่งไม่ว่าจะแวะที่สิงคโปร์ ที่ญี่ปุ่น ที่เกาหลีใต้ เป็นต้น ตรงนี้ทำให้ผู้ส่งออกสินค้าของเราจะต้องเสียค่าระวางเรือเพิ่มขึ้น เงินตราไหลออกไป มีหลายประเทศในโลก เช่น อเมริกา เกาหลีใต้ รัฐบาลให้การสนับสนุนกองเรือของตัวเอง ในการที่จะกำหนดเส้นทางให้กองเรือเหล่านั้นวิ่งไปตามเส้นทางที่เขากำหนด เพื่อจะส่งเสริมให้ผู้ส่งออกไปทางเรา มีทางเลือกที่ดีและเป็นการประหยัดค่าขนส่งทางทะเลด้วย ดิฉันคิดไปถึงขณะนี้ว่า เรามีกองเรือไทยที่มีคุณภาพ มีศักยภาพที่สูงขยายตลาดไปได้นั้น นอกจากจะประหยัดเงินตราต่างประเทศได้แล้ว เรายังจะสามารถรับสินค้าจากต่างชาติไปขนถ่ายสินค้าให้เขา แล้วนำรายได้กลับมาให้กับประเทศของเรา ตรงนี้น่าสนใจมากท่านประธาน และยังมีตัวเลขที่น่าสนใจ ดิฉันคิดว่าดิฉันคงจะต้องพูดตัวเลขที่น่าสนใจกับรัฐบาลชุดนี้ เพื่อจะหันกลับมาสนใจในเรื่องของกองเรือไทยบ้าง เขามีการคาดการณ์กันว่า ในปี ๒๕๓๕ หรือปี ๒๕๓๙ ถ้าเราต้องการแบ่งส่วนเฉลี่ยรายได้จาก ๙.๕ เปอร์เซ็นต์ที่นั่นมาเป็น ๑๑ เปอร์เซ็นต์สำหรับการขนส่งทางทะเลนั้น จะต้องมีการลงทุนเพื่อสร้าง

ระวางเรือไทยให้ได้อื่นมาถึง ๒.๒ ล้านเบส เวท ตัน (Base weight ton) ใช้เงินลงทุนประมาณ ๕,๖๐๐ ล้านบาท และในปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๕๕ ถ้าเรา จะต้องการสร้างส่วนเฉลี่ยรายได้ตรงนี้ให้ขึ้นมาถึง ๑๒ เปอร์เซ็นต์ เรา จะต้องสร้างกองเรือไทยของเราเพิ่มขึ้นมาด้วยเงินที่ลงทุนประมาณ ๕๒,๐๐๐ ล้านบาท จนกระทั่งถึงปี ๒๕๕๙ ถ้าเราต้องการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพ ในการที่จะเสีขรชชได้กลับมาสู่ประเทศเราให้ได้ถึง ๒๕ เปอร์เซ็นต์นั้น เงินลงทุน ๑๕๖,๐๐๐ ล้านบาท รวมเบ็ดเสร็จเกือบ ๑๐ ปีนี้ ถ้าเราลงทุน ประมาณ ๒ แสนล้านบาทนั้นท่านประชาชน สดุดทำยรายได้ที่จะกลับมาสู่ประเทศ เรานั้นประมาณ ๗ แสนกว่าล้านบาท ตัวเลขนี้ยังใหญ่มาก มันไม่ใช่ตัวเลขที่จะ ภาวว่า รัฐมนตรีจะได้ผลประโยชน์อะไรบ้างจากสิ่งเหล่านั้น จะได้อย่างไร จะได้เมื่อไร แต่มันเป็นการที่รัฐมนตรีที่มีมาคุมกระทรวงเหล่านี้ ดูแลเรื่องเหล่านี้ จะสามารถสร้างเกียรติประวัติ ผาถผลงานของตัวเองไว้ให้กับประเทศชาติได้ว่า ในปีหนึ่งนั้น ท่านจะสามารถทำรายได้กลับมาให้ประเทศชาติได้เท่าไร ท่านจะ สามารถสร้างกองเรือไทยให้ปรากฏจริงเป็นมรดกตกทอดถึงลูกหลานของเรา ได้หรือเปล่าต่างหาก ดิฉันคงต้องเรียนเสริมได้เพียงแต่แค่นี้ว่า รัฐบาลในสมัย ซึ่งท่านนายกฯ ชวน หลีกภัย เองได้เป็นนายกรัฐมนตรีอยู่นั้นเราได้วางแผน พัฒนากองเรือไทยขึ้นมาด้วยมาตรการหลายอย่าง เราต้องการส่งเสริมให้ ภาคเอกชนเข้ามาร่วมลงทุนเพื่อจะสร้างกองเรือไทยให้เจริญเติบโต ยกตัวอย่าง เช่น การชกเงินภาษี เราชกเงินอากรนำเข้าเรือที่จะมีน้ำหนักเกินกว่า ๑,๐๐๐ ตันกรอส (Ton gross) ขึ้นไป เป็นต้น เราชกเงินภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดา สำหรับลูกจ้างที่ขึ้นไปประจำเรือเดินขนส่งทางทะเลของไทย เป็นต้น เราคิดมาตรการที่จะให้ชกเงินภาษีรายได้นิติบุคคลสำหรับบริษัทเรือ ซึ่งเขาขายเรือเก่าไปแล้วตั้งใจจะซื้อเรือใหม่มาอย่างนี้เป็นต้น เป็นการเพิ่ม ปริมาณให้ชกลงทุนต่างพันมาสนใจที่จะสร้างปริมาณกองเรือไทยให้มาก ให้ทัดเทียม กับสิงคโปร์ ทัดเทียมกับญี่ปุ่น เป็นต้น นอกจากนั้นเรายังวาดและสร้างแผนพัฒนาการ ไปถึงการวางเส้นทางหลักต่าง ๆ ซึ่งสายการเดินเรือไทยควรจะเกิดขึ้น ในอนาคต เรากำหนดแม้กระทั่งประเภทแล้วก็ชนิดของเรือว่า กองเรือไทย ควรจะประกอบไปด้วยกองเรือประเภทใดบ้าง กองเรือคอนเทนเนอร์ (Container) กองเรือคอนเทนเนอร์ ฟีดเดอร์ (Feeder) กองเรือสำหรับ บรรทุกสินค้าเหลว บรรทุกสินค้าถ่วงเหล่านี้ เป็นต้น -----

เราคิดวางแผนมาตรการไว้ให้ เรียบร้อยแล้ว และในรัฐบาลชุดที่แล้วก็ได้ ส่วนต่อในมาตรการบางตัว ดิจิ้นจึงอยากจะทราบมากกว่าแล้วทำไมล่ะคะ ทำไม รัฐบาลชุดนี้ถึงไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องของการส่งเสริมพาณิชย์นาวี หรือว่า พูดถึง เรื่องของสายการบินเดินเรือแห่งชาติของประเทศไทยบ้าง สิ่งที่ดีจินตใจ แล้วอยากจะตั้งคำถามสงสัยไปอีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า ทำไมไม่มีการพูดถึงบริษัท ไทยเดินเรือทางทะเล จำกัด หรือที่เรียกว่า บทด. ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจของ กระทรวงคมนาคมแท้ ๆ และ บทด. นี้จะเป็นแกนหลักในการก่อสร้าง ขยายความเจริญเติบโตของกองเรือไทยให้มีคุณภาพได้ในอนาคต ดิจิ้นไม่ เข้าใจว่าทำไมไม่พูด รัฐบาลชุดนี้เขียนค่ะว่า ๓.๕.๓.๒ จะส่งเสริมและ สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสายการบินเพิ่มขึ้น จะปรับปรุงประสิทธิภาพในการ บริหารงานของสายการบินแห่งชาติให้มีคุณภาพในการให้บริการมากยิ่งขึ้น แต่ดิจิ้นไม่เห็น เลยค่ะว่ารัฐบาลชุดนี้จะ เขียนถึง เรื่องสายการบินเรือ แห่งชาติขึ้นมาบ้างเลย ตรงนี้จะเป็นประเด็นที่ดีจินตใจอยากจะถามไว้ และอยากจะ ทราบ เรียงต่อท่านประธานผ่านไปยังคงคะ รัฐบาลค่ะว่า จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะ ต้องสร้างสายการบินเรือแห่งชาติขึ้นมา ท่านต้องมีคำตอบค่ะว่า บทด. นั้น ท่านจะแปรรูปรัฐวิสาหกิจอันนี้หรือเปล่า จะให้บริษัทเอกชนมาร่วมลงทุน หรือเปล่า จะให้บริษัทเอกชนมาร่วมมือบริหารหรือเปล่า ไม่ใช่พอเปลี่ยน รัฐมนตรีท่านหนึ่งก็มีนโยบายเปลี่ยนไป ตรงนี้บางรัฐมนตรีขึ้นมามีปากจะ แปรรูปบ้าง รัฐมนตรีขึ้นมามีปากจะยุบ บทด. ทั้งไปเลย ตรงนี้เป็นการ สกัดกัน บทด. ให้เกิดการชะงักงัน เป็นการสกัดกันไม่ให้กองเดินเรือไทย เรา นั้นสามารถเจริญเติบโตได้เท่าที่ควร ทำให้เราล่าหลังในเรื่องของ การพัฒนาการส่งเสริมพาณิชย์นาวีอย่างแท้จริง ดิจิ้นจึงอยากจะทราบ เรียง ถามไว้กับรัฐบาลชุดนี้

ต่อไปตามนโยบายในเรื่องของการขนส่งทางน้ำ ข้อ ๓.๕.๓.๑ ท่านเขียนเอาไว้ค่ะว่า จะเร่งรัดให้มีการใช้ท่าเรือน้ำลึกในเขตพัฒนาชายฝั่ง ตะวันออกอย่างเต็มที่ ดิจิ้นอยากจะเรียงถามค่ะว่า เร่งรัดอย่างไร เร่งรัด การใช้แบบไหน ด้วยวิธีการอย่างไรบ้าง ต่อมาเขียนบอกว่าจะเร่งรัด การก่อสร้างและการศึกษาความเป็นไปได้ในการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกในพื้นที่ อื่น ๆ ที่เหมาะสม ตรงนี้เป็นประเด็นที่จะต้องถามในรายละเอียดว่า ท่านต้องการจะเร่งรัดการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกในพื้นที่อื่น ๆ ที่เหมาะสม ที่ไหนบ้างคะ เมื่อไรบ้าง ประเด็นที่ทางภาคใต้ถามว่า แล้วทางพื้นที่

ชายฝั่งทะเลภาคใต้ละคะ ฝั่งอันดามันกับฝั่งคว้าวไทยนั้น ท่านจะก่อสร้างท่าเรือ
 น้ำลึกที่จุดไหนแน่คะ ที่จังหวัดพังงา ที่จังหวัดกระบี่หรือที่จังหวัดไหน ดิฉันอยาก
 จะได้อำนาจตอบตรงนี้คะ เพราะว่าดิฉันเอง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ
 คนภูเก็ต ดิฉันก็อยากรู้ ประชาชนในพื้นที่ก็อยากรู้ ส.ส. ของจังหวัดพังงาก็ต้อง
 อยากรู้ เพราะประชาชนในพื้นที่ของจังหวัดพังงาก็อยากรู้ ส.ส. ที่กระบี่ก็
 ต้องการอยากรู้ เพราะประชาชนที่กระบี่ก็ต้องอยากรู้ เหมือนกันคะ ส.ส.
 ที่นครศรีธรรมราชก็อยากรู้ เพราะฉะนั้นเพื่อความกระจ่าง ดิฉันอยากจะให้
 รัฐบาลช่วยกรุณาตอบหน่อยคะว่าจะสร้างท่าเรือน้ำลึกในพื้นที่ตรงไหนบ้าง
 คุยอย่างไร แล้วถ้ายังไม่มีความชัดเจนสำหรับการสร้างเหล่านั้น เราจะได้รับคำตอบ
 เมื่อไหร่คะ สุดท้ายคะท่านประธาน ที่รัฐบาลเขียนไว้ว่าจะประสานความ
 ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการร่วมลงทุนสร้างและใช้ท่าเรือน้ำลึก
 ประเด็นตรงนี้น่าสนใจมากคะว่าท่านจะให้ความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
 ประเทศไหน ประเทศลาว ประเทศพม่าหรือว่าประเทศมาเลเซีย ตรงนี้
 เป็นประเด็นที่ต้องการคำตอบจริง ๆ นะคะ เพราะจะเป็นการสะท้อน
 วิสัยทัศน์ของท่าน จะสะท้อนให้เห็นคะว่า เราจะมีรายได้เปรียบเสียเปรียบ
 ในการขนส่งทางทะเลในขนาดของเราหรือไม่ ตรงนี้จะเป็นจุดสำคัญ
 ดิฉันใคร่จะเรียนถามทางคณะรัฐบาลหรือว่าท่านผู้รับผิดชอบคะว่า
 ที่ท่านตั้งใจว่าจะร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านลงทุนก่อสร้างท่าเรือแล้วจะใช้
 ท่าเรือน้ำลึกกันนั้น จะใช้ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร ท่านประธานคะ ด้วยเวลา
 ที่จำกัดคะดิฉันทราบว่าคุณประธานได้พยายามเตือนนะคะว่า ดิฉันคงต้อง
 กราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังคณะรัฐมนตรีคะว่าค่าแถลงนโยบาย
 ทลงท่านฉบับนี้จะติดตัวท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ติดตัวคณะรัฐมนตรีทั้งหมด
 ไปตลอดการบริหารประเทศ ค่าแถลงนโยบายฉบับนี้สะท้อนวิสัยทัศน์ของท่าน
 สะท้อนความจริงใจของท่านว่ามีให้กับประชาชน มีให้กับประเทศชาติมากน้อย
 ขนาดไหน อยากจะกราบเรียนว่าประเทศชาติของเรารอบขวามามากแล้วคะ
 ดิฉันคิดว่าหมดเวลาที่จะมากลนทุนคืน หมดเวลาที่เราจะมามองหาเด็ก
 เฟื่องแก่งกันแล้ว ดิฉันอยากให้คุณท่านช่วยกันร่วมกันคะ สร้างสิ่งที่ดี ๆ
 สิ่งใหม่ ๆ ทั้งไว้ให้ประชาชน แล้วก็ทั้งไว้ให้ลูกหลานเราต่อไปในอนาคตด้วย
 นี่คือคำวิงวอนที่ประชาชนฝากดิฉันกราบเรียนมายังรัฐบาลชุดใหม่คะ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณไพโรจน์

นายไพโรจน์ พัดโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม นายไพโรจน์ พัดโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ถึงแม้ตัวกระผมเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยแรก ภายในเวลาจำกัด แต่เนื่องด้วยนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงเอาไว้ ๗ สภาแห่งนี้ ตัวกระผมเองก็ยังมีพลังส่งสายทางประกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายข้อ ๓.๕.๓ การขนส่งทางอากาศ นโยบายข้อ ๓.๕.๓.๑ เร่งรัดการก่อสร้างและปรับปรุงสนามบินภายในประเทศ และระหว่างประเทศให้ทันสมัยตามความจำเป็นและเหมาะสม นโยบายข้อนี้ก็คล้ายกับนโยบายข้อ ๕.๕.๒.๑ ในสมัยรัฐบาลที่แล้วครับท่านประธาน แต่ต่างกันที่ว่า นโยบายข้อนี้สั้นกว่า ๘ บรรทัด เป็นการย่อความทำให้ขาดสาระสำคัญ สาระสำคัญที่ขาดมีความจำเป็นอย่างซึ่งจะต้องเห็นเอาไว้ให้ชัดเจน สาระสำคัญดังกล่าว

ประการแรก คัดนโยบายหนองงูเห่าหรือการก่อสร้างท่าอากาศยานกรุงเทพฯ แห่งที่ ๒ ตรงนี้ทุกรัฐบาลได้ระบุไว้อย่างชัดเจน แต่ภายในรัฐบาลนี้ ได้เขียนเอาไว้กว้างๆ ว่า จะเร่งรัดการก่อสร้างตามความจำเป็น และเหมาะสม ความจำเป็นของใครครับและเหมาะสมกับอะไร เหมาะสมกับใคร จึงเขียนแบบไม่แน่ใจ กล้า ๆ กลัว ๆ หรือท่านไม่แน่ใจว่าโครงการนี้จะผลิดันต่อไป

ประการที่ ๒ ผู้รับผิดชอบและควบคุมกำกับดูแลในโครงการนี้เป็นคนคนเดียวกับสมัยที่แล้ว ในปลาสมัยรัฐบาลที่แล้ว หลังจากที่มีการประกาศศุภเสภา ได้มีการประมูลการปรับปรุงที่ดินและถมทรายสนามบิน มีประกาศขึ้นให้มีการขึ้นซองประกวดราคา ผลปรากฏว่ามีการยื่นซองประกวดราคาดังกล่าว กล่าวขานกันว่าไม่มีความโปร่งใส เนื่องจากการประกวดราคาครั้งนี้ได้เขียนไว้เพื่อบุคคลหนึ่งคนเท่านั้น ซองขายในราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท พอเปิดซองออกมาซึ่งมีเงื่อนที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ประการแรก ผู้เสนอราคาจะต้องมีเอกสารแสดงผลงานการติดตั้งพี.วี.ดี. (PVD) ที่ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า พีวีเพริเทคเตด เวอร์ติคัลเดรน (Prefabricated vertical drain) ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีนะครับภายในประเทศไทย มีบริษัทหรือว่าผู้รับเหมาเพียง ๒ รายเท่านั้นที่ผ่านงาน

๒๕๖

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สุจิตรา ๑๓๓/๓

ด้านนี้มาก่อน เพราะฉะนั้นค่อนข้างที่จะชัดเจนว่าการประมูลครั้งนี้มีเพื่อใคร นอกจากนั้นระยะเวลาในระหว่างการประกวดราคาสั้นมากเพียงแต่ ๑ เดือนเท่านั้น ถือว่าเป็นการเอาเปรียบและเอื้อประโยชน์กับบริษัทที่ทราบเรื่อง และแบบในวราภละเอียด

ประการที่ ๓ ผู้รับจ้างก็ออกแบบอย่างเดียว แต่ตอนยื่นซองเสนอราคา ตั้งขึ้น ๒ ซอง คือซองเสนอด้านเทคนิคและซองเสนอราคา เหตุที่เกิดในครั้งนี้ได้ถูกส่งไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. สอบสวน และถูกกล่าวหาทันทีว่าแพงไป ถึง ๓,๐๐๐ ล้านบาท ราคาทราย ๑ ตันรถลี้บล้อตัก ๑๐,๐๐๐ บาท คิวละ ๑,๐๐๐ บาทเศษ เงินมากมายมหาศาลขนาดนั้น ผมไม่ทราบว่าเขาไปให้ใครๆ เอาไปใช้ในการเลือกตั้งหรือเปล่า ผมไม่แน่ใจ -----

นอกจากนั้นงบประมาณในการก่อสร้างสนามบินดังกล่าวเพิ่มขึ้นถึง ๙๓,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๙๗,๓๐๐ ล้านบาท เป็น ๑๙๐,๓๐๐ ล้านบาท ด้วยเหตุผลหลายประการและเงื่อนไขในเรื่องเวลา ตัวกระผมอยากทราบว่ารัฐบาลมีนโยบายในเรื่องนี้อย่างไร ที่จะไม่ให้ความเคลือบแคลงสงสัย ที่พี่น้องประชาชนเห็นว่า การประมูลครั้งนี้มันนอกมีใน ผลประโยชน์ท่านเองนี้จะเกิดขึ้นอีกไหมครับท่านนายกรัฐมนตรี้ เหตุผลครั้งนี้ การประมูลครั้งนี้ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน ส่งผลต่อศรัทธาของประชาชนที่มีต่อรัฐบาล ในขณะที่พี่น้องประชาชนกำลังจับตามองพวกเราอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระทรวงคมนาคม ในนโยบายข้อนี้เป็นนโยบายสั้น ๆ แต่ได้ซ่อนอภิมหาโปรเจกต์นิรันดรกาลเอาไว้ เป็นเรื่องที่รัฐบาลต้องกำกับดูแล ท่านประธาน

การก่อสร้างสนามบินภายในประเทศ อย่างเช่นที่จังหวัดกระบี่ จะมีการเร่งรัดให้ดำเนินการให้มีความสำเร็จภายในเร็ววันใช้ไหมครับ เพราะยิ่งช้ายิ่งแพง เป็นสิ่งที่พวกเรากำลังเป็นห่วง พอเปลี่ยนรัฐบาลใหม่ ยังไม่เริ่มที่จะได้ทำงาน มีข่าวทางสื่อมวลชนว่ามีการแย่งเป็นประธานศูนย์โครงการหนองงูเห่าขึ้น มีการตัดโครงการใหญ่ก่อน แบ่งงานกระทรวงคมนาคม ทำไหมครับท่านรัฐมนตรีฯ จึงเรียกแต่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมในโควตาของพรรคชาติพัฒนาไปปรึกษาด้วย ทำไหมครับ ทำไมท่านไม่เรียกท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ท่านอื่น เพราะการที่ท่านทำอย่างนี้จะทำให้ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ท่านอื่น ซึ่งมีความตั้งใจที่จะทำงานหมดกำลังใจ ประชาชนก็สับสนว่าใครกำกับดูแลควบคุมหน่วยงานไหนกันแน่ ตรงนี้ก็แปลกใจ อย่างไรก็ตามก็ตามตัวกระผมและพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ เรามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่เราได้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นคนหนุ่มไฟแรง เป็นวิศวกรมือเยี่ยม มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์สูงในวงการขนส่งและการก่อสร้างเป็นรัฐมนตรีว่าการฯ และนอกจากนั้นท่านเป็นคนมีเกียรติ มีอนาคตทางการเมืองที่ยาวไกล และผมดีใจยิ่งขึ้น เมื่อพบว่าท่านประกาศต่อพี่น้องสื่อมวลชนว่าท่านจะทำงานอย่างไรบ้างและสละตนรับผู้รับเหมาประจักษ์วิศว์ ผมชื่นชม ชื่นชมท่านด้วยความจริงใจครับ ผมทราบว่าท่านจะรับผิดชอบโครงการประมูลถมทรายหนองงูเห่า ผมขอปรบมือให้ท่าน ถึงแม้ผมจะเป็นฝ่ายค้าน เพราะผมคิดว่าการกระทำของท่านจะประหยัดเงินตราของพี่น้องประชาชนไปถึง ๓,๐๐๐ ล้านบาท

นอกจากนั้นท่านประธานครับ การตั้งบริษัทไทย แอร์ คาร์โก้ ก็ไม่เหมือนอย่างที่คิด สืบเนื่องจากสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือว่าสภาพัฒน์ฯ

และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๙ เพื่อเป็นการส่งเสริมศักยภาพ การส่งออกของสินค้าไทย และเพื่อสนับสนุนในการเป็นศูนย์กลางขนส่งทาง อากาศ เกิดโครงการจัดตั้งบริษัทไทย แอร์ คาร์โก้ ขึ้น ตามมติคณะรัฐมนตรี ที่ได้อนุมัติไปแล้ว ปรากฏว่ามีทุนจดทะเบียน ๑,๐๐๐ ล้านบาท มีการบินไทย จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นใหญ่ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พนักงานการบินไทย ๕ เปอร์เซ็นต์ บริษัท ซี.ที.ไอ. จำกัด ๒๖ เปอร์เซ็นต์ ธนาคารทหารไทย บริษัทเงินทุน หลักทรัพย์นวัตกรรมกิจ จำกัด อย่างละ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ และสมาคมผู้ส่งออก สภาคนผู้ขนส่งสินค้าทางอากาศ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ตรงนี้เป็นที่ถกเถียงกันมากว่า ใครควรจะมีเปอร์เซ็นต์มากกว่าใคร และนอกจากนั้นทางรองประธาน คณะกรรมการบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) บอกว่าการประชุมบอร์ด (Board) การบินไทยเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ที่ผ่านมา ทราบเรื่องการจัดตั้ง บริษัทดังกล่าว แต่เรื่องไม่ได้เสนอให้บอร์ดพิจารณา เป็นแต่เพียงการรับทราบ ทางกระทรวงการคลังก็เช่นเดียวกัน บอกว่าไม่ทราบ ไม่ได้รับการพิจารณา อนุมัติ-----

เพราะฉะนั้นยังเป็นที่ยังคาใจกันอยู่ ประโยชน์ตรงนี้มีมหาศาลครับ มีการชิงไหวชิงพริบ และนโยบายของรัฐบาลที่ชัดเจนในการกำกับดูแลเป็นอย่างดี และนอกจากนั้นนโยบาย ข้อ ๓.๕.๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสายการบินเพิ่มขึ้น ตรงนี้เป็นเรื่องของสายการบินที่ ๒ ข้าราชการบอกว่าตอนนี้ยังไม่มีคนของรัฐบาล แต่ต่อไปก็ไม่ทราบ

ประธานรัฐสภา : กรุณาสรุปครับ หมดเวลาพอดี

นายไพโร พัฒโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) :

อีกนิดเดียวท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญสรุปเลยนะครับ

นายไพโร พัฒโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) :

เพราะต้องการประหยัดเงินให้ประเทศชาติเป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท แผนวิสาหกิจการบินไทย อย่างที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านบอกว่า มีการกำลังจะจัดซื้อเครื่องบินโดยสาร ๒๑ ลำ ถ้าเปรียบเป็น ดินเนอร์ (Dinner) อาหารค่ำงบประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ค่าคอมมิชชั่น (Commission) จะตกประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๗,๐๐๐ ล้านบาท นี่เป็น แอดเวอร์ไทเซอร์ (Advertiser) ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ของเงินงบประมาณจาก ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท จะตกประมาณ ๔๒,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้เป็น ออนเค (On K) และมีของหวานอีกเกี่ยวกับพวกอุปกรณ์ ส่วนควบ เช่น แก้อัดตัวละ ๗๐,๐๐๐ - ๑ แสนบาท ซื้อเครื่องบิน ๒๑ ลำ ลำละ ๓๐๐ ที่นั่ง แก้อัดตัวละ ๑๐๐,๖๓๐ บาท ตรงนี้อะยากถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมตลอดจนท่านนายกรัฐมนตรีว่า เงินเป็น ๑ แสนล้านบาท จะซื้อขายกันอย่างไร จะจ่ายกันอย่างไร จะใช้วิธีเคาน์เตอร์เทรด (Countertrade) ได้ไหม เอาสินค้า เข้าแลกได้ไหม เป็นสินค้าต่างตอบแทน ในภาวะที่เราขาดดุลบัญชีเดินสะพัดอย่างมหาศาลอย่างที่ท่านชารินทร์ได้พูดเอาไว้ และเก็บเงินไปทำประโยชน์อย่างอื่น ท้ายที่สุดกระผมจะขอสรุป ท่านประธาน เนื่องจากว่าท่านนายกฯ ได้บอกแล้วว่า ท่านจะสถาปนาความเชื่อมั่นในทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม หุหุหุหุหุหุหุหุ นอกจากนั้นท่านจะบอกว่ารัฐบาลจะมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและซื่อถือประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน เป็นเป้าหมายสูงสุด กระผมไม่กล้าถามท่านครับ ผมเป็นเด็ก ผมขอฝากเรียนถามฯ ณา นายกรัฐมนตรีแทนกระผมด้วย เพราะผมกลัวท่านจะรักผมเหมือนรักคุณพรรคพล อยากจะถามท่านด้วยว่า สิ่งที่ท่านพูดไว้นั้น ท่านคิดว่าประชาชนเชื่อท่านไหม ขอคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไป เชิญคุณชาติทวี

นายชาติทวี พิริยกิจไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :

ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ชาติทวี พิริยกิจไพบูลย์ พรรคชาติไทย จังหวัดอุบลราชธานี ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน เป็นอย่างสูงที่ได้ให้โอกาสผมได้ขึ้นมาพูด จริง ๆ ผมก็เห็นคุณอาคม สปอร์ต (Sport) หลีกทางให้ ผมก็เลยบอกว่า น้ำใจนักกีฬาที่ต้องแบ่งกันไป ก็นึกว่าจะไม่ได้พูดรอมานตั้งแต่เมื่อวาน ผมคงต้องมาพูดเกี่ยวกับเรื่องทั้งการคมนาคม และด้านการเกษตร การคมนาคมนั้น ตามแผนตามนโยบายที่รัฐบาลได้ประกาศ ต่อสภาแห่งนี้ ท่านคงจะสร้างแต่ถนนเชื่อมระหว่างจังหวัดกับ เมืองหลวง แล้วถนนชนบทละ ท่านจะทำอย่างไร จะไม่สร้างใหม่ ผมอยากจะถาม ท่านนายกฯ คนอีสาน ไปไหนไม่ทราบครับ ท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ผมนึกว่าท่านจะอยู่ฟัง อยู่ฟังเสียงจากตัวแทนของพี่น้องประชาชน ผม ชาติทวี พิริยกิจไพบูลย์ มาจากอุบลราชธานี ท่านเข้าไปบอข อุบลราชธานี ท่านเห็นครับ สภาพถนนหนทางเป็นอย่างไรบ้าง และขณะนี้ผมต้องขอตั้งไว้นิดหนึ่งว่า มีการ ก่อสร้างถนนสายหนึ่ง ท่านประธานคงจะทราบดี ผมเคยพูดในสภาแห่งนี้ ครั้งหนึ่งแล้ว คือถนนสายท่าโพธิ์ - ศรีน้ำจืด ผากผ่านไปถึงรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคมด้วยครับ ท่านแย้งกันเหลือเกินครับ ใครอยากจะเป็นรัฐมนตรีนั้น ใครอยากจะเป็นรัฐมนตรีนี้ แล้วเวลาประชุมทำไมไม่มานั่ง มานั่งฟังเสียงประชาชน บ้างสิครับ ฟังเสียงเขาจะพูดกันอย่างไร เขาเดือดร้อนกันอย่างไร เขาจะทำได้ อย่างไรบ้าง หรือว่าไม่สำคัญ ล้างไรก็ได้เป็นแล้ว เห็นแย้งกันนักแย้งกันหนา ถนนสายท่าโพธิ์ - ศรีน้ำจืด ผมจะขอกราบเรียนว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการคมนาคม ท่านเพิ่งจะเข้ามาจับงานใหม่ และท่านก็คงจะเคยเป็นผู้รับเหมามาก่อน ขอให้ จิบตาคุณถนนสายนี้ครับ สายท่าโพธิ์ - ศรีน้ำจืด เขาก่อสร้างกันอย่างไร -----

ผมเคยพูดกับอธิบดีกรมทางหลวงมาแล้ว เขาบอกนั่นสมัยที่ท่านพูดนั้นเป็นสมัยโบราณก็เพราะสมัยโบราณมันถึงจะได้อยู่กับถึงขนาดนี้ เทคโนโลยีสูง ๆ มันใช้ไม่ได้ทำแบบมันง่าย ผมว่าโปรเจคท์ แต่ละคนที่ไปคุมงานถ้าชี้ เกียงจลมันทิ้งแล้วก็ย้ายคนใหม่เข้าไป เอากันให้มันแน่น ๆ หน่อยถนนจะได้ทนทาน ไม่ใช่คิดจะสร้างอย่างไรก็สร้าง เล่นกันทั้งกลางวันกลางคืนฝนจะตก แดดจะออกไม่เกี่ยวเอาอย่างนี้หรือครับ งบประมาณเป็น เงินภาษีของพี่น้องประชาชน ให้มันคุ้มค่าน้อยสิครับ ๒๐๐ - ๓๐๐ ล้านบาท นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่ผมจะขอทราบฝากท่านประธานด้วย และถนนเข้าสู่หมู่บ้านในนโยบายของท่านไม่ได้พูดชัดเจนพูดรวม ๆ ไว้ ผมทราบบ่นนโยบายเหล่านี้ลอกจากของรัฐบาลที่แล้ว ถึงจะย่อลงเล็กน้อยก็เข้าใจ แต่ว่าท่านไม่พูดให้มันชัดเจนว่าท่านจะทำอย่างไรบ้าง ท่านไม่พูดรวม ๆ เป็นรัฐบาลที่สร้างภาพหรืออย่างไร เรื่องเหล่านี้พี่น้องประชาชนเขาคอยฟังข่าว ฟังว่านายกฯ คนอีสานจะทำอย่างไร จะพัฒนาอีสานในรูปแบบไหน ผมจะฝากสั้น ๆ ไว้แค่นี้แล้วก็สาธุด้วยครับว่าอย่าให้มีแบบสายทำพิธี - ศรีน้ำจิต ผมจำชื่อบริษัทไม่ได้บริษัทอะไรไม่ทราบที่สร้างถนนสายนี้ ทำแบบมันง่ายเงิน ๒๐๐ - ๓๐๐ ล้านบาท โยนลงแม่น้ำไป ท่านไม่ได้สนใจเพราะว่าเงินทองอื่นมันมากกว่านั้นเป็นหมื่น ๆ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่เป็นเงินภาษีของพี่น้องประชาชน ที่ถนนเข้าสู่ชนบทนั้น ถ้าหากว่าท่านไม่ทำผมจะได้ไปแจ้งให้พี่น้องประชาชนชาวอีสานเขาได้ทราบว่า รัฐบาลบรรพชานั้นได้ทำไว้แล้วจนถึงปี ๒๕๕๓ อยากให้พี่น้องประชาชนในชนบทได้มีความเจริญ ได้มีสุขอนามัยที่ดี แต่ท่านกลับไม่ทำอย่างนั้น ผมขอฝากไว้จะครับว่า ท่านอย่าดีแต่พูด ขอให้ทำกันจริง ๆ

ส่วนอีกเรื่องหนึ่งผมจะต้องมาพูดเกี่ยวกับเรื่องข้อ ๓.๔ นโยบายเรื่องการเกษตรกรรม ท่านบอกว่าจะส่งเสริมให้เกษตรกรมีรายได้สูง ปลุกพืชเศรษฐกิจตามความต้องการของตลาด พืชเศรษฐกิจคืออะไรก็คือข้าว ปอ มันสำปะหลัง ข้าวโพด ซึ่งพี่น้องชาวอีสานโดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดอุบลราชธานีค่อนข้างได้ ถ้าเปรียบเสมือนกรุงเทพฯ กับภาคต่าง ๆ ก็คือปลูกได้ ส่วนมากอีสานทางใต้มันจะเป็นลูกเมียน้อย ไม่ค่อยมีใครสนใจหรอกได้ง่าย ๆ แต่อย่าลืมนะครับว่าสักวันหนึ่งพระเจ้าอาจะลงโทษท่าน ถ้าหากท่านขึ้นทำตัวอย่างนี้ต่อไปอย่าเลขตรีอย่าสร้างภาพเฉย ๆ อย่าหลอกหลวงประชาชน ท่านบอกว่าจะลดต้นทุนการผลิต ท่านจะลดได้อย่างไรผมขอเรียนถาม พอที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั่งอยู่ที่นี้ ชูชีพ หาญสวัสดิ์ เพื่อนผมเอง ฝากท่านด้วย ท่านรู้ไหมครับว่าเครื่องไม้เครื่องมือต่าง ๆ เกี่ยวกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะทำไว้

ทำนามันแพงขนาดไหน แถมยังปู้ยก็ราคาแพง แถมลูกพรรคนายกรัฐมนตรี้
 ไปแอบอ้างไปหลอกหลวงประชาชนอยู่ บอกจะเอาปู้ยราคาถูกลงมาให้ จะแจกปู้ย
 จะอย่างนั้นค่างนี้ ไปหลอกประชาชน สักวันหนึ่งจะรู้สึก หน่วยงานท่าน
 มีเยอะแยะครับท่าน อ.ต.ก. มีไว้ทำไม มีไว้ประดับหรือ มีไว้ท่านก็มีเยอะนี่
 จะสิ่งไหนทำงานก็ได้ หรือไม่ทำก็ปลดตกเปลี่ยนคนใหม่เข้ามา คนที่ตกจากจะ
 รับใช้ประเทศชาติบ้านเมืองมีอีกเยอะแยะ ผมจะคอยติดตามดูว่าท่านนายกฯ
 จะทำตามคำแถลงนโยบายไว้ต่อสภาแห่งนี้หรือไม่ ท่านเปรียบเทียบหรือเปล่า
 พอท่านซบเข้ามาวันแรก ไปแล้วไปเยี่ยมตลาดหุ้น เสื่อมมันทำไม ทำไมไม่ไป
 เยี่ยมพี่น้องเกษตรกรอีสาน-----

ที่ทุกข้าราชการอยู่ เขียมให้หุนคกหรือ จริง ๆ เลขรัฐบาลใหม่พอเทียบเข้ามา
ราคาพืชไร่ถอยหลังเข้าสู่ความมืดอีก มืดมืดสนิทแน่นอน ฟันธงเกษตรกรของผมจะ
ล้มตาค้าปากได้อย่างไร ชาวท่านรู้ใหม่ว่าเดี่ยวนนี้เท่าไร สมัยท่านนายกฯ บรรพชา
ข้าวต้นละเท่าไร ต้นหนึ่ง ๕,๐๐๐ - ๗,๐๐๐ บาท มาดลนนี้เป็นอย่างไร ท่าน
รัฐมนตรีเกษตรฯ อย่างนี้ขี้มนะ ต้องทำงานคราวนี้เพื่อนต้องทำงาน ต้องปรับ
ราคาสิ ริกหาตุลไว้ให้พี่น้องเกษตรกร เกษตรกรคือกระดูกสันหลังของชาติ ท่าน
ได้แต่พูดแต่ท่านไม่เห็นใจเขา มึงจะทำได้เท่าไรก็ช่างมึง ปู่มึงจะซื้อแพง
ก็ช่างมึง เครื่องไม้เครื่องมือมึงจะซื้อแพงก็ช่าง แต่ประกาศบอกจะลดต้นทุน
การผลิต จะไปลดได้อย่างไรผมจะถามใครจะเป็นคนลด จริง ๆ นะครับ
ไม่ใช่เวลาจะปวดอีกแล้วจะหาที่ นักวิชาเกินท่านมาก ผมว่าอย่าใช้ให้มากเลย
นักวิชาเกิน มันเกินมากทันสมัยมาก เลขไม่ต้องทำอะไรกัน เวลาพี่น้องเกษตรกร
ชาวบ้านมาติดต่อไม่อยากจะพูดด้วย ถ้าใส่สื่อกอย่างนี้เข้าไปพูดด้วยน้อย
มันเป็นอย่างไรรัฐราชการไทยเป็นอย่างนี้หรือ ไหนบอกว่าจะลดดอกเบี้ยให้
พี่น้องเกษตรกร ท่านลดหรือยังท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ท่านนายกฯ ไปไหนก็ไม่รู้
ผมถามอยู่นี่จนกว่าจะมา ท่านบุญชูได้พูดครั้งหนึ่งแล้ว ท่านผู้อาวุโสพูดในสภา
แห่งนี้ นายกฯ คนอีสานผมอยากจะทำให้ท่านพูดภาษาอีสานให้ผมฟังหน่อย
เข้าได้ป้ ภาษาอีสานน่ะ

อีกเรื่องหนึ่งก็คือ การจะปรับย้ายแรงงานให้ไปอยู่ในภาคพื้นที่
เหมาะสม จะเอาอีสานไปเป็นกรรมกรทั้งภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคกลาง
อีกแล้วหรือ หมดทางแล้วหรือ ต้นแล้วหรือท่านนายกฯ อีสาน ทำไมไม่คิด
หาทางอื่นฝึกฝนวิชาชีพให้แก่คนอีสานบ้าง ให้ได้มีโอกาสทำงาน เป็นล่า เป็นสัน
มีชื่อมีเสียงออกมา ไม่ใช่จะแบกเฉพาะกระสอบข้าว ท่านอยู่ทุกวันนี้ท่านได้กิน
ข้าวก็เพราะคนอีสาน ผมตั้งขอกราบเรียนอย่างนี้หรือใครจะเลี้ยงผม เรื่อง
บรรดานักมอดุสาทรกรรมอะไรต่าง ๆ ก็จัดเข้าไปลิตรับท่านมีอำนาจ ตอนนั้นนายกฯ
มีอำนาจทำได้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมไปไหนผมก็ยังไม่ทราบ
มันเป็นอย่างนั้นบ้านเมืองถึงได้เป็นแบบนี้ ผมติติงให้ดำเนินการแก้ไขแล้วก็
ให้ทำโดยด่วนที่สุด ไม่เช่นนั้นเรื่องนี้จะวุ่นวายกันมาก ท่านไม่ต้องไปพูดถึง
เรื่องอื่น เรื่องจะสนับสนุนด้านภาคอุตสาหกรรมภาคนี้ภาคนี้ ท่านอย่าไป
เพ่งพูด มาพูด เรื่องปาก เรื่องท้องของพี่น้องประชาชนเกษตรกรเสียก่อน

ประธานรัฐสภา : หมดเวลาครับ

นายชาตรี ทิริยะกิจไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
 เกี่ยวกับเรื่อง ผมจะขอสรุปที่ทำงาน ผมจะบอกท่านประธาน ที่ทำงานของพี่น้องประชาชน
 มี น.ส. ๓ ถูกต้องตามกฎหมาย ไปจำนวนไปอะไรที่ธนาคารมาหลายชั้วคน
 อยู่ ๆ ประกาศเป็นเขตปฏิรูปที่ดินครอบเข้าไป แล้วทำไมต้องไปสิทธิ
 ประชาชนอย่างนั้น หรือจะกลายเป็นประเทศอะไรผมยังไม่ทราบ ขอให้ท่านรีบ
 เปลี่ยนแปลงแก้ไข เราจะไปจำนวนที่ธนาคารก็ไม่ได้ที่ดินไม่ยอม เช่น เรื่องนี้
 ผมฝากท่าน มท. ๑ ครับ ท่านที่เสนาะสั่งการ เอาอธิบดีที่ดินว่าไป เป็นอย่างไร
 เรื่องที่ดินไม่ยอมเซ็นให้เขา เป็นกรรมสิทธิ์ของเขาแท้ ๆ แต่ท่านไม่ยอม ท่าน
 บอกว่านี่เขตปฏิรูปแล้วเขาประกาศแล้ว วันที่สิ้นคดีก็จะประกาศที่ไหนก็ประกาศ
 ไปได้หรืออย่างนี้ ทำได้หรือครับ ไม่มีกฎหมาย บ้านเมืองไม่มีข้อมีแปลครับ
 อีกเรื่องหนึ่งท่านประธานที่เคารพ

ประธานรัฐสภา : ช่วยสรุปเลยนะครับ

นายชาตรี ทิริยะกิจไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
 สรุปแล้วครับ อันนี้คือเรื่องน้ำบาดาล

ประธานรัฐสภา : ไม่ใช่เรื่องใหม่ นะครับ สรุปเลยครับ

นายชาตรี ทิริยะกิจไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
 ไม่ใช่เรื่องใหม่ เรื่องปากเรื่องท้องของประชาชนครับ

ประธานรัฐสภา : ไม่ใช่ ผมให้สรุปนะครับ

นายชาตรี ทิริยะกิจไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
 สรุปเรื่องน้ำบาดาลสุดท้ายเลยครับ ว่าพี่น้องประชาชนอีสานที่น้องเกษตรกรเดือดร้อน
 เรื่องบ่อน้ำบาดาลที่ท่านไปเจาะให้แล้วจะไปตีคดีเตอร์เก็บเงินเขา ใครเขาพาทำ
 ประเทศไหนเขาพาทำ ปากจะสนับสนุนเกษตรกรไว้ให้อยู่ดีกินดีมีความสุขหรือเปล่า
 ผมว่ายกเลิกได้แล้ว เรื่องเก็บเงินค่าน้ำอย่าไปเก็บเขาเลย เจาะเขาก็เสียเงิน
 เจาะเองแถมยังไปตีคดีเตอร์เก็บค่าน้ำตายพอดี จะขุดถึงกระดูกหรืออย่างไร
 ท่านประธาน ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปเชิญคุณมานะ คุณบุญมาก และมาที่ศูนย์
 นายมานะ มหาสุวีระชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม มานะ มหาสุวีระชัย ส.ส. ศรีสะเกษ
 พรศประชาธิปไตย ท่านประธานครับ ผมขังจำได้ดีในช่วงการหาเสียงไม่กี่วัน
 ที่ผ่านมานี้ ครับ นายกรัฐมนตรี ได้พูดถึงนโยบายหลายเรื่องที่ได้มีไปด้วย
 ความหวังอันสดใส ท่านพูดถึงนโยบายหลากข้อที่น่าสนับสนุนอย่างยิ่งถ้าสามารถ
 ทำได้ ท่านได้ให้ความหวังกับชาวอีสานไว้มากเหลือเกิน มากจนกระทั่งพี่น้อง
 ชาวอีสานได้ทะเลาะแค้นให้ท่านอย่างท่วมท้น เป็นประวัติการณ์ของการเลือกตั้ง
 ในอีสาน จนท่านได้เป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ได้มีโอกาสมาแถลง
 นโยบายต่อรัฐสภาในครั้งนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ แต่เมื่อผมอ่านนโยบาย
 ฉบับนี้จบ ผมผิดหวังแทนพี่น้องชาวอีสาน เพราะรัฐบาลไม่ให้ความสำคัญต่ออีสาน
 พลที่ จะ เอื้อกัน เป็นนโยบาย เพื่อคนอีสานโดยเฉพาะ เหมือนกับที่รัฐบาลได้เขียน
 นโยบายชัดเจนในข้อ ๑๑ เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหากรุงเทพมหานครเป็นการเฉพาะ
 ผมผิดหวังแทนพี่น้องชาวอีสานที่ไม่เห็นนโยบายแก้ปัญหาความยากจนของคนอีสาน
 ว่างชัดเจนในนโยบายฉบับนี้ ทั้ง ๆ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ดูประเด็นการต่อสู้
 ความยากจนของคนอีสานเป็นประเด็นหลักในการหาเสียงมาโดยตลอด
 ท่านประธานครับ ผมผิดหวังคนเดียวยังไม่กระไร แต่รัฐบาลชุดนี้กำลังจะทำให้
 พี่น้องชาวไทยผิดหวังในคำมั่นสัญญาที่ไม่เป็นสัญญาหลาย ๆ เรื่อง เช่น นโยบาย
 ที่จะขยายการศึกษาภาคบังคับจาก ๖ ปีเป็น ๑๑ ปี แล้วเรียนฟรีตลอดไม่มีใน
 นโยบายฉบับนี้ครับ ครูทั้งประเทศต้องผิดหวังที่เห็นนโยบายแก้ปัญหาหนี้สินของคุณ
 ต่างกันลิบลับกับนโยบายที่พูดไว้ในช่วงหาเสียง ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผมไม่ทราบว่ารัฐบาลยึดแนวทางใดเป็นหลักในการเขียนนโยบายเพราะจับ
 ไม่ได้ เลอลึกแนว ถ้าจะบอกว่ารัฐบาลยึดเป้าหมายของงานเป็นหลักในการ
 เขียนนโยบายก็ดูจะไม่ใช่ว่า เพราะนโยบายนี้ไม่บอกปริมาณของงาน ไม่มีการจัด
 ลำดับความสำคัญก่อนงานก่อนหลัง แถมไม่มีเงื่อนไขเวลาสักนิดเดียว ทั้ง ๆ ที่
 ท่านนายกฯ บอกว่ารัฐบาลนี้จะอยู่ไม่เกิน ๒ ปีเพื่อรณปฏิรูปการเมือง ถ้าจะ
 บอกว่ารัฐบาลคิดทรมองของงานเป็นหลักในการเขียนนโยบายก็ดูจะไม่ใช่อีกละครับ
 เพราะผมอ่านนโยบายหลายข้อแล้วไม่ทราบว่ากรอบของงานนั้น เป็นอย่างไร
 ไม่เข้าใจว่ารัฐบาลต้องการจะทำอย่างไร ยกตัวอย่างเช่น ในหมวดที่ ๓.๕.๕

๒๕๖

ร. ๓/๒๕๓๘ (ส. ๑)

นั่งอิฐ ๑๒๗/๓

ว่าตัวทหารสี่ทหารซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมีผลประโยชน์มาก มีผลกระทบต่อประชาชน
ทั้งประเทศ ผมอ่านนโยบายกันดูแล้วไม่เข้าใจไม่แน่ใจว่ารัฐบาลต้องการจะทำ
อย่างไร แต่ผมเห็นประเด็นพิจารณาที่น่าสนใจอยู่ ๓ ประเด็นในนโยบายนี้ตั้งให้รับ

- ๑๒๘/๑

ในประเด็นแรก รัฐบาลจะขยายบริการโทรศัพท์ที่ทั่วประเทศตาม
 กัย ๓.๕.๕.๑ ถึง ๓.๕.๕.๓ ก่อนหรือหลังจากมีแผนแม่บทโทรคมนาคมตามกัย
 ๓.๕.๕.๔

ในประเด็นที่ ๒ ท่านประธานครับ เป็นที่รู้กันทั่วไปว่าธุรกิจการสื่อสาร
 มูลค่ามหาศาลมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วมาก ในขณะที่เทคโนโลยีในด้านนี้มีการ
 พัฒนาแบบก้าวกระโดด ดังนั้นต้นทุนการให้บริการต่อหน่วยจึงลดต่ำลงเป็นลำดับ
 อยู่เรื่อย ๆ แต่รัฐบาลไม่มีนโยบาย หรือแม้แต่จะสะท้อนถึงแนวความคิดที่จะรักษา
 ผลประโยชน์ของผู้บริโภค ซึ่งก็คือประชาชนชาวไทยทั้งประเทศไว้เลย ดังนั้นถ้า
 จะตอบคำถามว่าแล้วรัฐบาล เกษนนโยบายนี้เพื่อใครกันแน่ ก็มีความจำเป็นลครีบ
 ที่จะต้องทราบแนวทาง หรือวิธีการที่ชัดเจนว่ารัฐบาลจะทำอะไรกันแน่
 ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะเห็นการผูกขาดที่สร้างควมร่ำรวยมหาศาลให้กับ
 คนไม่กี่คน บนเงื่อนไขของสัมปทานที่ไม่โปร่งใส ที่ไม่ต่างกับการผูกขาดคลื่น
 ประชาชนทั้งแผ่นดิน ผมไม่คิดว่าจะเห็นการให้สัมปทานรูปแบบเก่า ๆ ที่ยึดจำนวน
 เลขหมายโทรศัพท์เป็นหลัก เพราะผมเห็นว่าก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคระหว่าง
 คนในเขตเมืองกับคนในเขตชนบท คืออย่างนี้ครับท่านประธาน ถ้าการให้สัมปทาน
 โดทกยึดเลขหมายเป็นหลักแบบเดิมนั้น โทรศัพท์จะกระจุกตัวอยู่ในเขตเมือง เท่านั้น
 ในขณะที่ในชนบทโทรศัพท์ขาดแคลน เพราะเห็นชรรวมตาผู้ได้สัมปทานในระบบนี้
 จะลงทุนติดตั้งในพื้นที่ที่ให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าเป็นชรรวมตา ท่านประธานที่เคารพ
 ผมไม่ทราบว่ารัฐบาลจะแก้ปัญหาอย่างไร ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาผมอยากจะส่ง
 รัฐบาล ผมอยากจะเสนอแนวทางที่เป็นรูปแบบใหม่ที่มั่นใจว่าจะแก้ปัญหา
 เหล่านี้ได้ โดยแนวทางนี้จะมีหลักทั้งเป็นประเด็นสำคัญอยู่ ๓ ประเด็นดังนี้ครับ
 ประเด็นแรก จะต้องมีการเปลี่ยนแนวความคิดของการให้สัมปทาน
 จากการที่ยึดจำนวนเลขหมายโทรศัพท์เป็นหลักมาเป็นกาวยึดพื้นที่เป็นหลัก
 แบ่งพื้นที่ประเทศไทยออกเป็นโซนขนาดพอเหมาะไม่เล็กและไม่ใหญ่จนเกินไป
 ประมาณ ๖ - ๘ โซน ผู้ได้สัมปทานในแต่ละโซนสามารถติดตั้งโทรศัพท์ได้ตาม
 ความต้องการที่เกิดขึ้นจริง ไม่มีการจำกัดเลขหมาย วิธีนี้จะลครีบจะทำให้โทรศัพท์
 ไร้ขาดแคลนทั่วประเทศทันที แก้ปัญหาโทรศัพท์ขาดแคลนทั่วประเทศได้ทันที เลย
 ไม่ต้องรอให้หมดแผน ๘ รอให้หมดแผน ๙ หรือรอให้หมดแผน ๑๐ เสียก่อน

ประเด็นที่ ๓ เปิดให้เอกชนเข้าแข่งขันอย่างเสรีในแต่ละวิชา ผู้ชนะในแต่ละวิชาต้องกันทุนไว้ไม่น้อยกว่า ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ กันไว้ทำมาดริบกันไว้เพื่อผมไม่อยากจะใครตรวจคนเดี๋ยว โดยแบ่งทุนจำนวนหนึ่งไม่น้อยกว่า ๒๐ เปอร์เซนต์ ขายให้กับประชาชนในวิชานั้น ๆ อย่างทั่วถึงในราคาทุน ทุนส่วนที่เหลือไม่นัดกว่า ๒๐ เปอร์เซนต์ มอบให้กับกองทุนการศึกษาแห่งชาติแบบให้เปล่า ทั้งรัฐบาลชุดนี้อาจจะเอาตลกลของเงินจากกองทุนนี้ไปแก้ปัญหาหนี้สินของครู หรือไปทั่วส่นไหนโดยบาชขาการศึกษาภาคบังคับ ๑๒ ปี แล้ว รัฐบาลชุดต่ออย่างี่พูดไว้ในช่วงหาเสียงก็ได้ ท่านประธานที่เคารพ ผมมั่นใจว่าแนวทางนี้ทำได้ เพราะทุกฝ่ายได้ประโยชน์ สมประสงค์กันหมด ทั้งประชาชน ทั้งผู้ลงทุน ทั้งภาครัฐ ถ้าท่านไม่เชื่อรัฐบาลลองออกประกาศเชิญชวนกับผู้ลงทุนอย่างี่ผมบอกลิดริบ ผมมั่นใจว่าคนแห่กันมาเพียบเลศดริบ ท่านประธานที่เคารพ

ประธานรัฐสภา : เหลือเวลาอีก ๑ นาทีดริบ

นายกณะ มหาสุวิระธีษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สวีสะเกษ) : ผมจะสรุปแล้วดริบ ผมไม่ตยากเห็นการแถลงนโยบายในครั้งนี่ เห็นการแถลงเพียงงเพื่อให้เป็นไปตามที่ตนคนชั้นผู้อ่านจ่าทำนั้น แต่ผมอยากเห็นการแถลงนโยบายในครั้งนี่เป็นการที่รัฐบาลประกาศแนวทางการทำงานที่ชัดเจนต่อรัฐสภา ผมอยากเห็นการทำงาน ผมอยากเห็นการแถลงนโยบายในครั้งนี่ เป็นการที่รัฐบาลให้คำมั่นสัญญาก่อนที่เข้าบริหารบ้านเมืองต่อประชาชนชาวไทยทั้งประเทศ ดั่งนั้นผมจึงขอตั้งคำถามให้รัฐบาลตอบให้ชัดเจน ดังต่อไปนี้

๑. รัฐบาลจะเปิดสัมปทานโทรศัพท์ตามแผน ๘ ก่อนหรือหลังจากมีแผนแม่บทโทรคมนาคม

๓. ถ้ามีการเปิดสัมปทานโทรศัพท์ก่ตามแผนแม่บท รัฐบาลจะให้มีสัมปทานในแนวทางเก่าที่เคยทำมาหรือไม่ ถ้าไม่ รัฐบาลมีแนวทางดำเนินการอย่างไร

๓. ผมเห็นว่าโครงสร้างของราคาค่าโทรศัพท์ทางไกลไม่เป็นธรรมกับคนต่างจังหวัด รัฐบาลมีนโยบายที่จะลดค่าโทรศัพท์ทางไกลหรือไม่ กรุณาตอบให้ชัดเจนด้วย ขอขอบคุณดริบ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณบุญมากดริบ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม บุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิก

สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา
 กระผมเองได้มีโอกาสนำหนังสือมาอ่านในส่วนทดลองคมนาคม แล้วก็นโยบายของ
 รัฐบาลทั้งหมดก็พอฟังเชิงไปเลยว่า ในกระทรวงคมนาคมนั้นปัญหาค่อนข้าง
 กุ้งยามมาก และที่มีข่าวกู่เงื่อง ๆ นั้นเชื่อได้เลยว่า เป็นแหล่งผลประโยชน์ใหญ่
 ผมเองจำเป็นต้องพูดเพื่อให้เห็นตัวอย่างนิดหน่อยเท่านั้นเอง ทั้งนี้เพราะว่า
 อย่างลึ้มว่าผมผมกำลังดูอยู่ตั้งแต่สมัยที่แล้ว สมัยนั้นผมก็ไม่หยุดดู มีอยู่ ๓ เรื่อง
 ตัวกั้นสั้น ๆ เรื่องแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องโทรศัพท์ซึ่งก็ไม่ใช่ เรื่องยาก
 คะโรมาหมาย แต่ว่าเป็นคำถามซึ่งผมได้รับจากประชาชนในพื้นที่ค่อนข้างมาก
 มี ๓ เรื่องด้วยกันก็คือว่า เรื่องโทรศัพท์สาธารณะทางไกลชนบทนั้นมีอยู่ ๒ ส่วน
 โทรศัพท์สาธารณะทางไกลชนบทนั้นรัฐบาลได้เขียนนโยบายไว้ชัดเจนว่า จะต้อง
 ขยายโทรศัพท์ทางไกลชนบทให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน ดังในข้อที่ ๓.๘.๒ ในหน้าที่
 ๑๕ แต่ไม่ได้ระบุว่าปีไหน หรือว่าในรุ่นไหนอย่างไร ๑๐ ปีข้างหน้าหรือปี
 ี่หน้า แต่องค์การโทรศัพท์เองก็ได้เขียนไว้พร้อมแล้วตั้งแต่ปีที่แล้วว่า โทรศัพท์
 สาธารณะนั้นทุกตำบลนั้นในปี ๒๕๓๙ แล้วก็ทุกหมู่บ้านในปี ๒๕๔๐ แต่คำสัญญา
 ขององค์การโทรศัพท์นั้นรัฐบาลอาจจะรู้หรือไม่รู้ผมไม่ทราบ แต่ว่าผลงาน
 ความก้าวหน้าแยกก็เดี๋ยว ทั้งนี้เพราะว่าในจังหวัดราชบุรีผมเองหรือแถว
 ศรีสะเกษจังหวัดของเพื่อน ๆ หลายแห่ง โทรศัพท์ประจำตำบลนั้นยังไม่ครบ
 มีหลายตำบลที่ไม่มี และพูดถึงโทรศัพท์ทุกหมู่บ้านนั้นจะขยายตัวระบบ
 ที.ดี.เอ็ม.เอ. (TDMA) ๓๓๓๓๓ จะมีโอกาสให้ครบในปี ๒๕๔๑ ได้อย่างไร
 คหากจะเรียนถามด้วย เพราะว่าประชาชนไปที่ไหนก็ขอโทรศัพท์อย่างเดี๋ยว
 ถ้าเกิดว่าท่านเป็น ส.ส. ได้ออกพื้นที่ท่านรัฐมนตรีจะรู้ที่เดี๋ยวว่าโทรศัพท์นั้น
 เป็นที่ต้องการ -----

นอกจากนั้นโทรศัพท์ตามบ้านนั้นใกล้จะหมดสัญญาแล้ว สิ่งที่ทำได้อีกคือว่า บริษัทที่ทำงานอยู่ต่างจังหวัดนั้น ทำโทรศัพท์ออกไปยังชนบทก็จริง แต่เฉพาะบริเวณริมถนนใหญ่เท่านั้นเอง แต่ตรงหมู่บ้านที่ชุมชนหนาแน่นมาก ๆ กลับไม่ได้ทำ ผมได้รับ เรื่องร้องเรียนมากมาย ไม่ใช่เฉพาะที่จังหวัดราชบุรี ผมเข้าใจว่าที่อื่นก็มีมากมาย ตรงนี้ท่านจะแก้ไขอย่างไร จะหมดสัญญาแล้ว แล้วก็ผมกลัวว่าถ้าเกิดว่าไม่มีแผนแม่บทที่ชัดเจน ไม่มีการ เปิดโครงการมาคม ด้านเสิร์ชที่ชัดเจนแล้ว ปัญหาตรงนี้ผมกลัวว่าบริษัทเดิม ที่เอ TA ที่ที แอนด์ ที นั้น จะได้รับไปสัก แล้วก็เกิดปัญหานี้อีก ตรงนี้ท่านรับไหมต้องใส่ใจทีเดียว

เรื่องที่ ๒ เป็นเรื่องที่หลายคนถาม ตื่นเต้นมาก โทมัส โซน มีเตอร์ริง (Time zone metering) ที่ว่าตื่นเต้นมากนั้น เขาบอกว่า ให้ความเป็นธรรมกับประชาชนมาก คือองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย มีทูลอ้างพิสดารคือว่า จะเก็บโทรศัพท์โดยให้ความเป็นธรรมกับประชาชน อย่างมากเลยทีเดียว คือ ๓ นาทีแรก ๓ บาท นาทีต่อไปนาทีละ ๑ บาท ท่านรัฐมนตรีสุวัจน์ เองก็เคยให้สัมภาษณ์กับหนังสือพิมพ์ แต่ตอบยังคลุมเครืออยู่ ท่านกล้าตอบใหม่ว่าถ้าสนับสนุนกันหรือไม่ หรือว่าจะไม่สนับสนุน เพราะตรงนี้ไม่ใช่ความคิดขององค์การโทรศัพท์ อาจจะเห็นสลิปอนเซอร์ส่งมาก็ได้ผมไม่ทราบ ผมจะอธิบายตรงนี้สั้น ๆ โทมัส โซน มีเตอร์ริง คืออะไร บางคนอาจจะไม่ทราบ เพราะพี่น้องทางบ้านอาจจะไม่ทราบ คือการคิดค่าโทรศัพท์ตาม เวลา และตามเขตพื้นที่ด้วย ตามเวลานั้นสมัยก่อนโทร ๓ บาท ใช้เวลาสมมุติว่านานถึง ๑๐ นาที คุยธุระเสร็จ ทยอยเฉลี่ยด เรียบร้อย เสรีจ ๑๐ นาที แต่แบบใหม่นั้นถ้าโทร ๑๐ นาที ๓ นาทีแรก ๓ บาท บวกต่อไปอีก ๗ นาที เป็น ๑๐ บาท แพงกว่า ๓๐๐ เปอร์เซ็นต์ ตรงนี้ราคาแพงขึ้น แต่ความคิดพิสดารนี้ผมไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้นมาได้ยังไง ทำให้บางบริษัทที่ได้รับสัมปทานนี้รวยมากทีเดียว ตรงนี้หน้าคิด ต้องคิดให้ดี หากอธิบายให้ได้ ตรงนี้ผมขอเรียนยืนยันว่าองค์การโทรศัพท์นั้นได้รับ กำไรอยู่แล้วปีที่แล้ว ในปีงบประมาณที่ผมเป็นกรรมการมาช้านาน ปี ๒๕๓๘ องค์การโทรศัพท์ได้แถลงชัดเจนเลยว่า ปีที่แล้วได้กำไร ๑๕,๕๕๐ ล้านบาท แต่ผมไม่รู้ว่าจะขึ้นค่าโทรศัพท์ไปทำไม ตรงนี้ไม่ใช่อุปสรรคของผู้ที่ใช้โทรศัพท์อย่างเดียว แต่ชื่อใหม่ว่าเป็นอุปสรรคสำหรับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต (Internet) ด้วย เพราะว่าคนที่ใช้อินเทอร์เน็ต อย่างลูกศิษย์ของผมที่อยู่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

๒๖๓

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ยุติวารophile ๑๓๐/๒

ผมเห็นว่าคนที่ใช้อยู่ทุกวัน ใช้กันเกินหัวโหม่ง เพื่อได้ค้นหา ค้นคว้าหาความรู้
ติดต่อกันประเภททุกสิ่งทุกอย่าง สิ่งนี้เปิดโอกาสโลกทางด้านการศึกษา
ใช้กับเขาทุกคน มีเกิดทำนรัฐมนตรีเล่นอินเทอร์เน็ตได้ ท่านจะสรุปเลข
ก็ได้แล้ว แต่สิ่งนี้ถ้าเกิดว่าขึ้นราคาแล้ว ตามเวลาแล้ว รับรองได้ว่าเป็นตัว
สกัดกั้นการพัฒนาทางด้านระบบ ไล.ที. (IT) คล้ายดีก็เยี่ยมทีเดียว สกัดกั้น
ความเจริญทางด้าน ไล.ที. คล้ายดีที่เดียว ระบบสารสนเทศ เพราะฉะนั้น
ผมต้องพิสูจน์แล้ว ท่านรัฐมนตรีจะตอบอย่างไร ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ จะตอบ
อย่างไร กล้าตอบหรือไม่ว่าตรงนี้ไม่ทำ เพราะราคาแพงเหลือเกิน เพราะคิด
ง่าย ๆ แต่เนื้อเองว่า บริษัทที่ได้โทรศัพท์ไปนั้นของเอกชนทั้งสิ้น ขณะนี้คำนวณ
ได้ ๘.๑ ล้านเลขหมายต่อปี คุณเอาไปดูแล้วกันว่าต่อปีนั้นบริษัทเอกชนได้
กี่พันล้านบาท -----

เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ยากจะกราบเรียนให้ท่านว่า ถ้าหากว่าจะทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติอย่างแท้จริง และประชาชนอย่างแท้จริงแล้ว ลองคิดดูตรงนี้ง่ายดี รับรองว่าได้คะแนนเสียงมากด้วย ลองลดค่าทางไกลสิครับจาก ๑๘ บาทเหลือ ๑๒ บาทเหมือนโทรศัพท์มือถือ ได้คะแนนด้วย อย่างนั้นผมถึงว่าใช้ได้ เพราะว่าตรงนี้เป็นความกังวล เพราะในนโยบายของรัฐบาลแล้วในด้านการศึกษาไม่มีส่วนหรือบทความ หรือว่าขึ้นโทษ หรือข้อความไหนที่ระบุถึงการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้บริโศคหรือผู้ให้โทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งสิ้น

เรื่องที่ ๓ ลีน ๆ เป็นเรื่องของกรมอุตุนิยมวิทยา จริง ๆ เรื่องฟูเปอรร์คอมฯ ไม่ได้จบหรอกครับ เพราะราคา ๑,๐๐๐ ล้านบาท ผมเองก็เคยอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรมานแล้ว แล้วท่านรัฐมนตรีโรดิโนก็นั่งอยู่ที่ เรื่องที่เกิดขึ้นก็คือว่า ขณะนี้ไปตรวจสอบได้เลขครีบบว่าบริษัทที่ชนะการประมูลซอฟต์แวร์ (Software) ที่เขาใช้กับ ไอ.บี.เอ็ม เอส.พี.ยู. (IBM SP 2) ปรากฏว่าใช้ไม่ได้หรอกครับ บริษัทที่ประเทศอังกฤษ ยู.เค.เอ็ม.ไอ. (UKMO) เขาไม่กล้าเซ็นสัญญาด้วย ไปสืบดูสิครับ รองอธิบดีไปที่โน่นหัวเสียเลยกลับมาปรากฏว่าอย่างนี้ คำร้องทุกข์ของบริษัทที่เสียหายที่ส่งไปถึงคณะกรรมการกฤษฎีกาท่านโรดิโน คณะกรรมการชุดเก่าเขาตัดสินว่ามีมูล แต่ท่านพยายามที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่เข้าไป ผมมีรายชื่ออยู่ตรงนี้ แต่ผมคงไม่อ่านเพราะเสียเวลา ๑๐ นาทีเท่านั้นเอง ตรงนี้เพียงแต่บอกไว้ก่อนว่าท่านทำอะไรผมติดตามหมด ผมไม่ได้อยู่แค่นี้ เพราะฉะนั้นทำอะไรคิดดูให้ดี แต่เราถึงเปิดโอกาสให้ท่านทำงานต่อไป เพราะฉะนั้นเราจะดูอยู่ห่าง ๆ แต่ถ้าถ้าเกิดอะไรขึ้นต้องระลึกถึงเสมอว่า เมื่อวันก่อนผมไปเจอเพื่อนประเทศเกาหลีที่กรุงพนมเปญ เขาเล่าถึงประธานาธิบดีเขาเหมือนกัน ประธานบริษัทแดง กับท่านประธานาธิบดีทุน ดู ฮิวาน ติดคุกเหมือนกัน ผมไม่รู้ว่าจะประวัติศาสตร์เหล่านี้จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยหรือไม่อย่างไร แต่ผมขอจากจะกราบเรียนให้ท่านทราบว่าสิ่งเหล่านี้ประชาชนดูอยู่ แล้วก็สมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลายที่ได้รับเลือกตั้งมาเหล่านี้ดูอยู่ แล้วก็มีความรู้เพียงพอเสียด้วย กราบขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปเชิญคุณสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา การอภิปรายเกี่ยวกับร่างนโยบายของรัฐบาลเดิมาถึงวันนี้เป็นวันที่ ๒ รู้สึกผู้คนที่พูดกันได้ดีตั้งแต่ ๕๐ - ๖๐ คน

แล้วทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล ถ้าจะเปรียบว่านโยบายของรัฐบาลเป็นเ้า
 กระสุนให้ยิงมีบอกคะแนนตรงกลางรอบนอกกรอบใน ผู้อภิปราย เป็นคนยิง
 ถึงตอนผม ผมเข้าใจว่ายิงเท่าไรก็ไม่ถูกเป้าแล้ว เพราะมันพรุนหมดแล้ว
 ผมก็มาดูว่าสมัชชี่ผม เป็นฝ่ายค้านซึ่งค่างนี้เหมือนกัน ยิงกันจนพรุน แต่ผม
 ว่าการที่ผมได้เฝ้าดูอยู่ ๒ วัน โดยเฉพาะฝ่ายค้านได้อภิปรายในเรื่องนี้
 อย่าง ชัมช้น เป็นเรื่องที่ดี เพราะว่าการสร้างน้อยที่สุดก็เป็นเรื่องที่ทำให้ทาง
 ฝ่ายรัฐบาลได้เห็นข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่จะเตรียมไปดำเนินการปรับปรุง
 แก้ไขและโดยเฉพาะตรงไหน เขาติงมากก็ยิ่งทำงานหนักมากขึ้น ประโยชน์
 ก็จะต้องตกกับประชาชน มีอยู่จุดหนึ่งเหมือนกันครับที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กัน
 อยู่มากกว่าร่างของรัฐบาลชุดนี้สิน แล้วก็มี การวิพากษ์วิจารณ์ตรงจุดนี้มากตั้งแต่
 เมื่อวานนี้เป็นต้นมา ผมได้ยินเมื่อวานนี้ก็เลยไปนั่งทดลองต้นค้วมาดูว่าใน
 กระบวนการนโยบายที่วาดที่สุด ที่ประชาชนชอบที่สุด ก็ยังไม่รู้ว่่านโยบาย
 ไหนของรัฐบาลใด ก็ไปค้นมากกว่า ๑๐ รัฐบาลตั้งแต่ร่างอันนี้ย้อนกลับไป
 จนถึง จอมพล สฤษดิ์ โน้น จะไปไกลขนาดนั้นก็คงไม่ได้ ก็ไปได้ค่าแถลงนโยบาย
 ของคณะรัฐมนตรีวิศมีที่ทานอานันท์ ปันการชุ่น เป็นนายกรัฐมนตรี -----

ซึ่งคนก็บอกว่า เป็นรัฐบาลที่ดีที่สุดรัฐบาลหนึ่ง ไปดู เข้าปรากฏว่าอันนี้สั้น เข้าไปอีก แต่ไม่มีใครอภิปรายตอนนั้น มีอยู่ ๒๘ หน้าเท่านั้นเอง เมื่อย้อนกลับไปดูอีก ปรากฏว่าสมัยนั้นก็ไม่มีใครอภิปรายในรัฐบาลนั้นเท่าไร พอไปถึงรัฐบาลอีก รัฐบาลหนึ่งนี้ สั้น เข้าไปอีกว่านั่นอีก แต่ไม่มีคนอภิปรายเลย คิดนโยบายเมื่อปี ๒๕๐๒ ใช้อยู่ระหว่างปี ๒๕๐๒ - ๒๕๐๖ สมัย จคมพล สฤษดิ์ ณะรัชต์ เป็น นายกรัฐมนตรี มี ๕ หน้า แต่ที่นโยบายแต่ละฉบับนี้ว่าจริง ๆ แล้ว ผมว่า ทุกรัฐบาลเป็นเรื่องที่ตึงเครียด เพราะเท่าที่ดูอยู่ ปรากฏว่ารัฐบาลสมัยที่ทำนบรกรรหาร ศิลปอาชา กิตินะ เป็นนโยบายที่ดี ผมเองยังสบายใจที่เรียกว่าทำนบผู้นำฝ่ายค้านฯ กิติ หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านหลายท่านก็ตีบอกว่า นโยบายของรัฐบาลชุดนี้ใกล้เคียงกับ นโยบายของรัฐบาลชุดที่แล้ว ถ้ามองในแง่ของตรรกะของลจจิก (Logic) ในการให้เหตุผล รัฐบาลสมัยของท่าน พลเอก ชวลิต นำจะสบายที่สุด เพราะว่า ในเมื่อมันเหมือนกับรัฐบาลที่แล้วนี้ การจะไปวิพากษ์วิจารณ์ว่านโยบายนี้ไม่ดี มันก็ไม่ได้ เพราะเท่ากับวิจารณ์ตัวเองเพื่อตัวเองแหละ บ้านเรามันก็มีปัญหาเหมือนกัน เพราะว่า การเปลี่ยนรัฐบาลมันเร็วเหลือเกิน ตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ มาจนถึงปัจจุบัน ท่านลองนั่งนับดูเถอะครับ ได้ ๕ รัฐบาลเลยเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา ๆ นโยบายมันก็ สลับไปสลับมากันตลอด ผมได้มาดูว่าวันนี้เป้ามันพอรุนหมดแล้วครับ จะจับเรื่องไหนมาพูด ก็คงไม่มี เวลามากพอ ก็มาถึงจุดจุดหนึ่งซึ่งรู้สึกว่าจะมีคนอภิปรายกันมากเหลือเกิน คิดนโยบายเรื่องคมนาคม เราก็นั่งดูว่า ๓๐ - ๓๐ ปีที่แล้วย้อนหลังไปนั้น มันเป็นอย่างไร ปรากฏว่าไม่น่า เชื่อว่านโยบายคมนาคมนี้เพิ่งเริ่มต้นเป็นอัน เป็นอันจริง ๆ ลุงที่รัฐบาลของ ฯพณฯ นายฯ ชวน หลีกภัย ไม่มีครับ เป็นอัน เป็นอันจริง ๆ หมวดหัวข้อเลขครับ มีตารางเปรียบเทียบว่า อ่างของ ท่าน นายฯ ชวน อยู่ที่ข้อ ๕.๖ ด้านคมนาคม แต่ก็อยู่ที่ ข้อ ๖ เท่านั้นเอง ดันกลับไปหาที่อื่นอันนี้ไปอีกของท่านอันนั้นไม่มีเลขครับ มีอยู่นิดเดียวเท่านั้นเอง ย้อนกลับไปอีกถึง พลเอกชาติชาย ก็มีส่วนหนึ่งพูดถึงเรื่องสาธารณเทศ แต่ทั้งหมดนี้ไม่มีนโยบายไหนดีหรือไม่ดี แต่ผม เข้าใจว่ามันขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ผมจำความได้ว่า เมื่อปี ๒๕๑๐ เข้ามาในกรุงเทพฯ ก็มา เร็ยหนึ่งสี่อยู่ที่ โรง เร็ยนัดมกฤ เพราะที่บ้านนอกที่อำเภอชุมแสงที่ผมอยู่ที่ไม่มีโรง เร็ยนั้น จะ เร็ยแล้วหลังจากจบมัธยมศึกษาตอนต้นในปีนั้น เรามา เป็นนักการเมือง เรามาเปรียบเทียบนโยบายดูว่าในปีประมาณ ๒๕๑๐ ยังไม่มีนโยบายเกี่ยวกับ เรื่องการคมนาคมหรือ เรื่องสาธารณเทศต่าง ๆ เรื่องโทรศัพท์ ผมจำความได้ว่า ในขณะนั้นยังอยู่ในยุคของสงครามภายในประเทศอยู่ นโยบายของรัฐบาลก็ยัง

เห็นคลุกกับ เรื่องการปราบปรามคอมมิวนิสต์ เป็นด้านหลัก จะไปว่ารัฐบาลขณะนั้น
 ไม่ได้ เพราะว่าไม่มีนโยบาย เรื่องการคมนาคมก็ไม่ได้ แต่ผลมันเป็นอย่างไรครับ
 ท่านประธานครับ ผมอยากจะโทรศัพท์หาญาติพี่น้อง เสาร์อาทิตย์ก็อยากจะไป
 กินข้าวที่บ้านญาติ ถามว่าอยู่ไม่อยู่ ต้องไปซื้อเหรียญโทรศัพท์เหรียญเล็ก ๆ
 มีรูตรงกลาง ๗๕ สตางค์ หรือ ๕๐ สตางค์ก็ไม่ทราบ ไปที่บางลำภู มันก็เห็น
 กล้องแดง ๆ หยอกไปแกรกติดบ้างไม่ติดบ้าง บางที่มันกินเหรียญไปบ้าง
 พอมันกินเหรียญไปจะไปต่อว่าเจ้าของร้านบอกว่าเหรียญผมหาไปยังไม่ได้พูด
 เดียวตีกันตาย ๕๐ สตางค์สมัยนั้น นี่เป็นผลชัดเจนว่ารัฐบาลในขณะนั้นยังไม่ได้
 ให้ความสนใจกับ เรื่องการคมนาคม ประชาชนก็ทุกข์ทราดอย่างนี้ แล้วก็ดำเนิน
 สารพัดสารเพ ผมก็อ่านหนังสือ สมัยนั้นหนังสือพิมพ์ก็ไม่ค่อยจะอ่าน หนังสือพิมพ์
 การเมืองมีอยู่ฉบับเดียวคือสยามรัฐ นี่โฆษณาให้ เขาสักนิดหนึ่ง เมื่อ ๓๐ -
 ๓๐ ปีที่แล้ว -----

เขาก็อภิเษกวิวาห์ว่าทำไมไม่มีการปรับปรุงก็พูดกันเป็นลิบ ๆ ปี จนกระทั่งมา
 เริ่มต้นจะเป็น เรื่องชุดประกายไฟสมัยที่ท่าน พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็น
 นายกรัฐมนตรี ก็เริ่มมีการลงทุนเรื่องการลีดส์สาวมากขึ้น ๆ แล้วมันก็สะท้อนอยู่
 ในนโยบายที่ละส่วน ๆ จนกระทั่งเป็นรูปเป็นร่างที่สุดต้องให้เครดิตแก่
 พมพฯ ชวน พลิกภัย ในนโยบายของท่านอยู่ที่ข้อ ๘.๖ แต่ในขณะนั้นเองท่านก็
 ไม่ได้ให้ ไม่ได้เขียนนโยบายที่แยกทงน่า ทางบกเป็นลีดส์เป็นส่วน มีอยู่
 ๖ ข้อเท่านั้นเอง ลีนไปอีกเหมือนกัน ดังนั้นพอมารถึงรัฐบาลของท่านบรรหาร
 มี ๘ ข้อ พอมารถึงรัฐบาลของท่าน พลเอก ชวลิต มี ๑๓ ข้อเลย เรื่องการพมพฯ
 ถ้าวกกันจริง ๆ แล้ว ลีนหรือยาวคงบอกเรื่องติดถูกไม่ได้ ดังนั้นนโยบายของ
 รัฐบาลแต่ละยุคแต่ละสมัยนั้นมันสะท้อนออกถึงปัญหาของสังคม ว่าสังคมในขณะนั้น
 กำลังเป็นปัญหาอะไร แล้วผมก็เชื่อมั่นว่าในอีก ๕ ปีข้างหน้า นโยบายของการ
 ลีดส์สาวจะสั้นจืดจืดรับ แล้วคอยดูนะครับ ผมจะเป็นหมอดูพยากรณ์ด้วยว่าอีก ๕ ปี
 ข้างหน้านโยบายที่ขี้งี่งใหญ่มากขึ้น ยาวมากขึ้นอยู่ที่พลังงาน เพราะโลกกำลังจะ
 แข่งขันกันเรื่องพลังงานครับ หลายประเทศกำลังถึบจนด้วยพลังงาน เมื่อก่อนท่าน
 พลเอก ชาติชาย บอกว่าเราต้องไปสร้างเขื่อนที่ลาว แล้วถือไฟฟ้าจากลาวมา
 คนหัวเราะเก๊กเลขครับ เมื่อปี ๒๕๓๕ ผมไปนั่งดูที่โรงแรมถ้าจำไม่ผิด โรงแรม
 เจ้าพระยา บอร์ด หรืออะไรครับ ปรากฏว่าในขณะนั้นคนหัวเราะเก๊กเลขครับ
 ฟังว่า ทำไมต้องไปถือไฟฟ้าถึงลาวนั่นละ แต่วันนี้ไม่มีใครหัวเราะครับ กำลังวิ่ง
 ไปหาแหล่งทรัพยากรต่าง ๆ แหล่งพลังงานต่าง ๆ แล้ว ๕ ปีข้างหน้านโยบาย
 พลังงานจะเป็นนโยบายที่ขี้งี่งที่สุด ตรงนี้เองเป็นเรื่องธรรมดาในโลกนี้มันก็มี
 ะไรเปลี่ยนแปลง เมื่อความจำเป็นของประเทศอยู่ตรงไหน นโยบายตรงนั้นก็
 จุดเด่นขึ้นมา แต่ตามบอกไว้ ละ ถ้าอย่างนั้นสมัยท่าน ขอประทานโทษที่ยัง
 เฝื่อนามลึกลับครั้งหนึ่งว่า ในสมัยที่ท่านชวน พลิกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีนั้น เรื่อง
 การลีดส์สาวทรคมนามคนไม่สำคัญหรือ ไม่ใช้ครับ สำคัญแต่ว่าเป็นการรวบรวม
 ลักษณะข้อความที่เป็นระบบที่สุดนโยบายเรื่องลีดส์สาว แต่มีแค่ ๖ ข้อเท่านั้นเอง
 ประทานรัฐสภา : ครับ ช่วยสรุปด้วยครับ หมดเวลาแล้ว
 นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
 เมื่อเป็นช่องทางผมคงจะพูดได้ตรงจุดเดียวเท่านั้น ผมจึงคิดว่าถ้าเราเริ่มต้นจาก
 ความเข้าใจตรงกันร่วมกัน แล้วก็ท่านผู้แทนราษฎรก็ได้ตั้งข้อวินิจฉัยกันหลายจุด
 ผมว่ามองกันคล้ายเป็นธรรม อย่าเพิ่งตติงกันถึงขั้นที่จะเฉียด ๆ อภิปรายไม่ไว้
 วางใจแล้วละก็ ลองดูต่อไปว่าทำดีหรือไม่ดี ท่านต้องยอมรับความเป็นจริงว่า

๒๖๗

ร ๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

สันตกนา ๑๓๓/๒

นโยบายวันนั้นมันจำเป็นครับ เรื่องการสื่อสาร ส่วนเรื่องสุจริตไม่สุจริต มันลึกซึ้งตอนหนึ่งไปดูกันตอนนั้น แล้วตอนนั้นมาว่ากัน ยิ่งถ้ามีฝ่ายค้านเข้มแข็งอย่างนี้แล้วละก็ แหม ประชาชนได้ประโยชน์ที่สุด ท่านประธานครับ แต่ผมไม่อยากจะให้เราต่อสู้กันถึงขั้นเอาชีวิตเป็นเดิมพัน เมื่อที่ท่านอาคมบอกว่าเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ผมตกใจเลย ตกใจอย่างไรครับท่านประธาน เพราะคนที่ชอบพูดเรื่องเอาชีวิตเป็นเดิมพันมากที่สุด นโยบายของ จอมพล สฤษดิ์ ทรนัะรัตน์ ขออนุญาตนำมาเอ่ยท่านที่ล่วงลับไปแล้ว ท่านบอกเลิกครับปิดท้ายรายการท่านบอกว่า เรื่องความสุจริต ต่อต้านคอร์รัปชัน ข้าพเจ้าได้มอบชีวิตจิตใจของข้าพเจ้า และรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลนี้เอาชีวิตเป็นเดิมพัน แล้วเป็นอย่างไรครับ เจริญ

ได้สร้างปัญหาเรื่องการจ้อราษฎร์บังหลวงจนถึงปัจจุบันนี้ ตรงนี้ผมว่าถ้าเรา เริ่มต้นจากการดูความจริงใจต่อกันเสียก่อน คนหนุ่ม ๆ หลายคน ท่านพิณิจ นี่เป็นต้น ท่านสุวิจน์ เป็นต้น เป็นคนหนุ่มที่เอาจริงเอาจังมีความสามารถเต็มเปี่ยม หลังจากนั้นพอท่านได้เริ่มทำงานแล้ว ฝ่ายค้านตรวจสอบ ผมว่าตรงนี้ประชาชนจะได้ประโยชน์ครับ ก็ทลกลูกาตนา เสนอความคิดเห็นนะครับ แต่ผมยังไม่ได้ เสนอเปิดประชุมณะครับ ทลลคคคคค

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านวุฒิ อาติส พิทักษ์คคคคผล แล้วก็จะไปที่
คุณสันต์ศักดิ์ คุณวิททว คคคคคคค ตามลำดับครับ

นายอาติส พิทักษ์คคคคผล สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อาติส พิทักษ์คคคคผล สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้ดูนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อสภาแห่งนี้แล้ว ก็มีความรู้สึกว่าได้แตกต่างอะไรจากนโยบายของรัฐบาลที่ผ่านมามากนัก นอกจากจะไม่ได้กำหนดในเรื่องที่คงนโยบายเร่งด่วน อันไหนเป็นนโยบายเร่งด่วน อันไหนเป็นนโยบายระยะยาวเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ณ วันนี้เราคนไทยมีความภาคภูมิใจร่วมกันอยู่อย่างหนึ่งก็คือการที่นานาชาตินิยมยกย่องให้ประเทศไทยเรานั้น เป็นดาวรุ่งทางเศรษฐกิจดวงหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือการที่เราเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรม การส่งออกและอุตสาหกรรมบริการ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศเราในรอบ ๓๕ ปีที่ผ่านมา คือตั้งแต่ปี ๒๕๐๔ ถึงปี ๒๕๓๘ เฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ในขณะที่รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร ในช่วงเวลาเดียวกันนั้นจาก ๒,๐๐๐ บาท มาเป็น ๖๘,๐๐๐ บาท เพิ่มขึ้นประมาณ ๓๒ เท่า สัดส่วนประชากรที่อยู่ในภาวะความยากจนลดลงจากร้อยละ ๕๗ ในปี ๒๕๐๕ มาเหลือเพียง ๑๓.๗ ในปี ๒๕๓๕ นับว่าเป็นความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของบ้านเรา แต่ท่านประธานที่เคารพครับ บนความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว บนความภาคภูมิใจกับความมั่นคงของเศรษฐกิจนั้น เราได้รับบทเรียนที่ค่อนข้างจะราคาแพงอยู่พอสมควร บทเรียนที่ผ่านมานั้นสอนใจเราเป็นค่างตัวว่า การพัฒนาที่ขาดความระมัดระวัง ขาดความเข้าใจที่แท้จริงของความจริง หรือการพัฒนาที่มุ่งเน้นในทางด้านกายภาพอย่างสุดโต่งนั้น ทำให้เราต้องสูญเสียอะไรไปมากมายหลายประการเหลือเกิน เพื่อแลกเปลี่ยนกับความสามารถในการแข่งขัน ตัวเลขเศรษฐกิจทั้งดงามที่รัฐบาลทุกคณะที่ผ่านมามีได้ آوردด้วยความภาคภูมิใจนั้น เราจะเห็นว่าเราต้องสูญเสียหลายประการเหลือเกิน ความเติบโตของภาคอุตสาหกรรมที่ขยายตัวกว่าร้อยละ ๑๐ ติดต่อกันมาเป็นระยะเวลาหลายปีนั้น เราต้องแลกกับความแคระแกร็นของภาคเกษตร และสภาพบ้านแตกสาแหรกขาดของครอบครัวและชุมชน ท่านประธานที่เคารพครับ ราชได้ต่อหัวตลงประชาชน

๒๓๑

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สมพิศ ๑๓๘/๒

ที่เพิ่มขึ้นเป็น ๖๘,๐๐๐ บาท ในปี ๒๕๓๘ นั้น เราต้องแลกมากับการไตรมาสแรงงานเด็ก
อายุระหว่าง ๑๑ ี่ ถึง ๑๘ ปี กว่า ๑ ล้าน ๒ แสนคน ในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม
เราต้องแลกความยากจนที่ลดลงมาจาก ๕๗ เปอร์เซ็นต์ เหลือเพียงร้อยละ ๑๓.๗ นั้น
กับการเฟื่องฟูของบริการธุรกิจทางเพศ และการที่เรามีโสเภณีเคลื่อนเมือง และมีหน้าร้าน
ในจำนวนนี้ยังมีโสเภณีเด็กที่อายุต่ำกว่า ๑๖ ปี ตั้งกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ถึง ๖๐,๐๐๐ คน
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคงจะต้องขอใช้เวลาเพียงเล็กน้อยสำหรับที่จะตั้งข้อสังเกต
ในนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อสภาแห่งนี้ -----

- ๑๓๕/๑

โดยประการแรกนั้น ผมจะตั้งข้อสังเกตในเรื่องของนโยบายทางด้านการศึกษา ซึ่งในนโยบายนั้นได้แถลงว่า รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขยายโอกาสให้ทั่วถึงทุกคนทุกกลุ่ม เพื่อให้การศึกษา เป็นกระบวนการพัฒนาคนที่มีความสามารถเต็มศักยภาพ มีคุณภาพชีวิตที่ดี ผมได้ดูนโยบายโดยตรงนี้แล้วและก็มาดูในข้อย่อยทั้งหมด ก็ยังเห็นว่ามีการให้ความสำคัญต่อสิ่งหนึ่งลดน้อยลงไป เป็นอย่างยิ่ง ขอให้เรารั้งหลายได้ย้อนกลับไปมองสภาพการศึกษาของบ้านเราในอดีตที่ผ่านมา การศึกษาในฐานะที่เป็นกลไกพื้นฐานในการพัฒนาคน เป็นสิ่งที่เรามุ่งหวังเป็นอย่างยิ่ง ให้เตรียมคนและสังคมให้พร้อม รับผิดชอบต่อความเปลี่ยนแปลง เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่หลาย ๆ ประเทศได้เล็งเห็นความสำคัญ และได้ทุ่มเททรัพยากร เพื่อปรับปรุงการศึกษาให้เข้ากับสภาพชีวิตสมัยใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ปรากฏว่าการศึกษาของเรากลับถูกละเลยไปมาก เพราะนอกจากกระบวนการศึกษาของเราจะปรับตัวตามการพัฒนาเศรษฐกิจที่ช้า เป็นผลให้เกิดความไม่พอดีในการผลิตกำลังคน idone ให้แก่ภาคการผลิตต่าง ๆ แล้ว การศึกษาของเรายังไม่อาจช่วยรักษาความมีหลักยึดเหนี่ยวทางจริยธรรมให้แก่สังคมได้อย่างแท้จริง ผมได้ดูนโยบายด้านการศึกษาทั้งหมดแล้ว ก็เห็นว่าเป้าหมายสูงสุดในเรื่องของนโยบายทางการศึกษานั้นก็ยังมุ่งแต่จะ เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการอยู่ ผมอยากที่จะขอให้รัฐบาลนั้นได้ตระหนักถึงการจัดการศึกษาที่จะมุ่งเน้นในเรื่องคุณธรรม และจริยธรรมของคนเป็นประการหลักด้วย เพราะเราจะเห็นว่าในระบบการศึกษาที่ผ่านมา นั้น เราสามารถที่จะสร้างคนให้เป็นคนเก่งได้ แต่เรายังไม่สามารถที่จะสร้างคนให้เป็นคนดีของสังคมได้ เพราะฉะนั้นจึงขอฝากตรงนี้ว่า ขอความกรุณาอย่าได้เน้นในเรื่องความเป็นเลิศทางวิชาการ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านก็ได้ขึ้นมาตั้งในประเด็นตรงนี้ บ้านเมืองของเราถ้าพัฒนากันใน เรื่องที่จะมองคุณค่าทางเศรษฐกิจ เพียงอย่างเดียวแล้ว ผมคิดว่า เราจะหาความสันติสุขในชีวิตได้ยาก ต่อมาก็คงจะพุดถึง เรื่องของนโยบายทางด้านสังคม

ประธานรัฐสภา : เหลือเวลาอีก ๑ นาที ช่วยสรุปหน่อย

นายอาคิส พิทักษ์คุมพล สมาชิกวุฒิสภา : ความจริงก็มี

รายละเอียด ผมจะพูดเฉพาะข้อ ๖.๑.๕ ส่งเสริมการศึกษาของพระสงฆ์ และพัฒนาการบริหารด้านศาสนาให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้บุคลากรและสถานที่ทางศาสนาในการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ผมว่านโยบายตรงนี้มีค่าสำคัญมาก ผมคงจะไม่พุดถึงในเรื่องขององค์กรทางศาสนาพุทธที่เรา มีกันอยู่หลายองค์กร แต่จะขอพูดเฉพาะที่ เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลาม ซึ่งเรามี

๒๑)๓

ร ๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

พร เทพ ๑๓๕/๒

องค์กรที่แต่งตั้งขึ้นมาตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยกาสรุปลักษณ์ฝ่ายอิสลาม เมื่อปี ๒๕๔๐ มีอยู่ ๓ องค์กร คือองค์กรของกรมการอิสลามกลางแห่ง ประเทศไทย แล้วก็กรมการอิสลามประจำจังหวัด และกรมการอิสลามประจำมัสยิด ในนโยบายความมั่นคงของชาติ ของสภาความมั่นคงที่ได้กำหนดเอาไว้ในในปัจจุบันตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ มุ่งเน้นต่อภารกิจที่จะให้ความสำคัญต่อองค์กรตรงนี้ แต่ในทางปฏิบัตินั้นก็คือ การให้ความสำคัญในแง่ที่จะให้โอกาสได้ เข้ามาร่วมประชุม รับฟังนโยบายทางราชการ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น แต่ยังไม่มีการคิดที่จะใช้บุคลากร หรือองค์กรตรงนี้ให้ช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน องค์กรตรงนี้ก็ยังไม่ได้รับการพัฒนา จะสังเกตได้ว่าองค์กรของกรมการอิสลามกลางแห่งประเทศไทย ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๕๐ กว่าคนนั้น ได้รับเงินสนับสนุนองค์กร เพียงปีละประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท และในระดับจังหวัดก็ได้รับเงินประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท เมื่อปีรัฐบาลของท่านบรรหาร ได้กรุณาอนุมัติเงินอุดหนุนฐานะของอิหม่ามมัสยิดทั่วประเทศ ไม่มาก จำนวน ๕๐๐ บาท แต่ก็ก็เป็นสิ่งที่สร้างความปลาบปลื้มให้แก่ชาวมุสลิมทั้งปวงประเทศ ซึ่งเราก็ว่าสิ่งนั้นแม้จะเป็นเงินเพียงเล็กน้อย แต่น้ำใจที่หันลงไปดูแลนั้น เรายกถือว่าเป็นประวัติศาสตร์ในการบริหารราชการแผ่นดินของท่านเลขที่เดี๋ยวนะ

ประธานรัฐสภา : หหมดเวลาครับ

นายอาซิส พิกักษ์คุมพล สมาชิกวุฒิสภา : ขอขอบคุณครับ
คงไม่ต้องสรุปแล้วครับ

ประธานรัฐสภา : ต่ไปเชิญคุณสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์ ครับ

นายสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.บุรี) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา
กระผมก็ได้ดูเรื่องแถลงนโยบาย ซึ่งมีจำนวน ๑๑ ข้อ นั้น ก็เขียนโดยกว้าง ๆ
ซึ่งขณะนั้นรัฐบาลก็ได้ไปผูกติดอยู่กับการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๑
ก็คิดว่าคงไม่ยาวนัก กระผมจึงใคร่ขอเสนอนโยบายโดยเร่งด่วน ซึ่งคงจะ
เห็นทั้งสิ้น ๆ เนื่องจากเวลาในการอภิปรายมีจำนวนสั้นมาก

ในข้อที่ ๒ ด้านบริหาร ข้อ ๒.๑.๖ รัฐบาลได้ระบุในนโยบาย
พัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะให้สูงขึ้น และได้รับเงินเดือนสวัสดิการ
และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ สัมพันธ์กับคุณภาพของงาน และสอดคล้องกับภาวะ
ค่าครองชีพ เพื่อสามารถอยู่ในสังคมอย่างมีฐานะและมีเกียรติและศักดิ์ศรี ผมเอง
ก็ขอรวมไปถึงข้อ ๕ นโยบายด้านการศึกษา คือ ๕.๗ ยกกระดับมาตรฐาน
วิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งเร่งรัดแก้ไขปัญหานี้สินของครู
ทุกรัฐบาลส่วนใหญ่แล้วจะมีนโยบายใน ๒ ข้อนี้ นั่นก็คือเห็นปัญหาความเดือดร้อน
ของข้าราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขั้นผู้น้อยและของครู อาจารย์ สิ่งที่พวกเรา
ได้ไปพบประสบมาในฐานะผู้แทนราษฎรนั้น ปัญหาจริง ๆ แล้วก็พบว่า เงินเดือน
และสวัสดิการของข้าราชการ โดยเฉพาะค่าจ้างที่ทั้งทหารระดับล่าง ซึ่งไม่พอต่อ
ค่าครองชีพและสัมพันธ์กับสังคมเมื่อมีครอบครัวขึ้นมา นั่นก็คิดขณะนั้นผมก็ใคร่
อยากจะให้เป็นนโยบายที่เร่งด่วน ที่รัฐบาลชุดนี้ได้ดำเนินการโดยด่วน เนื่อง
กรณีข้าราชการถ้าขึ้นปริญญาตรีแล้วประมาณ ๖,๐๐๐ บาท เมื่อมีครอบครัวขึ้นมา
ก็ไม่เพียงพอต่อค่าครองชีพ เหมือนกับรัฐบาลว่าที่เหลือนั้นก็ไปหาเอง ในส่วนของ
ราชการที่มีตำแหน่งที่ไปหาผลประโยชน์ได้ ก็ดำเนินการไปตามนั้น
แต่ส่วนที่ไม่มียลประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านของครู อาจารย์แล้วก็มีปัญหา
ก็มาผูกกับแผนเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๘ ในการพัฒนาคน การพัฒนาคนนั้นก็คิด
ต้องการพัฒนาเยาวชนให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของประเทศชาติ นั่นก็คือต้องมี
เรื่องของการศึกษา ถ้ามาเป็นเบื้องต้น การเรียนการสอนก็ต้องผูกโดยครู
อาจารย์ ถ้าครู อาจารย์นั้นยังกันั้นยังมีสินอยู่ นั่นก็คือในคุณภาพของการเรียน

การสอนนั้นก็คงไม่ได้เพียงพอ ผมก็ขอฝากในข้อนี้ เพื่อดำเนินการต่างทั้งจริง
 อย่างน้อยที่สุดการจัดเก็บภาษีให้รัดกุมเข้า เราก็จะมีงบประมาณส่วนหนึ่ง ซึ่งจะมี
 รายได้จากภาษีอากรที่มีรั่วไหลกันไปบ้าง เพื่อที่จะนำประโยชน์ของการจัดเก็บ
 ภาษีนั้นมาเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือเงินเดือนของข้าราชการของฝ่ายต่าง ๆ
 ก็ฝากรัฐบาลชุดนี้เป็นการเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารชั้นผู้น้อยเราก็ไป
 พบมา มีความเป็นคนที่ไม่มีศักดิ์ศรีเพียงพอกับคารยประเทศ ที่ลู่ลืออาศัย
 ก็เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง และผมก็ได้ไปพบมาว่า พลทหารส่วนหนึ่งนั้น ในเรื่องของการ
 การสาธารณสุข ถ้าเกิดเจ็บป่วยไปที่โรงพยาบาลบอกว่าต้องมีผู้บังคับบัญชา
 รับรอง ผมก็ฝากทางด้านของกระทรวงกลาโหม โดยไปพิจารณาในระเบียบ
 ของข้อนี้ด้วยว่า ถ้าหากว่ามีบัตรของทหาร พลทหาร หรือทหารชั้นผู้น้อยแล้ว
 ก็ขอให้ทางโรงพยาบาลได้รับไว้เลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงสาธารณสุข

ข้อที่ ๒ - ๒.๒ นโยบายด้านกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น

๒.๒.๑ ปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองท้องถิ่น ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน เร่งรัดการกระจายภารกิจหน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นมากขึ้น ในรัฐบาลที่แล้วนั้นก็ได้มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยมีองค์การบริหารส่วนตำบล และขณะเดียวกันนั้นสมาชิกสภาจังหวัดทั่วประเทศก็ได้พบนายกฯ ที่ทำเนียบก็ขอให้มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย นั่นก็เป็นประเด็นหนึ่ง แต่ประเด็นสำคัญผมใคร่พูดถึงเรื่องใกล้ตัวนะครับ ขณะนี้ เรามีทั้งระบบสภาภิบาล ระบบ อบต. ระบบเทศบาล แล้วที่จังหวัดชลบุรีนี้ เรามีระบบพิเศษคือสภาเมืองพัทยา ขณะนี้สภาเมืองพัทยาวินิจฉัยโดยลักษณะการปกครองพิเศษเมื่อปี ๒๕๒๐ มาถึงบัดนี้จำนวนเกือบ ๗๐ ปีแล้ว เนื่องจากเป็นเมืองพิเศษได้มีการเลือกตั้งสมาชิกเมืองพัทยาจำนวน ๙ ท่าน มีการแต่งตั้ง ๘ ท่าน รวม ๑๗ ท่านไปเลือกนายกเมืองพัทยา นายกเมืองพัทยานั้นก็เปรียบเสมือนประธานสภาของเมืองพัทยา และก็ไปจ้างปลัดเมืองซึ่งระบบในกลยุทธ์ต่าง ๆ เข้ามาร่วมเป็นซีดี แมเนเจอร์ (City manager) หรือเป็นปลัดเมืองในการบริหารครั้งละ ๒ ปีวาระ นั่นก็ถือประชาชนยังสับสนนะครับคิดว่านายกเมืองเหมือนกับนายกเทศมนตรี แต่ปรากฏว่าไม่ใช่อย่างนั้นนะครับ นายกเมืองพัทยาคือเป็นเพียงประธานสภาเมือง ทุกท่านที่ร้องมาเรื่องทงขงปัญหาเดือดร้อนต่าง ๆ ก็ต้องไปแจ้งให้ทางปลัดเมือง ถ้าปลัดเมืองไม่ดำเนินการตาม ๒ ปี ก็ถูกปลดโดยสภาเมือง เพราะฉะนั้นจาก ๑๘ ปีมานั้นเราใช้นายกเมืองพัทยาทั้ง ๙ คน ขณะเดียวกันก็ใช้ปลัดเมืองพัทยาทั้ง ๑๘ คน ทั้ง ๆ ที่อยู่เพียง ๔ สมัยเท่านั้น นั่นก็คือเป็นความล้มเหลวของสภาเมืองพัทยาย่างแท้จริง ในปี ๒๕๓๗ นั้นก็ทราบว่ากระทรวงมหาดไทยจะมีการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารการปกครองใหม่ให้เป็นระบบของเทศบาล แต่เนื่องจากเมืองพัทยานั้นเป็นเมืองพิเศษจริง ๆ เป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ขณะนี้มีโรงแรมเกสต์เฮ้าส์ (Guest-house) แล้วก็รวมทั้งอพาร์ทเมนต์ (Apartment) ต่าง ๆ เกือบ ๔๐,๐๐๐ ห้อง ในขณะที่เดียวกันประเทศสิงคโปร์มีเพียง ๒๗,๐๐๐ - ๒๙,๐๐๐ ห้อง

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน) ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หมดเวลาแล้วนะครับ เชิญสรุปครับ นายสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ในกรณีนี้ก็ใคร่ขอให้ทางกระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงระบบการปกครอง ขอให้ เป็นระบบ กทม. หรืออย่างน้อยที่สุดเป็นเทศบาลนคร โดยการไปตั้งคณะกรรมการ

๒๗๖

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

วิจุทศ ๑๒๗/๒

พิจารณาโดยเร่งด่วน เนื่องจากสภาเมืองพิทขายจะหมดวาระในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๐ นี้แล้วเพียง ๖ เดือน ถ้าหากว่าเข้าไปแล้วก็คงต้องไปใช้เวลาก็คงถึง ๔ ปี ซึ่งจะเสียหายประมาณในการเลือกตั้งใหม่ ดังนั้นก็ขอฝากรัฐบาลชุดนี้ไว้เป็นการดีเร่งด่วนด้วยนะคะรับ

ผู้มีปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หม่อมเวลาตรี

นายสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ครับ
ขอพระคุณครับ

ผู้มีปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญ คุณวิชา คุณปลื้ม ครับ

นายวิชา คุณปลื้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : กราบเรียน
ฯพณฯ ประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายวิชา คุณปลื้ม
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานครับ ผมเองได้ติดตามการแถลงนโยบายของรัฐบาลนี้มาตั้งแต่เมื่อวานนี้
เพิ่งจะมีโอกาสได้ศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล ผมได้ศึกษา
นโยบายของรัฐบาลในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมาหลายรัฐบาล ตลอดจนได้ศึกษาถึงแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหลายฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ ที่เริ่มต้นในช่วงนี้ตั้งจากปี ๒๕๔๐ ถึง ปี ๒๕๔๕-----

จากการที่ได้วิเคราะห์และสังเกตจากการแถลงนโยบายที่ผ่านมาในช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะในช่วงของรัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ มาจนถึงปัจจุบันนี้ ผมได้มองภาพของนโยบายของรัฐบาลไม่ได้แตกต่างกันเท่าไรนัก เหมือนกับท่าน ส.ศ. สุนัย ทอประกานโทษที่ตั้งฉายาว่า นายกรัฐมนตรีของรัฐบาลเกือบจะทุกรัฐบาลคล้ายเคียงกันมากเหลือเกิน บางฉบับนั้นสั้น บางฉบับนั้นยาว แต่สำหรับนโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้นั้นก็ต้องเรียกว่าอยู่ในขนาดกลาง ๆ แต่สิ่งที่เหมือนกันของในช่วงประมาณ ๓๐ ปีหรือว่า ๓ - ๓ ทศวรรษที่ผ่านมา นั่นคือสิ่งที่เหมือนกันอย่างหนึ่งก็คือว่า นโยบายของรัฐบาลตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา นั้นได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องของการพัฒนา เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศชาติเป็นหลักสำคัญ สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นถึงแม้ว่าได้ประสบความสำเร็จอย่างใหญ่หลวง บางปีอัตราขยายตัวทางเศรษฐกิจนั้นสูงถึง ๗.๘ เปอร์เซ็นต์ ๘ เปอร์เซ็นต์บ้าง เร็วกว่าที่เราประสบความสำเร็จด้วยดีจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจ แต่ถ้าเราดูให้ถี่ถ้วนครึบว่าการพัฒนาของเศรษฐกิจของประเทศไทยของเราที่ผ่านมา นั้น ทั้งจริงแล้วมันไม่ได้มีการกระจายหรือว่าขยายไปสู่ทุกภูมิภาค หรือว่าทุกกลุ่มสาขาอาชีพเลย เราจะดูได้จากปี ๒๕๐๘ รายได้ต่อหัวของประชากรของเรานั้น ในขณะที่นั้นแค่เพียง ๒,๑๐๐ บาทเท่านั้นเอง และเพิ่มมาเป็น ๒๘,๐๐๐ บาท ในช่วงของปี ๒๕๓๘ ฉะนั้นเราจะเห็นได้แน่ชัดว่าในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มันเพิ่มขึ้นหลายร้อยหลายพันเท่าตัว แต่ความสำเร็จที่เจริญขึ้นมาเหล่านั้นมันได้กระจุกตัวอยู่เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑล หรืออาจจะเรียกได้ว่าหลายรัฐบาลได้มองการบริหารงานของประเทศชาติอยู่ที่กรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ ๆ เท่านั้น ไม่ได้มีการกระจายความสำเร็จไปสู่ทุกกลุ่มอย่างที่เราว่าเราที่มีความต้องการที่จะเห็น ทุกคนนั้นมีความเท่าเทียมกัน เราลองดูสถิติรับจากกลุ่มคนที่เรียกว่า เป็นกลุ่มคนรวยสูงสุดของประเทศชาติ ใน ๓๐ เปอร์เซ็นต์แรกนั้นมีรายได้รวมกันของคนรวย ๒๐ เปอร์เซ็นต์นั้นเป็นจำนวนถึง ๕๕ เปอร์เซ็นต์ของรายได้รวมของประเทศในปี ๒๕๓๑ แต่ในช่วงเช่นเดียวกัน รายได้เฉลี่ยของคนจนที่สุด ๒๐ เปอร์เซ็นต์เหมือนกันแค่เพียง ๘.๖ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ นั้นมันห่างกันมากเหลือเกิน แต่เป็นที่น่าตกใจมากขึ้นกว่านั้นอีกก็คือว่า ถ้าเราจะดูในช่วงของปี ๒๕๓๕ รายได้เฉลี่ยของคนรวยทั่วประเทศ ๒๐ เปอร์เซ็นต์นี้ กลับเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙ เปอร์เซ็นต์ของรายได้รวมทั้งหมด แต่มาดูที่คนจนหรือคน ๒๐ เปอร์เซ็นต์เหมือนกันในปี ๒๕๓๕ กลับลดลงเหลือแค่เพียง ๓.๙ เปอร์เซ็นต์

พูดว่าข้างมันห่างขึ้นมากนะครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันเป็นเรื่องสะท้อนเห็นได้
 อ่างข้างชัดเจนว่าการดำเนินงานของรัฐบาลในช่วงที่ผ่านมาหลายรัฐบาลนั้น
 เป็นสิ่งที่ผมอยากจะ เรียกว่า มันไม่ได้ประสบความสำเร็จอย่างที่พวกเราเห็นได้
 ตั้งเอาไว้ ก็เพราะว่ามันมีความเจริญอยู่แค่เพียงบุคคลกลุ่มเดียวเท่านั้นเอง
 และที่สำคัญยิ่งกว่านั้น ความเจริญทางด้านอุตสาหกรรม ความเจริญทางด้าน
 เศรษฐกิจนำมาซึ่งปัญหาต่าง ๆ นั้นมากมายเหลือเกิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหา
 ทางด้านสังคม ปัญหาทางด้านวัฒนธรรมที่เสื่อมโทรมลงไป และที่สำคัญที่สุดก็คือ
 ปัญหาเรื่องขดสิ่งแวดลอม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมอยากจะให้รัฐบาล ingsพยายาม
 เหลือเกินที่จะเข้ามาแก้ไขปัญหานี้ในวโรกาสของ เศรษฐกิจของประเทศชาติ
 เราอย่าลืมนะครับว่าคนส่วนใหญ่ของประเทศนั้นอยู่ในชนบท อยู่ในภาคเกษตรกรรม
 การแก้ไขปัญหาด้าน เศรษฐกิจนั้นเป็นการแก้ไขให้ทั่วๆไป ซึ่งคนที่ได้รับ
 ประโยชน์ที่แท้จริงแล้วนั้นเป็นคนรวยเท่านั้นเองที่กำลังทางด้านอุตสาหกรรม หรือว่า
 เป็นเจ้าของธุรกิจใหญ่ ๆ โต ๆ หรือว่าแม้แต่คนที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง
 ประเทศไทย ผมอยากจะให้รัฐบาลนั้นได้มองไปถึงภาคเกษตรกรรมให้มากยิ่งขึ้น
 และให้มองไปถึงคนที่อยู่ในชนบทที่อยู่ห่างไกลออกไป ช่องว่างระหว่างคนรวย
 กับคนจนนั้น เป็นภาวะที่สำคัญที่สุดที่รัฐบาลนั้นต้องลดช่องว่างนี้ให้ได้ แผนพัฒนา
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เรามีการรวบรวม
 มีการระดมความคิดเห็นของทางบุคคลหลายสาขาหลายอาชีพ ในทางที่จะเข้ามา
 เพื่อยุติแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ นั้น -----

ก็ยังได้กล่าวเอาไว้ว่า เศรษฐกิจดีแต่สังคมมีปัญหา การพัฒนาที่ไม่ยั่งยืน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่ทางรัฐบาลต้องหาทางแก้ไขให้รวดเร็วที่สุด สิ่งที่จะสามารถแก้ไขปัญหานั้นในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ได้ก็คือ การกระจาย ความเจริญไปสู่ภูมิภาค ผมได้ดูนโยบายของทางรัฐบาล ก็ต้องยอมรับว่า รัฐบาลนั้นมีความตั้งใจที่อยากจะเห็นความเจริญนั้น ได้มีการกระจายจาก ภาคมหานคร คือกรุงเทพฯ นั้นกระจายไปสู่เมืองหลักในทุกภาคของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคตะวันออกเฉียงใต้ โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเล ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นเมืองท่าที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทยในขณะนี้ รัฐบาล ได้เขียนไว้ชัดเจน ซึ่งผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่รัฐบาลนั้นจะพยายามที่จะลด ปัญหาในเมืองหลวงโดยมีการกระจายไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ เรามีหลายสิ่งหลายอย่าง เรามีท่าเรือน้ำลึก แหลมฉบัง เรามีสนามบินอู่ตะเภา เรามีแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เรามีทรัพยากรต่าง ๆ นั้นมากมายที่รัฐบาล ได้มีการเริ่มต้นเอาไว้ในช่วงของรัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราจะสามารถกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคได้อย่างดี ที่สุด ท่าเรือน้ำลึกที่แหลมฉบัง ซึ่งขณะนี้เท่าที่กระผมเองได้ไปร่วมประชุม ของคณะกรรมการพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเฉียงใต้หรือแม้แต่ว่าไปกับคณะของ พลเอก นายกรัฐมนตรี ในการไปเยี่ยมในโครงการนี้เมื่อ ๓ วันที่ผ่านมา นั้น ก็ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ที่ท่านนายกรัฐมนตรี ได้ชี้จุดต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนว่าเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา เศรษฐกิจ ของประเทศไทยของเรา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หมดเวลาแล้วนะครับ

นายวิชา คุณปลื้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) :

แต่ผมอยากจะขอทราบเรียนท่านประธานไปยิ่ง พลเอก นายกรัฐมนตรีว่า แผนการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเฉียงใต้ถึงแม้ว่ามันกำลังเกิดขึ้น อย่างมากมาย แต่ปัญหาที่ตามมาที่ผมได้เรียนว่าเมื่อเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องต่าง ๆ อย่างมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหา เรื่องของสิ่งแวดล้อม โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะนี้ นั้น ได้สร้างมลภาวะเป็นพิษต่าง ๆ เกิดขึ้น ทั้งทางน้ำ ทางบก และทางอากาศ มีกากอุตสาหกรรมเกิดขึ้นหลายที่ แต่เรายังขาดโรงงานที่จะมากำจัดกาก ของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ บริษัทบริหารและพัฒนา เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมหรือว่าเงินก้อนนี้ พยายามที่จะเข้ามาดำเนินการ

แก้ไขปัญหาดังกล่าว แต่ก็มีปัญหาที่เพราะว่า ไม่ได้มีการชี้แจง
 ให้กับพี่น้องประชาชนในภูมิภาคนั้นได้รับทราบว่า เขตโหนดอื่นต่าง ๆ ตลอดจน
 ประโยชน์ที่พี่น้องประชาชนจะได้รับจากการสร้างโรงงานเจเนอรัลมีเอะไรบ้าง
 ทำให้พี่น้องไม่เข้าใจ มีการประท้วงกันอย่างมากมาย ซึ่งขณะนั้นก็ต้องไปทำ
 ในนิคมอุตสาหกรรมมาตาพุดที่จังหวัดระยอง แต่อีกไม่กี่ปีก็ต้องเต็มแน่นจน
 และก็เกิดปัญหาตามมา ฉะนั้นขอฝากทางรัฐบาลว่า แนวนโยบายของรัฐบาล
 ที่แถลงในวันนั้น เป็นการทำที่จะกระจายความเจริญไปสู่ในทุกแห่งใน
 ประเทศไทยของเรา ก็ขอฝากว่า อย่างไรอย่างลึ้มในเรื่องของฝั่งตะวันตก
 เรื่องของปัญหาสังคมและที่สำคัญอย่างลึ้มปัญหาของพี่น้องเกษตรกร ซึ่งยังเป็น
 บุคคลส่วนใหญ่ของภูมิภาคของเราทั่วประเทศ ผมขอสรุปอย่างนี้ว่า ที่จริงแล้ว
 ผมตั้งใจที่จะมีการอภิปรายในหลาย ๆ เรื่อง แต่การแถลงนโยบายของ
 รัฐบาลที่แถลงโดยกว้าง ๆ รวม ๆ นั้น ผมยังไม่แน่ใจว่าจากการศึกษา
 ประชาคมที่ ผม นายกรัฐมนตรีได้บอกไว้ว่าจะมีการอุปสบภาพหลังจากมีการ
 ปฏิรูปการเมือง หรือว่าการร่างรัฐธรรมนูญเสร็จสิ้นแล้วนั้น มันจะทำให้
 นโยบายของรัฐบาลนั้น สามารถเป็นผลออกมาได้มากแค่ไหน ขอฝากว่า
 ถ้าวางไว้ก็ตาม ถ้ารัฐบาลนั้นมีแนวทาง มีแนวความคิดและกำลังดำเนินการ
 ในเรื่องของการพัฒนาแก้ไขปัญหาของประชาชนอยู่นั้น ผมเชื่อว่า การปฏิรูป
 การเมืองกับการแก้ไขปัญหาค่าความยากจนของพี่น้องประชาชนนั้น พี่น้อง
 ประชาชนยังต้องการให้รัฐบาลนั้นเข้ามาแก้ไขมากกว่า ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณชววิช วิชัยดิษฐ ถัดไป
จะเป็นคุณชววิช ลิขระเสนารักษ์

นายชววิช วิชัยดิษฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ผู้ราษฎรชานี้) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชววิช วิชัยดิษฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสุราษฎร์ธานี สิ่งที่กระผมจะนำกราบเรียนท่านประธานต่อไปนี้คือทศวิพากษ์
นโยบายของรัฐบาล แต่ด้วยเวลาที่จำกัด ข้อวิพากษ์ของผมจะอยู่ที่นโยบาย
ด้านการท่องเที่ยว กระผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า สิ่งที่ผม
ได้รับทราบจากนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลนั้นทำให้ผมมองเห็นโดยชัดเจนว่า
ที่มาของนโยบายนั้นขาดความคล้องกับกิจกรรมด้านอื่นของรัฐ ในเวลาเดียวกัน
ชี้ให้เห็นโดยชัดเจนอีกเช่นเดียวกันว่า ความเข้าใจในเรื่องอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
ของผู้ที่เขียนนโยบายทางด้านนี้นั้นค่อนข้างจะขาดหลักเกณฑ์ที่จะทำให้เป็นไปตาม
เจตนารมณ์ที่รัฐบาลได้แถลงไว้ในข้อ ๓.๗ กราบเรียนท่านประธานด้วยความ
เคารพ ได้เขียนไว้ว่า รัฐบาลจะส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
ให้สามารถทำรายได้เข้าประเทศมากขึ้น ควบคู่ไปกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
และทรัพยากรธรรมชาติอันเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีค่ายิ่ง ไม่มีอะไรจะโต้แย้งได้
ตรงนี้ แต่คำถามที่ต้องถามต่อไปก็คือว่า เราจะทำค่าข้างนี้ได้จะมีปัจจัยอะไรบ้าง
ที่จะส่งเสริมให้เกิดขึ้น กระผมขอกราบเรียนว่าสิ่งที่ขาดหายไป และกราบเรียน
ท่านประธานด้วยความเคารพว่า ทศวิพากษ์ของกระผมต่อไปนี้เป็นข้อวิพากษ์
ในทางสร้างสรรค์เพื่อหวังที่จะเห็นว่า สิ่งที่เราเรียกว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
เป็นปัจจัยหลักที่สำคัญอีกอันหนึ่งที่ช่วยในการแก้ปัญหาหลักของประเทศ กระผม
ทราบดี เช่นเดียวกับที่ท่านประธานทราบว่า เศรษฐกิจคือปัญหาหลักของประเทศ
ในขณะนี้ รัฐบาลจึงพลาดโอกาสที่น่าเสียดายซึ่งที่ไม่สามารถชี้ให้เห็นว่า นโยบาย
ด้านการท่องเที่ยวนี้นำไปสู่การปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ช่วยแก้
ปัญหาเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี ฉะนั้นหากเราหวังที่จะเกิดรูปแบบในการดำเนินงาน
เพื่อก่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาที่แท้จริงได้แล้ว กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า
สิ่งที่ต้องนำพิจารณาต่อไปก็คือบทบาทร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
นี่คือหัวใจที่สำคัญที่สุดในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในข้อ ๓.๗.๔
เป็นเบื้องต้นที่บอกว่า จะส่งเสริมและพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของ
การท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้โดยร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน นี่ก็เป็นอีกประการหนึ่ง
ที่ชี้ให้เห็นว่าความเข้าใจนั้นไม่ชัดเจน เพราะความที่จะทำให้เกิดเมืองไทยเป็น
ศูนย์กลางของการท่องเที่ยวอย่างแท้จริงนั้นต้องทำความเข้าใจต่อไปว่า

๒๗๓

ร ๒/๒๕๓๔ (ส. ๑)

ฐานิส้า ๑๕๐/๒

นักท่องเที่ยงที่เข้ามาในประเทศไทยขณะนี้ ๘๐ เปอร์เซ็นต์เข้ามามีโดยสารการบิน
ความจำเป็นที่จะทำให้อัตราการขึ้นได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลนั้นจะต้องอยู่ที่
ทำให้เมืองไทยเป็นศูนย์กลางการบิน ซึ่งหมายถึงเงื่อนไขจะต้องกลับไปเป็นต้นว่า
ปรับปรุงคุณภาพของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบิน กำหนดมาตรฐานที่แน่ชัด
ในการปฏิบัติด้วยบังคับเกี่ยวกับประเด็นความปลอดภัย ปรับปรุงเครื่องไม้ในการ
ควบคุมจราจรทางอากาศ เปิดสถาบันการศึกษาด้านการบิน และเสริมสร้าง
วิธิการในการนำธุรกิจสิ่งแวดล้อม อันนี้อาจจะมีข้อโต้แย้งว่าได้กล่าวไว้ใน
ที่ ๓.๕.๓ ในเรื่องของการขนส่งทางอากาศ และใน ๓.๕.๓.๑ ถึง
๓.๕.๓.๓ แต่ไม่ครบถ้วน กระผมนำสิ่งนี้กราบเรียนท่านประธาน เพราะ
อยากจะทำให้ท่านประธานว่า สิ่งที่เราขาดหายไปและสำคัญนั้น ประการที่ ๑
คือความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน โดยภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ
ภาครัฐเป็นผู้อำนวยความสะดวก ประการที่ ๓ สิ่งที่เราขาดไปก็คือ ไม่มีนโยบาย
ด้านการท่องเที่ยวในภาพรวมที่ชัดเจน สิ่งที่เราเสนอมาทั้งหมดจึงเป็นสิ่งที่เขา
เรียกว่าเฉพาะส่วน หรือสิ่งที่เขาเรียกว่าจุลภาคเท่านั้นเอง ไม่สามารถที่จะ
ทำให้ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นต่อไปทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนี้จะช่วย
ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง กราบเรียนต่อไปท่านประธานครับ ถ้าหาก
เราไม่เห็นในเรื่องการทำให้เมืองไทยเป็นศูนย์กลางการบินพาณิชย์ อ้อเข้าไปหิ้งเลย
ที่จะได้รับความร่วมมือจากประเทศเพื่อนบ้าน เพราะตัวเลขที่กระผมจะนำ
กราบเรียนท่านประธานมีดังต่อไปนี้ ถ้าเราไม่ทำ และในเวลาที่เราสูญเสียแล้ว
เราสูญเสียเที่ยวบินที่เราเรียกว่าแอร์ไลน์ เพลน (Airline plane) ให้กับ
ประเทศสิงคโปร์-----

และในป็นีหน้า เราจะสูญเสียเที่ยวบินเช่นเดียวกัน ให้กับประเทศมาเลเซีย โดยผ่าน นครกัวลาลัมเปอร์ นอกจากนี้ในปีต่อไป ๑๙๙๘ เราจะสูญเสียเที่ยวบินให้กับ เกาะฮ่องกง ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ถ้าเรานำ จำนวนนักท่องเที่ยวซึ่งบินลงพักที่กรุงเทพฯ บวกกับจำนวนนักท่องเที่ยว ซึ่งใช้ กรุงเทพฯ เป็นทางผ่าน เรียกว่า ทรานสิท พาสเซนเจอร์ (Transit passenger) บวกกับการใช้ แอร์ แทรฟฟิค ไรท์ (Air traffic right) บินผ่านกรุงเทพฯ ไปนั้น จำนวนนักท่องเที่ยวรวมทั้ง ๓ ประเภท มากกว่านักท่องเที่ยวที่ผ่านทั้ง ๓ ประเภทเดียวกันที่เกาะฮ่องกง แต่เราสูญเสียสถานการณ์เหล่านี้ เพราะเรา ไม่ค่อยให้ความสำคัญเข้าใจกัน ในเรื่องของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง ท่านประธานครับ นโยบาย ๓.๗.๒ และ ๓.๗.๓ ต่างเป็นเรื่องจุลภาคทั้งสิ้น ไม่ได้มองให้คำตอบกับภาพรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นำเสียขายที่ รัฐบาลไม่ได้เตรียมการดำเนินงานเรื่องนี้ไว้ให้พร้อม เพราะจะเป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับดุลบัญชีเดินสะพัดได้ เราต้องจับประเด็นภาพรวมครับ ท่านประธานครับ ในการกำหนดและปรับเปลี่ยนนโยบายทางด้านนี้ เพราะ การท่องเที่ยว นั้น เป็น อินวิสิเบิล เอ็กสพอร์ต (Invisible export) หมายถึง เป็นอุตสาหกรรมที่นำเงินตราต่างประเทศเข้ามา ที่เรียกกันว่า การส่งออกค่าออกจำบัง ตัวเลขครับท่านประธานครับ ปี ๒๕๓๙ ประมาณการว่า จะมีรายได้ ๒๐๑,๖๐๐ ล้านบาท เวลาเดียวกันเรามักจะมีข้อโต้แย้งว่า การส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้นต้องระมัดระวัง ไม่ให้คนไทยไปเที่ยวต่างประเทศ มากขึ้น ไม่ใช่เรื่องน่ากังวลครับ เพราะคนไทยไปต่างประเทศประมาณ ๑.๗๕ ล้านคน ใช้จ่ายอาจจะประมาณเกือบ ๙๐,๐๐๐ ล้านบาท เรายังมีกำไร ตรงนี้อยู่ แต่สิ่งซึ่งเราจะต้องทำความเข้าใจอย่างชัดเจนก็คือว่า ทำอย่างไรครับ จึงจะให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น เพื่อทำให้ สิ่งที่เราเรียกว่า การได้รับเงินตราต่างประเทศเข้ามานั้นเพิ่มมากขึ้นในอัตราส่วน ที่จะ เป็นปัจจัยหลักและปัจจัยสำคัญช่วยในการแก้ไขปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดได้ ผมกราบเรียนด้วยความเคารพครับว่า ตัวเลขซึ่งแสดงโดย ดับเบิลยู.ที.โอ. (WTO) ซึ่งหมายถึง เวิลด์ ทัวริสม์ ออร์แกนไนเซชั่น (World Tourism Organization) ได้บอกไว้อย่างชัดเจนครับท่านประธานครับว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทยนั้น ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวในประเทศไทยสูงเป็นลำดับที่ ๑๒ ของโลก มีไม่กี่ อุตสาหกรรมครับท่านประธานครับ ที่สามารถทำอย่างนั้นได้ และถ้าเปรียบเทียบกับ ตัวเลขต่อไป เมื่อ ๒๕๒๕ เรามีรายได้จากการท่องเที่ยว ๒๓,๘๐๐ ล้านบาท

ในขณะที่เรามีราชได้จากกราบราชข่าว ๒,๒๐๕ ล้านบาท มาถึงปี ๒๕๓๙ กระทบกรรณ เร็วแล้ว เราจะมีราชได้เพิ่มขึ้นถึง ๒๐๑,๖๐๐ ล้านบาท นี่คือสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นหากเราไม่ทำความเข้าใจ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว คำถามที่ผมต้องกราบเรียนถามตัวเอง และกราบเรียนให้ท่านประชาชนได้รับทราบก็คือว่า นโยบายเหล่านี้มาจากไหน กรรณ เร็วท่านประชาชนครับ ครั้งนี้เป็นอีกครั้งหนึ่งที่กลไกประชาธิปไตยทำงาน และเป็นเรื่องที่นำอินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่รัฐบาลแถลงนโยบายให้รัฐสภาได้รับทราบ และเมื่อรัฐสภาได้รับทราบแล้ว นโยบายนั้นก็จะ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการผูกความคิดร่วมกัน ในการเขียนนโยบายของรัฐบาลและการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภา จึงต้องทำความเข้าใจครับว่า หลักของการเขียนนโยบายที่แท้จริงนั้นมาจากไหน กระทบกรรณ เร็ว มี ๒ ด้านเท่านั้นเองครับ ท่านประชาชนครับ ด้านที่ ๑ เป็นเรื่องของนโยบายที่อธิบายให้เราทราบว่า เราจะต้องทำอะไร จะไปทางไหนกัน เช่นเดียวกับที่เขา เรียกว่า นโยบายสลาภกษา ท่านประชาชนคงจะเห็นของที่เขาเขียนไว้ที่ข้างขวดชานะครับว่า ทานวันละ ๒ มื้อ มื้อละ ๒ ช้อน เหล่านี้เป็นต้น ของเหล่านี้ไม่มีอยู่ในนโยบายที่รัฐบาล เขียนมาถึงแม้จะไปแก้ตัวในวาระสุดท้ายว่าด้วย เรื่องของการกำหนดแผน แต่ชี้ให้เห็นครับ ถึงการบงการและการขาดความสับสนใน การประสานนโยบายและ เขียนขึ้นมาซึ่งจะต้องประกอบด้วยความคิด

ประการที่ ๒ ที่ว่าด้วยนโยบายนั้น ต้องเป็นคำอธิบาย ดูเหมือนว่านโยบายที่รัฐบาลแถลงมามีประเด็นที่ ๒ อยู่อย่างครบถ้วน แต่เขียนแล้วไม่ผูกมัดตัวเอง ต้องประกอบทั้ง ๒ ประการครับ จึงจะมีการผูกมัดให้ต้องปฏิบัติ เพราะอะไรหรือครับท่านประชาชนครับ เพราะสิ่งซึ่งเป็น เรื่องนโยบายนั้น ประชาชนสำคัญที่สุด คำพูดนี้ใครก็พูดได้ครับ และคำพูดนี้ก็จะได้ยินกันมา เสมอตลอดเวลว่า นักการเมืองดำเนินงานเพื่อประชาชน แต่รัฐบาล เป็นผู้ซึ่งได้รับมอบจากรัฐสภาให้ไปดำเนินการบริหารประเทศ รัฐบาลจึงอยู่ในสภาพที่ต้องแสดงให้เห็นชัดเจน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรุณาสรุปได้แล้วนะครับ

นายสวัช วิชัยดิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : ให้เคารพ ให้เกียรติ กับประชาชน ท่านประชาชนครับ สิ่งที่เป็นภูมิปัญญาของ

๒๖๖

ร. ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

พัทรี ๑๘๑/๓

การเขียนนโยบายที่สำคัญที่สุดคือ สิ่งที่เราเคารพศกาวะอำนาจของประชาชน
ที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า ดี เอ็มเพาเวอร์ด์ แมน ออฟ เดอะ พีเพิล
(The empowered man of the pcople) ตรงนี้ต่างหากซึ่งเป็นเรื่องใหญ่

- ๑๘๒/๑

จึงเป็นเรื่องที่น่าเสียดาย ว่ามาถึงจุดนี้แล้ว การเปลี่ยนแปลงของกลไกระบบ
ประชาธิปไตยทางการเมืองมาถึงจุดที่เราจะทำให้เห็นว่า ชัยชนะนั้นเป็นอย่างไร
ของระบบประชาธิปไตย รัฐบาลทำได้มากกว่า แต่รัฐบาลไม่ได้ทำ ถูกแล้วครับ
ท่านประธานครับ คำพูดที่บอกว่า หลังการเลือกตั้ง หากการเปลี่ยนแปลงทาง
การเมืองเป็นไปอย่างสันติวิธี ชัยชนะเป็นของประชาชน ผมหวังและอยากที่จะ
เห็นรัฐบาลใช้กรณีเหล่านี้ทำให้มากขึ้นกว่าเดิม และชี้ให้เห็นว่า ชัยชนะที่แท้จริง
หลังการเลือกตั้งนั้นเป็นชัยชนะของประชาชน ผมไม่อยากเห็นคนเข้าไปสู่สนาม
โดยมีแผนที่เปื้อนเลือด อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นมาจากความไม่ถูกต้องในการเลือกตั้ง
ที่ผ่านมาแล้ว ขอให้ดำเนินการให้ชัดเจน ตรงนั้นต่างหากครับ ที่เป็นปัจจัย
ที่สำคัญในการปฏิรูปทางการเมือง ท่านประธานครับ การปฏิรูปทางการเมือง
จะเป็นอย่างไร จะขึ้นอยู่กับอะไรบ้าง อาจจะไม่สำคัญครับ จะสำคัญอยู่ที่
ตรงที่เจตนาธรรม และเจตนาธรรมนั้นไม่มีเจตนาธรรมที่ไหนครับ ที่จะแสดงให้เห็น
ได้ชัดเจน เท่ากับสิ่งที่ปรากฏในนโยบาย กระผมเสียใจนิดเดียวเท่านั้นเองว่า
จังหวัดและโอกาสที่เกิดขึ้นในเวลานี้ เราสามารถทำให้เห็นได้อย่างชัดเจน
ถึงชัยชนะร่วมกันของระบบประชาธิปไตย หากทำตอนนี้ไม่ได้ ก็ขอให้เมื่อถึงจุด
ที่มีภาวะวิหาวนโยบาย ทำสิ่งเหล่านั้นให้เกิดขึ้น โดยการเคารพภาวะและ
อำนาจของประชาชนอย่างแท้จริง กราบขอบพระคุณท่านประธานด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เหนื่อยเลย ก็เห็นใจนะครับ
ก็มีเรื่องจะพูดเยอะ แต่ว่าเวลานั้นน้อย ต่อไป เชิญคุณชาญชัยครับ ถัดไปจะเป็น
คุณสาคร พรหมภักดี นะครับ

นายชาญชัย อิศระเสนาภักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครนายก) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ชาญชัย อิศระเสนาภักดิ์ ส.ส. นครนายก
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้รับมอบหมายให้อภิปรายนโยบาย
รัฐบาลเกี่ยวกับหัวข้ออยู่หัวข้อเดียวครับ เรื่องนโยบายด้านท่องเที่ยวที่จะควบคุม
ไปถึงอยู่ ๒ กระทรวง รัฐมนตรีท่านใดที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ผมเห็นถึงภาพรวม
ทั้งหมดแล้ว กราบเรียนท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีได้ทราบ
ด้วยว่า เงิน ๒ แสนกว่าล้านบาท เกิดจากนโยบายที่ท่านได้กำหนดต่อไป
ที่จะเข้าประเทศ เงินแสนกว่าล้านบาท ที่จะออกไปสู่ต่างประเทศ เงินอีกประมาณ
เกือบ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่จะหมุนเวียนอยู่ในระบบของเศรษฐกิจในประเทศ
ทั้งหมดนั้น ๓ ด้าน ควบคุมไปถึงระบบของการเงินการคลัง ระบบของการ
หมุนเวียนเม็ดเงินในประเทศ ระบบของสภาพแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นต่อแผน

นโยบายของท่าน ระบบของสังคมที่จะเกิดขึ้นต่อนโยบายของท่าน ทั้งหมดนี้
มัน เป็นหน้าที่ที่รัฐพึงต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับแก้ไข
เพิ่มเติม ว่าด้วย มาตรา ๗๖ รัฐพึงรักษาและส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ
มาตรา ๖๗ รัฐพึงส่งเสริมการกีฬา การท่องเที่ยวและนันทนาการ อันนี้เป็นเรื่อง
สำคัญที่ผมขอชี้ว่า นันทนาการอันนี้เป็นหน้าที่ที่รัฐจะต้องดำเนินการจัดให้กับประชาชน
มาตรา ๗๘ รัฐพึงบำรุงรักษาสุขภาพแวดล้อมและความสมดุลของทรัพยากรของธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม และพึงป้องกันกำจัดมลพิษ และวางแผนการใช้ที่ดินและน้ำให้เหมาะสม
รัฐบาลนี้แถลงนโยบายไว้ต่อสภาด้านท่องเที่ยวไว้ทั้งหมด ๕ ประเด็น เท่าที่ผมนำมา
กราบเรียนท่านประธานไว้ ประเด็นหลัก ๆ นั้น คงจะอยู่ที่ ๓.๗.๑ ๓.๗.๒
๓.๗.๓ ๓.๗.๔

๓.๗.๑ นั้นเป็นเรื่องของการเสริมสร้างค่านิยมให้ประชาชน
ท่องเที่ยวในประเทศให้มากขึ้น โดยให้กระจายไปทั่วภูมิภาคตลอดปี ท่านระบุ
เอาไว้ตรงนี้ แต่ไม่ได้พูดถึงเรื่องต่างประเทศว่า นโยบายที่ท่านจะทำนั้น
จะทำอย่างไร

ประการที่ ๒ ค.ศ.๒ ส่งเสริมอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากร
การท่องเที่ยวในทิศทางยั่งยืน ให้สามารถรองรับการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว
ในระยะยาว

ประการที่ ๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถเข้าโดยสะดวก
ปลอดภัยมีความสวยงาม และเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวตลอดไป

ประการที่ ๔ ซึ่งเป็นหลักในการที่ท่านเขียนแผนฉบับนี้ แต่ว่า
ผู้ที่เขียนนโยบาย ในการเขียนนโยบายอันนี้ผมไม่ทราบว่า ท่านมองถึงวิสัยทัศน์
ของหน่วยงาน ๒ หน่วยงาน ๒ กระทรวง ๑๖ กรมไว้ว่าอย่างไรบ้าง ส่งเสริม
และพัฒนาให้ประเทศไทยกลายเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวในภูมิภาค
โดยร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการขยายโดยตรงบ้าง ซึ่งอำนวยความสะดวก
กับฐานและบริษัทต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
ที่มีปริมาณสอดคล้องกับตลาด สิ่งเหล่านี้ทำที่ดูแลแล้ว เป็นการทำแผนพัฒนา
ฉบับที่ ๘ มาเป็นหลักที่ท่านเขียนไว้ เบื้องหน้ามี เรื่องของ ยู.เอ็น. (UN) ที่เลขาฯ
สหประชาชาติได้พูดถึง เมื่อเร็ว ๆ นี้ เป็นข่าวหน้าหนึ่งสื่อพิมพ์ไปทั่วโลกว่า
การส่งเสริมประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว เขากล่าวหาประเทศไทย
เรื่องการทำขายเช็ทส์วิซ่าเกิน เรื่องนี้ไปเกี่ยวข้องกับกระทรวงต่างประเทศ ที่ท่าน
ตั้งคำถามพจนตรึงนี้ใหม่ใช้ดี เพราะการกล่าวหาเรื่องนี้ลบกไปนั้น รวมทั้ง
เรื่องแรงงานเด็ก เป็นผลพวงต่อการเสียชื่อต่อประเทศ กลายเป็นตลาดท่องเที่ยว
อีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเราพยายามที่จะหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้น ในอดีตเราพยายาม
เข้าไปถึงในส่วนที่ เราจะปรับปรุงแผนนโยบายทั้งหมด ที่ท่านตั้งเอาไว้เนี่ยก็คือ
เรื่องของกาารใช้ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศและศิลปวัฒนธรรม เป็นหลัก
ในการที่จะพัฒนาประเทศ ในด้านกาการท่องเที่ยว ท่านประธานครับ ผมผ่านดู
นโยบายที่ผมทราบ เรือนท่านประธานไว้แล้วนี้ ผมเห็นภาพชัดเจน ไม่ได้ไป
แตกต่างกับผู้อื่นเลย แล้วสิ่งที่อยากจะบอกกับท่านประธานคือว่า นโยบายอันนี้
ถ้าเวลานำไปปฏิบัติแล้วนี้ ผมเห็นแล้วว่าเป็น เรื่องของผู้ที่ต้องสั่งการทั้งหมด
๒ กระทรวงจะพบกับความล้มเหลวในอนาคต ถ้าท่านไม่แก้ไขที่ตรงนี้ ผม
ทราบ เรือนท่านว่า มันเพราะเหตุผลอะไร รัฐบาลยังไม่ได้กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน
ลงไปว่า ตรงนี้ให้ท่านจะกาตรงนี้ให้เสร็จสิ้นในนโยบายตรงนี้เมื่อไร หมายถึง
เวลา เวลานั้นท่านจะใช้เวลานั้นมากน้อยขนาดไหน ท่านจะทำตรงไหนก่อน
ที่เป็นปัญหา ท่านต้องแก้ตรงไหนก่อนที่เป็น เรื่องของลำดับเร่งด่วน ท่านจะต้อง
วิสัยประมาณตรงนี้ ในส่วนที่จะเข้าไปแก้ปัญหาอื่นอีกเท่าไร งบประมาณตรงนี้

ท่านตั้งเอาไว้ในปี ๒๕๕๐ จำนวนจำกัด แล้วท่านต้องใช้เวลาวិหาราไปอีก ๘ เดือน ททท. เป็นผู้ดูแลเรื่องนี้ มีเงินเฉพาะประชาสัมพันธ์ทั้งหมด ๑,๘๐๐ กว่าล้านบาท มีเงินในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ๕๐๐ กว่าล้านบาท ตรงนี้เป็นแผนที่ไม่ได้สอดคล้องกับความเป็นจริง ที่นโยบายที่ท่านตั้งเอาไว้ ถ้าเกิดงบประมาณที่ท่านไม่มี ท่านจะใช้วิธีไหนขนาด ๘ เดือนนี้ ก่อนที่จะเข้า งบประมาณปี ๒๕๕๑ แก้ปัญหาตรงจุดนั้น เราจะใช้อะไรอะไร วิธีการใดที่จะ แก้ปัญหาตัวนี้ นี่คือคำถามที่ผมอยากจะฝากท่านประชาชนไปถึงคณะรัฐมนตรีว่า ตรงนี้เป็นเรื่องใหญ่ แล้วขณะนี้ปัญหาที่ผมอยากจะเรียนฝากถามว่า สาเหตุหนึ่ง ขณะนี้ สาเหตุใหญ่เลยที่ท่านทราบหรือไม่ว่า ราชวิถีของกรมท่องเที่ยวที่มี แนวโน้มการเจริญเติบโตลดลง เป็นลำดับมาตลอดครึ่งปีที่ผ่านมา แล้วมีแนวโน้ม ในปี ๒๕๕๐ ว่า การท่องเที่ยวจะไม่เห็นไปตามเป้าหมาย ตรงนี้อาจจะถามว่า ท่านจะแก้ไขอย่างไร แล้วปัญหาที่เกิดขึ้นขณะนี้เท่าที่ผมเดาผมทราบเรียนท่าน ตรงนี้ได้ เพียงเป็นข้อสังเกตว่า ปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานครที่เกิดขึ้นนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคใหญ่ต่อการท่องเที่ยว คนที่เข้ามาเที่ยวประเทศไทยในปี ๒๕๓๙ ที่จะสิ้นสุดเอาไม่กี่วันข้างหน้านี้ ประมาณการแล้วประมาณเกือบ ๘ ล้านคน คนที่เกี่ยวข้องท่องเที่ยวอยู่ในประเทศไทย แล้วต้องเที่ยวออกอยู่ในกรุงเทพมหานคร ใช้เวลาอยู่ตรงนี้คนร่วมไม่ต่ำกว่า ๒ - ๓ ล้านคน เดินทางไปรอบ ๆ กรุงเทพมหานครไม่ได้ก็จุด เพราะปัญหาของจราจรเป็นหลัก มีคู่แข่งที่มีปัญหา มาตราฐานของสินค้า อัญมณี ที่มีการหลอกลวงเกิดขึ้น ท่านจะวางมาตรการแก้ไข ให้เด็ดขาดตรงนี้จะทำอย่างไร -----

ปัญหาอีกส่วนหนึ่งก็คือปัญหาส่วนของต่างจังหวัด ปัญหาที่กานดองการจะส่ง เสริม ให้มีการท่องเที่ยวให้มากขึ้น ปัญหาเหล่านี้เกิดเป็นคาราคาซังมา ยากจะแก้ไขให้จบสิ้นนั้น ท่านใช้มาตรการตรงไหนเป็นตัวชี้และเป็นตัวกำหนดลงไป

สาธาณูปโภค ๔ ประการ ถนนที่จะเข้าไปถึงแหล่งท่องเที่ยวที่ได้กำหนดเอาไว้ ท่านจะทำเมื่อไร จะให้งบประมาณอย่างไรที่เข้าไปแก้ปัญหาในขณะนี้ ๘ เดือน ท่านจะวิธีระบบไฟฟ้าเข้าไปถึงแหล่งท่องเที่ยว ตรงนี้ได้กำหนดเวลาที่ชัดเจน ได้เมื่อไร ท่านจะมีน้ำสะอาดเข้าไปถึงแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นกรการบริการ ให้นักท่องเที่ยวและนักลงทุนที่จะตั้งใช้น้ำสะอาดในการทำธุรกิจการท่องเที่ยว

ปัญหาใหญ่อีกอันหนึ่งคือโทรศัพท์ แหล่งท่องเที่ยวหลาย ๆ แห่ง ท่านส่งเสริม แต่ไม่มีโทรศัพท์เข้าไปถึงในแหล่งท่องเที่ยวตอนนั้น แหล่งน้ำ คู คลอง ต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวในหลายจังหวัดทั่วประเทศไทย ซึ่งยังเต็มไปด้วยวัชพืช ซึ่งท่านจะแก้ปัญหาสิ่งเหล่านี้ได้สักทางไร โดยจำนวนงบประมาณที่จำกัด จำกัด ซึ่งที่ท่านจัดงบประมาณเอาไว้ในส่วนที่ค้างอยู่สัก ๘ เดือนที่ท่านจะบริหาร

ราชการแผ่นดินได้ ผมเรียนถามท่านอธิบดี ปี ๒๕๔๐ นี้ว่า ท่านจะดำเนินการ ในสิ่งเหล่านี้ให้แล้วลุล่วงไปตามแผนที่ท่านวางเอาไว้ นโยบายที่ท่านต้องไป

แปลงแผนต้นนี้จะทำอย่างไร ประเด็นใหญ่อีกอันหนึ่งที่ท่านไม่ได้จัดความสำคัญ ในการที่จะต้องปรับปรุง อสภจะเรียนถามท่านนายกฯ ว่า การปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยว ท่านต้องให้ระยะเวลาที่ชัดเจนลงไปไหนไหน ขณะนี้แหล่งท่องเที่ยว ท่านไม่มีบัตร มีแผน ไม่มีแผนแม่บทในการที่จะใช้ ในการทำ เป็นแผนปฏิบัติการ กระทบอกจะเรียนถามเมื่อไรจะสิ้นสุดในการทำแผนตรงนี้ แล้วจะดำเนินการ ให้แล้วสิ้นสุดในระยะเวลาของรัฐบาลของท่านนี้เป็นไปได้หรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หมดเวลาแล้วครับ

นายชาญชัย คีระเสนาวิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครนายก) :

เป็นการกระจายรายได้ในส่วนหนึ่งก็จำเป็นจะต้องใช้ในการที่จะกระจายรายได้ การกำหนดนโยบายครั้งนี้ ถ้าแผนตรงนี้ ถ้าท่านทำไม่ได้สำเร็จ การกระจายรายได้ ซึ่งเป็นหลักในการที่จะตั้งดำเนินการให้ชัดเจนนั้น จะเกิดผลเสียหลายต่อระบบ ของการท่องเที่ยว กระทบกราบเรียนท่านประธานว่า ทั้งหมดแผนที่ท่านกำหนด เอาไว้ จะต้องเอาไปปฏิบัติจากนโยบายวันนี้ และควรที่จะนำไปทำเป็นแผนนั้น กระทบกราบเรียนท่านประธานว่า ผมไม่เห็นความชัดเจนที่จะเกิดขึ้นได้เลยว่า ท่านจะทำได้สำเร็จ ผมห่วง ผมกลัวความล้มเหลว ผมห่วงนักธุรกิจ ผมห่วงว่า

สิ่งเหล่านี้ถ้าไม่ทำให้เกิดเป็นผล สิ่งก็ตามมาคือการขาดดุลการค้า คูณบริการ
 ดุลมีอยู่เดินสะพัด จะเอามาแก้ปัญหา สิ่งเหล่านี้ที่นักลงทุนได้ลงทุนไว้เป็น
 แสนล้านบาท ในระบบชดเชยทุนในอสังหาริมทรัพย์ที่จะใช้ในการอุตสาหกรรม
 การท่องเที่ยว ภาคแรงงาน การเกษตร หลังจากทำการเกษตร แล้วว่างแล้ว
 จะเข้ามาอยู่ในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว พวกเหล่านี้จะว่างงาน
 จะตกงาน ผมคาดการณ์ได้ว่า ถ้ารูปการเป็นแบบนี้ อีก ๖ เดือนจะมีคนตกงาน
 อีกหลายแสนคน ผมคาดการณ์ให้ท่านว่า ถ้าตรงนี้ ท่านแก้ไม่ได้ ปัญหาที่จะตามมาคือ
 เรื่องใหญ่ที่สุด คือเงินภาษีที่ท่านเก็บไม่ได้ ท่านจะต้องเก็บไม่ได้เพิ่มมากขึ้น
 ไม่ได้แค่ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท อาจจะไปถึงแสนล้านบาท ตรงนี้คือปัญหาใหญ่
 เราหวังว่า สิ่งเหล่านี้ที่ท่านประกาศนโยบายไว้ แถลงนโยบายต่อสภาฯ แห่งนี้
 สิ่งนี้ถ้าเกิดท่านนำไปปฏิบัติไม่ได้ ปัญหาที่จะตามมาคือความเสียหายต่อเศรษฐกิจ
 ซึ่งแยกอยู่แล้วจะทำให้ล้มเหลวและยิ่งขึ้น ผมฝากตรงนี้ว่า ท่านประชาชน
 กราบเรียนไปทางท่านคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ๖ กระทรวง ๑๖ กรม
 ท่านต้องวางแผนให้ชัดเจนในการวางแผนตรงนี้ เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่า
 สิ่งเหล่านี้ที่ท่านแถลงนโยบาย วันนี้จะนำไปสู่ความสำเร็จทางเศรษฐกิจ
 การรักษามูลนิธิสิ่งแวดล้อม การปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วม
 ในการพัฒนาวิชาการรวมชาติ ซึ่งเป็นที่หวังของพวกเรา หวังว่าสิ่งเหล่านี้
 ท่านจะนำไปเป็นรูปธรรมได้ อย่ายืดความกังวลของพวกเราต้องเกิดเป็นปัญหาแล้วว่า
 ถ้าท่านทำไม่ได้ สิ่งก็ตามมาก็คือความหายนะของเศรษฐกิจ ขอพระคุณครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสาคร พรหมภักดี ครับ
 ถัดไปจะเป็นคุณพนัส ไทชล้วน

นายสาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) :
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สาคร พรหมภักดี
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขอ
 กราบขอบพระคุณท่านประธานที่กรุณาให้โอกาสแก่กระผมได้มีโอกาสได้มา
 อภิปรายนโยบายของรัฐบาลเป็นการสนับสนุนรัฐบาล -----

ซึ่งกระผมก็นั่งรอมมาเป็นเวลา ๒ วัน ตั้งแต่เมื่อวันวาน ถึงแม้ว่ากระผมเองจะเป็นสมาชิกในซีกของฝ่ายรัฐบาล แต่ว่าด้วยความตั้งใจจริงที่อยากให้เห็นนโยบายของรัฐบาลได้นำออกมาใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม และให้เกิดประโยชน์แก่พี่น้องประชาชน โดยเฉพาะพี่น้องประชาชนในชนบทให้มากที่สุด กระผมเองจึงได้ลาเข้ามามีรายชื่อเสนอแนะแก่ทางรัฐบาล ผ่านท่านประธานรัฐสภา เพื่อว่าแนวความคิดของกระผมเอง ซึ่งกระผมขอยืนยันว่า ตลอดชีวิตของกระผมนั้น กระผมคลุกคลีอยู่กับพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะเกษตรกรชาวนา ชาวไร่ในชนบท จากประสบการณ์ที่ได้คลุกคลีอยู่กับพี่น้องเกษตรกรชาวนา ชาวไร่ ผมก็เชื่อเหลือเกินว่า ประสบการณ์ในส่วนนี้ถึงแม้ว่าจะน้อยนิด ก็คงจะพอเป็นองค์ประกอบทำให้นโยบายของรัฐบาลได้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่พี่น้องประชาชนได้ กระผมขอเน้นไปที่นโยบายทางด้านการศึกษาของเกษตรกรครับ เรียบในเบื้องต้นแล้วว่า กระผมคลุกคลีอยู่กับเกษตรกรชาวนา ชาวไร่ จะเห็นความตั้งใจของกระผมก็ขอเน้นไปที่นโยบายเกี่ยวกับเรื่องของด้านการเกษตร กระผมอ่านนโยบายของรัฐบาลทางด้านการศึกษาแล้ว กระผมภูมิใจที่ท่านประธานที่เคารพครับ ภูมิใจที่ พณฯ นายกรัฐมนตรี พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ซึ่งได้ชื่อว่าเป็น ส.ส. ยี่สาม เป็น ส.ส. จังหวัดนครพนม เป็น ส.ส. ที่มีเขตติดต่อกับจังหวัดสกลนคร คือจังหวัดที่กระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมภูมิใจที่ให้เขียนนโยบายทางด้านการศึกษาในข้อ ๓.๘.๑ ท่านบอกว่า จะส่งเสริมให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น เพื่อให้การปลูกพืชเศรษฐกิจตามความต้องการของตลาด ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อหน่วย และยกระดับราคาผลผลิตทางด้านการศึกษา ให้เป็นธรรมต่อเกษตรกร ผมสนใจตรงที่ว่า ลดต้นทุนการผลิตและให้ความเป็นธรรมแก่เกษตรกร ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อให้ความสมบูรณ์ในนโยบายข้อนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น กระผมขอทราบเรียนท่านประธานว่า พี่น้องเกษตรกรชาวนา ชาวไร่ ยังไม่ได้รับความเป็นธรรม นโยบายท่านบอกว่า จะให้ความเป็นธรรมแก่เกษตรกร แต่ว่าเกษตรกรที่ยังไม่ได้รับความเป็นธรรมยังมีอยู่ท่านประธานครับ ผมยกตัวอย่างที่จังหวัดสกลนคร ในเขตเลือกตั้งของกระผม ท่านประธานที่เคารพ พี่น้องเกษตรกรชาวนา ไร่ มะเขือเทศที่ลุ่มบุรีเวมได้โครงการเขื่อนน้ำอูน มีบริษัทส่งเสริมให้พี่น้องประชาชนปลูกมะเขือเทศตั้งแต่ฤดูการผลิตเมื่อปี ๒๕๓๘ ปี ๒๕๓๙ เมื่อผลผลิตออกมาทางบริษัทก็นำมาผลิตของพี่น้องเกษตรกร คือซื้อ

ในระบบเงินเชื่อจากเกษตรกร จนถึงขณะนี้บางบริษัทยังไม่ได้จ่ายเงินให้
 กับบรรดาพี่น้องเกษตรกรชาวไร่เมาะ เชื่อเถดเหล่านั้น ผมได้รับการร้องทุกข์
 จากพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะพี่น้องประชาชนในเขตอำเภอพังโคน พี่น้อง
 ประชาชนในเขตอำเภอพรหมนิคม พี่น้องประชาชนอยู่ในบริเวณตำบลไฮ้อย่าง
 พี่น้องประชาชนตำบลท่าแร่ ตำบลต้นผึ้ง และตำบลม่วงไข่ นี้คือความไม่เป็นธรรม
 ที่พี่น้องประชาชนได้รับ เมื่อรัฐบาลแถลงนโยบายว่าจะให้ความเป็นธรรมแก่
 พี่น้องเกษตรกร ในสิ่งเหล่านี้ก็จะต้องให้ความเป็นธรรมแก่พี่น้องเกษตรกรด้วย
 กระผมจึงได้เสนอนโยบายเสนกรัฐบาลบอกว่า เราจะมึนนโยบายอย่างไร
 ที่จะมึนนโยบายป้องกันไม่ให้บริษัทนายทุนเอกชนเหล่านั้นเอาัดเอาเปรียบ
 พี่น้องเกษตรกรชาวนา ชาวไร่ นี้คือประเด็นแรก และอีกประเด็นหนึ่งคือ
 การลดต้นทุนการผลิต ท่านประธานที่เคารพครับ พี่น้องเกษตรกรชาวนา
 ชาวไร่ เป็นกลุ่มบุคคลที่น่าสงสารนะครับท่านประธาน เขาหลงทั้งแรงกาย
 แรงใจ ผมยกตัวอย่างการทำนา พี่น้องเกษตรกรชาวนา ชาวไร่
 ต้องลงทุนมาก ลงทุนทั้งแรงกาย แรงใจ ลงทุนทั้งค่าแรงในการจ้างงาน
 ในภาคของเกษตรกร เกษตรกรรวม ลงทุนซื้อเชื้อเพลิงมือทางด้านการเกษตร
 โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้การทำนาต้องอาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามา
 เป็นตัวช่วย -----

พี่น้องประชาชนจะต้องจัดหาเงินทุนในการไปซื้อเครื่องมือ ในการประกอบอาชีพ
 อย่างเช่น รถไถเดินตามแทนควาย ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนี้
 ต้นทุนการผลิตด้านอื่น อย่างเช่น ทุย บั๊ยเป็นตัวปัจจัยสำคัญที่สุดครับท่านประธาน
 ไปซื้อใช้ยังไม่พอ บั๊ยราคาแพง ท่านทราบไหมครับท่านประธาน บั๊ยสูตร
 ๑๕-๑๕-๑๕ ทางสกลนครบ้านผมท้องตลาดเขาขายกระสอบละ ๓๗๐ บาท
 ถึง ๔๐๐ บาทครับท่านประธาน บั๊ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ ราคาตั้ง ๓๒๐ บาท
 ท่านประธานที่เคารพ ยิ่งดีนะครับรัฐบาลชุดที่แล้วมาในระหว่างที่ ผมฯ มนต์วี
 พงษ์พานิช ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ท่านสั่งบั๊ยเข้ามาช่วยเหลือ
 พี่น้องเกษตรกรได้ทันทีที่ ๒ แสนกว่าตัน และในขณะที่ยวกันก็ใช้ของค์กร
 ของรัฐคือ อ.ต.ก. ช่วยเหลือพี่น้องประชาชนโดยนำบั๊ยราคาถูกลง อ.ต.ก.
 ไปช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรในพื้นที่สกลนครของกระผม เราโชคดีที่เราได้
 อ.ต.ก. เขตสาขาสกลนครไปลงไว้ที่จังหวัดสกลนครแยกมาจากจังหวัดขอนแก่น
 เราได้บั๊ยไป ๗,๐๐๐ กว่าตันในปีที่แล้ว แล้วทราบว่าในปี ๒๕๓๙ ต่อ ๒๕๔๐
 เราจะได้ไปอีกประมาณ ๑๐,๐๐๐ ตัน ก็อยากจะทราบ เรียนท่านประธาน
 ผ่านไปถึง ผมฯ นายกรัฐมนตรีที่มีเขตการเลือกตั้งติดต่อกับกระผมว่า
 อย่งไรเสียหน่วยงาน อ.ต.ก. นั้นจะต้องคงไว้แน่ครับท่านประธานที่เคารพ
 ต้องคงไว้ เพราะว่ามี อ.ต.ก. เขตสกลนครจะรับผิดชอบได้ถึงนครพนม
 เขตเลือกตั้งของ ผมฯ นายกรัฐมนตรี ยังไม่พอครับ มุกดาหาร ทองท่าน
 ส.ส. ประมวลศิลป์ เลยไปถึงทางจังหวัดหนองคาย แกวังกาฬ อำเภอกาฬ
 ของรัฐมนตรีช่วยคมนาคม ท่านพินิจ จารุสมบัติ ด้วย จะก่อให้เกิดแก่งพี่น้อง
 ประชาชน ถ้า อ.ต.ก. นำบั๊ยราคาถูกลงไปให้พี่น้องประชาชนได้เหมือนปีที่ผ่านมา
 และให้มีจำนวนมากทั้งนี้และทันเวลา ผมเชื่อว่าจะสามารถลดต้นทุนการผลิต
 ให้กับพี่น้องเกษตรกรชาวนาข้าวไร่ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หมดเวลาแล้วครับ
 นายสาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) :

คล้ายๆกับที่ท่านประธานครับ ผมอยากจะทราบ เรียนท่านประธานว่า สำหรับการ
 การซื้อบั๊ย ขั้นตอนในการซื้อบั๊ย ปรากฏว่ายังมีขั้นตอนที่ยังยากอยู่พอสมควร
 อยากจะให้รัฐบาลได้ตั้งนโยบายให้พี่น้องเกษตรกร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หมดเวลาแล้วครับ

นายสาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) :
รวมกลุ่มกันเพื่อซื้อปุ๋ยโดยตรงต่อ อ.ต.ก. ได้ ผมขออีก ๒ นาที่ครับท่านประธาน
ผมเป็นผู้แทนใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่ได้แล้วครับ ไม่ได้แล้ว

นายสาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) :
ผมขอเวลาที่เดียวได้ไหมครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เดียวไปแนะนำกันในพรรค
ก็ได้คณะครับ

นายสาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) :
ครับผม ทกลงขอขอบคุณครับ ขอปิดท้ายนิดเดียวครับท่านประธานว่า
สำหรับนโยบายของรัฐบาลด้านการท่องเที่ยวนี้ กระผมขอขอบคุณว่า ที่เห็นไว้
เพราะว่าสกลนครมีหนองหาน ซึ่งกระผมเมื่อเข้าก็ลงชื่อไปแล้วที่เรียกร้องให้
รัฐบาลได้พัฒนาหนองหาน เป็นแหล่งท่องเที่ยว ขอขอบพระคุณท่านนายกฯ ผ่าน
ท่านประธานไว้ด้วยในโอกาสนี้ผมมีเวลานี้ แต่ว่าไม่เป็นไรครับ ไว้โอกาสหน้า
ผมจะได้ต่อสู้เพื่อพี่น้องเกษตรกรในสนามต่อไป ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณพนัสครับ

นายพนัส ไทยล้วน สมาชิกวุฒิสภา : ขอขอบคุณท่านประธาน
ผม พนัส ไทยล้วน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ
ผมอยู่มา ๒ วันเพื่อจะทอนญาติท่านประธานได้กรุณาได้พูดถึงนโยบายของ
รัฐบาลเพื่อตั้งเป็นข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องของด้านแรงงาน ในข้อที่ท่านเขียน
ไว้ในนโยบายของสังคม ซึ่งจะมาผูกพันกับนโยบายของด้านแรงงานใน
ข้อ ๖.๓.๙ ท่านประธานครับ นโยบายเขียนว่าให้มีมาตรการเฝ้าระวัง
และควบคุมข้อกั้นการแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรงในภูมิภาคที่เข้ามา
กับกลุ่มแรงงานต่างชาติ แล้วมาจากชาติอื่น ๆ ซึ่งจะมีอยู่ในนโยบายด้านแรงงาน
ในข้อ ๖.๔.๔ ควบคุมการทำงานของแรงงานต่างชาติอย่างเข้มงวดและมีระบบ
ท่านประธานครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่โตสำหรับพวกเราหลายคนครับ ผมใคร่
จะขอฝากไปยังรัฐบาลและโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านของกระทรวงแรงงาน
สวัสดิการสังคม และทางด้านของกระทรวงมหาดไทยด้วย ขณะนี้ปรากฏว่า
หลังจากมติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๙ ได้ผ่อนผันเกี่ยวกับเรื่อง
ของแรงงานต่างชาติให้เข้ามาทำงานในประเทศไทยในจำนวน ๑๙ จังหวัด
ต่อมาวันที่ ๒ กรกฎาคมเพิ่มอีก ๔ จังหวัดรวมเป็น ๒๓ จังหวัด ปรากฏว่า

๒๑๖๖

ว. ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

วันที่ ๑๕๖/๓

มีแรงงานพม่า แรงงานลาวและแรงงานเขมรเข้ามาทำงานในประเทศไทย
มากเหลือเกินครับท่านประชาชน ได้สอบถามนะครับบอกว่า หลังจากมีมติแล้ว
ปรากฏว่ามีแรงงานพม่าทะลักเข้ามาในประเทศไทยมากกว่าที่เคยแจ้งไว้ว่า
มี ๗ แสนคนมากมาย สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นอะไรครับ เกิดขึ้นมาแล้วปรากฏว่า
ในจังหวัดแต่ละจังหวัดมีความต้องการของคนงานเพียงเล็กน้อย แต่ปรากฏว่า
รับคนงานมาในจังหวัดนั้นมาก และคนงานก็กระจายไปอยู่ในจังหวัดอื่น
หลายจังหวัดนะครับ -----

- ๑๕๗/๑

สิ่งที่ติดตามมาก็คือว่า เราพบแล้วครึ่งโรคเท้าช้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมืองกาญจนบุรีใกล้ ๆ นี้เอง ๓๑ ราย แล้วโรคเท้าช้างนั้นติดต่อแพร่หลาย โดยทางสูง ถ้าติดต่อไปแล้วไม่ต้องคิดหรือครึ่ง ๖ ชั่วโมงอีก ๑๐ ปี ก็ยังรักษาไม่หมด อันตรายร้ายแรงมากครึ่ง ความจริงแล้วทางกระทรวง สาธารณสุขได้ตั้งโรคไว้ ๗ โรคว่า โรคร้ายแรงเหล่านี้จะเข้ามาไม่ได้ ก็มีโรคเท้าช้างที่เราพบแล้วตอนนี้ โรคมาเลเรียระยะสุดท้าย โรคซิฟิลิส (Syphilis) โรควัณโรคระยะสุดท้าย ท่านประชาชนครึ่ง โรคเหล่านี้ เมื่อแพทย์ตรวจแล้ว ในเขตอย่างกึ่งกาญจนบุรีนี้ เขาไม่ได้กักตัวไว้ เพียงแต่ ทำหนังสือว่าแพทย์ได้ตรวจพบ แล้วใส่ซองปิดผนึกส่งกลับคืนไปให้นายจ้าง ให้ถือไปให้ ตม. แต่ปรากฏว่าตรวจสอบที่ ตม. แล้ว ไม่เคยปรากฏว่า คนที่มีโรคติดต่อเหล่านี้กลับคืนไปยัง ตม. เลย ไม่ทราบว่าย้ายไปไหน อันนี้ ร้ายแรงมาก แล้วโรคเท้าช้างนั้นอีก ๑๐ ปีก็รักษาไม่หมด แล้วหมดไปจาก บ้านเราแล้ว กลับเกิดขึ้นมาอีกโดยพม่าเหล่านี้เอง นอกจากนั้นการเข้ามา แล้วยังมีปัญหามากมาย ลูกของคนพม่าก็เข้ามาในประเทศ มาออกลูกใน ประเทศเรา หรือนำเข้ามา จ้างพ่อกับแม่แลมลูกมาอีก ๑ คน คนทั้งหลาย เหล่านี้มาตั้งเป็นคอมมูน (Commune) ซึ่งความจริงแล้วพม่านี้ผมก็ต่อต้านกัน มาโดยตลอด ในฐานะผมเป็นผู้นำแรงงานคนหนึ่ง ก็ต่อต้านว่าไม่น่าจะอนุญาต เข้ามา เพราะของเดิมบอกว่ามี ๓ แสนคน กำลังนี้มีขึ้นทะ เบียนเพียงแต่ ๓ แสนคนเท่านั้นเอง แต่ความจริงแล้วมีมากกว่านี้ที่ผิดกฎหมาย ผมฝาก กราบเรียนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยว่า ขณะนี้อีกหนึ่งเราจะพบว่า เราจะมีคอมมูนพม่าอยู่ในบ้านเรา เพราะพวกนี้มาแล้วจะอยู่ร่วมมือกัน แล้วชานิกณะครึ่งว่าพม่าจะจ้างได้ในราคาแรงงานถูก ไม่มีแล้วณะครึ่ง พม่าฉลาด เดียวนี้ทำงานแล้วเหมาเป็นชิ้น ๆ ไป ถ้าค่าแรงถูกเขาก็จะหนี จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งโดยการแนะนำ ผมเคยต่อต้านมานานแล้วบอกว่า จะเกิดการค้าทาสขึ้น แล้วปรากฏว่าขณะนี้เกิดแล้วครึ่ง ค่าตัวพม่ามีตั้งแต่ ๓,๐๐๐ - ๗,๐๐๐ บาท ท่านประชาชนครึ่ง ๓,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐ บาท ๗,๐๐๐ บาท นี้ค่าตัวพม่า โดยมีโบรกเกอร์ (Broker) นำเข้ามา เช่น เข้ามาทางด่านเจดีย์สามองค์ก็จะมีมาพักสักวันหนึ่ง พักทางบ้านซึ่งให้ที่พักพิง เพราะคิดเป็นค่าหัว แล้วก็นำเข้ามาในเมืองกาญจนบุรี มาขึ้นทะเบียน แล้วก็ต่อเข้ามาในกรุงเทพฯ ต่อเข้ามาในเขตจังหวัดสมุทรสาคร ผมกำลัง หนักใจว่า อีก ๒ ปีข้างหน้า เราบอกว่าเราผ่อนผันคนพวกนี้ชั่วคราว

แล้วจะส่งกลับ ถามว่าจะส่งกลับทางไหนครับ จะส่งกลับทางไหน ส่งด้วยวิธีใดครับ เพราะพม่าเขาไม่เคยประกาศเลยว่า บ้านเมืองเขาจะผ่อนคลายไหน เข้ามาทำงาน เมื่อจะกลับไป จะกลับไปในฐานะผู้อะไรครับ ตอนนั้นกลับมาทาง เชียงรายก็ผลักไปทางด่านเจดีย์สามองค์ เข้ามาทางแม่สอดก็ผลักไปทางเจดีย์สามองค์ แล้วพวกนั้นก็ไปอยู่สักวัน ๒ วัน แล้วก็กลับมาใหม่อีก เหมือนเดิมครับ กระจายเต็มไปหมด ผมมีสมาชิกอยู่ประมาณ ๒ แสนกว่าคน เกือบจะทั่วประเทศ ก็รายงานมาตลอด สมุทราศาสตร์ก็เต็มแล้วนะครับ พม่า เข้ามาแล้วมาสร้างเป็นอาณาจักร ผมกราบเรียนท่านประธานว่า เรื่องนี้เรื่องใหญ่มาก ท่านประธานครับ ผมอยากจะทำปากไปอีกนิดหนึ่ง เรื่องนโยบายด้านแรงงาน ผมมีเวลาสั้น ๆ นะครับ นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคมได้เขียนไว้ว่า รัฐบาลจะส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำด้วยการพัฒนาฝีมือ คงหมายความว่า เป็นการพัฒนาฝีมือแรงงาน มีระบบสวัสดิการ คงจะหมายความว่า การประกันสังคม และระบบความปลอดภัย คงจะหมายความว่า ความปลอดภัยในการทำงาน สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรลูกจ้างและนายจ้าง คงจะหมายถึง สภาพแรงงาน สหพันธ์แรงงาน และสภาองค์การลูกจ้าง แต่พอถึง ๖.๕.๑ พัฒนาฝีมือให้ได้มาตรฐาน มีวินัย และมีขีดความสามารถ สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ผมอยากจะทำปากเรียนว่า เรื่องนี้มีปัญหาเล็กน้อยในการพัฒนาฝีมือแรงงาน เนื่องจากขณะนี้การกำหนดมาตรฐาน หรือกำหนดคุณสมบัติ หรือกำหนดคุณภาพของงานนั้น ขึ้นอยู่กับตลาดโลก ไม่ใช่ตลาดในบ้านเรา ท่านประธานครับ เรามีหน่วยงานหลายหน่วยเหลือเกิน ตั้งแต่สถาบันราชภัฏ วิทยาเขตราชชมงคล วิทยาลัยอาชีวะฯ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ช่วยกันพัฒนาฝีมือแรงงาน แต่ไม่ตรงต่อเป้าหมายในการพัฒนาฝีมือแรงงานของตลาดโลกครับ ขณะนี้ข้อตกลงทางการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอาเซียน หรือเราเรียกกันว่า อาฟตา (AFTA) นั้น กำลังมีผล และจะมีผลอยู่ในเร็ว ๆ นี้ กิจกรรมหลายประเภทจะต้องถูกกระทบ เนื่องจากต้องลดภาษีนำเข้า เช่น พลาสติก และ น้ำมันปาล์ม เป็นต้น ท่านประธานครับ สินค้าเหล่านี้ตกไปเราคงจะปิดกันไม่ได้ เพราะคงจะต้องเร่งในการพัฒนาฝีมือแรงงานแข่งกันว่า ใครจะเก่งกว่ากัน หลังจากค่าจ้างขั้นต่ำขึ้นมาอีก ๑๒ บาท มีโรงงานปิดแล้ว ผมคิดว่ามีต่ำกว่า ๕๐ โรงไปแล้ว วันนั้นก็อีก ๒ - ๓ โรง เดินขบวน

มาที่หน้าท่าเนียบ โรงงานเกี่ยวกับกระเป่า เพิ่มมาอีก ๑ โรงด้วย วันนี้
เห็น ๆ อยู่ ผมอยากเรียนท่านประธานนัดหนึ่งนัดครับว่า เรามีหน่วยงาน
หลายหน่วยงานสังกัดอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งท่านสุขวิชท่านไปพูด
กับผมที่โรงแรมวินด์เซอร์วันนั้น ผมก็จับมือท่าน แล้วก็ชมเชยนโยบาย
ของท่าน แอบลุกขึ้นถามท่านด้วย -----

ผมเขียนท่านประธานด้วยความเคารพครับว่า การพัฒนาฝีมือแรงงานนั้น จำเป็นจะต้องมีหน่วยงานกลางหน่วยงานเดียว ที่จะกำหนดมาตรฐาน เพราะขณะนี้สินค้าทุกประเภทนั้น จะต้องใช้ระบบ ไอ.เอส.โอ. ๙๐๐๐ - ๑๔๐๐๐ นั้นหมายความว่า แต่ละประเทศจะต้องการไม่เหมือนกัน สินค้าไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นจะต้องมีหน่วยงานของรัฐหน่วยงานเดียวที่กำหนดมาตรฐาน ในการพัฒนาฝีมือแรงงานในระยะเวลา ๕ ปี ๑๐ ปี ในข้างหน้า ส่วนจะมีหน่วยงานไหนรับไปทำนั้น ผมคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหา เพราะว่าขณะนี้หน่วยงานหลายหน่วยงานที่นำการพัฒนาฝีมือแรงงานโดยเก็บเงินจากผู้เข้าร่วมในการฝึกฝีมือ แล้วก็เอาไปบำรุงหน่วยงานของตนเอง ซึ่งผมเห็นว่าทำอย่างนี้จะสะเปะสะปะและจะเสียโดยเฉพะอย่างกิ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงานของกระทรวงแรงงานนั้น เราต้องยอมรับว่า ฝีมือครูคนที่เป็นครู ก็ค่อนข้างจะลำบากไม่ค้คงจะมีนครีบ รวมทั้งอุปกรณ์ก็เก่าด้วย ท่านประธานครับ ผมอยากจะได้เรียนสั้น ๆ อีกสักนิดเดียวครับว่า เรามี พ.ร.บ. ฝึกอาชีพออกมาแล้ว แต่ไม่มีใครปฏิบัติตาม ไม่มีนายจ้างคนไหนเขาไปทำตามด้วย แล้วผมกราบเรียนว่านายจ้างก็หวังจะให้รัฐทำโดยการพัฒนาฝีมืออย่างเดียวนะ ไม่มีรัฐบาลไหนในโลกที่พัฒนาคนให้กับนายจ้าง นายจ้างจะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงานด้วย เรามีนิคมอุตสาหกรรม ในแผนพัฒนาของนิคมอุตสาหกรรมนั้นมีตารางอยู่ตารางหนึ่ง ว่าด้วยการพัฒนาฝีมือแรงงาน แต่นิคมอุตสาหกรรมไม่เคยทำอะไร เพราะว่าไม่อยากจะทำในเรื่องนี้ เนื่องจากไม่ได้ประโยชน์อะไร ท่านประธานครับ ผมว่านายจ้างจะต้องจัดแล้วรัฐจะต้องบริการ นิคมอุตสาหกรรมจะต้องร่วมในการฝึกฝีมือแรงงานให้ตรงต่อหน่วยงาน พัฒนาประภคัมให้เป็นมัธยมให้ได้ นั่นก็คือ พัฒนาคณะซึ่งทำงานอยู่ในโรงงานขณะนี้ที่มีฝีมือมากขึ้น แล้วก็สามารถทันต่อเหตุการณ์ และการพัฒนาฝีมือแรงงานของรัฐนั้นจะต้องกำหนดตลาดเป็นสำคัญ ไม่ใช่กำหนดตามที่เราจะกำหนดเอง เพราะว่าเราจะไปปรับอย่างนี้เป็นต้นผมสรุปอย่างนี้ครับ

ท่านประธานครับ เราขาดแคลนหลายอย่าง การเรียน การสอน ทาดครูที่มีความรู้ความสามารถ ผมอยากจะได้เห็นรัฐได้กำหนดหน่วยงานกลางขึ้นมาสักหน่วยงานหนึ่งช่วยกันพัฒนาฝีมือแรงงาน แล้วกำหนดทิศทางพัฒนาฝีมือแรงงานให้ชัดเจน ใครจะนำไปปฏิบัติผมไม่กังวลครับ สุดท้ายผมขอจะกราบเรียนว่า กฎหมายคุ้มครองแรงงาน เป็นกฎหมายของคนจน กำลังค้างตกไปในสภาพอย่างน่าเสียดาย ผมเชื่อว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีซึ่งผมเคารพท่านคงจะได้เร่งผลักดันออกกฎหมายฉบับนี้กลับเข้ามาในสภาอีกสักครั้งหนึ่ง เพื่อที่เป็น

ประโยชน์ต่อผู้ใช้แรงงานที่มีฐานะยากจนอีกหลายสิบล้านคน เราก็มีความหวัง
กันตรงนั้นครับ ผมทราบว่ากำลังนี้จะนำเข้ามาแต่อ้างว่ายังมีไม่เสร็จ
เนื่องจากมีการแก้ไขมาก ผมหวังว่า ภายในเวลาปีนี้ หรืออย่างมากที่สุดก็ไม่เกิน
หกขวบหรือกึ่งขวบปีนั้นก็จะได้มีโอกาสได้กฎหมายฉบับนี้ได้เข้าในสภา เพื่อจะ
พิจารณาแล้วก็จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้แรงงานโดยทั่วไปครับ ผมกราบ
ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายโกศล พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพ กระผม นายโกศล พลกุล
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ก่อนที่จะเข้าสู่การชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย
โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือด้านการเมืองและการบริหาร ผมจะต้องขออนุญาต
ท่านประธานสั้น ๆ สักนิดหนึ่ง เพราะว่า เมื่อสักครู่นี้ได้มีสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์
ได้กล่าวवादพิงถึงผม กรณี เรื่องของกรมการกฤษฎีกา เรื่องคำวินิจฉัยการ
ร้องทุกข์ในเรื่องของรูปเปอร์คอมฯ ว่า ได้มีคณะเดิมได้ฟังว่ามีมูลไว้แล้ว
ผมไปใช้อำนาจเปลี่ยนคณะใหม่ กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ
ท่านประธานเองก็คงเข้าใจถึงระบบของคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยเฉพาะ
ในเรื่องของคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องราวร้องทุกข์นั้นครับว่า การจะแต่งตั้ง
คณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องราวร้องทุกข์นั้น ไม่ใช่รัฐมนตรีไปแต่งตั้งได้ ที่เพิ่ง
แต่งตั้งกันไปนั้น จะต้องผ่านความเห็นชอบจากทั้งสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา
ทั้ง ๒ สภา และท่านก็เป็นคนให้ความเห็นชอบไปเอง ในกรรมการที่แต่งตั้งใหม่นั้น
ก็มีทั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านที่เป็น
ผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายและครูบาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยอีกหลายท่าน
ท่านอาจารย์ดอกเตอร์ กิวา เงินขวง ซึ่งก็เป็นเพื่อนของกระผม ต้องขอ
อนุญาตที่เอ่ยนาม ก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้รับการแต่งตั้งเข้าไป ปัจจุบันนี้ท่านก็ต้อง
พ้นจากตำแหน่ง เพราะท่านมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านเองก็เป็น
ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์มาโดยตลอด-----

ตั้งนั้นการที่ท่านมาพูดจากกล่าวหาทำให้ผู้คนเข้าใจผิด หรือคลาดเคลื่อนไปนั้นนะครับ
 ผมขอความกรุณาขอให้พูดกันด้วยเหตุผล ด้วยความเป็นจริง ไม่ใช่เข้าว่าพูดให้เกิด
 ความเข้าใจอย่างนั้น และไม่มีใครไปสั่งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้
 การแบ่งคณะต่าง ๆ ก็เป็นเรื่องของสำนักงานที่เขาทำขึ้นมาเท่านั้นเอง
 รัฐมนตรีนั้นก็แค่กำกับเท่านั้น ขอให้เข้าใจตามนี้ด้วยนะครับ เกี่ยวกับ
 แนวนโยบายของรัฐบาลนั้น กระผมคงจะไม่พูดว่า ทำใมนโยบายนั้นสั้นหรือยาว
 หรือว่ามีเหตุผลประการใด ผมคิดว่าท่านนายก รัฐมนตรีคงจะได้ชี้แจง
 ในตอนที่ท้ายสุดอีกครั้งหนึ่ง กระผมขอฝาก เรือน้อย่างนี้ครับว่า ในส่วนของ
 นโยบายด้านการเมือง ซึ่งหลายท่านได้ให้ข้อสังเกตวิพากษ์วิจารณ์หรือสงสัยนั้น
 ผมขออนุญาตตอบรวม ๆ กันไปเลย ประการแรก ท่านบอกว่าเป็นข้อ ๑.๑
 เรื่องรัดลึกถักตักการปฏิรูปการเมือง โดยสนับสนุนให้สภาว่าง รัฐธรรมนูญมีอิสระ
 ในการร่าง รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ท่านถามก่อนว่า แล้วสัญญาที่ท่านนายกฯ
 ให้ไว้ นั้น เป็นอย่างไร ผมคิดว่าท่านนายกฯ ต้องเป็นผู้ตอบให้สภาแห่งนี้ได้รับทราบ
 ผมคิดว่าอย่างนี้ครับ การปฏิรูปการเมืองทั้งหลายท่านได้พูดกันนั้น บางทีก็คิดว่า
 รัฐบาลไม่เข้าใจ ไม่รู้เรื่อง ผมคิดว่าส่วนนี้เราคงเข้าใจตรงกันว่า เรากำลังพูด
 ใน ๒ เรื่องใหญ่ ๆ เรื่องแรกก็คือ ในเรื่องของการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
 เรื่องที่สองก็คือ การปรับปรุงบทกฎหมายหรือระเบียบปฏิบัติอื่น ๆ ที่จะทำให้
 ระบบการเมืองของเราดีขึ้น ในเรื่องการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้น
 ก่อนอื่นผมคิดว่าเราต้องให้เครดิตหรือคุณความดีอันนี้กับท่านนายก รัฐมนตรี
 บรรหาร ศิลปอาชา ท่านเป็นผู้ที่ริเริ่มนโยบายอันนี้ แล้วก็ได้มีการทำ
 จนสำเร็จลุล่วงมาจนกระทั่งเวลานี้พี่น้องประชาชนก็ฝากความหวังไว้กับ
 สภาว่างรัฐธรรมนูญ มีการพูดกันว่า การสมัครสมาชิกสภาว่างฯ นั้นนะครับ
 ที่กำลังดำเนินการอยู่แล้วก็จะสิ้นสุดในวันศุกร์นี้ อาจจะมีการชิวกัน มีการ
 บล็อก โหวต (Block vote) กันต่าง ๆ นานา รัฐบาลจะไปแก้ไขอย่างไร
 ผมก็อยากจะเรียนทำความเข้าใจก่อนเลยนะครับ ปัญหาที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากการ
 การสมัครที่ดี การคัดเลือกกันเองก็ดีนั้น ถ้าหากมีปัญหาเกิดขึ้นรัฐธรรมนูญนั้น
 ใน มาตรา ๒๑๑ วรรค ๒ บอกว่าเป็นเรื่องของประชาชนสภาจะเป็นผู้วินิจฉัย
 ซึ่งปัจจุบันนี้ท่านประธาน ท่านก็ได้วางข้อกำหนดหรือหลักเกณฑ์ เป็นประกาศ
 ของประชาชน เป็นข้อ ๒ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ มาแล้ว เพราะฉะนั้น
 ในจุดเหล่านี้เป็นเรื่องจะต้องไปวินิจฉัยโดยประชาชนรัฐสภา ไม่ใช่โดยฝ่ายบริหารนะครับ
 ที่รัฐบาลจะพึงทำได้นั้นขณะนี้คือ ในเรื่องข้อ ๑.๒ ก็คือส่งเสริมและสนับสนุน

๓๐๕

ร ๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

สภากาติพย์ ๑๕๙/๒

ให้ประชาชน องค์กรเอกชนและสื่อสารมวลชน มีส่วนร่วมในการเสนอแนะ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ที่ทำได้ เช่นนี้ก็เพราะว่า ในรัฐธรรมนูญเองนั้นก็บอกไว้ สภาว่าฯ นั้น ในการร่างก็ต้องรับฟังความคิดเห็น ของประชาชน ตรงนี้เองถามว่า รัฐบาลได้ทำอะไรไป เมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมา เวลาบ่ายโมงเศษ เราได้เชิญอธิการบดีที่ทั้งของสถาบันราชภัฏ แล้วก็ของ ทบวงมหาวิทยาลัย จำนวนร่วม ๗๐ - ๘๐ คนมา ท่านก็มากันด้วยความตั้งใจตั้งใจ ที่เชิญมาไม่ใช่จะไปแทรกแซง หรือจะไปสั่งให้ท่านทำอะไรทั้งสิ้น ที่เชิญมา ก็เพื่อจะหาหรือว่าในบทบาทของสถาบันการศึกษานั้นท่านจะไปให้ความรู้ ความคิด และรับฟังความคิดเห็น ความต้องการจากพี่น้องประชาชน เพื่อสะท้อนไปสู่ สภาว่ารัฐธรรมนูญอย่างไร รัฐบาลนั้นก็ เป็นเพียงที่จะดูแลจัดสรรงบประมาณ ที่จะสนับสนุนให้กับสถาบันการศึกษาเหล่านั้น ซึ่งหลายสถาบันก็รับจะไปจัดทำ โครงการต่าง ๆ เสนอมายังทบวงฯ เสนอมายังกระทรวงศึกษา เพื่อมาประสานกับทางรัฐบาลต่อไปในช่วงระยะเวลาของการจัดทำ ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ นี่คือนี่ที่รัฐบาลได้ดำเนินการไปนะครับ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปรับปรุงบทกฎหมายและระเบียบปฏิบัติอื่น ๆ นั้น หลายท่านครับ แม้แต่ท่านผู้นำฝ่ายค้านก็บอกว่า ข้อ ๑.๓ ที่บอกว่า เร่งรัดผลักดันให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการเลือกตั้ง และให้มี ศาลปกครอง นี้บอกเขียนแค่ ๒ อย่างนี้ ส่งสัยจะลืม เขียนอีกหลายเรื่อง เช่น เรื่องผู้ตรวจการรัฐสภา เรื่องการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของรัฐมนตรี

ผมเรียนว่าตั้งใจเขียนข้อ ๑.๓ อย่างนี้ละครับ เพราะว่าอีกหลายเรื่องนั้น รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้แล้ว ไม่ว่าจะในเรื่องของการแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน ในเรื่องของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางราชการ ในเรื่องวิธีพิจารณาของ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญต่าง ๆ เหล่านี้ มันจะต้องไปออกกฎหมายมารองรับ ถามว่าทำไมไม่เขียนเสียให้หมด เขียนเสียให้หมดก็ได้ มีอีกเยอะแยะไปหมด เลยครับ แต่เรารู้ว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องทำ แต่ถามว่าทำไมจึงเขียนแต่นี้ คำตอบก็คือ

ประการแรก เรื่องของกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น รัฐธรรมนูญไปกำหนดไว้แล้วเวลาไว้ ๒ ปี จะต้องเสร็จภายในเดือนกุมภาพันธ์ ที่จะถึงนี้ ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นเราจึงเขียนว่าต้องเร่งรัดผลักดันให้เสร็จ และไม่ต้องตกใจเลยครับ รัฐบาลจะเร่งเสนอกฎหมายนี้เข้าสู่สภาโดยเร็วที่สุด เพราะเป็นหน้าที่ที่ต้องเร่งรัดทำ จึงระบุให้ชัดเจน

ประการต่อมา ถามว่าทำไมต้องระบุเรื่องศาลปกครอง แล้วไม่ระบุ ผู้ตรวจการรัฐสภา ผู้ตรวจการรัฐสภาในรัฐธรรมนูญไม่ได้บอกว่าจะต้องมีระบบ อะไรอย่างไร ซึ่งตรงนี้ก็ค่อนข้างจะมีความยืดหยุ่นได้มากที่จะวางบทบาท อำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการรัฐสภา แต่เรื่องศาลปกครองที่ต้องระบุตรงนี้ก็ ตรงกับที่หลายท่านในพรรคฝ่ายค้านได้พูดไป ก็คือเราต้องการเห็นศาลปกครอง ที่เป็นเอกเทศจากระบบศาลยุติธรรม ตรงนี้จึงระบุให้ชัดเจนว่าเพราะเหตุใด จึงต้องเขียนอย่างนี้ ในข้อ ๑.๔ ที่บอกว่าส่งเสริมสนับสนุนรัฐสภาและพรรค การเมืองให้เป็นสถาบันที่มีความเข้มแข็ง ความจริงไม่ใช่แค่ครั้งแรกครับที่มีการ เขียน ในนโยบายของ ๒ รัฐบาลที่ผ่านมา ก็เขียน แต่เขียนไว้ในลักษณะก็คล้าย ๆ กัน แต่บอกไว้ เพื่อให้สมาชิกทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็อาจจะปรับปรุงถ้อยคำ เท่านั้นเองว่าการทำให้บทบาทของรัฐสภา พรรคการเมือง เข้มแข็งนั้นก็คือ การส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกที่ดี ให้องค์กรต่าง ๆ กิตติ ของสภานั้นหรือของ พรรคการเมืองนั้นทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะว่ามีหลายกิจกรรม เหลือเกินที่รัฐบาลรัฐสภานั้นคงจะต้องประสานงานกัน แม้แต่เรื่องที่เราพูดกัน ถึงเมื่อวานนี้ เรื่องการถ่ายทอดกิจกรรมสภาให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบนั้น ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลรัฐสภาต้องประสานงานกัน หรือแม้แต่การจะจัดหาที่ตั้งใหม่ ให้รัฐสภานั้น ก็เป็นเรื่องจะต้องใช้ที่ดินของรัฐ จะต้องประสานกัน สิ่งเหล่านี้ ก็เป็นเรื่องเจตนาที่ดีที่เขียนไว้ ต่อมาในเรื่องของการบริหารราชการ ซึ่งยังมีเรื่องมีอยู่หลายด้าน กระผมอยากเรียนโดยสรุปย่อ ๆ อย่างนี้แล้วกัน

ครับว่า รัฐบาลนั้นมีความตั้งใจเหลือเกิน แล้วก็มองว่าในโลกยุคใหม่นี้มันหมดยุค
ที่จะเป็นยุคแบบศักดินา แบบใช้ดุลพินิจแบบไร้เหตุผล หรือไม่มีคำตอบที่ชัดเจน
หรือคิดเองทำเอง เราจึงพยายามเน้นว่ารัฐบาลยุคใหม่ ไม่ว่าจะ เป็นรัฐบาลนี้
หรือรัฐบาลต่อไปก็ตาม ต้องเป็นยุคของการร่วมคิดร่วมทำ ต้องเป็นยุคของการ
เปลี่ยนระบบการปกครอง ระบบการบริหารราชการให้เป็นการให้บริการที่ดีที่สุด
แก่ประชาชน ต้องยอมรับการมีส่วนร่วมของประชาชน ยอมรับการตรวจสอบของเขา
ทั้งหมดก็ เพื่อไปสู่การสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับพี่น้องประชาชน ดังนั้นถ้าท่านดูนะครับ
เรามีเรื่องต้องทำอยู่ด้วยกัน ๒ เรื่องใหญ่ ๆ คือ ๑. การปรับบทบาทแล้วก็
โครงสร้างของระบบราชการ ๒. คือปรับปรุงระบบวิธีทำงานของระบบ
ราชการ ถามว่าในส่วนของการปรับปรุงบทบาทและโครงสร้างนั้นมันควรจะ
เป็นอย่างไร หลายท่านพูดว่าทำไมไม่เสนอตั้งกระทรวงนั้น ตั้งกรมนั้น ขณะนี้
ความคิดเห็นมันมีอยู่ ๒ ด้าน ด้านหนึ่งเราอยากเห็นบทบาทของรัฐบาล
ของส่วนกลางนั้นเล็กลง รัฐบาลคงเป็นผู้กำกับ เป็นผู้รักษากติกา ในขณะที่
การดำเนินการหลายอย่างนั้นควรผลักดันไปให้กับท้องถิ่น หรือหลายเรื่องที่เรา
ได้เขียนไว้ว่า ถ้าไม่จำเป็นแล้วก็ เป็นเรื่องที่ควรจะให้เอกชน เขาลงทุนหรือ
เขาดำเนินการ บางท่านก็ไปไกลถึงขนาดจะไปให้เอกชนผูกขาดแทนรัฐบาล
นั้นก็คิดมากเกินไป เอาเป็นว่าเรามองกันอย่างบริสุทธิ์ใจบ้างว่าโดยกรอบ
โดยแนวทางหลักมันคงจะต้องให้ท้องถิ่น เขามีบทบาทมากขึ้น ต้องให้เอกชน
เขามีบทบาทมากขึ้น เราเห็นกระแสนี้ไม่พ้น บนโครงสร้างอันนี้เองเราจึง
อยากเห็นรัฐบาลที่เล็กลง เราเตรียมกฎหมายตั้งแต่สมัยรัฐบาลท่านบรรหาร
ไว้แล้วว่า การปรับปรุงหน่วยราชการ โดยเฉพาะระบบกรมนั้น ซึ่งปัจจุบัน
ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ การจะปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ยุบเลิก แต่เอากองของ
กรมนั้นไปรวมกับกรมนั้น ก็ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ เปลี่ยนชื่อกรมจากสำนัก
ผังเมืองเป็นกรมผังเมือง ก็ต้องเป็นพระราชบัญญัติ ว่ากันเป็นปี ๆ เพียงเพื่อ
เปลี่ยนชื่อ -----

สิ่งเหล่านี้มันคงจะลำบาก ถ้ายังปล่อยให้ระบบกฎหมายเป็นอย่างนั้นนะครับ เราจึงได้เตรียมเอาไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงยกเลิกระดับกรมนั้นพอสมควร ใช้นะใหม่ ที่จะทำเป็นระดับพระราชกฤษฎีกา หรือฝ่ายบริหารสามารถปรับปรุง ไปได้เกิดความคล่องตัวในการทำงานได้ แต่ระดับกระทรวงนั้นอาจจะยังคง ต้องเป็นพระราชบัญญัติต่อไป สิ่งนี้ก็จะได้เร่งรัดผลักดันเสนอเข้ามา อีกเรื่องหนึ่งซึ่งสำคัญในเรื่องของโครงสร้าง ซึ่งผมขอใช้เวลาสักนิดหนึ่ง ก็คือว่าหลายท่านได้พูดเหลือเกินในเรื่องของการกระจายอำนาจ เห็นบอกว่า รัฐบาลได้ประกาศ ได้แถลงไว้ ว่าจะปรับสัดส่วนของรายได้ ซึ่งปัจจุบันนี้ได้มี สมาชิกบางท่านก็ได้พูดไป ซึ่งตัวเลขก็นับว่าถูกต้องว่า ในรายได้ของรัฐ ผมใช้คำรวมก็แล้วกันนะครับ ๑๐๐ บาท รัฐบาลใช้เสีย ๘๒ บาท ท้องถิ่นนะครับ ถ้ารวมสภาตำบลด้วย ๘,๐๐๐ กว่าแห่งนี่ใช้เพียง ๘ บาท หรือ ๘ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้น ผมอยากจะเรียนว่าตัวเลขนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ ถึงปี ๒๕๓๘ ๗๑๕,๐๐๐ บาท อยู่ตรงนี้ละครับ ประมาณ ๗ เปอร์เซ็นต์กว่า ๆ ถึง ๘ เปอร์เซ็นต์ ท้องถิ่น ไปได้อยู่แค่นี้ ๑๐ ปีเต็ม ๆ ตามว่าจะเป็นอย่างนี้ต่อไปใช่ไหม หรือต้องเปลี่ยน โครงสร้างตรงนี้ ตรงนี้เองครับเป็นเรื่องสำคัญ เราจึงมองว่าคงจะต้องมาดูว่า ทำไมเราจะต้องกระจายเงิน กระจายงาน กระจายคน ตรงกระจายคนบางท่าน ก็เกิดกลัวเสียอีกว่า จะไปกระจายคนภาครัฐไปครอบงำเขา อย่างหนึ่งไปตกใจ ตรงนั้นครับ มันมีระบบ มันมีแนวทาง ในเรื่องของการกระจายเงินนั้น ผมอยาก เรียนว่า คงจะต้องเปลี่ยนแปลงแล้วละครับ จะใช้อยู่เพียงแค่ ๘ เปอร์เซ็นต์ อย่างนี้ต่อไปไม่ได้ แต่ถามว่าจะต้องเปลี่ยนแปลงเป็นสัดส่วนเท่าไร ดอนหาเสียง ท่านนายกฯ พูดไว้ครับว่า ภายในแผน ๘ มันควรจะเป็น ๘๐ เปอร์เซ็นต์ต่อ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ นั่นก็หมายความว่า รัฐบาล ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ท้องถิ่น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ในหลายประเทศนั้นที่เราชอบอ้างกันนั้นนะครับ มันอยู่ระหว่าง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ถึง ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ท้องถิ่น ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ถึง ๖๐ เปอร์เซ็นต์ รัฐนี่ก็อยู่ระหว่าง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ถึง ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ก็แล้วแต่ว่าท้องถิ่นมากรัฐก็น้อย ท้องถิ่นน้อย รัฐก็มากจะอยู่ตรงนี้ นั่นก็หมายความว่าภารกิจส่วนใหญ่ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวันมันตกไปเป็นของท้องถิ่นนะครับ ในส่วนตรงนี้เองปัญหา มันก็ตามมาว่า แล้วจะกระจายเงินจะกระจายอย่างไร หลายท่านพูดถึง ๘ มาตราการ บอกว่าจะได้

ขึ้นมาร้อยเปอร์เซ็นต์ ผมไปตรวจสอบดูแล้วครับ ๙ มาตรการนี้ ถ้าเอาตัวเลขของปี ๒๕๓๗ จะได้ประมาณ ๑๘,๖๐๙ ล้านบาท ถ้าตัวเลขปี ๒๕๓๗ นะครับ ถ้าเอาตัวเลขของปีนี้มาจะได้ถึงประมาณ ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท แล้วถามว่ารายได้ท้องถิ่นทั้งหมดนี้ ทั้งภาษีแล้วก็เงินอุดหนุน ทั้งเงินสะสม เงินกู้ต่าง ๆ นี้ประมาณเท่าไรนะครับ ถ้าเอาตัวเลขของปี ๒๕๓๘ ก็จะประมาณ

๖๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านลองนึกดูว่าเราแก้ไข ๙ มาตรการนั้นนะครับ ที่ท้องถิ่นจะได้เงินเพิ่มขึ้นมา ถ้าเอาตัวเลขในปัจจุบันอีกประมาณสัก ๓๕,๐๐๐ ล้านบาท จากรายได้ของท้องถิ่นทั้งระบบนี้ ตีเสียประมาณ ๖๕,๐๐๐ ล้านบาท คงไม่ถึงร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่อาจจะไปเปรียบเทียบกับระบบรายได้ของท้องถิ่นที่เป็นระบบภาษีบางตัว อันนั้นอาจจะเป็นรายได้รัศมีเปอร์เซ็นต์ มันก็ยังน้อยกว่านะครับ ถ้าหากเข้าไปแล้ว ๖๕,๐๐๐ ล้านบาท บวกอีก ๒๕,๐๐๐ บาท ที่ปัจจุบันนี้ก็คงประมาณ ๙๐,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะที่งบประมาณแผ่นดินนั้นก็ ๙๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท มันก็ยังอยู่ในสัดส่วนประมาณ ๙ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง ที่ท้องถิ่นก็จะมีปัญหาในการทำงานค่อนข้างมาก ดังนั้นปัญหาที่ถือว่า เราจะกระจายเงินลงไปนี้จะต้องกระจายอย่างไร ตัวไหนบ้าง ผมคิดว่าประการแรกนั้น ๙ มาตรการนี้คงต้องรีบดำเนินการ แต่ปัญหาก็มาคู่กันอีกนิดหนึ่ง ตรงที่ว่าเพื่อจะทำ ๙ มาตรการนี้ ท่านเชื่อไหมครับว่า ต้องแก้พระราชบัญญัติ ๑๗ ฉบับ พระราชกฤษฎีกา ๑ ฉบับ กฎกระทรวง ๙ ฉบับ ที่เราพูดกันมาตั้งแต่รัฐบาลท่านชวน ตั้งแต่ท่านไตรรงค์ เป็นประธานนะครับ จนถึงวันนี้เพิ่งเสร็จไป เรื่องเดียวก็กฎกระทรวงไป ๒ - ๓ ฉบับ เรื่องอะไรนะครับ ลดค่าจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มที่รัฐบาลนี้จัดเก็บให้ แล้วก็ส่งให้ท้องถิ่น เราคิดค่าจัดเก็บเขา ๕ เปอร์เซ็นต์นี่ ลดจาก ๕ เปอร์เซ็นต์ เหลือ ๓ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งปีแรกก็ลด ๕ เปอร์เซ็นต์ เหลือ ๓ เปอร์เซ็นต์ เพิ่งเสร็จเรื่องมาตรการนี้เท่านั้น ที่เหลือยังไม่ได้เสร็จ ตรงนี้กระผมต้องเร่งรัด ถามว่า มันตั้งกักกันและขนาดนี้ก็พยายามปรึกษากับฝ่ายกฎหมายว่ามีวิธีอื่นไหม เขาก็บอกว่าขณะนี้ อดบ. องค์การบริหารส่วนตำบล กฎหมายนั้นมันไปเขียนให้ไปหมดแล้วครับ รังนกอีกแค้น ประมง ค่าจดทะเบียนสิทธินิติกรรมต่าง ๆ แล้วเฉพาะ อดบ. บางแห่ง ซึ่งมีรายได้ตั้ง ๑๐๐ ล้านบาท -----

เขาได้ส่วนนี้ไปหมด อบต. ได้ เทศบาลไม่ได้ สุขาภิบาลไม่ได้ อบจ. ไม่ได้
 ก็มี การเสนอว่า เอ๊ะ ทำไมเราไม่แก้กฎหมายว่าตัวกรรมาชีพ เทศบาล กฎหมาย
 ว่าด้วยรายได้สุขาภิบาล กฎหมายระเบียบบริหารราชการ กทม. กฎหมาย
 ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา แก่ ๕ ฉบับนี้เขียนให้เหมือนของ อบต. เสีย
 องค์การทั้ง ๕ องค์การก็จะได้รับรายได้เหมือน อบต. ไป ตรงนี้จะรับไปได้ว่า
 จะทำอะไรเพื่อให้เร็วที่สุด ให้รายได้ให้ ๕ มาตรการนี้ไปสู่อีกหนึ่งนครรับ
 ต่อมาก็คือการกระจายคน ขอลอนุญาตไปตรงนี้หนึ่งนครรับ ก่อนไปดูเรื่อง
 กระจายงาน ท่านเชื่อไหมครับว่าขณะนี้มันเป็นส่วนกันพอดีเหลือเกิน รัฐบาล
 ใช้ ๙๓ เปอร์เซนต์ ท้องถิ่นใช้ ๘ เปอร์เซนต์ คนที่เป็นข้าราชการพลเรือน
 ไม่มีทหาร ตำรวจ เอาข้าราชการพลเรือนบวกลูกจ้างของรัฐบาลมีประมาณเกือบ
 ๑ ล้านคน บนเงิน ๙๓ บาท หรือ ๙๓ เปอร์เซนต์ ท้องถิ่นซึ่งใช้เงินประมาณ
 ๘ เปอร์เซนต์เศษ ๆ ก็มีพนักงานและลูกจ้างประมาณเกือบ ๑ แสนคน นั่นก็คือ
 หมายความว่า ๑๐ ต่อ ๑ มันก็อยู่อย่างนี้ละครับ หลายท่านก็ห่วงบอกว่า เอ๊ะ
 ถ้าไปกระจายเงินให้ท้องถิ่น สรุปแล้วเงินนี้จะไปจ้างคนให้ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นใหม่
 สมมุติว่ารัฐบาลใช้เงินอยู่ ๙๓ เปอร์เซนต์ มีคน ๑ ล้านคน เฉพาะข้าราชการพลเรือน
 และลูกจ้าง ถ้าท้องถิ่นเกิดได้ขึ้นมา ๒๐ เปอร์เซนต์ ถ้าพูดกันง่าย ๆ ก็ต้องเป็น
 ประมาณ ๒ แสนคนลูกใหม่ครับ ขณะนี้ประมาณ ๘ เปอร์เซนต์ ๘ เปอร์เซนต์
 เขามีอยู่ ๑ แสนคน ปัญหาก็คือถ้ารัฐบาลเหลือ ๘๐ เปอร์เซนต์ แล้วยังใช้
 คนอยู่ ๑ ล้านคน อันนี้เป็นปัญหาแน่ เงินที่กระจายไปมันก็กลายเป็นเรื่องจ้างคน
 ตรงกับข้อสังเกตของหลายท่าน ตรงนี้ละครับจึงต้องเขียนนโยบายว่า ทำอย่างไร
 เราจะถ่ายเทบุคลากรจากภาครัฐไปสู่ท้องถิ่น ตรงนี้ไม่ได้หมายความว่าไปบังคับเขา
 เอาไปครอบงำเขา มันจะต้องมีกระบวนการมีระบบ ที่เราคิดกันไว้ก็คือว่า ปัจจุบันนี้
 มันมี ก ของระบบราชการส่วนกลาง อาจจะมีหลาย ก หน่อย แต่ ก ลำดับคือ
 ก.พ. ของท้องถิ่นนั้นก็มิใช่ของเทศบาล มิใช่ของ กทม. มิใช่ของหลาย ก เหมือนกัน
 แต่ถ้าไม่ใช่ของ กทม. แล้วที่เหลือก็เป็นเรื่องของกระทรวงมหาดไทยค่อนข้าง
 จะครอบงำ ก เขา อันนี้จริง ดังนั้นความคิดก็คือว่า มันควรจะมี ก ของท้องถิ่น
 ซึ่งมิใช่ตัวแทนของท้องถิ่นเข้ามา เป็นข้าราชการท้องถิ่น จะรับราชการ จะทำงาน
 ตรงไหนเขาสามารถไต่เต้า เพราะระบบท้องถิ่นซึ่งพูล (Pool) กันทั้งหมด
 อย่างนี้ได้ไหม ที่ผมเขียนตรงนั้นมันไปสู่การกระจายงาน การแบ่งงานต่อไปว่า
 ถ้าเรากระจายเงินมีคนซึ่งสามารถไปทำงานให้เขาได้ ไม่เป็นการเงินเรื่องที่ว่า
 รัฐบาลเขาตั้งอ้อมคนไว้ ท้องถิ่นก็ต้องจ้างคนเพิ่ม และจ้างคนเพิ่มบนระบบ

ซึ่งมีความก้าวหน้าไม่เพียงพอ อาจจะไม่ได้นคนที่มีความรู้ความสามารถดีพอไปทำงาน อาจจะเป็นปัญหาตรงนั้นต่อไปอีก ดังนั้นตรงนี้เองงานที่ต้องถื่นจะต้องทำต่อไป ก็จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของประชาชน เกี่ยวกับการทำงาน การดำรงชีพต่าง ๆ ตรงนี้มีมันจึงสัมพันธ์กันทั้งหมด เราถึงพูดว่าต้องมีแผนแม่บท ว่าด้วยการกระจายอำนาจ ต้องพูดถึงการกระจายทั้งเงินทั้งงานทั้งคนอย่าง เป็นระบบ อย่างเป็นขั้นเป็นตอน จึงต้องเขียนเอาไว้ในนโยบาย อีกประการหนึ่ง เกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นนะครับ ก่อนที่มันจะขออนุญาตไปแล้วก็คงจะใช้เวลาอีกสั้น ๆ ประมาณ ๕ นาทีเท่านั้น ก็คือว่าหลายท่านเป็นห่วงในเรื่องของรูปแบบขององค์กรปกครองท้องถิ่นซึ่งมีหลายรูปแบบ บางท่านก็ได้พูดมาแล้ว เรามองอย่างนี้ครับว่า ตรงนี้เองที่แผนจะต้องกำหนดให้ชัดเจน ท้องถื่น ถ้าเป็นท้องถื่นแบบชนบทต่อไป คงเป็นสภาพตำบลหมด เราเห็นแล้วว่าภายในปี ๒๕๔๑ สภาพตำบลก็ขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหมด นั่นหมายความว่า ท้องถื่นจากชนบทก็คือ ที่ยังเป็นเรื่องของ เรือกลส่วน ไร่ นา ทำไร่ ทำนา เกษตรกรรม มีน้ำ มีถนน อาจจะเป็นลูกครึ่งบ้าง ราวฮางบ้าง ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาต้องดูแลกันเอง ถ้าท้องถื่นแบบกึ่ง เมืองกึ่งชนบท ปัจจุบันนี้คือสภาภิบาลอีก ๔๐๐ กว่าแห่ง มันไม่ควรจะตั้งสภาภิบาลต่อไปแล้ว เพราะโครงสร้างสภาภิบาลเป็นระบบกรรมการ ๔๐๐ กว่าแห่งนายอำเภอยังเป็นประธาน ในขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นรูปแบบรัฐสภา มีฝ่ายนิติบัญญัติมีฝ่ายบริหาร รูปแบบมันขัดกันเอง ฉะนั้นต่อไปสภาภิบาลก็ไม่ควรจะต้องเพิ่ม ควรจะผลักดันขึ้นไปเป็นเทศบาล เทศบาลอะไรครับ ก็ควรจะไปเป็นเทศบาลตำบล เทศบาลเมืองต่อไป ท้องถื่นชนบทก็เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่ขยับขึ้นมาก็เป็นกึ่งเมือง กึ่งชนบท ก็เป็นเทศบาลตำบล ถ้ามีความเป็นเมือง ปัญหาแบบเมือง เริ่มเข้ามาก็เป็นเทศบาลเมือง ถ้าเป็นนครมีปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อม ปัญหาขยะ ปัญหาจราจร เข้ามาก็เป็นเทศบาลนคร ถามว่าแล้วในจังหวัดหนึ่งมัน ควรจะมีท้องถื่นขนาดใ้ใหญ่ที่สุดแล้วท้องถื่นทั้งหมดหรือไม่ นี่คือเราถูดถึงเรื่อง อบจ. ด้วยเหตุนี้เองในหลายรัฐบาลที่ผ่านมาจึงวางภาพของ อบจ. ไว้เป็นลักษณะที่ว่า เป็นองค์กรที่จะป็นตัวประสานตัว เชื่อมและปฏิบัติกาารในสิ่งที่ท้องถื่นขนาดเล็ก เขาทำไม่ได้ หรือเขาไม่มี กฎหมายไม่ได้ให้อำนาจเขาทำ -----

ดังนั้น อบจ. ก็จะต้องอยู่ในลักษณะนี้ะครับ ก็ต้องเปลี่ยนบทบาทผู้ว่าฯ จากนายกฯ จากผู้บริหาร อบจ. มาเป็นนายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้ง ถ้าจังหวัดใดพร้อมก็จะยกขึ้นเป็นมหานครต่อไป เราถึงเขียนนโยบายเรื่องของ กรุงเทพมหานครและมหานครอื่น ๆ รองรับไว้ว่า มันจะต้องทำอะไรกันต่อไป ก็เลยอยากกราบเรียนในเรื่องเหล่านี้

ในส่วนของเรื่องวิธีการทำงานนะครับ ผมขออนุญาตสั้น ๆ เท่านั้น ว่าเราถึงได้เขียนไว้ ความจริงที่เขียนไว้เนี่ยะครับไม่ใช่เรื่องเลื่อนลอย ความจริงไม่ต้องไปออกแผนปฏิบัติการอะไรเพิ่มเติมมากนัก เพราะกฎหมายที่ผ่านรัฐสภาไปแล้ว ก็คือกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และว่าด้วยการทำลายเมล็ดของเจ้าหน้าที่ของรัฐเนี่ยะครับ ซึ่งประกาศใช้ไปเมื่อประมาณกลาง เดือนพฤศจิกายนนั้น ก็จะมีผลบังคับหลังจากประกาศใช้อีกประมาณ ๖ เดือนข้างหน้า มีเวลา ๑๘๐ วัน ในการเตรียมการ กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองนั้น กำหนดหลักเกณฑ์ใหญ่ ๆ ไว้ ๓ - ๔ ประการ

ประการแรกก็คือ ก่อนสิ่งการทางปกครองนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐ จะต้องเตรียมข้อมูลเตรียมต่าง ๆ ให้ละเอียดรอบคอบ เพื่อจะได้ไม่ส่งซึ่งข้าว เมื่อเตรียมข้อมูลจะส่งการ ถ้าส่งการในทางที่เป็นผลลบต่อเขา กระทบต่อสิทธิของเขา ต้องเปิดโอกาสให้เขาโต้แย้งคัดค้าน การเปิดโอกาสให้เขาโต้แย้งคัดค้านกฎหมายเขียนว่าต้องให้โอกาสเขาเข้าถึงข้อมูล เอกสารต่าง ๆ เพื่อมาทำข้อโต้แย้งคัดค้าน เมื่อเขาโต้แย้งคัดค้านแล้วยังจะส่งการในทางที่เป็นผลลบต่อเขาต่อไป ท่านต้องให้เหตุผลในคำสั่ง เขามีสิทธิอุทธรณ์ต่อไปได้อีก นี่คือหลักประกันที่วางไว้ให้ สิ่งนี้เป็นกฎหมายไปแล้ว และต้องนำไปปฏิบัติ สิ่งที่จะต้องทำต่อไปก็คือการวางแผนปฏิบัติการในการที่จะประชาสัมพันธ์ในการอบรม การเร่งรัดออกกระเบียบ การมอบอำนาจต่าง ๆ ต่อไป นี่คือสิ่งที่ต้องเอาไปดำเนินการ

ดังนั้นในส่วนของกระบวนการทำงานนั้นต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติ ต้องปรับเปลี่ยน การยอมรับการมีส่วนร่วมของประชาชนต้องดำเนินการ เครื่องไม้เครื่องมือก็ต้องปรับปรุง

และท้ายที่สุดก็คือว่าในเรื่องของเงินเดือน สวัสดิการต่าง ๆ เราก็ได้เขียนไว้อย่างค่อนข้างระมัดระวังว่า การปรับปรุงเงินเดือน และสวัสดิการนั้น มันต้องสัมพันธ์กับคุณภาพและสอดคล้องกับภาวะค่าครองชีพของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็ขอลงุญาตกราบเรียนเพียงเท่านี้ ขอพบพระคุณครับ

๓๑๒

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

วันที่ ๑๕๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านรองสุชวิษัย
(นายสิทธิชัย กิตติชนเสวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครนายก)
ได้กินและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ประท้วงอะไรครับ
นายสิทธิชัย กิตติชนเสวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครนายก) :
ท่านประธานครับ กระผม สิทธิชัย กิตติชนเสวร ส.ส. นครนายก ไม่ประท้วงครับ
แต่ขอหารือครับท่าน เนื่องจากว่ามีกรอภิปราชมา ๒ วัน นโยบายสำคัญคือ
นโยบายเกษตรที่จะพูดถึงนี้ครับ และก็มีคิว มีรายชื่อ ก็ยังไม่ได้พูดครับ เมื่อสักพักหนึ่ง
ท่านรัฐมนตรีชี้แจงเหมือนจะปิดสภา เพราะฉะนั้นผมจึงขอหารือท่านประธานครับ
ว่าการที่รัฐมนตรีโยกคนได้ชี้แจงสิทธิขาดฟัง แต่ชี้แจงระยะเวลาานทุกกรณี
เหมือนจะปิดสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านไม่ได้ใช้สิทธิขาดฟังอะไร
หรือครับ ก็พูดกันมาตั้ง ๒ วัน แล้วไม่ยอมฟังเขาชี้แจงบ้างหรืออย่างไร
ก็ให้ท่านชี้แจงไป เดี๋ยวเราจะปิดหรือไม่ปิดก็เรื่องของสภา

นายสิทธิชัย กิตติชนเสวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครนายก) : ครับ
ถ้าอย่างนั้นขอสิทธิพูดในสิ่งที่ยังไม่ได้พูด คือนโยบายเกษตร นโยบายเชื้อเพลิง
พลังงาน และที่ กทม. ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ คอยให้ท่านชี้แจงก่อน
นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) :
ท่านประธานครับ ขอสิทธิในการขาดฟังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขาดฟังอะไร ผมไม่ได้ยิน
ท่านรัฐมนตรีเอ่ยชื่อใครเลยครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) :
ไม่ได้เอ่ยชื่อผมโดยตรงนะครับ แต่ว่าเกี่ยวกับเรื่องกรณีซูเปอร์คอมพิวเตอร์ ซึ่งตรงกับที่
ผมได้เอ่ยถึงนะครับ ซึ่งท่านเองบอกชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดราชบุรีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านเอ่ยชื่อ คุณทิวา เงินขวง
นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) :
ก็ ดอกเตอร์ทิวา เงินขวง นั้นนะครับเป็น ๑ ในคณะกรรมการ ซึ่งอันนี้ไม่เกี่ยว
แต่จะไปเกี่ยวกับเรื่องซูเปอร์ คอมพิวเตอร์ครับ ผมขอเวลาแป๊บเดียวสัก ๒ - ๓ นาที

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คือถ้ารัฐมนตรีชี้แจงอะไร ก็จะไปหาฟังที่ทำงานพูดมาทั้งหมดทั้ง ๓ วันนั้นแหละครับ เพราะไม่เช่นนั้นจะไปชี้แจงเรื่องอะไร

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ท่านประธานสภาต้องฟัง เพราะว่าเมื่อคืนผมเข้าใจว่าท่านไม่ได้ฟัง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมฟัง

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : แล้วผมพูดเรื่องอะไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เดียวให้รัฐมนตรีชี้แจง แล้วถ้าเดี๋ยวคุณจะถูกก็ค่อยพูดกันอีกที

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ที่ท่านชี้แจงเสร็จแล้ว แล้วก็เรื่องซูเปอร์คอมพิวเตอร์ด้วย ก่อนที่ท่านจะชี้แจงทว่า แต่ปรากฏว่าเรื่องนี้ผมจับมาในรายละเอียดเยอะมาก เพราะฉะนั้นที่ท่านชี้แจงผิด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : จะเอาสั้น ๆ หนึ่งคนก็ได้ เชิญ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : สั้น ๆ ครับ ขอขอบคุณที่ท่านประธาน กระทบ บุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ที่ท่านได้พาฟังถึง กระผมก็เกี่ยวกับเรื่องโครงการซูเปอร์คอมพิวเตอร์ ของกรมอุตุฯ นั้น มีส่วนที่พาฟังที่ท่านกล่าวอ้างว่า คณะกรรมการในคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น วิธีการแต่งตั้งท่านก็เฉไฉไปว่าเป็นเรื่องของสภานั้น เฉพาะเรื่องเกี่ยวกับซูเปอร์ คอมพิวเตอร์นั้นเป็นคณะกรรมการวิชาการชุดเล็ก ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้เป็นคณะที่ ๓ มี ๕ ท่านด้วยกัน ซึ่งผมจะไม่อ่านรายชื่อ มีคุณ ค. เด็กเป็นหัวหน้า คณะกรรมการ อัดต่องประธานศาลฎีกา ๕ คน แต่ว่าเหตุผลคณะกรรมการชุดเล็กซึ่งพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องซูเปอร์คอมพิวเตอร์นั้นเปลี่ยนมาเป็นชุด ๒ ซึ่งเป็นคณะที่ ๕ มี ๗ ท่านด้วยกัน มีคนเดิมอยู่ ๒ ท่าน แล้วก็ยังมีท่านอื่น ๆ อีก แต่ที่นั่นสิ่งที่น่าสงสัยก็คือว่า ในคำวินิจฉัยชุดเดิมบอกมาว่า บริษัทผู้ซึ้นผลการประมวลนั้น ผิดขั้นตอนการประมวล ซึ่งรายละเอียดและสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งลายเซ็นของท่านที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมมีเอกสารอยู่ ถ้าเกิดอย่างไรก็แล้วแต่ ผมกลัวว่าจะแสดงให้ท่านเห็นต่อหน้าเมื่อมวลทงนี้ สัก ๑๑ โมงเช้าก็ได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

๓๑๒

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

วันที่ ๑๕๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านรองสุชวิทย์
(นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จังหวัดนครนายก)
ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ประท้วงอะไรครับ
นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครนายก) :
ท่านประธานครับ กระผม สิทธิชัย กิตติธเนศวร ส.ส. นครนายก ไม่ประท้วงครับ
แต่ขอหารือครับท่าน เนื่องจากว่ามีการอภิปรายมา ๒ วัน นโยบายสำคัญคือ
นโยบายเกษตรที่จะพูดถึงครับ และก็มีคิว มีรายชื่อ ก็ยังไม่ได้พูดครับ เมื่อสักพักหนึ่ง
ท่านรัฐมนตรีชี้แจงเหมือนจะปิดสภา เพราะฉะนั้นผมจึงขอหารือท่านประธานครับ
ว่าการที่รัฐมนตรีโคกหินได้ชี้แจงสิทธิขาดฟัง แต่ชี้แจงระยะเวลาานทุกกรณี
เหมือนจะปิดสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านไม่ได้ใช้สิทธิขาดฟังอะไร
หรือครับ ก็พูดกันมาตั้ง ๒ วัน แล้วไม่ยกขานชี้แจงบ้างหรืออย่างไร
ก็ให้ท่านชี้แจงไป เดี๋ยวเราจะปิดหรือไม่ปิดก็เรื่องของสภา

นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครนายก) : ครับ
ถ้าอย่างนั้นขอสิทธิพูดในสิ่งที่ยังไม่ได้พูด คือนโยบายเกษตร นโยบายเชื้อเพลิง
พลังงาน และก กทม. ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ คอยให้ท่านชี้แจงก่อน
นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) :
ท่านประธานครับ ขอสิทธิในการขาดฟังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขาดฟังอะไร ผมไม่ได้ยื่น
ท่านรัฐมนตรีเอ่ยชื่อใครเลยครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) :
ไม่ได้เอ่ยชื่อผมโดยตรงนะครับ แต่ว่าเกี่ยวกับเรื่องกรณีซูเปอร์คอมพิวเตอร์ ซึ่งตรงกับที่
ผมได้เอ่ยถึงนะครับ ซึ่งท่านเองบอกรหัสสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดราชบุรีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านเอ่ยชื่อ คุณทิวา เงินยวง

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) :
ก็ ดอกเตอร์ทิวา เงินยวง นั้นนะครับเป็น ๑ ในคณะกรรมการ ซึ่งอันนี้ไม่เกี่ยว
แต่จะไปเกี่ยวกับ เรื่องซูเปอร์คอมพิวเตอร์ครับ ผมขอเวลาแป๊บเดียวสัก ๒ - ๓ นาที

บท ๑๓

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

นายนมา ๑๕๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คือถ้ารัฐมนตรีชี้แจงอะไร ก็จะทำคดีกับที่ท่านพูดมากขึ้นทั้ง ๒ วันนั้นแหละครับ เพราะไม่เช่นนั้นจะไปชี้แจงเรื่องอะไร

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ท่านประธานสภาต้องฟัง เพราะว่าเมื่อก็ผมเข้าใจว่าท่านไม่ได้ฟัง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมฟัง

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : แล้วผมพูดเรื่องอะไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เดี๋ยวให้รัฐมนตรีชี้แจง แล้วถ้าเกี่ยวกับคุณจะถูกก็ค่อยพูดกันอีกที

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ก็ท่านชี้แจงเสร็จแล้ว แล้วก็ มีเรื่องซูเปอร์ คอมพิวเตอร์ด้วย ก่อนที่ท่านจะชี้แจงยาว แต่ปรากฏว่าเรื่องนี้ผมจับมาในรายละเอียดเยอะมาก เพราะฉะนั้นที่ท่านชี้แจงผิด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : จะเอาสั้น ๆ หน่อยก็ได้ เชิญ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : สั้น ๆ ครับ ขอบคุณครับท่านประธาน กระผม บุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ที่ท่านได้พาดพิงถึง กระผมเกี่ยวกับเรื่องโครงการซูเปอร์ คอมพิวเตอร์ ของกรมอุตุฯ นั้น มีส่วนที่พาดพิงที่ท่านกล่าวอ้างว่า คณะกรรมการในคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น วิธีการแต่งตั้งที่ท่านเฉลียวไปว่าเป็นเรื่องของสภานั้น เฉพาะเรื่องเกี่ยวกับซูเปอร์ คอมพิวเตอร์นั้น เป็นคณะอนุกรรมการชุดเล็ก ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้เป็นคณะที่ ๒ มี ๕ ท่านด้วยกัน ซึ่งผมจะไม่อ่านรายชื่อ มีคุณ ด. เด็กเป็นหัวหน้า คณะกรรมการ อธิการประธานศาลฎีกา ๕ คน แต่ว่าเหตุใดคณะกรรมการชุดเล็กซึ่งพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องซูเปอร์ คอมพิวเตอร์นั้นเปลี่ยนมาเป็นชุด ๒ ซึ่งเป็นคณะที่ ๔ มี ๗ ท่านด้วยกัน มีคนเดิมอยู่ ๒ ท่าน แล้วก็มีท่านอื่น ๆ อีก แต่ที่นี้สิ่งที่น่าสงสัยก็คือว่า ในคำวินิจฉัยชุดเดิมบอกมาว่า บริษัทผู้ชนะการประมูลนั้น ผิดขั้นตอนการประมูล ซึ่งรายละเอียดและสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งลายเซ็นของท่านที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมมีเอกสารอยู่ ถ้าเกิดอย่างไรก็แล้วแต่ ผมกล้าที่จะแสดงให้ท่านเห็นต่อหน้าสื่อมวลชนขณะนี้ ลึก ๑๑ โมงเช้าก็ได้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

๓๑๔

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

นิยนา ๑๕๕/๒

นายสุชวิษ ริงสิตพล (รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ผม นายสุชวิษ ริงสิตพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร รองนายกรัฐมนตรี
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผมรู้สึกยินดีมาก ๒ วันที่ผ่านมานั้น
กระทรวงศึกษาธิการ ด้านการศึกษาได้มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ให้ความสนใจ
จากกระทรวงที่ผมเข้าไปเมื่อปีที่แล้วรู้สึกเป็นกระทรวงที่คนไม่ค่อยสนใจนัก
แต่ในปีนั้นผมคิดว่ามีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ให้ความสนใจในเรื่องการศึกษา
ของประชาชนไทย ผลของการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ๗ แผนที่ผ่านมา ๓๕ ปี
ผมคิดว่าเศรษฐกิจของประเทศนั้นได้เจริญรุดหน้าขึ้น ปัญหาที่ตามมาคือช่องว่าง
ของคนจนและคนรวยได้ห่างกันมากขึ้น ขณะเดียวกันจากผลของช่องว่างของ
คนจนและคนรายนั้นทำให้ผู้ที่มีรายได้เพียงพอ ที่เราพูดอยู่เรื่อย ๆ ว่า
๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ๖๐ ล้านคนนั้นมีเพียง ๒๐ ล้านคนเท่านั้น แล้วคนที่มี
รายได้ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ บาทนั้นมีถึง ๕๐ ล้านคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกร
ซึ่งมีกว่า ๓๐ ล้านคนมีรายได้เพียง ๒๐,๐๐๐ บาท หรือ ๓๐,๐๐๐ กว่าบาทเท่านั้น
ต่อปีต่อคน นั้นเป็นเหตุที่ทำให้ผู้ที่มีรายได้กว่า ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปนั้น ประชาชน
๒๐ ล้านคน บุตรหลานของ ๒๐ ล้านคนนั้นสามารถที่จะเรียนหรือศึกษา ๑๒ ปี
อย่างต่อเนื่อง ปวช. ม. ๖ ได้ หรือจะเกินไปปริญญาตรี ปริญญาโท มีส่วนน้อย
อาจจะปริญญาเอก-----

แต่ที่สำคัญคือประชาชนบุตรหลานของคน ๕๐ ล้านคน ที่มีรายได้ต่ำลงมา โดยเฉพาะประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาทนั้น บุตรหลานของประชาชนเหล่านี้ไม่สามารถที่จะเรียน ๑๒ ปี ให้จบ ม.๖ หรือ ปวช. ได้ จากสถิติที่ทำงานสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อ้างตั้งแต่เมื่อวานนี้และวันนี้ ก็เห็นชัดเจนว่ารวมทั้งสถิติผู้ทรมได้เก็บมาตลอดสัปดาห์ เราจะเห็นว่าในปัจจุบันนี้เด็กที่ถูกทอดทิ้งอยู่ในสังคมถึงกว่า ๕ ล้านคน ซึ่งพอจะแยกแยะออกมาได้ว่ามีเด็กอายุตั้งแต่ ๓ ขวบ ๕ ขวบ ๓ ปี ๕ ปีนั้นถึง ๑.๒ ล้านคน ไม่มีโอกาสที่จะเข้าเรียนอนุบาล ชั้นอนุบาลที่เป็นหลักสูตรสากล แม้ว่าเราจะมีการศึกษาภาคบังคับ ๖ ปี แต่ก็มีเด็กอีก ๔ แสนคน ตกหล่นไม่มีโอกาสเข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับ เพราะความยากจนที่สำคัญคือเริ่มเด็กอายุระหว่าง ๑๕ - ๑๘ ปีที่เด็กเหล่านี้ เขาชวนเหล่านี้มาที่จะต้องเข้าเรียนชั้น ม. ๖ หรือ ปวช. แต่เนื่องจากความยากจนไม่สามารถเข้าเรียนได้ ตกหล่นในสังคมถึง ๓.๕ ล้านคน ในขณะนี้ นั่นเป็นปัญหาของสังคมเด็ก ปัญหาของโรคเอดส์ ปัญหาของยาเสพติด แรงงานเด็ก และที่สำคัญคนที่ทำงานอยู่ในแรงงาน ซึ่งทำงานอยู่ในโรงงาน ขณะนี้เท่าที่สำรวจมาในจำนวนหลาย ๆ ล้านคนนั้น คนงานเหล่านี้เพิ่งจะสำเร็จการศึกษา ๖ ปีเท่านั้นเอง คือการศึกษาภาคบังคับ ๖ ปี แล้วก็ถึงกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วในจำนวน ๘๐ เปอร์เซ็นต์นั้นก็มีประมาณถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ที่จบเพียง ป. ๕ เท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากว่ามาจากครอบครัวที่ยากจน เพราะฉะนั้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผน ๘ ที่เรากำลังจะเริ่มในปี ๒๕๕๐ อีกไม่กี่วันข้างหน้าที่เราจะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้น ถ้าหากว่าเราไม่สามารถที่จะให้เยาวชนของเราจบ ๑๒ ปี เรียนอย่างต่อเนื่อง ๑๒ ปี คือจบ ป. ๖ หรือจบ ปวช. แล้วนี้ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ครั้งนี้พัฒนาไม่ได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่จะให้มีการศึกษามีคุณภาพนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเอาเด็กอายุ ๕ ขวบ ๕ ขวบ เข้าชั้นอนุบาลให้มีหลักสูตรเป็นสากล ขณะเดียวกันจะต้องมีเอกภาพในการจัดพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ ขวบ ๓ ขวบ ที่จะมีหลักสูตรเป็นสากลเช่นกัน เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงต้องเร่งรัดในการที่จะให้การศึกษแก่ประชาชนทั้งในระบบและนอกระบบภายใน ๒ - ๓ ปีนี้ ที่จะให้ประชาชนของเรา

๓๑๑

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สิทธิกำหนด ๑๕๕/๒

เยาวชนของเรานั้นมีการศึกษา ๑๒ ปี แล้วก็ให้บรรลุนิติภาวะ
ในปี ๒๕๕๑ นั้นหมายความว่าในปี ๒๕๕๑ นั้น เราต้องพยายาม
ทุกวิถีทางที่จะให้เยาวชนของเราสามารถที่จะจบการศึกษา ๑๒ ปี
ทุกคน และประชาชนทุกเพศทุกวัยที่ทั้งไม่สามารถจบ ๑๒ ปี หรือ
การศึกษา ๑๒ ปีนี้ที่เร่งให้จบช่วงในปี ๒๕๕๑ แต่ต้องเริ่มตั้งแต่วันนี้

๓๑๖

ร. ๒/๒๕๓๙ (ผ. ๑)

สถิติมา ๑๕๖/๑

จากนโยบายด้านการศึกษาที่เราได้แถลงไว้ รัฐบาลได้แถลงไว้ใน ๕.๑ ที่พูดถึงว่าจะต้องให้การศึกษารูปแบบใหม่ ๑๒ ปีนี้ คงจะต้องมี ๓ ระดับด้วยกันในการให้การศึกษาระดับที่ ๑ คือคนที่พอมีอันจะกินพอมีเงินที่จะส่งบุตรหลานเรียนได้ทันที คงจะต้องรับผิดชอบในเรื่องของค่าใช้จ่ายทางการศึกษาเอง ระดับที่ ๒ ก็คือว่าสำหรับผู้ที่มีรายได้น้อยปานกลางนั้น เรามีกองทุนเงินกู้เพื่อการศึกษา ตรงนั้นเราก็จะให้กู้ไป แต่ว่ามีจำนวนนักเรียนหรือเยาวชนหลายล้านคนที่เป็นบุตรหลานของคนยากคนจน ที่พูดถึงว่ากว่า ๓๐ ล้านคนนั้น ตรงนั้นเราต้องทำให้เปล่า ตรงนั้นถ้าไม่ให้เปล่าแล้วไม่สามารถที่จะเรียนได้ เนื่องจากว่าเขาไม่มีเงินเรียนจริง ๆ แล้วในการเริ่มต้นในช่วงตอนนั้นในปี ๒๕๔๐ ก็จะเริ่มนั้น สิ่งที่สำคัญคือเด็กที่ตกหล่นอยู่ในสังคมตั้งที่หมกมุ่นมาแล้วประมาณ ๔ ล้านคนนั้น ต้องเอาเข้ามาให้โรงเรียนให้หมด แล้วการที่จะให้เข้ามาโรงเรียนนั้นจะต้องทำให้เปล่า ให้เปล่าก็หมายความว่า จะต้องให้อาหารไม่ใช่ให้หมอย่างเดียวให้ยาอาหาร ๓ มื้อ ให้เสื้อผ้า ให้หนังสือ ซึ่งการที่จะทำโครงการนี้เรามีโรงเรียนถึง ๕๐,๐๐๐ โรงเรียนทุกระดับ ประถมศึกษา พัฒนาเด็กเล็ก มีชมรมต้น มีชมรมปลาย พอช. ต้องเข้าโครงการให้หมด แล้วต้องเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เราจะต้องปรับงบประมาณเท่าที่พอที่จะทำได้ ๕ - ๕ เดือนแรกของปี ๒๕๔๐ กับปี ๒๕๔๑ นั้นจะต้องเอาเข้าโรงเรียนมาให้หมดแล้วโดยที่จะต้องให้เปล่า ซึ่งแผนการปฏิบัตินั้นตั้งแต่พฤษภาคมไปเราก็คงจะต้องเริ่มดำเนินการว่าจะทำอย่างไรได้ ผมต้องขอเรียนให้ทราบว่าความจริงแล้วการใช้งบประมาณในเรื่องนี้นั้น คงจะต้องเรียนให้ทราบว่าตามที่ได้พูดถึงข้อ ๕.๘ งบประมาณเพื่อลงทุนการศึกษานั้น จะต้องให้มีอัตราส่วนที่เหมาะสม อัตราส่วนที่เหมาะสมในที่นี้ผมหมายถึงว่า ระหว่าง ๖๐ นั้นเป็นเงินเดือนเงินประจำ ร้อยละ ๔๐ นั้นเป็นเงินที่ลงทุนพัฒนาการศึกษา ผมจะเรียนให้ทราบว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้เคยพูดมา ช่วงที่อภิปรายนั้นบอกว่างบประมาณของการบริหารราชการแผ่นดินของกระทรวงต่าง ๆ มาถึงวันนี้ปี ๒๕๔๐ นั้นเป็นความจริงว่าเกือบร้อยละ ๕๓ นั้นเป็นการลงทุนทางด้านเศรษฐกิจ ทางด้านค่าลงทุน ร้อยละ ๕๗ - ๕๘ นั้นเป็นเงินเดือนเงินประจำในปีที่แล้ว ๒๕๓๙ ร้อยละ ๓๘.๘ เป็นลงทุนพัฒนา แต่ผมตั้งเรียนให้ท่านประธานผ่านท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทราบว่า ด้านการศึกษานั้นในความเป็นจริงพวกเราได้มีการทอดทิ้งไม่ได้ให้ความสนใจในการลงทุนด้านการศึกษา ผมจะยกตัวอย่างว่าในปี ๒๕๓๘ เรามีงบประมาณอยู่ ๑๑๑,๒๐๐ ล้านบาท แต่งบลงทุนนั้นเพียงร้อยละ ๑๖ ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๓๙ ซึ่งรัฐบาลชุดนี้

๓๑๘

วิ ๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

สถิติมา ๑๕๖/๓

ชุดที่แล้วนั้น เข้ามาบริหารราชการแผ่นดิน งบประมาณ ๑๓๓,๐๐๐ ล้านบาท
งบลงทุน ๒๓,๐๐๐ ล้านบาท ร้อยละ ๑๘ มาปี ๒๕๕๐ ที่ขณะนั้นกำลังใช้ชุดนั้น
งบของกระทรวงศึกษาธิการ ๑๖๓,๐๐๐ ล้านบาท -----

- ๑๕๗/๑

มีงบลงทุนอยู่ ๘๓,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มเป็นประมาณ ๒๖.๕ ในปี ๒๕๕๑ นั้น
 สิ่งที่ผมต้องการ สิ่งที่กระทรวงศึกษาธิการต้องการคืองบประมาณ ประมาณ
 ๒ แสนล้านบาท แล้วงบลงทุนพัฒนา ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท งบลงทุนพัฒนา
 ๘๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้วไม่มีปัญหาในการที่จะจัดการศึกษาให้เปล่าแก่เด็กที่ตกหล่น
 อยู่ในสังคมขณะนี้ ๕ ล้านคน แล้วเมื่อรับ ๕ ล้านคนปีหนึ่งเกิด ๗ แสนคนขึ้นมา
 คิดว่าไม่เหลือต่ำกว่าแรงที่เราจะให้ได้ เพราะว่าการศึกษาเน้นสำคัญ
 และสิ่งที่เราจะประเมินก็คือคิดว่าคนหนึ่งประมาณ ๕,๐๐๐ บาท
 ๕,๐๐๐ บาทก็รวมค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้า ค่าหนังสือ สุขอนามัย ยกเว้นค่าบำรุง
 การศึกษานั้นก็ยังมีส่วนของการลงทุนการศึกษาสามารถที่จะดำเนินการจ่ายได้
 ตรงนี้ไม่ได้หมายความว่า เราจะต้องให้เงินไปโดยตรงไปซื้ออาหารให้เด็ก
 ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น แต่สามารถที่จะจัดโครงการต่าง ๆ เช่น
 ปลุกผัก เลี้ยงปลา เลี้ยงไก่ แล้วก็ให้เด็กทำหรือว่าให้ปลูกตรงทำ
 การเกษตรโดยให้วิถีให้เงินอุดหนุนรายได้ก็จะเข้าสู่ชุมชน แล้วชุมชนก็จะได้
 ดูแลเด็กของตัวเอง ตรงนั้นเป็นการที่สามารถที่จะทำให้อัตราเงินของ
 ผู้ปกครองด้วย เพราะผู้ปกครองที่หากจนจะได้ไม่ดั่งเดิมเลย ในเรื่องของ
 การศึกษากว่าครึ่งคืบนั้น ปัจจุบันก็เป็นที่เข้าใจกันว่าภาคนี้คืบนั้น ๖ ปี
 ชั้นประถมศึกษา นโยบายการศึกษาที่แถลงเมื่อคราวที่แล้วนั้นเราพูดถึง ๙ ปี
 แล้วอาจจะขยายไป ๑๒ ปี หมายความว่าโครงการที่ว่าเป็นการศึกษา
 ภาคบังคับนั้น ๖ ปีก็ยังยืนอยู่แน่ แต่จะขยาย ๙ ปีหรือ ๑๒ ปีหรือเปล่านั้น
 ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์หลังจากที่เราให้การศึกษาให้เปล่า ๑๒ ปีแล้วนี้ต้องคอยดู
 เพราะว่ามันนี้เนื่องจากว่าในความเป็นจริงแล้วประชาชนทุกคนเห็นความ
 สำคัญของการศึกษาของบุตรหลาน จะเห็นเลขว่าพ่อแม่พร้อมที่จะซาชที่
 พร้อมที่จะจ่ายเอง จำนำสิ่งของเพื่อที่อยากเป็นค่าเล่าเรียนของเด็ก เพื่อให้
 ส่งเด็กมีการศึกษา เกือบจะไม่ดั่งบังคับเลยสำหรับประเทศไทย เพราะฉะนั้น
 การศึกษากว่าครึ่งคืบนั้นคงจะต้องไปคิดกันดูอีกทีหนึ่งว่าจะบังคับเป็น ๙ ปี
 ๑๒ ปีหลังจากที่เราให้การศึกษาเช่นนี้ ให้การศึกษาให้เปล่าสำหรับคนยากจนแล้ว
 ข้อ ๕.๖ ในเรื่องของการส่งเสริมโรงเรียนเอกชนคือการศึกษาที่เราจะให้โครงการ
 สำหรับให้คนจนเรียนนั้น โดยการให้เปล่า ๑๒ ปีอย่างต่อเนื่องในระบบ
 โรงเรียนนั้นคิดว่าจะต้องให้โอกาสให้โรงเรียนเอกชนช่วยในโครงการนี้ด้วย
 ทั้งนี้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็เคยพูดแล้วว่าเรามีเงินกองทุนอยู่ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท
 ที่จะให้โรงเรียนเอกชนกู้ยืม แต่ปรากฏว่าเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เราตั้งไว้

๓๒๐

ร ๒/๒๕๓๙ (ผ. ๑)

สารี ๑๕๗/๒

ไม่สามารถที่จะให้กู้ได้ เพราะไม่มีใครกู้เพราะฉะนั้นเราคงจะต้องปรับ
เงื่อนไขขึ้นเปลี่ยนแปลงใหม่เพื่อที่จะให้กู้ได้ โดยเฉพาะค่างซึ่งในการที่ทำ
โครงการที่จะเอาเด็กเข้ามาเรียนฟรี ๑๒ ปีหรือให้เปล่า ๑๒ ปีนั้นคงจะต้อง
ให้โรงเรียนเอกชนเข้ามาเข้าโครงการ แล้วเราให้เงินกู้ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้น
แบ่งไปเพื่อที่จะพัฒนาโรงเรียน พัฒนาโรงเรียนให้มีโรงเรียนคุณภาพขยาย
ห้องเรียนต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งจัดหาให้เด็กที่มีรายได้น้อย ขณะเดียวกัน
ให้เด็กคนจนเรียน โดยที่รัฐบาลให้คูปองการศึกษาให้แก่เด็กคนจนเพื่อเอา
คูปองนั้นก่อนกลับมาใช้หนี้ ที่าระหนี้-----

๓๒๑

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

วชิราภรณ์ ๑๘๘/๑

ซึ่งตรงนี้เป็นโครงการที่จะต้องทำรูปธรรม และจะต้องทำรายละเอียด
อีกครั้งหนึ่ง ส่วนในการดำเนินการเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการให้
การศึกษาให้เปล่า ๑๒ ปี ทั้งในระบบและนอกระบบนั้นคงจะมีความจำเป็น
อย่างซึ่งต้องให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูป
ในสถานศึกษา โรงเรียนและสถานศึกษา หลักสูตร กระบวนการเรียน
การสอน ครูและบุคลากร ตลอดจนระบบบริหารการศึกษา ซึ่งการปฏิรูป
การศึกษา ขณะที่รัฐบาลชุดที่แล้วผมอยู่และอยู่ต่อเนืองมาจนถึงขณะนี้
นโยบายนั้นได้ดำเนินการไปแล้ว แล้วขณะนี้อยู่ที่ว่าแต่ละ เรื่องที่เราจะ
ดำเนินการนั้นต้องอยู่ที่ป็นรูปธรรม ในเรื่องของโรงเรียนคนพิการ
หรือโรงเรียนศึกษาพิเศษ ผมต้องเรียนให้ทราบนะครับว่ากระทรวง
ศึกษาธิการนั้นให้ความสนใจอย่างมากที่สุดในปี ๒๕๓๙ เราจึงงบประมาณ
สำหรับโรงเรียนศึกษาพิเศษนั้น หรือโรงเรียนคนพิการนั้นเพียง
๘๐๐ ล้านบาท แต่ในปี ๒๕๔๐ นั้นมีถึง ๑,๖๐๐ ล้านบาท ที่ท่านสมาชิก
พูดมานี้ถูก ว่าโรงเรียนศึกษาพิเศษนี้ หรือว่าโรงเรียนสำหรับคนพิการนั้น
เด็กพิการนั้น จริง ๆ โรงเรียนของรัฐมีอยู่ ๘๑ แห่ง ของเอกชนอยู่
๙ แห่ง แต่ละโรงเรียนนั้นมีนักเรียน ๑๐๐ กว่าคนเท่านั้น ที่มี ๑๐๐ กว่าคน
เนื่องจากว่าเราไม่สามารถที่จะให้ครูสอนพิเศษได้ หากครูไม่ได้ การที่
เราเอาเด็กนักเรียนพิการไปเรียนตามโรงเรียนต่าง ๆ นั้นเป็นความ
ลำบากยากมาก เพราะว่าโรงเรียนมีนักเรียนอยู่ ๑๐๐ คน เราจะต้อง
เอาครู ๑๐ คนไปกำกับคนละกลุ่ม กลุ่มละ ๑๐ คนไปโรงเรียน โรงเรียน
๑ โรงเรียน ๑๐ โรงเรียน เข้าต้องออกไปแต่เช้า เย็นทุ่มหนึ่งกลับมา อาจารย์
ก็เหนื่อย เด็กก็เหนื่อย ที่เราบอกว่าเราจะต้องมีขึ้นพิเศษ ม. ๘ ม. ๘
ม. ๖ เด็กโตน้อย ที่เข้าไปเรียนปนกับเด็กพิการนั้นก็เพื่อที่จะให้เด็กปกติ
ซึ่งยากจนให้เรียนฟรีอยู่ในโรงเรียนนั้น อยู่ฟรีอยู่ในโรงเรียนนั้นเพื่อเป็น
พี่เลี้ยงดูแลเด็กพิการ เพื่อเด็กพิการจะได้อยู่กับเด็กปกติ แล้วขณะที่เดียวกันก็
สามารถที่จะเป็นพี่เลี้ยงและสามารถฝึก และพออีกสักช่วงหนึ่งก็เป็นครูได้
ตรงนี้เป็นเหตุที่เราใช้วิธีในเรื่องของเด็กพิการที่ว่าเอาเด็กปกติเข้าไปเรียน
ผมเองก็ต้องขอเรียนว่าอันสุดท้ายนี้คือเรื่องของครู ว่าเนื่องจาก
เราต้องให้ขวัญกำลังใจให้ครู เนื่องจากว่าครูนั้นเป็นส่วนสำคัญในการที่จะสอน
เด็กและเยาวชนของเรา ถ้าปราศจากครูนี้ไม่ว่าสถานศึกษา อุปกรณ์การเรียน
การสอนจะดีแค่ไหนนั้น คิดว่าจะให้การศึกษาที่มีคุณภาพ เด็กที่มีคุณภาพนั้น

ถ่ายโอน

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

วารสารภรณ์ ๑๕๘/๒

ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นการที่ให้ขวัญกำลังใจครู การที่ให้เงินเดือน ให้ยศ
ให้ต่าง ๆ นั้นคิดว่าน่าที่จะเหมาะสม แล้วก็นโยบายการศึกษาที่นั้นผมคิดว่า
คงจะต้องช่วยกันว่าจะดึงครูออกมาเป็นกลุ่มชุมชนบุคคล แล้วก็ก็เป็นกลุ่มที่
สอนเด็กจริง ๆ ไม่ควรที่จะไปอิงกับข้าราชการพลเรือน แยกต่างหาก
ออกมาเพื่อให้ครูอยู่ได้ ฉะนั้นผมคิดว่ายากที่เราจะให้ครูมาสอนเด็กก็ให้มี
คุณภาพได้ ผมก็ขอตอบเท่านี้ละครับ เนื่องจากว่ามีเวลาน้อยเกินไปครับ
ขอบคุณครับ

- ๑๕๘/๑

๓๒๓

ร ๒/๓๔๓๙ (ผ. ๑)

พฤษภาคม ๑๕๙/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการ
ทบวงมหาวิทยาลัย

นายมนตรี ด่านไพบูลย์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ กระผม มंत्री
ด่านไพบูลย์ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ท่านประธานที่เคารพครับ
ในส่วนของการศึกษานั้น เราจะต้องมีความเป็น เอกภาพทางการศึกษา
จากกระทรวงศึกษาธิการที่จะส่งเด็กนักเรียน ที่จะส่งต่อเนืองมาถึงระบบ
ของมหาวิทยาลัยนั้น จำ เป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประสานสอดคล้องในแนว
ทิศทางตรงนี้ ผมได้ประสานงานกับทางกระทรวงศึกษาธิการและได้ เสร็จสร้าง
ในลักษณะของความต่อเนื่องตรงนี้ให้เกิดความชัดเจนในเรื่องของเอกภาพ
และในส่วนของปัญหาในเรื่องของการจัดการทางด้านการศึกษาขึ้น เราจะต้อง
เข้าไปสู่การแก้ปัญหา สร้างขวัญและกำลังใจให้กับคณะครูบาอาจารย์ซึ่งเป็น
ส่วนสำคัญในเรื่องของการจัดการการเรียนการสอน ตั้งสร้างขวัญและกำลังใจ
ให้กับผู้คนที่ในระบบ ปัญหาในปัจจุบันนั้นก็เนื่องจากว่าค่าตอบแทนในระบบนั้น
ค่อนข้างจะต่ำ เมื่อบุคลากรที่เราผลิตออกมาจากสถาบันอุดมศึกษา ปรากฏว่า
ในระดับของการที่จบในระดับเดียวกันนั้นไปอยู่ในภาคเอกชน ค่าตอบแทน
มีสัดส่วนที่สูงกว่าการที่จะกลับมา เป็นคณะครูบาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยประมาณ
๓ - ๓ เท่า เพราะฉะนั้นปัญหาของในทบวงมหาวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น
ก็จะเกิดปัญหาของสมองที่จะไหลออกไป และสมองใหม่ก็จะไม่เข้ามา เพราะฉะนั้น
นี่คือสิ่งที่จะต้องรีบดำเนินการแก้ไขนะครับ ในส่วนของปัญหาการจัดการต่าง ๆ นั้น
ในส่วนของการนโยบายของรัฐบาลที่ได้นำเสนอ นั้นก็คงจะเป็น เรื่องของการที่จะ
หาทางที่จะแก้ไขโครงสร้างต่าง ๆ เหล่านี้ การจัดการโครงสร้างของความเป็น
เอกภาพ การที่จะมองถึงภาพของแผน ๘ ที่จะต้องเป็นบรรทัดฐานอีกส่วนหนึ่ง
ตามนโยบาย ผมคิดว่าในส่วนของการดำเนินการที่ได้ดำเนินการมาในช่วงนี้นั้น
ในส่วนของการนโยบายที่ได้นำเสนอจากหลาย ๆ ท่านที่เป็นประโยชน์อย่างสูง
ต่อการนำไปสู่การพิจารณาประกอบการจัดการในเรื่องของการศึกษา
ฯพณฯ นายชวน หลีกภัย ได้นำเสนอในเรื่องของคุณภาพการศึกษา เรื่องทุกระดับ
จะให้พื้นฐานของการศึกษาที่มีความมั่นคงและสร้างคุณภาพในความเชื่อมั่นอย่าง
พูดถึงกองทุนการพัฒนาอุดมศึกษา เอกชนจะดำเนินการอย่างไร กระผมขอจะ
กราบเรียนว่าในระบบปัจจุบันนั้นการประกันคุณภาพการศึกษา เป็น เรื่องที่
มีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ปัญหาของการจัดการทางการศึกษาในระบบของภาครัฐ

และภาค เอกชนในขณะนี้จะตั้งมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา วันพรุ่งนี้ เราจะไปสัมมนากันที่ภาคอุบลราชธานีในเรื่องของการประกันการศึกษา เรายังจะก้าวไปไม่ถึงขั้นของการที่กำหนด เป็นกฎหมาย เพื่อจะกำหนดคุณภาพการศึกษา แต่ว่าในขณะนี้จะขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อจะให้เกิดความร่วมมือกันในระดับพื้นฐานก่อน เพราะว่าถ้าไปกำหนดโดยกฏบังคับด้วยกฎหมายแล้วอาจจะยังเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน ในส่วนของกองทุนการพัฒนาศึกษาของภาค เอกชนนั้น เราได้มีการจัดตั้งกองทุนให้กู้ยืม เพื่อให้กับ นักเรียน นักศึกษา การให้กู้ยืม เพื่อซื้ออุปกรณ์ทางด้านอุปกรณ์การเรียน ตลอดจนทางด้านอาคารเรียนต่าง ๆ ซึ่งจะ เป็นตัวเสริมที่ทำให้ภาค เอกชน ซึ่งมีปัญหาในส่วนใหญ่จะมีปัญหาในส่วนภูมิภาค เพราะว่าถ้าอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑลนั้นก็จะมีปัญหาตรงนี้ค่อนข้างน้อย และนอกเหนือจากนี้ในเรื่องของปัญหา เรื่องของทางด้านจริยธรรม คุณธรรม มาตรฐาน และพฤติกรรมของ นักศึกษาต่าง ๆ เหล่านี้ก็เป็น เรื่องข้อ เสนอจากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตลอดจนวุฒิสมาชิกอีกหลายท่าน ตามที่ท่านได้ เสนอมา นั้นในส่วน ของทบวงมหาวิทยาลัยจะรับในสิ่งที่ท่านได้นำ เสนอมา และสิ่งใดที่เป็นประโยชน์ในการที่จะนำไปสู่การผลักดันในเชิงนโยบาย และนำไปสู่ในเชิงของการปฏิบัติได้ ก็พร้อมที่จะนำไปสู่การพิจารณาผลักดันในสิ่งนั้นให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของเราในโอกาสต่อไป และก็จะได้รับการพิจารณา และติดตามจากทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกในโอกาสต่อไปว่า ในระบบของการศึกษาในอนาคตต่อไปนั้น เราจะดำเนินการจัดการอย่างไร ให้ตอบสนองต่อความต้องการของการตลาด ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม และเราจะแก้ปัญหาอย่างรวดเร็ว เพื่อสู่การแก้ปัญหาให้ทันต่อสถานการณ์ของการแก้ปัญหาของโลกในปัจจุบันนี้ เรามีปัญหาในเรื่องของการที่จะต้องแก้ปัญหาแพทย์เราก็จะทำความสัมพันธ์กับทางด้าน การแพทย์ให้รวดเร็ว ทั่ว และสามารถที่จะทำการแก้ปัญหาว่าใน ๖ ปีข้างหน้าจากการ เริ่มต้นในปีนี้ กับปัญหาการขาดแคลนนั้นจะต้อง เริ่มต้นกันอย่างไรที่ไหน เราจะ เริ่มต้นดำเนินการและรวมทั้งปัญหาอื่น ๆ ที่จะเกิดขึ้น ก็ขอกราบเรียนต่อท่านที่เคารพว่า เราจะดำเนินการให้สอดคล้องตามทิศทางของนโยบายที่รัฐบาล ได้นำ เสนอและนำองค์ประกอบของการพิจารณาของทุก ๆ ท่านที่เป็นประโยชน์นำไปสู่การแก้ปัญหาต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

๓๒๕

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ปีพ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้มีปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านรองนายกฯ ดำเนียบ
นายอำเนียบ วีรารณ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระทบ นายอำเนียบ วีรารณ
รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยที่กระทบเป็นผู้หนึ่ง
ที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารงานด้านเศรษฐกิจของรัฐบาล ผมได้
รับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลภายใต้การนำของ พลเอก
นายกรัฐมนตรี พลเอก พลเรือเอก ชวลิต ยงใจยุทธ อย่างเอาใจใส่ อย่างละเอียด
เพื่อที่จะทราบว่าท่านสมาชิกรัฐสภาซึ่งร่วมประชุมกันในระยะเวลา ๒ วัน
ที่ผ่านมาที่มีความคิดเห็นประการใด มีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้างที่จะเป็นประโยชน์
ต่อการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพ กระทบ
ตระหนักดีว่ารัฐบาลได้เข้ามารับภาระหน้าที่ในช่วงระยะเวลาที่ชาติบ้านเมือง
กำลังมีปัญหาเศรษฐกิจหลายด้าน ปัญหาทั้งในระดับมหภาค ที่เราเรียกว่า
แมโคร (Macro) หรือปัญหาในระดับจุลภาค ไมโคร (Micro) และ
กระทบก็เชื่อว่าปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ถูก ๆ ท่านในรัฐสภา
อันทรงเกียรติแห่งนี้มีความวิตกกังวลร่วมกัน กระทบเองไม่เคยกล่าวต่อผู้ใด
หรือในสถานที่ใดว่าประเทศไทยไม่มีปัญหา ปัญหาไม่ว่าจะเป็นปัญหาเศรษฐกิจ
สังคมและการเมือง มีปัญหาอยู่เสมอ มากบ้างน้อยบ้าง บางด้านก็มากเป็นพิเศษ
บางด้านก็อาจจะไม่มาก แต่ก็เป็นที่ที่ทักทายความสามารถของผู้บริหารงาน
ไม่ว่าจะอยู่ในสำนักงานใดหรือในองค์กรใดก็ตาม ท่านประธานที่เคารพ กระทบเอง
ก็ได้รับเกียรติที่ได้มานั่งอยู่ ณ ที่นี้ ในรัฐสภาอันทรงเกียรตินี้ ในฐานะทั้งที่เป็น
ผู้บริหารราชการแผ่นดินหรือในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้มีส่วนร่วม
ในการยกย่องนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะนโยบายในด้านเศรษฐกิจของรัฐบาล
ต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา กระทบได้มานั่งที่นี่เมื่อวันที่ ๒๑ และ
๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๕ เพื่อร่วมชี้แจงในคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีของ
พลเอก นายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย กระทบได้มานั่งที่นี่เมื่อวันที่ ๑๑ - ๑๒
ธันวาคม ขอประทานลภัย วันพุธที่ ๒๒ - ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๕ เพื่อร่วม
ในการรับฟังและในการชี้แจงคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีของ พลเอก
นายกรัฐมนตรี บรรหาร ศิลปอาชา และในวันที่นี้ในระหว่างวันพุธที่ ๑๑ และ
วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๓๙ นี้ ก็ได้มาร่วมในการแถลงนโยบายของ
คณะรัฐมนตรีของ พลเอก นายกรัฐมนตรี พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ท่าน
ประธานที่เคารพ ทั้ง ๓ ครั้งที่กระทบได้มานั่งและก็รับฟังอยู่ที่นี่ ก็ได้รับฟัง

๓๒๖

วิ ๒/๒๕๑๙ (ส. ๑)

ปีวประชา ๑๖๐/๓

ถ้าวิพากษ์วิจารณ์คล้าย ๆ กันก็คือว่า นโยบายที่รัฐบาลเสนอนั้นเลื่อนลอย
ไม่ชัดเจน ไม่มีแผนงาน ไม่มีมาตรการ ไม่มีวิธีการ ไม่รู้ว่าจะทำแล้วจะ
ได้ผลสำเร็จตามที่แถลงไว้หรือไม่เพียงใด ทั้งนี้เป็นเรื่องธรรมดา เพราะว่า
นโยบายของแต่ละรัฐบาลเวลานั้นหรือที่กระผมได้รับเกียรติมาช่วยออกวางนั้น
ก็ไม่สามารถที่จะกำหนดเป้าหมายหรือแผนงานที่ชัดเจนได้ กระผมอยากจะ
ใคร่ขอทราบเรียนพลให้เห็นเป็นสิ่งเขปเป็นตัวอย่าง ในอดีตที่ผ่านมา
นโยบายรัฐบาลก็จะพูดว่า เพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อให้อยู่ในระดับต่ำ เพื่อ
จะแก้ปัญหาทุกประเภทให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงาน
ของรัฐวิสาหกิจเพื่อลดภาระการเงินของรัฐ รักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน
ให้เหมาะสม กระจายอำนาจการคลังแก่องค์กรบริหารท้องถิ่น ปรับปรุง
กระบวนการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น กระผมจะกล่าวถึง
นโยบายต่าง ๆ ที่เขียนกันมาแต่ละรัฐบาลนั้นคงไม่ค่อยมีความแตกต่างกัน
มากนัก ปัญหาที่อยู่ที่ว่า เมื่อแถลงนโยบายแล้ว รัฐบาลแต่ละรัฐบาลนั้นมีศักยภาพ
และมีขีดความสามารถมากน้อยเพียงใดในการที่จะดำเนินการตามนโยบายนั้น
ให้เห็นเป็นรูปธรรม ให้มีผลงานให้เป็นที่ประจักษ์และสามารถเรียกร้อง
ศรัทธาจากพี่น้องประชาชนได้ รัฐบาลต่าง ๆ ในอดีตนั้นก็มักจะมีแผนปฏิบัติ
ของตนขึ้นมา อาจจะเรียกว่าเป็นแผนแม่บทหรือเป็นแผนพัฒนา เช่นมีการจัดทำ
แผนพัฒนาระบบการเงินเป็นแผนแม่บท ๕ ปี ระหว่างปี ๒๕๑๘ ถึงปี ๒๕๒๓
มีแผนแม่บทการเงินการคลังเพื่อสังคม เป็นแผนแม่บท ๕ ปี เช่นเดียวกัน
เพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานของสังคมไทย มีแผนแม่บทการคลังท้องถิ่น ซึ่งกำลังทำอยู่
โดยรัฐบาลที่แล้วก็กำลังจะเสร็จอยู่แล้ว-----

๓๒๖

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

บุศกร ๑๖๑/๐

อย่างไรก็ดีแผนต่าง ๆ เหล่านี้ก็เป็นกระบวนการในการบริหารงานของรัฐบาลในแต่ละยุคแต่ละสมัย เพราะว่าในการทำงานนั้นถ้ามีแผนที่ดี มีกลไก มีมาตรการก็จะช่วยให้การบริหารงานของแต่ละหน่วยงาน โดยเฉพาะสร้างพื้นฐานของความร่วมมือระหว่างผู้บริหารงานทางการเมืองกับข้าราชการประจำ หรือผู้บริหารงานในองค์กรของรัฐให้มีศักยภาพในการสร้างผลงานเอามาได้ กระผมใคร่ขอถือโอกาสกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ปัญหาที่เราเห็นพ้องต้องกัน คือกระผมได้รับฟังมาก็เห็นพ้องกับท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่ได้กล่าวมาแล้ว เรามีปัญหาภาค มีปัญหาการส่งออกทะลักเกิน เรามีปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดอยู่ในระดับสูง หรือประมาณร้อยละกว่า ๘ เปอร์เซ็นต์ ของ จี.ดี.พี. หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมของชาติ เรามีปัญหาเศรษฐกิจชะลอตัว ซึ่งเคยขยายตัวกันสูงถึงปีละ ๘ เปอร์เซ็นต์เศษ ๆ ปีนี้ก็คาดว่าอย่างดีที่สุดก็คง ๗ เปอร์เซ็นต์หรืออาจจะต่ำกว่าเล็กน้อย แล้วก็ยังมีปัญหาเงินเฟ้อลอยฟ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินเฟ้อในด้านของสินค้าประเภทอาหาร เรามีปัญหาจุลภาคในเรื่องที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมส่งออก โดยเฉพาะในเรื่องที่เป็นอุตสาหกรรมที่ตัดง้างแรงงานสูง ซึ่งกำลังมีภาวะชบเซาไม่สามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้ดีเหมือนอย่างที่เคย เรามีปัญหาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งผู้ประกอบการในด้านนี้ลงทุนกันมากจนกระทั่งเกิดภาวะล้นตลาด และมีปัญหาทางด้านการเงิน เรามีปัญหาของธนาคารพาณิชย์ โดยเฉพาะธนาคารซึ่งทุก ๆ ท่านในที่นี้ระหนักดีเพราะเราพูดกันในสภาอันทรงเกียรตินี้เกี่ยวกับปัญหาของธนาคารดังกล่าวและปัญหาของสถาบันการเงินซึ่งเกี่ยวข้องกับสภาวะเศรษฐกิจโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งก็อาจจะทำให้เกิดมีปัญหานี้เสีย ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านประธานครับ ก็เป็นเรื่องที่เราก็คงจะต้องรีบแก้ไข และจะต้องทำงานแข่งกับเวลาในการวางแผนปฏิบัติการ และในการดำเนินงานเพื่อกำจัด เพื่อให้บริการแล้วทั้งหมดสิ้นไปโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ กระผมก็ต้องขออภัยรับปัญหาต่าง ๆ ที่สะสมกันมา ไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะแก้ไขกันได้ในชั่วเวลาวันสองวันหรือเดือนสองเดือน เพราะคงไม่มีเทพเทวดาที่ไหนที่ให้ แมจิกเซียน (Magician) ที่จะมาหรือไม่มีท้าวเฒ่าที่จะเสกสรรแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อยู่ในสังคมไทย หรือในสังคมเศรษฐกิจไทยให้หมดสิ้นไปได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า การเริ่มต้นเร็ว การเริ่มต้นที่ถูกต้อง จะไม่ทำให้เราสามารถบรรเทาแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ กระผมอยากขอกราบเรียนเรื่องแรกก็คือว่าปัญหาในเรื่องการส่งออกของเรา ซึ่งมีอัตราการชะลอตัวค่อนข้างน่าตกใจก็คือว่า จากที่เคยขยายตัวในอดีตราสูงถึงกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี ในปีนี้ก็ทำท่าว่าจะเหลือเพียงไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์หรืออาจจะเป็นอัตรา ๐ ก็ได้ จริงอยู่เราอาจจะพูดได้ว่า ในระยะเวลา

๓๒๘

ร ๒/๒๕๓๕ (ส. ๑)

บุศกร ๑๖๑/๒

ที่ผ่านมาในปีหาตัวเลขข้อมูลในด้านการส่งออกนั้น ของปีที่ผ่านมาหรือปี ๒๕๓๘ อาจจะมากมายเกินความจริงไปบ้าง แต่ก็คงไม่เกินความจริงไปมากมายนัก เช่น อาจจะเกินความจริงไป ๓ เปอร์เซ็นต์ ๔ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าการส่งออกในปีนี้อาจจะส่งออกไปอัตราเพิ่มตามข้อมูลสถิติ เพียง ๐ เปอร์เซ็นต์ หรือเท่ากับ ๐ แต่ว่าในทางความเป็นจริงแล้วก็อาจจะมีการส่งออกเพิ่มขึ้นบ้าง แต่เรื่องนี้ก็คงไม่ใช่เป็นเรื่องสำคัญ เพราะปัญหานั้นก็ยังมี รุมเร้าเราอยู่ ปัญหาการส่งออกเหล่านี้ เราก็คงจะกล่าวได้ว่า มีวิธีที่จะแก้ไข ปิดเป้าให้เบาบางลงไปได้ไหม กระผมใคร่จะขอทราบ เรียนต่อท่านประธานว่าการส่งออกของเราที่ไม่ได้ขยายตัวนั้น ไม่ใช่เพราะว่าเราไม่มีกำลังการผลิตที่จะผลิตสินค้ามาป้อนตลาดโลก เรามีกำลังการผลิต และกำลังการผลิตนี้ยังมี เหลืออยู่มากพอสมควร แล้วกำลังการผลิตที่เหลือนี้ ถ้าเราสามารถดำเนินนโยบาย แก้ไขปัญหา เพื่อให้ใช้การผลิตเหล่านี้ ผลิตสินค้าเพื่อป้อนตลาดให้ต่างประเทศ ก็คงจะช่วยแก้ไขปัญหาไปได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งก็หมายความว่า เราจะต้องปรับปรุงแก้ไข ประสิทธิภาพในด้านการผลิตและลดต้นทุนการผลิต เพื่อให้สามารถเผชิญกับการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดโลกได้-----

- ๑๖๒/๒

กระผมจะไม่กล่าวในเรื่องนี้มากนัก เพราะว่าผู้ร่วมงานของกระผมคือ
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็คงจะมาพูดในเรื่องปัญหาของการหา
ตลาดการส่งออก แต่ก็อยากจะทราบเรียนว่าในด้านนโยบายการเงิน
การคลังนั้น การปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างภาษีอากรที่ไม่
เป็นธรรม ซึ่งทำให้ผู้ผลิตไม่สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพหรือว่าปรับฐานะ
การผลิตของตนให้แข่งขันในตลาดโลกได้นั้น เป็นเรื่องที่ยังจะตกลงรับทำกันอยู่
เพราะมีการดำเนินการในลักษณะนี้มาบ้างแล้ว ในขณะที่เกี่ยวกับการลดภาระ
ต้นทุนในการทำงานและการผลิตของผู้ประกอบการต่าง ๆ ซึ่งบางส่วน
ก็เป็นเพราะว่าวิธีการของรัฐบาลที่อยู่ยาก สลับซับซ้อน ไม่ทันสมัยหรือว่า
ทำให้เกิดต้นทุนแฝง ทำให้ค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นโดยไม่จำเป็น ซึ่งสิ่งเหล่านี้
กระทบต่อศักยภาพในการแข่งขันหรือขีดความสามารถในการแข่งขันของ
ผู้ประกอบการทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมคงอาจจะทราบเรียนว่า
การแก้ไขปัญหาด้านการส่งออกหรือการแก้ไขปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดนั้น
เป็นเรื่องที่ว่า เราคงจะต้องดูทั้งสองด้าน ศักยภาพของรายได้และ
ทางด้านของรายจ่าย ถ้าหรือด้านรายได้ซึ่งส่วนใหญ่มาจากการส่งออกนั้นก็
ก็เป็นเรื่องที่ว่าบางส่วนของสภาวะในตลาดโลกซึ่งชะงักงันและซบเซาลงไปนั้น
ก็เป็นเรื่องที่เราก็คงจะต้องยอมรับเพราะไม่มีทางไปควบคุมอะไรได้มาก
แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่สามารถผลักดันที่จะสร้างฐานการผลิต
หรือศักยภาพการผลิตให้ดีขึ้นได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งก็เป็นเรื่อง
ที่จะต้องร่วมกันในภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งขณะนี้เองในสถาบันธุรกิจ
ภาคเอกชนกับภาครัฐบาลก็มีความร่วมมือกันค่อนข้างใกล้ชิด ๆ พุดง่าย ๆ
ก็คิดว่ามีการจัดทีมงานที่จะแก้ไขปัญหาเฉพาะเรื่อง เฉพาะอุตสาหกรรม
ที่ดำเนินการร่วมกันอย่างจริงจังแล้วก็จะทำกันต่อไป

สำหรับการค้าในด้านบริการนั้น ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่าน
ก็ได้กรุณาให้คำแนะนำ ซึ่งกระผมก็เห็นด้วยเป็นอกข้างตั้ง เพราะว่ากาารเพิ่ม
ดุลบริการนั้น ขณะนี้ถึงแม้ว่าประเทศไทยยังมีการค้าในด้านบริการเกินดุลอยู่
ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยลดปัญหาในด้านการขาดดุลทางด้านสินค้า แต่ในขณะที่เกี่ยวกับ
เราที่เชื่อว่าเรายังมีศักยภาพในด้านนี้ ศักยภาพในด้านนี้ เราพูดกัน ประการแรก

คือ เรื่องการท่องเที่ยว ที่ความสามารถในการเพิ่มรายได้ในด้านการท่องเที่ยว
 ขณะนี้เรามีรายได้จากการท่องเที่ยวที่เข้ามา เป็นเงินตราต่างประเทศ
 มาใช้จ่ายในประเทศไทยที่หนึ่งประมาณ ๒ แสนล้านบาท ก็คงไม่ใช่เป็นเรื่อง
 ที่นักวิสกี้ที่เราจะเร่ง เพราะว่าเรายังมีแคปacity (Capacity) ในเรื่องนี้
 เหลืออยู่ เหลืออยู่มากด้วยที่จะขยายแหล่งรายได้ในด้านนี้ให้ยกเพิ่มขึ้นไปอีก
 เป็นหมื่น ๆ ล้าน หรือมาในระยะเวลาหนึ่งก็อาจจะเพิ่มจาก ๒ แสนล้าน
 ไปถึง ๓ แสนล้านได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเราสามารถที่จะดำเนินการ
 ในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีมาตรการหลาย ๆ ด้านที่จะช่วย
 สนับสนุน โดยเฉพาะในด้านการอำนวยความสะดวก ไม่ว่าจะเป็นการในด้าน
 การบินระหว่างประเทศหรือความสะดวกในด้านของการเดินทางในประเทศ
 ความปลอดภัย รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมบริการต่าง ๆ ที่มีอยู่ บริการ
 ที่สำคัญอีกหนึ่งที่จะเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของประเทศไทย คือ การส่งเสริม
 กิจกรรมพานิชยนาวิและการประกันภัยการขนส่งทางทะเล ขณะนี้เรามีการค้า
 ทั้งเข้าทั้งออก ปีหนึ่ง ๆ ประมาณ ๓ ล้านล้านบาท ๓ ล้านล้านบาทนั้น
 ๑๐ เปอร์เซ็นต์จะเป็นค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าและการประกันภัย
 ขนส่ง ซึ่งก็หมายความว่าเรามีค่าใช้จ่ายในด้านนี้และ ๓ แสนล้านบาท
 ๓ แสนล้านบาทนี้ ขณะนี้รายได้ที่ได้มาตกเป็นของผู้ประกอบการในเมืองไทย
 มีน้อยมาก ก็คงจะเรียกได้ว่ามีไม่กี่เปอร์เซ็นต์ ถ้าเราสามารถที่จะเพิ่ม
 ที่ความสามารถในเรื่องนี้ เรื่องนี้เป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 เราก็เห็นตัวเลขเป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะเดียวกัน
 เรื่องเหล่านี้ เราก็ต้องตระหนักดี ที่ซึ่งกระผมเองตระหนักดีรับท่านประธาน
 ว่าไม่ใช่เป็นเรื่องที่แก้ไขได้ง่าย ๆ เพราะเราไม่เคยมีศักยภาพหรือขีด
 ความสามารถในการเรื่องนี้ ไม่ได้มีการส่งเสริมกันอย่างจริงจังในเรื่องนี้
 ในระยะเวลาที่ผ่านมา แต่ว่าขณะนี้ก็ได้มีการดำเนินการ ซึ่งอาจจะมีการ
 พิจารณากันในรัฐบาลชุดก่อน ๆ แล้วก็ในระยะหลัง ๆ ก็ได้มีการแก้ไข
 ระบบภาษีศุลกากร เพื่อสนับสนุนกิจการลงทุนพานิชยนาวิอย่างครบถ้วน
 เกือบจะเรียกได้ว่าครบถ้วนแทบทุกอย่างที่มีการเสนอมา -----

ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการลดหย่อนภาษีอากรที่เกี่ยวข้องกับการขายเรือเก่าเพื่อจะไปซื้อเรือใหม่ การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลที่ทำงานอยู่บนเรือและการลดหรือยกเว้นภาษีที่จะต้องจ่ายเนื่องจากการเช่าเรือจากต่างประเทศเข้ามา เรียกได้ว่ารัฐบาลได้สนับสนุนแล้วก็ยกเว้นภาษีต่าง ๆ ทุกอย่างที่ผู้ประกอบการเสนอขอมา เพราะว่า เป็นเรื่องที่ว่าเราไม่ได้มีรายได้ประเภทนี้อยู่แล้ว การที่ลดหย่อนไปหรือยกเว้นไปนั้นก็ไม่ได้เป็นการเสียรายได้แต่เป็นผลประโยชน์ที่ เราจะสนับสนุนให้มีโอกาสประเภทนี้ขึ้นมา ยังเหลืออีกอย่างหนึ่งซึ่งยังไม่ได้มีการดำเนินการตามกฎหมายให้ ก็คือการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ได้มาจากกำไรของผู้ประกอบการพาณิชย์นาวี แต่กิจการเหล่านั้นได้รับการส่งเสริมการลงทุน เพราะฉะนั้นอย่างน้อยในระยะที่เริ่มต้น ๗ ปี ๘ ปีแรกนั้นก็ จะไม่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่แล้ว กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า การดำเนินนโยบายแก้ไขปัญหาดัง ๆ นั้นก็เป็นเรื่องที่ว่าฝ่ายผู้บริหารงานนั้น ตระหนักดีว่าการแก้ไขปัญหา ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ หรือปัญหาทางเสถียรภาพนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาดำเนินการควบคู่กันไปในทุกด้าน ทั้งในด้านการเงินในเรื่องที่เกี่ยวกับไฟแนนเชียล (Financial) หรือในด้านการผลิตคือภาคเศรษฐกิจซึ่งเราเกี่ยวข้องกับการผลิต ไม่ว่าจะเป็น การเกษตร การอุตสาหกรรม การคมนาคมขนส่ง หรือการพลังงานหรือ เรื่องอื่น ๆ เพราะว่า เป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการควบคู่กันไป และการใช้นโยบายต่าง ๆ นั้น เราก็ตระหนักดีว่าจำเป็นที่จะต้องบริหารงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ไม่ให้มีการสวนทางไม่ให้อำนาจนโยบายทางการเงินไปทางหนึ่ง นโยบายทางด้านการศึกษาไปอีกทางหนึ่ง นโยบายการผลิต การขนส่ง ไปอีกมุมหนึ่ง ซึ่งจะตักตัวเองแล้วก็ผลสุดท้ายก็คือว่า ผลที่ได้รับก็อาจจะ เป็นนโยบายที่ดำเนินการผลดีดล ซึ่งเราก็คงไม่ต้องการที่จะมีรับส่วนในเรื่องเหล่านี้ เพราะฉะนั้นการดำเนินการโดยที่มีการบริหารงานในด้านเศรษฐกิจ ที่มีลักษณะคล่องตัวมากขึ้นภายใต้ของรัฐบาลตามกลไกที่กำหนดกันไว้แล้วนั้นก็ เชื่อว่าจะทำให้การแก้ไขปัญหาดัง ๆ นั้นเป็นไปในลักษณะที่สอดคล้องกัน และคล่องตัวมากกว่าเดิม การปรับส่วนนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง ให้สมดุลเพื่อการขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพนั้นจะเป็นประเด็นสำคัญและเป็น แนวสำคัญของการบริหารงานของรัฐบาลนี้ กระผมอยากจะกล่าวได้ว่า ในอดีตนั้นเราใช้นโยบายการเงินในลักษณะตึงตัวเกินไป ซึ่งก็คงเป็นที่ทุกฝ่าย ทุก ๆ ท่านในที่นี้ก็คงจะเห็นด้วย ซึ่งทำให้เกิดปัญหาสภาพคล่อง เกิดปัญหา

๓๓๒

ร ๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

ชุดีมา ๑๖๓/๒

ดอกเบี้ยสูง ธุรกิจซบเซา แล้วก็มีสิ่งเหล่านี้ที่มีผลกระทบต่อขีดความสามารถ
ในด้านอาคารคลังของรัฐบาล ก็คือทำให้รายได้ภาษีอากรไม่เข้าเป้า และขณะเดียวกัน
การปรับนโยบายการคลังให้เหมาะสมนั้นก็ไม่ได้หมายความว่า จะเปลี่ยนจาก
มุมมองหนึ่งไปอีกมุมมองหนึ่ง โดยจากเอ็กซ์ตรีม (Extreme) ทางด้านซ้ายมาขวา
โดยที่วาทังนโยบายการเงินกันไป เป็นแต่เพียงว่าเราปรับสัดส่วนให้เหมาะสม
มากขึ้น การดำเนินนโยบายทางการเงินยังจำเป็นอยู่ แต่การดำเนิน
นโยบายทางการเงินคลังเพื่อให้มีผลในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นั้นจะต้องทำ
ควบคู่กันไป กระผมใคร่อยากจะกราบเรียนว่า เราก็มี่แผนที่จะขยายฐานภาษี
สำหรับสินค้าฟุ่มเฟือย โดยเฉพาะสินค้าซึ่งสิ้นเปลืองเงินตราต่างประเทศ
ภายใต้กรอบความตกลงที่เรามีอยู่กับนานาชาติ โดยเฉพาะกับองค์การ
การค้าโลกในส่วนที่จะสามารถทำได้ เพื่อเพิ่มรายได้ในด้านหนึ่งและก็เพื่อ
ลดการนำเข้าในอีกด้านหนึ่ง ในการปรับลดรายจ่ายในภาครัฐที่ไม่จำเป็น
ทั้งในส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจนั้นจะเป็น เรื่องที่สำคัญมากเป็นพิเศษ
เพราะว่าการดำเนินงานของนโยบายการคลังนั้นถ้าเรามีปัญหาสิ่งที่จะต้องแก้
ก็คือว่าต้องตัดลดไขมันที่มีอยู่ให้หมดสิ้นไป โดยที่ว่าการตัดลดไขมันนั้นก็
เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการลงทุนในภาคของภาครัฐโครงการใดมีประโยชน์ว่า
โครงการใดชะลอลงได้ โครงการใดที่เราประหยัดเงินทุนได้โดยที่ไม่ให้มีการ
จ้างงานกันเหมือนอย่างที่เรามีความรู้สึกเป็นห่วงกันอยู่ แล้วผมก็เชื่อว่ามี
ความจริงอยู่ไม่น้อยในระบบงานต่าง ๆ ในภาคของรัฐ-----

เพราะฉะนั้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เหล่านี้ก็เป็นตัวแปร เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เราสามารถเพิ่มพูนประสิทธิภาพการลงทุนในภาคของรัฐได้ กระผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานทราบที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็ได้แสดงความเห็นท้วงติงว่าภาวณัฐรัฐบาลเก็บได้ในปี ๒๕๔๐ หรือปีงบประมาณ ๒๕๔๐ นั้น จะพลาดเป้าไปได้เป็นจำนวนมากหรือไม่ เผอิญก็มีหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งไปพาดหัวว่าภาษีพลาดเป้า ๗๕,๐๐๐ ล้านบาท กระผมคิดว่าอันนี้ก็ต้องเป็นต้นเหตุของแหล่งข้อมูลที่ทำให้มีความวิตกท้วงติงในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งในฐานะที่เราที่อยู่กับกระบวนการในการบริหารงาน แล้วก็ได้รับข้อมูลจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ย่อสุดตลอดเวลา สื่อมวลชนบางทีก็ทำตารางมา ดูประหนึ่งว่าเป็นของทางการ แต่กระผมอยากจะกราบเรียนด้วยความเคารพว่าอันนี้เป็นตัวเลขยกเมฆทั้งเพ เพราะว่ากระผมก็มีตัวเลขที่กระทรวงการคลังที่เขาสรุปประชุมกันมา เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๓๙ นี้เอง สำหรับท่านสมาชิกที่สนใจ กระผมก็พร้อมที่จะให้ตัวเลข ว่าในการดำเนินการตามที่จะจัดเก็บรายได้นั้น กระทรวงการคลังได้ประชุมพิจารณาแล้ว และก็เห็นว่าขีดความสามารถการจัดเก็บภาษีในปีงบประมาณ ๒๕๔๐ จากที่ตั้งไว้ ๙๔๕,๐๐๐ ล้านบาทนั้น เมื่อได้มีการปรับข้อมูลเพิ่มภาษีน้ำมัน ภาษียาสูบที่จะเข้ามาเป็นส่วนของรัฐได้ส่วนหนึ่งแล้ว ก็จะทำให้รายได้ทั้งสิ้นในปี ๒๕๔๐ ตามประมาณการนี้ได้ ๙๗๓,๓๐๐ ล้านบาท หรือจะลดลงไปประมาณ ๑๐,๗๐๐ ล้านบาท ตัวเลขอันนี้ก็เป็นตัวเลขที่กระผมเองก็ไม่ได้ว่าจะเชื่อ เพราะยังเป็นตัวเลขประมาณการ อาจจะมากกว่านี้แต่ก็คงไม่มาก่อข้างชนิดว่าผิดกันถึง ๖๐๐ - ๗๐๐ เบลร์เซ็นต์ ตามที่มีการเสนอเป็นข้อมูลในหนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้นกระผมเองก็พิจารณาว่าในเรื่องเหล่านี้เองเป็นเรื่องที่เราจะต้องระวัง และก็ถึงอย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะกรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม การดำเนินการนโยบายงบประมาณนั้นมีความมุ่งมั่น ซึ่งก็ด้วยความเห็นสอดคล้อง พหุชน นายกรัฐมนตรีว่าการดำเนินการนโยบายนั้นเรามีนโยบายที่แน่นอนว่าเราจะต้องรักษากระแสเงินสดเกินดุลให้มากเพียงพอ ไม่ว่าเราจะเก็บภาษีอากรได้มากน้อยเพียงไร เพราะว่า การปรับตัวในด้านงบประมาณนั้นเป็นสิ่งที่ยังทำได้อยู่เสมอ กระผมอยากจะขอลาเรียนว่าในระยะเวลานี้จากนั้นก็คิดว่าเราเร่งรัด จะให้มีการพัฒนาตลาดการเงิน ตลาดทุน และตลาดเงินตราต่างประเทศ ให้กว้างและลึกกว่าเดิมแน่นอนเราทำเพื่ออะไร เพื่อบริการสภาพคล่องให้มีระดับเพียงพอ เพราะอันนี้เป็นปัญหาที่ภาคธุรกิจกำลังเดือดร้อนมากที่สุด

ภาค ๔

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

นักัสสร ๑๖๘/๒

ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจใดก็ตาม ปัญหาสภาพคล่องนั้นเป็นปัญหาที่เป็นผลพวงที่
เกิดขึ้นมาของการดำเนินนโยบายการเงินตึงตัวเกินไป ปัญหาอัตราดอกเบี้ย
ระหว่างธนาคาร หรือที่เรียกว่าอินเตอร์แบงก์ เรท (Inter-bank rate)
อยู่ในระดับสูง แล้วก็ผันผวน ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ปัญหาเงินตราต่างประเทศ
ซึ่งทำให้มีการคาดคะเนกัน เพราะว่าเราไม่มีตลาดที่เราจะเข้าไปสนับสนุน
หรือว่าแทรกแซง หรือว่าอยู่ในประเทศได้เพียงพอ ตลาดเงินตรา
ต่างประเทศในประเทศนั้นเกือบจะถือได้ว่าแทบจะไม่มี เพราะฉะนั้นการให้
ขยายขอบเขตหรือสร้างตลาดเงินตราต่างประเทศ หรือพัฒนาตลาดเงิน
ตลาดทุนนี้ก็ เป็นเรื่องสำคัญที่ทางกระผมในฐานะที่เป็นผู้ดูแลในด้านนโยบาย
การเงินการคลังนี้ก็พยายามเร่งรัดให้เกิดขึ้นมาด้วยความร่วมมือของ
ธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อจะให้สถาบันการเงินนั้นขยายขอบเขตธุรกิจ
ดำเนินธุรกิจในด้านเงินตราต่างประเทศได้มากขึ้น ให้มีตราสารการเงิน
ประเภทต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ก็จะเป็นเครื่องมือซื้อขายกันในตลาด แล้วก็
ให้ตลาดทุกส่วน ไม่ว่าจะเป็นตลาดที่มาจากกลุ่มธนาคารพาณิชย์หรือสถาบัน
การเงินอื่น ๆ นั้นให้มีความสัมพันธ์หรือมีแอสเสท (Asset) กับธนาคาร
แห่งประเทศไทยได้ ในด้านของการเปิดเสรีทางการเงินนั้นกระผมก็อยากจะ
ขอทราบเรียนท่านประธานว่ารัฐบาลในระยะที่ผ่านมานั้นก็ได้อำนาจนโยบาย
เปิดเสรีทางการเงินกันมาโดยตลอด ซึ่งก็เป็นนโยบายที่แถลงอยู่ในรัฐบาลนี้
เห็นเดียวกัน แล้วก็นโยบายและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่นั้นก็เป็นเรื่องที่ได้ทำ
กันมาในขั้นตอนที่เหมาะสม ก็ไม่มีเหตุผลที่ทางกระผมเองหรือทางรัฐบาล
จะไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอะไรให้มันผิดแปลกไปอย่างหน้ามือเป็นหลังมือ
จริง ๆ แล้วก็ต้องการจะดำเนินการและจะดำเนินการอย่างไรบ้าง
มีเหตุผล ถ้าจะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งก็ต้อง
เป็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมเพื่อให้
สอดคล้องกับสถานการณ์ของบ้านเมืองมากยิ่งขึ้น เพราะสภาวะทางด้าน
เศรษฐกิจ สภาวะทางด้านการเงินเมื่อ ๒ ปีที่แล้ว ๓ ปีที่แล้วอาจจะไม่เหมือน
กับในขณะนี้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามนโยบายเปิดเสรีทางการเงินในขณะนี้กระผม
ก็ยังเชื่อว่านโยบายที่มีอยู่แล้ว เราก็พยายามจะทำกันต่อไป -----

๓๓๕

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

บัญชีปก ๑๖๕/๑

การแก้ปัญหาตลาดทุนนั้นก็เป็นเรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่ง เรามีความจำเป็นที่จะแก้ปัญหาในจุดเหล่านี้ทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน ในด้านอุปสงค์นั้นแน่นอน กองทุนบำเหน็จบำนาญที่จะมีขึ้น สร้างขึ้นมา ที่เราอาจจะมียกเงินถึงประมาณ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท กองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งก็อาจจะมียกประมาณ ๓๕,๐๐๐ ล้านบาท ถึง ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท เงินกองทุนของสถาบันการเงินต่าง ๆ รวมทั้งของบริษัท ประกันชีวิต กองทุนส่วนบุคคลซึ่งกำลังจะเกิดขึ้นมาเพราะว่าได้มีการดำเนินการ และมีผู้ช้อนอุปทานที่จะตั้งกองทุนส่วนบุคคลขึ้นมา การจัดตั้งบริษัทหลักทรัพย์ จัดการกองทุนรวม หรือ มีวชวล ฟันด์ แมเนจเม้นท์ คัมปะนี (Mutual fund management company) สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นมา ก็ควรจะมีส่วนด้วยการบริหารงานที่รัดกุมและรอบคอบ ก็จะมีผลพวงในด้านการสร้างอุปสงค์ในตลาดทุนได้เช่นเดียวกัน ส่วนอุปทานนั้นแน่นอนที่สุด อุปทานในตลาดทุนของประเทศนั้นเรากำลังจะต้องพิจารณาถึงการออกตราสารหนี้ ตราสารทุนประเภทใหม่ ๆ เพื่อให้มีการจูงใจการลงทุน ชักจูงให้กิจการขนาดใหญ่ฐานะดีเข้ามาสู่ในตลาดทุนมากขึ้น สนับสนุนโครงการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ หรือที่เรียกว่า ไพรเวไทเซชัน (Privatization) เพื่อให้มีกิจการเหล่านี้เอากุณหรือชชากอุปทานในตลาดทุนขึ้นมา จัดตั้งกองทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อกู้เงินเป็นพันธบัตรให้รัฐวิสาหกิจ และเร่งพัฒนาให้ตราสารหนี้ประเภทนี้มีบทบาทสำคัญในตลาดทุนขึ้นมา เพราะสิ่งเหล่านี้สำหรับประเทศไทยแล้วค่อนข้างจะด้อยกว่าเขาเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ แม้กระทั่งประเทศเพื่อนบ้าน สิ่งเหล่านี้ก็เป็นเรื่องที่มีภาครัฐเริ่มทำกันมาโดยรัฐบาลต่าง ๆ ในอดีตแล้ว ก็เป็นเรื่องที่ควรเร่งเร่งรัดพัฒนากันไป รวมทั้งการพัฒนาตลาดตราสารหนี้และตลาดตราสารอนุพันธ์ ซึ่งก็อยู่ถึงขั้นที่จะเริ่มดำเนินการได้ในอนาคตอันใกล้นี้

ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพสักเรื่องหนึ่งคือในเรื่องของการแก้ปัญหาอสังหาริมทรัพย์ เพราะหลายท่านก็ได้กรุณาเสนอแนะขึ้นมา เรื่องเหล่านี้ก็เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผมเป็นพิเศษ เพราะผมเชื่อว่าธุรกิจอสังหาริมทรัพย์นั้นมีการลงทุนทั้งในด้านทุน เรือนทุนและหนี้ไม่ต่ำกว่า ๑ ล้านล้านบาทในประเทศไทย เฉพาะที่เป็นหนี้สินก็ยังไม่ต่ำกว่า ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาทอยู่แล้ว และยังมีเงินกองทุนเงินอะไว้อีกส่วนหนึ่ง เงินเหล่านี้ ธุรกิจเหล่านี้กำลังมีปัญหา ธุรกิจเหล่านี้มีปัญหา ก็จะโยงโยงไปถึงสถาบันการเงิน จะโยงโยงไปถึงอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ผลิตวัสดุก่อสร้าง การแก้ปัญหาเหล่านี้ก็ต้องจะเช่นเดียวกัน

๓๓๖

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

พฤษภาคม ๑๖๕/๒

จะต้องแก้ไขทั้งในด้านอุปทานและในด้านอุปสงค์ ในด้านปัญหาของบริษัทต่าง ๆ เหล่านี้ การที่จะผ่อนปรนขยายเวลาชำระหนี้และดอกเบี้ยโดยสถาบันการเงินต่าง ๆ หรือที่เรียกว่า รีสตรัคเจอร์ (Restructure) หนี้สิน หรือเดบต์ (Debt) ของเขาก็คงจะเป็นเรื่องที่จะต้องรีบทำ แล้วก็ได้มีการดำเนินการอยู่แล้วโดยที่สถาบันการเงินของรัฐที่มีส่วนช่วยเข้ามา ไม่ใช่ช่วยในลักษณะเอาเงินไปให้เขา แต่ว่ามี การช่วยจัดระบบให้ มีการร่วมมือกันระหว่างสถาบันการเงินในภาคเอกชนกับบริษัทของเอกชนในด้านนี้ และจะต้องมีการสภาพคล่องในธุรกิจประเภทนี้ด้วยการแปรสภาพสินทรัพย์ของบริษัทเหล่านี้เป็นตราสารการเงินที่แลกเปลี่ยนมือได้ ที่เราเรียกว่า ซีเคียวริไทเซชัน (Securitization) หรือโดยวิธีหาแหล่งเงินกู้ด้วยวิธีจำหน่ายสินทรัพย์ในตลาดรอง หรือที่เรียกว่า เซกกันดาซี มาร์เก็ต (Secondary market) เป็นต้น จะต้องมีการลดภาระทางการเงินที่ไม่จำเป็นและไม่เป็นธรรมชาติของธุรกิจประเภทเหล่านี้ เพราะว่าธุรกิจอสังหาริมทรัพย์นั้นในยุคหนึ่งสมัยหนึ่ง เขามักจะมองว่าเป็นธุรกิจที่น่ารังเกียจ เป็นธุรกิจที่สร้างปัญหา แล้วก็พยายามผลักดันคิดกันว่าไม่ให้เขามีหนทางที่จะเข้าไปสู่ตลาดการเงินได้ง่าย ๆ จะกู้เงินก็ต้องมีเงื่อนไขต่าง ๆ เพิ่มภาระให้เขาจนกระทั่งเขาอยู่ไม่ได้ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ก็เป็นเรื่องที่จะต้องหาทางปรับปรุงแก้ไข ลดหย่อนผ่อนผันต่อไป ซึ่งก็มีนโยบายจะดำเนินการอย่างแน่นอนอยู่แล้ว ในขณะที่เดียวกันจะมีนโยบายในด้านการจัดตั้งกองทุนอสังหาริมทรัพย์ที่เรียกว่า พรอพเพอร์ตี้ ฟันด์ (Property fund) เพื่อระดมแหล่งทุนทั้งจากในประเทศและต่างประเทศที่จะเอาแหล่งทุนดังกล่าวนี้มาช่วยแก้ไขปัญหาสภาพคล่องของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ในด้านของอุปสงค์ รัฐบาลเองหรือทางกระทรวงการคลังก็มีนโยบายที่จะพิจารณาสนับสนุนให้ผู้ซื้อบ้านหลังแรกได้รับการลดหย่อนทางด้านการเงินซึ่งก็ทำไปแล้ว มีการกำหนด ส่วนลดหย่อนให้แล้ว -----

สามต่อ

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

หน้า ๑๖๖/๑

ในขณะที่เดียวกันก็จะสนับสนุนให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจซื้อสิ่งหาปริมาตรที่มีอยู่ล้นตลาดแทนที่จะต้องไปสร้างขึ้นใหม่ ในกรณีนี้เห็นว่าสามารถเอามาใช้ได้ต่ออย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็น เรื่องของสำนักงานหรือที่อยู่อาศัยสนับสนุนให้ต่างประเทศซื้อสิ่งหาปริมาตรได้สะดวกมากยิ่งขึ้น เพราะสิ่งเหล่านี้ก็เป็นเรื่องที่ว่าถ้าเรามีเหลือแล้วก็มีเงินทุนจากต่างประเทศก็น่าจะพิจารณาในเรื่องเหล่านี้ ในขณะที่เดียวกันผู้ประกอบการก็ต้องมีส่วนร่วม เข้ามาช่วยตัวเอง เพราะซื้อสิ่งหาปริมาตรนั้นถึงแม้ว่ากำลังมีปัญหา แต่ท่านไปซื้อสิ่งหาปริมาตรที่มีอยู่ในตลาดขณะนี้ราคาก็มักจะไม่ว่างเกินไป การลดราคาซื้อสิ่งหาปริมาตรก็เป็นวิธีหนึ่งที่มีผู้ประกอบการก็ต้องช่วยตัวเอง เพื่อให้สามารถขายได้ดีกว่าที่จะมีของเหลือและขายไม่ออก อย่างไรก็ตามที่ทั้งหมดนี้กระผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า รัฐบาลไม่มีนโยบายที่จะจัดสรรเงินงบประมาณไปใช้เพื่อการนี้ เพราะเป็นเรื่องที่ทางภาคธุรกิจอยู่ในสภาวะหรืออยู่ในฐานะที่จะช่วยเหลือแก้ไขกันเองได้

สำหรับเรื่องอื่น ๆ นั้นกระผมขอขุดนิดเดียวก็คือว่า เรื่องปัญหาของอุตสาหกรรมส่งออก ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมประเภทค่าแรงสูง เช่นสิ่งทอ รองเท้า ซึ่งปรากฏว่าเป็นปัญหาที่การส่งออกลดต่ำลงไปมาก ไม่ได้หมายความว่าทุกบริษัทมีปัญหาเหมือนกันหมด แต่มีปัญหาบางอย่างน้อยบ้างไม่เหมือนกัน บริษัทที่เตรียมการ เตรียมสภาพ ปรับปรุงประสิทธิภาพ ปรับปรุงเทคโนโลยีอยู่แล้วเขาสามารถที่จะดำรงรักษาการดำเนินงานในเรื่องนี้ ยังมีการส่งออกได้ บางบริษัทส่งออกเสียจนไม่มีกำลังผลิตที่จะผลิตส่งออก คือมีออเดอร์ (Order) แต่ผลิตไม่พอ แต่ในขณะที่เดียวกันปัญหาของอุตสาหกรรมประเภทนี้ก็คือค่าแรงสูงแล้วมีเทิร์น โอเวอร์ (Turn over) สูง คือแรงงานเคลื่อนย้ายลาออกกันอยู่เป็นประจำ ปีหนึ่ง ๆ บางทีแรงงานย้ายกันถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ และแน่นอนประสิทธิภาพทางการผลิตเหล่านี้ก็มีปัญหา เพราะฉะนั้นผู้ประกอบการในด้านนี้ก็ต้องมองหาวิธีว่า จะหาทางเคลื่อนย้ายโรงงานเหล่านี้ไปอยู่ในจุดที่เหมาะสมเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างไร หลายโรงงานกำลังออกไปสู่ท้องถิ่นชนบทซึ่งก็สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลเพราะจะไปอยู่ในแหล่งแรงงาน แล้วก็ได้แรงงานที่ถูกกว่า หลายโรงงานก็ย้ายไปอยู่ประเทศเพื่อนบ้าน เพราะคิดว่าการไปอยู่ประเทศเพื่อนบ้านนั้นก็อยู่ในสภาวะที่ไปใช้แรงงานของเขา แล้วก็สามารถผลิตเพื่อไปป้อนตลาดโลกได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านประธานที่เคารพ เป็นเรื่องที่กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่อยากจะทำกราบเรียนเสนอต่อ

๓๓๖

ว ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

นภา ๑๖๖/๒

ท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและท่านวุฒิสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย แล้วก็เห็นด้วยว่า เรื่องต่าง ๆ ที่เป็นความหวังของทุกท่านนั้น เป็นความหวังของกระผมและของผู้ร่วมงานของกระผมเช่นเดียวกัน แล้วก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ ได้รับการสนับสนุน ได้รับความร่วมมือจากทุกท่านในด้านความคิดเห็น ในด้านการสนับสนุนในขบวนการต่าง ๆ ที่จะทำให้งานที่ท่านเหล่านี้เป็นไปให้ได้ผล เพราะผมคิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน เป็นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนรวมนั้นก็เป็นประโยชน์ที่ทุกท่านในที่นี้ต้องการจะสนับสนุน กระผมเองก็พร้อมที่จะได้รับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์ พร้อมที่จะรับข้อเสนอแนะ แล้วก็พร้อมที่จะให้ท่านติดตามตรวจสอบ เพราะว่าการทำงานของกระผมในจุดนี้มาทำงานโดยมุ่งมั่นอย่างเดียว จะทำประโยชน์ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ จะทำงานด้วยความโปร่งใส และด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และกระผมก็ไม่อยากจะทำเอาชีวิตมาเป็นเดิมพัน แต่ก็พร้อมครับ ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้กลับมายืนบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ครับ
นายณรงค์ชัย อัครเศรณี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม นายณรงค์ชัย อัครเศรณี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผมขอเรียนชี้แจงเรื่องเกี่ยวกับการค้าภายในภายนอกประเทศสั้น ๆ ผมเรียนยืนยันนะครับว่าจะสั้นมาก เพราะเหตุว่าเกรงใจท่านทั้งหลาย ขณะนี้ก็ตึกมากแล้วคงจะว่างนอนอยากกลับบ้านกัน แต่ว่าผมก็มีความรู้สึกว่ามีคำสั่งที่จะสร้างความมั่นใจให้แก่ท่านทั้งหลาย นะครับว่า เรื่องที่ท่านทั้งหลายได้ให้ความเห็นให้อภิปรายมาตลอดระยะเวลา ๒ วันนี้นั้น ผมอยากจะเรียนว่าท่านไม่ต้องเป็นห่วง ที่จริงแล้วผมอยากจะเรียนเพิ่มเติมว่า ผมมีหลายอย่างที่อยากจะให้ท่านช่วยเหลือด้วยซ้ำไป ผมอยากจะเรียนชี้แจงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย แล้วก็ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการที่มีท่านผู้แสดงความไม่ไว้วางใจในการทำงานของผม แต่ว่าส่วนใหญ่นี้แล้วจะเรียนชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องนโยบายมากกว่า-----

บทที่ ๑๖

ร. พ/๒๕๓๙ (ส. ๑)

พินิจา ๑๖๗/๑

สำหรับ เรื่องนโยบายนั้น ผมขอเรียนนะครับว่า ค่าแนะนำส่วนใหญ่ที่ผมได้ยินในวันนี้
จากท่านสมาชิกวุฒิสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสายวิชาการ ผมขอเรียนว่าส่วนใหญ่แล้ว
เรามีความเห็นคล้ายกันมาก อันนี้ก็คงจะไม่ได้เป็นที่แปลกประหลาดใจอะไร
เพราะเหตุที่ผมเชื่อว่าสติปัญญาของพวกเรา ก็คงจะคล้าย ๆ กัน คิดก็คงจะคล้าย ๆ กัน
แล้วในระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมานั้น เราก็คงจะถ้อยที่ถ้อยลอคความคิดกันไปมา
จะมีแตกต่างกันบ้างก็ตรงสำเนียงหรือสำเนียง เพื่อบางคนเริ่มเปลี่ยนไปบ้าง
ซึ่งอันนั้นก็คงจะเป็นเพราะว่าสิ่งแวดล้อมที่บางท่านอยู่นานนั้นก็เปลี่ยนแปลงไป
ซึ่งอันนั้นไม่เป็นไรนะครับ สำหรับข้อวิจารณ์บางข้อที่ผมอยากจะทบทวนกันมา
แล้วคงจะขอเรียนชี้แจง มีข้อวิจารณ์ที่บอกว่านโยบายเขียนสั้นเหลือเกิน
อันนี้ก็จริงครับมันเขียนสั้น แต่ว่าประเด็นก็คือว่าเราต้องการที่จะให้งานนโยบายนั้น
สั้นที่สุด แล้วหลายข้อที่บอกว่าทำไมข้อนี้ไม่มี ทำไมข้อนั้นไม่มี ที่จริงก็ถูกจัดให้ไปอยู่
ในส่วนอื่น เช่น เรื่องส่งออก เรื่องความสัมพันธ์กับต่างประเทศ ไปอยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
กับต่างประเทศบ้าง ไปอยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคเศรษฐกิจส่วนรวมบ้าง
เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ขอเรียนว่าเราพยายามที่จะตัดทอนให้สั้นที่สุด ถ้าหากว่า
มีการเอ่ยถึงเรื่องใด เรื่องหนึ่งในที่ใดแล้วเราก็จะไม่เอ่ยซ้ำอีก มีข้อซักถาม
เกี่ยวกับเรื่องระดับราคาสินค้าว่าจริง ๆ แล้วทำอย่างไรถึงจะมีเสถียรภาพได้
ตามนโยบายที่ต้องการ อันนี้ก็มีรายละเอียดในแง่ของมาตรการหลายอย่าง
ซึ่งไม่สามารถจะเขียนไปในนโยบายได้ แต่ผมขอเรียนว่าหลักการที่สำคัญที่สุด
ที่ผมยึดถือคือมันแล้วขอยืนยันในที่นี้ก็ถือว่า ต้องการจะใช้หลักเสรีใน เรื่องของการค้า
การชาย จะมีการกำกับราคาย่าง ส่วนเรื่องการควบคุมนั้นจะเป็นเรื่องที่เราจะ
หลีกเลี่ยงอย่างมากที่สุด เพราะเหตุว่าการควบคุมนั้นเป็นสิ่งที่นำไปสู่การให้
ทรัพยากรที่ไม่ถูกต้อง แล้วที่จริงแล้วก็ไม่ค่อยจะได้รับความสำเร็จ เรื่องการ
รักษาระดับราคาเท่าไร เพราะฉะนั้นขอเรียนได้แต่เพียงหลักว่าหลักสำคัญ
เป็นในอันนั้น แผนรายละเอียดนั้นเราจะมีกรนำมาเปิดเผยต่อไปในสัปดาห์หน้า
มีท่านผู้ถามเกี่ยวกับเรื่องการแทรกแซงราคาสินค้าขึ้นประณว่าไม่กลัวหรือ
ว่าคนอื่นเขาจะเห็นว่าเป็นเรื่องผิด ผมขอเรียนนะครับว่า เรื่องราคาสินค้าขึ้นประณนั้น
ไม่ว่ารัฐบาลใดก็ต้องดูแล เราจะไม่ดูแลราคาสินค้าขึ้นประณไม่ได้ แต่หลักการ
ในการดูแลนั้นต้องดูแลตามระบบตลาดอย่างเคร่งครัด ในขณะที่ตัวกันจะต้อง
แทรกแซงเมื่อมีความจำเป็น ผมขอเรียนยืนยันให้ทุก ๆ ท่านสบายใจว่า
ไม่ต้องกลัวว่าเราจะไปแทรกแซงในลักษณะที่ผิดกฎหมายเปรียบเทียบนาชาติเป็นอันขาด
มีท่านผู้ถามเกี่ยวกับเรื่องการส่งออกว่าทำไมถึงไม่มีรายละเอียดมากพอ

๓๔๐

ว ๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

พินิกา ๑๒๗/๒

ผมขอเรียนนะครึบ ว่าผมมีชีวิตในการทำงานในเรื่องเศรษฐกิจระหว่างประเทศ มาแล้ว ๒๓ ปี เพราะฉะนั้นเรื่องส่งออกนั้นเป็นเรื่องที่ผมสนใจมากเป็นพิเศษ รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องแผนการส่งออกนี้ เราจะมีการแถลงในวันที่ ๒๑ เดือนนี้พร้อมกันเป็นรายละเอียดรวมทั้งหมดทุกประการ ในข้อนี้ก็มีเรื่องในแง่ของกลยุทธ์ ในแง่ของสิ่งที่เราจะทำ ในถ้าหากว่าจัดเป็นกลุ่มแล้ว มีทั้ง ๒ ส่วนด้วยกัน มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับกาที่เราจะต้องพยายามรักษาผลประโยชน์เดิมเอาไว้ให้จงได้ อันนี้ก็เกี่ยวข้องกับเรื่อง จี.เอส.พี. ที่มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ซักถามขึ้น ซึ่งเดี๋ยวผมจะได้ชี้แจงต่อไปนะครึบ แต่ขอเรียนนะครึบว่า การจะรักษาประโยชน์ของเราในเรื่องของ จี.เอส.พี. ไว้แต่เพียงอย่างเดียว นั้นไม่พอ ไม่พออย่างแน่นอน เพราะว่าสงคราม จี.เอส.พี. นั้นเป็นสงครามที่เราจะต้องแพ้ในที่สุด เราเพียงแต่ประวิงเวลาให้กาที่เราจะไม่มีสิทธินั้นนานที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งเดี๋ยวจะเรียนรายละเอียดต่อไป แต่ว่าสิ่งที่เราจะใช้พลังมากเป็นพิเศษก็คือการมีกลยุทธ์ที่จะทำให้ภาคส่งออกของเรานั้นแข็งแกร่ง ในการที่จะไปสู้กับคนอื่น เขาได้ในระยะยาว ถ้าไม่ผมถึงบอกว่าเรื่อง จี.เอส.พี. นั้นเป็นเรื่องที่ไม่เพียงพอ เหตุผลก็เพราะว่าเรื่อง จี.เอส.พี. เป็นเรื่องของประเทศอื่น เขาให้เรา ไม่ว่าจะ เป็นสหรัฐอเมริกาก็ดี ไม่ว่าจะ เป็นตลาดร่วม หรือสหภาพยุโรปก็ดี ไม่ว่าจะ เป็นญี่ปุ่นก็ดี อันนี้เขาให้เราตามเงื่อนไขต่าง ๆ สสารพิດอย่าง เราก็ได้ต่อสู้มาโดยตลอด ซึ่งผมก็มีความเห็นว่าเป็นรัฐบาลที่ผ่านมานั้นก็สามารถต่อสู้จนได้ประโยชน์มาทุกระยะ สหรัฐอเมริกาเคยถอนไปหลายรายกา รัฐบาลท่านนายกฯ ชวน ก็สู้กลับมาได้เป็นจำนวนมากจนกระทั่งถึงปัจจุบัน -----

ขณะนี้ เรื่องที่เรามีปัญหาเกี่ยวกับยุโรปอยู่ เราก็ต้องสู้ต่อไป เราต้องสู้แน่นอน แต่ว่าในขณะที่เดียวกัน เราก็จะต้องมีแผนที่ เราจะต้องแลเส้นด้ายที่เคยได้ประโยชน์ จาก จี. เอส. พี. ว่าถ้าสัมฤทธิ์ไว้ในอนาคต เรามีความจำเป็นที่จะต้องค้าขายโดยไม่ได้สิทธิพิเศษ เราจะต้องค้าขายภายใต้สิทธิที่เหมือน ๆ กับคนอื่น ๆ เขานั้น เราจะทำอย่างไร อันนี้ก็จะมีมาตรการทั้งทางด้านเทคนิค ทางด้านเศรษฐกิจ และทางด้านการเมืองที่จะช่วยให้สินค้าของเราสามารถที่จะแข่งขันได้ในอนาคต มีเรื่องหลายอย่าง ซึ่งที่จริงรัฐบาลที่ผ่านมาก็ได้ทำเรื่องเหล่านี้เอาไว้เป็นจำนวนมาก ถ้ามว่าแล้วรัฐบาลนี้จะทำอะไรที่แตกต่าง ขอเรียนนะครีว่า มาตรการที่เคยคิดกันเอาไว้เป็นอย่างมากในรัฐบาลก่อน ๆ เราต้องการที่จะมาสานต่อ มาทำให้สัมฤทธิ์ผล เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ยืนยันได้เลยนะครีว่ามีมาตรการเป็นจำนวนมากซึ่งเราสามารถภายในประเทศของเราเอง ปฏิบัติได้เอง ปฏิบัติได้เองที่จะมาช่วยในเรื่องการส่งออกของเรา ซึ่งมาตรการเหล่านี้ไม่ใช่อยู่ที่กระทรวงพาณิชย์แต่เพียงที่เดียว อยู่ที่กระทรวงอื่นเป็นส่วนมากด้วยซ้ำไป เราต้องการที่จะเป็นผู้ประสานทำให้มาตรการเหล่านี้เกิดขึ้นให้จริงได้ มีท่านผู้ถามถามเกี่ยวกับเรื่องว่า แล้วไม่เอามาตรการเกี่ยวกับเรื่องความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เข้ามาช่วยด้วยหรือ อันนี้ผมขอเรียนนะครีว่า ผมใช้ชีวิตในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน กับอาฟตา กับเอเปค กับอะไรต่ออะไรมานี้ ๒๐ กว่าปีแล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้ผมใช้แน่นอน แล้วก็มาตรการนโยบายอื่นที่บรรจุอยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางด้านต่างประเทศ ซึ่งท่านรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศ อยู่ในส่วนที่จะมาร่วมกันรับผิดชอบที่จะทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น แต่สุดท้ายนะครีว่า ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมอยากจะขอเรียนท่านว่าสิ่งที่ผมสนใจมากที่สุด สนใจมาก เป็นพิเศษก็คือสิ่งที่ผมต้องการความช่วยเหลือจากท่านเป็นอย่างยิ่ง ก็คือเรื่องระบบการพาณิชย์ของประเทศไทย ผมมาด้วยความรู้สึกที่ว่าระบบการพาณิชย์ของประเทศไทยนั้นแล้วหลังมาก ผมอยู่ในวงการธุรกิจผมทราบดีนะครีว่า ระบบการพาณิชย์ของเราอาศัยกฎหมายเก่า กฎหมายโบราณทั้งสิ้น เพราะเราก็ต้องพยายามที่จะต่อสู้อยู่รอดทำธุรกิจภายใต้กฎหมายเก่า กฎหมายโบราณ ซึ่งหลายอย่างเราต้องทำแบบเลี่ยงบ้าง หลบบ้าง หลีกบ้าง เราก็มาเกิดปัญหาในวงการธุรกิจนานาชาติเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นจุดนี้ผมอยากจะขอความร่วมมือจากทุก ๆ ท่าน เราจะมาช่วยกันจัดระบบการพาณิชย์ของประเทศไทยกันใหม่ มีกฎหมายที่ท่านทั้งหลายเองก็เคยนำมาเข้าสภาในที่นี้ แต่ก็ยังไม่เสร็จสิ้นหลายฉบับตัวกัณฑ์จะต้องเอากลับเข้ามาใหม่ ไม่ว่าจะ เป็นกฎหมาย

๓๔๒

ร ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

เขาเวเรศ ๑๖๘/๒

เกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานการซึ่ง ตวง วัด กฎหมายการตรวจสอบบัญชี ผมอยาก
จะเพิ่มเติมเรื่องกฎหมายการตรวจสอบทรัพย์สินด้วย ประเมินราคาทรัพย์สิน
กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาหลายข้อเราก็ยังไม่เสร็จ เรียบร้อย กฎหมายการ
เป็นตัวแทนเราก็ไม่มี กฎหมายฟลักเงินเราก็ยังไม่เสร็จ กฎหมาย แอเสียน
บิวซิเนส ลอว์ (Alien business law) เราก็ยังไม่ทำให้เรียบร้อย
เพราะฉะนั้นกฎหมายพวกนี้มีเป็นจำนวนมาก ถ้าหากว่ากฎหมายเหล่านี้ยังไม่ทันสมัย
ใครก็ตามที่จะมาทำธุรกิจกับเรา เดียวนี้ผมอยาก เร็วหน่อยว่าเขาไม่รู้ว่าเขา
จะซื้ออะไรดี เขาคุยบัญชี เขาก็ไม่รู้ว่าจะซื้อได้หรือเปล่า เขาดูมูลค่าทรัพย์สิน
ของเขา เขาก็ไม่รู้ว่าจะซื้อได้หรือเปล่า เขาเห็นชื่อผู้ถือหุ้น เขาก็ไม่รู้เป็นจริง
หรือเปล่า คิดดูแล้วไม่รู้ว่าซื้ออะไรสักอย่างเดี๋ยวในประเทศไทย เพราะฉะนั้น
เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการที่เราจะทำธุรกิจที่เป็นสากล
ในการที่เราจะสร้างศักยภาพของธุรกิจของไทยของเราให้แข่งกับคนอื่น ๆ ได้
เราจะต้องแก้กฎหมายพวกนี้ทั้งหมด เพื่อเราจะต้องปฏิบัติ เราจะได้ปฏิบัติ
เยี่ยงสากล แล้วจุดนี้คือจุดที่ผมจะต้องขอความร่วมมือจากท่านทั้งหลายมากที่สุด
ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ออกกฎหมาย ท่านคือผู้ที่จะบงการกำหนดแนวทางธุรกิจ
ของประเทศไทท่อนาคต ผมขอฝากข้อนี้ไปด้วยและขอความร่วมมือด้วยความ
จริงจัง ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ครับ

(นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อบลราชธานี)

ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อบลราชธานี) :

ท่านประธานครับ ขออนุญาตประท้วงครับ

ประธานรัฐสภา : ประท้วงหรือครับ เชิญครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อบลราชธานี) :

ประท้วงครับ กระผม วิฑูรย์ นามบุตร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดอุบลราชธานี

ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขอภัยท่านรัฐมนตรีเกษตรฯ ท่านประธานครับ

ข้อ ๙๖ วรรคสอง เมื่อคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว ให้

ประธานดำเนินการให้สมาชิกรัฐสภาซักถามและอภิปรายรวมกันขึ้นแต่

ที่ประชุมรัฐสภาได้ให้ซักถามและอภิปรายเป็นประเด็น ๆ ไป ท่านประธานครับ

ฝ่ายค้านดำเนินการอภิปรายซักถามรัฐบาลในวันนี้ ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้มีมติ

ตกลงให้ซักถามเป็นประเด็น แต่การดำเนินการของฝ่ายค้านนั้นได้มีการ

๓๔๓

ร ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

เขาวเรศ ๑๖๘/๓

เรียงลำดับมาเรื่อย ๆ ขณะนี้ยังมีอยู่ ต ประเด็นที่ยังไม่ได้ซักถามก็คือ เกษตร
อุตสาหกรรมและ กทม. อาจจะมีพุดถึงเกษตรบ้างที่ผ่านมา ต้องขออนุญาต
ท่านรัฐมนตรีครับ เป็นการพาดพิง เป็นการเสริม นโยบายด้านการเกษตร
หลัก ๆ นั้นมีผู้จะอภิปรายอยู่ ๕ ท่าน ตอนนั้นตัดเหลือ ๓ ครับ ผมเป็นคนหนึ่งใน ๓

- ๑๖๙/๑

เพราะฉะนั้นผมไม่อยากจะให้เสียเวลาสักมาก ผมต้องการถามท่านรัฐมนตรี ขณะนี้ทั้ง ๒ ฝ่ายตกลงกันแล้วครับว่า ยังเหลือผู้อภิปรายทั้งหมด ๑๘ คน แต่ตัดเหลือแค่ ๖ คน ผมจะขอเขียนท่านประธานครับผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า รสีกินดีเดี๋ยวครับ ท่านรัฐมนตรีเกษตรฯ อุตสาหกรรม และท่านนายก ค่อย ๆ ตอบ ผมก็ต้องการให้ท่านตอบ

ประธานรัฐสภา : ได้มีการอภิปรายกันมาโดยตลอดแล้ว

เพราะฉะนั้นก็ให้มีมติตอบไปก่อนนะครับ ส่วนเหลือของท่านก็คงจะให้ตามที่ เราได้ตกลงไว้ครับ เทิดทูนรัฐธรรมนูญ ครับ

นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่จริงในเรื่องของนโยบายเป็น กรอบที่ท่านเห็นนั้น ท่านจะเห็นแล้วว่า นโยบายที่ผ่าน ๆ มา ไม่ว่าจะของ กระทรวงเกษตรฯ ก็ตาม ในด้านเกษตรก็ตามก็ได้มีอะไรเปลี่ยนแปลงไป มากมายนะครับ มันอยู่ในรายละเอียดเท่านั้นเอง ผมจึงอยากจะชี้แจงเพื่อจะได้ ง่ายครับ เพื่อไปสู่แผนการปฏิบัติการ เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นแล้วว่า นโยบาย ด้านการเกษตรนั้น เมื่อมองไปแล้วจะครับท่านจะเห็นว่ามันไม่ยาวนาน แต่ครอบคลุม ไปทุกกระบวนการ ดังที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคือ ฯพณฯ นายชวน หลีกภัย ได้ถามหลาย ๆ ประเด็น ได้ครอบคลุมไปหมดทุกประเด็นเลย คำว่า เกษตรยั่งยืน นั้น คือเรามีแผนงานที่จะพัฒนาให้เกษตรนั้น ภาคเกษตรกรนั้นครบวงจร ฉะนั้น คำว่า เกษตรยั่งยืน นั่นก็คือว่า การทำกิจกรรมหรือพัฒนาด้านการเกษตรนั้น ในเรื่องของไม่ให้เกิดกระทบกับผลเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้มีรายได้อย่างยิ่งขึ้นก็หมายความว่า มีอาชีพเสริมต่าง ๆ เข้าไป เพราะฉะนั้น เราจะ เห็นว่าความยากจนของเกษตรกรที่บรรดาพี่น้อง เกษตรกรที่ได้รับอยู่ตลอดระยะเวลาถึงแม้จะมีแผนนโยบายอย่างใดอย่างใด ถ้าแผนปฏิบัติการนั้นไม่สามารถลึกเข้าไปสู่ในรายละเอียดและแผนปฏิบัติการ นั้นไม่สัมฤทธิ์ผล เราจะเห็นแล้วว่าเกษตรกรนั้นต้องมีกลุ่มสมาชิกต่าง ๆ มากมาย มาเดินขบวนเพราะอะไรครับ ก็เพราะสาเหตุด้วยประเด็นที่สำคัญ ก็คืองบประมาณประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ คือเราไม่สามารถทำให้ครบวงจรได้ ฉะนั้นช่วงระยะเวลาของเกษตรกรนั้น ในช่วงการทำพืชไร่ก็ตาม มันมีช่วงระยะเวลาว่าง เมื่อระยะเวลาว่างนั้น การใช้จ่าย มีรายจ่าย รายจ่ายที่เพิ่มขึ้น เราจะเห็นว่าความเจริญเมื่อมุ่งเข้าไปสู่ถิ่นต่าง ๆ แล้ว รายจ่ายประจำ

มันมีอยู่ ดังนั้นเราจะแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างไร พวกผมเองนั้นก็ถือว่า
นโยบายเหล่านั้นซึ่งบรรดาท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่อยู่บนบกก็มองเห็น
ปัญหาของเกษตรกรด้วยดีตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเคยอยู่กระทรวงพาณิชย์มา
ก็ได้นั่งมองกระทรวงเกษตรฯ คุยตลอดระยะเวลาว่า ในเรื่องของปัจจัยการผลิต
ลดต้นทุนการผลิตต่าง ๆ นั้นดำเนินการอย่างไร ถึงจะบรรลุและสัมฤทธิ์ผลได้
เพราะว่าไม่ครบวงจรอยู่ตลอดเวลา เราจะเห็นแล้วว่า เราจะมองถึงปัจจัย
การผลิตอย่างเดียว ในเรื่องปุ๋ย พูดถึงเรื่องปุ๋ยตลอดเวลาว่า ทำให้ปุ๋ยถูกลง
ได้ไหม เพราะสิ่งเหล่านี้ วัตถุดิบเหล่านี้เราก็คงไม่สามารถผลิตได้ จำเป็นที่จะต้อง
ต้องซื้อ รัฐบาลถ้าจะช่วยเหลือเกษตรกรก็จำเป็นที่จะต้องเข้าไปชดเชย
ในสิ่งเหล่านี้ แต่ตรงนั้นก็ เป็นประเด็นหนึ่ง แต่ประเด็นที่สำคัญนั้นก็คือการเพิ่ม
ผลผลิตต่อไร่ ถ้าอย่างนั้นเราก็ไม่สามารถที่จะแข่งขัน ในการแข่งขันตลาดโลกได้
เมื่อเกษตรกรผลิตขึ้นมาในต้นทุนที่สูง ต้นทุนที่สูงถามว่าเราขายได้ไหม ขายได้ครับ
แต่ขายได้ในราคาขาดทุนใครจะเป็นผู้รับผิดชอบในสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นจะ
เห็นว่าการปฏิรูปที่ดินก็ตาม เราจะแจก ส.ป.ก. กันตลอดระยะเวลา แต่ไม่มี
การพัฒนาที่ดิน ไม่ติดตามกันไปเลย ในสิ่งเหล่านี้ เมื่อไม่พัฒนาที่ดินก็หมายถึงว่า
เอา ส.ป.ก. นั้นไปหมุนหัวนอน ก็ไม่สามารถที่จะทำมาหากินได้ก็เกิดปัญหา
สิ่งเหล่านี้ขึ้นมา แต่ผมเองนั้นได้พูดคุยกันนะครับว่า วางนโยบายว่าอยู่ในแผน
ปฏิบัติการและแผนแม่บท ทำนั้นที่ เราจะเลิกลงไปที่จะทำงานให้สัมฤทธิ์ผล
ได้ก็ต้องได้รับความร่วมมือจากบรรดาท่านสมาชิกทั้งหลายที่เห็นปัญหาต่าง ๆ นั้น
ช่วยชี้แนะ แนะนำและมุ่งไปสู่เป้าหมายที่แท้จริง การพัฒนาเหล่านี้ก็จะบรรลุ
เป้าหมายได้ -----

สิ่งเหล่านี้จะครบ ถ้าเราจะหลุดไปด้วยความเป็นจริงแล้วจะพัฒนาเกษตรกร
ให้ครบวงจรได้อย่างไร ก็อยู่ที่งบประมาณของแผ่นดินที่พวกท่านที่จะมองเห็นแล้ว
เมื่อทำแผนปฏิบัติการแล้วจะอยู่ที่งบประมาณที่เสนอมานี้ บรรดาพวกท่าน
ทั้งหลายที่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนแล้ว สิ่งเหล่านี้ก็จะบรรลุเป้าหมาย
ตั้งที่พวกท่านตั้งใจไว้ทุกประการ ที่ผมชี้แนะต่าง ๆ คือให้ความคิดเห็นต่าง ๆ
นั้นผมจะนำประเพณีและปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายตามที่พวกเราคิดทุกประการ
ผมขอตอบสั้น ๆ แค่นี้แหละครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมครับ
นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระทรวง
คมนาคมขอชื่นชมในสิ่งที่เกี่ยวข้องกันนโยบายของกระทรวงคมนาคม
ซึ่งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายและก็ได้ให้แนวทาง รวมทั้งคำถาม
หลายประเด็นโดยตัวกระผมจะขอตอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก
ทางอากาศ สำหรับการขนส่งทางน้ำจะได้มอบให้ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ พินิจ
จารุสมบัติ เป็นผู้ตอบ สำหรับในเรื่องของการสื่อสารนั้นจะได้มอบให้
ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ดีเรก เจริญผล เป็นผู้ตอบต่อไป สำหรับในเรื่องการขนส่ง
ทางบกซึ่งได้มีคำถามหลายคำถาม กระผมขออนุญาตที่จะตอบคำถามของ
ท่านอดีตนายกฯ ชวน ซึ่งท่านได้ทักขยกรื่องของโครงการก่อสร้างถนน ๕ เลน
ว่า ได้ดำเนินการไปมากน้อยแค่ไหน กระผมขออนุญาตตอบท่านอดีตนายกฯ ชวน
ว่า การก่อสร้างถนน ๕ เลน ซึ่งขณะนี้เรามีอยู่ ๓ ระยะเราเรียกว่า
ระยะที่ ๑ กับระยะที่ ๒ สำหรับระยะที่ ๑ นั้น จริง ๆ แล้วเมื่อเริ่มต้นเราก็
เริ่มต้นกันอยู่ที่ทางหลวงสายจากสระบุรีไปโคตราช แล้วก็บางปะดินไปนครสวรรค์
และก็ชนบุรี-ปากท่อไปทางภาคใต้ที่เป็น ๕ เลน หลังจากประสบความสำเร็จ
และก็ประชาชนมีความชื่นชมที่ได้มีการก่อสร้างขยายถนน ๕ เลน ก็เลยเป็น
นโยบายหลักของกรมทางหลวงแผ่นดินที่จะก่อสร้างขยายถนน ๕ เลน
ให้ครบทุกภาคตั้งแต่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ คือทางหลวงสายที่เข้า
เรียกว่า ถนนพหลโยธินขึ้นทิศเหนือ และก็จากกรุงเทพฯ ไปเชียงใหม่และ
เชียงใหม่และก็ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ จากสระบุรีไปโคตราช
ไปหนองคาย และก็ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ นะครับก็ต่อไปทาง
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากกรุงเทพฯ เราเรียก ถนนสุขุมวิทจนกระทั่งไปถึงจังหวัดตราด
และก็รวมทั้งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ คือถนนเพชรเกษมนะครับ

๓๔๓

ร ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

จินตนา ๑๓๐/๒

ลงไปถึงนราธิวาส สำหรับการดำเนินการก่อสร้างโครงการก่อสร้างทางหลวง
ขยายเป็น ๔ ช่องจราจรระยะที่ ๑ นั้นมาถึงขณะนี้ผมขออนุญาตรายงานผลงาน
โดยสรุปว่า ได้ก่อสร้างไปแล้วเสร็จทั้งสิ้นระยะที่ ๙๑ กิโลเมตร อยู่ในระหว่าง
ดำเนินการก่อสร้างและเตรียมที่จะเริ่มสัญญาก่อสร้าง ๑,๐๐๑ กิโลเมตร
เหลืออีกเพียง ๗๓๕ กิโลเมตรเท่านั้นที่อยู่ในขั้นตอนของการออกแบบ
และเตรียมที่จะประกวดราคา สำหรับ ๗๓๕ กิโลเมตรที่อยู่ในขั้นตอนของ
การออกแบบและเตรียมที่จะประกวดราคานั้นภายในเดือนเมษายนที่จะถึงนี้
จากนี้ไปประมาณ ๕ เดือนทั้งหมดจะประกวดราคาแล้วเสร็จ แล้วก็จะยืนยัน
ว่าภายในสิ้นปี ๒๕๕๒ การก่อสร้างถนน ๔ ช่องจราจรระยะที่ ๑ ของ
ทางหลวงแผ่นดินทั้ง ๕ เส้นทางจะแล้วเสร็จ หลังจากนั้นในสมัยรัฐบาล
ของท่านอดีตนายกฯ ชวน ได้อนุมัติโครงการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดินที่จะ
ขยายเป็น ๔ ช่องจราจรในระยะที่ ๒ อีกนครีบ สำหรับระยะที่ ๒ นั้นมี
ระยะทางทั้งสิ้น ๕,๓๖๖ กิโลเมตร มีค่าก่อสร้างประมาณ ๑๐๓,๐๐๐ ล้านบาท
ระยะเวลาก่อสร้างที่กำหนดเอาไว้จะเป็นช่วงระยะเวลา ๑๐ ปี จากปี ๒๕๓๙
ถึง ๒๕๔๙ แต่ทางหลวงที่จะมีการก่อสร้างนั้นเป็นการก่อสร้างที่เสริมไปจาก
ทางหลวงประธาน ๕ เส้นทางที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วว่า หมายเลข ๑
ขึ้นเหนือ หมายเลข ๒ ไปอีสาน หมายเลข ๓ ไปภาคตะวันออก หมายเลข ๔
ลงภาคใต้ ฉะนั้นในระยะที่ ๒ นั้นเป็นการก่อสร้างในลักษณะภาคต่อภาค
เช่นภาคตะวันออกไปตะวันออก ภาคเหนือไปภาคอีสาน หรือภาคตะวันตกลงสู่
ภาคใต้ หรือระหว่างจังหวัดกับจังหวัดที่มีความสำคัญ ซึ่งขณะนี้กรมทางหลวงได้มี
การออกแบบไปแล้วเป็นบางสายและอยู่ในระหว่างกำลังดำเนินการศึกษา
รายละเอียดและจัดลำดับความสำคัญ ซึ่งกระผมขออนุญาตที่จะกล่าวถึงเส้นทาง
ที่อยู่ในโครงการก่อสร้างขยายเป็น ๔ ช่องจราจรในระยะที่ ๒ คือ-----

จากนครสวรรค์ไปพิษณุโลก ไปเด่นชัย ไปแพร่ ไปอำเภอจาว อันนี้เส้นที่ ๑
เส้นที่ ๒ จากอำเภอแม่สอด ไปด้วย ไปตาก ไปสุโขทัย ไปพิษณุโลก ไปหล่มสัก
ไปชุมแพ ไปขอนแก่น ไปกาฬสินธุ์ และไปสิ้นสุดที่มุกดาหาร เส้นที่ ๓ จาก
สระบุรี ไปเพชรบูรณ์ ไปหล่มสัก ไปเลย ไปหนองบัวลำภู ไปอุดรธานี
ไปสกลนคร และไปสิ้นสุดที่นครพนม เส้นที่ ๔ ไปจากหินกอง ไปนครนายก
ไปปราจีนบุรี ไปอำเภออุทัยประเทศ และไปสิ้นสุดที่ชายแดนไทย - กัมพูชา
เส้นที่ ๕ จากนครปฐม ไปสุพรรณบุรี ไปอำเภอป่าโมก ไปสระบุรี เส้นที่ ๖
จากนครสวรรค์ ไปชัยภูมิ ไปลำเพอบ้านไผ่ ไปมหาสารคาม ไปร้อยเอ็ด
ไปยโสธร ไปอุบลราชธานี และไปสิ้นสุดที่ช่องเม็ก เส้นที่ ๗ จากอำเภอลี้ดทับ
ไปอำเภอพนมสารคาม อำเภอโกนท่งบุรี ไปอำเภอปักธงชัย อำเภอโชคชัย
อำเภอนางรอง อำเภอปราสาท จังหวัดอุบลราชธานี และไปสิ้นสุดที่มุกดาหาร
เส้นที่ ๘ จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ไปนครศรีธรรมราช ไปสงขลา ไปหาดใหญ่
รวมสายสงขลา - ระนองด้วย และสิ้นสุดท้าย จากภูเก็ต ไปพังงา ไปกระบี่
ไปจังหวัดตรัง และไปสิ้นสุดที่พัทลุง แผนการก่อสร้างทางหลวง ๘ เลน ระยะ
ที่ ๒ นั้นที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว จะแล้วเสร็จภายในปี ๒๕๔๙ แต่ในความรู้สึก
ของคณะกรรมการ เมื่อเข้ามาดูแล้ว มีความรู้สึกที่ใช้เวลาก่อสร้างที่อาจจะ
นานเกินไป ถ้าคิดว่าสามารถที่จะพบทวนแผนการก่อสร้างดังกล่าวได้ แล้วก็ดู
วงเงินงบประมาณคณะกรรมการว่า ถ้าเรามีงบประมาณที่พอที่จะจัดสรรมาได้ เพียงพอ
คิดว่าระยะเวลาในการดำเนินการนั้นน่าจะเร่งขึ้นมาให้เร็วกว่านี้ได้ ส่วนที่
ฯพณฯ อดีตนายกฯ ชวน ได้พูดถึงปัญหาเรื่องการข่าวดองถนนว่าทำอะไรที่
เราจะก่อสร้างแล้วมีอายุการใช้งานที่คงทนถาวรมากกว่านั้นครับ สาเหตุหลัก
ที่ทำให้ถนนหนทางต่าง ๆ มีอายุการใช้งานที่ไม่คงทนถาวรเท่าที่ควรครับ
ก็มาจากการที่มีรถบรรทุกน้ำหนักที่เกินกว่ากฎหมายกำหนด เพราะกฎหมาย
กำหนดเอาไว้ ๒๑ ตัน ขณะนี้ก็มีรถบรรทุกน้ำหนักที่เกินกว่ามาตรฐานอยู่มาก
และนอกจากนั้นแล้วก็ต้องไปดูตรวจสอบในเรื่องของมาตรฐานในการ
ออกแบบถนนรวมทั้งเมื่อมีการออกแบบที่ถูกต้องแล้ว ขั้นตอนของการก่อสร้าง
จะเป็น เรื่องที่มีความสำคัญนะครับ จะต้องไปดูตรวจสอบในเรื่องของมาตรฐานในการ
ควบคุมมาตรฐานของการก่อสร้างให้เป็นไปตามคุณภาพที่ได้มีการกำหนดเอาไว้
ในการออกแบบอย่าง ทั้หมงวดกวดขันต่อไป ซึ่งกระผมจะรับที่จะไปดำเนินการ
สำหรับในเรื่องของการขนส่งทางอากาศ ซึ่งท่านอดีตนายกฯ ชวน
ได้ถามถึงเรื่องสายการบินแห่งชาติ สายที่ ๓ นะครับว่า มีความคืบหน้าไปถึงไหนแล้ว

๓๔๖

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

กัมพูชา ๑๗๑/๒

กระผมขอกราบเรียนว่า ความเป็นมาของการจัดตั้งสายการบินแห่งชาติ
สายที่ ๒ นะครับตั้งแต่จากการบินไทย ก็เพราะว่าเรื่องเดิมที่นั้น การบินไทย
เรามีเครื่องบินไม่เพียงพอที่จะให้บริการ แล้วก็ไทยได้ไปเจรจาได้สิทธิ
การบินที่จะบินไปหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก แต่เรามีได้ใช้สิทธิการบินได้
อย่างครบถ้วน ทำให้สิทธิการบินยังมีเหลืออยู่ ฉะนั้นจึงมีแนวคิดที่จะมี
การจัดตั้งสายการบินแห่งชาติ ๒ เกิดขึ้น และในเรื่องของการจัดตั้งสายการบิน
แห่งชาติ ๒ นั้น ก็อยากจะทำให้เป็นเรื่องของภาคเอกชนที่จะเข้ามาดำเนินการ
โดยมีรายละเอียด คุณสมบัติเป็นหลักที่เรากำหนดเอาไว้ก็คือว่า เอกชน
ที่จะมาลงทุนจัดตั้งสายการบินแห่งชาติ ๒ นั้น จะต้องรวมตัวกันไม่น้อยกว่า
๓ ราย และ ๒. จะต้องมียกเงินลงทุนไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ล้านบาท
๓. ในวันที่ยื่นหนังสือขอเสนอนั้น จะต้องมียกเงินค้ำประกันซองไม่ต่ำกว่า
๕๐๐ ล้านบาท และขอเบ็ดที่สายการบินแห่งชาติ ๒ จะได้รับสิทธิในการบินนั้น
ก็ตีลภายในประเทศ ภายในภูมิภาค และระหว่างทวีป ผลปรากฏว่าเมื่อครบ
กำหนดวันยื่นขอเสนอ คือวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ ปรากฏว่ามีเอกชน
มายื่นเพียง ๑ กลุ่มเท่านั้น เพียง ๑ กลุ่มเท่านั้น มารับเอกสารไปทั้งหมด
๗ กลุ่ม แต่มายื่นเอกสารเพียง ๑ กลุ่ม -----

และเมื่อมายื่นเอกสารแล้ว ปรากฏว่าจนกระทั่งถึงวันนี้ เอกชนรายนั้นไม่ได้ยื่นหนังสือคำประกันของ ๕๐๐ ล้านบาทมา ซึ่งขณะนี้กรมการบินพาณิชย์ซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องก็เลยได้ทำเรื่องถึงกระทรวงคมนาคม เพื่อให้พิจารณาว่าจะยกเลิกการหาเอกชนรายนี้หรือไม่ เพราะว่ามีได้ปฏิบัติไปตามระเบียบ มิได้ปฏิบัติไปตามเงื่อนไขที่กำหนดเอาไว้แน่ครับ ขณะนี้กระทรวงคมนาคมกำลังพิจารณาอยู่ ถ้าพิจารณาเห็นว่าการดำเนินการอย่างนี้ไม่ถูกต้องตามข้อกำหนด เราก็จะทำการยกเลิกการประกวดราคา การยื่นข้อเสนอ แล้วก็จะมีการประกาศเชิญชวนให้ยื่นข้อเสนอครั้งใหม่

สำหรับในเรื่องของแผนงานการดำเนินการของวิสาหกิจการบินไทย ซึ่งทำนองดีตนนายกฯ ชวน ได้พูดถึงในเรื่องของการจัดซื้อเครื่องบิน กระผมขออนุญาตกราบเรียนตั้งนี้ว่า ขณะนี้การบินไทยได้จัดทำแผนวิสาหกิจ ๕ ปี แผนวิสาหกิจ ๕ ปีนี้จะครอบคลุมการทำงานซึ่งเป็นโครงการต่าง ๆ ของการบินไทย เพื่อที่จะพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการต่างครบล้วน โดยมีเป้าหมายว่า จะต้องนำวิสาหกิจการบินไทยให้กลับมาอยู่ในความยิ่งใหญ่ใน ๑๐ อันดับแรกของสายการบินชั้นนำของโลก และก็จะทำการลดแบบเครื่องบินที่ปัจจุบันนี้มีแบบของเครื่องบินที่ใช้กับวิสาหกิจการบินไทยทั้งสิ้น ๑๔ แบบ ภายในแผนวิสาหกิจ ๕ ปี ซึ่งจะเริ่มจากปี ๒๕๓๙ ถึง ๒๕๔๓ นั้น เรามีแผนที่จะลดแบบเครื่องบินจาก ๑๔ แบบให้เหลือเพียง ๖ แบบ แล้วก็ลดประเภทของเครื่องบินที่จากที่มีอยู่ ๑๑ แบบให้เหลือ ๖ แบบเหมือนกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความประหยัดต้นทุนและประหยัดในเรื่องของการบำรุงรักษา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อต้นทุนของการดำเนินการของวิสาหกิจการบินไทย และในแผนวิสาหกิจดังกล่าวนั้นจะมีการจัดซื้อเครื่องบินทั้งสิ้น ๓๑ ลำ โดยจะเป็นเครื่องบินแอร์ บัส (Air bus) ๙ ลำ และเป็นเครื่องบินโบอิง (Boeing) ทั้งสิ้นอีก ๑๒ ลำ รวมแล้วทั้งสิ้น ๒๑ ลำ เป็นเงินค่าลงทุนทั้งสิ้นประมาณ ๖๘,๗๙๕ ล้านบาท ขณะนี้แผนวิสาหกิจดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากสภาพัฒน์ฯ เรียบร้อยแล้ว แล้วพอดีมีการขู่ว่าจะเกิดขึ้น แผนวิสาหกิจดังกล่าวจึงยังไม่ได้ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ขณะนี้ได้ส่งเรื่องกลับมาถึงกระทรวงคมนาคมให้พิจารณาแผนนี้อีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะส่งกลับไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ ส่วนในเรื่องของรายละเอียดว่า การจัดซื้อเครื่องบินครั้งนี้จะมีลักษณะใดนั้น มีเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้สอบถามว่าจะ เป็นในลักษณะการค้าต่างตอบแทนหรือไม่ กันก็จะมีการนำเสนอเข้าสู่ที่ประชุมของคณะรัฐมนตรี เพื่อที่จะได้ตัดสินใจว่า ในการจัดซื้อเครื่องบินในครั้งนี้จะใช้ระบบ

อะไรที่จะมาจัดซื้อ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ สำหรับในเรื่องของความปลอดภัย ในเรื่องของเครื่องบิน ในเรื่องของเรือโดยสารนครีบริบ ที่ท่านอดีตนายกฯ ชวน ได้กล่าวถึงนั้น กระผมได้กำกับไปยังบริษัทการบินไทยและกรมเจ้าท่าในการที่จะเร่งรัดในเรื่องของการตรวจสอบมาตรฐานของเครื่องบิน รวมทั้งมาตรฐานของเรือโดยสาร ซึ่งเดี๋ยวท่านรัฐมนตรีพาณิชย์จะขึ้นมาชี้แจงว่าให้อยู่ในเกณฑ์ตามมาตรฐานโลก เพื่อที่จะให้เกิดความปลอดภัยกับผู้ใช้บริการโดยทั่วไป

สำหรับคำถามของท่านอดีตนายกฯ บรรหาร ศิลปอาชา ซึ่งท่านได้ถามบอกว่า อ่านดูในนโยบายทางด้านการบินส่งทางอากาศนั้น ท่านบอกดังนี้ จะมีภารกิจสร้างสนามบินภายในประเทศ และระหว่างประเทศให้ทันสมัย ท่านถามว่าตกลงหนองงูเห่าสร้างหรือเปล่า ไปถึงไหนแล้ว ผมอยากจะกราบเรียนท่านอดีตนายกฯ บรรหาร ว่าสำหรับในเรื่องของหนองงูเห่า นั้น ก็คงจะต้องพูดถึงตอนเมืองก่อนว่า สภาพของสนามบินตอนเมืองปัจจุบันนี้ สามารถที่จะรับผู้โดยสารได้ทั้งสิ้นตามสภาพอาคารผู้โดยสาร สภาพทางวิ่ง สภาพสิ่งอำนวยความสะดวกปัจจุบันนี้ จะรับผู้โดยสารได้ทั้งสิ้น ๓๒ ล้านคน โดยจะเป็นผู้โดยสารจากต่างประเทศ ๒๕ ล้านคน และเป็นผู้โดยสารภายในประเทศ ๗ ล้านคน รวมแล้วเป็น ๓๒ ล้านคน

๓๕๒

ร ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ศิริพร ๑๗๓/๑

ในปี ๒๕๓๙ ปัจจุบันนี้ตอนเมืองสามารถที่จะรับผู้โดยสารต่างประเทศได้ ๑๙ ล้าน รายผู้โดยสารภายในประเทศที่มีอยู่จริง ๆ ขณะนี้ ๖ ล้าน รวมแล้วเป็น ๒๕ ล้าน ก็หมายความว่า ตอนเมืองจะใช้งานได้ถึงแค่สิ้นปี ๒๕๔๓ ถ้าถึงสิ้นปี ๒๕๔๓ แล้วเรายังไม่มีสนามบินหนองงูเห่าเกิดขึ้น เราก็ต้องตัดสินใจตั้งแต่วันนี้ว่า จะขยายสนามบินตอนเมืองหรือไม่ ถ้าหนองงูเห่าเสร็จไม่ทันปี ๒๕๔๓ แล้วเราก็ยังไม่ได้ขยายสนามบินตอนเมืองก็หมายความว่า พลิกปี ๒๕๔๓ แล้วสนามบินตอนเมืองจะสิ้น จะไม่สามารถรองรับผู้โดยสารได้ ฉะนั้นแผนของคณะรัฐมนตรีชุดที่ผ่านมา ก็เลยบอกว่า จะต้องสร้างสนามบินหนองงูเห่าให้เสร็จทันใช้งานในปี ๒๕๔๓ ขณะนี้การดำเนินงานของภารกิจสร้างสนามบินหนองงูเห่า นั้น คณะรัฐมนตรีชุดก่อนได้อนุมัติกันเอาไว้ ในหลักการที่ว่า จะให้เสร็จในระยะแรกในปี ๒๕๔๓ โดยที่จะสามารถรองรับผู้โดยสารได้อีก ๓๐ ล้านคน ฉะนั้นถ้าเกิดในปี ๒๕๔๓ หนองงูเห่าเสร็จรับได้ ๓๐ ล้าน ตอนเมืองได้อีก ๓๒ ล้าน เมื่อสิ้นปี ๒๕๔๓ แล้วเราสามารถที่จะรองรับผู้โดยสารได้ถึง ๖๒ ล้านคนนะครับ ซึ่งจะเพียงพอ แต่คราวนี้ก็ตั้งมาตุกันว่า หนองงูเห่าที่เราเรียกกันว่า สนามบินนานาชาติแห่งใหม่นั้น จะเสร็จทันปี ๒๕๔๓ หรือไม่ ก่อนที่จะมาแถลงนโยบายในครั้งนี้ ผมได้สอบถามทาง บกม. ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจแห่งใหม่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดูแลในเรื่องหนองงูเห่า โดยเฉพาะ เดิมทีเรามีการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยที่ตอนเมือง แต่เราเห็นว่าสนามบินหนองงูเห่า นั้นใหญ่มาก ก็เลยจัดตั้งบริษัทเป็นรัฐวิสาหกิจแห่งใหม่ขึ้นมาดูแลหนองงูเห่า โดยมีการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยเข้ามาถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจแห่งใหม่นี้ ๕๑ เปอร์เซ็นต์ เจ้าหน้าที่ของบริษัทหนองงูเห่า ผมขอเรียกสั้น ๆ แล้วกัน บอกว่า ขณะนี้แผนงานในการก่อสร้างสนามบินหนองงูเห่า นั้นได้ล่าช้าไปกว่าแผนที่จะเสร็จให้ทันในปี ๒๕๔๓ หมายความว่า มาถึงวันนี้ถ้าตามแผนเสร็จไม่ทัน ฉะนั้นก็คงจะต้องเป็นภาระหน้าที่ของพวกเราทุกคนที่อยู่กระทรวงคมนาคม จะต้องเข้าไปดูว่าจะปรับแผนการก่อสร้างอย่างไรที่จะให้ทัน ๒๕๔๓ แล้วถ้าไม่ทันจะแก้ไขอย่างไร สำหรับการก่อสร้างในส่วนของสนามบินหนองงูเห่ามาถึงวันนี้ เนื่องจากว่าสนามบินหนองงูเห่า นั้นเป็นสนามบินที่ก่อสร้างอยู่ในบริเวณดินลุ่ม เป็นดินเลน น้ำใต้ดินสูง เป็นบริเวณที่น้ำท่วมถึง ฉะนั้นขณะนี้ได้มีการก่อสร้าง เขื่อนดินล้อมรอบบริเวณสนามบินหนองงูเห่า ซึ่งจะมีอยู่ ๕ ทิศ ก่อสร้างเสร็จไปแล้ว ๑ ทิศ แล้วก็มีการประมูลงานถมทรายในบริเวณที่จะก่อสร้างทางวิ่งและที่อาคารผู้โดยสาร ซึ่งการประมูลถมทรายนี้

๓๕๓

ร ๓/๒๕๓๘ (ส. ๑)

ตีพิมพ์ ๑๓๓/๒

มีท่านเพื่อนสมาชิกได้พูดถึงหลายท่านว่า ดำเนินการกันไปอย่างไร เท่าที่บริษัท
ทำอากาศสยามสากลกรุงเทพฯ แห่งใหม่หรือบริษัทหนองงูเห่าณะครับ ได้ที่แจ้งมา
โดยคร่าว ๆ บอกว่า ได้มีการประมูลไปแล้วและก็มีบริษัทที่ใ้จัดงานคือบริษัท
อิตาเลียนไทย ในวงเงิน ๑๑,๖๕๐ ล้านบาท และได้มีการเซ็นสัญญาไปแล้ว
ก่อนที่จะมีการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ ฉะนั้นผมก็ทักว่าให้ช่วยรายงาน
ขึ้นมาด้วยว่า สาเหตุอะไรที่งการประมูลถมทรายได้สูงไปกว่าเดิมที่ตั้งเอาไว้
ของเดิมเท่าที่ผมทราบตั้งเอาไว้ ๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท ขณะนี้ขึ้นมา ๑๑,๐๐๐
ล้านบาท ก็แพงขึ้นไปประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งหลังจากที่มีการแถลงนโยบาย
เรียบร้อยแล้ว กระทรวงคมนาคมจะได้เข้าไปดูว่า เหตุผลอะไรที่ค่าก่อสร้าง
ถึงแพงขึ้น โดยเฉพาะถ้างคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติวงเงินค่าก่อสร้างสามพัน
หนองงูเห่าไว้ทั้งสิ้น ๔๓,๗๐๐ ล้านบาท ถ้าเราประมูลเพียงแค่งานแรกก็เกิน
วงเงินไปถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเราไม่สามารถจะควบคุมให้ที่อยู่ในกรอบที่
วางเอาไว้ อาจจะมีปัญหาเรื่องความบานปลายของงบประมาณที่จะมาใช้
ในการก่อสร้าง แล้วก็กระทบถึงระยะเวลาที่เราอยากที่จะให้เสร็จทัน
เพื่อรองรับกับความแออัดของสนามบินดอนเมือง ซึ่งอันนี้ระดมจะได้รับไปดู
และนอกจากนั้นได้มีท่านเพื่อนสมาชิกได้ถามถึงเรื่องบริษัทขนส่งสินค้าทางอากาศ
ที่เรียกว่า แอร์ คาร์โก้ (Air cargo) ว่า ได้ดำเนินการกันไปถึงไหน
เรื่องเดิมที่มีอยู่ว่า บริษัทการบินไทยนั้นเราให้บริการในเรื่องผู้โดยสารด้วย
และบางครั้งก็ขนส่งเครื่องบินว่าง เราก็มีการขนส่งสินค้าที่ไม่ใช่ผู้โดยสารไปกับ
เครื่องบิน -----

ทั้งกิจการนี้การบินไทยก็ทำมาด้วยดีประสบความสำเร็จ แต่ส่วนใหญ่จะให้
 เครื่องบินโดยสาร ก็เลยมีแนวคิดถ้าถ้าเกิดเราให้เครื่องบินโดยสารอย่างเดียว
 ขนส่งสินค้าทางอากาศอาจจะไม่เพียงพอ ก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นมาตั้งเป็นบริษัท
 ใหม่เลย เราเรียกว่าเป็น บริษัทขนส่งสินค้าทางอากาศ แล้วการจัดตั้งบริษัท
 ใหม่ นั้น ก็ให้บริษัทการบินไทยนี้ ซึ่งทำหน้าที่ใน เรื่องนี้อยู่แล้ว เข้ามาเป็นผู้ถือหุ้น
 แล้วก็ในรัฐบาลชุดที่แล้วก็ได้มีการจัดตั้งบริษัทขนส่งสินค้าทางอากาศขึ้น โดย
 มีภาคเอกชน เข้ามาถือหุ้น แล้วก็มีการบินไทยเข้ามาถือหุ้น โดยการบินไทยจะถือ
 หุ้น ๓๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ให้พนักงานถือหุ้น ๕ เปอร์เซ็นต์ ปรากฏว่าเมื่อมี
 การจัดตั้งบริษัทดังกล่าวเกิดขึ้น ก็ได้เกิดการร้องเรียนขึ้นจากพนักงานของ
 บริษัทการบินไทย ที่อยากที่จะให้มีการทบทวนในเรื่องของการจัดตั้งบริษัทขนส่ง
 สินค้าทางอากาศ ว่าเดิมทีบริษัทการบินไทยทำอยู่ ถ้าหากให้เอกชนทำ
 แล้วการบินไทยเข้าไปถือหุ้น จะมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ที่การบินไทยเคยได้
 หรือไม่ ทั้งในเรื่องนี้ในที่สุดก็ได้เกิดข้อพิพาททางการบินไทยได้ให้บริษัท
 ที่ปรึกษาเข้าไปศึกษาในรายละเอียดถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในการจัดตั้งบริษัท
 ขนส่งสินค้าทางอากาศโดยภาคเอกชนว่า จะกระทบต่อรายได้ จะกระทบต่อ
 ผลประโยชน์ของการบินไทยมากน้อยแค่ไหน ซึ่งเข้าใจว่าภายในอีก ๒ -
 ๓ เดือน ก็อาจจะก็จะได้รับรายงานการศึกษาค่าผลกระทบกันนี้ แล้วก็จะได้
 เป็นแนวทางในการตัดสินใจของกระทรวงคมนาคมในการจัดตั้งบริษัทขนส่ง
 สินค้าทางอากาศหรือ เรียกว่า แอร์ คาร์โก้ ต่อไป

สำหรับเรื่องสุดท้ายที่กระผมอยากจะชี้แจง ก็คงจะเป็นเรื่องของ
 โทรทัศน์ ซึ่งเดี๋ยวท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ดิเรก คงจะมาพูดในรายละเอียดใน
 เรื่องของการเกิดเสรี ในเรื่องของแผนพัฒนากิจการโทรคมนาคม ซึ่งท่าน
 อธิบดีกรมการสื่อสารได้ถามเอาไว้ ผมอยากจะพูดสั้น ๆ ในเรื่องของโทรทัศน์
 สักนิดหนึ่งว่า ขณะนี้ในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรไปพบประชาชน ส่วนใหญ่
 ประชาชนในชนบทขณะนั้น นอกจากจะถามว่า ท่านผู้แทนเมื่อไรจะมีน้ำ เมื่อไร
 จะมีไฟ เมื่อไรจะมีถนนแล้วนี้ ตอนนี้มีคำถามเพิ่มขึ้นมาทุกท่านจะถามว่า
 เมื่อไรจะมีโทรทัศน์ใช้ ฉะนั้นในเรื่องของโทรทัศน์ที่กระทรวงคมนาคมจะกราบเรียน
 ทุกท่านก็คือว่า ในเรื่องของโทรทัศน์ทางไกลสาธารณะนั้น ภาทไนปี ๒๕๓๙
 คืออีก ๑ เดือนที่จะถึงนี้ เราจะมีโทรทัศน์ทางไกลสาธารณะถึงทุกตำบล
 ซึ่งขณะนี้ได้มีการดำเนินการก่อสร้างไปแล้ว ๑๙,๐๐๐ จุด มีจำนวนเลขหมาย
 ทั้งสิ้น ๓๖,๕๐๐ เลขหมาย ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๙,๖๙๐ ล้านบาท

และเป้าหมายต่อไปที่รัฐบาลชุดนี้จะดำเนินการต่อไปจากแผนงานที่รัฐบาล
ชุดก่อนได้วางเอาไว้ก็คือว่า ภายในปี ๒๕๔๑ เราจะดำเนินการติดตั้งโทรศัพท์
ทางไกลสาธารณะให้ครบทุกหมู่บ้าน ซึ่งจะมีหมู่บ้านทั้งสิ้น ๘๓,๐๐๐ หมู่บ้าน
รวมทั้งชุมชนใหญ่อีก ๒,๐๐๐ ชุมชน จะใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท
โดยจะมีเลขหมายโทรศัพท์ทั้งสิ้น ๑๓๐,๙๐๐ เลขหมาย ยืนยันเทคโนโลยีเป็นค่ามัน
สัญญาเลยว่า ภายในปี ๒๕๔๑ เราจะพยายามทำโครงการโทรศัพท์ทางไกล
สาธารณะให้ครบทุกหมู่บ้านตามเป้าหมายที่ได้กล่าวเอาไว้ ก่อนที่จะให้ทาง
ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ ได้ชี้แจงถึง เรื่องงานขนส่งทางน้ำ แล้วก็ท่านรัฐมนตรีผู้ช่วย
ติเรก ได้ชี้แจงถึง เรื่องโทรศัพท์นั้น กระผมขอถือโอกาสในที่นี้จะกล่าวถึง
การดำเนินงานของกระทรวงคมนาคม เนื่องจากว่ากระทรวงนี้เป็นกระทรวงใหญ่
ในแต่ละปีใช้เงินงบประมาณแผ่นดินทั้งสิ้นเกือบ ๑ แสนล้านบาท แล้วก็ยัง
ไม่รวมถึงวงเงินงบประมาณที่ไปอยู่ในรัฐวิสาหกิจอีกเกือบ ๒ แสนล้านบาท
ปีหนึ่งก็เกือบ ๓ แสนล้านบาท เป็นกระทรวงที่ใหญ่ มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนา
ประเทศแล้วก็เกี่ยวข้องกับงบประมาณ เกี่ยวข้องกับโครงการจำนวนมาก
ที่ผ่านมานั้นมักจะ เป็นที่ถูกจับตา ถูกร้องกันอยู่เสมอว่าเป็นกระทรวงผลประโยชน์
ฉะนั้นการดำเนินงานที่กระทรวงคมนาคมนั้น ในช่วงที่กระผมเข้ามารับตำแหน่ง
รวมทั้งท่านรัฐมนตรีผู้ช่วย ทั้ง ๔ ท่าน ท่านพาณิชย์ จารุสมบัติ ท่านรัฐมนตรีผู้ช่วย
ติเรก ท่านรัฐมนตรีผู้ช่วย ล้วนแล้วก็ตามรัฐมนตรีผู้ช่วย สมศักดิ์ พวกเรา
จะได้พยายามทำหน้าที่ที่กระทรวงนี้ในการที่จะรักษาผลประโยชน์อย่างเต็มกำลัง
ความสามารถ-----

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของความที่อัสติซสุจริต ในเรื่องของขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประมูล การออกแบบ การก่อสร้าง การตรวจสอบ รวมทั้งในเรื่องของคุณภาพของงานว่าอยากจะทำให้กระบวนการนี้เป็นกระบวนการที่โปร่งใส เป็นกระบวนการที่มีแต่ผลงาน และทุกอย่างที่ตัดสินใจ โครงการทุกอย่างที่ดำเนินการกันไปในนั้น จะต้องถูกต้อง มีขั้นตอนพร้อมที่จะได้รับการตรวจสอบตลอดเวลา และตัวกระผมเองยินดีที่จะได้รับฟังข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อติติงอะไรที่คิดว่าไม่โปร่งใสไม่เป็นประโยชน์ หรือแนวทางอะไรที่ดีกว่าประหยัดงบประมาณได้มากกว่า จะทำให้การก่อสร้างได้ผลงานได้ดีกว่ายินดีที่จะรับคำแนะนำต่าง ๆ ไปดำเนินการให้ เรียบร้อยต่อไป กระผมถือโอกาสนี้ขอทบทวนพระคุณท่านสมาชิกทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมต้องขอกราบพระคุณท่านอดีตนายกฯ ท่านที่ท่านได้มีความเมตตาให้ข้อเสนอแนะให้แนวทางในการทำงาน และก็ให้ความหวังไว้ว่าเมื่อกระผมมารับตำแหน่งที่กระทรวงนี้จะได้ทำงานให้กระทรวงนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศด้วยความซื่อสัตย์ และก็รักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยอย่างเต็มกำลังความสามารถ โอกาสต่อไปผมขออนุญาตให้ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ พินิจได้พูดถึงงานขนส่งทางน้ำที่ท่านสมาชิกได้สอบถามกันหลายท่าน ก่อนที่ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ดิเรกจะพูดถึงในเรื่องของการสื่อสารให้ท่านสมาชิกได้ทราบ ขอพระคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : ก่อนที่ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ทั้งสองท่านจะชี้แจง ผมอยากจะขอความกรุณาว่าเอาเฉพาะประเด็นที่สำคัญจริง ๆ เพราะว่าในรายละเอียดรัฐมนตรีว่าการก็ได้พูดเกือบหมดแล้ว ขอประเด็นสำคัญที่สมาชิกคิดใจ เพราะเวลาดีมาก เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยฯ พินิจ

นายพินิจ จารุสมบัติ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม พินิจ จารุสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย พรรคเสรีธรรม ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ขอเรียนชี้แจงในการแถลงนโยบายต่อท่านสมาชิกที่ได้มีข้อซักถามเกี่ยวพันกับนโยบายการขนส่งทางน้ำ ซึ่ง ผมฯ นายกรัฐมนตรีได้แถลงไปในข้อ ๓.๕.๑ - ๓.๕.๒.๒ มีด้วยกัน ๓ ข้อ ก็ขอกราบเรียนว่า ข้อห่วงใยหรือข้อซักถามของท่านสมาชิกเกี่ยวพันกับการขนส่งทางน้ำ ซึ่งถือว่าบัดนี้เป็นเรื่องสำคัญที่มีความเกี่ยวพันกับการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศของเรา โดยเฉพาะในปีหนึ่ง ๆ เราต้องสูญเสียเงินตราให้กับต่างประเทศในเรื่องการขนส่งทางน้ำเป็นจำนวนเงินมหาศาล ซึ่งในประเด็นนี้ ผมฯ

๓๕๖

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สุภาภรณ์ ๑๗๕/๒

อดีตนายกรัฐมนตรี คือท่านชวน หลีกภัย ก็ได้ให้คำชี้แนะหรือว่าได้ให้กระทรวง
คมนาคมในรัฐบาลชุดนี้ได้เร่งดำเนินการสานต่องานที่รัฐบาลชุดที่ผ่านมาได้
ดำเนินการไว้ ผมต้องทบทวนเปรียบเทียบสถานะและเพื่อสมาชิกได้ทราบว่า
กิจการขนส่งทางน้ำนั้นได้เกิดขึ้นในปี ๒๕๔๓ เมื่อ ๕๖ ปีที่แล้ว กิจการใน
ช่วงนั้นได้มีความเจริญรุดหน้าก้าวหน้ามาในระดับหนึ่ง พอมาถึงปีพุทธศักราช ๒๕๑๖
ได้หยุดนิ่ง เนื่องจากรัฐบาลไม่ได้สนใจ ไม่ให้การส่งเสริมกิจการขนส่ง
ทางน้ำเท่าที่ควร จึงทำให้กิจการมีความทรุดโทรมไม่มีความเจริญก้าวหน้า
มาจนถึงในระยะหลังนี้ โดยเฉพาะในปีที่ ฯพณฯ อดีตนายกรัฐมนตรี
ท่านชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี -----

มีท่าน พันเอก วินัย สมพงษ์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มีท่าน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ท่าน เอนก ทับสุวรรณ เป็นผู้ดูแลเกี่ยวกับในเรื่องขนส่งทางน้ำทั้งหมด กระผมเป็นรัฐมนตรีช่วยฯ ในสมัยรัฐบาลของ ฯพณฯ ชวน อยู่ด้วย จำได้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น คือ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ได้ให้ความสนใจและความสำคัญต่อการขนส่งทางน้ำ โดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี เป็นอย่างยิ่ง รัฐบาลชุดนั้น ได้เร่งรัด ผมจำได้ว่าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ท่านนายฯ ชวน ได้เคยถามกระทรวงคมนาคมไม่ต่ำกว่า ๓ ถึง ๔ ครั้ง ว่าแผนงานโครงการในการแก้ไขปัญหาของบริษัทยไทยเดินเรือทะเลดำเนินการก้าวหน้าไปอย่างไร ผมว่าวันนี้ต้องมารับภาระหน้าที่ตรงนี้ ผมยังจำได้ในวันที่ผมร่วมรัฐบาลในสมัยนั้น เพราะปัญหานี้เป็นปัญหาสำคัญและสร้างความปวดหัวให้กับกระทรวงคมนาคมเป็นอย่างยิ่ง ผมจำได้ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการฯ คือท่าน พันเอก วินัย สมพงษ์ ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ เอนก ทับสุวรรณ ท่านนายฯ รุ่งเรือง คำกับ ปลัดกระทรวงและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พยายามอย่างเต็มที่ที่จะแก้ไขปัญหานี้ให้เสร็จตามที่รัฐบาลชุดนั้นได้วางเป้าหมายกำหนดการเอาไว้ ก็พอดีเกิดการยุบสภา เกิดปัญหาทางการเมือง จึงทำให้การแก้ไขปัญหาในบริษัทยไทยเดินเรือทะเล ได้ค้างมาจนถึงมารัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรี นายบรรหาร ศิลปอาชา และตกทอดมาถึงรัฐบาลชุดนี้ กระผมกราบเรียนว่าใน ๑๔ ปีที่แล้ว ตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ ถึง ๒๕๒๘ เราได้สูญเสียเงินตราไปทั้งสิ้น ๙๙๘,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในปี ๒๕๒๘ ปีเดียวเราเสียเงินตราไป ๑๘๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ตรงนี้ก็เป็นตัวเลขที่น่าตกใจ ก็แสดงว่ารัฐบาลในสมัยที่ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและปัญหาของเงินตราที่เราสูญเสียไปในตรงนี้เป็นอย่างไร ผมกราบเรียนว่าผมเองนั้นความรู้ความสามารถในปัญหานี้เป็นศูนย์ แต่ว่าเมื่อได้รับมอบหมายภาระหน้าที่ตรงนี้ ผมก็ต้องดำเนินการรับผิดชอบ และดำเนินการในการที่จะทำอย่างไรให้กิจการส่งเสริมพาณิชย์นาวี บริษัทยไทยเดินเรือทะเลต่าง ๆ ให้มีการแก้ปัญหา ลุล่วงอย่างแท้จริง ก็ขอกราบเรียนว่าปัญหาที่สำคัญเจ้าหน้าที่ได้มอบหมายมาให้ผมมากมาย แต่ผมรวบรวมที่สำคัญได้ ในลำดับแรกที่เราจะต้องแก้ไข ปัญหา เป็นปัญหาเล็กน้อย เป็นปัญหาไม่ใหญ่ ปัญหาที่ผมเห็นอยู่ในขณะนี้คือ ปัญหาสิทธิและเงื่อนไขพิเศษต่าง ๆ ที่เราจะให้ ที่เราจะส่งเสริม ปัญหาทางด้านกฎหมาย เราตั้งค้างกฎหมายอยู่อีก ๑ ฉบับ เนื่องจากว่ารัฐบาล

๓๕๑๖

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

วันที่ ๑๗๖/๓

เกิดการยุบสภาไป กฎหมายได้ตกไป คือร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับพาณิชย์นาวี พ.ศ. . . . ซึ่งเราจะรับนำเข้าสู่สภาเพื่อผลักดันให้กฎหมายนี้ได้ประกาศใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา และส่งเสริมพาณิชย์นาวีต่อไป โครงการของรัฐบาลชุดที่แล้วได้ดำเนินการไป ๑๐ ประการ รายละเอียดผมก็คงไม่ขอชี้แจง เพราะว่าคงจะเสียเวลาต่อท่านสมาชิก โครงการที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ๑๕ โครงการ ปัญหาที่เรารวบรวมจากการสัมมนาครั้งหลังสุดเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๓๙ คือเมื่อ ๒ เดือนที่แล้วมีทั้งหมด ๕ ปัญหาที่สำคัญ ปัญหาที่ ๑ คือกองเรือพาณิชย์นาวีของไทย ปัญหาที่ ๒ เรื่องท่าเรือ ปัญหาที่ ๓ เรื่องอู่ต่อเรือ ปัญหาที่ ๔ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับพาณิชย์นาวี ปัญหาที่ ๕ สินค้าและบริการ ขอกราบเรียนท่านประธานว่า สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาสำคัญทั้งสิ้น ผมเองนั้นมองปัญหาเหล่านี้คงเป็นปัญหาปลีกย่อย ปัญหาสำคัญหัวใจที่ผมมองเห็นในเวลานี้ ในกาที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องพาณิชย์นาวีของไทยเรานั้น ปัญหาที่เป็นหัวใจสุดยกดที่สุดอยู่ที่นโยบายของรัฐบาล มีความชัดเจนหรือไม่อย่างไรในเรื่องนี้ -----

ว่ารัฐบาลตกลงใจที่จะแก้ปัญหาอย่างจริงจังหรือไม่ ถ้าตกลงจริงใจ เรามาย้อนดู
 ครึ่งทำนุประชาชน ในปีที่แล้ว สำนักงานส่งเสริมคณะกรรมการส่งเสริมพาณิชย์
 ได้งบประมาณ ๒๕ ล้านบาท ผมจำได้สมัยที่ผมเป็นรัฐมนตรีช่วยฯ เป็นรองประธาน
 คณะกรรมาธิการงบประมาณแผ่นดิน ท่านปลัดกระทรวง อธิบดีกรม กองต่าง ๆ
 ได้ฝากให้ช่วยดูแลงบประมาณของกระทรวงคมนาคม ผมจำได้ในครั้งหนึ่ง สำนักงาน
 คณะกรรมการส่งเสริมพาณิชย์ได้งบประมาณน้อยมาก ผมพยายามช่วย พยายาม
 ผลักดัน แต่เพื่อนสมาชิกเราก็อาจจะไม่มีความเข้าใจตรงนี้ ตัดทอนลงไป งบประมาณ
 ๒๕ ล้านบาท ไปดูแลแก้ปัญหาเงิน ๑๕๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมกราบเรียนท่านประธาน
 นี้คือปัญหา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมพาณิชย์มีที่ทำกาาร เนื้อที่ใช้สอย
 ๑,๖๐๐ ตารางเมตร เป็นอาคารเก่า ๆ ๕ ชั้น นี่หรือสำนักงานที่จะแก้ปัญหา
 พาณิชยนาวิที่เราสูญเสียเงินตรา ๑๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท และในเวลา ๑๕ ปี
 เราสูญเสียไป ๙๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เป็นไปไม่ได้ ตรงนี้ผมขอฝากเพื่อนสมาชิก
 ในปี ๒๕๔๑ เราจะของบประมาณเพื่อนำมาแก้ไข มาปรับปรุงสำนักงานให้มี
 ประสิทธิภาพ คุณภาพ ในการที่จะผลักดันส่งเสริมกิจการพาณิชยนาวิของไทยให้
 มีความรุ่งโรจน์ต่อไป ตรงนี้ก็ขอกราบฝากไว้ นอกจากนโยบายเป็นสุดยอดดวงใจ
 ของการแก้ปัญหาเรื่องนี้แล้ว เราต้องถามรัฐบาล ผมในฐานะเป็นรัฐมนตรีช่วยฯ
 ก็ถือว่าเป็นรัฐบาล รัฐบาลมีความพร้อมจริง ๆ แคะไหนในเรื่องนี้ เพราะเรื่องนี้
 เกี่ยวพันต่อไปข้อที่ ๒ เกี่ยวพันเรื่องการเงิน การลงทุน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 จากจังหวัดภูเก็ตก็ได้เรียนแล้วว่าต้องลงทุนใน ๑๐ ปี ถึง ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท
 มีความพร้อมแค่ไหนรัฐบาล

ปัญหาที่ ๓ แผนงานตรงนี้ผมยังไม่แน่ใจว่ามีการศึกษาและมีการวางแผนงาน
 ไว้ครอบคลุมละเอียดถี่ถ้วน สำคัญที่สุดตรงแผนงานนี้ความเป็นไปได้ของแผนงาน
 ในการลงทุนหรือในการที่จะฟื้นฟูกิจการพาณิชยนาวิ

ปัญหาสุดท้ายบุคลากร ถ้า ๕ ปัญหานี้แก้ไขได้ ปัญหาอื่น ๆ ผมคิดว่า
 เป็นปัญหาปลีกย่อยสิทธิเงื่อนไขพิเศษ ไม่ว่าที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลังได้กราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ไปบ้างแล้ว อย่างเช่น
 มาตราการภาษีอากร หรือมาตรการที่กจุงใจต่าง ๆ อันนั้นเป็นปลีกย่อย ผมคิดว่า
 สำคัญอยู่ ๕ ข้อนี้ที่ผมเล็งเห็นที่จะแก้ไขปัญหากิจการพาณิชยนาวิของเราโดยสิ้นเชิง
 ผมเองต้องขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกโดยเฉพาะคุณอัญชลีได้แนะนำหรือว่าได้เล็งเห็น
 ความสำคัญของกองเรือพาณิชย์ของไทยเราว่าเราไม่มีอำนาจต่อรองหรือว่า
 กำหนดสายการเดินเรือ ตรงนี้ผมก็คงจะไม่ให้รายละเอียด แต่ว่าผม

๓๖๑

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

อาวีรัตน์ ๑๗๗/๒

ขอทราบเรียนว่าการตั้งกองเรื่อนั้นเรากำลังดำเนินการอยู่อย่างขะมัดมัด เมื่อวานนี้ก็ได้มีการประชุมในการจัดตั้งสายการเดินเรื่อนแห่งชาติที่ท่านถัญชี่ได้อภิปรายถึงสายการเดินเรื่อนแห่งชาติ จะตัดสินใจในการก่อตั้งในรูปแบบใดก็คงจะได้มีการปรึกษาหารือ หรือมีการตัดสินใจอีกครึ่งหนึ่ง -----

- ๑๗๘/๑

เวลานี้กำลังมา ๓ รูปแบบ นี่คือการราชการเข้ามาแต่ผมยังไม่ได้เข้ากระทรวง
ขอทราบ เรือนำก็ยังไม่ได้ไปเซ็นรับมอบงาน ก็ขอศึกษา ขอดูว่าที่ดำเนินการ
มานั้นเป็นอย่างไร ในอันนี้นี่ผมก็คงจะต้องขอรวบรวมบุคคลที่มีความรู้มาเป็น
คณะทำงานนอกจากข้าราชการประจำแล้วได้ช่วยมาตัดสินใจในปัญหาเหล่านี้ต่อไป
แต่ให้เกิดความมั่นใจว่าจะดำเนินการให้ดีที่สุดในการแก้ปัญหาเป็นประโยชน์
สูงสุดต่อชาติบ้านเมืองต่อไป

ต่อมาท่านสมาชิกได้ถามถึงโครงการทำเรือ ตรงนี้ขอเรียนตอบว่า
โครงการทำเรือน้ำลึกเป็นโครงการที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการ
พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเรา โครงการเขาเทิร์น ซีบอร์ด (Southern
seaboard) เรากำลังจะดำเนินการโดยเฉพาะในสี่ปีข้างหน้าวันที่ ๒๑ - ๒๒
คณะของท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ผมและคณะของปลัดกระทรวงเจ้าหน้าที่จะไป
ตรวจเยี่ยมโครงการเขาเทิร์น ซีบอร์ด โครงการทำเรือขนอม ถนนสาย
หนอม - กระบี่ และเราคงจะต้องเร่งตัดสินใจว่าโครงการเขาเทิร์น ซีบอร์ด
ในการก่อสร้างทำเรือน้ำลึกฝั่งทะเลอันดามันนั้น จุดไหนจะเป็นจุดที่เหมาะสม
ต่อการใช้เราจะก่อสร้างให้ได้ประโยชน์สูงสุด ปัญหาสิ่งแวดล้อมก็ต้องคำนึงถึง
แต่ตรงไหนถ้าได้ประโยชน์สูงสุดขอทราบ เรือนำท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิก
และพี่น้องชาวใต้ว่า กระทบมาดูแลงานตรงนี้จะเร่งรัดจะให้คำตอบต่อเพื่อน
สมาชิกโดยเร็วที่สุด กราบเรียนได้ว่า ไม่เกินภายใน ๓ เดือน ต้องประกาศ
ได้ว่าเราจะก่อสร้างที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงาหรือจุดไหนที่จะเป็นประโยชน์สูงสุด
คำแนะนำหรือคำอภิปราย ข้อเสนอนะของท่านสมาชิกจะเป็นส่วนสำคัญที่จะนำมา
ตัดสินใจ ไม่ใช่คณะทำงานของกระทรวงอย่างเดียวที่เราจะมาตัดสินใจ ตรงนี้
ผมคิดว่าคณะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคงจะมีความลึกซึ้งเพราะ เป็น เจ้าของพื้นที่
มีเหตุผล มีความเหมาะสมในการที่จะพัฒนาทำเรือน้ำลึก สิ่งแวดล้อมเราจำเป็น
ต้องอนุรักษ์ แต่บางครั้งถ้าเราสูญเสียสิ่งแวดล้อมบางประการ แต่เราได้ประโยชน์
จากการพัฒนาประเทศอาจจะต้องชั่งน้ำหนักและช่วยกันตัดสินใจก็ขอทราบ เรือนำ
นอกจากนี้ท่านยังถามว่า แผนการในการที่จะร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน
ในการให้บริการทำเรือตามนโยบายที่แถลงไว้ ก็ขอทราบ เรือนำว่า การร่วมกับ
ประเทศเพื่อนบ้านในการร่วมลงทุนในการให้บริการทำเรือน้ำลึก หรือในการ
ร่วมก่อสร้างลงทุนในด้านการพัฒนาทำเรือน้ำลึกกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น
ทางกระทรวงคมนาคม เรามีแผนการในอนาคตที่จะร่วมมือกับประเทศกัมพูชา
กับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่จะพัฒนาทำเรือแหลมฉบัง

๓๖๓

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ทกัยกาฤจน์ ๑๗๘/๒

ให้เป็นศูนย์กลาง โดยให้ท่าเรือแหลมฉบังเป็นท่าเรือที่ให้บริการกับพื้นที่ลง
ประเทศเพื่อนบ้านในโอกาสต่อไป และท่าเรือแหลมฉบังนั้นเราจะเร่งรัด
ในการพัฒนาก่อสร้างขั้นที่ ๒ ซึ่งตรงนี้รายงานมาว่าการออกแบบจะแล้วเสร็จ
ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ และสามารถลงมือก่อสร้างได้ในปีเดียวกัน ตรงนี้
ก็ขอขอบคุณนะครับ คุณอัญชลีย์ก็มีความเป็นห่วงเป็นใย นอกจากนั้นแล้วอดีต
ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านชวน หลีกภัย ก็ยังได้ให้ข้อสังเกตหรือให้ระมัดระวัง
ในเรื่องความปลอดภัยการจราจรทางน้ำ ซึ่งตรงนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญนะครับ
ผมกราบเรียนว่า ทางกระทรวงคมนาคมโดยกรมเจ้าท่าก็ได้ส่งแผนงานในการ
ปรับปรุงโป๊ะหรือที่ผูกตู้โดยสารในการขึ้น - ลงเรือเป็นมาตรฐาน มีการ
ปรับเปลี่ยนแล้วในขณะนั้น ๒๓ แห่ง และกำลังก่อสร้างอีก ๑๒ แห่ง จะแล้วเสร็จ
ในปี ๒๕๔๐ ตรงนี้ผมเองก็รับว่าจะไปตรวจเยี่ยม เพราะว่าโป๊ะแตก โป๊ะล้ม
เกิดความเสียหาย ชีวิตและทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนได้สูญเสียไปจำนวนมาก
นอกจากนี้แล้วเรือต่าง ๆ ก็ควรจะมีความปลอดภัย มีเสื้อชูชีพ มีเครื่องที่
ช่วยชีวิตต่าง ๆ -----

ก็ขอกราบเรียนว่าโดยเฉพาะต่อพี่น้องชาวกรุงเทพมหานคร ผมจะร่วมมือกับท่านผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในขณะนี้ได้พูดคุยกัน จะไปตรวจเยี่ยมเรือบริการที่คลองแสนแสบ เพราะว่าพี่น้องเรือจ้าง เรือยนต์ มีทัศนคติเห็นในสิ่งที่จะทำให้เกิดการพัฒนามาให้มีความปลอดภัย นอกจากนั้นแล้วในด้านภัย ในด้านอาชญากรรม วันนั้นผมก็ได้ประสานกับท่านอธิบดีกรมตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปราบปรามอาชญากรรมทางน้ำ เพราะว่าต่างชาติต่างประเทศ และผู้ส่งสินค้าได้วิ่งเรียนในกรณีที่มีการโจรกรรม ทำให้เกิดความสูญเสียมาตรฐานของสินค้าที่ส่งไปยังต่างประเทศ น้ำหนักลดลงไปอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เกิดความเสียหายต่อภาพพจน์ ต่อการส่งออกของประเทศเป็นอย่างยิ่ง สิ่งเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่เล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ผมเห็น ที่คิดว่าควรดำเนินการในขณะนี้ ก็ได้ขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิก และต้องขอลอคุณโดยเฉพาะท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ท่านชวน หลีกภัย ท่านอัญชลี แล้วก็ท่านเนวิน ชิดชอบ แห่งจังหวัดบุรีรัมย์ และอีกหลายท่าน ที่ได้อภิปราย และให้ความสนใจต่อนโยบายขนส่งทางน้ำของกระทรวงคมนาคม ผมเองนั้นถึงแม้ไม่มีความรู้ความสามารถ ผมก็คงจะต้องพยายาม เพราะว่า เป็นภาระหน้าที่ เมื่อได้รับมาแล้วก็ต้องรับ แล้วคงจะดำเนินการไป ถ้างานไม่มีผลงาน ผมก็คงต้องพิจารณาตัวเอง ก็ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : เทียบท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการคมนาคม ท่านดิเรกครับ

นายดิเรก เจริญผล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่าน และท่านรัฐมนตรีที่เคารพทุกท่าน เนื่องด้วยเวลาจำกัด แล้วก็ค่อนข้างจะช้ามากแล้ว กระผมจึงอยากจะขอใช้เวลาไม่นานนัก กราบเรียนทุกท่านใน ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ เกี่ยวกับข้อคิดเห็น และคำถามต่าง ๆ และส่วนที่ ๒ นั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องการขออนุญาตตามที่ท่านประธานกรณากล่าวแล้ว เป็นสาระสำคัญขั้วมูลเล็กน้อยเกี่ยวกับตัวกระผม เพื่อให้เกิดความกระจ่างชัด ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ทั้ง ๒ ท่านเป็นอย่างสูง เมื่อก่อนที่ท่านได้กล่าวถึงนโยบายของรัฐบาล แล้วก็ได้ฝากข้อคิดเห็นที่ทรงคุณค่าแก่กระทรวงคมนาคม โดยเฉพาะตัวกระผม ซึ่งจะตั้งเป็นผู้ช่วยท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ดำเนินงานสี่สวาทโรดคมนาคมของเราต่อไป ผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนว่า นโยบาย ๔ ข้อที่เขียนไว้ให้นี้คุณ

๓๖๕

ร ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

จกณนอม ๑๗๙/๒

แต่อาจจะเป็นเพราะเทคโนโลยีของโทรคมนาคม ผู้เขียนจึงใช้วิธียื่นข้อโดยเข้ารหัส
ในทางปฏิบัติแล้วผมจะต้องเป็นผู้ถอดรหัส ๕ ข้อนั้นออก แล้วท่านจะเห็นว่า
จะมีเรื่องจะต้องทำอีกมากมาย อันที่จริงกิจการสื่อสารโทรคมนาคมของไทยนั้น
ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕
เมื่อ ๒๔๒๔ อยู่กับกระทรวงกลาโหม แล้วก็มาอยู่กับกรมไปรษณีย์โทรเลข
แล้วก็กลายเป็นรัฐวิสาหกิจองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย แล้วรัฐวิสาหกิจ
คือ การสื่อสารแห่งประเทศไทย และเมื่อประมาณ ๕ - ๖ ปีที่แล้ว
ภาคเอกชนไทยจึงมีโอกาสได้ร่วมการงานกับรัฐวิสาหกิจทั้ง ๓ กระผมใช้คำว่า
ร่วมการงาน เนื่องจากตามกฎหมายพระราชบัญญัติโทรเลขโทรศัพท์ ๒๕๓๗ นั้น
รัฐวิสาหกิจทั้ง ๓ แห่งไม่มีอำนาจให้สัมปทานแก่ผู้ใด-----

- ๑๘๐/๑

แต่ว่าเป็นความเข้าใจในภาษาที่เราพูดกันว่าเป็นสมณะ ในประเด็นของทำนองดีตติ นายกรัฐมนตรี ชวน ท่านได้กรุณาให้ข้อคิดถึง เรื่องแผนแม่บท ให้ความเห็นที่จะช่วยกันเร่งรัดและอื่น ๆ ตรงนี้กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ เนื่องจากเราทราบกันแล้วว่าวิจการสื่อสารโทรคมนาคมนั้นได้ถูกกำหนดให้เป็นธุรกิจบริการ ซึ่งถือว่าเป็นแขนงสำคัญยิ่งแขนงหนึ่งใน ๕ หมวดขององค์การการค้าโลก สืบต่อจากครั้งที่เรียกว่า แกดต์ แล้วมีข้อมติกระผมในเวลาดังกล่าวนั้นได้มีโอกาสร่วมกับข้าราชการของกรมประชาสัมพันธ์ เลข พนักงานของการสื่อสารแห่งประเทศไทย และข้าราชการอีกหลายกรม กอง ในการกำกับการทำงานของทรวงพาณิชย์ ไปเจรจาครั้งนั้นด้วย จึงได้เห็นความสำคัญว่าสื่อสารโทรคมนาคมนั้นเป็นเรื่องที่เราจะต้องเริ่มต้นเตรียมการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว แผนแม่บท ๒ ฉบับ ซึ่งได้เกิดขึ้นฉบับที่ ๑ เมื่อในสมัยที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย เป็นผู้นำ และได้รับการอนุมัติคณะรัฐมนตรีนั้นไปแล้ว และอีกฉบับหนึ่งซึ่งเป็นร่างปรับปรุงในคณะรัฐบาลที่ผ่านไปแล้วและยังค้างอยู่นั้น กระผมมีข้อมติได้รับความกรุณาให้เข้าร่วมในการร่างแผนฯ ฉบับที่ ๑ และปรับปรุงแผนฯ ฉบับที่ ๒ ด้วย ขอกราบเรียนว่า เราจะเร่งรัดนำแผนแม่บทที่จะปรับปรุงให้เป็นแผนที่สมบูรณ์ที่สุดออกมาภายในประมาณต้นปี ๒๕๔๐ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีชุดนี้ โดยหวังว่าท่านจะพิจารณาอย่างกว้างขวางและให้ความเห็นชอบแก่กระทรวงคมนาคม ประเด็นที่จะรวมลงในแผนที่ปรับปรุงนั้นขอกราบเรียนว่า ทุกเรื่องที่เป็นสิ่งดี เป็นประโยชน์กับประชาชนและประเทศชาติ ทั้งในแผนฯ ๑ และแผนร่างแก้ไข จะถูกนำมาบรรจุไว้ในแผนที่จะถือเป็นแผนสุดท้าย แล้วก็จะมีเพิ่มเติมอีกหลายสิ่งหลายอย่าง ซึ่งท่านรัฐมนตรีที่ดี ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ และหลาย ๆ ท่านที่จะเมตตากระทรวงคมนาคมจะให้ข้อคิดเห็นมา รวมทั้งข้อคิดเห็นของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกคน จะเอามากลั่นกรองและบรรจุเข้าไว้ในแผนฯ ฉบับใหม่นั้นสามารถรับแก้สภาวการณ์และการพัฒนาสื่อสารโทรคมนาคมที่เกิดขึ้นอย่างทันเหตุการณ์ กระผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนว่า เนื้อหานั้นจะไม่ใช้เวลา ๓ ที่นี้ จะมีประเด็นสำคัญทางประการซึ่งจะทำให้แผนแม่บทฉบับใหม่สามารถเป็นประโยชน์ได้ ทั้งระยะสั้นและระยะยาวพอสมควร ได้รับความต้องการของประชาชน จะช่วยในการพัฒนาทางด้านทรัพยากรบุคคล สังคม เศรษฐกิจ การค้าระหว่างประเทศในระบบโลกาภิวัตน์รวมทั้งเทคโนโลยี และถ้าเป็นได้อุตสาหกรรมโทรคมนาคมและการค้นคว้าวิจัยดูจะกว้างขวาง แต่ต้องกราบเรียนขออีกว่า โทรคมนาคมสมัยใหม่นั้นมิได้เป็นเฉพาะโทรคมนาคมอย่างเดียว แต่ได้รวมระบบ

๓๖๗

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

วิพร ๑๘๐/๒

เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ทั่วไปด้วยกันโดยแยกไม่ออกอีกต่อไป แผนแม่บทฉบับดังกล่าวจะใช้เป็นกฎเกณฑ์สำคัญในการจัดระเบียบของระบบโทรคมนาคมไทย ซึ่งขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่ามีความจำเป็นต้องทำให้เสร็จสมบูรณ์โดยเร็วก่อนที่จะอายุการประวิงเวลาในการเปิดเสรีโทรคมนาคมโลกซึ่งประเทศหลายประเทศได้ใช้กลยุทธ์กำหนดไว้กับองค์การค้าโลก โดยถือเป็นตารางพันธะผูกพันซึ่งจะให้เวลาประเทศกำลังพัฒนามีเวลาอีกระยะหนึ่งที่จะปรับตัวได้ ตรงนี้กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า เป็นโอกาสที่เราจะต้องใช้ให้เห็นประโยชน์เต็มที่ เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วก็หวังว่าสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นโครงการขยายเลขหมายโทรศัพท์ต่อไปในอนาคตก็ดี การเปิดเสรีต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ในนโยบายดังกล่าวนั้นก็จะมีการกล่าวถึง และมีการกำหนดแนวทางที่แน่ชัดเพื่อให้เป็นที่เข้าใจว่าเราจะทำอะไรต่อไป หลักที่สำคัญในแผนแม่บทก็ดูจะอยู่ในแง่ที่ว่า การเปิดเสรีนั้นจะต้องมีกติกาที่แน่ชัด จะต้องมีกฎหมายที่เหมาะสมเป็นที่เข้าใจปฏิบัติได้ และจะต้องมีผู้กำกับที่เป็นกลาง มีอำนาจในการดำเนินการอย่างสมบูรณ์ และเปิดโอกาสให้กับผู้ประกอบการทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกัน บัญกันที่จะไม่ให้เกิดการผูกขาดโดยไม่เป็นธรรม ถ้าหากเกิดขึ้นก็น่าจะมีกลไกที่รัฐสามารถเข้าไปแก้ไขสถานการณ์นั้น ทั้งนี้เพื่อให้มีการป้องกันและคุ้มครองผู้บริโภคทุกคนให้ได้รับบริการที่ดีมีคุณภาพและราคาที่เป็นธรรม ดังเช่นสากลปฏิบัติ -----

ในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง ด้วยความกรุณาของท่านอดีต ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
บรรหาร ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการลดค่าเช่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่
ที่เป็นเรื่องค้างค้ำกันมาอยู่ที่ตาม โครงการใหม่ ๆ พี.ที.ที. (PTT) ๒๕๐๐
และอื่น ๆ นั้น กระผมขอทวงจะขอทราบไว้ก่อนว่า กระทรวงคมนาคมโดยความ
ร่วมมือของทุกท่าน เราจะตรวจสอบและดำเนินการ เรื่องเหล่านี้ด้วยความซื่อตรง
โปร่งใสและเหมาะสมที่สุด มีประเด็นเฉพาะที่กระผมอยากจะขออนุญาตทราบไว้
เล็กน้อยเมื่อคำนี้ ซึ่งสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กล่าวถามไว้ และขออนุญาตเสริม
จากที่ท่านรัฐมนตรีท่านได้กล่าวมาแล้วทั้งหมดแล้วก็คือว่า

ประการที่ ๑ เรื่องเกี่ยวกับบริษัท เอ.ไอ.เอส. ได้ทำเรื่อง
ผ่านองค์การโทรศัพท์ขอใช้ความถี่ ๑๙๐๐ เมกะเฮิรตซ์ ผมได้ทราบเพิ่มเติมว่า
บริษัทขุดลมได้ทำเรื่องลักษณะเดียวกันผ่านการสื่อสารแห่งประเทศไทยเพื่อขอใช้
ความถี่เดียวกัน ความถี่ทั้งสองนี้ได้ผ่านจากรัฐวิสาหกิจทั้งสองไปยังกรมโทรคมนาคม
โทรเลขผู้ที่จะมีอำนาจอนุมัติสุดท้ายคือ คณะกรรมการบริหารความถี่ ได้ทราบว่า
เรื่องนี้ยังมีได้มีการพิจารณาอนุมัติแต่ประการใด แต่อาจจะ เป็นไปได้ว่าได้มีข่าว
ออกมาว่าในเวลาใดเวลาหนึ่งที่ผ่านไปนั้น คณะกรรมการดังกล่าวคงจะมีการประชุม
แต่เหตุการณ์นั้นมิได้เกิดข้อโปรดสบายใจได้ว่า เรื่องนี้จะมีการพิจารณาอย่าง
เหมาะสม สำหรับความถี่ ๒๐๐๐ เมกะเฮิรตซ์ ที่ห้าง ไอ.พี.ยู. นั้น กระผม
ทราบเรียบร้อยด้วยความเคารพและขออภัยที่จะเรียนว่า บังเอิญจะเกี่ยวกับผม
ด้วยเหตุที่ว่าตุลาคม ๒๕๓๗ ถึงมิถุนายน ๒๕๓๙ ช่วงปีกาณจนานิกิแห่งองค์
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ประเทศไทยได้รับเกียรติเลือกตั้งให้ทำหน้าที่
ประธานคณะกรรมการสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศเป็นเวลา ๒๐ เดือน ก็
ว่าเป็นนิมิตมงคลของประเทศไทย หลังจากที่เราเป็นสมาชิกสหภาพโทรคมนาคม
หรือ ไอ.ซี.ซี. มา ๑๑๐ ปี บังเอิญที่ปฏิบัติหน้าที่นั้นคือตัวกระผมเอง ตรงนี้ผม
อยากทราบเรียนว่าความถี่ ๒๐๐๐ เมกะเฮิรตซ์ เป็นความถี่ใหม่ซึ่งสหภาพ
โทรคมนาคมกำลังพิจารณา เพื่อจะกำหนดมาตรฐานเอาไว้ใช้เพื่อกิจการโทรศัพท์
เคลื่อนที่ภาคพื้นดินแต่อาศัยดาวเทียมเป็นหลัก ไม่มีปัญหาระหว่างความถี่ต่าง ๆ
ไม่ว่าจะเป็น ๕๗๐ ๘๐๐ ๙๐๐ ๑๕๐๐ ๑๘๐๐ ๑๙๐๐ หรือ ๓๐๐๐ ที่จะใช้
ในระบบต่าง ๆ แล้วแต่เทคโนโลยีที่จะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องของอนาคต

ที่จังหวัดราชบุรีองค์การโทรศัพท์ได้ดำเนินการติดตั้งสิ่งที่เรียกว่าทางไกล
 สาธารณชนบทในตำบลและหมู่บ้านทั้งหมดในโครงการนั้นมีอยู่ ๑๘ แห่ง ดำเนินการ
 ไปเรียบร้อยแล้ว ๑๐ สถานี และอีก ๘ สถานีจะดำเนินการให้สิ้นสุดภายในธันวาคม
 ๒๕๓๙ กราบเรียนด้วยความเคารพว่า นั้นเป็นแผนที่คาดคะเนและสำรวจไว้เดิม
 มาบัดนี้ไม่พอแน่นอน เพราะความต้องการนั้นเติบโตอยู่ตลอดเวลา ก็เป็นหน้าที่
 ของกระทรวงและของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการพัฒนาเรื่องนี้อย่าง
 ต่อเนื่อง ขออนุญาติกราบเรียนอีกนิดนะครับว่า ในการขยายบริการโทรคมนาคม
 นั้น ผมอยากจะขอกราบเรียนว่า เทคนิคใหม่เหมือนกับการสร้างทางหรือสร้างเขื่อน
 การขยายบริการโทรคมนาคมที่ถูกตัดจะต้องทำต่อเนื่องโดยไม่หยุดยั้ง เพียงแต่ว่า
 ใช้ความต้องการ ซึ่งเกิดจากการคาดคะเนและการสำรวจมาเป็นเครื่องวัดว่า
 ควรจะมีมากน้อยเพียงใดอย่างไร-----

ได้มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่งได้กล่าวแนะไว้ว่า มิควรที่จะขยายโทรคมนาคม
 ด้วยการกำหนดจำนวนเลขหมายเท่าไรในเวลาเท่าไรที่ อย่างนั้นถูกต้อง
 จริง ๆ แล้วในแผนแม่บทฉบับที่ ๑ ซึ่งท่านดยกเตอร์วิจิต สุรพงษ์ชัย ขณะที่เป็น
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กราบขออภัยที่กราบเรียนถึงท่าน ได้วาง
 หลักการเปิดเสรีไว้ค่อนข้างจะดี ฉบับนั้นไม่พูดเลยว่าเมื่อเปิดเสรีแล้วควรจะมี
 การขยายเลขหมายเท่าไร ท่านถือว่าเมื่อเปิดเสรีแล้วได้รับใบอนุญาตแล้ว
 ผู้ประกอบการมีหน้าที่ที่จะสำรวจศักยภาพของตัวเองและตลาดที่ตัวเองจะให้ แล้วดำเนินการ
 ทายงานตามที่เหมาะสมนั้นเป็นสากลปฏิบัติ ทั้งหมดนี้กระผมขอทักจะขอกราบเรียน
 ด้วยความเคารพว่าได้รับความกรุณาด้วยสิ่งเหล่านั้น แล้วนำกราบเรียนดังกล่าว
 ด้วยเวลาที่ค่อนข้างจะตึกมากแล้ว กระผมขออนุญาตอีกเล็กน้อย ท่านประธานที่เคารพ
 เพราะเป็นประเด็นสำคัญที่มีผู้สงสัยถึงความเป็นมาของกระผม ด้วยความกรุณา
 ของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการฯ อนุญาตให้กระผมรายงาน กระผมได้ทำงานเป็น
 พนักงานขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแห่งเดียวมาโดยตลอด ตั้งแต่
 ปลายปี พ.ศ. ๒๕๐๖ จนเกษียณอายุเมื่อเดือนกันยายน ปี ๒๕๓๙ จากนั้น
 คณะกรรมการองค์การโทรศัพท์ กระทรวงคมนาคมและกระทรวงการคลังได้
 เห็นชอบร่วมกัน กันนี้เป็นเพราะระเบียบวิธีปฏิบัติครบ ร่วมกันจึงกระผมเป็น
 ที่ปรึกษาคนแรกขององค์การโทรศัพท์ ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ศกนี้ เพื่อให้ช่วยงาน
 สำคัญขององค์การโทรศัพท์ในเรื่องเกี่ยวกับการแปรสภาพนโยบายระยะยาวของ
 องค์การโทรศัพท์ และการเจรจาธุรกิจต่างประเทศ ซึ่งในกรณีนี้หมายถึงว่า
 กระทรวงคมนาคมและหน่วยราชการของกระทรวงอาจจะใช้กระผมได้ รวมถึง
 การถ่ายทอดวิชาความรู้บางประการเกี่ยวกับองค์การโทรศัพท์ให้พนักงานได้ทราบ
 แต่เมื่อกระผมได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ดำรงตำแหน่ง
 อันมีเกียรติซึ่งพร้อมกันทุกท่านในคณะรัฐมนตรีชุดนี้ จึงได้ลาออกจากตำแหน่ง
 ที่ปรึกษาขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย กระผมไม่เคยเป็นลูกจ้าง นายจ้าง
 ที่ปรึกษา นายทุน ลูกทุน ตัวแทน หรือร่างทรงของธุรกิจเอกชนใด ๆ เลยแม้แต่
 รายเดียว ถึงแม้ว่าใน ๓๐ กว่าปี ที่กระผมอยู่ขององค์การโทรศัพท์นั้นได้มีโอกาส
 รู้จักกับผู้บริหารระดับสูงของธุรกิจโทรคมนาคมไทยแทบทุกราย ทั้งนี้รวมทั้ง
 ต่างประเทศด้วย กระผมต้องขอประทานอภัยอย่างสูงที่เอาเรื่องส่วนตัวมากราบเรียน
 รบกวนเวลาของท่าน เพราะกระผมเองนั้นตามปกติจะไม่กล่าวถึงเรื่องของตัว
 ถือว่าเป็นมรยภาคที่ไม่ถูกต้องนัก หลายท่านในที่นี้เคยรู้จักกระผม ความจริง
 หมายถึงว่าถ้าทุกท่านอยู่ครบพร้อมกันในที่นี้ แล้วก็มีหลายท่านได้เป็นผู้บังคับบัญชา

๓๗๑

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

เสาวลักษณ์ ๑๘๒/๒

ของกระผมในลักษณะใดลักษณะหนึ่งด้วยซ้ำ เมื่อครั้งที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมคนปัจจุบันท่านสุวัจน์ ขอบประทานโทษครับ ดำรงตำแหน่ง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ท่านมีบทบาทหน้าที่พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ กระผมได้เป็นกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติอยู่ต่อเนื่อง จึงรู้จักคุ้นเคยกับท่าน ถ้าจะถามว่าใครเป็นผู้ชักนำกระผมเข้ามา ต้องขอประทานโทษ คือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เหตุผลประการใดที่ท่านเป็นผู้รู้ ให้กระผมมารับใช้ราชการในสิ่งที่กระผมพอรู้ พอกระทำได้ไม่มากเกินไป งานนั้นมีเกียรติ และกระผมอยากให้ทุกท่านถึงแม้จะไม่ได้คลุกคลีในที่ ในสื่อมวลชนที่เขาพูดถึงกระผม ให้สบายใจ และหายกังวลใจได้ว่าการปฏิบัติหน้าที่ของกระผม กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า สิ่งซึ่งกระผมให้ เป็นสติเตือนตัวเอง และกำกับการปฏิบัติหน้าที่ของกระผมนั้นคือ พระบรมราชาธิวาท ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงมีพระกรุณาธิคุณอันล้นพ้นแก่ชาวไทย ได้พระราชทานให้แก่เราทุกคนอยู่ตลอดเวลา นอกจากนั้นคือคำสั่งที่ถูกต้องของผู้บังคับบัญชา กฎหมายและระเบียบ สิ่งเหล่านี้กระผมถือเป็นแนวทางที่จะต้องทำงานต่อไป กระผมขอประทานอนุญาตโปรดให้ความเข้าใจให้กำลังใจและความหวังดีแก่กระผมด้วย เพราะงานที่จะเกี่ยวข้องนั้นยากมากกว่าทุกครั้งทีกระผมได้เคยปฏิบัติมา แต่มันเป็นความสำคัญที่อาจจะเกิดประโยชน์แก่ชาติไทยและคนไทยได้เต็มที่ กระผมจะปฏิบัติหน้าที่ตามแนวทางดังกล่าว เพื่อจะได้มีส่วนเล็กน้อยช่วยเสริมสร้างความเจริญมั่นคงของชาติ ดังเช่นบรรพบุรุษของเราได้สร้างสมมาโดยตลอด-----

๓๖๒

ร ๒/๒๕๓๔ (ส. ๑)

รพีพร ๑๘๓/๑

การทำงานของกระทรวงคมนาคมในส่วนของเราทุกคนนั้น เป็นที่แน่ชัดว่า จะต้องประสานกับกระทรวงอื่น ๆ ของรัฐบาลทุกภาค เพราะกิจการกระทรวงคมนาคมทั้งหมดอยู่ในการค้าโลกเต็มทุกเรื่อง กราบขอขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่ง จากท่านอดีต ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีทั้งสอง ท่านผู้ใหญ่ทุกท่าน สมาชิก ผู้ทรงเกียรติ กระทบช่อม้อมรับคำสั่งแจ้ง คำแนะนำ คำถามเหล่านั้นไว้เพื่อ ให้ประโยชน์ในการทำงานของกรมต่อไป ขอกราบเรียนว่า ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมคนปัจจุบันและเราทั้ง ๕ ที่ช่วยท่านทำงานเป็นทีม เดียวกันโดยสิ้นเชิง กรมจะขอรับใช้ประชาชน รับใช้ชาติอย่างดีที่สุดเท่าที่มีความสามารถและความจริงใจอย่างมากนั้นที่กระทรวงทำได้ ขอกราบทูลพระคุณทุกท่านเป็นกองสูงในความเมตตาที่ให้เวลาแก่กระผม และหวังว่าหลังจาก วันนี้กระผมคงจะไม่ใช้เป็นคนหน้าใหม่ หรือแปลกหน้าอีกต่อไป อนุญาตให้ กรมพ้นจากสภาพนั้นด้วย ชอน้อมขอบพระคุณทุกท่านด้วยความกรุณาอย่างยิ่ง ขอบพระคุณครับผม

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านสัมพันธ์ ทองสมัคร ครับ

นายสัมพันธ์ ทองสมัคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม สัมพันธ์ ทองสมัคร จากนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ใคร่ขอเรียนเพื่อที่จะได้ชี้แจงถามนโยบายของรัฐบาล แต่บังเอิญผมได้รับมอบหมายจากพรรคให้ชี้แจงถามเกี่ยวกับกระทรวงศึกษาธิการ ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงไปหลายประเด็นแล้ว ผมก็ คงจะได้เรียนถามในบางประเด็นที่ยังสงสัยอยู่ อย่างไรก็ตามก่อนที่จะเรียน ชี้แจงถามท่านรัฐมนตรีนั้น ใคร่จะขอเรียนถึงตัวเลขที่ท่านรัฐมนตรีได้นำมากล่าว ผมกลัวว่าจะคลาดเคลื่อน ตัวเลขที่ท่านยกมากล่าวนั้น เป็นตัวเลขที่ท่านเรียน ต่อที่ประชุมว่า เป็นตัวเลขจากสถิติของสภาพัฒนาฯ สถิติของสภาพัฒนาฯ เข้าใจว่า คงจะเป็นชุดเดียวกันที่อยู่ในมือผม เพราะผมขอมาจากกระทรวงศึกษาธิการ เช่นกัน ผมขอเรียนว่าตัวเลขนี้เป็นตัวเลขที่เราทั้งไม่คิดถึงการจัดการศึกษา ของเทศบาล ทดง กทม. หรือขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ยังไม่ได้รวม เข้าไป เมื่อไม่ได้รวมเข้าไปจะมีตัวเลขเด็กตกหล่นอยู่ประมาณร่วม ๔ ล้านคน ตามที่ว่า แต่ที่ท่านประชุมในการจัดดำเนินการ เพื่อเตรียมการจัดตั้งงบประมาณ ในปี ๒๕๕๒ ที่กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม เป็นตัวเลข ที่ท่านถอดออกมา ผมเข้าใจตัวเลขที่ท่านถอดนั้นต้องถอดมาจากตัวเลขที่ ผมเรียกเมื่อีกว่าเป็นของสภาพัฒนาฯ ผมขอเรียนว่าจากการที่ท่านประชุมนั้น

ท่านบอกว่ามีนโยบาย ๓ ประการที่จะให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติในการจัดตั้ง
งบประมาณที่ ๒๕๔๑ คือ การศึกษาไทยเป็นเลิศใน ๓๕๕๐ กับให้การศึกษา
๑๒ ปีฟรี ทุกระดับตั้งแต่อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษา
ตอนปลาย ปวช. สำหรับประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ บาทต่อปีต่อคน
จัดการศึกษาฟรี ๑๒ ปี แต่ ๑๒ ปี สมบูรณ์แล้ว ประถม ๖ ปี มัธยมศึกษาต้น
๓ ปี มัธยมศึกษาปลาย ๓ ปี และอนุบาลอีกประมาณอย่างน้อย ๒ ปี ก็เท่ากับ
๑๕ ปี ฉะนั้นประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ค่อนข้างจะสับสนเกี่ยวกับ เรื่องการจัด
การศึกษาหรือของผู้ยากจนตามนโยบายใหม่ อันนั้นไม่ใช่ประเด็นที่สำคัญ
ประเด็นที่สำคัญอยู่ที่ว่า ก่อนที่ท่านจะมาประชุมวันนี้ท่านก็ได้หาเสียงและให้
สัญญาประชาคมถึงการจัดการศึกษา ๑๒ ปี เป็นภาคบังคับ แม้กระทั่งการ
หาเสียงครั้งสุดท้าย หรือว่าการไปพูดจาที่ไหนก็แล้วแต่ การสิ้นอัน ๑๒ ปีเป็น
ภาคบังคับนั้น ทำให้ข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการ เขาเตรียมการ ไม่ว่าจะ
กรมอาชีวศึกษา กิตี สฟ. กิตี กรมสามัญ กิตี ต่างก็เตรียมที่จะรับภาคบังคับ
๑๒ ปี ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีท่านชวน หลีกภัย หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์
ท่านได้พยายามตอกย้ำให้เห็นว่า การจัดการศึกษา ๑๒ ปี คงจะมีปัญหา เพราะ
ประเทศเราอยู่ในฐานะที่ยังไม่พอที่จะจัดการศึกษาฟรีถึง ๑๒ ปี แต่ก็ไม่ฟัง
ก็พยายามคัดค้านทำ จนกระทั่งว่าในที่สุดวันนี้ก็ยังมีมา เรียงต่อที่ประชุมว่า ก็ขอ
ดูก่อน แต่ที่ ๒ ปี การศึกษาภาคบังคับ ท่านบอกยืนยัน แล้วอาจจะทำ ๙ ปี
และจะทำ ๑๒ ปี อันนี้คือจุดประเด็นแรกที่ขอเรียนว่า ความสับสนเกิดขึ้นกับ
ข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการ เขาเตรียมการกันไม่ทัน เพราะว่า
ท่านเปลี่ยนนโยบายในเรื่องนโยบาย -----

การปฏิรูปที่ท่านดำเนินการไปใช้ในคราวที่แล้วว่า ๕ ปฏิรูป เป็นเรื่องที่ไม่เคย
 แลกงดตลสภา สภาก็ไม่ทราบ ถ้าท่านแลกเปลี่ยนให้ทราบ เราจะได้ช่วยกันที่จะเสนอ
 แนวทางว่าถ้าปฏิรูปใน ๕ ประการนั้นควรจะทำอะไรบ้าง แต่เนื่องจากที่ท่าน
 ไม่ได้อยู่ในนโยบายของรัฐบาล แต่ท่านนำไปดำเนินการ เมื่อไม่ได้ยูนโยบาย
 ท่านไปดำเนินการ เราก็ไม่สามารถจะติดตามผลได้ เพราะฉะนั้นนโยบายที่ท่าน
 แลกงนั้นกับสิ่งที่ท่านปฏิบัติในกระทรวงศึกษาธิการในช่วง ๑ ปีเศษของรัฐบาล
 ท่านนายกฯ บรรหาร นั้นไม่ตรงกันเลย ความสับสนที่เกิดขึ้นและผมเข้าใจว่า
 ถ้าเราติดตามกระทรวงศึกษาธิการในปีที่จะถึงนี้ก็จะคงจะเปลี่ยนแปลง
 เปลี่ยนแปลงลึกในภาคปฏิบัติที่ลงไปสู่อันนี้คือประเด็นคือปัญหาที่ข้าราชการ
 เขาอึดอืดไม่ทราบจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นสิ่งนี้ก็ เรียงไว้ก่อนว่าเป็นสิ่งที่
 ที่ท่านรัฐมนตรีต้องนำไปพิจารณาว่าน่าจะดำเนินการอย่างไร เพื่อความเป็นปึกแผ่น
 ในการปฏิบัติในการที่สนองนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของชาติ
 นโยบายที่รัฐบาลแถลงต่อรัฐสภานั้น เราจะเห็นว่าเป็นนโยบายที่ค่อนข้างจะชัดเจน
 แนวทางที่ชัดเจน ขาดปรัชญาทางการศึกษา คนที่เขาอ่านเขาไม่สามารถจะมอง
 ได้ว่าการศึกษาของชาติของเราจะไปทางทิศทางใด ไม่สามารถจะกำหนด
 ได้ว่าเราจะให้ลูกของเราให้บุตรหลานของเราอนาคตของไทยเราควรจะเป็น
 คอย่างไร เพราะไม่มีปรัชญา มันน่าจะไม่มีปรัชญา รัฐบาลแต่ละรัฐบาลควรมีปรัชญา
 การศึกษาว่าการศึกษาคควรจัดอย่างไร เช่นของประชาธิปไตยการศึกษาตลอดชีวิต
 ชัดเจนเลยว่าการศึกษาเราต้องตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายเป็นการศึกษาตลอดชีวิต
 เราจัดในระบบต่าง ๆ อันนี้คือสิ่งที่กระทรวงศึกษาธิการในรัฐบาลของท่าน
 พลเอก ชวลิต ก็ต้องนำมาไปทบทวนว่าปรัชญาของท่านจัดการศึกษาควรทำอย่างไร
 นโยบายข้อแรกคือ ๕.๑ ที่จะส่งเสริมการศึกษา ๑๒ ปี ท่านก็
 เรียงแล้วตลสภา แต่ถัดไปท่านบอกว่าจะจัดการศึกษาเป็นการพิเศษเท่าที่
 จำเป็นตามความจำเป็นแก่ผู้ที่บกพร่องทางร่างกายและปัญญา นั่นคือเด็กที่พิการ
 อาจจะพิการหรือพิการซ้ำซ้อนอะไรก็แล้วแต่ แต่ท่านต้องดูแล ทั้งประเด็นที่ท่าน
 ยกมาเมื่อตะกี้อ่านบอกว่า ซึ่งเด็กพิการนั้นท่านต้องดูแลอย่างรอบคอบ ปี ๒๕๕๐
 งบประมาณก็เพิ่มขึ้นในส่วนนี้ ผมขอเรียนว่าในส่วนของกรมสามัญศึกษาในตอนแรก
 ในปี ๒๕๕๐ นั้น งบประมาณไม่ได้ตั้งเพิ่มเติม เพิ่งตั้งเพิ่มเติมตอนหลัง หลังจาก
 ที่สำนักงบประมาณได้รับโทรศัพท์จากท่านนายกัฐมนตรี ถ้าผมจำไม่ได้ เพราะ
 มันทีกของสำนักงบประมาณบอกว่าได้รับโทรศัพท์จากท่านนายกัฐมนตรี แล้ว
 สำนักงบประมาณก็บันทึกไปถึงกระทรวงศึกษาธิการให้จัดตั้งงบประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท

๓๖๕

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

กนกวรรณ ๑๘๘/๓

เพื่อตั้งสถานบริการแก่ผู้พิการ ๕ แห่ง แต่ทางกรมสามัญฯ ได้ดำเนินการทำ
รูปแบบไป ๓๐๐ ล้านบาท ก็ได้มาไม่เต็ม ๓๐๐ ล้านบาท ยอดรู้สึกว่าจะเป็น
๑๘๐ กว่าล้านบาท ตอนนี้งากำลังก่อสร้างอยู่ ที่คุณหญิงสุพัตราได้ เรียนชี้แจง
ในที่ประชุมเมื่อวานว่า ก่อสร้างผิดรูปแบบหรืออะไรทำนองนี้ ทำไม่กรมสามัญฯ
จึงไม่ตั้งงบประมาณให้ เพราะท่านรัฐมนตรีไปพูดกับผู้หลักผู้ใหญ่ในกรมสามัญฯ
ว่า เด็กพวกนี้ช่วยเหลือก็แค่นั้นแหละ ลู่อเอาเงินเอาทองไปช่วยเด็กที่เขาเก่งดีกว่า
เพราะฉะนั้นกรมจึงไม่กล้าตั้งงบประมาณแผ่นดิน เมื่อไม่กล้าตั้งงบประมาณตัวนั้น
จึงกังวลที่ พอลังคงที่ท่านนายกฯ ท่านบรรหาร ถ้าผมจำไม่ผิดโทรศัพที่ถึง
สำนักงบประมาณ ท่านบอกว่าฉันนี่ไม่จริงผมมีเอกสารที่จะให้กับสื่อมวลชน
เพื่อที่จะพิมพ์เผยแพร่ได้ว่าการดำเนินงานทำอย่างไร อันนี้คือประเด็นที่ขอเรียน
เสียก่อน เพราะฉะนั้นในประเด็นที่ว่า ศ.๑ จะดูแลผู้บกพร่องทางร่างกาย
และปัญหาตามความจำเป็น ท่านต้องดูกฎหมายเกี่ยวกับฟื้นฟูสมรรถภาพของ
คนพิการว่า เขากำหนดไว้อย่างไรให้รัฐบาลทำอย่างไรดำเนินการอย่างไรบ้าง
อันนี้ต้องไปดูเสียก่อนจึงจะมาเขียนนโยบายอย่างนี้ อันนี้เป็นประเด็นแรก

ประเด็นที่ ๒ นั้น การขยายการจัดการศึกษาอนุบาลขยายอนุบาล ๓ - ๕ ให้ทั่วถึงทั้งประเทศ เมื่อก่อนบอกว่าย่านยังสืบสนเรื่องเด็กเล็กกับเรื่องอนุบาล ท่านบอกว่าเด็กเล็กคือเด็กก่อนอนุบาล ไม่ใช่ เด็กเล็กคือ เด็กก่อนที่จะเข้าเรียน ประถม เมื่อก่อนไม่มีอนุบาลชั้นบท ท่านนายกฯ ชวน เป็นคนกำหนดตั้งอนุบาลชั้นบท ขึ้นเป็นนโยบายให้มีการจัดตั้งอนุบาลในโรงเรียน สปช. ทั่วประเทศขึ้น เด็กเล็กคือเด็กก่อนที่จะเข้าเรียนชั้นประถมในโรงเรียนที่ไม่มีอนุบาล เขาเรียกว่าเด็กเล็ก เด็กประมาณ ๕ ขวบนี้เด็กเล็ก เมื่อก่อนท่านบอกว่าเด็กเล็กคือ ๓ - ๔ ขวบ ไม่ใช่ เด็กเล็กไม่ใช่เด็กก่อนอนุบาล เด็กเล็กคือเด็กที่หลังอนุบาล ถ้าเทียบกันจริง ๆ อนุบาลนั้น ๓ ขวบ ๔ ขวบ พอ ๕ ขวบนี้ขึ้นเด็กเล็ก เพราะฉะนั้นถ้าท่านไปพูด กับนักการศึกษาทั้งหลายจะทำให้คนตกใจว่าทำไมท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา ทำไม่จึงมาพูดในเรื่องที่ตรงกันข้ามกับความเป็นจริง กับหลักวิชาการ กับศัพท์ทางการศึกษาที่ท่านกำหนดเอาไว้ มีสถิติการศึกษาฉบับย่อ ปีการศึกษา ๒๕๓๖ ท่านให้เจ้าหน้าที่ไปค้นดู มีในนี้มีอยู่เรียกหรือย เขาเรียกอายุเท่าไร เขาเรียกเลย นี้คือเรื่องที่จะต้องเรียนประชาชนคงเข้าใจเพราะท่านประธานจบทางด้านนี้มา ผมเรียนว่านี่คือประเด็นหนึ่งในเรื่องเกี่ยวกับอนุบาล ประเด็นต่อไปคือการขยาย การศึกษาระบบทั้งสายสามัญ สายอาชีวศึกษากว้างขึ้น ถึงระดับมัธยมปลาย ถึงระดับ ปวช. สิ่งนี้คือสิ่งที่เราทำอยู่ในขณะนี้ แต่ท่านไปตอกย้ำว่าต้องทำสายอาชีพด้วย สายอาชีพนี้เป็นโปรแกรมที่เราไปถือโปรแกรมสาขาขึ้นมาจากประเทศออสเตรเลีย แล้วผมเป็นคนสั่งว่าต้องปรับให้สอดคล้องกับสังคมไทยให้ได้ ไม่อย่างนั้นออกไป อย่างนั้นไม่ได้ เพื่อไปพัฒนาคนในภาคอุตสาหกรรม เพื่อไปพัฒนาเด็กที่เข้าอยู่ ในการจัดการทั้งหลาย หรือในสถานประกอบการทั้งหลาย อันนี้คือสิ่งที่เราทำ แล้วท่านก็ยกมาเขียนนี้ต้องขอขอบคุณด้วย ความจริงท่านน่าจะชี้แจงว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ เขาทำไว้ก่อน ผมทำต่อหน้าจะเป็นอย่างนั้น มันจะโต้ทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่ใช่ไปถึง ประกาศว่า ข้าราชการในกระทรวงศึกษา ตอนนั้นผมทำให้เป็นความหวังใหม่ เป็น ๓๐ เปอร์เซนต์แล้ว เหลือประชาธิปไตยอีก ๗๐ เปอร์เซนต์ เป็นผู้บริหาร ราชการแผ่นดิน พูดอย่างไรได้อย่างนั้น หรือนโยบายของท่านนายกฯ จะดำเนินการ อย่างนั้น ผมขอเรียนว่าคนในกระทรวงศึกษาธิการ หรือข้าราชการในกระทรวง ศึกษาธิการไม่ใช่คนของพรรคหนึ่งพรรคใด และโดยเฉพาะพรรคประชาธิปัตย์ ไม่ใช่คนของพรรคประชาธิปัตย์แต่เป็นคนของแผ่นดิน เป็นคนของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นข้าของแผ่นดินเป็นข้ารับใช้ต่อแผ่นดิน เพราะฉะนั้นเป็นคนของ

๓๖๗

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ภาวดี ๑๘๕/๓

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระคพระชาธิปัตย์ไม่เคยคิดจะแย่งคนของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาไว้เป็นของตนเอง

ประธานรัฐสภา : หมดเวลาพลดีศรีรับ ท่านรัฐมนตรี

นายสัมพันธ์ ทองสมัคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ยังมีอีก ยังไม่ทั้งหมดทำให้เวลาผม เมื่อกับออกประสานกันไปแล้ว ผมขอเรียน
ถึงนิดเดียว

ประธานรัฐสภา : ให้เวลาเท่ากัน ๑๐ นาที ขอให้ท่านมี

๑ นาทีครับ

นายสัมพันธ์ ทองสมัคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ผมขอเรียนว่า ในประเด็นที่สำคัญก็คือท่านกล่าวขานระดับคุณภาพมาตรฐาน
วิชาชีพครู และปลดเรื่องหนี้สินครู ๕๐๐ ล้านบาทที่ตั้งกองทุนเพื่อปลดเรื่องหนี้สินครู
ขอถามว่าขณะนั้นดำเนินการไปถึงไหนแล้ว นั้นประเด็น ประเด็นที่ ๒ ที่ท่านประกาศ
หาเสียงทั่วประเทศว่า ท่านจะจ่ายค่าล่วงเวลาสอน ๑๘ คาบขึ้นไป ชั่วโมงละ
หรือคาบละ ๓๐๐ บาท ต้องเขียนในนโยบาย นั้นอีกเรื่องหนึ่ง แต่เรื่องที่สำคัญ
เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อคราวหาเสียงคราวที่แล้ว เขตมันบุรี นักเขียนเขียนจดหมาย
มาว่า ครูของเขาอยู่ค้างเงินเขาอยู่ ๓๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๐ บาทที่ค้างนี้ครูเขา
บอกว่า เขาไปช้อหาเสียง เขาจะจ่ายให้ทีละ ๓๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐ เด็กที่
อายุ ๑๘ ปีขึ้นไป ในขณะนั้นครูคนนี้ได้ใช้เด็กนั้นได้เลื่อนระดับจากครูสอนธรรมดา
มาเป็นผู้ช่วย ตอนนี้ได้ก็เขาทวง ครูเขาก็ยังไม่ให้

ประธานรัฐสภา : ขอความกรุณาช่วยสรุปหน่อยนะครับ เกิน

๓ นาทีนะครับ

นายสัมพันธ์ ทองสมัคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
เพราะฉะนั้นผมจึงขอเรียนว่า สิ่งที่สำคัญเด็กคนนั้นจ่ายไปแล้ว ถึงอย่างไร
ท่านรัฐมนตรี จะซื้อเสียงหรือไม่ซื้อเสียง ผมไม่เกี่ยวข้อง แต่ขอความกรุณาช่วยจ่ายให้
เด็กเหล่านี้ด้วยท่านรัฐมนตรี ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อกไปท่านวิฑูรย์ นามบุตร เนื่องจากดิ
กทให้อู่ในเวลา ๑๐ นาทีนะครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิฑูรย์ นามบุตร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดอุบลราชธานี
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา นโยบายรัฐบาลที่ได้แถลงในวันนี้ถือได้ว่าเป็นภารกิจร่วมกัน

๓๓๖

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ภาวดี ๑๘๕/๓

เพราะ เป็นกระบวนการหนึ่งที่ต้องดำเนินการ กระผมจะอธิบายเพื่อเป็นการ
ทวงสัญญาแทนพี่น้องประชาชน เพราะนโยบายนั้นเปรียบเสมือนพันธสัญญา
เป็นคำมั่นสัญญาว่ารัฐบาลจะนำพาประเทศชาติไปในทิศทางใด จะสร้างสรรค
แนวทางใหม่ในการพัฒนาอย่างไรที่จะทำให้ประเทศชาติบรรลุเป้าหมายต่อการพัฒนา
และแก้ไขปัญหาต่างต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน-----

ท่านประธานที่เคารพ พี่น้องประชาชนตั้งความหวังกับรัฐบาลชุดนี้ว่าจะ เป็นความหวังใหม่ของคนไทยทั้งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องชาวอีสานทั้งหลายเท่าที่วิญญูสำหรับความหวังของเขา กระผมจะอภิปรายเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับด้านการเกษตร ผมได้พยายามศึกษาอ่านนโยบาย พยายามทำความเข้าใจ และตั้งใจฟัง ฯพลฯ นายฯ แถลงนโยบาย ๓๕ หน้า ๑๑ ด้าน ผมได้ฟังด้วยความสนใจ แต่เริ่มความรู้สึกติดลบประการแรกก็คือว่า ในนโยบาย ๑๑ ด้านของรัฐบาลนี้ไม่ได้เอานโยบายด้านการเกษตรมาเป็นหลัก ใน ๑๑ ด้าน เอานโยบายด้านการเกษตรนั้นไป เป็นหัวข้อย่อยในนโยบาย ด้านเศรษฐกิจ ผมเริ่มสงสัยว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นกับรัฐบาลนี้ ซึ่งถือว่าเป็นรัฐบาลของคนยากจนในชนบท ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของบ้านเมือง เพราะภาคเกษตรนั้นเกี่ยวข้องกับคนมากที่สุด และที่สำคัญเกี่ยวข้องกับคนที่ยากจนมากที่สุด ผมไม่กล้าจะกล่าวหาหรือกล่าวว่า รัฐบาลนี้ได้ดีแล้วล้มตน ล้มคนที่ยากจนในต่างจังหวัด

ท่านประธานที่เคารพ นโยบายด้านการเกษตร ข้อ ๓.๔ ท่านรัฐมนตรีมีโอกาสชี้แจง ไปลงต้นเกี่ยวกับเรื่องแนวทางเกษตรยั่งยืน ซึ่งผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ นั้นท่านสับสน ท่านคงไม่เข้าใจหรือกล่าวว่า กลุ่มเกษตรกรของเรานั้นแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ๑. กลุ่มเกษตรกรยากจน กับ ๒. กลุ่มเกษตรกรอุตสาหกรรม ท่านประธานที่เคารพ มันเป็นนโยบายที่ไม่ค่อยชัดเจน แนวทางเกษตรยั่งยืนนั้นมันมีเจตนาที่จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรชาวไร่ ชาวนาที่ทำการเกษตรเพื่อความอยู่รอด ทำเพื่อกินเพื่อใช้ เพื่อบริโภคเป็นกลุ่มเกษตรกรที่ยากจนที่สุด รัฐบาลต้องเข้าไปช่วยเหลือ ต้องเข้าไปสนับสนุนและให้โอกาสกับคนที่ตกโอกาสที่สุดในสังคม รัฐบาล ๒ ชุดที่แล้วก็ผ่านมากล้าช่วยเหลือ เช่น การขุดสระน้ำในไร่นาขนาดเล็กให้กับเกษตรกร รัฐบาลชุดนี้ไม่ได้เขียน แสดงว่าท่านจะไม่ทำ ใช้ไหมครับ

ท่านประธานที่เคารพ มาดูข้อ ๓.๕.๑ ส่งเสริมให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้นด้วยการปลูกพืชเศรษฐกิจตามความต้องการของตลาด ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อหน่วยเป็นนามธรรม มันเหมือนความฝัน ไม่มีอะไรที่จะก่อให้เกิดความเชื่อมั่นเลขศรับว่าจะทำ ผมเริ่มทึ่งใจเชื่อศรับว่า รัฐมนตรีที่รับผิดชอบกระทรวงเกษตรฯ ไม่ได้เขียนนโยบายเอง คนที่จะน่านโยบายไปปฏิบัติมันท่านอาจจะไม่รู้ไม่เข้าใจ และใครเขียนละฉบับนโยบายเกษตร ท่านอาจารย์โภคิน คนเขียนไม่ได้ทำและคนทำก็ยังไม่รู้ว่า นโยบายที่จะนำไป

ปฏิบัตินั้นเป็นอย่างไร มันกว้างขวางตีความได้หลายอย่าง ไร้พรมแดนไม่มีขอบเขต เท่ากับว่าเขียนอย่างนี้ทำก็ได้ ไม่ทำก็ได้ ไม่มีอะไรต้องมาผูกมัดฝ่ายค้านอย่างพวกเราจะตรวจสอบท่านได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพ การลดต้นทุนการผลิตนั้น กระผมต้องขอกราบเรียนย้ำอีกครึ่งหนึ่งคือ เรื่องปุ๋ยมีเพื่อนสมาชิกหลายท่านพูด แต่เรื่องนี้สำคัญ ต้องขอย้ำอีกครั้งว่า เพื่อให้บอกพี่น้องเกษตรกรทั่วไปว่า รัฐบาล ฯพณฯ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ไม่มีนโยบายที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องปุ๋ย นโยบายรัฐบาลชุดที่แล้วซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลชุดนี้ ซึ่งรับผิดชอบกระทรวงเกษตรฯ ท่านก็ยังมีโอกาสได้พูดถึงชาวปราบศัตรูพืช ยังมีโอกาสได้พูดถึงปุ๋ยให้มหาวิทยาลัย แต่ปีที่แล้วปุ๋ยก็ขังแพง ปีที่แล้วปุ๋ยก็ขังขาดแคลน แต่นโยบายชุดนี้ไม่ได้เขียนไว้เลย จะเหลือความหวังอะไร ถ้าปีนี้ปุ๋ยแพงท่านก็ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบ เพราะท่านไม่ได้เขียนไว้ในนโยบาย ท่านช่างชาญฉลาดและเอาตัวรอดได้เก่งมาก ท่านประธานที่เคารพหลายเรื่องท่านไม่ได้กำหนดลงนโยบาย เช่น เรื่องเกี่ยวกับศัตรูเรื่องอาหารสัตว์ เรื่องน้ำมัน ชาวประมงมีโอกาสดำเนินการน้ำมัน แต่พี่น้องเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา ปลูกข้าว ปลูกปอ ปลูกพริก เขาก็ใช้น้ำมันเหมือนกัน รัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะลดหรือไม่

นโยบายเรื่องต่อไป ข้อ ๓.๘.๓ ปฏิรูปที่ดิน ทุกข้อความทุกพยางค์ ทุกตัวอักษร ๒ บรรทัดครึ่ง เหมือนกับรัฐบาลชุดที่แล้วทุกประการ แต่ปีที่แล้วก็ไม่ได้ทำการปฏิรูปสักแห่ง ป็นขอกราบเรียนถามท่านประธานครับว่า เขียนนโยบายปฏิรูปที่ดิน เขียนไว้แล้วจะทำต่อหรือไม่ เห็นใจพี่น้องเกษตรกรซึ่งรอความหวังเกี่ยวกับการปฏิรูปที่ดิน ผมขอเรียกร้องขอวิงวอนครับว่า รัฐบาลชุดนี้ทำต่อเถอะ อย่าไปคิดว่าพรรคนั้นพรรคนั้นจะได้เสียงจากการปฏิรูปที่ดิน ขอฝากกราบเรียนท่านประธาน

เรื่องน้ำบริโภคอุปโภค ข้อ ๓.๘.๓ ก็เช่นกัน เรื่องน้ำเพื่อ
 การเกษตรมีอยู่ ๒ บรรทัดครึ่ง ข้อห้าว่าจากขนาดเต็มนั้นท่านจะทำต่อหรือไม่
 แม้กระทั่งโครงการชลประทานขนาดใหญ่ไม่ว่าภาคเหนือ อีสาน กลาง ใต้
 ท่านจะทำกลางไร ไม่ต้องเขียนเป็นแผนแม่บทใหม่หรือกรับ โครงการโงง-
 ซี้-มูล กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ได้สำรวจออกแบบไว้แล้ว นอกจากนั้นแม่น้ำ
 สาขาเขตกเขบาช่วงจังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี รกตตระหว่าง
 อำเภอเมือง ม่วงสามสิบ เขาสำรวจไว้หมดแล้ว ขอให้ท่าน訂งบประมาณเพื่อ
 ดำเนินการต่อก็จะเห็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน ปัญหาหนี้สินเกษตรกร
 ท่านก็มีโอกาสได้เขียนไว้

ข้อ ๓.๘.๔ ไม่ต้องทำอะไรมาก เป็นนโยบายที่ดี เราจะรอดูว่าท่าน
 จะทำได้สักแค่ไหน ขอกราบเรียนกับท่านประธานฝากเสนอแนะว่าให้แก้ปัญหา
 หนี้สินแก่เกษตรกรในส่วนที่รัฐเป็นผู้ริเริ่มโครงการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการ
 กีสานเขียว ไม่ว่าจะवलลตัก ไม่ว่าจะมม่วงหิมพานต์ ท่านนายกฯ เราจะได้พ้น
 จากตรบาบที่ถูกกล่าวหาจากสังคมนานาน

ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นสุดท้ายอยากจะทำขอกราบเรียนถึง
 ทั้งบังคับ ข้อ ๘๗ จะอภิปรายถึงความเหมาะสมของนโยบายและความสามารถ
 ที่จะบริหารราชการแผ่นดินให้สำเร็จตามนโยบาย กระทรวงเกษตรฯ เป็นกระทรวง
 สำคัญที่จะพัฒนาบ้านเมืองช่วยเหลือเกษตรกร ท่านประธานครับ ผมดูรัฐมนตรีว่าถาวร
 กระทรวงเกษตรฯ ท่านชูชีพ ดูอย่างไร ๆ ผมก็ยังไม่มีความเชื่อมั่นว่าท่านจะ
 ทำงานได้ดีด้วยความเหมาะสม ท่านรัฐมนตรีชูชีพ กวีชัย กงเพชร ท่านอาจจะ
 มีความเหมาะสมมากเสียด้วยซ้ำไป ท่านรัฐมนตรีชูชีพ ท่านคงจะมีความสามารถ
 แต่ดูอย่างไร ๆ ท่านก็เหมือนเจ้าสัวมากเสียกว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ
 มีโอกาสปรับเปลี่ยนอย่างไรฝากท่านนายกรัฐมนตรีช่วยพิจารณาเพื่อความเหมาะสม
 ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นสุดท้ายอยากจะทำขอกราบเรียนกับท่านประธาน
 คือว่า สิ่งที่ผมไม่คาดคิดว่าจะได้เห็นไวกว่าที่คิด คือสิ่งที่พี่น้องอีสานได้รคออก วันที่
 พาสีทองผ่องอำไพคนอีสานเป็นใหญ่ในแผ่นดิน ขอเรียนไปถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
 นายฯ ทองคนอีสาน กระผม วิฑูรย์ นามบุตร เลือดอุบลลูกอีสานตัวจริง
 ขอกราบเรียนกับท่านนายกฯ ว่านโยบายการพัฒนาอีสานทั้ง ๓๕ หน้า ไม่ปรากฏ
 พูดถึงคนอีสานแม้แต่คำเดียว จะพัฒนาอีสานให้เป็นอย่างไรได้ดั่งไร เพราะ
 ความคิด ความรู้สึก ความฝันเกิดจากท่านไปให้สัญญากับเขาไว้ ผมอ่านนโยบาย
 ทุกหน้าไม่มีและจะพัฒนาอีสานได้อย่างไร ผมฝากไปถึงพี่น้องประชาชนในอีสาน

๓๕๒

ร. ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สัปดาห์ที่ ๑๘๗/๒

๑๙ จังหวัด ว่าที่ท่านพูดไว้ไม่มีในนโยบาย ท่านจะทำหรือไม่ทำทรวบ นี่คือสิ่งที่
อยากจะทำฝากกราบเรียนท่าน นโยบายส่วนมากมีแต่ภาพรวม ๆ ทั่วไป ลม ๆ
แล้ง ๆ มีแต่เรื่องรัดผลึกต้นสังกัดเสริมสนับสนุนโครงการที่เป็นรูปธรรม จริง ๆ
หาไม่มี ท่านประธานที่เคารพครับ

ประธานรัฐสภา : หมดเวลาครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อนุสาขาชาณี) :
คนอีสานไม่ใช่จังหวัดหรือครับ เขารู้ทั้งรัฐท่านไม่ใช่คนอีสาน ท่านพูดอีสานไม่ได้
แต่คนอีสานนั้นให้โอกาสเพื่อที่จะรับตามสัญญาที่ท่านให้ไว้กับพวกเรา ขอฝาก
กับท่านครับ ท่านอย่าลืมตัวเลข ท่านจะพัฒนาอีสานอย่างไรก็ทำ สิ่งที่ท่านไม่ทำไว้
ในนโยบายแสดงว่าท่านโกหก ผมไม่อยากกล่าวหาท่านมากกว่า ท่านนายกรัฐมนตรีย
ท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ หลอกคนอีสาน เพราะฉะนั้นขอกราบเรียน

ประธานรัฐสภา : ผมต้องขอความกรุณา คำว่า ต้มคนลาว
ต้องขอถอนนะครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อนุสาขาชาณี) :
ท่านประธานครับ ทำไม่ต้องถอนครับ

ประธานรัฐสภา : เพราะว่าเป็นการพูดเสียดสีตามที่บังคับ
ข้อ ๔๗ ผมขอความกรุณา ผมปล่อยมาพอสมควร แต่ว่าถ้าไปจะเป็นตัวอย่าง
ขอความกรุณาครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อนุสาขาชาณี) :
ท่านประธานครับ จริง ๆ ผมไม่มีเจตนาเสียดสี ผมพูดตรง ๆ เลยครับ

ประธานรัฐสภา : ผมขอให้กรุณาถอนเพื่อความเรียบร้อย

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อนุสาขาชาณี) :
เพื่อท่านประธานไม่เป็นอะไรครับ กระผมไม่อยากเอาคำพูดของอาจารย์ธีรยุทธ
มาพูดหรือว่า จี๋สองใจ จี๋หลายใจ

บทสัมภาษณ์

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

กิจการรณ ๑๘๘/๑

ประธานรัฐสภา : อันนี้ก็ต้องขอความกรุณา เราไม่ใช่มาพูดเสียคือ
ขอความกรุณาที่ตอนเราได้น่าเห็นการอภิปรายมาด้วยดีมาตลอด คุณวิฑูรย์ครับ
ผมก็ยกย่องท่าน อย่าไปพูดในทำนองนั้นครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
ไม่ใช่ใช่ทั้งหมดครับ แล้วที่เขาบอกว่าสัญญาง่ายแล้วปากง่าย ใจง่ายและเบื่อง่าย
พูดได้ไหม

ประธานรัฐสภา : คุณวิฑูรย์ ผมก็ยกย่องคุณพูดดีแต่อย่าไป

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
ถ้าสิ่งไหนที่ท่านประธานคิดว่ามันไม่ถูกต้อง แล้วแต่ท่านพิจารณา

ประธานรัฐสภา : ขณะครับ หมดเวลาพอดี

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
ขอกราบเรียนกับท่านว่า ท่านจะพัฒนาอีสาน ส.ส. อุบลราชธานี ๖ ท่านของ
ความหวังใหม่ไม่มีรัฐมนตรีสักคน จะพัฒนาอีสาน จะพัฒนาอุบลราชธานีอย่างไร
ช่วยตอบพี่น้องอุบลราชธานีให้ด้วยครับว่า

ประธานรัฐสภา : เกินเวลาแล้วนะครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
ส.ส. ที่सानเขาขาดความสามารถอย่างไรถึงไม่ให้เขาเป็นรัฐมนตรี และทางรถไฟ
อุบลราชธานี ท่านจางเจริญ มุกดาหาร นครพนม ขอให้ท่านรีบทำตามแนวทางที่ได้พูดไว้
ขอกราบขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เทียมคุณวรศลี ขอความกรุณาปรึกษาเวลาด้วย
เราติงมากแล้ว

นางวรศลี เชาว์ศิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) :
เรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน วรศลี เชาว์ศิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดมุกดาหาร พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันได้อ่านคำแถลงนโยบายของรัฐบาล
นายกฯ พล.ต.ท. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ซึ่งประกาศสงครามกับความยากจน แก้ไขปัญหาให้
เกษตรกรผู้เดือดร้อน ดิฉันขำขึงและเคลิบเคลิ้มกับนโยบายของท่านมากเลย
ตั้งใจตั้งใจว่าจะให้อภิปรายว่า นโยบายที่ท่านได้แถลงไว้ นั้นชัดเจน และชัดเจน
ต่อการทำงานที่จะทำในอนาคตหรือไม่ ดิฉันก็ได้มีโอกาสอภิปรายตั้งแต่เช้าของ
วันที่ ๑๓ เมษายน ขอขอบคุณท่านประธานที่เคารพ ดิฉันขออภิปรายในนโยบาย
ข้อ ๓.๘.๑ ในการส่งเสริมให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้นด้วยการปลูกพืชเศรษฐกิจ
ตามความต้องการของตลาด รัฐบาลส่งเสริมให้ประชากรปลูกพืชเศรษฐกิจ

โดยการส่งเสริมปลูกสับปะรด ส่งเสริมการปลูกหม่อนไหม ส่งเสริมการปลูกมะม่วงหิมพานต์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นโครงการอีสานเขียว ซึ่งสมัยท่านนายกรัฐมนตรีเป็นใหญ่ในกองทัพ ท่านส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ โครงการเหล่านี้ไม่เพียงไม่สามารรถที่จะส่งเสริมรายได้ให้แก่เกษตรกรเหล่านี้ ยังทำให้เกษตรกรเหล่านี้กลายเป็นว่าจะต้องแบกภาระหนี้สินจนถึงปัจจุบัน ท่านมีนโยบายในข้อ ๓.๕.๕ แก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรทั้งในระบบและนอกระบบ ดิฉันจึงคาดคะเนจะขอลาท่านนายกรัฐมนตรีว่า หนี้สินทั้งหลายที่รัฐบาลส่งเสริมให้แก่เกษตรกรเหล่านี้ ท่านสามารถให้คำตอบแก่เกษตรกรเหล่านี้ได้ไหม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดมุกดาหารของดิฉัน หนี้สินของเกษตรกรเหล่านี้ที่รัฐบาลส่งเสริมให้แก่เกษตรกรรวมทั้งสิ้น ๓,๕๗๙ ราย รวมเป็นวงเงิน ๓๘.๙ ล้านบาท เฉพาะแค่ในจังหวัดมุกดาหารมีหนี้สิน ๓๘.๙ ล้านบาท ซึ่งอาจจะเป็นจำนวนน้อยนิดสำหรับท่านนายกรัฐมนตรี แต่ถ้ามองแล้ว ถ้าหากว่ารวมหนี้สินทั้งหมด ๗๕ จังหวัดรวมขึ้นมา ท่านให้คำตอบแก่ประชาชนได้ไหมคะว่า ท่านจะมีนโยบายปลดปล่อยแก่เกษตรกรเหล่านี้ได้นานเท่าไร อีกทั้งปีอีกด้วย ที่ท่านจะปลดปล่อยหนี้สินให้แก่เกษตรกรเหล่านี้ ให้สอดคล้องกับนโยบาย ๓.๕.๕ ที่ท่านได้แถลงนโยบายไว้ในวัน

นโยบายการเร่งรัดการปฏิรูปที่ดินในทศ ๓.๕.๒ เร่งรัดการปฏิรูปที่ดินให้แก่เกษตรกรผู้ยากจนและไม่มีที่ดินทำกินเพียงพอตามเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม นโยบายข้อนี้ดิฉันได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรในวันที่ ๒ กรกฎาคม ได้รับฟังคำแถลงนโยบายข้อนี้ เช่นเดียวกัน เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ที่ผ่านมา ข้อความเดียวกัน ประโยคเดียวกัน เปลี่ยนแต่ชื่อและหน้าเท่านั้นเอง จากข้อ ๕.๒.๑๐ มาเป็นข้อ ๓.๕.๒ อยากรจะเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรี ๑ ปี ๓ เดือนที่ผ่านไปการปฏิรูปที่ดิน ท่านใช้คำว่าเร่งรัดการปฏิรูปที่ดินให้แก่เกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกิน ๑ ปี ๓ เดือนที่ผ่านมา เฉพาะแค่ในจังหวัดมุกดาหาร ๑๒ ไร่ ๕๕๐,๐๐๐ ไร่ ทำนออกเอกสารสิทธิให้แก่ประชาชนในจังหวัดมุกดาหารได้แค่ ๑๐,๐๐๐ ไร่ นี่หรือคะ คำว่า เร่งรัดการปฏิรูปที่ดินให้แก่เกษตรกรในจังหวัดมุกดาหาร แล้วทั่วประเทศ เกษตรกรเหล่านี้ต่างรอคอยเอกสารสิทธิที่ท่านจะกรุณานิสงส์มอบเอกสารสิทธิให้แก่เขามีความมั่นใจ มีความมั่นใจที่ว่า เขาจะได้ครอบครองที่ดินนี้ โดยไม่ต้องถูกบีบบังคับจากฝ่ายกฎหมาย จากเจ้าหน้าที่หลาย ๆ หน่วยงาน หลาย ๆ ด้าน ๑,๐๐๗ ไร่ รวมทั้งสิ้นทั่วประเทศ -----

ภาคอีสานเป็นภาคที่ทำงานประกาศสงครามกับความยากจน ท่านถามจะมาเป็น
นายกฯ ของภาคอีสาน จะแก้ไขปัญหาให้กับคนภาคอีสาน ชลประทานกสิกรรมตรี
ได้ไหมคะ เฉพาะแค่ภาคอีสาน ๓๕๐ ป่า พื้นที่ ๑๙ ล้านไร่ ถ้าหากว่าท่าน
เร่งรัดปฏิรูปที่ดินให้แก่ภาคอีสาน จังหวัดละ ๑๐,๐๐๐ ไร่ ๑๙ จังหวัด ๑ ปี
๑๙๐,๐๐๐ ไร่ แล้ว ๑๙ ล้านไร่ ท่านจะปฏิรูปให้แก่เขาได้กี่ปี ดิฉันคำนวณ
ในส่วนนี้แล้ว ๑๐๐ ปีท่านก็ปฏิรูปไม่เสร็จ นี่หรือคะคำว่าเร่งรัดปฏิรูปที่ดิน
ให้แก่เกษตรกรที่ยากจน เขาเหล่านี้รอคอย รอคอยมาไม่ใช่ว่าใช้เฉพาะ ๑ ปี
๓ เดือน ที่ดิฉันเป็นผู้แทนราษฎรของจังหวัดมุกดาหาร แต่เขารอคอยมาตั้งกี่ปี
ในอำเภอหนองสูง ในอำเภอดงหลวง มากกว่ามีที่ดินและปลูกบ้านสร้าง เรือนมา
๗๐ กว่าปี แต่ยังไม่มที่ดิน แต่ยังไม่ได้ออกสารสิทธิ เพียงพอที่จะเป็นหลักประกัน
มั่นคงให้แก่เขาในอนาคต ดิฉันจึงอยากจะขอฝากท่านประธานผ่านถึงท่าน
นายกรัฐมนตรี ให้เร่งรัด ให้สอดคล้องกับนโยบายที่ท่านได้แถลงไว้ เมื่อวันที่
๒๖ กรกฎาคม ร่วมกับท่านนายกรัฐมนตรี บรรหาร ศิลปอาชา ทลประทานโทษ
ที่เอื้อนาม ท่านได้ร่วมบริหารแผ่นดินในช่วงระยะนั้นอยู่แล้ว

นโยบายในข้อ ๓.๕.๓ ท่านทราบดี ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี
ของภาคอีสาน ท่านเป็น ส.ส. จังหวัดนครพนม ของส่วนหนึ่งของภาคอีสาน
ท่านทราบว่าภาคอีสานแห้งแล้ง ภาคอีสานยากจน ภาคอีสานขาดแคลนน้ำ
ท่านมีนโยบายจัดหาน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภค ให้มีเพียงพอ
และทั่วถึง ดิฉันอยากจะถามท่านนายกรัฐมนตรี คำว่า เพียงพอและทั่วถึง
ท่านมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาได้หรือไม่ คำว่า เพียงพอ และคำว่า ทั่วถึง
เฉพาะในจังหวัดมุกดาหารของดิฉัน ราษฎรมุ่งเจตนารมณ์ต้องการอยากจะได้
สระน้ำ ตั้งแต่สมัยแรกทีดิฉันได้เป็นผู้แทนราษฎร แจ้งเจตนารมณ์ขอขุดสระน้ำ
บ่อเล็ก ๆ เลี้ยงปลาเพื่อยังชีพ แต่ไม่สามารถที่จะทำให้เขาเหล่านี้ร่ำรวยได้
เพียงแค่สามารถทำให้เขาอยู่ดีกินดีได้ นโยบายนี้ก็สอดคล้องกับความรู้สึก
ของดิฉันที่ดิฉันตั้งจิตตั้งใจจะขออภิปรายในวันนี้ ว่าอยากจะทราบหลักเกณฑ์
ในการที่ท่านมีนโยบายในข้อ ๓.๕.๓ นี้ ยื่นเจตนารมณ์ให้แก่ดิฉันในการขุด
สระน้ำ จำนวน ๖,๐๐๐ ราย และเดิม ๆ ที่มีสมาชิก คปร. ๕,๗๐๐ ราย
รวมทั้งสิ้น ๑๑,๗๐๐ ราย ท่านบอกที่ท่านจะจัดหาให้ แต่ดิฉันไปขุดแล้ว
งบประมาณแผ่นดิน ปี ๒๕๓๙ ได้รับงบประมาณแค่เพียง ๑,๕๐๐ บ่อเท่านั้นเอง
แล้วจะทำให้ประชาชนเหล่านี้เพียงพอและทั่วถึงได้อย่างไร จึงอยากจะ

๓๗๖

ร. พ/๒๕๓๙ (ส. ๑)

รัตน (๓) ๑๘๙/๒

ขอทราบเวรียนท่านนายกัฐมนตรี ให้แจ้งนโยบายให้ชัดเจน บอกเป็นระยะเวลา
ให้เขาเหล่านั้นได้ทราบว่า ๑ ปี ท่านจะสามารถให้สระน้ำเล็ก ๆ นี้แก่เขา
ได้กี่บ่อ ๑ ปีได้กี่บ่อ ท่านนายกัฐมนตรีฝากผ่านท่านประธานด้วยนะคะ

- ๑๙๐/๑

๓๘๗

ร ๓/๓๕๓๘ (ส. ๑)

ศิริรัตน์ ๑๙๐/๑

ในนโยบายข้อ ๓.๘.๑ ส่งเสริมให้เกษตรกรมีอาชีพเสริมนอกภาคเกษตรเป็นนโยบายที่ดีมาก เป็นนโยบายที่ดิฉันเห็นว่าสมควรเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มสตรี กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร หลังจากเก็บเกี่ยวข้าวแล้วไม่มีงานทำ นโยบายของท่านสมควรที่จะพิจารณาในส่วนนี้ ส่งเสริมให้แก่แม่บ้านกลุ่มเกษตร แต่ขอฝากท่านนะคะ ท่านอาจจะไม่เป็นคนที่มีสิ่งง่ายที่จะไม่ลืมสตรี ไม่ลืมกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มแม่บ้านสตรีอาสาพัฒนา กลุ่มแม่บ้าน คสม. กลุ่มแม่บ้านตำรวจ ซึ่งสตรีเหล่านี้สามารถเป็นฐานสร้างให้ท่านได้เป็นนายกรัฐมนตรี ในปัจจุบันในวันนี้ ดิฉันขอฝากท่านกรุณาอย่าลืมสตรีง่ายเหมือนกับที่ท่านลืมแต่งตั้งรัฐมนตรีหญิงให้มาหนึ่งแท่นบริหารแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีทั้งหลายนะคะ เพราะท่านมีนโยบายในข้อ ๖.๒.๑

ประธานรัฐสภา : เหลือเวลาอีก ๑ นาทีนะคะ

นางวรศลี เข้าวัดวิบูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุคตาหาร) :

ข้อ ๖.๒.๑ นะคะ สันนิษตนบทบาทสตรีให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมการเมืองและการบริหารทุกระดับ รวมทั้งบริหารจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ท่านมีนโยบายจุดนี้ที่มุ่งเน้นให้บทบาทสตรีในด้านการพัฒนาอยู่แล้ว ดิฉันขอฝากท่านท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรีด้วย สตรีเหล่านั้นมากจะเป็นกลุ่ม อสม. กลุ่มแม่บ้านสตรีท่านให้อะไรกับเขา ท่านมีบทบาทอะไรให้กับเขา ขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีชี้ให้ชัดเจนด้วยว่าท่านจะมีอะไรให้แก่เขามีค่าตอบแทนให้แก่เขาไหม เดียวนี้มีกลุ่มสตรีอาสาพัฒนา มีกลุ่มสตรี อสม. มีกลุ่มสตรีแม่บ้านและเขาเหล่านั้นมีอะไรคะ เสียสละเวลา ลาสาเพื่อนบ้าน เพื่กเมือง

ประธานรัฐสภา : หมดเวลาครับ

นางวรศลี เข้าวัดวิบูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุคตาหาร) :

ขออีกหน่อยได้ไหมคะท่าน แต่สิ่งที่เขาได้คือท่านเพิ่มเงินเดือนและค่าตอบแทนให้แก่ข้าราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเห็นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้บอกว่าจะเพิ่มเงินเดือนให้แก่ครู ดิฉันขอในยกสุดท้ายนี้ว่า ท่านบอกหมดเวลาแล้วอย่างไรก็ขอให้มีการตอบแทนให้แก่กลุ่ม คสม. และกลุ่มแม่บ้านอาสาพัฒนาด้วยนะคะ ขอขอบคุณมากค่ะ

ประธานรัฐสภา : ต่ไปเชิญท่านสิทธิชัย

นายพัชรวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) :

ท่านประธานรัฐสภา ท่านผู้ทรงเกียรติที่เคารพ กระผม พัชรวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

๓๙๙

ร. ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ศิริรัตน์ ๑๙๐/๒

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย กระผมได้รับโอกาส
จากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก คือคุณลิขิตชัย กิตติธเนศวร
ให้โอกาสผมมาใช้เวลาในช่วงนี้ ความจริงแล้วในทางส่วนตัวผมให้ความเคารพ
ต่อท่านหัวหน้ารัฐบาล แต่เรื่องของชาติบ้านเมืองนั้น ผมรักและเทิดทูนยิ่งกว่า
ผมจึงจำเป็นต้องลุกขึ้นมาอภิปรายในวันนี้ ภายหลังจากที่ผมได้ศึกษาพิจารณา
นโยบายของรัฐบาลแล้ว ไม่ว่าจะในเชิงมหภาคหรือในเชิงจุลภาคก็ดี กระผม
รู้สึก เป็นห่วงต่อพี่น้องร่วมแผ่นดินเกิดจำนวน ๖๐ ล้านคน ที่จะต้องเผชิญ
ชะตากรรมภายใต้นโยบายฉบับนี้ สาเหตุที่ผมกล่าวเช่นนั้น ผมขออนุญาตดูที่
นโยบายข้อ ๘.๒ รัฐบาลได้เขียนไว้ว่า ใต้อันและปราบปรามการบุกรุก
และการตัดไม้ทำลายป่า สนับสนุนป่าต้นน้ำลำธาร ป่าชายเลน และฟื้นฟูทรัพยากร
ธรรมชาติที่เสื่อมโทรม-----

- ๑๙๑/๑

เขียนอย่างนี้ข้าราชการประจำเขากันอยู่แล้ว รัฐบาลไม่ได้มีมาตรการ
 ไม่ได้มีเงื่อนไขเวลา ไม่มีเป้าหมายในเชิงปริมาณให้เห็นอย่างชัดเจน ป่าถึงได้
 เหลือไม่ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ในปัจจุบัน ทั้ง ๆ ที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
 แห่งชาติได้เขียนไว้อย่างชัดเจน ผมขออนุญาตอ่าน ฟันฟุบูรณะพื้นที่ป่าเพื่อ
 การอนุรักษ์ให้ได้ร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ประเทศ เขียนจำนวนไว้อย่างชัดเจน
 ดังนั้นในนโยบายข้อ ๘.๒ นี้รัฐบาลสามารถเขียนในเชิงจำนวนได้ จะรักษา
 พื้นที่ป่าชายเลน เพื่อรักษาความสมดุลของสภาวะแวดล้อมและความหลากหลาย
 ทางชีวภาพให้คงไว้ไม่ต่ำกว่า ๑ ล้านไร่ในที่สุดท้ายของแผนพัฒนาฉบับที่ ๘
 ลดปัญหาการชะล้างพังทลายของดินให้ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑ ล้านไร่ในช่วง
 แผนพัฒนาฉบับที่ ๘ สิ่งเหล่านี้รัฐบาลสามารถนำไปกำหนดไว้ในนโยบายได้
 นอกจากนั้นรัฐบาลไม่ได้ระบุการปลูกป่าไว้ในนโยบายฉบับนี้เลย ไม่ทราบว่า
 จะทำหรือไม่อย่างไร

นโยบายข้อ ๘.๕ ผมลองเปรียบเทียบกับนโยบายของท่านอดีต
 นายกรัฐมนตรีบริหาร ผมจะอ่านนโยบายของรัฐบาลชุดเดิมให้ท่านผู้ทรงเกียรติ
 ได้ทราบก่อน จัดทำแผนปฏิบัติการและจัดลำดับความสำคัญในการลงทุน
 ด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นแผนแม่บทจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ครบทุกจังหวัด
 ทั่วประเทศ จะเห็นความชัดเจนของนโยบายในข้อนี้ พอมาในรัฐบาลปัจจุบัน
 เขียนไว้สั้น ๆ ข้อ ๘.๕ ว่า จัดทำแผนแม่บทการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
 ให้ครบทุกจังหวัด ไม่ทราบว่าเขียนเพื่ออะไร จะทำอย่างไร และทำเมื่อไร
 เรื่องการจัดการเกี่ยวกับขยะในนโยบายฉบับนี้ก็ไม่มีอีกเช่นเดียวกัน

นโยบายข้อต่อไปที่ผมจะชี้ให้เห็นว่าทำไมเราจะต้องเผชิญสถานการณ์
 ภายใต้นโยบายฉบับนี้ ข้อ ๑๐.๒.๑ เขียนไว้ว่า ป้องกันและปราบปราม
 อาชญากรรมทุกประเภทอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตและการค้า
 ยาเสพติด ยาบ้า และสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอื่น รวมทั้งณรงค์ให้ประชาชน
 ตระหนักถึงมหันตภัยและโทษของสิ่งดังกล่าว ทำให้รัฐบาลจะเน้นเฉพาะเรื่อง
 การปราบปรามยาบ้าเท่านั้น ผมได้มีโอกาสนี้ไปเข้าร่วมสัมมนาที่จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัยร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยได้จัดขึ้นในหัวข้อที่ว่า
 เศรษฐกิจนอกกฎหมายและนโยบายสาธารณะในประเทศ -----

มีธุรกิจนอกกฎหมายอีกหลายอย่างที่ส่งผลกระทบต่อความสงบสุข ความมั่นคงของประเทศ ผมขออนุญาตอ่านเฉพาะบทนำ การค้นพบระบบ เศรษฐกิจนอกกฎหมายในประเทศไทยที่มีขนาดใหญ่โต กล่าวคือมีมูลค่าราว ๖ แสนล้าน - ๘ แสนล้านบาทต่อปี ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๖ - ๒๕๓๘ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๕ - ๑๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ถ้ารัฐบาลสนใจ หนังสือฉบับนี้ผมคงมอบให้ไม่ได้ เนื่องจากผมมีฉบับเดียว ขออนุญาตท่านประธาน ผ่านไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้ติดต่ออาจารย์สังคิด พิริยะรังสรรค์ ของหนังสือฉบับนี้มา จะเป็นการแก้ปัญหาหากเจ้าหน้าที่สะสมในประเทศของเรา นำประเทศของเราไปสู่ยุคสมัย ทันยุคทันสมัยในอนาคตต่อไป สุดท้ายนี้ผมอ่าน หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเมื่อ ๒ วัน ในคอลัมน์ ๘๒ เขียนไว้ว่า วิชั่น วิทเออร์ท แอดชั่น อีส จิสท์ เดอะ ดรีม (Vission without action is just the dream.) วิสัยทัศน์ที่ปราศจากการกระทำ เป็นเพียงแต่ความฝัน เช่นเดียวกับ นโยบายน ที่ขาดการนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริงก็เป็นความฝันเช่นเดียวกัน ขอขอบคุณ ท่านประธานที่กรุณาให้เวลาครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ปัญหาของอาจ และคุณส่ววิรัตน์ จะเป็นคนสุดท้าย นะครับ

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ในฐานะที่พูดเป็นคนรองสุดท้าย ก่อนที่จะจบในวันนี้นั้น ก็คงจะพูดถึงนโยบาย ซึ่งทางการอภิปรายนโยบายในวันนี้ ในเมื่อวานนี้ด้วยนั้นไม่ได้พูดถึงมากนักก็คือ เรื่องนโยบายของกรุงเทพมหานคร ในข้อ ๑๑ ที่ทางคณะรัฐมนตรี ทางรัฐบาล ได้กำหนดเอาไว้ ในเรื่องที่ว่าด้วยนโยบายด้านการพัฒนาภาคมหานคร ซึ่งแบ่ง เป็น ๒ ช่วงด้วยกัน ก็คือ เรื่องของกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กับ เรื่องของ ภาคมหานคร ท่านประธานที่เคารพ เมื่อดูนโยบายในเรื่องของกรุงเทพมหานคร ทั้งหมดแล้ว ก็จะพบเห็นว่าได้พยายามที่จะพูดครอบคลุมไว้หลายเรื่อง หลาย ประการด้วยกันเกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะเป็น เรื่องของการจรรยาจร เรื่องของการพัฒนาชุมชนแออัด เรื่องของการป้องกันน้ำท่วม เรื่องของ ส่วนสาธารณะ และอีกหลาย ๆ เรื่อง มีอยู่หลายเรื่องที่กำหนดไว้ใน นโยบายซึ่งรัฐบาลได้แถลงนั้น ซึ่งยังมีความไม่แจ่มชัดอยู่อีกหลายเรื่อง กรุงเทพมหานครนั้นผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า ถึงแม้ว่ากรุงเทพมหานคร จะไม่ใช่ประเทศไทย แล้วประเทศไทยไม่ใช่กรุงเทพมหานคร แต่ผมคิดว่า

๓๓๑

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ศิริวารรณ ๑๙๓/๓

ความสำคัญของกรุงเทพมหานครนั้นเป็นความสำคัญที่ท่านประธานหรือท่าน
ทั้งหลายที่อยู่ในที่ประชุมนี้ก็คงไม่สามารถปฏิเสธได้ ว่าเป็นที่รวมของหลายสิ่ง
หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นที่รวมของศูนย์กลางทางด้านการเงิน การคลัง
การค้า การธุรกิจ เกือบทุกประเภทที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร แม้แต่การ
ท่องเที่ยวก็ตาม ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้น เรื่องของกรุงเทพมหานคร
จึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างสำคัญ แต่ปรากฏว่าสิ่งที่กำหนดเอาไว้ในนโยบายฉบับนี้นั้น
ชี้ให้เราเห็นว่ายังไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควรครับ เรื่องสำคัญที่ค่อนข้าง
จะใหญ่ต่อไปในอนาคต ถึงแม้ขณะนี้รัฐบาลชุดนี้อาจจะมองไม่เห็นความสำคัญ
ที่ผมอยากจะทำให้ถึงเป็นประการแรกก็คือ เรื่องของมลพิษทางน้ำครับ
ท่านประธาน เรื่องของแม่น้ำเจ้าพระยา ไม่มีการพูดถึงนโยบายในเรื่องนี้
ไว้เลยในการแถลงของรัฐบาลคราวนี้-----

แม่น้ำเจ้าพระยานั้น ท่านประชาชน ปัญหาจนถึงแม่น้ำเราจะเคยได้เห็นโครงการ
 รมรงค์เกี่ยวกับตาวพิเศษหลายครั้งที่ผ่านมา ทำให้ดูเหมือนว่าปัญหานี้เกือบจะหมด
 ไปแล้ว แต่ในความเป็นจริงแล้วนั้น เรื่องของแม่น้ำเจ้าพระยานั้น ยังมีปัญหา
 อีกค่อนข้างเยอะ เป็นปัญหาที่สะสมกันมาตลอดลำน้ำเจ้าพระยา จนกระทั่งมาถึง
 กรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีประชากรอาศัยอยู่ค่อนข้าง
 หนาแน่น โดยเฉพาะในเขตชั้นในนั้นประมาณ ๑๕,๐๐๐ คนต่อตารางกิโลเมตร
 ในกรุงเทพมหานครใช้น้ำกันประมาณ ๑.๒ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน สิ่งเหล่านี้
 ไหลออกมาเป็นน้ำเสีย แล้วก็ไหลลงแม่น้ำเจ้าพระยาอยู่ตลอดเวลา ท่านประชาชน
 ถึงแม้ว่ากรุงเทพมหานครเองจะมีโครงการบำบัดน้ำเสียอยู่หลายโครงการใน
 กรุงเทพมหานคร แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะบรรเทาสิ่งเหล่านี้ได้ แล้วปัญหานี้จะ
 หมักหมมทิ้งขึ้นไปอีก ถ้าเพื่อรัฐบาลไม่ให้ความสนใจในเรื่องเหล่านี้เท่าที่ควร
 ถ้าท่านประชาชนนึกได้จะเห็นว่า แม่น้ำเทมส์กลางกรุงลอนดอนนั้น เคยเน่าเสีย
 ถึงขนาดที่ว่าจะต้องใช้เวลาเยียวยานับสิบปี ใช้งบประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านปอนด์
 ในการดูแลน้ำเทมส์กว่าจะคืนสู่สภาพปกติได้ เพราะฉะนั้น เรื่องของแม่น้ำ
 เจ้าพระยานั้น ก็เป็นเรื่องสำคัญที่อยากจะฝากรัฐบาลให้ช่วยดูแลในเรื่องของ
 การที่จะทำให้น้ำเจ้าพระยาอยู่ในสภาพปกติ เพราะถ้าแม่น้ำเจ้าพระยา
 เน่าเสีย แล้วจะส่งผลกระทบต่อถึงการก่น้ำประปา ส่งผลกระทบต่อไปถึงเรื่อง
 อื่น ๆ อีกมากมายหลายประการท่านประชาชน นอกจากเรื่องของน้ำ ยังมีเรื่อง
 อื่น ๆ ตามมาอีก เรื่องของการป้องกันน้ำท่วม รัฐบาลแถลงไว้ว่าจะเร่งรัดการ
 วางแผนและการก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมแบบถาวร ท่านประชาชน การเร่งรัด
 การวางแผนและการก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมแบบถาวรที่รัฐบาลกำหนดไว้
 นั้น ผมทราบเรื่องท่านประชาชนว่า ขณะนี้ถึงแม้กรุงเทพมหานครจะได้พยายามที่จะ
 สร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วม ซึ่งอาจจะเสร็จภายใน ๓ ปีข้างหน้า ตั้งแต่สะพาน
 พระราม ๖ ไปจนถึงคลองบางกอกน้อยที่จะป้องกันน้ำท่วม ที่กำลังเกิดขึ้นในช่วง
 ๒ ปีที่ผ่านมาให้ลุล่วงไปได้ แต่สิ่งเหล่านี้จะป้องกันก็แค่เมื่อปริมาณน้ำที่ไหลบ่า
 มาจากทางเหนือนั้น มีปริมาณไม่เกิน ๔,๐๐๐ คิวบิก ก็คือประมาณคิวบิกเมตร
 ต่อวินาที แต่ถ้าเกินนี้ออกไปแล้ว ท่านประชาชน ปัญหาก็คงมีอยู่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่
 รัฐบาลกำหนดไว้บอกว่า การเร่งรัดการวางแผนและการก่อสร้างระบบป้องกัน
 น้ำท่วมแบบถาวรนั้น ยังไม่เห็นชัดเจนว่าจะป้องกันอย่างไรได้แบบถาวร ผมคิดว่า
 มีทางหนึ่งที่รัฐบาลน่าจะกำหนดไว้ในนโยบายฉบับนี้ แต่ก็มีหมายเลขเดียวกัน

๓๖๓

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ดรุณี ๑๙๓/๒

ก็คือการที่จะป้องกันน้ำท่วมแบบถาวรนั้น ก็คือวิธีการธรรมชาติอีกวิธีหนึ่ง คือการปลูกป่า ปรากฏว่าในนโยบายฉบับนี้ ในนโยบายที่รัฐบาลแถลงคราวนั้นนั้น ไม่มีพูดถึงเรื่องนี้ไว้เลยครับ เมื่อไม่มีการพูดถึงเรื่องนโยบายการปลูกป่า ซึ่งจะช่วยให้หน้าเหนือ้นไม่ไหลมา เข้ามาในพื้นที่ภาคกลางหรือในกรุงเทพฯ มากเกินความจำเป็นนั้น การที่ท่านบอกว่าจะเร่งรัดการวางแผนและการก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมแบบถาวรนั้น ก็คงไม่สามารถที่จะเกิดเป็นจริงขึ้นมาได้ เพราะฉะนั้นนี่ก็เป็นอีกปัญหาหนึ่ง ท่านประธาน ที่อยากจะฝากให้รัฐบาลสังเกตเห็นว่าเป็นนโยบายที่สำคัญ ที่ควรจะต้องกำหนดไว้ในนโยบายครั้งนี้ด้วย เรื่องถัดมาที่เป็นเรื่องค่อนข้างสำคัญอีกเช่นกันเหมือนกัน ท่านประธาน ก็คือเรื่องของการจรรยาบรรณท่านประธาน ในนโยบายฉบับนี้กำหนดเรื่องการจรรยาบรรณไว้ในข้อ ๑๑.๑.๓ กำหนดบอกว่าจะเร่งรัดการแก้ไขปัญหาการจรรยาบรรณตามแผนแม่บท ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนว่า แผนแม่บทของการจรรยาบรรณนั้น ผมมั่นใจว่ารัฐบาลคงจะหมายถึง แผนแม่บทที่ทำขึ้นในสมัยรัฐบาลของท่านชวน หลีกภัย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมถือว่าในชุดปัจจุบันนี้แผนแม่บทฉบับนั้นก็อยากจะเรียกได้ว่าไม่เป็นการเพียงพอแล้ว รัฐบาลจะต้องมีนโยบายเพิ่มเติมมากกว่านั้น แต่ถ้าเราพูดเฉพาะแผนแม่บทที่ทำขึ้นในสมัยรัฐบาลท่านชวน หลีกภัย นั้น พูดถึงเฉพาะโครงการหลัก ๆ ท่านประธาน เป็นโครงการขนส่งมวลชนขนาดหนัก ไม่ว่าจะเป็นโครงการโฮปเวลล์ โครงการ รฟม. โครงการรถไฟฟ้ามหานคร ท่านประธาน ก็คงจะเห็นว่า โครงการต่าง ๆ เหล่านี้ มีปัญหาอยู่ตลอดเวลา ไม่ทราบว่ารัฐบาลมีนโยบายลดทอนอะไรที่จะแก้ไขปัญหานั้น โครงการโฮปเวลล์ ซึ่งเกิดขึ้นจากรัฐมนตรีที่อยู่ในคณะรัฐบาลชุดนี้ด้วยบางท่าน ปรากฏว่าขณะนี้ ผมเชื่อว่าท่านประธานก็คงเห็นครับ มีเสาชันไม้กีดกันในบางเส้นทาง ทั้ง ๆ ที่กำหนดที่จะต้องแล้วเสร็จในระยะเวลาก่อนใกล้นี้ โครงการรถไฟฟ้ามหานคร ท่านประธานก็คงจะเห็นว่ามีปัญหา มีการร้องเรียนเรื่องมลพิษ เรื่องอะไรต่าง ๆ มากมาย ---

เพราะฉะนั้นท่านประธานจะเห็นได้ว่าโครงการขนส่งมวลชนขนาดหนัก ซึ่งระบุไว้ไว้ในแผนแม่บทนั้นก็ เป็นโครงการที่มีปัญหา ซึ่งไม่ทราบว่ารัฐบาลชุดนี้มีนโยบายที่จะแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ เหล่านี้ได้อย่างไร ถัดมาครับท่านประธาน ผมเห็นว่ารัฐบาลชุดนี้จะมีแผนแม่บทเพิ่มเติมมากกว่าที่ดำเนินการมา การจะแก้ไขปัญหาการจราจรให้ครบวงจรมากขึ้นนั้น นอกเหนือจากแผนแม่บทซึ่งรัฐบาลกำหนดไว้เพียงบรรทัดเดียวที่หลายท่านได้พูดไปแล้วนั้น แผนแม่บทของระบบขนส่งมวลชนขนาดกลาง แผนแม่บทของขนส่งมวลชนขนาดเล็กจะต้องมีขึ้นมาด้วย ทนส่งมวลชนขนาดกลางไม่ว่าจะเป็นรถราง เลียบคลองกึ่งรถไฟฟ้าในเมืองก็ดี สิ่งเหล่านี้จะต้องกำหนดมีนโยบายที่ชัดเจน เพราะถ้ารัฐบาลไม่มีนโยบายที่ชัดเจนแล้วลำพังกรุงเทพมหานคร เองนั้น ผมเชื่อว่าไม่สามารถที่จะดำเนินการเรื่องเหล่านี้ขึ้นมาได้ และถ้ากรุงเทพมหานครไม่สามารถดำเนินการเรื่องเหล่านี้ขึ้นมาได้ รัฐบาลเองก็ไม่เห็นถึงความสำคัญในสิ่งเหล่านี้ ไม่กำหนดเป็นนโยบาย ไม่มีแผนแม่บทในสิ่งเหล่านี้ ออกมาหวังพึ่งเฉพาะแผนแม่บทซึ่งเกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลท่านชวน หลีกภัย นั้นมาถึงวันนี้ก็ไม่ได้เพียงพอแล้วครับ นอกจากนั้นแผนแม่บทของระบบขนส่งมวลชนขนาดเล็กลงไปกว่านั้น ไม่ว่าจะเป็นมอเตอร์ไซด์รับจ้างก็ดี ไม่ว่าจะเป็นรถตู้ หรือว่ารถสองแถวซึ่งยังมีอยู่ในจุดทั่ว ๆ ไป สิ่งเหล่านี้ถ้ารัฐบาลได้กำหนดเป็นนโยบายสืบเนื่อง ต่อเนื่องกัน เป็นระบบแล้ว ผมคิดว่าจะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาคารจรได้เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ นอกเหนือจากสิ่งเหล่านี้แล้ว ผมคิดว่าสิ่งที่น่าจะเพิ่มเติมมาอีกก็คือนโยบายการแก้ไขปัญหาคารจรในทางจุด ท่านประธานครับ การแก้ไขปัญหาคารจรนั้นเราคงจะต้องดูหลายส่วน ไม่ว่าจะเป็นดูเรื่องของผังเมือง เรื่องของทางท่าถนนในทางราบ ทั้งก็มีหน่วยงานรับผิดชอบอยู่แล้ว

ประชาชนรัฐสภา : กรุณาสรุปประเด็นครับ หมดเวลาพลัดครับ

นายทองอาจ คล้ามไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : การทำทางด่วนพิเศษก็ดี การขนคนขนาดย่อย ๆ ก็ดี ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเราน่าจะเริ่มทำทางเพิ่มในบางส่วนได้ ไม่ว่าจะเป็นอย่างไร เช่นในด้านฝั่งชน ท่านประธานก็คงจะเห็นได้ว่าถนนจรัลสนิทวงศ์ที่ผ่านหน้าบ้านท่านอดีตนายกรัฐมนตรีนั้น เป็นเส้นซึ่งเป็นปัญหาของทางด้านฝั่งชน ผมคิดว่าน่าจะเพิ่มเส้นทาง ยกตัวอย่างเช่น ทำทางเลียบทางรถไฟไปออกทางด่งชั้น ตรงนี้ก็จะสามารถช่วยบรรเทาแก้ไขปัญหาได้จากสะพานพระราม ๗ ลงไป

เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาของกรุงเทพมหานครนั้น
จริง ๆ แล้วไม่ได้มีเท่าที่ผมได้กล่าวให้ท่านทั้งหลายฟัง และก็ไม่ได้บอกว่
นโยบายเหล่านั้นนั้น เป็นการเพียงพอเท่านั้น ยังมีอีกหลาย เรื่องหลายประการ
ซึ่งรัฐบาลไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าจะมีนโยบายในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้
อย่างไร และมีนโยบายที่จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้บรรเทาเบาบาง
หรือแก้ไขไปได้อย่างไร เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้ารัฐบาลได้กำหนดสิ่งเหล่านี้
เอาไว้ในนโยบาย เชื่อว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องชาวกรุงเทพมหานคร
ขอพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปเชิญท่านสาวิตรี โพธิ์พิกัด ครับ

นายสาวิตรี โพธิ์พิกัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สาวิตรี โพธิ์พิกัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ครับ ผมมี ๓ - ๓ ประเด็น ที่อยากจะ
หยิบยกขึ้นมาในวาระสุดท้ายนี้ครับ เพื่อที่จะขอความกระจ่างจากรัฐบาล
ที่ยังไม่ได้มีการพูดกันมากนัก

ประเด็นที่ ๑ คือนโยบายเกี่ยวกับทางด้านพลังงาน ที่ทางรัฐบาล
ได้กำหนดขึ้นมาเป็นหัวข้อ ๓.๖ ทางรัฐบาลได้เขียนไว้ว่า รัฐบาลจะดำเนินการ
ให้มีพลังงานเพียงพอกับความต้องการ ผมเข้าใจคำว่า เพียงพอนั้น คงไม่ต้อง
กำหนดเป็นนโยบายหรือครับ เข้าใจว่าต้องเป็นหน้าที่ที่รัฐบาลต้องกำหนดให้มี
พลังงานอย่างเพียงพอ ประเด็นนโยบายที่ผมอยากจะได้รับทราบจากรัฐบาลคือ
การที่เราจะนำพลังงานเข้าสู่ประเทศไทยนั้น ท่านจะนำพลังงานประเภทไหนเข้ามา
สู่ประเทศไทย จะเป็นพลังงานทางด้านน้ำมัน ก๊าซ ลิกไนต์ ไฮโดร ทางด้าน
ถ่านหิน แอล.เอ็น.จี. (LNG) หรือท่านจะนำพลังงานปรมาณูเข้าสู่ประเทศไทยเรา
ผมคิดว่าประเด็นพวกนี้เป็นประเด็นที่ทางประชาชนคนไทย นักธุรกิจ นักสิ่งแวดล้อม
สนใจว่าประเภทของพลังงานนั้นจะนำไปสู่ในการพัฒนาประเทศไทยอย่างไร
นี่เป็นนโยบายอันที่ ๑ ผมอยากจะได้เรียนถามท่านทางฝ่ายรัฐบาล เพราะว่า
จริง ๆ แล้ว การที่เราจะนำประเภทหรือพลังงานเข้าสู่ประเทศไทยเรา นั้น
จะนำไปสู่การตัดสินใจที่มีความขัดแย้งในสังคมเรา ทางด้านสิ่งแวดล้อมในหลาย
ประเด็นด้วยกัน ถ้าเพื่อเราจะนำพลังงานจากประเทศเพื่อนบ้านเรา เช่น
จากประเทศมาเลเซีย ก็อาจจะ เป็นก๊าซ หรือไฟฟ้าโดยตรง-----

ถ้าเพื่อจากประเทศลาวก็อาจจะเห็นพลังงานที่มาจาก เชื้อนต่าง ๆ ที่มีการพัฒนา ถ้าเพื่อจะมาจากพม่าก็อาจจะเห็นก๊าซธรรมชาติที่กำลังมีการพัฒนา แล้วก็อาจจะเห็นพลังงานน้ำต่อไปในอนาคต ประเด็นพวกนี้ผมคิดว่าเป็นประเด็นที่ทางรัฐบาล น่าจะต้องชี้แจงถึงนโยบายของรัฐบาลในการที่จะนำสู่การพัฒนาพลังงานในประเทศไทยเราต่อไปครับ

ท่านประธานครับ ในประเด็นที่ ๒ การที่จะให้ภาคเอกชนมีบทบาท ในการลงทุนเรื่องพลังงานในประเทศไทยนั้น อยากรขอความกระจ่างว่า บทบาทภาคเอกชนจะมีส่วนอะไรต่อไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการผลิตไฟฟ้า หรือ เรื่องการลงทุนด้าน แอล.เอ็น.จี. หรือทางด้านเกี่ยวข้องกับก๊าซที่จะมาจาก ประเทศพม่า เพราะว่าประเด็นพวกนี้จะนำไปสู่นโยบายการลงทุนที่มีความ จำเป็นต้องใช้เงินอีกหลายแสนล้านบาท ท่านประธานที่เคารพ นอกจากเรื่อง ที่ท่านบอกว่าจะต้องมีการนำพลังงานให้ที่เพียงพอในประเทศไทยเราแล้ว มี ประเด็นหนึ่งที่ท่านได้ตั้งไว้เขียนในนโยบาย คือจะจัดให้มีพลังงานที่มีความมั่นคง คำว่า ความมั่นคง นั้นก็จริงเป็นศัพท์ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับพลังงานไฟฟ้า เกี่ยวข้องกับเรื่องว่าไฟดับ ไฟกะพริบ ไฟตก เรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นประเด็นที่ นักอุตสาหกรรม นักธุรกิจ และประชาชนทั่วไปให้ความสนใจ เพราะว่าหากมี ไฟดับ ไฟกะพริบ ไฟตกแล้ว ท่านคงทราบดีว่าคอมพิวเตอร์ของอุตสาหกรรม ของธุรกิจนั้นจะดับ ท่านคงทราบดีว่าเครื่องจักรก็จะหยุดเดิน และในขณะที่ดับกัน ก็จะไม่เพิ่มต้นทุนของการผลิตของนักธุรกิจของนักอุตสาหกรรม แต่ท่านไม่ให้ความสำคัญ ต่อความมั่นคงของระบบไฟฟ้าเลย เพราะท่านได้ตัดออกไปจากนโยบาย ของท่าน ซึ่งธรรมดาแล้วจะเขียนในนโยบายของรัฐบาลทุกรัฐบาลในเรื่องนี้ จึงอยากจะเรียนถามท่านว่า ในประเด็นนี้ท่านได้คำนึงถึงความเดือดร้อนของ นักธุรกิจ นักอุตสาหกรรมมากนักน้อยแค่ไหนอย่างไร นโยบายนี้เป็นนโยบายที่สำคัญ แล้วก็อยากจะขอให้ท่านพิจารณาว่า การลงทุนไม่ว่าจะเป็นสร้าง ความมั่นคงใน ระบบไฟฟ้าโดยระบบสายส่งที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาเพิ่มเติม นำสายเปลือย ออกไปนำไปสู่การที่จะมีสายหุ้ม นำไปสู่การที่จะมีการทำสายใต้ดินนั้น ของพวกนี้ จะทำให้ระบบความมั่นคงดีขึ้น แต่ท่านไม่ได้กำหนด จึงอยากจะขอทราบเรียน ท่านว่า นโยบายอันนี้ท่านได้กำหนดไว้หรือจะนำไปสู่แผนปฏิบัติการต่อไปนะครับ เพราะว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อภาคเอกชนนั้นคงเป็นที่ทราบดีอยู่แล้ว และก็ จะไม่สอดคล้องกับนโยบายทางอุตสาหกรรม ท่านได้เขียนไว้ว่าจะเพิ่มประสิทธิภาพ ในการดำเนินการทางอุตสาหกรรม เพื่อแข่งขันกับตลาดโลก เพราะว่าเป็นต้นทุนที่

๓๗

ร. ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สมัยที่ ๑๙๕/๒

ภาคเอกชนจะต้องรับภาระอยู่ขณะนี้ ต้นทุนนี้เข้าไปสู่การที่ทางภาคเอกชนยังจะต้องลงทุนระบบสายแรงไฟฟ้าเพิ่มเติมที่มีความจำเป็นในการที่เราจะดำเนินการทางธุรกิจต่อไป อันนั้นก็ประเด็นทางด้านพลังงานที่ผมอยากจะขอทราบ เรียนท่านให้มีความกระจ่างเพิ่มเติมในแผนปฏิบัติการของท่านนะครับ

ประเด็นต่อไปที่ผมอยากจะหยิบยกขึ้นมาขึ้น ๆ คือประเด็นทางด้านอุตสาหกรรม ซึ่งก็มีการพูดกันเนืองนิตย์ ทางรัฐบาลจะดำเนินการพัฒนาศักยภาพภายในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในประเทศไทยให้แข่งขันกับตลาดโลก โดยจะดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการตั้งนิคมอุตสาหกรรม และเขตอุตสาหกรรมส่งออกไปนอก ท่านประธานครับ นโยบายนี้ค่อนข้างจะเป็นนโยบายที่ครอบคลุมมากหลายประเด็นเหลือเกิน ท่านทั้งจะต้องการแข่งขันกับตลาดโลก ท่านทั้งต้องการสร้างนิคมอุตสาหกรรมในชนบท ท่านทั้งต้องการที่จะมีการส่งออกด้วย ผมขอทราบเรียนว่าท่านจะดำเนินการนโยบายนี้อย่างไร เพราะว่าจริง ๆ แล้วในชนบทอาจจะไม่มีวัตถุดิบท่านตั้งลงมาเข้า อาจจะไม่มีความที่มีประสิทธิภาพหรือมีความรู้ความสามารถในเรื่องระบบจัดการ ท่านจะใช้ทำเรื่องอะไรในการส่งออก ท่านจะใช้สนามบินอะไรในการส่งออก ที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมพวกนี้จะอยู่ที่ไหน ท่านจะผลิตอะไรเพื่อตลาดโลกที่ไหน เพราะว่าจริง ๆ แล้วชนบทของไทยเราก็คือเราสามารถสร้างนิคมอุตสาหกรรมเพื่อดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกได้จะแก้ปัญหาของชาติบ้านเมืองไปได้อีกเยอะแยะ ประเด็นนี้ผมอยากจะขอแผนปฏิบัติการจากทางรัฐบาลเพื่อจะได้ติดตามต่อไป อันนี้เป็นประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากจะหยิบยกขึ้นมาในวาระนี้

- ๑๙๖/๑

๓๓๖

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

บึงอร ๑๙๖/๑

ส่วนประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากจะหยิบยกขึ้นมาขึ้นเกี่ยวข้องกับ เรื่อง
ของระบบราชการของกรุงเทพมหานคร รัฐบาลได้ให้ความสำคัญคู่กับระบบ
จราจรเพียงครั้งบรรทัด โดยได้เขียนไว้ว่า ในข้อ ๑๑.๑.๓ จะเร่งรัดแก้ไข
ปัญหาจราจรตามแผนแม่บท ปัญหาจราจรเป็นที่ทราบกันดีของผู้ของคนไทยทั่วประเทศ
และหนทั้งโลก ผมขอทราบเรียนว่า เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจของประเทศไทย
อย่างมาก เกี่ยวข้องกับคนไทยที่อยู่ในกรุงเทพฯ ประมาณ ๑๐ ล้านคน เกี่ยวข้อง
กับ เรื่องของการที่จะมีนักท่องเที่ยวมาเพิ่มเติมหรือไม่ เกี่ยวข้องกับปัญหามลพิษ
ในอากาศของกรุงเทพฯ เพราะฉะนั้นท่านได้ให้ความสำคัญเพียงครั้งบรรทัด
แล้วก็ไปผูกกับเรื่องแผนแม่บท จึงสภาจะขอทราบ เรียนแผนแม่บทของท่านนั้น
เกี่ยวข้องกับ ๕ แผนที่ได้มีการดำเนินการเสร็จแล้วหรือยังหรือไม่ แผนที่ ๑ คือ
แผนขนส่งมวลชนที่เกี่ยวข้องกับระบบรถไฟฟ้าตลวง รฟม. ของ กทม. ที่เกี่ยวข้อง
กับการให้สัมปทานกับทางหลวงและของบวิศกฮิปเวลล์ นั้นเป็นกลุ่มที่ ๑ ที่ต้องให้เงิน
หลายแสนล้านบาท แผนแม่บทที่ ๒ เกี่ยวข้องกับระบบทางด่วน ซึ่งเกี่ยวข้องกับ
๔ - ๕ สายที่กำลังดำเนินการอยู่ ไม่ว่าจะ เป็นทางด่านสายเสด็จ (Stage) ๓
ที่จะออกจาก อ.ส.ม.ท. ไปที่ศรีนครินทร์ก็ดี เสด็จ ๓ จากถนนบุรีไปที่ยุคโลก็ดี
หรือระดับที่ ๔ จากบางกะปิปลกไป รวมทั้งถนนที่กำลังมีการก่อสร้างจากบางนา
ไปสลบุรี เป็นทางยกระดับ หรือถนนวงแหวน หรือแม้กระทั่งเป็นถนนเส้น ๆ ที่ทาง
การทางฯ กำลังดำเนินการอยู่ ผมขอทราบ เรียนว่าโครงการพวกนี้ก็ต้องให้เงิน
อีกหลายแสนล้านบาท ประเด็นที่มีโครงการของกรมโยธาธิการที่จะต้องสร้าง
สะพานที่พระประแดงข้ามไปที่ปู่เจ้าสมิงพราย แล้วก็ถนนหรือมดลองของ
กรมโยธาธิการ เช่นเดียวกัน ในขณะที่เดียวกันยังมีรถไฟฟ้าชานเมืองที่เป็นส่วนหนึ่ง
ของระบบทางด้านของระบบจราจรระดับ

ประธานรัฐสภา : ก็ขอสรุปนะครับหมดเวลาพอดีครับ

นายสุวิทย์ โภษะวิทย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
เรื่องจราจรนี้ผมขอทราบ เรียนว่ามีทางที่เกี่ยวข้องกับรถไฟฟ้าชานเมืองจากลาดกระบัง
ไปแปดริ้ว แล้วก็จากบางซื่อไปที่นครปฐมก็อีกหลายแสนล้านบาท ผมมีประเด็น
ที่จะถามทางรัฐบาลนะหรือว่าท่านทราบไว้ไหมครับที่ท่าน เขียนไว้ว่าจะดำเนินการ
ตามแผนแม่บทนี้ท่านต้องใช้เงินเท่าไร เพราะตามแผนแม่บทรวมกันแล้วต้องให้เงิน
ประมาณปีละ ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อท่านเขียนไว้ว่าท่านจะ
ดำเนินการตามแผนแม่บทนะครับ ขอได้โปรดพิจารณาแจ้งให้ทราบถึงแผนจัดการ
เรื่องการเงิน เรื่องงบประมาณ ส่วนไหนจะใช้งบประมาณ ส่วนไหนจะใช้เงินกู้

๓๒๖

ร ๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

บึงออร์ ๑๙๖/๓

ส่วนไหนจะใช้ให้ภาคเอกชนลงทุน เพราะตรงนี้เองถ้าแล้วก็ตามดำเนินการตามแผนแม่บทได้ก็จะเป็นการแก้ไขปัญหาการจราจรของกรุงเทพมหานครไปในตัวด้วย ท่านประธานครับ ทั้งหมดนี้เป็นประเด็นหลัก ๆ ที่ผมอยากจะนำเสนอในวาระนี้ขอได้โปรดพิจารณาตามที่ท่านได้เสนอว่าจะดำเนินการให้รายละเอียดเพิ่มเติมในวาระต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านรองนายกฯ กร ครบิน

นายกฯ ทักษิณชรี (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ กระผม กร ทักษิณชรี ในฐานะรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลงานทางด้านกระทรวงอุตสาหกรรม อยากจะขอขอบพระคุณท่านเพื่อนสมาชิกที่ได้กรุณาหยิบประเด็นที่ท่านเพิ่งอภิปรายจบไปเพื่อจะเป็นข้ออ้างให้กระผมได้มีโอกาสได้ลุกขึ้นที่แจ้งนโยบายของรัฐบาลให้ชัดเจนขึ้น ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในประเด็นต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกที่เพิ่งอภิปรายจบไปเมื่อสักครู่นี้ พอเรียงลำดับเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจว่าในประเด็นแรกที่ท่านถามถึงว่าความต้องการของประเทศชาติของเราในอนาคตจากนี้ไปก็คงจะมีความต้องการทางด้านพลังงานไฟฟ้ามากขึ้นนั่น คำถามก็คือจะใช้เชื้อเพลิงอะไรกันแน่ที่จะมาเป็นองค์ประกอบของการผลิตไฟฟ้า ผมอยากจะขออนุญาตเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกด้วยนะครับว่า จากการใช้ที่เราได้มีสำรวจทรัพยากรทางธรรมชาติที่สามารถนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงได้จากในแผ่นดินของประเทศไทยเราเอง และจากที่เราได้มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประเทศเพื่อนบ้านถึงแนวทางการจะพัฒนาร่วมกันในอันที่จะผลิตเชื้อเพลิงธรรมชาติดังกล่าวเหล่านี้มาใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้าจึงทำให้เรามีความมั่นใจได้แน่ครับว่าในอนาคตจากนี้ไปนั้นเชื้อเพลิงหลักที่จะนำมาใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้าป้อนสู่ความต้องการของประเทศไทย แก่สังคมนาน่าจะเป็นคำตอบดังกล่าว -----

จากผลของการที่เราได้ร่วมงานกันก่อสร้างใกล้ขีดทำให้ขณะนี้เราได้มีการสรุป และได้มีการลงนามในข้อตกลงไปแล้วกับประเทศพม่า ในทันทีจะนำแก๊สของพม่าเข้ามาสู่ความต้องการของการผลิตกระแสไฟฟ้าในประเทศไทย ได้มีการลงนามข้อตกลงไปเรียบร้อยแล้วที่จะนำแก๊สจากพื้นที่พัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศไทย และประเทศมาเลเซียเข้าสู่ระบบการผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย ได้มีข้อตกลงเริ่มบริดจ์ไปแล้วหลายกิโล ในทันทีจะนำไฟฟ้าซึ่งผลิตขึ้นในประเทศไทยแล้ว เข้าสู่ระบบไฟฟ้าของประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้ถ้าประชาชนเป็นเครื่องยืนยันว่า ความมั่นคงของการจัดหาพลังงานไฟฟ้ายังสอดคล้องความต้องการของประเทศชาติของเรา ซึ่งมีความต้องการเพิ่มขึ้นประมาณปีหนึ่ง ๑,๒๐๐ เมกะวัตต์นั้นมีความแน่นอนและมั่นคงอย่างชัดเจนอย่างแน่นอน

นอกจากนี้ในขณะนี้เรากำลังพยายามเจรจาและเสาะหาที่อยู่ดีได้สักตัวจากการทำงานร่วมกันในพื้นที่คาบเกี่ยวระหว่างประเทศไทยและประเทศกัมพูชา และประเทศเวียดนามในลำดับต่อไปด้วย มันจะทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากเป็นประเด็นทางด้านความสัมพันธ์ทางด้านมิตรประเทศทางด้าน การทูตแล้ว ความเชื่อมโยงกัน เพื่อประโยชน์ซึ่งกันและกันระหว่างเรากับประเทศเพื่อนบ้าน จะทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นการกระชับความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นไปอีก ในประเด็นต่อกำหนดสมาชิกได้ความมั่นคงของระบบไฟฟ้า ไฟตกบ้าง ไฟดับบ้างอะไรแบบนี้ทำให้เกิดข้อเสียด้านผู้ที่เป็นเจ้าของโรงงาน ไร่ดริบ เป็นประเด็นที่กระทบเองและพวกเราก็เข้ามาปรับหน้าที่ตรงนี้ให้เห็นประเด็นนี้มาอย่างชัดเจนโดยตลอด และได้พยายามบอกกับผู้ที่ เป็นเจ้าของโรงงานให้เข้าสู่พื้นที่ซึ่งเราเรียกกันว่า นิคมอุตสาหกรรม หรือเขตอุตสาหกรรมดังที่เขียนไว้แล้วในเอกสารดังกล่าว นั้น มีเหตุผลประกอบนั้นก็คือนิคมอุตสาหกรรมนั้น ในเขตอุตสาหกรรมนั้นจะเป็นพื้นที่ซึ่งเรากำลังพยายามผลักดันให้มีการผลิตกระแสไฟฟ้าขึ้นโดยภาคเอกชน หรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า เอส.พี.พี. (SPP) หรือแม้แต่ ไอ.พี.พี. (IPP) เพื่อที่จะหลีกเลี่ยง กระทบขอ เวียนย้ายดริบ เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการจะต้อนำส่งกระแสไฟฟ้าในพื้นที่ระยะทางอันยาวไกล จะเป็นสายเปลือย จะเป็นสายหุ้มก็แล้วแต่ เละจะหลีกเลี่ยงทั้งสิ้น ถ้าหากว่าในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม หรือเขตอุตสาหกรรมดังกล่าว นั้นมีโรงผลิตกระแสไฟฟ้าของตนเอง และโรงงานที่มีความจำเป็นจะต้องมีกระแสไฟฟ้าส่งให้ต่อระบบการผลิตอุตสาหกรรมอย่างสม่ำเสมอ ตั้งอยู่ในเขตหรือนิคมอุตสาหกรรมดังกล่าว นี้คือเหตุผลอีกส่วนหนึ่งที่

เป็นเหตุผล เสริมถึงความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องพยายามชี้แจงให้ภาคเอกชนที่จะลงทุนในโรงงานอุตสาหกรรมต่อไป เข้าตั้งโรงงานของท่านอยู่ในเขตหรือนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งในขณะนั้นทั่วประเทศไทยมีอยู่แล้ว ๕๐ แห่งด้วยกัน และจะยังคงมีการผลักดันสนับสนุนให้มากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ เพราะจะทำให้การที่มีปัญหาของสายส่งระยะไกล มีปัญหาไฟดับไฟตกนั้นจะลดลงหรือหมดไปอย่างสิ้นเชิง

ประเด็นที่ ๓ ที่ท่านสมาชิกทบทวนกลับมาเกี่ยวข้องกับภารกิจที่มีนิคมอุตสาหกรรมก็ดี เขตอุตสาหกรรมก็ดี เพื่อการส่งออกในชนบทนั้น ท่านเพื่อนสมาชิกครับ ขออนุญาตท่านประธานครับ คำว่า ชนบท นั้นมันมีความหมายกว้างไกลนะครับ ครอบคลุมถึงชนบทนะครับ ชายฝั่งทะเลภาคใต้ทั้งหมดถึงชนบทนะครับ และนั่นพื้นที่ซึ่งเหมาะสมและมีศักยภาพสูง ซึ่งสอดคล้องกับโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคใต้อีก ในอันที่จะจัดสร้างเขตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกพร้อมท่าเรือน้ำลึกให้เกิดขึ้น อย่างที่ท่านเพื่อนสมาชิกก็คงจะได้ทราบข่าวสิ่งเหล่านี้กันอยู่แล้ว กระทบมืออาจจะขอเรียนว่าแนวทางทั้งหมดนี้มีสิ่งที่เป็นแผนงานพร้อมที่จะเริ่มดำเนินการได้ทันทีค่อนข้างมากมาย แต่ได้เขียนไว้เป็นเพียงพลั้งเทปในสมุดที่แจกไปแล้ว เป็นนโยบายของรัฐบาล และหวังว่าคงจะเป็นที่เข้าใจแก่ท่านเพื่อนสมาชิกทั้ง ๓ ประเด็นที่ผมได้รับมอบหมายให้ขึ้นมาตอบ และให้เกิดความชัดเจนพอเพียงที่เชื่อว่า ถ้าท่านเพื่อนสมาชิกมีความสนใจในประเด็นเหล่านี้ก็กรุณาติดตามและเราก็คงจะได้ช่วยกันสร้างสรรค์ให้ประเทศไทยของเราเป็นฐานสินค้าส่งออกที่มีประสิทธิภาพและมีสมรรถนะไม่แพ้ประเทศเพื่อนบ้านของเราในภูมิภาคนี้ต่อไปในขนาดค่อนข้างแน่นอน ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ เป็นอันว่าถาวรอภิปรายในนโยบายที่คณะรัฐมนตรีนำเสนอต่อรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๙ ได้ยุติลงแล้ว ขณพบ นายกรัฐมนตรีจะมีอะไรกล่าวต่อที่ประชุม เชิญครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (นาทกรัฐมนตรี) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้มีเกียรติ กระผมต้องขอขอบพระคุณท่านประธานและท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความสนใจในการอภิปรายวิพากษ์วิจารณ์ตลอดจนการท้วงติง แล้วก็ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลที่กระผมได้แถลงต่อรัฐสภาแห่งนี้ ซึ่งรัฐบาลจะได้นำไปประกอบการพิจารณาในการบริหารประเทศให้บังเกิดประโยชน์ต่อไป สำหรับข้อสังเกตที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้กรุณาอภิปรายว่านโยบายนี้เขียนไว้กว้าง ๆ ไม่ระบุรายละเอียดในบางประเด็นนั้น กระผมขอเรียนยืนยันว่ารัฐบาลมิได้มีความมุ่งหมายที่จะไม่ผูกมัดหรือหลีกเลี่ยงคำมั่นที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาแห่งนี้แต่ประการใด แต่เนื่องจากปัญหาหลายกล่าวกว้างเป็น เรื่องละเอียดอ่อนซับซ้อน ต้องอาศัยความรอบคอบในการกำหนดแผนปฏิบัติการและมาตรการต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมีการประสานกันทั้งในระดับคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีที่รับผิดชอบและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้แนวทางการแก้ปัญหามีความเป็นไปได้ เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุด หลายครั้งที่การเพิกถอนโรมาชโดยกำหนดมาตรการไว้ล่วงหน้าโดยมิได้มีการตรวจสอบให้รอบคอบเสียก่อน ได้ก่อให้เกิดปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ แต่หลายครั้งพบว่ามาตรการบางมาตรการมีความขัดแย้งกันเอง อีกประการหนึ่ง การจะดำเนินการให้ได้ตามนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการและที่สำคัญที่สุดก็คืองบประมาณที่จะต้องจัดทำตามนโยบายและเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนดไว้ และเป็นที่ยอมรับกันดีว่างบประมาณปี ๒๕๓๐ ได้จัดทำเสร็จและทันใช้ทันแล้ว และรัฐบาลนี้จะตั้งเป้าหมายบริหารประเทศภายใต้การจัดสรรงบประมาณตามนโยบายของรัฐบาลเดิมต่ออีก ๑๐ เดือนเศษ ดังนั้นสิ่งที่รัฐบาลนี้จะพึงกระทำได้ก็คือการปรับปรุงกระบวนการทำงาน กระบวนการแก้ไขปัญหารวมทั้งปรับปรุงงบประมาณที่ได้จัดทำเอาไว้แล้วในบางส่วนที่จำเป็นเท่านั้น ดังนั้นแม้จะเพิกถอนโรมาชกำหนดรายละเอียดไว้เพียงใดก็ตามก็จะเป็นปัญหาว่าเราจะได้จริงหรือไม่ เนื่องจากมีการจัดทำงบประมาณไว้แล้ว นอกจากนั้นหลายประการที่มีกำหนดไว้ในนโยบายก็เนื่องจากว่า ในหน้าที่ที่ เราจะต้องปฏิบัติอยู่เป็นปกติทุกชุดทุกสมัยกลุ่มแล้ว เช่น การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการและหน่วยงานของรัฐ ซึ่งรัฐบาลก็ได้ ชี้แจงวัตถุประสงค์อันอย่างเอาจริงเอาจัง เช่นเดียวกัน อีกทั้งในนโยบายก็ได้มุ่งเน้นการบริหารราชการในลักษณะการปฏิรูปราชการประชาชนที่มีกำหนด เวลาไว้ที่ค่าตอบแทนที่แน่นอน

๕๐๓

จ. ๒/๒๕๓๙ (พ. ๑)

สำเนาที่ ๑๙๘/๓

มีการให้เหตุผลรับฟังข้อโต้แย้งคัดค้านและการให้ประธาพิน ลี้ถสามารถสัน
ได้เข้ามามีบทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของรัฐบาลและเจ้าหน้าที่
ของรัฐอย่างเข้มงวดอีกด้วย อนึ่ง หลายท่านสอบถามว่านโยบายนั้นที่มาจาก
ที่ไหนบ้าง ซึ่งกระผมขอเรียนว่าที่มาของนโยบายนี้ก็เป็นเช่นเดียวกับนโยบาย
ของหลายรัฐบาลที่ผ่านมา กล่าวคือได้นำ ๓ แนวทางมาผสมผสานกัน ได้แก่

- ๑๙๙/๑

๑. นโยบายของรัฐบาลหลายรัฐบาลที่ผ่านมา โดยเฉพาะรัฐบาลของ ฯพณฯ อดีตนายกรัฐมนตรี นายชวน หลีกภัย ฯพณฯ อดีตนายกรัฐมนตรี นายบรรหาร ศิลปอาชา

๒. นโยบายของพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ในวง การรณรงค์เลือกตั้ง ซึ่งนโยบายดังกล่าวก็จะสะท้อนถึงปัญหาของประเทศ ในท่วงเวลานั้น ๆ เรานำมาผสมผสานในจุดที่เห็นพ้องต้องกัน และ

ในประการที่ ๓ เรานำมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ ซึ่งเป็นแผนที่ชี้ทิศทางของการพัฒนาของประเทศ โดยในหลายส่วน ของนโยบายนี้ก็ได้นำมาจากแผน ๘ ดังกล่าว

ในประเด็นสุดท้ายเกี่ยวกับสัญญาที่กระผมได้ให้ไว้เกี่ยวกับการ จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่นกฎหมายพรรคการเมือง และกฎหมายเลือกตั้งว่า เมื่อแล้วเสร็จจะคืนอำนาจให้แก่ประชาชนหรือไม่ เพราะไม่ได้เขียนไว้ในนโยบาย กระผมอยากที่จะทราบเรียนว่า สิ่งนี้เป็น สัญญาของนักการเมืองที่ให้ไว้ต่อพี่น้องประชาชน และกระผมขอคืนยันในที่นี้ อีกครั้งว่า ถ้าทุกอย่างเห็นไปตามที่ได้กล่าวมาแล้ว และนายกรัฐมนตรีมีอำนาจ ยุบสภา ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ไม่ว่าจะนับแต่เฉพาะกาลอย่างไรก็ตาม ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะไม่คืนอำนาจให้กับพี่น้องประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับ สิ่งที่ถูกกดคานหรือจากรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ที่จะทำให้ระบบการเมืองของเราดีขึ้น ระยะเวลาที่ได้ระบุไว้ว่าประมาณ ๑ ปีครึ่ง ถึง ๒ ปีนั้น เป็นการประมาณการ จากระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ซึ่งจะสำเร็จตามนั้นหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับความเห็นพ้องต้องกัน และความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง กระผมขอยืนยันกันว่า กระผมและคณะรัฐมนตรีชุดนี้จะบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อกับประชาชนของประเทศชาติและประชาชนให้ดีที่สุด และขอความร่วมมือ จากทุกท่าน ในการทำงานร่วมกันตามบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเต็มกำลัง เพื่อไปสู่จุดหมายแห่งการสร้างสันติสุขในสังคม และสร้างความสำเร็จร่วมกันตลอดพี่น้องประชาชนในชาติของเรา ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : จบระเบียบวาระที่ ๒ ซึ่งเราใช้เวลาทั้งหมด ประมาณ ๓๓ ชั่วโมง มีผู้ร่วมซักถามนโยบายของรัฐบาลทั้งหมด ๕๑ ท่าน ถึงแม้ว่าจะตึกแล้ว ผมจะขอเวลาท่านสมาชิกอีกไม่เกิน ๑๐ นาที เพื่อที่จะ ได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาอภิปรายร่างแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุม

ของรัฐบาล เพื่อที่สมาชิกสภาว่างจะได้นำไปใช้ ขอความกรุณาที่ท่านสมาชิก
สักประมาณคงไม่เกิน ๑๐ นาที

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ เรื่องการเลือกตั้งคณะกรรมการ
เพื่อพิจารณาายกร่างแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมของรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๓๙
ในหมวดว่าด้วยสภาว่างรัฐธรรมนุญ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๓๙ เรื่องนี้เนื่องจากที่ประชุมรัฐสภา
เคยมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการชุดที่พิจารณาว่างข้อบังคับการประชุมของรัฐบาล
พ.ศ. ๒๕๓๙ ไปพิจารณาายกร่างเพิ่มเติมในหมวดว่าด้วยสภาว่างรัฐธรรมนุญ
เพื่อรองรับรัฐธรรมนุญ (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๓๙ ในการพิจารณาายกร่างเพิ่มเติม
ยังไม่ได้เริ่มกระทำ ก็ได้มีการยุบสภาเสียก่อน เพราะฉะนั้นวันนี้เพื่อประโยชน์
กิจการของรัฐบาล ในการที่สภาว่างจะได้นำข้อบังคับนี้ไปใช้ ผมจึงขอให้สมาชิก
ได้มีการพิจารณาเพื่อเสนอคณะกรรมการรายกร่างแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับดังกล่าว
เพื่อที่จะเสนอว่าจะเอากรรมการรายกร่างที่ท่าน ทล.เชิญครับ

นายภูมิมนตรี ลิธีระประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หรีสะเกษ) :
ท่านประธาน กระผม นายแพทย์ภูมิมนตรี ลิธีระประเสริฐ พรรคความหวังใหม่
ขอเสนอทั้งสิ้น ๔๕ ท่าน ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ผู้รับรองถูกต้อง เสนอ ๔๕ ท่าน มีผู้เสนอ
อย่างอื่นไหม

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานรัฐสภา : ไม่มี เห็นกันว่าคณะกรรมการรายกร่างฯ
จำนวน ๔๕ ท่าน ย้ำจำนวน ๔๕ ท่านนี้ ตามสัดส่วน วุฒิสภา ๑๘ ท่าน
สภาผู้แทนราษฎร ๒๗ ท่าน

สภาผู้แทนราษฎรแบ่งตามสัดส่วนของพรรคการเมืองก็จะเห็นดังนี้ พรรค
 ความหวังใหม่ ๙ ท่าน พรรคประชาธิปไตย ๘ ท่าน พรรคชาติพัฒนา ๘ ท่าน
 พรรคชาติไทย ๓ ท่าน พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน พรรคประชากรไทย ๑ ท่าน
 พรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม พรรคมวลชน พรรคพลังธรรม พรรคไท
 รวม ๑ ท่าน เชิญวุฒิสภาก่อนครบ ๑๘ ท่าน เชิญครบ

นายสุชน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธาน
 รัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุชน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภา ขอเรียนเสนอ
 รายชื่อคณะกรรมการตั้งมีรายชื่อดังนี้ ๑. นายภิรินทร์ ชัยขาลวงศ์

๓. นายโกวิท สุรัสวดี ๓. นายปภิต พัฒนกุล ๔. คุณหญิงนันทภา สุปรภะตะนันท์
 ๕. นายพชร ยุติธรรมดำรง ๖. นายพิชัย วาสนาส่ง ๗. นายพินิต อารยะศิริ
 ๘. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย ๙. นายวิงสรรค์ แสงสุข ๑๐. นายอักษราทร
 จุฬารัตน์ ๑๑. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา ๑๒. พลเอก ศิริจันทร์ ชูปลั่ง
 ๑๓. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ ๑๔. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ ๑๕. พลเอก
 สิทธิ จิรโรจน์ ๑๖. นายเกษม สรศักดิ์เกษม ๑๗. นายकुศล บุญประกอบ
 และ ๑๘. นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร ขอผู้รับรองครบ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ผู้รับรองถูกต้องครบ พรรคความหวังใหม่
 ๙ ท่านครบ เชิญครบ

นางกึ่งกาญจน์ ณ เชียงใหม่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพดิฉัน กึ่งกาญจน์ ณ เชียงใหม่ สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการเพื่อ
 พิจารณาขอร่างแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พุทธศักราช ๒๕๓๙
 ตามสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ดังต่อไปนี้ ๑. นายบุญเกิด หิรัญคำ
 ๒. นายอำนาจ คลังผา ๓. นายชจรชน จุดโต ๔. นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวิชัยกุล
 ๕. นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ ๖. นายกุศล หนีเทศ ๗. นายมาโนช เขาวรัตน์
 ๘. นายฐานิสร์ เทียนทอง ๙. นายชนเทพ ทิมสุวรรณ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคประชาธิปไตย ๘ ท่าน

นางสาววรัตนา อนันต์นาคินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน วรัตนา อนันต์นาคินทร์
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปไตย กรุงเทพมหานคร ขอเสนอรายชื่อ

๔๐๗

ร ๒/๒๕๓๙ (ส. ๑)

รศมี ๒๐๐/๒

คณะกรรมการในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ดังต่อไปนี้ ๑. นายจุนทร
ลักษณะวิเศษ ๒. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๓. นายถวิล ไพรสณฑ์ ๔. นายอภิสิทธิ์
เวชชาชีวะ ๕. นายปรีชา สุวรรณทัต ๖. นายเจริญ คันธวงศ์ ๗. นายจรัส
พิ้วช่วย และ ๘. นายนิพนธ์ บุญญามณี ขอผู้รับรองคือ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ต่อไปพรรคชาติพัฒนา ๘ ท่านครับ

นายบุญช่วย กุฉินาพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม บุญช่วย กุฉินาพันธุ์ พรรคชาติพัฒนา จังหวัด
เชียงใหม่ กระผมขอเสนอชื่อส่วนของพรรคชาติพัฒนามีรายนาม ๘ ท่าน
ดังต่อไปนี้ ๑. นายสกุล ศรีพรหม ๒. นายทวีชัย ยนามพงษ์ ๓. นายวิทย์
दानกุล ๔. นายณรงค์ ภูอิทธิวงศ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคชาติไทย ๓ ท่านครับ

นายจาดรงค์ เฟ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์จาดรงค์ เฟ็งนรพัฒน์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ขอเสนอรายชื่อ
คณะกรรมการในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๓ ท่าน ดังต่อไปนี้ครับ

- ๑. นายชัมพล ศิลปอาชา
- ๒. นายประยุทธ์ ฉิวพานิชย์
- ๓. นายสุรสิทธิ์
นิติคุณวรวิทย์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกขกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคกิจสังคม ๑ ท่านครับ

นางมุกดา พงษ์สมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคกิจสังคม ขอเสนอคณะกรรมการ
เพื่อพิจารณาข่างแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ ขอเสนอท่านณรงค์เลิศ สุรพล
ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกขกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคประชากรไทย

๑ ท่าน เชิญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) :

ท่านประธานที่เคารพ ขอเสนอท่านดอกเตอร์ลลิตา ฤกษ์สำราญ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกขกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคเอกภาพ

พรรคเสรีธรรม พรรคมวลชน พรรคพลังธรรม และพรรคไท ๑ ท่านครับ
เชิญครับ ท่านชัย

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ พรรคเอกภาพ และอีก ๓ พรรค
ขอเสนอนายเฟดิมชัย สะสมทรัพย์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกขกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ผู้รับรองถูกต้อง ก็เป็นอันว่าครบจำนวนแล้ว

นะครับ ขอเชิญเลขาธิการฯ อ่านรายชื่อคณะกรรมการครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาข่างแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุม
ของรัฐสภา ๑. นายกิริรินทร์ ชีชวลวงศ์ ๒. นายโกวิท สุรัสวดี ๓. นายปกติ

- พัฒนากุล ๘. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ ๙. นายพชร ชุติธรรมดำรง
 ๑๐. นายพิชัย วาศนาสง ๑๑. นายพินิต อารยะศิริ ๑๒. นายไพศาล กุมารย์วิสัย
 ๑๓. นายรังสรรค์ แสงสุข ๑๔. นายอักษรารท จุฬารัตน์ ๑๕. นายวิชัย
 โกลสุวรรณจินดา ๑๖. พลเอก ศิริินทร์ ชูปกกล้า ๑๗. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ
 ๑๘. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ ๑๙. พลเอก สิทธิ จิรโรจน์ ๒๐. นายอดุล
 บุญประกอบ ๒๑. นายเกษม สรศักดิ์เกษม ๒๒. นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร
 ๒๓. นายบุญเกิด หิรัญคำ ๒๔. นายอำนาจ คลังผา ๒๕. นายชจรณ จุดโต
 ๒๖. นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล ๒๗. นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ ๒๘. นายกุศล หมี่เทศ
 ๒๙. นายมาโนช เชาวรัตน์ ๓๐. นายฐานิสร์ เทียนทอง ๓๑. นายชนเทพ
 กิมสุวรรณ ๓๒. นายจรินทร์ อภิณหวิเศษ ๓๓. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๓๔. นายถวิล
 ไพโรสถ ๓๕. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๓๖. นายปรีชา สุวรรณทัต ๓๗. นายเจริญ
 ค้ำชูวงศ์ ๓๘. นายจรัส ฟ้าช่วย ๓๙. นายนิพนธ์ บุญญามณี ๔๐. นายสกุล ศรีพรหม
 ๔๑. นายทวิชชัย อนามพงษ์ ๔๒. นายรักษ์ ดำนกุล ๔๓. นายณรงค์ กุฎิทธิวงศ์
 ๔๔. นายชุมพล ศิลปอาชา ๔๕. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ๔๖. นายสุรสิทธิ์
 นิตติภูมิรักษ์ ๔๗. นายณรงค์เลิศ สุรพล ๔๘. ดอกเตอร์ลลิตา ถักษ์สำราญ
 ๔๙. นายเฉลิมทัต สะสมทรัพย์

ประธานรัฐสภา : ต่อไปกำหนดเวลาการพิจารณาทั้งวัน เชิญเสนอครับ

นายเฉลิมชัย เอื้อสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองคาย) :

ขอเสนอตามข้อบังคับครับ

ประธานรัฐสภา : ข้อบังคับ ๗ วัน กลัวจะไม่เสร็จ เพราะว่า
ต้องไปร่างนะครับ

นายเฉลิมชัย เอื้อสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองคาย) :

๓๐ วันครับ

ประธานรัฐสภา : มีผู้เสนอ ๓๐ วัน จะมีผู้เสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ
เชิญข้างหลังครับ

นายจาดรงค์ เฟ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์จาดรงค์ เฟ็งนรพัฒน์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ขอเสนอ ๖๐ วัน
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : มีผู้รับรอง มีผู้เสนอ ๓๐ วัน กับ ๖๐ วัน

เชิญคุณกุเทพครับ

ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไส้กระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
ศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ขอปรึกษาท่านประธานว่า ๖๐ วันนั้นจะไม่สามารถ
ใช้ข้อบังคับได้ทันการประชุมสภาว่างๆ ซึ่งท่านประธานจะเลือกในวันที่ ๒๖ ธันวาคม
ในช่วงนั้นเราจะทำอย่างไร ขออนุญาตครับ

ประธานรัฐสภา : ขอให้ช่วยพิจารณาในประเด็นนี้ด้วย ไม่ทราบ

คุณหมอละดอนไหมครับ หรือจะยืนยัน แต่ถ้าไม่เสร็จเราก็ใช้ข้อบังคับเดิมนี้ไปก่อนก็ได้
เพียงแต่เป็นข้อมูลประกอบเท่านั้น เชิญคุณอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์
ขอหารือท่านประธานนิดหนึ่ง เพราะดูว่าความเข้าใจเรื่องการร่างข้อบังคับตรงนี้
ยังไม่ค่อยตรงกันทีเดียวว่า เป็นเรื่องของขั้นตอนของการเลือกสภาว่างๆ หรือไม่
ตรงนั้นจำเป็นจะต้องมีข้อบังคับหรือสามารถใช้ระเบียบที่ออกโดยท่านประธานได้

ประการที่ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้สำหรับสภาว่างๆ หรือว่าใช้สำหรับรัฐสภาใน

การที่จะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญที่สภาว่างๆ ได้จัดทำเสร็จแล้วครับ ขอความกระจ่างด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : เป็นการร่างเพื่อให้สภาฯ เอง นำข้อบังคับนี้ไปใช้ในการประชุม เชิญท่านอาจารย์ชัชมนต์ สกมเชื้อใช้ไหมครับ

นายชัชมนต์ สกมเชื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ข.ร.นนทบุรี) :

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ชัชมนต์ สกมเชื้อ ต้องมีข้ออยู่หลายจังหวัดที่จะต้องให้ที่จัดถึงต้นนี้ จังหวัดที่ ๑ ก็คือวันที่ ๓๖ ที่ท่านประธานกำหนด คือจังหวัดหนึ่งก็ยกตอนรัฐธรรมนูญเข้ามาอนุมัติในรัฐสภาหลังจาก ๒๕๐ วันแล้ว ส่วนรับในวันที่ ๓๖ ไม่ว่าจะร่างอย่างไรก็ไม่ทางอนุมัติในที่ประชุมนี้ทันเด็ดขาด ทางออกสำหรับเรื่องนี้ก็คืออาจจะอนุมัติในวันนั้น ดีல்லก็อนุมัติให้ที่จัดถึงต้นนี้ไปก่อน แล้วโดยท่านประธานกำหนดวิธีการที่จะเลือกแต่ละจังหวัด จะเลือกกลางอย่างไร ท่านประธานก็ตกลงเป็นไกด์ไลน์ (Guideline) ของท่านประธานเอง แต่ถ้าจะให้ร่างเสร็จภายในวันที่ ๓๖ แล้วให้ไปถึงตอนอนุมัติรัฐธรรมนูญแล้ว ความรอบคอบคงจะไม่มี จะรีบเกินไป ผมว่าอีก ๖๐ วันก็น่าจะผลไปได้ หรือว่าถ้าจะ ๕๕ วัน แล้วต่ออายุที่หลังอีกก็ได้ ถ้าไม่เสร็จก็ทิ้งไปได้

ประธานรัฐสภา : ขอขอบคุณคำแนะนำของท่านอาจารย์ชัชมนต์ครับ ก็เป็นอันว่ามีผู้เสนอ ๒ จุดคือ ๓๐ วันกับ ๖๐ วัน ผมจะได้ถามประเด็นเคยเชิญคุณเฉลิมชัยครับ

นายเฉลิมชัย เล็กสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ร.สระแก้ว) :

ท่านประธานครับ ก็ไม่เป็นไรครับ ผมเสนอ ๓๐ วันก็ได้ครับ

ประธานรัฐสภา : ก็เป็นอันว่าเพื่อเพิ่มจุดตัดเดียว ให้เวลาทั้งหมดที่พิจารณา ๖๐ วัน ถ้าเสร็จก่อนก็ได้ไม่มีใครว่า เป็นอันพิจารณาภายในกำหนดเวลา ๖๐ วันนะครับ

ท่านสมาชิกครับวันนี้ผมตระเตรียมวาระการประชุมแล้ว ผมสกลทอมพรของคุณสมาชิกทุกท่านก็ได้ให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีในการประชุมตลอดระยะเวลา ๗ วัน ขอขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๐๓.๐๕ นาฬิกา ของวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๓๙